

276-46.

ΑΡΙΣΤΟΦΑ ΝΟΥΣ ΕΥΤΡΑΠΕΛΩΤΑΤΟΥ

Κωμῳδίαι ἕνδεκα.

ARISTOPHA NIS FACETISSIMI

Comœdiæ undecim.

Πλοῦτος.	*Plutus.*
Νεφέλαι.	*Nebulæ.*
Βάτραχοι.	*Ranæ.*
Ἱππεῖς.	*Equites.*
Ἀχαρνεῖς.	*Acharnes.*
Σφῆκες.	*Vespæ.*
Ὄρνιθες.	*Aues.*
Εἰρήνη.	*Pax.*
Ἐκκλησιάζουσαι.	*Concionantes.*
Θεσμοφοριάζουσαι.	*Cereris sacra celebrantes.*
Λυσιστράτη.	*Lysistrate.*

[illegible] 1

[illegible]

π [illegible]

π εναντίου 1

[illegible] 2

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ΤΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΚΩΜΩΔΙΑΣ ποιητῶν ὀνόματα καὶ δράματα.

Θεοπόμπου δράματα ιζ'. Πλάτωνος δράματα κη'.
Στράττιδος δράματα ις'. Τηλεκλείδου δράματα ς'.
Φερεκράτους δράματα ιη'. Φρυνίχου δράματα ι'.
Κράτητος δράματα η'.

Η ὑπόθεσις τοῦ παρόντος δράματός ἐστιν αὕτη.

Πρεσβύτης τις Χρεμύλος πένης ὢν τὴν οὐσίαν ἀφικνεῖται εἰς θεοῦ, ἐπερωτᾷ δὲ τὸν θεὸν πῶς ἂν εἰς ἔκδηλον ἁβρόν τε μετασταίη βίον. τοιόνδε οὖν ἐγγεγύηται ὁ χρησμός, χρᾷ γὰρ αὐτῷ ὁ θεὸς ἐξιόντι τοῦ ναοῦ, τούτῳ ἕπεσθαι ᾧ πρώτῳ συντύχῃ, καὶ δὴ τυφλῷ καὶ γέροντι συντυχὼν, εἵπετο πληρῶν τὸν χρησμόν. ἦν δὲ πλοῦτος οὗτος, ὕστερον δὲ προσδιαλεχθεὶς αὐτῷ, εἰσάγει εἰς ἀσκληπιοῦ, ἰασόμενος αὐτὸν τῆς πηρώσεως, καὶ οὕτω πλούσιος γίνεται. ἐφ' ᾧ δυσχεράνασα ἡ πενία παραγίνεται λοιδορουμένη τοῖς τοῦτο κατορθώσασι. πρὸς ἣν καὶ διάλογος οὐκ ἀφυὴς γίνεται, συγκρινομένων τῶν φαύλων τῆς πενίας καὶ τῶν πλούτου ἀγαθῶν ὑπὸ βλεψιδήμου καὶ χρεμύλου, πολλῶν τε ἄλλων ἐπεισρεόντων, ἐν τῷ ὀπισθοδόμῳ τῆς ἀθηνᾶς ἀφιερώσαντο πλούτου ἰνδάλματα. τὰ μὲν οὖν τῆς ὑποθέσεως τοιαῦτα. προλογίζει δὲ θεράπων δυσχεραίνων πρὸς τὸν δεσπότην, ὅτι τυφλῷ καὶ γέροντι κατακολουθεῖν οὐκ ἠσχύνετο.

Ἀριστοφάνους γραμματικοῦ ὑπόθεσις δι' ἰάμβων.

Μαντεύεται δίκαιος ὤν τις καὶ πένης
ὡς μεταβαλὼν πλούτου τυχεῖν δυνήσεται.

ἔχρισεν ὁ θεὸς συνακολουθεῖν ὥσπερ ἂν
ἀνδρὶ περιτύχῃ. πλοῦτος δ᾽ ὁ πᾶσιν αἴτιος τυφλός.
γνοὺς δ᾽ αὐτὸν ἤγαγεν οἴκαδ᾽, ἄλλους δημότας
καλέσας μεταχεῖν. εἶθ᾽ ὑγιάσαι τὰς κόρας
ἔσπευδεν, εἰς ἀσκληπιοῦ δ᾽ ἀπήγαγεν. ἡ δ᾽
ἄφνω πενία διεκώλυσεν.
ὅμως ἀναβλέψαντος αὐτοῦ, τῶν κακῶν
οὐδεὶς ἐπλούτει. τῶν δ᾽ ἀγαθῶν ἦν τἀγαθά.

τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Καρίων οἰκέτης.
πλοῦτος.
βλεψίδημος.
γυνὴ χρεμύλου.
ἕτερος ἀνὴρ ἄδικος.
γραῦς ἡ φίλη τοῦ μειρακίου.
ἑρμῆς.

Κρεμύλος δεσπότης.
χορὸς ἀγροίκων.
πενία.
δίκαιος ἀνήρ.
συκοφάντης.
νεανίας.
ἱερεὺς διός.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα πεπλασμένα εἰσὶ παρὰ τοῦ ποιητοῦ. χρεμύλος γὰρ ἀπὸ τοῦ χρέος καὶ τοῦ αἱμύλω τὸ ἀπατῶ εἴρηται, ὁ ἀπατῶν δηλαδὴ τοὺς χρεοφειλέτας διὰ πενίαν, καὶ τὸ καρίων ἐξελληνιζόμενον τὸν δοῦλον δηλοῖ. κᾶρες γὰρ οἱ δοῦλοι ὅθεν καὶ παροιμία ἐν καρὸς αἴσῃ, ἤτοι ἐν δούλου τάξει, καὶ τὸ βλεψίδημος δὲ ἤτοι πτωχὸς ὁ βλέπων ἀεί ποτε εἰς τὸν δῆμον.

ΑΡΙΣΤΟΦΑ
ΝΟΥΣ ΚΩΜΩΔΟΠΟΙΩΝ ΑΡΙ
ΣΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΣ.

Καρίων οἰκέτης.

Σ ἀργαλέον πρᾶγμ' ἐστὶν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοὶ,
Δοῦλον γενέσθαι παραφρονοῦντος δεσπότου.
ἢν γὰρ βέλτισθ' ὁ θεράπων λέξας τύχῃ,
δόξῃ δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν.
τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἐᾷ τὸν κύριον
κρατεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον,
καὶ ταῦτα μὲν δὴ, ταῦτα. τῷ δὲ Λοξίᾳ
ὃς θεσπιῳδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου,
μέμψιν δικαίαν μέμφομαι ταύτην, ὅτι
ἰατρὸς ὢν καὶ μάντις, ὥς φασι, σοφὸς,
μελαγχολῶντ' ἀπέπεμψέ μου τὸν δεσπότην,
ὅστις ἀκολουθεῖ κατόπιν ἀνθρώπου τυφλοῦ
τοὐναντίον δρῶν, ἢ προσῆκ' αὐτῷ ποιεῖν.
οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγούμεθα,
οὗτος δ' ἀκολουθεῖ, κἀμὲ προσβιάζεται.
καὶ ταῦτ' ἀποκρινομένου τοπαράπαν, οὐδὲ γρῦ.
ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομαι.

ἢν μὴ φράσῃς, ὅτι τῷδ' ἀκολουθοῦμέν ποτε,
ὦ δέσποτ', ἀλλά σοι παρέξω πράγματα.
οὐ γάρ με τυπτήσεις, στέφανον ἔχοντά γε.
χρ. μὰ Δί' ἀλλ' ἀφελὼν τὸν στέφανον ἢν λυπῇς τί με,
ἵνα μᾶλλον ἀλγῇς. κα. λῆρος. οὐ γὰρ παύσομαι
πρὶν ἂν φράσῃς μοι, τίς ποτ' ἐστὶν οὑτοσί.
εὔνους γὰρ ὤν σοι πυνθάνομαι πάνυ σφόδρα.
χρ. ἀλλ' οὔ σε κρύψω. τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκετῶν
πιστότατον ἡγοῦμαί σε καὶ κλεπτίστατον.
ἐγὼ θεοσεβὴς, καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ,
κακῶς ἔπραττον καὶ πένης ἦν. καρ. οἶδά τοι.
χρ. ἕτεροι δ' ἐπλούτουν ἱερόσυλοι, ῥήτορες,
καὶ συκοφάνται, καὶ πονηροί. καρ. πείθομαι.
χρ. ἐπερησόμενος οὖν ᾠχόμην τὸν θεὸν,
τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τοῦ ταλαιπώρου σχεδὸν
ἤδη νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον.
τὸν δ' υἱὸν, ὅσπερ ὢν μόνος μοι τυγχάνει,
πευσόμενος εἰ χρὴ μεταβαλόντα τοὺς τρόπους,
εἶναι πανοῦργον, ἄδικον, ὑγιὲς μηδὲν,
ὡς τῷ βίῳ τοῦτ' αὐτὸ, νομίσας ξυμφέρειν.
κα. τί δῆθ' ὁ Φοῖβος ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων;
χρ. πεύσει. σαφῶς γὰρ ὁ θεὸς εἶπέ μοι τοδὶ,
ὅτῳ ξυναντήσαιμι πρῶτον ἐξιὼν,
ἐκέλευσε τούτου μὴ μεθίεσθαί μ' ἔτι.
πείθειν δ' ἐμαυτῷ ξυνακολουθεῖν οἴκαδε.
κα. καὶ τῷ ξυναντᾷς δῆτα πρώτῳ; χρ. τουτῳί.
κα. εἶτ' οὐ ξυνίης τὴν ἐπίνοιαν τοῦ θεοῦ,
φράζουσαν ὦ σκαιότατέ σοι σαφέστατα,
ἀσκεῖν τὸν υἱὸν τὸν ἐπιχώριον τρόπον;

Χρ. τῷ τοῦτο τεκμαίρει. Καρ. δῆλον ὁτιὴ καὶ τυφλῷ
γνῶναι δοκεῖ τοῦθ', ὡς σφόδρ' ἐστὶ συμφέρον
τὸ μηδὲν ἀσκεῖν ὑγιὲς ἐν τῷ νῦν χρόνῳ.
Χρ. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ χρησμὸς εἰς τοῦτο ῥέπει,
ἀλλ' εἰς ἕτερόν τι μεῖζον. ἢν δ' ἡμῖν φράσῃ
ὅστις ποτ' ἐστὶν οὑτοσὶ, καὶ τοῦ χάριν,
καὶ τοῦ δεόμενος ἦλθε μετὰ νῷν ἐνθαδὶ,
πυθοίμεθ' ἂν τὸν χρησμὸν ἡμῶν, ὅ,τι νοεῖ.
Καρ. ἄγε δὴ σὺ πότερον σαυτὸν ὅστις εἶ, φράσεις,
ἢ, τἀπὶ τούτοις δρῶ. Χρ. λέγειν χρὴ ταχὺ πάνυ.
Πλ. ἐγὼ μὲν οἰμώζειν λέγω σοι. Καρ. μανθάνεις
ὅς φησιν εἶναι; Χρ. σοὶ λέγει τοῦτ' οὐκ ἐμοί.
σκαιῶς γὰρ αὐτοῦ καὶ χαλεπῶς ἐκπυνθάνει.
ἀλλ' εἴ τι χαίρεις ἀνδρὸς εὐόρκου τρόποις,
ἐμοὶ φράσον. Πλ. κλάειν ἔγωγέ σοι λέγω.
Καρ. δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ.
Χρ. οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρα χαιρήσεις ἔτι.
εἰ μὴ φράσεις γὰρ, ἀπό σ' ὀλῶ κακὸν κακῶς.
Πλ. ὦ τᾶν ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμοῦ. Χρ. πώμαλα.
Καρ. καὶ μὴν ὃ λέγω βέλτιστόν ἐστ' ὦ δέσποτα,
ἀπολῶ τὸν ἄνθρωπον κάκιστα τουτονί.
ἀναθεὶς γὰρ αὐτὸν κρημνόν τιν' αὐτὸν, καταλιπὼν,
ἄπειμ' ἵν' ἐκεῖθεν ἐκτραχηλισθῇ πεσών.
Χρ. ἀλλ' αἶρε ταχέως. Πλ. μηδαμῶς. Χρ. οὔκουν ἐρεῖς;
Πλ. ἀλλ' ἢν πύθησθέ μ' ὅστις εἴμ', εὖ οἶδ' ὅτι
κακόν τί μ' ἐργάσεσθε, κοὐκ ἀφήσετε.
Χρ. νὴ τοὺς θεοὺς ἡμεῖς γ' ἐὰν βούλῃ γε σύ.
Πλ. μέθεσθέ νύν μου πρῶτον. Χρ. ἰδοὺ μεθίεμεν.
Πλ. ἀκούετον δή· δεῖ γὰρ ὡς ἔοικ' ἐμέ.

λέγειν, ἃ κρύπτειν ἦν παρασκευασμένος.
ἐγὼ γάρ εἰμι πλοῦτος. χρ. ὦ μιαρώτατε
ἀνδρῶν ἁπάντων, εἶτ' ἐσίγας πλοῦτος ὤν;
κα. σὺ πλοῦτος, οὕτως ἀθλίως διακείμενος;
ὦ φοῖβ' ἄπολλον, καὶ θεοὶ, καὶ δαίμονες,
καὶ ζεῦ, τί φῄς; ἐκεῖνος ὄντως εἶ σύ; πλ. ναί.
χρ. ἐκεῖνος αὐτός; πλ. αὐτότατος. χρ. πόθεν οὖν φράσον
αὐχμῶν βαδίζεις. πλ. ἐκ πατροκλέους ἔρχομαι,
ὃς οὐκ ἐλούσατ' ἐξ ὅτουπερ ἐγένετο.
χρ. τουτὶ δὲ τὸ κακὸν πῶς ἔπαθες, κάτειπέ μοι.
πλ. ὁ ζεύς με ταῦτ' ἔδρασεν ἀνθρώποις φθονῶν,
ἐγὼ γὰρ ὢν μειράκιον, ἠπείλησ' ὅτι
ὡς τοὺς δικαίους καὶ σοφοὺς καὶ κοσμίους
μόνους βαδιοίμην, ὁ δέ μ' ἐποίησε τυφλὸν,
ἵνα μὴ διαγιγνώσκοιμι τούτων μηδένα,
οὕτως ἐκεῖνος τοῖσι χρηστοῖσι φθονεῖ.
χρ. καὶ μὴν διὰ τοὺς χρηστούς γε τιμᾶται μόνους,
καὶ τοὺς δικαίους. πλ. ὁμολογῶ σοι. χρ. φέρε, τί οὖν
εἰ πάλιν ἀναβλέψειας ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
φεύγοις ἂν ἤδη τοὺς πονηρούς; πλ. φήμ' ἐγώ.
χρ. ὡς τοὺς δικαίους δ' ἂν βαδίζοις. πλ. πάνυ μὲν οὖν.
πολλοῦ γὰρ αὐτοὺς οὐχ ἑώρακα χρόνου.
χρ. καὶ θαῦμά γ' οὐδὲν, οὐδ' ἐγὼ γὰρ ὁ βλέπων.
πλ. ἄφετόν με νῦν. ἴσον γὰρ ἤδη τ' ἀπ' ἐμοῦ.
χρ. μὰ δί'. ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ἑξόμεθά σου.
πλ. οὐκ ἠγόρευον, ὅτι παρέξειν πράγματα
ἐμέλλετόν μοι; χρ. καὶ σύ γ' ἀντιβολῶ, πιθοῦ.
καὶ μή μ' ἀπολίπῃς, οὐ γὰρ εὑρήσεις ἐμοῦ
ζητῶν ἔτ' ἄνδρα τοὺς τρόπους βελτίονα.

μὰ τὸν Δί'. οὐ γάρ ἐστιν ἄλλος, πλὴν ἐγώ.
πλ. ταυτὶ λέγουσι πάντες. ἡνίκ' ἂν δέ μου
τύχωσ' ἀληθῶς, καὶ γένωνται πλούσιοι,
ἀτεχνῶς ὑπερβάλλουσι τῇ μοχθηρίᾳ.
χρ. ἔχει μὲν οὕτως. εἰσὶ δ' οὐ πάντες κακοί.
πλ. μὰ Δί'. ἀλλ' ἁπαξάπαντες. κα. οἰμώξει μακρά.
χρ. σὺ δ' ὡς ἂν εἰδῇς, ὅσα παρ' ἡμῖν ἢν μένῃς
γενήσετ' ἀγαθά, πρόσεχε τὸν νοῦν, ἵνα πύθῃ,
οἶμαι γὰρ οἶμαι, ξὺν θεῷ δ' εἰρήσεται.
ταύτης ἀπαλλάξειν σε τῆς ὀφθαλμίας,
βλέψαι ποιήσας. πλ. μηδαμῶς τοῦτ' ἐργάσῃ.
οὐ βούλομαι γὰρ πάλιν ἀναβλέψαι. καρ. τί φῄς.
ἄνθρωπος οὗτός ἐστιν ἄθλιος φύσει.
πλ. ὁ Ζεὺς μὲν οὖν εἰδὼς τὰ τούτων μῶρ', ἐμέ, εἰ
πύθοιτ' ἄν, ἐπιτρίψειε. χρ. νῦν δ' οὐ τοῦτο δρᾷ,
ὅς τις σε προσπταίοντα περινοστεῖν ἐᾷ;
πλ. οὐκ οἶδ' ἐγὼ δ' ἐκεῖνον ὀρρωδῶ πάνυ.
χρ. ἀληθες; ὦ δειλότατε πάντων δαιμόνων.
οἴει γὰρ εἶναι τὴν Διὸς τυραννίδα,
καὶ τοὺς κεραυνούς, ἀξίους τριωβόλου,
ἐάν γ' ἀναβλέψῃς σύ, κἂν μικρὸν χρόνον;
πλ. ἆ. μὴ λέγ' ὦ πόνηρε ταῦτ'. χρ. ἔχ' ἥσυχος.
ἐγὼ γὰρ ἀποδείξω σε τοῦ Διὸς πολὺ
μείζω δυνάμενον. πλ. ἐμὲ σύ; χρ. νὴ τὸν οὐρανόν.
αὐτίκα γάρ, ἄρχει διὰ τίν' ὁ Ζεὺς τῶν θεῶν;
κα. διὰ τἀργύριον. πλεῖστον γὰρ ἔστ' αὐτῷ. χρ. φέρε,
τίς οὖν ὁ παρέχων ἐστὶν αὐτῷ τοῦτ'. κα. ὁδί.
χρ. θύουσι δ' αὐτῷ διὰ τίν'; οὐ διὰ τουτονί;
κα. καὶ νὴ Δί', εὔχονταί γε πλουτεῖν ἄντικρυς.

χρ. οὔκουν, ὃ δ' ἐστὶν αἴτιος καὶ ῥᾳδίως
παύσειεν εἰ βούλοιτο ταῦτ' ἄν. πλ. ὅτι τί
χρ. ὅτ' οὐδ' ἂν εἷς θύσειεν ἀνθρώπων ἔτι,
οὐ βοῦν ἄν, οὐχὶ ψαιστὸν, οὐκ ἄλλ' οὐδὲν,
μὴ βουλομένου σοῦ. πλ. πῶς; χρ. ὅπως; οὐκ ἔσθ' ὅπως
ὠνήσεται δήπουθεν, ἢν σὺ μὴ παρὼν
αὐτὸς διδῷς τἀργύριον, ὥστε τοῦ Διὸς
τὴν δύναμιν ἢν λυπῇ τι, καταλύσεις μόνος.
πλ. τί λέγεις. δι' ἐμὲ θύουσιν αὐτῷ; χρ. φήμ' ἐγώ.
καὶ νὴ Δί', εἴ τί γ' ἐστὶ λαμπρὸν καὶ καλὸν,
ἢ χαρίεν ἀνθρώποισι, διὰ σὲ γίγνεται.
ἅπαντα τῷ πλουτεῖν γὰρ ἔσθ' ὑπήκοα.
κα. ἔγωγέ τοι διὰ μικρὸν ἀργυρίδιον
δοῦλος γεγένημαι, διὰ τὸ μὴ πλουτεῖν ἴσως.
χρ. καὶ τάς γ' ἑταίρας φασὶ τὰς Κορινθίας,
ὅταν μὲν αὐτάς τις πένης πειρῶν τύχῃ,
οὐδὲ προσέχειν τὸν νοῦν. ἐὰν δὲ πλούσιος,
τὸν πρωκτὸν αὐτὰς εὐθὺς ὡς τοῦτον τρέπειν.
κα. καὶ τούς γε παῖδάς φασι ταὐτὸ τοῦτο δρᾶν,
οὐ τῶν ἐραστῶν, ἀλλὰ τἀργυρίου χάριν.
χρ. οὐ τούς γε χρηστοὺς, ἀλλὰ τοὺς πόρνους. ἐπεὶ
αἰτοῦσιν οὐκ ἀργύριον οἱ χρηστοί. καρ. τί δαί.
χρ. ὁ μὲν ἵππον ἀγαθὸν, ὁ δὲ κύνας θηρευτικούς.
κα. αἰσχυνόμενοι γὰρ ἀργύριον αἰτεῖν ἴσως,
ὀνόματι περιπέττουσι τὴν μοχθηρίαν.
χρ. τέχναι δὲ πᾶσαι διὰ σὲ καὶ σοφίσματα
ἐν τοῖσιν ἀνθρώποισιν ἔσθ' εὑρημένα.
ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν σκυτοτομεῖ καθήμενος.
ἕτερος δὲ χαλκεύει τις, ὁ δὲ τεκταίνεται,

ὁ δὲ χρυσοχοεῖ, χρυσίον παρὰ σοῦ λαβών.
ὁ δὲ λωποδυτεῖ γε νὴ δί᾽, ὁ δὲ τοιχωρυχεῖ.
ὁ δὲ κναφεύει τις, ὁ δὲ πλύνει κῴδια.
ὁ δὲ βυρσοδεψεῖ γ᾽, ὁ δέ γε πωλεῖ κρόμμυα.
ὁ δ᾽ ἁλοὺς γε μοιχὸς διὰ σέ που παρατίλλεται.
πλ. οἴμοι τάλας ταυτί μ᾽ ἐλάνθανε πάλαι.
χρ. μέγας δὲ βασιλεὺς οὐχὶ διὰ τοῦτον κομᾷ;
κα. ἐκκλησία δ᾽ οὐχὶ διὰ τοῦτον γίγνεται;
χρ. τί δὲ, τὰς τριήρεις οὐ σὺ πληροῖς; εἰπέ μοι.
κα. τὸ δ᾽ ἐν κορίνθῳ ξενικὸν οὐχ οὗτος τρέφει;
χρ. ὁ πάμφιλος δ᾽ οὐχὶ διὰ τοῦτον κλαύσεται;
κα. ὁ βελονοπώλης δ᾽ οὐχὶ μετὰ τοῦ παμφίλου;
χρ. ἀργύριος δ᾽ οὐχὶ διὰ τοῦτον πέρδεται;
κα. φιλέψιος δ᾽ οὐχ ἕνεκά σου μύθους λέγει;
χρ. ἡ ξυμμαχία δ᾽ οὐχὶ διὰ σὲ τοῖς αἰγυπτίοις;
κα. ἐρᾷ δὲ λαῒς οὐ διὰ σὲ φιλωνίδου;
χρ. ὁ τιμοθέου δὲ πύργος; κα. ἐμπέσοι γέ σοι.
χρ. τὰ δὲ πράγματ᾽ οὐχὶ διὰ σὲ πάντα πράττεται;
μονώτατος γὰρ εἶ σὺ πάντων αἴτιος,
καὶ τῶν κακῶν, καὶ τῶν ἀγαθῶν, εὖ ἴσθ᾽ ὅτι.
κα. κρατοῦσι γοῦν κἂν τοῖς πολέμοις ἑκάστοτε,
ἐφ᾽ οἷς ἂν οὗτος ἐπικαθέζηται μόνος.
πλ. ἐγὼ τοσαῦτα δυνατός εἰμ᾽ εἷς ὢν ποιεῖν;
χρ. καὶ ναὶ μὰ δία τούτων γε πολλῷ πλείονα.
ὥστ᾽ οὐδὲ μεστός σου γέγον᾽ οὐδεὶς πώποτε.
τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἐστὶ πάντων πλησμονή.
ἔρωτος κα. ἄρτων. χρ. μουσικῆς. κα. τραγημάτων
χρ. τιμῆς. κα. πλακούντων. χρ. ἀνδραγαθίας. κα. ἰσχάδων
χρ. φιλοτιμίας. κα. μάζης. χρ. στρατηγίας. κα. φακῆς.

χρ. σοῦ δ' ἐγένετ' οὐδεὶς μεστὸς οὐδεπώποτε.
ἀλλ' ἢν τάλαντά τις λάβῃ τριακαίδεκα.
πολὺ μᾶλλον ἐπιθυμεῖ λαβεῖν ἑκκαίδεκα.
κἂν ταῦτ' ἀνύσῃ. τετταράκοντα βούλεται,
ἤ φησιν, οὐκ εἶναι βιωτὸν αὐτῷ τὸν βίον,
πλ. εὖ τοι λέγειν ἔμοιγε φαίνεσθον πάνυ.
πλὴν ἓν μόνον δέδοικα. χρ. φράζε τοῦ πέρι.
πλ. ὅπως ἐγὼ τὴν δύναμιν, ἣν ὑμεῖς φατὲ,
ἔχειν με, ταύτης δεσπότης γενήσομαι.
χρ. νὴ τὸν δί'. ἀλλὰ καὶ λέγουσι πάντες ὡς
δειλότατόν ἐσθ' ὁ πλοῦτος. πλ. ἥκιστ', ἀλλά με
τοιχωρύχος τις διέβαλ'. εἰσδὺς γάρ ποτε
οὐκ εἶχεν εἰς τὴν οἰκίαν, οὐδὲν λαβεῖν,
εὑρὼν ἅπαξ ἅπαντα κατακεκλεισμένα.
εἶτ' ὠνόμασέ μου τὴν πρόνοιαν, δειλίαν.
χρ. μή νυν μελέτω σοι, μηδὲν, ὡς ἐὰν γένῃ
ἀνὴρ πρόθυμος αὐτὸς εἰς τὰ πράγματα,
βλέποντ' ἀποδείξω σ' ὀξύτερον τοῦ λυγκέως.
πλ. πῶς οὖν δυνήσει τοῦτο δρᾶσαι θνητὸς ὤν.
χρ. ἔχω τιν' ἀγαθὴν ἐλπίδ' ἐξ ὧν εἶπέ μοι
ὁ φοῖβος αὐτὸς, πυθικὴν σείσας δάφνην.
πλ. κἀκεῖνος οὖν ξύνοιδε ταῦτα; χρ. φήμ' ἐγώ.
πλ. ὁρᾶτε. χρ. μὴ φρόντιζε μηδὲν ὦγαθέ.
ἐγὼ γὰρ εὖ τοῦτ' ἴσθι, κἂν δεῖ μ' ἀποθανεῖν,
αὐτὸς διαπράξω ταῦτα. καρ. κἂν βούλῃ γ' ἐγώ.
χρ. πολλοὶ δ' ἔσονται χἄτεροι νῷν ξύμμαχοι,
ὅσοις δικαίοις οὖσιν, οὐκ ἦν ἄλφιτα.
πλ. παπαὶ, πονηρούς γ' εἶπας ἡμῖν ξυμμάχους;
χρ. οὐκ. ἤν γε πλουτήσωσιν ἐξ ἀρχῆς πάλιν.

ἀλλ' ἴθι σὺ μὲν ταχέως δραμών. καρ. τί δρῶ λέγε.
Χρ. τοὺς ξυγγεωργοὺς κάλεσον, εὑρήσεις δ' ἴσως
ἐν τοῖσιν ἀγροῖς αὐτοὺς ταλαιπωρουμένους,
ὅπως ἂν ἴσον ἕκαστος ἐνταυθοῖ παρὼν,
ἡμῖν μετάσχῃ τοῦδε τοῦ πλούτου μέρος.
Κα. καὶ δὴ βαδίζω τουτὶ δὲ τὸ κρεάδιον,
τῶν ἔνδοθέν τις εἰσενεγκάτω λαβών.
Χρ. ἐμοὶ μελήσει τοῦτό γ'. ἀλλ' ἀνύσας φέρε.
σὺ δ' ὦ κράτιστε πλοῦτε πάντων δαιμόνων,
εἴσω μετ' ἐμοῦ δεῦρ' εἴσιθ', ἡ γὰρ οἰκία
αὕτη 'στὶν, ἣν δεῖ χρημάτων σε τήμερον
μεστὴν ποιῆσαι, καὶ δικαίως κἀδίκως.
Πλ. ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιὼν νὴ τοὺς θεοὺς,
ἐς οἰκίαν ἑκάστοτ' ἀλλοτρίαν πάνυ.
ἀγαθὸν γὰρ ἀπέλαυσ' οὐδὲν αὐτοῦ πώποτε.
ἢν μὲν γὰρ ὡς φειδωλὸν εἰσελθὼν τύχω,
εὐθὺς κατώρυξέ με κατὰ τῆς γῆς κάτω.
κἄν τις προσέλθῃ χρηστὸς ἄνθρωπος φίλος,
αἰτῶν λαβεῖν τι μικρὸν ἀργυρείδιον,
ἔξαρνός ἐστι, μὴ δ' ἰδεῖν με πώποτε.
ἢν δ' ὡς παραπλῆγ' ἄνθρωπον εἰσελθὼν τύχω
πόρναισι καὶ κύβοισι παραβεβλημένος,
γυμνὸς θύραζ' ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ.
Χρ. μετρίου γὰρ ἀνδρὸς οὐκ ἐπέτυχες πώποτε.
ἐγὼ δὲ τούτου τοῦ τρόπου πῶς εἰμ' ἀεὶ,
χαίρω τε γὰρ φειδόμενος, ὡς οὐδεὶς ἀνήρ.
πάλιν τ' ἀναλῶν, ἡνίκ' ἂν τούτου δέῃ.
ἀλλ' εἰσίωμεν, ὡς ἰδεῖν σε βούλομαι
καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὸν υἱὸν τὸν μόνον,

ὃν ἐγὼ φιλῶ μάλιστα μετὰ σέ. πλ. πείθομαι.

χρ. τί γὰρ ἄν τις οὐχὶ πρὸς σὲ τἀληθῆ λέγοι.

κα. ὦ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ ταυτὸν θύμον φαγόντες,
ἄνδρες φίλοι. καὶ δημόται, καὶ τοῦ πονεῖν ἐρασταί,
ἴτ' ἐγκονεῖτε. σπεύδεθ' ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν.
ἀλλ' ἔστ' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκμῆς. ᾗ δεῖ παρόντας ἀμύνειν.

χο. οὔκουν ὁρᾷς ὁρμωμένους ἡμᾶς πάλαι προθύμως,
ὡς εἰκός ἐστιν ἀσθενεῖς γέροντας ἄνδρας ἤδη.
σύ δ' ἀξιοῖς ἴσως με, θεῖν, πρὶν ταῦτα καὶ φράσαι μοι,
ὅτου χάριν γ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκεν ἡμᾶς,

κα. οὔκουν πάλαι δήπου λέγω. σύ δ' αὐτὸς οὐκ ἀκούεις.
ὁ δεσπότης γάρ φησιν, ὑμᾶς ἡδέως ἅπαντας
ψυχροῦ βίου καὶ δυσκόλου, ζήσειν ἀπαλλαγέντας.

χο. ἔστιν δὲ δὴ τί. καὶ πόθεν τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὅ φησιν.

κα. ἔχων ἀφῖκται δεῦρο πρεσβύτην τιν' ὦ πόνηροι,
ῥυπῶντα, κυφὸν, ἄθλιον, ῥυσὸν, μαδῶντα, νωδόν.
οἶμαι δὲ νὴ τὸν οὐρανὸν, καὶ ψωλὸν αὐτὸν εἶναι.

χο. ὦ χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν. πῶν φῄς, φράσον μοι.
δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἥκειν χρημάτων ἔχοντα.

κα. πρεσβυτικῶν μὲν οὖν κακῶν ἔγωγ' ἔχοντα σωρόν.

χο. μῶν ἀξιοῖς φενακίσας ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι
ἀζήμιος, καὶ ταῦτ' ἐμοῦ βακτηρίαν ἔχοντος;

κα. πάντως γὰρ ἄνθρωπον φύσει τοιοῦτον εἰς τὰ πάντα
ἡγεῖσθέ μ' εἶναι, κοὐδὲν ἂν νομίζεθ' ὑγιὲς εἰπεῖν;

χο. ὡς σεμνὸς οὑπίτριπτος. αἱ κνῆμαι δέ σου βοῶσιν
ἰού, ἰού, τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι.

κα. ἐν τῇ σορῷ νυνὶ λαχὸν τὸ γράμμα σου δικάζειν.
σύ δ' οὐ βαδίζεις. ὁ δὲ χάρων τὸ ξύμβολον δίδωσιν.

χο. διαρραγείης, ὡς μόθων εἶ καὶ φύσει κόβαλος,

ὥς τις φενακίζεις, φράσαι δ' οὔπω τέτληκας ἡμῖν,
ὅτου χάριν μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο.
οἳ πολλὰ μοχθήσαντες, οὐκ οὔσης σχολῆς προθύμως
δεῦρ' ἤλθομεν, πολλῶν θύμων ῥίζας διεκπερῶντες.
κα. ἀλλ' οὐκέτ' ἂν κρύψαιμι. τὸν πλοῦτον γὰρ ὦνδρες ἥκει
ἄγων ὁ δεσπότης, ὃς ὑμᾶς πλουσίους ποιήσει.
χο. ὄντως γὰρ ἔστι πλουσίοις ἅπασιν ἡμῖν εἶναι;
κα. νὴ τοὺς θεούς, μίδαις μὲν οὖν, ἢν ὦτ' ὄνου λάβητε.
χο. ὡς ἥδομαι, καὶ τέρπομαι, καὶ βούλομαι χορεῦσαι
ὑφ' ἡδονῆς, εἴπερ λέγεις ὄντως σὺ ταῦτ' ἀληθῆ.
κα. καὶ μὴν ἐγὼ βουλήσομαι, θρεττανελὸ τὸν κύκλωπα
μιμούμενος, καὶ τοῖν ποδοῖν ὡδὶ παρενσαλεύων,
ὑμᾶς ἄγειν. ἀλλ' εἷα τέκεα θαμίν' ἐπαναβοῶντες
βληχώμενοί τε προβατίων
αἰγῶν τε κιναβρώντα μέλκων,
ἕπεσθ' ἀπεψωλημένοι, τράγοι δ' ἀκρατιεῖσθε.
χο. ἡμεῖς δέ γ' αὖ ζητήσομεν, θρεττανελὸ τὸν κύκλωπα
βληχώμενοι σὲ τουτονὶ πεινῶντα καταλαβόντες,
πήραν ἔχοντα, λάχανά τ' ἄγρια δροσερά, κραιπαλῶντα
ἡγούμενον τοῖς προβατίοις,
εἰκῆ δὲ καταδαρθέντα που.
μέγαν λαβόντες ἡμμένον σφηκίσκον ἐκτυφλῶσαι.
κα. ἐγὼ δὲ τὴν κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακυκῶσαν,
ἣ τοὺς ἑταίρους τοῦ φιλωνίδου ποτ' ἐν κορίνθῳ
ἔπεισεν ὡς ὄντας κάπρους
μεμαγμένον σκῶρ ἐσθίειν, αὐτὴ δ' ἔματτεν αὐτοῖς,
μιμήσομαι πάντας τρόπους,
ὑμεῖς δὲ γρυλλίζοντες ὑπὸ φιληδίας,
ἕπεσθε μητρὶ χοῖροι.

χο. οὐκοῦν σε τὴν κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακυκῶσαν
καὶ μαγγανεύουσαν μολύνουσάν τε τοὺς ἑταίρους,
λαβόντες ὑπὸ φιληδίας,
τὸν λαερτίου μιμούμενοι, τῶν ὄρχεων κρεμῶμεν.
μινθώσομέν θ', ὥσπερ τράγου,
τὴν ῥῖνα. σὺ δ' ἀρίστυλλος ὑποχάσκων ἐρεῖς,
ἕπεσθε μητρὶ χοῖροι.
κα. ἀλλ' εἶα νῦν τῶν σκωμμάτων ἀπαλλαγέντες ἤδη
ὑμεῖς, ἐπ' ἄλλ' εἶδος τρέπε
σθ'. ἐγὼ δ' ἰὼν ἤδη, λάθρα
βουλήσομαι, τοῦ δεσπότου
λαβών τιν' ἄρτον καὶ κρέας
μασώμενος τολοιπὸν, οὕτω τῷ κόπῳ ξυνεῖναι.
χρ. χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἐστὶν ὦ 'νδρες δημόται,
ἀρχαῖον ἤδη προσαγορεύειν, καὶ σαπρόν.
ἀσπάζομαι δ', ὁτιὴ προθύμως ἥκετε
καὶ συντεταγμένως, κοὐ κατεβλακευμένως.
ὅπως δέ μοι καὶ τἄλλα συμπαραστάται
ἔσεσθε, καὶ σωτῆρες ὄντες τοῦ θεοῦ.
χο. θάρρει. βλέπειν γὰρ ἄντικρυς δόξεις μ' ἄρη.
δεινὸν γὰρ εἰ τριωβόλου μὲν εἵνεκα
ὠστιζόμεσθ' ἑκάστοτ' ἐν τῇ 'κκλησίᾳ,
αὐτὸν δὲ τὸν πλοῦτον παρείην τῳ λαβεῖν.
χρ. καὶ μὴν ὁρῶ καὶ βλεψίδημον τουτονὶ
προσιόντα. δῆλος δ' ἐστὶν ὅτι τοῦ πράγματος
ἀκήκοέν τι τῇ βαδίσει καὶ τῷ τάχει.
βλ. τί ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' εἴη, πόθεν, καὶ τίνι τρόπῳ,
χρεμύλος πεπλούτηκ' ἐξαπίνης; οὐ πείθομαι.
καίτοι λόγος γ' ἦν, νὴ τὸν ἡρακλέα πολὺς,

ἐπὶ τοῖσιν

ἤδη τοῖσιν κουρείοισι τῶν καθημένων,
ὡς ἐξαπίνης ἀνὴρ γεγένηται πλούσιος.
ἔστιν δέ μοι τοῦτ' αὐτὸ θαυμαστόν, χ' ὅπως
χρηστόν τι πράττων, τοὺς φίλους μεταπέμπεται,
οὔκουν ἤδη χώριόν τι πρᾶγμ' ἐργάζεται.
Χρ. ἀλλ' οὐδὲν ἀποκρύψας, ἐρῶ μὰ τοὺς θεοὺς
ὦ βλεψίδημ', ἄμεινον ἢ χθὲς πράττομεν.
ὥστε μετέχειν ἔξεστιν. εἶ γὰρ τῶν φίλων.
Βλ. γέγονας δ' ἀληθῶς ὡς λέγουσι πλούσιος;
Χρ. ἔσομαι μὲν οὖν αὐτίκα μάλ', ἢν θεὸς θέλῃ.
ἔνι γάρ τις ἔνι κίνδυνος ἐν τῷ πράγματι.
Βλ. ποῖός τις, Χρ. οἷος. Βλ. λέγ' ἀνύσας ὅ,τι φῄς ποτε.
Χρ. ἢν μὲν κατορθώσωμεν, εὖ πράττειν ἀεί.
ἢν δὲ σφαλῶμεν, ἤδη τετρίφθαι τοπαράπαν.
Βλ. τουτὶ πονηρὸν φαίνεται τὸ φορτίον,
καί μ' οὐκ ἀρέσκει. τό,τε γὰρ ἐξαίφνης ἄγαν
οὕτως ὑπερπλουτεῖν, τό,τ' αὖ δεδοικέναι,
πρὸς ἀνδρὸς οὐδὲν ὑγιὲς εἰργασμένου.
Χρ. πῶς δ' οὐδὲν ὑγιές. Βλ. εἴ τι κεκλοφὼς νὴ Δία,
ἐκεῖθεν ἥκεις, ἀργύριον ἢ χρυσίον
παρὰ τοῦ θεοῦ. κᾆπειτ' ἴσως σοι μεταμέλει.
Χρ. ἄπολλον ἀποτρόπαιε, μὰ Δί'. ἐγὼ μὲν οὔ.
Βλ. παῦσαι φλυαρῶν ὦ 'γαθ'. οἶδα γὰρ σαφῶς.
Χρ. σὺ μηδὲν εἰς ἔμ' ὑπονόει τοιοῦτο. Βλ. φεῦ.
ὡς οὐδὲν ἀτεχνῶς ὑγιές ἐστιν οὐδενός.
ἀλλ' εἰσὶ τοῦ κέρδους ἅπαντες ἥττονες.
Χρ. οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρ' ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.
Βλ. ὡς πολὺ μετέστηχ' ὧν πρότερον εἶχε τρόπων.
Χρ. μελαγχολᾷς ὤνθρωπε νὴ τὸν οὐρανόν.

πλ. ἀλλ' οὐδὲ τὸ βλέμμ' αὐτὸ κατὰ χώραν ἔχει.
ἀλλ' ἐστὶν ἐπίδηλόν τι πεπανουργηκότι.
χρ. σὺ μὲν οἶδ' ὃ κρώζεις, ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφότος
ζητεῖς μεταλαβεῖν. βλ. μεταλαβεῖν ζητῶ; τίνος;
χρ. τὸ δ' ἐστὶν οὐ τοιοῦτον, ἀλλ' ἑτέρως ἔχον.
βλ. μῶν οὐ κέκλοφας, ἀλλ' ἥρπακας; χρ. κακοδαιμονᾷς.
βλ. ἀλλ' οὐδὲ μὴν ἀπεστέρηκάς γ' οὐδένα;
χρ. οὐ δῆτ' ἔγωγ'. βλ. ὦ ἡράκλεις, φέρε, ποῖ τις οὖν
τράποιτο, τἀληθὲς γὰρ οὐκ ἐθέλεις φράσαι.
χρ. κατηγορεῖς γὰρ πρὶν μαθεῖν τὸ πρᾶγμά μου.
βλ. ὦ τᾶν, ἐγώ σοι τοῦτ' ἀπὸ σμικροῦ πάνυ
ἐθέλω διαπρᾶξαι πρὶν πυθέσθαι τὴν πόλιν.
τὸ στόμ' ἐπιβύσας κέρμασι τῶν ῥητόρων.
χρ. καὶ μὴν φίλος γ' ἄν μοι δοκῇς νὴ τοὺς θεούς,
τρεῖς μνᾶς ἀναλώσας, γε λογίσασθαι δώδεκα.
βλ. ὁρῶ τιν' ἐπὶ τοῦ βήματος καθεδούμενον.
ἱκετηρίαν ἔχοντα μετὰ τῶν παιδίων,
καὶ τῆς γυναικὸς, κοὐ διοίσοντ' ἄντικρυς
τῶν δ' ἡρακλειδῶν οὐδ' ὁτιοῦν, τῶν παμφίλου.
χρ. οὐκ ὦ κακόδαιμον, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς μόνους
ἔγωγε, καὶ τοὺς δεξιοὺς, καὶ σώφρονας
ἀπαρτὶ πλουτῆσαι ποιήσω. βλ. τί σὺ λέγεις,
οὕτω πάνυ πολλὰ κέκλοφας; χρ. οἴμοι τῶν κακῶν
ἀπολεῖς. βλ. σὺ μὲν οὖν σεαυτὸν ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.
χρ. οὐ δῆτ' ἐπεὶ τὸν πλοῦτον ὦ μόχθηρε σὺ
ἔχω. βλ. σὺ πλοῦτον; ὁποῖον; χρ. αὐτὸν τὸν θεόν. (νυ.
βλ. καὶ ποῦ 'στιν; χ. ἔνδον. β. ποῦ; χ. παρ' ἐμοί. β. παρὰ σοί; χ. πά-
βλ. οὐκ ἐς κόρακας, πλοῦτος παρὰ σοί. χρ. νὴ τοὺς θεούς.
πλ. λέγεις ἀληθῆ; χρ. φημί. βλ. πρὸς τῆς ἑστίας;

χρ. νὴ τὸν ποσειδῶ. βλ. τὸν θαλάττιον λέγεις;
χρ. εἰ δ' ἔστιν ἕτερός τις ποσειδῶν, τὸν ἕτερον.
βλ. εἶτ' οὐ διαπέμπεις καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς φίλους;
χρ. οὐκ ἔστι πω τὰ πράγματ' ἐν τούτῳ. βλ. τί φῄς;
οὐ τῷ μεταδοῦναι; χρ. μὰ δία. δεῖ γὰρ πρῶτα. βλ. τί;
χρ. βλέψαι ποιῆσαι νώ. βλ. τίνα βλέψαι; φράσον.
χρ. τὸν πλοῦτον ὥσπερ τὸ πρότερον ἑνί γε τῷ τρόπῳ.
βλ. τυφλὸς γὰρ ὄντως ἐστί; χρ. νὴ τὸν οὐρανόν.
βλ. οὐκ ἐτὸς ἄρ' ὡς ἔμ' ἦλθεν οὐδεπώποτε.
χρ. ἀλλ' ἢν θεοὶ θέλωσι, νῦν ἀφίξεται.
βλ. οὔκουν ἰατρὸν εἰσαγαγεῖν ἐχρῆν τινα.
χρ. τίς δῆτ' ἰατρός ἐστι νῦν ἐν τῇ πόλει;
οὔτε γὰρ ὁ μισθὸς οὐδέν ἐστ', οὔθ' ἡ τέχνη.
βλ. σκοπῶμεν. χρ. ἀλλ' οὐκ ἔστιν. βλ. οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖ,
χρ. μὰ δί', ἀλλ' ὅπερ πάλαι παρεσκευαζόμην
ἐγὼ, κατακλινεῖν αὐτὸν εἰς ἀσκληπιοῦ,
κράτιστόν ἐστι. βλ. πολὺ μὲν οὖν νὴ τοὺς θεούς.
μὴ νῦν διάτριβ', ἀλλ' ἄνυε πράττων ἕν γέ τι.
χρ. καὶ δὴ βαδίζω. βλ. σπεῦδέ νυν. χρ. τοῦτ' αὐτὸ δρῶ.
πε. ὦ θερμὸν ἔργον κἀνόσιον καὶ παράνομον.
τολμῶν τε δρᾶν ἀνθρωπαρίω κακοδαίμονε.
ποῖ ποῖ, τί φεύγετον, οὐ μενεῖτον; χρ. ἡράκλεις,
πε. ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς ἐξολῶ κακοὺς κακῶς.
τόλμημα γὰρ τολμᾶτον οὐκ ἀνασχετὸν,
ἀλλ' οἷον οὐδεὶς ἄλλος οὐδεπώποτε,
οὔτε θεὸς, οὔτ' ἄνθρωπος. ὥστ' ἀπολώλατον.
χρ. σὺ δ' εἶ τίς; ὠχρὰ μὲν γὰρ εἶναί μοι δοκεῖς.
βλ. ἴσως ἐριννύς ἐστιν ἐκ τραγῳδίας.
βλέπει γέ τοι μανικόν τι καὶ τραγῳδικόν.

χρ. ἀλλ' οὐκ ἔχει γὰρ δᾷδας. βλ. οὐκοῦν κλαύσεται.
πε. οἴεσθε δ' εἶναι τίνα με; χρ. παντοκεύτριαν,
ἢ λεκιθόπωλιν. οὐ γὰρ ἂν τοσουτονὶ
ἀνέκραγες ἡμῖν οὐδὲν ἠδικημένη.
πε. ἀληθές; οὐ γὰρ δεινότατα δεδράκατον
ζητοῦντες ἐκ πάσης με χώρας ἐκβαλεῖν;
χρ. οὐκοῦν ὑπόλοιπόν σοι τὸ βάραθρον γίνεται.
ἀλλ' ἥτις εἶ, λέγειν ἐχρῆν αὐτίκα μάλα.
πε. ἥ σφὼ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην
ἀνθ' ὧν ἐμὲ ζητεῖτον ἐνθένδ' ἀφανίσαι.
βλ. ἆρ' ἐστὶν ἡ καπηλὶς ἡ 'κ τῶν γειτόνων,
ἣ ταῖς κοτύλαις ἀεί με διαλυμαίνεται;
πε. πενία μὲν οὖν, ἣ σφῷν ξυνοικῶ πόλλ' ἔτη.
βλ. ἄναξ ἄπολλον, καὶ θεοὶ, ποῖ τις φύγοι.
χρ. οὗτος, τί δρᾷς; ὦ δειλότατον σὺ θηρίον,
οὐ παραμενεῖς; βλ. ἥκιστα πάντων. χρ. οὐ μενεῖς;
ἀλλ' ἄνδρε δύο γυναῖκα φεύγομεν μίαν;
βλ. πενία γάρ ἐστιν ὦ πόνηρ', ἧς οὐδαμοῦ
οὐδὲν πέφυκε ζῶον ἐξωλέστερον.
χρ. στῆθ', ἀντιβολῶ σε στῆθι. βλ. μὰ δί', ἐγὼ μὲν οὔ.
χρ. καὶ μὴν λέγω δεινότατον ἔργον παραπολὺ
ἔργων ἁπάντων ἐργασόμεθ', εἰ τὸν θεὸν
ἔρημον ἀπολιπόντε ποι φευξούμεθα.
τὴν δὴ δεδιότε, μὴ δὲ διαμαχούμεθα.
βλ. ποίοισιν ὅπλοις, ἢ δυνάμει πεποιθότες.
ποῖον γὰρ οὐ θώρακα, ποίαν ἀσπίδα,
οὐκ ἐνέχυρον τίθησιν ἡ μιαρωτάτη.
χρ. θάρρει. μόνος γὰρ οὗτος οἶδ' ὁ θεὸς, ὅτι
τροπαῖον ἀναστήσαιτο τῶν ταύτης τρόπων.

πε. γρύζειν δὲ καὶ τολμᾶτον ὦ καθάρματε
ἐπ' αὐτοφώρῳ δεινὰ δρῶντ' εἰλημμένω;
χρ. σὺ δ' ὦ κάκιστ' ἀπολουμένη τί λοιδορεῖς
ἡμῖν προσελθοῦσ' οὐδ' ὁτιοῦν ἀδικουμένη;
πε. οὐδὲν γὰρ ὦ πρὸς τῶν θεῶν νομίζετε
ἀδικεῖν με, τὸν πλοῦτον ποιεῖν πειρωμένω
βλέψαι πάλιν; χρ. τί οὖν ἀδικοῦμεν τοῦτό σε,
εἰ πᾶσιν ἀνθρώποις πορίζομεν ἀγαθόν;
πε. τί δ' ἂν γ' ὑμεῖς ἀγαθὸν ἐξεύροιθ'; χρ. ὅ,τι;
σὲ πρῶτον ἐκβαλόντες ἐκ τῆς ἑλλάδος.
πε. ἔμ' ἐκβαλόντες; καὶ τί ἂν νομίζετον
κακὸν ἐργάσασθαι μεῖζον ἀνθρώποις; χρ. ὅ,τι;
εἰ τοῦτο δρᾶν μέλλοντες, ἐπιλαθοίμεθα.
πε. καὶ μὴν περὶ τούτου σφῷν ἐθέλω δοῦναι λόγον
τὸ πρῶτον αὐτοῦ κἂν μὲν ἀποφήνω μόνην
ἀγαθῶν ἁπάντων οὖσαν αἰτίαν ἐμὲ
ὑμῖν, δι' ἐμέ τε ζῶντας ὑμᾶς. εἰ δὲ μή,
ποιεῖτον ἤδη τοῦτ' ὅ,τι γ' ἂν ὑμῖν δοκῇ.
χρ. τουτὶ σὺ τολμᾷς ὦ μιαρωτάτη λέγειν;
πε. καὶ σύ γε διδάσκου, πάνυ γὰρ οἶμαι ῥᾳδίως
ἅπανθ' ἁμαρτάνοντ' σ' ἀποδείξειν ἐγώ,
εἰ τοὺς δικαίους φῂς ποιήσειν πλουσίους.
βλ. ὦ τύμπανα καὶ κύφωνες οὐκ ἀρήξετε;
πε. οὐ δεῖ σχετλιάζειν καὶ βοᾶν πρὶν ἂν μάθῃς.
βλ. καὶ τίς δύναιτ' ἂν μὴ βοᾶν, ἰού, ἰού,
τοιαῦτ' ἀκούων; πε. ὅστις ἐστὶν εὖ φρονῶν.
χρ. τί δῆτα σοι τίμημ' ἐπιγράψω τῇ δίκῃ,
ἐάν γ' ἁλῷς. πε, ὅ,τι σοι δοκεῖ. βλ. καλῶς λέγεις.
πε. τὸ γὰρ αὐτό γ' ἐὰν ἡττᾶσθε καὶ σφῷ δεῖ παθεῖν.

βλ. ἱκανοὺς νομίζεις δῆτα θανάτους εἴκοσιν;
χρ. ταύτῃ γε νῷν δὲ, δύ᾽ ἀποχρήσουσιν μόνω.
πε. οὐκ ἂν φθάνοιτον τοῦτο πράττοντ᾽, ἢ τί γ᾽ ἂν
ἔχοι τις ἂν δίκαιον ἀντειπεῖν ἔτι.
χο. ἀλλ᾽ ἤδη χρῆν τι λέγειν ὑμᾶς σοφὸν, ᾧ νικήσετε τηνδὶ,
ἐν τοῖσι λόγοις ἀντιλέγοντες, μαλακὸν δ᾽ ἐνδώσετε μηδέν.
χρ. φανερὸν μὲν ἔγωγ᾽ οἶμαι γνῶναι τοῦτ᾽ εἶναι πᾶσιν ὁμοίως.
ὅτι τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνθρώπων εὖ πράττειν ἐστὶ δίκαιον.
τοὺς δὲ πονηροὺς, καὶ τοὺς ἀθέους, τούτων τἀναντία δήπου.
τοῦτ᾽ οὖν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦντες, μόλις εὕρομεν ὥστε γενέσθαι
βούλημα καλὸν καὶ γενναῖον καὶ χρήσιμον εἰς ἅπαν ἔργον.
ἢν γὰρ ὁ πλοῦτος νυνὶ βλέψῃ, καὶ μὴ τυφλὸς ὢν περινοστῇ,
ὡς τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων βαδιεῖται, κοὐκ ἀπολείψει.
τοὺς δὲ πονηροὺς, καὶ τοὺς ἀθέους φευξεῖται· κᾆτα ποιήσει
πάντας χρηστοὺς καὶ πλουτοῦντας δήπου, τά τε θεῖα σέβοντας
καίτοι τούτου τοῖς ἀνθρώποις τίς ἂν ἐξεύροι ποτ᾽ ἄμεινον;
βλ. οὔτις. ἐγώ σοι, τούτου μάρτυς, μηδὲν ταύτην γ᾽ ἀνερώτα.
χρ. ὡς μὲν γὰρ νῦν ἡμῖν ὁ βίος τοῖς ἀνθρώποις διάκειται,
τίς ἂν οὐχ ἡγοῖτ᾽ εἶναι μανίαν, κακοδαιμονίαν τ᾽ ἔτι μᾶλλον
πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ὄντες πλουτοῦσι πονηροὶ
ἀδίκως αὐτὰ ξυλλεξάμενοι. πολλοὶ δ᾽ ὄντες πάνυ χρηστοὶ,
πράττουσι κακῶς καὶ πεινῶσι, μετὰ σοῦ τε τὰ πλεῖστα σύνεισιν.
οὔκουν εἶναί φημ᾽ ἢ παύσει ταῦτ᾽, ἢν βλέψῃ ποθ᾽ ὁ πλοῦτος
ὁδὸν, ἥντιν᾽ ἰὼν, τοῖς ἀνθρώποις ἀγάθ᾽ ἂν μείζω ποιήσειεν.
πε. ἀλλ᾽ ὦ πάντων ῥᾶστ᾽ ἀνθρώπων ἀναπεισθέντ᾽ οὐχ ὑγιαίνειν
δύο πρεσβύτα ξυνθιασώτα τοῦ ληρεῖν καὶ παραπαίειν.
εἰ τοῦτο γένοιθ᾽, ὃ ποθεῖθ᾽ ὑμεῖς, οὔ φημ᾽ ἂν λυσιτελεῖν σφῷν.
εἰ γὰρ ὁ πλοῦτος βλέψαι πάλιν διανείμειέ τ᾽ ἴσον ἑαυτὸν,
οὔτε τέχνην ἂν τῶν ἀνθρώπων, οὔτε σοφίαν μελετῴη

οὐδεὶς, ἀμφοῖν δ᾽ ὑμῖν τούτοιν ἀφανισθέντοιν, ἐθελήσει
τίς χαλκεύειν, ἢ ναυπηγεῖν, ἢ ῥάπτειν, ἢ τροχοποιεῖν,
ἢ σκυτοτομεῖν, ἢ πλινθουργεῖν, ἢ πλύνειν, ἢ σκυτοδεψεῖν.
ἢ γῆς ἀρότροις ῥήξας δάπεδον, καρπὸν Δηοῦς θερίσασθαι,
ἢν ἐξῇ ζῆν ἀργοῖς ὑμῖν, τούτων πάντων ἀμελοῦσιν.
Χρ. λῆρον ληρεῖς. ταῦτα γὰρ ἡμῖν πάντ᾽ ὅσα νυνὶ κατέλεξας
οἱ θεράποντες μοχθήσουσι. Πε. πόθεν οὖν ἕξεις θεράποντας;
Χρ. ὠνησόμεθ᾽ ἀργυρίου δήπου. Πε. τίς δ᾽ ἔσται πρῶτον ὁ πωλῶν
ὅταν ἀργύριον κἀκεῖνος ἔχῃ; Χρ. κερδαίνειν βουλόμενός τις,
ἔμπορος ἥκων ἐκ Θετταλίας παρὰ πλείστων ἀνδραποδιστῶν
Πε. ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ἔσται πρῶτον ἁπάντων οὐδεὶς οὐδ᾽ ἀνδραποδιστὴς,
κατὰ τὸν λόγον ὃν σὺ λέγεις δήπου. τίς γὰρ πλουτῶν ἐθελήσει
κινδυνεύων περὶ τῆς ψυχῆς τῆς αὑτοῦ, τοῦτο ποιῆσαι;
ὥστ᾽ αὐτὸς ἀροῦν ἐπαναγκασθεὶς, καὶ σκάπτειν, τ᾽ ἄλλά τε μοχθεῖν.
ὀδυνηρότερον τρίψεις βίοτον πολὺ τοῦ νῦν. Χρ. ἐς κεφαλὴν σοι.
Πε. ἔτι δ᾽ οὐχ ἕξεις οὔτ᾽ ἐν κλίνῃ καταδαρθεῖν, οὐ γὰρ ἔσονται.
οὔτε τάπησιν, τίς γὰρ ὑφαίνειν ἐθελήσει χρυσίου ὄντος,
οὔτε μύροισι μυρίσαι στακτοῖς, ὁπόταν νύμφην ἀγάγησθον.
οὔθ᾽ ἱματίων βαπτῶν δαπάναις κοσμῆσαι ποικιλομόρφων
καίτοι τί πλέον πλουτεῖν ἐστὶ, πάντων τούτων ἀποροῦντας;
παρ᾽ ἐμοῦ δ᾽ ἔστιν ταῦτ᾽ εὔπορα πάνθ᾽ ὑμῖν ὧν δεῖσθον. ἐγὼ γὰρ
τὸν χειροτέχνην ὥσπερ δέσποιν᾽ ἐπαναγκάζουσα κάθημαι
διὰ τὴν χρείαν καὶ τὴν πενίαν, ζητεῖν ὁπόθεν βίον ἕξει.
Χρ. σὺ γὰρ ἂν πορίσαι τί δύναι᾽ ἀγαθὸν, πλὴν φῴδων ἐκ βαλανείου
καὶ παιδαρίων ὑποπεινώντων, καὶ γραϊδίων κολοσυρτὸν,
φθειρῶν τ᾽ ἀριθμὸν, καὶ κωνώπων, καὶ ψυλλῶν, οὐδὲ λέγω σοι
ὑπὸ τοῦ πλήθους αἳ βομβοῦσαι περὶ τὴν κεφαλὴν ἀνιῶσιν,
ἐπεγείρουσαι καὶ φράζουσαι, πεινήσεις. ἀλλ᾽ ἐπανίστω.
πρὸς δέ γε τούτοις, ἀνθ᾽ ἱματίου μὲν ἔχειν ῥάκος. ἀντὶ δὲ κλίνης,

στιβάδα σχοίνων, κόρεων μεστήν, ἣ τοὺς εὕδοντας ἐγείρει·
καὶ φορμὸν ἔχειν ἀντὶ τάπητος σαπροῦ· ἀντὶ δὲ προσκεφαλαίου
λίθον εὐμεγέθη πρὸς τῇ κεφαλῇ. σιτεῖσθαι δ' ἀντὶ μὲν ἄρτων
μαλάχης πτόρθους· ἀντὶ δὲ μάζης, φυλλεῖ' ἰσχνῶν ῥαφανίδων.
ἀντὶ δὲ θράνους στάμνου κεφαλὴν κατεαγότος· ἀντὶ δὲ μάκτρας
πιθάκνης πλευρὰν ἐρρωγυῖαν καὶ ταύτην. ἆρά γε πολλῶν
ἀγαθῶν πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ἀποφαίνω σ' αἰτίαν οὖσαν;
πε. σὺ μὲν οὐ τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τὸν τῶν πτωχῶν δ' ὑπεκρούσω.
χρ. οὐκοῦν δήπου τῆς πτωχείας πενίαν φαμὲν εἶναι ἀδελφήν.
πε. ὑμεῖς γ', οἵπερ καὶ θρασυβούλῳ διονύσιον εἶναι ὅμοιον.
ἀλλ' οὐχ οὑμὸς τοῦτο πέπονθε βίος· οὐ μὰ δί' οὐδέ γε μέλλει.
πτωχοῦ μὲν γὰρ βίος ὃν σὺ λέγεις, ζῆν ἐστὶ μηδὲν ἔχοντα.
τοῦ δὲ πένητος, ζῆν φειδόμενον, καὶ τοῖς ἔργοις προσέχοντα.
περιγίγνεσθαι δ' αὐτῷ μηδὲν, μὴ μέντοι μηδ' ἐπιλείπειν.
χρ. ὡς μακαρίτην, ὦ δάματερ, τὸν βίον αὐτοῦ κατέλεξας,
εἰ φεισάμενος καὶ μοχθήσας, καταλείψει μηδὲ ταφῆναι.
πε. σκώπτειν πειρᾷ καὶ κωμῳδεῖν, τοῦ σπουδάζειν ἀμελήσας,
οὐ γιγνώσκων ὅτι τοῦ πλούτου παρέχω βελτίονας ἄνδρας,
καὶ τὴν γνώμην, καὶ τὴν ἰδέαν. παρὰ τῷ μὲν γὰρ ποδαγρῶντες,
καὶ γαστρώδεις, καὶ παχύκνημοι, καὶ πίονές εἰσιν ἀσελγῶς.
παρ' ἐμοὶ δ' ἰσχνοὶ, καὶ σφηκώδεις, καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἀνιαροί.
χρ. ὑπὸ τοῦ λιμοῦ γὰρ ἴσως αὐτοῖς τὸ σφηκῶδες σὺ πορίζεις.
πε. περὶ σωφροσύνης ἤδη τοίνυν περανῶ σφῷν, κἀναδιδάξω,
ὅτι κοσμιότης οἰκεῖ μετ' ἐμοῦ, τοῦ πλούτου δ' ἐστὶν ὑβρίζειν.
χρ. πάνυ γοῦν κλέπτειν κόσμιόν ἐστι, καὶ τοὺς τοίχους διορύττειν;
βλ. νὴ τὸν δί' εἴ γε δεῖ λαθεῖν αὐτὸν, πῶς οὐχὶ κόσμιόν ἐστι;
πε. σκέψαι τοίνυν ἐν ταῖς πόλεσι τοὺς ῥήτορας, ὡς ὁπόταν μὲν
ὦσι πένητες, περὶ τὸν δῆμον καὶ τὴν πόλιν εἰσὶ δίκαιοι.
πλουτήσαντες δ' ἀπὸ τῶν κοινῶν, παραχρῆμ' ἄδικοι γεγένηνται.

ἐπιβουλεύουσί τε τῷ πλήθει, καὶ τῷ δήμῳ πολεμοῦσιν.
β. ἀλλ' οὐ ψεύδει τούτων γ' οὐδὲν καίπερ σφόδρα βάσκανος οὖσα
ἀτὰρ οὐχ ἧττόν γ' οὐδὲν κλαύσει, μηδὲν ταύτῃ γε κομήσῃς,
ὅτι γε ζητεῖς τοῦτ' ἀναπείσειν ἡμᾶς, ὡς ἔστιν ἀμείνων
πενία πλούτου. πε. καὶ σύ γ' ἐλέγξαι μ', οὔπω δύνασαι περὶ τούτου
ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις. χ. καὶ πῶς φεύγουσί σ' ἅπαντες;
πε. ὅτι βελτίους αὐτοὺς ποιῶ. σκέψασθαι δ' ἔστι μάλιστα
ἀπὸ τῶν παίδων. τοὺς γὰρ πατέρας φεύγουσι, φρονοῦντας ἄριστα
αὐτοῖς. οὕτω διαγιγνώσκειν χαλεπὸν πρᾶγμ' ἐστὶ δίκαιον.
χρ. τὸν δία φήσεις ἆρ' οὐκ ὀρθῶς διαγιγνώσκειν τὸ κράτιστον;
κἀκεῖνος γὰρ τὸν πλοῦτον ἔχει. ταύτην δ' ἡμῖν ἀποπέμπει.
πε. ἀλλ' ὦ κρονικαῖς γνώμαις ὄντως λημῶντε τὰς φρένας ἄμφω
ὁ ζεὺς δήπου πένεται, καὶ τοῦτό γε δὴ φανερῶς σε διδάξω.
εἰ γὰρ ἐπλούτει, πῶς ποιῶν αὐτὸς τὸν ὀλυμπικὸν ἀγῶνα,
ἵνα τοὺς ἕλληνας ἅπαντας ἀεὶ δι' ἔτους πέμπτου ξυναγείρει
ἀνεκήρυττεν τῶν ἀθλητῶν τοὺς νικῶντας, στεφανώσας
κοτίνου στεφάνῳ; καί τοι χρυσῷ μᾶλλον ἐχρῆν, εἴπερ ἐπλούτει
χρ. οὐκοῦν τούτῳ δήπου δηλοῖ τιμῶν τὸν πλοῦτον ἐκεῖνος.
φειδόμενος γὰρ καὶ βουλόμενος τούτου μηδὲν δαπανᾶσθαι
λήροις ἀναδῶν τοὺς νικῶντας, τὸν πλοῦτον ἐᾷ παρ' ἑαυτῷ.
πε. πολὺ τῆς πενίας πρᾶγμ' αἴσχιον ζητεῖς αὐτῷ περιάψαι.
εἰ πλούσιος ὢν, ἀνελεύθερος ἔσθ' οὑτωσὶ καὶ φιλοκερδής.
χρ. ἀλλά γε σ' ὁ ζεὺς ἐξολέσειε, κοτίνου στεφάνῳ στεφανώσας.
πε. τὸ γὰρ ἀντιλέγειν τολμᾶν ὑμᾶς ὡς οὐ πάντ' ἔστ' ἀγάθ' ὑμῖν
διὰ τὴν πενίαν; χρ. παρὰ τῆς ἑκάτης ἔξεστιν τοῦτο πυθέσθαι,
εἴτε τὸ πλουτεῖν, εἴτε τὸ πεινῆν βέλτιον. φησὶ γὰρ αὕτη
τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας, δεῖπνον κατὰ μῆνα προσάγειν
τοὺς δὲ πένητας τῶν ἀνθρώπων ἁρπάζειν πρὶν καταθεῖναι.
ἀλλὰ φθείρου καὶ μὴ γρύξῃς

ἔτι μηδ᾽ ὁτιοῦν.
οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ᾽ ἢν πείσῃς.
πε. ὦ πόλις ἄργους, κλύεθ᾽ οἷα λέγει;
χρ. παύσωνα κάλει τὸν ξύσιτον.
πε. τί πάθω τλήμων.
χρ. ἔῤῥ᾽ ἐς κόρακας θᾶττον ἀφ᾽ ἡμῶν.
πε. εἶμι δὲ ποῖ γῆς.
χρ. ἐς τὸν κύφων᾽. ἀλλ᾽ οὐ μέλλειν
χρή σ᾽, ἀλλ᾽ ἀνύτειν.
πε. ἦ μὴν ὑμεῖς γ᾽ ἔτι μ᾽ ἐνταυθοῖ,
μεταπέμψεσθον.
χρ. τότε νοστήσεις, νῦν δὲ φθείρου.
κρεῖττον γάρ μοι πλουτεῖν ἐστὶν,
σὲ δ᾽ ἐᾶν κλάειν μακρὰ τὴν κεφαλήν.
βλ. νὴ δί᾽ ἔγωγ᾽ οὖν ἐθέλω πλουτῶν
εὐωχεῖσθαι μετὰ τῶν παίδων
τῆς τε γυναικὸς, καὶ λουσάμενος
λιπαρὸς χωρῶν ἐκ βαλανείου,
τῶν χειροτεχνῶν,
καὶ τῆς πενίας καταπαρδεῖν.
χρ. αὕτη μὲν ἡμῖν ἡ ᾽πίτριπτος οἴχεται.
ἐγὼ δὲ καὶ σύ γ᾽ ὡς τάχιστα τὸν θεὸν
ἐγκατακλινοῦντες ἄγωμεν εἰς ἀσκληπιοῦ.
βλ. καὶ μὴ διατρίβωμέν γε, μὴ πάλιν τις αὖ
ἐλθὼν διακωλύσῃ τι τῶν προὔργου ποιεῖν.
χρ. ὦ παῖ καρίων τὰ στρώματ᾽ ἐκφέρειν ἐχρῆν.
αὐτόν τ᾽ ἄγειν τὸν πλοῦτον ὡς νομίζεται.
καὶ τἄλλ᾽ ὅσ᾽ ἐστὶν ἔνδον ηὐτρεπισμένα. ΧΟΡΟΥ.
κα. ὦ πλεῖστα θησείοις μεμυστυλημένοι

γέροντες ἄνδρες, ἐπ' ὀλιγίστοις ἀλφίτοις.
ὡς εὐτυχεῖθ', ὡς μακαρίως πεπράγατε,
ἄλλοι θ' ὅσοις μέτεστι τοῦ χρηστοῦ τρόπου.
χο. τί δ' ἐστὶν ὦ βέλτιστε, τῶν σαυτοῦ φίλων.
φαίνει γὰρ ἥκειν ἄγγελος χρηστοῦ τινος.
κα. ὁ δεσπότης πέπραγεν εὐτυχέστατα.
μᾶλλον δ' ὁ πλοῦτος αὐτός· ἀντὶ γὰρ τυφλοῦ
ἐξωμμάτωται, καὶ λελάμπρυνται κόρας,
ἀσκληπιοῦ παιῶνος εὐμενοῦς τυχών.
χρ. λέγεις μοι χαράν, λέγεις μοι βοάν.
κα. πάρεστι χαίρειν. ἤν τε βούλησθ', ἤν τε μή.
χο. ἀναβοάσομαι τὸν εὔπαιδα, καὶ
μέγα βροτοῖσι φέγγος ἀσκληπιόν.
γυ. τίς ἡ βοή ποτ' ἐστίν; ἆρ' ἀγγελεῖ
χρηστόν τι; τοῦτο γὰρ ποθοῦσ' ἐγὼ πάλαι,
ἔνδον κάθημαι περιμένουσα τουτονί.
κα. ταχέως ταχέως φέρ' οἶνον ὦ δέσποιν', ἵνα
καὐτὴ πίῃς. φιλεῖς δὲ δρῶσ' αὐτὸ σφόδρα.
ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω.
γυ. καὶ ποῦ 'στιν; κα. ἐν τοῖς λεγομένοις εἴσει τάχα.
γυ. πέραινε τοίνυν ὅ,τι λέγεις ἀνύσας ποτέ.
κα. ἄκουε τοίνυν, ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα
ἐκ τῶν ποδῶν ἐς τὴν κεφαλήν σοι πάντ' ἐρῶ.
γυ. μὴ δῆτ' ἔμοιγ' ἐς τὴν κεφαλήν. κα. μὴ τἀγαθὰ
ἃ νῦν γεγένηται; γυ. μὴ μὲν οὖν τὰ πράγματα.
κα. ὡς γὰρ τάχιστ' ἀφικόμεθα πρὸς τὸν θεόν,
ἄγοντες ἄνδρα, τότε μὲν ἀθλιώτατον,
νῦν δ' εἴ τιν' ἄλλον μακάριον κεὐδαίμονα,
πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐπὶ θάλατταν ἤγομεν,

ἔπειτ᾽ ἐλοῦμεν. γυ. νὴ δί᾽ εὐδαίμων ἄρ᾽ ἦν,
ἀνὴρ γέρων ψυχρᾷ θαλάττῃ λούμενος.
κα. ἔπειτα πρὸς τὸ τέμενος ᾖμεν τοῦ θεοῦ.
ἐπεὶ δὲ βωμῷ πόπανα καὶ προθύματα
καθωσιώθη, πέλανος ἡφαίστου φλογὶ,
κατεκλίνομεν τὸν πλοῦτον ὥσπερ εἰκὸς ἦν,
ἡμῶν δ᾽ ἕκαστος στιβάδα παρεκαττύετο.
γυ. ἦσαν δέ τινες κἄλλοι δεόμενοι τοῦ θεοῦ;
κα. εἷς μέν γε νεοκλείδης, ὅς ἐστι μὲν τυφλὸς,
κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντισεν.
ἕτεροί τε πολλοὶ παντοδαπὰ νοσήματα
ἔχοντες. ὡς δὲ τοὺς λύχνους ἀποσβέσας,
ἡμῖν παρήγγειλε καθεύδειν, τοῦ θεοῦ
ὁ πρόπολος, εἰπὼν εἴ τις αἴσθηται ψόφου,
σιγᾶν ἅπαντες κοσμίως κατεκείμεθα.
κἀγὼ καθεύδειν οὐκ ἐδυνάμην. ἀλλά με
ἀθάρης χύτρα τις ἐξέπληττε κειμένη,
ὀλίγον ἄπωθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ γραϊδίου,
ἐφ᾽ ἣν ἐπεθύμουν δαιμονίως ἐφερπύσαι,
ἔπειτ᾽ ἀναβλέψας ὁρῶ τὸν ἱερέα,
τοὺς φθοῖς ἀφαρπάζοντα, καὶ τὰς ἰσχάδας,
ἀπὸ τῆς τραπέζης τῆς ἱερᾶς. μετὰ τοῦτο δὲ
περιῆλθε τοὺς βωμοὺς ἅπαντας ἐν κύκλῳ,
εἴ που πόπανον εἴη τι καταλελειμμένον.
ἔπειτα ταῦθ᾽ ἥγιζεν ἐς σάκταν τινά.
κἀγὼ νομίσας πολλὴν ὁσίαν τοῦ πράγματος,
ἐπὶ τὴν χύτραν τὴν τῆς ἀθάρης ἀνίσταμαι.
γυ. ταλάντατ᾽ ἀνδρῶν οὐκ ἐδεδοίκεις τὸν θεόν;
κα. νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγε μὴ φθάσειέ με,

ἐπὶ τὴν χύτραν ἐλθὼν ἔχων τὰ στέμματα.
ὁ γὰρ ἱερεὺς αὐτοῦ με προὐδιδάξατο.
τὸ γραΐδιον δ᾽ ὡς ᾔσθετο δή μου τὸν ψόφον,
τὴν χεῖρ᾽ ὑφῄρει. κᾆτα συρίξας ἐγὼ,
ὀδὰξ ἐλαβόμην ὡς παρείας ὢν ὄφις.
ἡ δ᾽ εὐθέως τὴν χεῖρα πάλιν ἀνέσπασεν,
κατέκειτο δ᾽ αὑτὴν ἐντυλίξασ᾽ ἡσυχῆ,
ὑπὸ τοῦ δέους βδέουσα δριμύτερον γαλῆς.
κἀγὼ τότ᾽ ἤδη τῆς ἀθάρης πολλὴν ἔφλων.
ἔπειτ᾽ ἐπειδὴ μεστὸς ἦν ἀνεπαυόμην.
γυ. ὁ δὲ θεὸς ὑμῖν οὐ προσῄειν; κα. οὐδέπω.
μετὰ τοῦτο δ᾽ ἤδη καὶ γέλοιον δῆτά τι
ἐποίησα. προσιόντος γὰρ αὐτοῦ, μέγα πάνυ
ἀπέπαρδον. ἡ γαστὴρ γὰρ ἐπεφύσητό μου.
γυ. ἦπου σε διὰ τοῦτ᾽ εὐθὺς ἐβδελύττετο.
κα. οὔκ. ἀλλ᾽ ἰασὼ μέν τις ἀκολουθοῦσ᾽ ἅμα,
ὑπηρυθρίασε, χ᾽ ἡ πανάκει᾽ ἀπεστράφη.
τὴν ῥῖν᾽ ἐπιλαβοῦσ᾽. οὐ λιβανωτὸν γὰρ βδέω.
γυ. αὐτὸς δ᾽ ἐκεῖνος. κα. οὐ μὰ δί᾽ οὐδ᾽ ἐφρόντισεν.
γυ. λέγεις ἄγροικον ἄρα σύγ᾽ εἶναι τὸν θεόν;
κα. μὰ δί᾽ οὐκ ἔγωγ᾽, ἀλλὰ σκατοφάγον. γυ. αἲ τάλαν.
κα. μετὰ ταῦτά γ᾽ εὐθὺς ἐγὼ μὲν συνεκαλυψάμην
δείσας, ἐκεῖνος δ᾽ ἐν κύκλῳ τὰ νοσήματα
σκοπῶν περιῄειν πάντα κοσμίως πάνυ.
ἔπειτα παῖς αὐτῷ λίθινον θυείδιον
παρέθηκε καὶ δοίδυκα καὶ κιβώτιον.
γυ. λίθινον; κα. μὰ δί᾽, οὐ δῆτ᾽ οὐχὶ τό γε κιβώτιον.
γυ. σὺ δὲ πῶς ἑώρας ὦ κάκιστ᾽ ἀπολούμενε,
ὃς ἐγκεκαλύφθαι φῄς. κα. διὰ τοῦ τριβωνίου,

ὀπὰς γὰρ εἶχεν οὐκ ὀλίγας; μὰ τὸν δία.
πρῶτον δὲ πάντων, τῷ νεοκλείδῃ φάρμακον,
καταπλαστὸν ἐνεχείρισε τρίβειν, ἐμβαλὼν
σκορόδων κεφαλὰς τρεῖς τηνίων, ἔπειτ᾽ ἔφλα
ἐν τῇ θυείᾳ, συμπαραμιγνύων ὀπόν,
καὶ σχῖνον. εἶτ᾽ ὄξει διέμενος σφηττίῳ,
κατέπλασεν αὐτοῦ τὰ βλέφαρ᾽ ἐκστρέψας, ἵνα
ὀδυνῷτο μᾶλλον. ὁ δὲ κεκραγὼς καὶ βοῶν,
ἔφευγ᾽ ἀνᾴξας. ὁ δὲ θεὸς γελάσας ἔφη.
ἐνταῦθα νῦν κάθησο καταπεπλασμένος,
ἵν᾽ ἐπομνύμενον παύσω σε τῆς ἐκκλησίας.
γυ. ὡς φιλόπολίς τις ἔσθ᾽ ὁ δαίμων καὶ σοφός.
κα. μετὰ τοῦτο, τῷ πλούτωνι παρεκαθέζετο.
καὶ πρῶτα μὲν δὴ τῆς κεφαλῆς ἐφήψατο.
ἔπειτα καθαρὸν ἡμιτύβιον λαβὼν,
τὰ βλέφαρα περιέψησεν. ἡ πανάκεια δὲ
κατεπέτασ᾽ αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν φοινικίδι,
καὶ πᾶν τὸ πρόσωπον. εἶθ᾽ ὁ θεὸς ἐπόππυσεν.
ἐξηξάτην οὖν δύο δράκοντ᾽ ἐκ τοῦ νεὼ,
ὑπερφυεῖς τὸ μέγεθος. γυ. ὦ φίλοι θεοί.
κα. τούτω δ᾽ ὑπὸ τὴν φοινικίδ᾽ ὑποδύνθ᾽ ἡσυχῆ,
τὰ βλέφαρα περιέλειχον, ὥς γέ μοι δοκεῖν.
καὶ πρίν σε κοτύλας ἐκπιεῖν οἴνου δέκα,
ὁ πλοῦτος ὦ δέσποιν᾽ ἀνεστήκει βλέπων.
ἐγὼ δὲ τὼ χεῖρ᾽ ἀνεκρότησ᾽ ὑφ᾽ ἡδονῆς,
τὸν δεσπότην δ᾽ ἤγειρον. ὁ θεὸς δ᾽ εὐθέως
ἠφάνισεν αὑτὸν οἵ τ᾽ ὄφεις ἐς τὸν νεών.
οἱ δ᾽ ἐγκατακείμενοι παρ᾽ αὐτῷ, πῶς δοκεῖς
τὸν πλοῦτον ἠσπάζοντο; καὶ τὴν νύχθ᾽ ὅλην

ἐγρηγόρεσαν, ἕως διέλαμψεν ἡμέρα.
ἐγὼ δ' ἐπῄνουν τὸν θεὸν πάνυ σφόδρα,
ὅτι βλέπειν ἐποίησε τὸν πλοῦτον ταχὺ,
τὸν δὲ νεοκλείδην μᾶλλον ἐποίησε τυφλόν.
γυ. ὅσην ἔχεις τὴν δύναμιν ὦ ναξ δέσποτα.
ἀτὰρ φράσον μοι ποῦ 'σθ' ὁ πλοῦτος. κα. ἔρχεται.
ἀλλ' ἦν περὶ αὐτὸν ὄχλος ὑπερφυὴς ὅσος.
οἱ γὰρ δίκαιοι πρότερον ὄντες, καὶ βίον
ἔχοντες ὀλίγον, αὐτὸν ἠσπάζοντο, καὶ
ἐδεξιοῦνθ' ἅπαντες ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.
ὅσοι δ' ἐπλούτουν οὐσίαν δ' εἶχον συχνὴν.
οὐκ ἐκ δικαίου τὸν βίον κεκτημένοι,
ὀφρῦς συνῆγον, ἐσκυθρώπαζόνθ' ἅμα.
οἱ δ' ἠκολούθουν κατόπιν, ἐστεφανωμένοι,
γελῶντες εὐφημοῦντες· ἐκτυπεῖτο δὲ,
ἐμβὰς γερόντων, εὐρύθμοις προβήμασιν.
ἀλλ' εἶα ἅπαξ ἅπαντες ἐξ ἑνὸς λόγου
ὀρχεῖσθε, καὶ σκιρτᾶτε, καὶ χορεύετε.
οὐδεὶς γὰρ ὑμῖν εἰσιοῦσιν ἀγγελεῖ,
ὡς ἄλφιτ' οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ θυλάκῳ.
γυ. νὴ τὴν ἑκάτην κἀγώ γ' ἀναδῆσαι βούλομαι
εὐαγγέλιά σ' ἐν κριβανωτῶν ὁρμαθῷ
τοιαῦτ' ἀπαγγείλαντα. κα. μή νυν μέλλ' ἔτι.
ὡς ἄνδρες ἐγγύς εἰσιν ἤδη τῶν θυρῶν.
γυ. φέρε νυν ἰοῦσ' εἴσω, κομίσω καταχύσματα,
ὥσπερ νεωνήτοισιν ὀφθαλμοῖς ἐγώ.
κα. ἐγὼ δ' ἀπαντῆσαί γ' ἐκείνοις βούλομαι.

KOMMATION XOPOY.

πλ. καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν ἥλιον,

ἔπειτα σεμνῆς παλλάδος κλεινὸν πέδον,
χώραν τε πᾶσαν κέκροπος, ἥ μ' ἐδέξατο.
αἰσχύνομαι δὲ τὰς ἐμαυτοῦ ξυμφορὰς,
οἵοις ἄρ' ἀνθρώποις ξυνὼν, ἐλάνθανον.
τοὺς ἀξίους δὲ τῆς ἐμῆς ὁμιλίας
ἔφευγον, εἰδὼς οὐδὲν ὁ τλήμων ἐγώ.
ὡς οὐδ' ἐκεῖν' ἄρ' οὐδὲ ταῦτ' ὀρθῶς ἔδρων.
ἀλλ' αὐτὰ πάντα πάλιν ἀναστρέψας ἐγὼ,
δείξω τολοιπὸν πᾶσιν ἀνθρώποις, ὅτι
ἄκων ἐμαυτὸν τοῖς πονηροῖς ἐνεδίδουν.
χρ. βάλλ' ἐς κόρακας, ὡς χαλεπόν εἰσιν οἱ φίλοι,
οἱ φαινόμενοι παραχρῆμ', ὅταν πράττῃ τις εὖ.
νύττουσι γὰρ καὶ φλῶσι τἀντικνήμια
ἐνδεικνύμενοι ἕκαστος εὔνοιάν τινα.
ἐμὲ γάρ τις οὐ προσεῖπε, ποῖος οὐκ ὄχλος
περιεστεφάνωσεν ἐν ἀγορᾷ πρεσβυτικός.
γυ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, καὶ σὺ καὶ σὺ χαίρετε.
φέρε νῦν, νόμος γάρ ἐστι, τὰ καταχύσματα
ταυτὶ καταχέω σου λαβοῦσα; πλ. μηδαμῶς.
ἐμοῦ γὰρ εἰσιόντος εἰς τὴν οἰκίαν
πρώτιστα, καὶ βλέψαντος, οὐδὲν ἐκφέρειν.
πρεπῶδές ἐστιν, ἀλλὰ μᾶλλον εἰσφέρειν.
γυ, εἶτ' οὐχὶ δέξῃ ταῦτα τὰ καταχύσματα;
πλ. ἔνδον γε παρὰ τὴν ἑστίαν, ὥσπερ νόμος.
ἔπειτα καὶ τὸν φόρτον ἐκφύγοιμεν ἄν.
οὐ γὰρ πρεπῶδές ἐστι τῷ διδασκάλῳ,
ἰσχάδια καὶ τρωγάλια τοῖς θεωμένοις
προβαλόντ', ἐπὶ τούτοισιν ἐπαναγκάζειν γελᾶν.
γυ. εὖ πάνυ λέγεις, ὡς δὲ ξενικὸς οὑτοσὶ

ἀνίσταθ' ὡς

ἀνίστασθ᾽ ὡς ἁρπασόμενος τὰς ἰσχάδας. ΧΟΡΟΥ.

κα. ὡς ἡδὺ πράττειν ὦνδρες ἔστ᾽ εὐδαιμόνως.
καὶ ταῦτα μηδὲν ἐξενεγκόντ᾽ οἴκοθεν.
ἡμῖν γὰρ ἀγαθῶν σωρὸς ἐς τὴν οἰκίαν
ἐπεισπέπαικεν οὐδὲν ἠδικηκόσιν.
οὕτω τὸ πλουτεῖν ἐστὶν ἡδὺ πρᾶγμά τι.
ἡ μὲν σιπύη μεστή ᾽στι λευκῶν ἀλφίτων.
οἱ δ᾽ ἀμφορῆς οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου.
ἅπαντα δ᾽ ἡμῖν ἀργυρείου καὶ χρυσίου
τὰ σκευάρια πλήρη ᾽στίν, ὥστε θαυμάσαι.
τὸ φρέαρ δ᾽ ἐλαίου μεστόν. αἱ δὲ λήκυθοι
μύρου γέμουσι. τὸ δ᾽ ὑπερῷον, ἰσχάδων.
ὀξὶς δὲ πᾶσα, καὶ λοπάδιον, καὶ χύτρα,
χαλκῆ γέγονε. τοὺς δὲ πινακίσκους τοὺς σαπροὺς,
τοὺς ἰχθυηροὺς, ἀργυροῦς πάρεσθ᾽ ὁρᾶν.
ὁ δ᾽ ἰπνὸς ἡμῖν ἐξαπίνης ἐλεφάντινος.
στατῆρσι δ᾽ οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν
χρυσοῖς. ἀποψώμεσθα δ᾽ οὐ λίθοις ἔτι,
ἀλλὰ σκοροδίοις ὑπὸ τρυφῆς ἑκάστοτε.
καὶ νῦν ὁ δεσπότης μὲν ἔνδον βουθυτεῖ
ὗν, καὶ τράγον, καὶ κριὸν ἐστεφανωμένος.
ἐμὲ δ᾽ ἐξέπεμψεν ὁ καπνός. οὐχ οἷός τε γὰρ
ἔνδον μένειν ἦν. ἔδακνε γὰρ τὰ βλέφαρά μου.

δι. ἕπου μετ᾽ ἐμοῦ παιδάριον, ἵνα πρὸς τὸν θεὸν
ἴωμεν. κα. ἔα τίς ἔσθ᾽ ὁ προσιὼν οὑτοσί.

δι. ἀνὴρ πρότερον μὲν ἄθλιος, νῦν δ᾽ εὐτυχής.

κα. δῆλον ὅτι τῶν χρηστῶν τις ὡς ἔοικας εἶ.

δι. μάλιστ᾽. κα. ἔπειτα τοῦ δέῃ. δι. πρὸς τὸν θεὸν
ἥκω. μεγάλων γάρ μοὐστὶν ἀγαθῶν αἴτιος.

ἐγὼ γὰρ ἱκανὴν οὐσίαν παρὰ τοῦ πατρὸς
λαβὼν, ἐπήρκουν τοῖς δεομένοις τῶν φίλων,
εἶναι νομίζων χρήσιμον πρὸς τὸν βίον.
κα. ἦ πού σε ταχέως ἐπέλιπε τὰ χρήματα.
δι. κομιδῆ μὲν οὖν. κα. οὐκοῦν μετὰ ταῦτ' ἦσθ' ἄθλιος;
δι. κομιδῆ μὲν οὖν. κἀγὼ μὲν ᾤμην οὓς τέως
εὐηργέτησα δεομένους, ἕξειν φίλους,
ὄντως βεβαίους, εἰ δεηθείην ποτέ.
οἱ δ' ἐξετρέποντο, κοὐκ ἐδόκουν ὁρᾶν μ' ἔτι.
κα. καὶ κατεγέλων γ' εὖ οἶδ' ὅτι. δι. κομιδῆ μὲν οὖν.
αὐχμὸς γὰρ ὢν τῶν σκευαρίων μ' ἀπώλεσεν.
κα. ἀλλ' οὐχὶ νῦν. δι. ἀνθ' ὧν ἐγὼ πρὸς τὸν θεὸν
προσευξόμενος ἥκω δικαίως ἐνθάδε.
κα. τὸ τριβώνιον δὲ τί δύναται πρὸς τῶν θεῶν,
ὃ φέρει μετὰ σοῦ τὸ παιδάριον τουτὶ, φράσον.
δι. καὶ τοῦτ' ἀναθήσων ἔρχομαι πρὸς τὸν θεόν.
κα. μῶν οὖν ἐμυήθης δῆτ' ἐν αὐτῷ τὰ μεγάλα;
δι. οὐκ, ἀλλ' ἐνερρείγωσ' ἔτη τριακαίδεκα.
κα. τὰ δ' ἐμβάδια. δι. καὶ ταῦτα συνεχειμάζετο.
κα. καὶ ταῦτ' ἀναθήσων ἔφερες οὖν; δι. νὴ τὸν δία.
κα. χαρίεντά γ' ἥκεις δῶρα τῷ θεῷ φέρων.
συ. οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλα δείλαιος,
καὶ τρισκακοδαίμων, καὶ τετράκις, καὶ πεντάκις,
καὶ δωδεκάκις, καὶ μυριάκις. ἰού, ἰού.
οὕτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι.
κα. ἄπολλον ἀποτρόπαιε, καὶ θεοὶ φίλοι,
τί ποτ' ἐστὶν ὅ, τι πέπονθεν ἄνθρωπος κακόν.
συ. οὐ γὰρ σχέτλια πέπονθα νυνὶ πράγματα,
ἀπολωλεκὼς ἅπαντα τἀκ τῆς οἰκίας

διὰ τὸν θεὸν τοῦτον, τὸν ἐσόμενον τυφλὸν
πάλιν αὖθις, ἤνπερ μὴ λίπωσιν αἱ δίκαι.
δι. ἐγὼ σχεδὸν τὸ πρᾶγμα γινώσκειν δοκῶ.
προσέρχεται γάρ τις κακῶς πράττων ἀνὴρ,
ἔοικε δ' εἶναι τοῦ πονηροῦ κόμματος.
κα. νὴ δία καλῶς τοίνυν ποιῶν, ἀπόλλυται.
συ. ποῦ ποῦ 'σθ' ὁ μόνος ἅπαντας ἡμᾶς πλουσίους
ὑποσχόμενος οὗτος ποιήσειν εὐθέως,
εἰ πάλιν ἀναβλέψειεν ἐξ ἀρχῆς. ὁ δὲ
πολὺ μᾶλλον ἐνίους ἐστὶν ἐξολωλεκώς.
κα. καὶ τίνα δέδρακε δῆτα τοῦτ'. συ. ἐμὲ τουτονί.
κα. ἦ τῶν πονηρῶν ἦσθα καὶ τοιχωρύχων.
συ. μὰ δί' οὐ μὲν οὖν ἔσθ' ὑγιὲς ὑμῶν οὐδενὸς.
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔχετέ μου τὰ χρήματα.
κα. ὡς σοβαρὸς, ὦ δάματερ, εἰσελήλυθεν
ὁ συκοφάντης. δι. δῆλον ὅτι βουλιμᾷ.
συ. σὺ μὲν εἰς ἀγορὰν ἰὼν ταχέως, οὐκ ἂν φθάνεις.
ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον
εἰπεῖν ἃ πεπανούργηκας. κα. οἰμώξ' ἄρα σύ.
δι. νὴ τὸν δία τὸν σωτῆρα πολλοῦ γ' ἄξιος
ἅπασι τοῖς ἕλλησιν ὁ θεὸς ἔσθ' ὅτι,
τοὺς συκοφάντας ἐξολεῖ κακοὺς κακῶς.
συ. οἴμοι τάλας, μῶν καὶ σὺ μετέχων καταγελᾷς;
ἐπεὶ πόθεν θοἰμάτιον εἴληφας τοδί.
ἐχθὲς δ' ἔχοντ' εἶδόν σ' ἐγὼ τριβώνιον.
δι. οὐδὲν προθυμῶ σου. φορῶ γὰρ πριάμενος
τὸν δακτύλιον τονδὶ παρ' εὐδάμου, δραχμῆς.
κα. ἀλλ' οὐκ ἔνεστι συκοφάντου δήγματος.
συ. ἆρ' οὐχ ὕβρις πολλὴ ταῦτ' ἐστί; σκώπτετον,

ὅ,τι δὲ ποιεῖτον ἐνθάδ' οὐκ εἰρήκατον,
οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὸν οὐδενί.
κα. μὰ τὸν δί' οὔκουν τῷ γε σῷ σάφ' ἴσθ' ὅτι.
συ. ἀπὸ τῶν ἐμῶν γὰρ καὶ μὰ δία δειπνήσετον.
δι. ὡς δὴ 'π' ἀληθείᾳ σὺ μετὰ τοῦ μάρτυρος
διαρραγείης, μηδενὸς ἐμπεπλησμένος.
συ. ἀρνεῖσθον; ἔνδον ἐστὶν ὦ μιαρωτάτω
πολὺ χρῆμά τε μαχῶν καὶ κρεῶν ὠπτημένων.
ὖ ὖ. ὖ ὖ. ὖ ὖ. ὖ ὖ. ὖ ὖ. ὖ ὖ.
κα. κακόδαιμον, ὀσφραίνει τί; δι. τοῦ ψύχους γ' ἴσως,
ἐπεὶ τοιοῦτον ἀμπέχεται τριβώνιον.
συ. ταῦτ' οὖν ἀνασχέτ' ἐστὶν, ὦ ζεῦ καὶ θεοὶ,
τούτους ὑβρίζειν εἰς ἔμ'. οἴμ' ὡς ἄχθομαι,
ὅτι χρηστὸς ὢν καὶ φιλόπολις, πάσχω κακῶς.
δι. σὺ φιλόπολις καὶ χρηστός; συ. ὡς οὐδεὶς ἀνήρ.
δι. καὶ μὴν ἐπερωτηθεὶς ἀπόκριναί μοι. συ. τὸ τί.
δι. γεωργὸς εἶ; συ. μελαγχολᾶν μ' οὕτως οἴει;
δι. ἀλλ' ἔμπορος; συ. ναὶ σκήπτομαί γ' ὅταν τύχω.
δι. τί δαί; τέχνην τίν' ἔμαθες; συ. οὐ μὰ τὸν δία.
δι. πῶς οὖν διέζης, ἢ πόθεν, μηδὲν ποιῶν;
συ. τῶν τῆς πόλεώς εἰμ' ἐπιμελητὴς πραγμάτων,
καὶ τῶν ἰδίων πάντων. δι. σύ; τί μαθών; συ. βούλομαι.
δι. πῶς οὖν ἂν εἴης χρηστὸς ὦ τοιχωρύχε,
εἴ σοι προσῆκον μηδὲν, εἶτ' ἀπεχθάνει;
συ. οὐ γὰρ προσήκει τὴν ἐμαυτοῦ μοι πόλιν
εὐεργετεῖν μ' ὦ κέπφε, καθ' ὅσον ἂν σθένω;
δι. εὐεργετεῖν οὖν ἐστι τὸ πολυπραγμονεῖν;
συ. τὸ μὲν οὖν βοηθεῖν τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις,
καὶ μὴ 'πιτρέπειν ἤν τις ἐξαμαρτάνῃ.

δι. οὔκουν δικαστὰς ἐξεπίτηδες ἡ πόλις
ἄρχειν καθίστησιν. συ. κατηγορεῖ δὲ τίς;
δι. ὁ βουλόμενος. συ. οὔκουν ἐκεῖνός εἰμ' ἐγώ;
ὥστ' εἰς ἔμ' ἥκει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.
δι. νὴ δία πονηρόν γ' ἆρα προστάτην ἔχει.
ἐκεῖνο δ' οὐ βούλοι' ἄν, ἡσυχίαν ἔχων
ζῆν ἀργός; συ. ἀλλὰ προβατίου βίον λέγεις,
εἰ μὴ φανεῖται διατριβή τις τῷ βίῳ.
δι. οὐδ' ἂν μεταμάθοις; συ. οὐδ' ἂν εἰ δοίης γέ μοι
τὸν πλοῦτον αὐτὸν, καὶ τὸ βάττου σίλφιον.
δι. κατάθου ταχέως θοἰμάτιον. κα. οὗτος, σοὶ λέγει.
δι. ἔπειθ' ὑπόλυσαι. κα. πάντα ταῦτα σοὶ λέγει.
συ. καὶ μὴν προσελθέτω πρὸς ἔμ' ὑμῶν ἐνθαδὶ
ὁ βουλόμενος. κα. οὔκουν ἐκεῖνος εἰμ' ἐγώ;
συ. οἴμοι τάλας, ἀποδύομαι μεθ' ἡμέραν.
κα. σὺ γὰρ ἀξιοῖς τἀλλότρια πράττων ἐσθίειν.
συ. ὁρᾷς ἃ ποιεῖς; ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
κα. ἀλλ' οἴχεται φεύγων ὃν ἦγες μάρτυρα.
συ. οἴμοι, περιείλημμαι μόνος. κα. νυνὶ βοᾷς.
συ. οἴμοι μάλ' αὖθις. κα. δὸς σύ μοι τὸ τριβώνιον,
ἵν' ἀμφιέσω τὸν συκοφάντην τουτονί.
δι. μὴ δῆθ' ἱερὸν γάρ ἐστι τοῦ πλούτου πάλαι.
κα. ἔπειτα ποῦ κάλλιον ἀνατεθήσεται,
ἢ περὶ πονηρὸν ἄνδρα καὶ τοιχωρύχον.
πλοῦτον δὲ κοσμεῖν ἱματίοις σεμνοῖς πρέπει.
δι. τοῖς δ' ἐμβαδίοις τί χρήσεταί τις εἰπέ μοι.
κα. καὶ ταῦτα πρὸς τὸ μέτωπον αὐτίκα δὴ μάλα
ὥσπερ κοτίνῳ προσπατταλεύσω τουτωί.
συ. ἄπειμι. γινώσκω γὰρ ἥττων ὢν πολὺ

ὑμῶν. ἐὰν δὲ σύζυγον λάβω τινὰ,
καὶ σύκινον, τὸν ἰσχυρὸν τοῦτον θεὸν
ἐγὼ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην.
ὅτι καταλύει περιφανῶς εἷς ὢν μόνος
τὴν δημοκρατίαν, οὔτε τὴν βουλὴν πιθὼν,
τὴν τῶν πολιτῶν, οὔτε τὴν ἐκκλησίαν.
δι. καὶ μὴν ἐπειδὴ τὴν πανοπλίαν τὴν ἐμὴν
ἔχων βαδίζεις, εἰς τὸ βαλανεῖον τρέχε.
ἔπειτ' ἐκεῖ κορυφαῖος ἑστηκὼς, θέρου.
κἀγὼ γὰρ εἶχον τὴν στάσιν ταύτην ποτέ.
κα. ἀλλ' ὁ βαλανεὺς ἕλξει θύραζ' αὐτὸν, λαβὼν
τῶν ὀρχιπέδων. ἰδὼν γὰρ αὐτὸν, γνώσεται
ὅτ' ἔστ' ἐκείνου τοῦ πονηροῦ κόμματος.
νῷ δ' εἰσίωμεν ἵνα προσεύξῃ τὸν θεόν. ΧΟΡΟΥ.
γρ. ἆρ' ὦ φίλοι γέροντες, ἐπὶ τὴν οἰκίαν
ἀφίγμεθ' ὄντως τοῦ νέου τούτου θεοῦ,
ἢ τῆς ὁδοῦ τοπαράπαν ἡμαρτήκαμεν.
χο. ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὰς τὰς θύρας ἀφιγμένη,
ὦ μειρακίσκη, πυνθάνει γὰρ ὡρικῶς.
γρ. φέρε νυν ἐγὼ τῶν ἔνδοθεν καλέσω τινά;
χρ. μὴ δῆτ', ἐγὼ γὰρ αὐτὸς ἐξελήλυθα.
ἀλλ' ὅτι μάλιστ' ἐλήλυθας, λέγειν ἐχρῆν.
γρ. πέπονθα δεινὰ καὶ παράνομ' ὦ φίλτατε.
ἀφ' οὗ γὰρ ὁ θεὸς οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
ἀβίωτον εἶναί μοι πεποίηκε τὸν βίον.
χρ. τί δ' ἐστὶν, ἤπου καὶ σὺ συκοφάντρια
ἐν ταῖς γυναιξὶν ἦσθα; γρ. μὰ δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
χρ. ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔπινες ἐν τῷ γράμματι;
γρ. σκώπτεις. ἐγὼ δὲ κατακεκνισμαι δειλάκρα.

Χρ. οὔκουν ἐρεῖς ἀνύσασα τὸν κνισμόν τινα;
Γρ. ἄκουέ νυν. ἦν δή μοι τι μειράκιον φίλον,
πενιχρὸν μὲν, ἄλλως δ' εὐπρόσωπον καὶ καλὸν,
καὶ χρηστόν· εἰ γάρ του δεηθείην ἐγὼ,
ἅπαντ' ἐποίει κοσμίως μοι καὶ καλῶς.
ἐγὼ δ' ἐκείνῳ πάντα ταῦθ' ὑπηρέτουν.
Χρ. τί δ' ἦν ὅτι σου μάλιστ' ἐδεῖθ' ἑκάστοτε;
Γρ. οὐ πολλὰ, καὶ γὰρ ἐκνομίως μ' ᾐσχύνετο.
ἀλλ' ἀργυρείου δραχμὰς ἂν ᾔτησ' εἴκοσιν
εἰς ἱμάτιόν γ'· ὀκτὼ δ' ἂν εἰς ὑποδήματα.
καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀγοράσαι χιτώνιον.
ἐκέλευσεν ἂν τῇ μητρί τε θοἰματίδιον,
πυρῶν τ' ἂν ἐδεήθη μεδίμνων τεττάρων.
Χρ. οὐ πολλὰ τοίνυν μὰ τὸν ἀπόλλω ταῦτά γε
εἴρηκας. ἀλλὰ δῆλον, ὅτι σ' ᾐσχύνετο.
Γρ. καὶ ταῦτα τοίνυν οὐχ ἕνεκεν μισητίας
αἰτεῖν μ' ἔφασκεν, ἀλλὰ φιλίας οὕνεκα.
ἵνα τοὐμὸν ἱμάτιον φορῶν μεμνῇτό μου.
Χρ. λέγεις ἐρῶντ' ἄνθρωπον ἐκνομιώτατα.
Γρ. ἀλλ' οὐχὶ νυνί γ' ὁ βδελυρὸς τὸν νοῦν ἔχει
τὸν αὐτόν. ἀλλὰ πολὺ μεθέστηκε πάνυ.
ἐμοῦ γὰρ αὐτῷ τὸν πλακοῦντα τουτονὶ,
καὶ τἄλλα τἀπὶ τοῦ πίνακος τραγήματα
ἐπόντα πεμψάσης, ὑπειπούσης θ' ὅτι
εἰς ἑσπέραν ἥξοιμι. Χρ. τί σ' ἔδρασ' εἰπέ μοι.
Γρ. ἄμητά τε προσέπεμψεν ἡμῖν τουτονὶ
ἐφ' ᾧτ' ἐκεῖσε μηδέποτέ μ' ἐλθεῖν ἔτι,
καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις, εἶπεν ἀποπέμπων, ὅτι
πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι μιλήσιοι.

χρ. δῆλον, ὅτι τοὺς τρόπους τις οὐ μοχθηρὸς ἦν,
ἔπειτα πλουτῶν οὐκ ἔθ' ἥδεται φακῇ,
πρὸ τοῦ δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἅπαντα κατήσθιεν.
καὶ μὴν πρὸ τοῦ γ' ὁ σημέραι, νὴ τὼ θεώ,
ἐπὶ τὴν θύραν ἐβάδιζεν ἀεὶ τὴν ἐμήν.
ἐπ' ἐκφοράν. γρ. μὰ Δί' ἀλλὰ τῆς φωνῆς μόνον
ἐρῶν ἀκοῦσαι. χρ. τοῦ λαβεῖν μὲν οὖν χάριν.
γρ. καὶ νὴ Δί', εἰ λυπουμένην γ' αἴσθοιτό με.
νιττάριον ἂν καὶ βάττιον ὑπεκορίζετο.
χρ. ἔπειτ' ἴσως ᾔτησεν ἄν σ' ὑποδήματα.
γρ. μυστηρίοις δὲ τοῖς μεγάλοις ὀχουμένην
ἐπὶ τῆς ἁμάξης, ὅτι προσέβλεψέ μέ τις,
ἐτυπτόμην διὰ τοῦτ' ὅλην τὴν ἡμέραν.
οὕτω σφόδρα ζηλότυπος ὁ νεανίσκος ἦν.
χρ. μόνος γὰρ ἥδεθ' ὡς ἔοικεν ἐσθίων.
γρ. καὶ τάς γε χεῖρας παγκάλας ἔχειν μ' ἔφη.
χρ. ὁπότε προτείνοιέν γε δραχμὰς εἴκοσιν.
γρ. ὄζειν τε τῆς χρόας ἔφασκεν ἡδύ μου.
χρ. εἰ θάσιον ἐν ἔχεις, εἰκότως γε νὴ Δία.
γρ. τὸ βλέμμα θ' ὡς ἔχοι μοι μαλακὸν καὶ καλόν.
χρ. οὐ σκαιὸς ἦν ἄνθρωπος. ἀλλ' ἠπίστατο
γραὸς καπρώσης τἀφόδια κατεσθίειν.
γρ. ταῦτ' οὖν ὁ θεὸς, ὦ φίλ' ἄνερ, οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ,
φάσκων βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις ἀεί.
χρ. τί γὰρ ποιήσει φράζε, καὶ πεπράξεται.
γρ. ἀναγκάσαι δίκαιόν ἐστι νὴ Δία,
τὸν εὖ παθόνθ' ὑπ' ἐμοῦ, πάλιν μ' ἀντευποιεῖν.
ἢ μηδ' ὁτιοῦν δίκαιόν ἐστ' ἀγαθὸν ἔχειν.
χρ. οὔκουν καθ' ἑκάστην ἀπεδίδου τὴν νύκτα σοι;

γρ. ἀλλ' οὐδέποτέ με ζῶσαν ἀπολείψειν ἔφη.
χρ. ὀρθῶς γε. νῦν δέ γ' οὐκ ἔτι ζῆν σ' οἴεται.
γρ. ὑπὸ τοῦ γὰρ ἄλγους κατατέτηκ' ὦ φίλτατε.
χρ. οὔκ, ἀλλὰ κατασέσηπας, ὥς γέ μοι δοκεῖς.
γρ. διὰ δακτυλίου μὲν οὖν ἐμέ γ' ἂν διελκύσαις.
χρ. ἢ τυγχάνει γ' ὁ δακτύλιος ὢν τηλία,
γρ. καὶ μὴν τὸ μειράκιον τοδὶ προσέρχεται,
οὗπερ πάλαι κατηγοροῦσα τυγχάνω,
ἔοικε δ' ἐπὶ κῶμον βαδίζειν. χρ. φαίνεται.
στέφανόν γέ τοι καὶ δᾷδ' ἔχων πορεύεται.
νε. ἀσπάζομαι. γρ. τί φησιν; νε. ἀρχαία φίλη
πολιὰ γεγένησαι ταχύ γε νὴ τὸν οὐρανόν.
γρ. τάλαιν' ἐγὼ, τῆς ὕβρεος ἧς ὑβρίζομαι.
χρ. ἔοικε διὰ πολλοῦ χρόνου σ' ἑορακέναι.
γρ. ποίου χρόνου ταλαίταθ', ὃς παρ' ἐμοὶ χθὲς ἦν.
χρ. τοὐναντίον πέπονθε τοῖς πολλοῖς ἄρα.
μεθύων γὰρ, ὡς ἔοικεν, ὀξύτερον βλέπει.
γρ. οὔκ. ἀλλ' ἀκόλαστός ἐστιν ἀεὶ τοὺς τρόπους.
νε. ὦ ποντοπόσειδον καὶ θεοὶ πρεσβυτικοί,
ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ῥυτίδων ὅσας ἔχει. γρ. ἆ. ἆ.
τὴν δᾷδα μή μοι πρόσφερ'. χρ. εὖ μέντοι λέγει.
ἐὰν γὰρ αὐτὴν εἷς μόνος σπινθὴρ λάβῃ,
ὥσπερ παλαιὰν εἰρεσιώνην καύσεται.
νε. βούλει διὰ χρόνου πρός με παῖσαι; γρ. ποῖ τάλαν;
νε. αὐτοῦ λαβοῦσα κάρυα. γρ. παιδιὰν τίνα.
νε. πόσους ἔχεις ὀδόντας; χρ. ἀλλὰ γνώσομαι
κἄγωγ'. ἔχει γὰρ τρεῖς ἴσως ἢ τέτταρας.
νε. ἀπόπτυσον. ἕνα γὰρ γόμφιον μόνον φορεῖ.
γρ. ταλαίτατ' ἀνδρῶν οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.

πλυνόν με ποιῶν ἐν τοσούτοις ἀνδράσιν.
νε. ὄναιο μέντἂν εἴ τις ἐκπλύνειέ σε.
χρ. οὐ δῆτ᾽ ἐπεὶ μὲν νῦν καπηλικῶς ἔχει.
εἰ δ᾽ ἐκπλυνεῖται τοῦτο τὸ ψιμύθιον,
ὄψει κατάδηλα τοῦ προσώπου γε τὰ ῥάκη.
γρ. γέρων ἀνὴρ ὤν, οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.
νε. πειρᾷ μὲν οὖν ἴσως σε, καὶ τῶν τιτθίων
ἐφάπτεταί σου λανθάνειν δοκῶν ἐμέ.
γρ. μὰ τὴν ἀφροδίτην οὐκ ἐμοῦ γ᾽ ὦ βδελυρὲ σύ.
χρ. μὰ τὴν ἑκάτην οὐ δῆτα. μαινοίμην γὰρ ἄν.
ἀλλ᾽ ὦ νεανίσκ᾽, οὐκ ἐῶ τὴν μείρακα
μισεῖν σε ταύτην. νε. ἀλλ᾽ ἔγωγ᾽ ὑπερφιλῶ.
χρ. καὶ μὴν κατηγορεῖ γέ σου. νε. τί κατηγορεῖ;
χρ. εἶναί σ᾽ ὑβριστήν φησι, καὶ λέγειν ὅτι
πάλαι ποτ᾽ ἦσαν ἄλκιμοι μιλήσιοι.
νε. ἐγὼ περὶ ταύτης οὐ μαχοῦμαί σοι. χρ. τὸ, τί;
νε. αἰσχυνόμενος τὴν ἡλικίαν τὴν σήν. ἐπεὶ
οὐκ ἄν ποτ᾽ ἄλλῳ τοῦτ᾽ ἐπέτρεπον ποιεῖν.
νῦν δ᾽ ἄπιθι χαίρων, συλλαβὼν τὴν μείρακα.
χρ. οἶδ᾽ οἶδα τὸν νοῦν. οὐκ ἔτ᾽ ἀξιοῖς ἴσως
εἶναι μετ᾽ αὐτῆς. γρ. ὁ δ᾽ ἐπιτρέψων ἐστὶ τίς.
νε. οὐκ ἂν διαλεχθείην διεσπεκλωμένῃ
ὑπὸ μυρίων ἐτῶν γε καὶ τρισχιλίων.
χρ. ὅμως δ᾽ ἐπειδὴ καὶ τὸν οἶνον ἠξίους
πίνειν συνεκποτέον ἐστί σοι καὶ τὴν τρύγα.
νε. ἀλλ᾽ ἔστι κομιδῇ τρὺξ παλαιὰ καὶ σαπρά.
χρ. οὐκοῦν τρύγοιπος ταῦτα πάντ᾽ ἰάσεται.
νε. ἀλλ᾽ εἴσιθ᾽ εἴσω. τῷ θεῷ γὰρ βούλομαι
ἐλθὼν ἀναθεῖναι τοὺς στεφάνους τούσδ᾽ οὓς ἔχω.

γρ. ἐγὼ δέ γ' αὐτῷ καὶ φράσαι τι βούλομαι.
νε. ἐγὼ δέ γ' οὐκ εἴσειμι. χρ. θάρρει, μὴ φοβοῦ,
οὐ γὰρ βιάσεται. νε. πάνυ καλῶς τοίνυν λέγεις.
ἱκανὸν γὰρ αὐτὴν πρότερον ὑπεπίττουν χρόνον.
γρ. βάδιζ'. ἐγὼ δέ σου κατόπιν εἰσέρχομαι.
χρ. ὡς εὐτόνως ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τὸ γραΐδιον,
ὥσπερ λεπὰς τῷ μειρακίῳ προσίσχεται. Χοροῦ.
κα. τίς ἐσθ' ὁ κόπτων τὴν θύραν, τουτὶ τί ἦν;
οὐδεὶς ἔοικεν. ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον
φθεγγόμενον ἄλλως κλαυσιᾷ. ἑρ. σέ τοι σέ τοι
λέγω καρίων ἀνάμεινον. κα. οὗτος εἰπέ μοι.
σὺ τὴν θύραν ἔκοπτες οὑτωσὶ σφόδρα;
ἑρ. μὰ δί' ἀλλ' ἔμελλον. εἶτ' ἀνέῳξάς με φθάσας.
ἀλλ' ἐκκάλει τὸν δεσπότην τρέχων ταχὺ,
ἔπειτα τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία,
ἔπειτα τοὺς θεράποντας, εἶτα τὴν κύνα,
ἔπειτα σαυτὸν, εἶτα τὴν ὗν. κα. εἰπέ μοι
τί δ' ἐστίν. ἑρ. ὁ Ζεὺς ὦ πόνηρε βούλεται
ἐς ταυτὸν ὑμᾶς συγκυκήσας τρύβλιον,
ἁπαξάπαντας εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλεῖν.
κα. ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τούτων τέμνεται.
ἀτὰρ διατί γε ταῦτ' ἐπιβουλεύει ποιεῖν
ἡμᾶς. ἑρ. ὁτιὴ δεινότατα πάντων πραγμάτων
εἴργασθε. ἀφ' οὗ γὰρ ἤρξατ' ἐξαρχῆς βλέπειν
ὁ πλοῦτος, οὐδεὶς οὐ λιβανωτὸν, οὐ δάφνην,
οὐ ψαιστὸν, οὐχ ἱερεῖον, οὐκ ἄλλ' οὐδὲ ἓν
ἡμῖν ἐπιθύει τοῖς θεοῖς. κα. μὰ δί', οὐδέ γε
θύσει. κακῶς γὰρ ἐπεμελεῖσθ' ἡμῶν τότε.
ἑρ. καὶ τῶν μὲν ἄλλων μοι θεῶν ἧττον μέλει.

ἐγὼ δ᾽ ἀπόλωλα κἀπιτέτριμμαι. κα. σωφρονεῖς;
ἑρ. πρότερον γὰρ εἶχον μὲν παρὰ ταῖς καπηλίσιν
πάντ᾽ ἀγάθ᾽ ἕωθεν εὐθὺς, οἰνοῦτταν, μέλι,
ἰσχάδας, ὅσ᾽ εἰκός ἐστιν ἑρμῆν ἐσθίειν.
νυνὶ δὲ πεινῶν, ἀναβάδην ἀναπαύομαι.
κα. οὐκοῦν δικαίως, ὅστις ἐποίεις ζημίαν
ἐνίοτε, τοιαῦτ᾽ ἀγάθ᾽ ἔχων. ἑρ. οἴμοι τάλας,
οἴμοι πλακοῦντος τοῦ ᾽ν τετράδι πεπεμμένου.
κα. ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα, καὶ μάτην καλεῖς.
ἑρ. οἴμοι δὲ κωλῆς ἣν ἐγὼ κατήσθιον.
κα. ἀσκωλίαζ᾽ ἐνταῦθ᾽ πρὸς τὴν αἰθρίαν.
ἑρ. σπλάγχνων τε θερμῶν, ὧν ἐγὼ κατήσθιον.
κα. ὀδύνη σε πρὸς τὰ σπλάγχν᾽ ἔοικ᾽ ἐπιστρέφειν.
ἑρ. οἴμοι δὲ κύλικος, ἴσον ἴσῳ κεκραμένης.
κα. ταύτην ἐπιπιὼν, ἀποτρέχων οὐκ ἂν φθάνοις;
ἑρ. ἆρ᾽ ὠφελήσαις ἄν τι τὸν σαυτοῦ φίλον;
κα. εἴ του δέει γ᾽ ὧν δυνατὸς εἰμί σ᾽ ὠφελεῖν.
ἑρ. εἴ μοι πορίσας ἄρτον τιν᾽ εὖ πεπεμμένον,
δοίης καταφαγεῖν καὶ κρέας νεανικὸν,
ὧν θύεθ᾽ ὑμεῖς ἔνδον. κα. ἀλλ᾽ οὐκ ἐκφορά.
ἑρ. καὶ μὴν ὁπότε τι σκευάριον τοῦ δεσπότου
ὑφείλου ἐγώ σε λανθάνειν ἐποίουν ἀεί.
κα. ἐφ᾽ ᾧ τε μετέχειν αὐτὸς ὦ τοιχωρύχε.
ἧκε γὰρ ἄν σοι ναστὸς εὖ πεπεμμένος.
ἑρ. ἔπειτα τοῦτόν γ᾽ αὐτὸς ἂν κατήσθιες.
κα. οὐ γὰρ μετεῖχες τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί.
ὁπότε τι ληφθείην πανουργήσας ἐγώ.
ἑρ. μὴ μνησικακήσῃς, εἰ σὺ φυλὴν κατέλαβες.
ἀλλ᾽ οὖν σύνοικον πρὸς θεῶν δέξασθέ με.

κα. ἔπειτ' ἀπολιπὼν τοὺς θεοὺς ἐνθάδε μενεῖς;
ἑρ. τὰ γὰρ παρ' ὑμῖν ἐστὶ βελτίω πολύ.
κα. τί δέ γ' αὐτομολεῖν ἀστεῖον εἶναί σοι δοκεῖ;
ἑρ. πατρὶς γάρ ἐστι πᾶσ' ἵν' ἂν πράττῃ τις εὖ.
κα. τί δῆτ' ἂν εἴης ὄφελος ἡμῖν ἐνθάδ' ὤν;
ἑρ. παρὰ τὴν θύραν στροφαῖον ἱδρύσασθέ με.
κα. στροφαῖον; ἀλλ' οὐκ ἔργον ἔστ' οὐδὲν στροφῶν.
ἑρ. ἀλλ' ἐμπολαῖον. κα. ἀλλὰ πλουτοῦμεν. τί οὖν
ἑρμῆν παλιγκάπηλον ἡμᾶς δεῖ τρέφειν;
ἑρ. ἀλλὰ δόλιον τοίνυν. κα. δόλιον; ἥκιστά γε.
οὐ γὰρ δόλου νῦν ἔργον, ἀλλ' ἁπλῶν τρόπων.
ἑρ. ἀλλ' ἡγεμόνιον. κα. ἀλλ' ὁ θεὸς ἤδη βλέπει.
ὥσθ' ἡγεμόνος οὐδὲν δεησόμεσθ' ἔτι.
ἑρ. ἐναγώνιος τοίνυν γ' ἔσομαι, καὶ τί ἔτ' ἐρεῖς.
πλούτῳ γάρ ἐστι τοῦτο συμφορώτατον,
ποιεῖν ἀγῶνας μουσικοὺς καὶ γυμνικούς.
κα. ὡς ἀγαθόν ἐστ' ἐπωνυμίας πολλὰς ἔχειν.
οὗτος γὰρ ἐξεύρηκεν αὑτῷ βιότιον.
οὐκ ἐτὸς ἅπαντες οἱ δικάζοντες θαμὰ
σπεύδουσιν ἐν πολλοῖς γεγράφθαι γράμμασιν.
ἑρ. οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις εἰσίω; κα. καὶ πλῦνέ γε
αὐτὸς προσελθὼν πρὸς τὸ φρέαρ τὰς κοιλίας,
ἵν' εὐθέως διακονικὸς εἶναί μοι δοκῇς.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΧΟΡΟΥ.

ἱερ. τίς ἂν φράσειε ποῦ 'στι χρεμύλος μοι σαφῶς;
κα. τί δ' ἔστιν ὦ βέλτιστε. ἱερ. τί γὰρ ἀλλ' ἢ κακῶς;
ἀφ' οὗ γὰρ ὁ πλοῦτος οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
ἀπόλωλ' ὑπὸ λιμοῦ· καταφαγεῖν γὰρ οὐκ ἔχω.
καὶ ταῦτα τοῦ σωτῆρος ἱερεὺς ὢν διός.

κα. ἡ δ᾽ αἰτία τίς ἐστιν ὦ πρὸς τῶν θεῶν.
ἱερ. θύειν ἔτ᾽ οὐδεὶς ἀξιοῖ. κα. τίνος οὕνεκα;
ἱερ. ὅτι πάντες εἰσὶ πλούσιοι. καίτοι τότε
ὅτ᾽ εἶχον οὐδὲν, ὁ μὲν ἂν ἥκων ἔμπορος,
ἔθυσεν ἱερεῖόν τι σωθείς. ὁ δέ τις αὖ
δίκην ἀποφυγών. ὁ δ᾽ ἂν ἐκαλλιερεῖτό τις,
κἀμὲ μετεκάλει τὸν ἱερέα. νῦν δ᾽ οὐδὲ εἷς
θύει τοπαράπαν οὐδὲν, οὐδ᾽ εἰσέρχεται,
πλὴν ἀποπατησόμενοί γε πλεῖν ἢ μύριοι.
κα. οὔκουν τὰ νομιζόμενα σὺ τούτων λαμβάνεις.
ἱερ. τὸν οὖν δία τὸν σωτῆρα καὐτός μοι δοκῶ
χαίρειν ἐάσας, ἐνθάδ᾽ αὐτοῦ καταμενεῖν.
κα. θάρρει. καλῶς ἔσται γὰρ ἢν θεὸς θέλῃ,
ὁ ζεὺς ὁ σωτὴρ γὰρ πάρεστιν ἐνθάδε,
αὐτόματος ἥκων. ἱερ. πάνθ᾽ ἀγαθὰ τοίνυν λέγεις.
κα. ἱδρυσόμεθ᾽ οὖν αὐτίκ᾽, ἀλλὰ περίμενε,
τὸν πλοῦτον οὗπερ πρότερον ἦν ἱδρυμένος,
τὸν ὀπισθόδομον ἀεὶ φυλάττων τῆς θεοῦ.
ἀλλ᾽ ἐκδότω τις δεῦρο δᾷδας ἡμμένας,
ἵν᾽ ἔχων προηγῇ τῷ θεῷ σύ. ἱερ. πάνυ μὲν οὖν
δρᾶν ταῦτα χρή. κα. τὸν πλοῦτον ἔξω τις καλεῖ.
γρ. ἐγὼ δὲ τί ποιῶ; κα. τὰς χύτρας αἷς τὸν θεὸν
ἱδρυσόμεθα, λαβοῦσ᾽ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε
σεμνῶς. ἔχουσα δ᾽ ἦλθες αὐτὴ ποικίλα.
γρ. ὧν δ᾽ οὕνεκ᾽ ἦλθον. κα. πάντα σοι πεπράξεται.
ἥξει γὰρ ὁ νεανίσκος ὡς σ᾽ εἰς ἑσπέραν.
γρ. ἀλλ᾽ εἴ γε μέντοι νὴ δί᾽, ἐγγυᾷ σύ μοι
ἥξειν ἐκεῖνον ὡς ἔμ᾽, οἴσω τὰς χύτρας.
κα. καὶ μὴν πολὺ τῶν ἄλλων χυτρῶν τἀναντία

αὔτη ποιοῦσι. ταῖς μὲν ἄλλαις γὰρ χύτραις,
ἡ γραῦς ἔπεστ' ἀνωτάτω, ταύτης δὲ νῦν
τῆς γραὸς, ἐπιπολῆς ἔνεισιν αἱ χύτραι.
χο. οὐκ ἔτι τοίνυν γ' εἰκὸς μέλλειν οὐδ' ἡμᾶς, ἀλλ' ἀναχωρεῖν
εἰς τοὔπισθεν, δεῖ γὰρ κατόπιν τούτων ᾄδοντας ἕπεσθαι.

Ἀριστοφάνους πλοῦτος, τέλος.

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝ τος δράματος, ἐστιν αὕτη.

Ἄνυτος καὶ μέλιτος σωκράτει τῷ σωφρονίσκου βασκαίνοντες, καὶ αὐτὸν μὴ δυνάμενοι βλάψαι, ἀργύριον ἱκανὸν ἀριστοφάνει δεδώκασιν ἵνα δράμα κατ' αὐτοῦ συστήσηται, καὶ ὃς πεισθεὶς, γέροντά τινα στρεψιάδην καλούμενον ἐπλάσατο ὑπὸ χρεῶν πιεζόμενον, ἃ δὴ ἀνηλώκει περὶ τὴν τοῦ παιδὸς φειδιππίδου ἱπποτροφίαν, οὕτω δὲ τούτων ἐχόντων μὴ ἔχων ὁ στρεψιάδης τί ποιήσει περὶ τὰ χρέα, βουλεύεται προσαγαγεῖν τῷ σωκράτει τὸν τούτου παῖδα, ἵνα παρ' αὐτοῦ τὸν ἄδικον μάθῃ λόγον, καὶ οὕτω τοὺς δανειστὰς ἀποκρούσηται. φειδιππίδης μὲν οὖν πολλὰ δεηθέντος τοῦ πατρὸς, προσελθεῖν οὐκ ἐπείσθη. ἀποτυχὼν δὲ ὁ πρεσβύτης τῆς ἐπ' ἐκεῖνον ἐλπίδος, καὶ οὐκ ἔχων ὅστις καὶ γένηται, εἰς δεύτερον εἶδε πλοῦν. οὐδὲν γὰρ τῆς ἡλικίας φροντίσας, οὐδ' ἐνθυμηθεὶς εἴ τισιν ἄτοπος δόξειεν ἀνὴρ γήραος οὐδέπω μανθάνειν, καθάπερ κομιδῇ νέος, ἀρχόμενος ἀλλ' εἰς ἐν ἀφεω-

ρακῶς μόνον ἐκεῖνο, ἐὰν ἄρα οἷός τε γένηται τοῖς δανει-
σταῖς διὰ πειθοῦς ἀποστερῆσαι τὰ χρήματα, αὐτὸς προ-
σεισι τῷ σωκράτει. οὐκ ἔχων δὲ ὑπηρετοῦντα τῇ νοήσει τοῦ
νοῦ ἀλλὰ τοιοῦτος ὢν οἷς ἐμάνθανεν οἷος καὶ πρὶν τῆς
παιδείας ἐφῆφθαι. αὐτὸς μὲν ἀπέγνω παιδεύεσθαι. προ-
σελθὼν δὲ τῷ παιδὶ καὶ αὖθις πολλαῖς πεποίηκε ταῖς
δεήσεσιν ἕνα τῶν σωκράτους ὁμιλητῶν γεγενῆσθαι. ὁ δὲ
καὶ γέγονε καὶ μεμάθηκε. συνίσταται δὲ τὸ δρᾶμα ἐκ
χοροῦ νεφελῶν. ἔχει δὲ κατηγορίαν τοῦ σωκράτους, ὅτι
τοὺς συνήθεις θεοὺς ἀφεὶς καινὰ ἐνόμιζε δαιμόνια, ἀέρα,
νεφέλας, καὶ τὰ τοιαῦτα.

ἄλλως διὰ στίχων.

πατὴρ τὸν υἱὸν σωκρατίζειν προτρέπεται.
καὶ τῆς περὶ αὐτὸν ψυχρολογίας διατριβὴ
ἱκανή, λόγων ἀπόνοια πρὸς τοὐναντίον.
χορὸς δὲ νεφελῶν ὡς ἐπωφελῆ λέγων,
καὶ τὴν ἀσέβειαν σωκράτους διεξιών.
ἄλλαι θ' ὑπ' ἀνδρὸς κατηγορίαι πικραί.
καὶ τῶν μαθητῶν εἰς παραλοίας ἐκτόπως.
εἶτ' ἐμπρησμὸς τῆς σχολῆς τοῦ σωκράτους.

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

στρεψιάδης.	φειδιππίδης.
θεράπων στρεψιάδου.	μαθητὴς σωκράτους.
σωκράτης.	χορὸς νεφελῶν.
δίκαιος λόγος.	ἄδικος λόγος.
δανειστὴς πασίας.	μάρτυς.
ἕτερος δανειστὴς ἀμυνίας.	χαιρεφῶν

ΑΡΙΣΤΟΦΑ

ΝΟΥΣ ΝΕΦΕΛΑΙ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὁ προλογίζων.

Ου, ἰού.
ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν, ὅσον
ἀπέραντον, οὐδέποθ' ἡμέρα γενήσεται;
καὶ μὴν πάλαι γ' ἀλεκτρυόνος ἤκουσ' ἐγώ.
οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσιν. ἀλλ' οὐκ ἂν πρὸ τοῦ.
ἀπόλοιο δῆτ' ὦ πόλεμε πολλῶν οὕνεκα.
ὅτ' οὐδὲ κολάσ' ἔξεστί μοι τοὺς οἰκέτας.
ἀλλ' οὐδ' ὁ χρηστὸς οὑτοσὶ νεανίας,
ἐγείρεται τῆς νυκτὸς, ἀλλὰ πέρδεται
ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος.
ἀλλ' εἰ δοκεῖ ῥέγκωμεν ἐγκεκαλυμμένοι.
ἀλλ' οὐ δύναμαι δείλαιος εὕδειν, δακνόμενος
ὑπὸ τῆς δαπάνης, καὶ τῆς φάτνης, καὶ τῶν χρεῶν,
διὰ τουτονὶ τὸν υἱόν. ὁ δὲ κόμην ἔχων
ἱππάζεταί τε καὶ ξυνωρικεύεται,
ὀνειροπολεῖ θ' ἵππους. ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι,
ὁρῶν ἄγουσαν τὴν σελήνην εἰκάδας.
οἱ γὰρ τόκοι χωροῦσιν. ἅπτε παῖ λύχνον,
κἄκφερε τὸ γραμματεῖον, ἵν' ἀναγνῶ λαβὼν,

ὁπόσοις ὀφείλω, καὶ λογίσωμαι τοὺς τόκους.
φέρ' ἴδω τί ὀφείλω. δώδεκα μνᾶς πασίᾳ,
τοῦ, δώδεκα μνᾶς πασίᾳ. τί ἐχρησάμην.
ὅτ' ἐπριάμην τὸν κοππατίαν. οἴμοι τάλας.
εἴθ' ἐξεκόπην πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν λίθῳ.
φει. φίλων ἀδικεῖς, ἔλαυνε τὸν σαυτοῦ δρόμον.
στ. τοῦτ' ἔστι τοῦτο τὸ κακὸν, ὅ μ' ἀπολώλεκεν.
ὀνειροπολεῖ γὰρ καὶ καθεύδων ἱππικήν.
φει. πόσους δρόμους ἐλᾷ τὰ πολεμιστήρια.
στ. ἐμὲ μὲν σὺ πολλοὺς τὸν πατέρ' ἐλαύνεις δρόμους.
ἀτὰρ τί χρέως ἔβα με μετὰ τὸν πασίαν,
τρεῖς μναῖ διφρίσκου, καὶ τροχοῖν ἀμυνίᾳ.
φει. ἄπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσας οἴκαδε.
στ. ἀλλ' ὦ μέλ' ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν,
ὅτε καὶ δίκας ὦφληκα, χ' ἅτεροι τόκου
ἐνεχυράσασθαί φασιν. φει. ἐτεὸν ὦ πάτερ
τί δυσκολαίνεις, καὶ στρέφει τὴν νύχθ' ὅλην.
στ. δάκνει με δήμαρχός τις ἐκ τῶν στρωμάτων.
φει. ἔασον ὦ δαιμόνιε καταδαρθεῖν τί με.
στ. σὺ δ' οὖν κάθευδε, τὰ δὲ χρέα ταῦτ' ἴσθ' ὅτι
εἰς τὴν κεφαλὴν ἅπαντα τὴν σὴν τρέψεται.
φεῦ. εἴθ' ὤφελ' ἡ προμνήστρια 'πολέσθαι κακῶς,
ἥτις με γῆμ' ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα.
ἐμοὶ γὰρ ἦν ἄγροικος ἥδιστος βίος,
εὐρωτιῶν, ἀκόρητος, εἰκῆ κείμενος,
βρύων μελίτταις, καὶ προβάτοις, καὶ στεμφύλοις.
ἔπειτ' ἔγημα μεγακλέους, τοῦ μεγακλέους
ἀδελφιδῆν ἄγροικος ὢν ἐξ ἄστεος,
σεμνήν, τρυφῶσαν, ἐγκεκοισυρωμένην.

ταύτην ὅτ' ἐγάμουν, συγκατεκλινόμην. ἐγὼ
ὄζων τρυγὸς, τρασιᾶς, ἐρίων περιουσίας,
ἡ δ' αὖ, μύρου, κρόκου, καταγλωττισμάτων,
δαπάνης, λαφυγμοῦ, κωλιάδος, γενετυλλίδος.
οὐ μὴν ἐρῶ γ' ὡς ἀργὸς ἦν, ἀλλ' ἐσπάθα.
ἐγὼ δ' αὖ, αὐτῇ θοιμάτιον δεικνὺς τοδὶ
πρόφασιν, ἔφασκον, ὦ γύναι λίαν σπαθᾷς.
Θε. ἔλαιον ἡμῖν οὐκ ἔνεστ' ἐν τῷ λύχνῳ.
Στ. οἴμοι τί γάρ μοι τὸν πότην ἧπτες λύχνον,
δεῦρ' ἔλθ' ἵνα κλάῃς. Θε. διατὶ δὴ κλαύσομαι.
Στ. ὅτι τῶν παχειῶν ἐνετίθεις θρυαλλίδων.
μετὰ ταῦθ' ὅπως νῷν ἐγένεθ' υἱὸς οὑτοσὶ,
ἐμοί τε δὴ καὶ τῇ γυναικὶ τἀγαθῇ.
περὶ τοὐνόματος δὴ ταῦτ' ἐλοιδορούμεθα.
ἡ μὲν γὰρ ἵππον προσετίθει πρὸς τοὔνομα,
ξάνθιππον, ἢ χάριππον, ἢ καλλιππίδην.
ἐγὼ δὲ τοῦ πάππου τιθέμην φειδωνίδην.
τέως μὲν οὖν ἐκρινόμεθ', εἶτα τῷ χρόνῳ,
κοινῇ ξυνέβημεν, κἀθέμεθα φειδιππίδην.
τοῦτον τὸν υἱὸν λαμβάνουσ' ἐκορίζετο.
ὅταν σὺ, μέγας ὢν ἅρμ' ἐλαύνῃς πρὸς πόλιν,
ὥσπερ μεγακλέης ξυστίδ' ἔχων. ἐγὼ δ' ἔφην,
ὅταν μὲν οὖν τὰς αἶγας ἐκ τοῦ φελλέως,
ὥσπερ ὁ πατήρ σου διφθέραν ἐνημμένος.
ἀλλ' οὐκ ἐπείθετο τοῖς ἐμοῖς οὐδὲν λόγοις,
ἀλλ' ἵππερόν μου κατέχεε τῶν χρημάτων.
νῦν οὖν ὅλην τὴν νύκτα φροντίζων ὁδοῦ
μίαν ηὗρον ἀτραπὸν δαιμονίως ὑπερφυᾶ,
ἣν, ἢν ἀναπείσω τουτονὶ, σωθήσομαι.

ἀλλ' ἐξεγεῖραι πρῶτον αὐτὸν βούλομαι.
πῶς δῆτ' ἂν ἥδιστ' αὐτὸν ἐπεγείραιμι, πῶς,
φειδιππίδη, φειδιππίδιον. φει. τί ὦ πάτερ.
στ. κύσον με, καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν.
φει. ἰδού. τί ἔστιν. στ. εἰπέ μοι, φιλεῖς ἐμέ;
φει. νὴ τὸν ποσειδῶ τουτονὶ τὸν ἵππιον.
στ. μή μοι γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν ἵππιον.
οὗτος γὰρ ὁ θεὸς αἴτιός μοι τῶν κακῶν.
ἀλλ' εἴπερ ἐκ τῆς καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς
ὦ παῖ, πιθοῦ. φει. τί οὖν πιθοῦμαι δῆτά σοι.
στ. ἔκστρεψον ὡς τάχιστα τοὺς σαυτοῦ τρόπους,
καὶ μάνθαν' ἐλθὼν ἃν ἐγὼ παραινέσω.
φει. λέγε δὴ τί κελεύεις. στ. καί τι, πείσει. φει. πείσομαι,
νὴ τὸν διόνυσον. στ. δεῦρό νυν γ' ἀπόβλεπε,
ὁρᾷς τὸ θύρειον τοῦτο καὶ τῳκίδιον;
φει. ὁρῶ. τί οὖν τοῦτ' ἐστὶν ἐτεὸν ὦ πάτερ.
στ. ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἐστὶ φροντιστήριον.
ἐνταῦθ' ἐνοικοῦσ' ἄνδρες, οἳ τὸν οὐρανὸν
λέγοντες ἀναπείθουσιν, ὡς ἔστι πνιγεὺς,
κἄστι περὶ ἡμᾶς οὗτος, ἡμεῖς δ' ἄνθρακες.
οὗτοι διδάσκουσ' ἀργύριον ἤν τις διδῷ
λέγοντα νικᾶν καὶ δίκαια κἄδικα.
φει. εἰσὶ δὲ τίνες; στ. οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς τοὔνομα,
μεριμνοφροντισταὶ, καλοί τε κἀγαθοί.
φει. αἰβοῖ, πονηροί γ' οἶδα, τοὺς ἀλαζόνας,
τοὺς ὠχριῶντας, τοὺς ἀνυποδήτους λέγεις,
ὧν ὁ κακοδαίμων σωκράτης, καὶ χαιρεφῶν.
στ. ἢ ἤ, σιώπα, μηδὲν εἴπῃς νήπιον,
ἀλλ' εἴ τι κήδει τῶν πατρῴων ἀλφίτων,

τούτων γενοῦ μοι σχασάμενος τὴν ἱππικήν.
φει. οὐκ ἂν μὰ τὸν Διόνυσον εἰ δοίης γέ μοι
τοὺς φασιανοὺς, οὓς τρέφει λεωγόρας.
στ. ἴθ' ἀντιβολῶ σ' ὦ φίλτατ' ἀνθρώπων ἐμοὶ,
ἐλθὼν διδάσκου. φει. καὶ τί σοι μαθήσομαι.
στ. εἶναι παρ' αὐτοῖς φασιν ἄμφω τὼ λόγω,
τὸν κρείττον' ὅς τίς ἐστι καὶ τὸν ἥττονα,
τούτοιν τὸν ἕτερον τοῖν λόγοιν, τὸν ἥσσονα,
νικᾶν λέγοντά φασι τἀδικώτατα.
ἢν οὖν μάθῃς μοι τὸν ἄδικον τοῦτον λόγον,
ἃ νῦν ὀφείλω διὰ σὲ τούτων τῶν χρεῶν,
οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί.
φει. οὐκ ἂν πιθοίμην. οὐ γὰρ ἂν τλαίην ἰδεῖν
τοὺς ἱππέας τὸ χρῶμα διακεκναισμένος.
στ. οὐκ ἄρα μὰ τὴν δήμητρα τῶν γ' ἐμῶν ἔδει,
οὔτ' αὐτὸς, οὔθ' ὁ ζύγιος, οὔθ' ὁ σαμφόρας,
ἀλλ' ἐξελῶ σ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.
φει. ἀλλ' οὐ περιόψεταί μ' ὁ θεῖος μεγακλέης
ἄνιππον. ἀλλ' εἴσειμι σοῦ δ' οὐ φροντιῶ.
στ. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι πεσών γε κείσομαι.
ἀλλ' εὐξάμενος τοῖσι θεοῖς, διδάξομαι,
αὐτὸς βαδίζων εἰς τὸ φροντιστήριον.
πῶς οὖν γέρων ὢν κἀπιλήσμων καὶ βραδὺς,
λόγων ἀκριβῶν σκινδαλμοὺς μαθήσομαι.
ἰτητέον, τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι.
ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν. παῖ παιδίον.
μα. βάλλ' ἐς κόρακας, τίς ἐσθ' ὁ κόψας τὴν θύραν.
στ. φείδωνος υἱὸς στρεψιάδης κικυννόθεν.
μα. ἀμαθής γε νὴ δί' ὅστις οὑτωσὶ σφόδρα

ἀπεριμερίμνως τὴν θύραν λελάκτικας,
καὶ φροντίδ' ἐξήμβλωκας ἐξηυρημένην.
στρ. συγγνωθί μοι· τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν.
ἀλλ' εἰπέ μοι τὸ πρᾶγμα τοὐξυμβλωμένον.
μα. ἀλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσι λέγειν.
στρ. λέγε νυν ἐμοὶ θαρρῶν. ἐγὼ γὰρ οὑτοσὶ,
ἥκω μαθητὴς εἰς τὸ φροντιστήριον.
μα. λέξω, νομίσαι δὲ ταῦτα χρὴ μυστήρια.
ἀνήρετ' ἄρτι χαιρεφῶντα σωκράτης,
ψύλλαν ὁπόσους ἅλλοιτο τοὺς αὑτῆς πόδας.
δακοῦσα γὰρ τοῦ χαιρεφῶντος τὴν ὀφρῦν,
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ σωκράτους ἀφήλατο.
στρ. πῶς δῆτα τοῦτ' ἐμέτρησε; μα. δεξιώτατα.
κηρὸν διατήξας, εἶτα τὴν ψύλλαν λαβὼν,
ἐνέβαψεν εἰς τὸν κηρὸν αὐτῆς τὼ πόδε.
κᾆτα ψυγείσῃ περιέφυσαν περσικαὶ,
ταύτας ὑπολύσας, ἀνεμέτρει τὸ χωρίον.
στρ. ὦ ζεῦ βασιλεῦ τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.
μα. τί δῆτ' ἂν, ἕτερον εἰ πύθοιο σωκράτους
φρόντισμα. στρ. ποῖον ἀντιβολῶ κάτειπέ μοι.
μα. ἀνήρετ' αὐτὸν χαιρεφῶν ὁ σφήττιος,
ὁπότερα τὴν γνώμην ἔχοι. τὰς ἐμπίδας
κατὰ τὸ στόμ' ᾄδειν, ἢ κατὰ τοὐρροπύγιον.
στρ. τί δῆτ' ἐκεῖνος εἶπε περὶ τῆς ἐμπίδος
μα. ἔφασκεν εἶναι τοὔντερον τῆς ἐμπίδος
στενὸν διὰ λεπτοῦ δ' ὄντος αὐτοῦ τὴν πνοὴν
βίᾳ βαδίζειν εὐθὺ τοὐρροπυγίου.
ἔπειτα κοῖλον πρὸς στενῷ προσκείμενον,
τὸν πρωκτὸν ἠχεῖν ὑπὸ βίας τοῦ πνεύματος.

στρ. σάλπιγξ ὁ πρωκτός ἐστιν ἄρα τῶν ἐμπίδων.
ὦ τρισμακάριος τοῦ διεντερεύματος.
ἦ ῥᾳδίως φεύγων ἂν ἀποφύγοι δίκην,
ὅστις δίοιδε τοὔντερον τῆς ἐμπίδος.
μα. πρώην δέ γε γνώμην μεγάλην ἀφῃρέθη,
ὑπ' ἀσκαλαβώτου. στρ. τίνα τρόπον κάτειπέ μοι.
μα. ζητοῦντος αὐτοῦ τῆς σελήνης τὰς ὁδοὺς,
καὶ τὰς περιφορὰς, εἶτ' ἄνω κεχηνότος,
ἀπὸ τῆς ὀροφῆς νύκτωρ γαλεώτης κατέχεσεν.
στρ. ἥσθην γαλεώτῃ καταχέσαντι σωκράτους.
μα. ἐχθὲς δέ γ' ἡμῖν δεῖπνον οὐκ ἦν ἑσπέρας.
στρ. εἶεν. τί οὖν πρὸς τἄλφιτ' ἐπαλαμήσατο.
μα. κατὰ τῆς τραπέζης καταπάσας λεπτὴν τέφραν
κάμψας ὀβελίσκον. εἶτα διαβήτην λαβὼν,
ἐκ τῆς παλαίστρας θοἰμάτιον ὑφείλετο.
στρ. τί δῆτ' ἐκεῖνον τὸν θαλῆν θαυμάζομεν.
ἄνοιγ' ἄνοιγ' ἀνύσας τὸ φροντιστήριον,
καὶ δεῖξον ὡς τάχιστά μοι τὸν σωκράτη.
μαθητιῶ γάρ. ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.
ὦ ἡράκλεις, ταυτὶ ποδαπὰ τὰ θηρία.
μα. τί ἐθαύμασας, τῷ σοι δοκοῦσιν ἐοικέναι,
φδ. τῆς ἐκ πύλου ληφθεῖσι τοῖς λακωνικοῖς.
ἀτὰρ τί ποτ' ἐς τὴν γῆν βλέπουσιν οὑτοιί.
μα. ζητοῦσιν, οὗτοι τὰ κατὰ γῆς. στρ. βολβοὺς ἄρα
ζητοῦσι; μή νυν τοῦτό γε φροντίζετε.
ἐγὼ γὰρ οἶδ' ἵν' εἰσὶ μεγάλοι καὶ καλοί.
τί γὰρ οἵδε δρῶσιν οἱ σφόδρ' ἐγκεκυφότες.
μα. οὗτοι δ' ἐρεβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν τάρταρον.
στρ. τί δῆθ' ὁ πρωκτὸς ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπει.

μα. αὐτὸς κατ' αὐτὸν ἀστρονομεῖν διδάσκεται.
ἀλλ' εἴσιθ' ἵνα μὴ 'κεῖνος ἡμῖν ἐπιτύχῃ.
στ. μήπω γε, μήπω γ', ἀλλ' ἐπιμεινάντων, ἵνα
αὐτοῖσι κοινώσω τι πραγμάτιον ἐμόν.
μα. ἀλλ' οὐχ οἷόν τ' αὐτοῖσι πρὸς τὸν ἀέρα
ἔξω διατρίβειν πολὺν ἄγαν γ' ἐστὶ χρόνον.
στ. πρὸς τῶν θεῶν τί γὰρ τάδ' ἐστὶν εἰπέ μοι.
μα. ἀστρονομία μὲν αὑτηΐ. στ. τουτὶ δὲ τί.
μα. γεωμετρία. στ. τοῦτ' οὖν τί ἐστι χρήσιμον.
μα. γῆν ἀναμετρεῖσθαι. στ. πότερα τὴν κληρουχικήν;
μα. οὔκ, ἀλλὰ τὴν σύμπασαν. στ. ἀστεῖον λέγεις.
τὸ γὰρ σόφισμα δημοτικὸν καὶ χρήσιμον.
μα. αὕτη δέ σοι γῆς περίοδος πάσης, ὁρᾷς;
αἵδε μὲν ἀθῆναι. στ. τί σὺ λέγεις, οὐ πείθομαι.
ἐπεὶ δικαστὰς οὐχ ὁρῶ καθημένους.
μα. ὡς τοῦτ' ἀληθῶς ἀττικὸν τὸ χωρίον.
στ. καὶ ποῦ κικυννεῖς ἐστιν οἱ 'μοὶ δημόται;
μα. ἐνταῦθ' ἔνεστιν. ἡ δέ γ' εὔβοι' ὡς ὁρᾷς
ἡδί, παρατέταται μακρὰ πόρρω πάνυ.
στ. οἶδ', ὑπὸ γὰρ ὑμῶν παρετάθη καὶ περικλέους.
ἀλλ' ἡ λακεδαίμων ποῦ 'στιν; μα. ὅπου 'στιν, αὑτηΐ.
στ. ὡς ἐγγὺς ἡμῶν. τοῦτο πάνυ φροντίζετε
ταύτην ἀφ' ἡμῶν ἀπαγαγεῖν πόρρω πάνυ.
μα. ἀλλ' οὐκ οἷόν τε νὴ δία. στ. οἰμώξεσθ' ἄρα.
φέρε, τίς γὰρ οὗτος οὑπὶ τῆς κρεμάθρας ἀνήρ;
μα. αὐτός. στ. τίς αὐτός; μα. σωκράτης. στ. σώκρατες;
ἴθ' οὗτος ἀναβόησον αὐτόν μοι μέγα.
μα. αὐτὸς μὲν οὖν σὺ κάλεσον. οὐ γάρ μοι σχολή.
στ. ὦ σώκρατες,

ὦ σωκρατίδιον. σω. τί με καλεῖς ὦ 'φήμερε;
στ. πρῶτον μὲν ὅτι δρᾷς ἀντιβολῶ κάτειπέ μοι.
σω. ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.
στ. ἔπειτ' ἀπὸ θαρροῦ τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς;
ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς γῆς εἴπερ. σω. οὐ γὰρ ἄν ποτε
ἐξεῦρον ὀρθῶς τὰ μετέωρα πράγματα;
εἰ μὴ κρεμάσας τὸ νόημα, καὶ τὴν φροντίδα,
λεπτὴν καταμίξας ἐς τὸν ὅμοιον ἀέρα.
εἰ δ' ὢν χαμαὶ, τἄνω κάτωθεν ἐσκόπουν,
οὐκ ἄν ποτ' εὗρον. οὐ γὰρ ἀλλ' ἡ γῆ βίᾳ
ἕλκει πρὸς αὑτὴν τὴν ἰκμάδα τῆς φροντίδος.
πάσχει δὲ ταὐτὸ τοῦτο καὶ τὰ κάρδαμα.
στ. τί φής; ἡ φροντὶς ἕλκει τὴν ἰκμάδ' εἰς τὰ κάρδαμα;
ἴθι νυν, κατάβηθ' ὦ σωκρατίδιον ὡς ἐμὲ,
ἵνα με διδάξῃς ὧνπερ οὕνεκ' ἐλήλυθα.
σω. ἦλθες δὲ κατὰ τί; στ. βουλόμενος μαθεῖν λέγειν.
ὑπὸ γὰρ τόκων. χρήστων τε δυσκολωτάτων
ἄγομαι φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι.
σω. πόθεν δ' ὑπό χρεως σαυτὸν ἔλαθες γενόμενος;
στ. νόσος μ' ἐπέτριψεν ἱππικὴ, δεινὴ φαγεῖν.
ἀλλά με δίδαξον τὸν ἕτερον τοῖν σοῖν λόγοιν,
τὸν μηδὲν ἀποδιδόντα. μισθὸν δ' ὅντιν' ἂν
πράττῃ μ' ὀμοῦμαί σοι καταθήσειν τοὺς θεούς.
σω. ποίους θεοὺς ὀμεῖ σύ; πρῶτον γὰρ θεοὶ
ἡμῖν νόμισμ' οὐκ ἔστι. στ. τῷ γὰρ ὄμνυτ' ἢ
σιδαρέοισιν ὥσπερ ἐν βυζαντίῳ.
σω. βούλει τὰ θεῖα πράγματ' εἰδέναι σαφῶς,
ἅττ' ἐστὶν ὀρθῶς; στ. νὴ δί' εἴπερ ἐστί γε.
σω. καὶ ξυγγενέσθαι ταῖς νεφέλαισιν εἰς λόγους,

τοῖς ἡμετέροισι δαίμοσιν; στ. μάλιστά γε.

σω. κάθιζε τοίνυν ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκίμποδα.

στ. ἰδοὺ κάθημαι. σω. τουτονὶ τοίνυν λαβὲ
τὸν στέφανον. στ. ἐπὶ τί στέφανον; οἴμοι σώκρατες,
ὥσπερ με τὸν ἀθάμανθ᾽ ὅπως μὴ θύσετε.

σω. οὔκ. ἀλλὰ πάντα ταῦτα τοὺς τελουμένους
ἡμεῖς ποιοῦμεν. στ. εἶτα δὴ τί κερδανῶ;

σω. λέγειν γενήσει τρῖμμα, κρόταλον, παιπάλη.
ἀλλ᾽ ἔχ᾽ ἀτρέμας. στ. μὰ τὸν δί᾽ οὐ ψεύσει γέ με,
καταπαττόμενος γὰρ παιπάλη γενήσομαι.

Σύστημα κατὰ περικοπὴν, στίχων ιβʹ.

σω. εὐφημεῖν χρὴ τὸν πρεσβύτην καὶ τῆς εὐχῆς ὑπακούειν.
ὦ δέσποτ᾽ ἄναξ ἀμέτρητ᾽ ἀὴρ, ὃς ἔχεις τὴν γῆν μετέωρον,
λαμπρός τ᾽ αἰθὴρ, σεμναί τε θεαὶ νεφέλαι βροντησικέραυνοι
ἄρθητε, φάνητ᾽ ὦ δέσποιναι τῷ φροντιστῇ μετέωροι.

στ. μήπω, μήπω γε, πρὶν ἂν τουτὶ πτύξωμαι μὴ καταβρεχθῶ.
τὸ δὲ μὴ κυνῆν οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμον᾽ ἔχοντα.

σω. ἔλθετε δῆτ᾽ ὦ πολυτίμητοι νεφέλαι, τῷδ᾽ εἰς ἐπίδειξιν.
εἴτ᾽ ἐπ᾽ ὀλύμπου κορυφαῖς ἱεραῖς χιονοβλήτοισι κάθησθε,
εἴτ᾽ ὠκεανοῦ πατρὸς ἐν κήποις ἱερὸν χορὸν ἵστατε νύμφαις,
εἴτ᾽ ἄρα νείλου προχοαῖς ὑδάτων χρυσέοις ἀρύεσθε πρόχουσιν
ἢ μαιώτην λίμνην ἔχετ᾽. ἢ σκόπελον νιφόεντα μίμαντος,
ἐπακούσατε δεξάμεναι θυσίαν, καὶ τοῖς ἱεροῖσι χαρεῖσαι.

χο. ἀέναοι νεφέλαι,
ἀρθῶμεν φανεραὶ,
δροσερὰν φύσιν εὐάγητον,
πατρὸς ἀπ᾽ ὠκεανοῦ βαρυαχέος.
ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς ἐπὶ
δενδροκόμους ἵνα

τηλεφανεῖς σκοπιὰς ἀφορώμεθα,
καρπούς τ' ἀρδομέναν θ' ἱερὰν χθόνα,
καὶ ποταμῶν ζαθέων κελαδήματα,
καὶ πόντον κελάδοντα βαρύβρομον.
ὄμμα γὰρ αἰθέρος ἀ-
κάματον σελαγεῖται,
μαρμαρέαισιν ἐν αὐγαῖς.
ἀλλ' ἀποσεισάμεναι νέφος ὄμβριον
ἀθανάταις ἰδέαις ἐπιδώμεθα,
τηλεσκόπῳ ὄμματι γαῖαν.

σω. ὦ μέγα σεμναὶ νεφέλαι, φανερῶς ἠκούσατέ μου καλέσαντος
ἤσθου φωνῆς ἅμα καὶ βροντῆς μυκησαμένης θεοσέπτου;

στ. καὶ σέβομαί γ' ὦ πολυτίμητοι, καὶ βούλομαι ἀνταποπαρδεῖν
πρὸς τὰς βροντάς. οὕτως αὐτὰς τετρεμαίνω καὶ πεφόβημαι.
κεἰ θέμις ἐστὶ νυνί γ' ἤδη. κεἰ μὴ, θέμις ἐστὶ χεσείω.

σω. οὐ μὴ σκώψῃς, μηδὲ ποιήσῃς, ἅπερ οἱ τρυγοδαίμονες οὗτοι
ἀλλ' εὐφήμει. μέγα γάρ τι θεῶν κινεῖται σμῆνος ἀοιδαῖς.

ἀντῳδὴ ἀντιστροφῆς κώλων ις'.

χο. παρθένοι, ὀμβροφόροι, ἔλθωμεν λιπαρὰν
χθόνα παλλάδος, εὔανδρον γᾶν,
κέκροπος ὀψόμεναι πολυήρατον·
οὗ σέβας ἀρρήτων ἱερῶν ἵνα,
μυστοδόκος δόμος,
ἐν τελεταῖς ἁγίαις ἀναδείκνυται,
οὐρανίοις τε θεοῖς δωρήματα,
ναοί θ' ὑψιρεφεῖς, καὶ ἀγάλματα,
καὶ πρόσοδοι μακάρων ἱερώταται,
εὐστέφανοί τε θεῶν
θυσίαι, θαλίαι τε,

παντοδαπαῖσιν ὥραις.
ἦρί τ' ἐπερχομένῳ, βρομία χάρις.
εὐκελάδων τε χορῶν ἐρεθίσματα,
καὶ μοῦσα βαρύβρομος αὐλῶν.
στ. πρὸς τοῦ διὸς ἀντιβολῶ σε, φράσον τίνες εἴσ' ὦ σώκρατες αὗται
αἱ φθεγξάμεναι τοῦτο τὸ σεμνὸν, μῶν ἡρῷναι τινές εἰσιν;
σω. ἥκιστ' ἀλλ' οὐράνιαι νεφέλαι, μεγάλαι θεαὶ ἀνδράσιν ἀργοῖς
αἵπερ γνώμην, καὶ διάλεξιν, καὶ νοῦν ἡμῖν παρέχουσιν,
καὶ θερατείαν, καὶ περίλεξιν, καὶ κροῦσιν, καὶ κατάληψιν.
στ. ταῦτ' ἄρ' ἀκούσασ' αὐτῶν τὸ φθέγμ' ἡ ψυχή μου πεπέτηται,
καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ, καὶ περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν,
καὶ γνωμιδίῳ γνώμην νύξασ' ἑτέρῳ λόγῳ ἀντιλογῆσαι.
ὥστ' εἴ πως ἐστὶν ἰδεῖν αὐτὰς ἤδη φανερῶς ἐπιθυμῶ.
σω. βλέπε νῦν δευρὶ πρὸς τὴν πάρνηθ', ἤδη γὰρ ὁρῶ κατιούσας
ἡσυχ' αὐτάς. στ. φέρε ποῦ, δεῖξον. σω. χωροῦσ' αὗται
πάνυ πολλαί.
διὰ τῶν κοίλων καὶ τῶν δασέων αὗται πλάγιαι. στ. τί τὸ χρῆμα;
ὡς οὐ καθορῶ. σω. παρὰ τὴν εἴσοδον. στ. ἤδη νῦν μόλις ὁρῶ.
σω. νῦν γέ τοι ἤδη καθορᾶς αὐτὰς, ἂμὴ λημᾶς κολοκώτας.
στ. νὴ δί' ἔγωγ' ὦ πολυτίμητοι, πάντα γὰρ ἤδη κατέχουσι.
σω. ταύτας μέντοι σὺ θεὰς οὔσας οὐκ ᾔδεις, οὐδ' ἐνόμιζον.
στ. μὰ δί' ἀλλ' ὁμίχλην καὶ δρόσον αὐτὰς ἡγούμην καὶ σκιὰν εἶναι
σω. οὐ γὰρ μὰ δί' οἶσθ' ὅτιὴ πλείστους αὗται βόσκουσι σοφιστὰς,
θουριομάντεις, ἰατροτέχνας, σφραγιδονυχαργοκομήτας,
κυκλίων τε χορῶν ᾀσματοκάμπτας, ἄνδρας μετεωροφαίνα
οὐδὲν δρῶντας, βόσκουσ' ἀργοὺς, ὅτι ταύτας μουσοποιοῦσιν. (κας
στ. ταῦτ' ἄρ' ἐποίουν ὑγρᾶν νεφελᾶν στρεπταιγλᾶν, δάϊον ὁρμὰν
πλοκάμους θ' ἑκατοντακεφάλα τυφῶ, πρημαινούσας τὲ θυέλ
εἶτ' ἀερίας διερὰς γαμψοὺς οἰωνοὺς ἀερονηχεῖς, (λας

ὄμβρους θ' ὑδάτων δροσερᾶν νεφελᾶν, εἶτ' ἀντ' αὐτῶν κατέπινον
κεστρᾶν τεμάχη μεγάλων ἀγαθῶν, κρέα τ' ὀρνίθεια κιχλᾶν.
σω. διὰ μέντοι τάσδ' οὐχὶ δικαίως. στ. λέξον δή μοι τί παθοῦσαι,
εἴπερ νεφέλαι γ' εἰσὶν ἀληθῶς, θνηταῖς εἴξασι γυναιξίν.
οὐ γὰρ ἐκεῖναί γ' εἰσὶ τοιαῦται. σω. φέρε ποῖαι γάρ τινές εἰσιν;
στ. οὐκ οἶδα σαφῶς. εἴξασιν οὖν ἐρίοισι πεπταμένοισιν,
κοὐχὶ γυναιξὶ μὰ Δί' οὐδ' ὁτιοῦν. αὗται δὲ ῥῖνας ἔχουσιν.
σω. ἀπόκριναί νυν ἅττ' ἄν σ' ἔρωμαι. στ. λέγε ταχέως ὅ, τι βούλει.
σω. ἤδη ποτ' ἀναβλέψας εἶδες νεφέλην κενταύρῳ ὁμοίαν;
ἢ παρδάλει, ἢ λύκῳ, ἢ ταύρῳ; στ. νὴ Δί' ἔγωγ', εἶτα τί τοῦτο;
σω. γίνονται πάνθ' ὅ, τι ἂν βούλωνται. κᾆτ' ἢν μὲν ἴδωσι κομήτην
ἄγριόν τινα τῶν λασίων τούτων, οἷόν περ τὸν ξενοφάντου,
σκώπτουσαι τὴν μανίαν αὐτοῦ, κενταύροις εἴκασαν αὑτάς.
στ. τί γὰρ ἢν ἅρπαγα τῶν δημοσίων κατίδωσι σίμωνα, τί δρῶσιν;
σω. ἀποφαίνουσαι τὴν φύσιν αὐτοῦ, λύκοι ἐξαίφνης ἐγένοντο.
στ. ταῦτ' ἄρα, ταῦτα κλεώνυμον αὗται τὸν ῥίψασπιν χθὲς ἰδοῦσαι
ὅτι δειλότατον τοῦτον ἑώρων, ἔλαφοι διὰ τοῦτ' ἐγένοντο.
σω. καὶ νῦν ὅτι κλεισθένη εἶδον ὁρᾷς, διὰ τοῦτ' ἐγένοντο γυναῖκες.
στ. χαίρετε τοίνυν ὦ δέσποιναι, καὶ νῦν εἴπερ τινὶ κἄλλῳ,
οὐρανομήκη ῥήξατε κἀμοὶ φωνὴν ὦ παμβασίλειαι.

Σύστημα καὶ περικοπὴ, στίχων ς'.

χο. χαῖρ' ὦ πρεσβῦτα παλαιγενὲς, θηρατὰ λόγων φιλομούσων
σύ τε λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ, φράζε πρὸς ἡμᾶς ὅ, τι χρῄζεις
οὐ γὰρ ἂν ἄλλῳ γ' ὑπακούσωμεν τῶν νῦν μετεωροσοφιστῶν,
πλὴν ἢ προδίκῳ. τῷ μὲν, σοφίας καὶ γνώμης οὕνεκα. σοὶ δὲ,
ὅτι βρενθύει τ' ἐν ταῖσιν ὁδοῖς, καὶ τὠφθαλμὼ παραβάλλει,
κἀνυπόδητος κακὰ πόλλ' ἀνέχει, κἀφ' ἡμῖν σεμνοπροσωπεῖς.
στ. ὦ γῆ τοῦ φθέγματος, ὡς ἱερὸν, καὶ σεμνὸν, καὶ τερατῶδες.
σω. αὗται γάρ τοι μόναι εἰσὶ θεαὶ, τἄλλα δὲ πάντ' ἐστὶ φλύαρος.

στρ. ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν φέρε πρὸς τῆς γῆς οὐλύμπιος οὐ θεός ἐστιν;
σω. ποῖος Ζεύς; οὐ μὴ ληρήσης, οὐδ' ἔστι Ζεύς. στρ. τί λέγεις σύ;
ἀλλὰ τίς ὕει, τουτὶ γὰρ ἔμοιγ' ἀπόφηναι πρῶτον ἁπάντων.
αὗται δήπου μεγάλοις δὲ σημείοις ἐγώ σ' αὐτὸ διδάξω.
φέρε. ποῦ γὰρ πώποτ' ἄνευ νεφελῶν ὕοντ' ἤδη τεθέασαι.
καίτοι χρῆν, αἰθρίας ὕειν αὐτὸν, ταύτας δ' ἀποδημεῖν.
στρ. νὴ τὸν ἀπόλλω, τούτῳ γέ τοι τῷ νυνὶ λόγῳ εὖ προσέφυσας.
καίτοι πρότερον τὸν δί' ἀληθῶς ᾤμην διὰ κοσκίνου οὐρεῖν.
ἀλλ' ὅστις ὁ βροντῶν ἐστὶ, φράσον, τοῦτό με ποιεῖ τετρεμαίνειν.
σω. αὗται βροντῶσι κυλινδόμεναι. στρ. τῷ τρόπῳ ὦ πάντα σὺ
τολμῶν.
σω. ὅταν ἐμπλησθῶσ' ὕδατος πολλοῦ κἀναγκασθῶσι φέρεσθαι
καὶ κρημνάμεναι πλήρεις ὄμβρου δι' ἀνάγκην, εἶτα βαρεῖαι
εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτουσαι, ῥήγνυνται καὶ παταγοῦσιν.
στρ. ὁ δ' ἀναγκάζων ἐστὶ τίς αὐτὰς, οὐχ ὁ Ζεὺς ὥστε φέρεσθαι;
σω. ἥκιστ' ἀλλ' αἰθέριος δῖνος. στρ. δῖνος; τουτί μ' ἐλελήθει,
ὁ Ζεὺς οὐκ ὢν, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ δῖνος νυνὶ βασιλεύων.
ἀτὰρ οὐδέπω περὶ τοῦ πατάγου καὶ τῆς βροντῆς μ' ἐδίδαξας.
σω. οὐκ ἤκουσάς μου, τὰς νεφέλας ὕδατος μεστὰς ὅτι φημὶ,
ἐμπιπτούσας εἰς ἀλλήλας παταγεῖν διὰ τὴν πυκνότητα;
στρ. φέρε τουτὶ τῷ χρὴ πιστεύειν. σω. ἀπὸ σαυτοῦ 'γώ σε διδάξω
ἤδη, ζωμοῦ παναθηναίοις ἐμπλησθεὶς, εἶτ' ἐταράχθης
τὴν γαστέρα, καὶ κλόνος ἐξαίφνης αὐτὴν διεκορκορύγησεν;
στρ. νὴ τὸν ἀπόλλω, καὶ δεινὰ ποιεῖ γ' εὐθύς μοι καὶ τετάρακται.
χὤσπερ βροντὴ τὸ ζωμίδιον παταγεῖ, καὶ δεινὰ κέκραγεν.
ἀτρέμας πρῶτον παππὰξ, κἄπειτ' ἐπάγει παπαπαππὰξ.
χὤταν χέζω κομιδῇ βροντᾷ παπαπαππὰξ ὥσπερ ἐκεῖναι.
σω. σκέψαι τοίνυν γ' ἀπὸ γαστριδίου τυννουτουὶ οἷα πέπορδας.
τὸν δ' ἀέρα τόνδ' ὄντ' ἀπέραντον, πῶς οὐκ εἰκὸς μέγα βροντᾶν.

ταῦτ' ἄρα καὶ τὠνόματ' ἀλλήλοιν, βροντὴ καὶ πορδὴ, ὁμοίω.
στ. ἀλλ' ὁ κεραυνὸς πόθεν αὖ φέρεται λάμπων πυρὶ, τοῦτο δίδαξον
καὶ καταφρύγει βάλλων ἡμᾶς, τοὺς δὲ ζῶντας περιφλύει.
τοῦτον γὰρ δὴ φανερῶς ὁ ζεὺς ἵησ' ἐπὶ τοὺς ἐπιόρκους.
σω. καὶ πῶς ὦ μῶρε σὺ, καὶ κρονίων ὄζων, καὶ βεκκεσέληνε.
εἴπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους, πῶς δῆτ' οὐχὶ σίμων' ἐνέπρησεν,
οὐδὲ κλεώνυμον, οὐδὲ θέωρον, καίτοι σφόδρα γ' εἴσ' ἐπίορκοι
ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ γε νεὼν βάλλει, καὶ σούνιον ἄκρον ἀθηναίων,
καὶ τὰς δρῦς τὰς μεγάλας, τί παθών. οὐ γὰρ δὴ δρῦς ἐπιορκεῖ.
στ. οὐκ οἶδ', ἀτὰρ εὖ λέγειν φαίνει. τί γάρ ἐστι δῆθ' ὁ κεραυνός;
σω. ὅταν ἐς αὐτὰς ἄνεμος μετεωρισθεὶς κατακλεισθῇ,
ἔνδοθεν αὐτὰς ὥσπερ κύστιν φυσᾷ. κἄπειθ' ὑπ' ἀνάγκης
ῥήξας αὐτὰς ἔξω φέρεται σοβαρὸς, διὰ τὴν πυκνότητα.
ὑπὸ τοῦ ῥοίβδου καὶ τῆς ῥύμης, αὐτὸς ἑαυτὸν κατακαίων.
στ. νὴ δί', ἔγωγ' οὖν ἀτεχνῶς ἔπαθον τουτὶ ποτὲ διασίοισιν,
ὀπτῶν γαστέρα τοῖς συγγενέσιν, κᾆτ' οὐκ ἔσχων ἀμελήσας.
ἡ δ' ἄρ' ἐφυσᾶτ', εἶτ' ἐξαίφνης διαλακήσασα πρὸς αὐτὼ,
τὠφθαλμώ μου προσετίλησε, καὶ κατέκαυσεν τὸ πρόσωπον

σύστημα κατὰ περικοπὴν, στίχων η'.

χο. ὦ τῆς μεγάλης σοφίας ἐπιθυμήσας ἄνθρωπε παρ' ἡμῶν,
ὡς εὐδαίμων ἐν ἀθηναίοις καὶ τοῖς ἕλλησι γενήσει,
εἰ μνήμων εἶ, καὶ φροντιστὴς, καὶ τὸ ταλαίπωρον ἔνεστιν
ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ μὴ κάμνεις, μήδ' ἑστὼς, μήτε βαδίζων,
μήτε γε ῥιγῶν ἄχθει λίαν, μήτε γ' ἀριστᾶν ἐπιθυμεῖς.
οἴνου τ' ἀπέχει καὶ γυμνασίων, καὶ τῶν ἄλλων ἀνοήτων.
καὶ βέλτιστον τοῦτο νομίζεις, ὅπερ εἰκὸς δεξιὸν ἄνδρα,
νικᾶν, πράττων καὶ βουλεύων, καὶ τῇ γλώττῃ πολεμίζων.
στ. ἀλλ' οὕνεκά γε ψυχῆς στερρᾶς, δυσκολοκοίτου τε μερίμνης,
καὶ φειδωλοῦ, καὶ τρυσιβίου γαστρὸς, καὶ θυμβρεπιδείπνου,

ἀμέλει θαῤῥῶν οὕνεκά γε τούτων ἐπιχαλκεύειν παρέχοιμ' ἄν.

σω. ἄλλο τι δῆτ' οὖν νομιεῖς ἤδη θεὸν οὐδένα, πλὴν ἅπερ ἡμεῖς,
τὸ χάος τουτὶ, καὶ τὰς νεφέλας, καὶ τὴν γλῶτταν, τρία ταυτί.

στρ. οὐδ' ἂν διαλεχθείην ἀτεχνῶς τοῖς ἄλλοις, οὐδ' ἂν ἀπαντῶν,
οὐδ' ἂν θύσαιμ', οὐδ' ἂν σπείσαιμ', οὐδ' ἐπιθείην λιβανωτόν.

χο. λέγε νυν ἡμῖν ὅ, τι σοι δρῶμεν θαῤῥῶν, ὡς οὐκ ἀτυχήσεις
ἡμᾶς τιμῶν, καὶ θαυμάζων, καὶ ζητῶν δεξιὸς εἶναι.

στρ. ὦ δέσποιναι δέομαι τοίνυν ὑμῶν, τουτὶ πάνυ μικρὸν,
τῶν ἑλλήνων εἶναί με λέγειν ἑκατὸν σταδίοισιν ἄριστον.

χο. ἀλλ' ἔσται σοι τοῦτο παρ' ἡμῶν. ὥστε τολοιπόν γ' ἀπὸ τουδὶ
ἐν τῷ δήμῳ γνώμας μεγάλας οὐδεὶς νικήσει πλείονας ἢ σύ.

στρ. μή μοι λέγειν γνώμας μεγάλας. οὐ γὰρ τούτων ἐπιθυμῶ,
ἀλλ' ὅσ' ἐμαυτῷ στρεψοδικῆσαι καὶ τοὺς χρήστας διολισθεῖν.

χο. τεύξει τοίνυν γ' ὧν ἱμείρεις. οὐ γὰρ μεγάλων ἐπιθυμεῖς.
ἀλλὰ σεαυτὸν παράδος θαῤῥῶν τοῖς ἡμετέροις προπόλοισιν.

στρ. δράσω τοῦθ' ὑμῖν πιστεύσας. ἡ γὰρ ἀνάγκη με πιέζει,
διὰ τοὺς ἵππους τοὺς κοππατίας, καὶ τὸν γάμον, ὅς μ' ἐπέτριψεν.
νυνὶ οὖν χρήσθων ἀτεχνῶς ὅτι βούλονται
τουτί τόγ' ἐμὸν, σῶμ' αὐτοῖσι
παρέχω τύπτειν, πεινῆν, διψῆν,
αὐχμεῖν, ῥιγοῦν, ἀσκὸν δέρειν,
εἴπερ τὰ χρέα διαφευξοῦμαι.
τοῖς ἀνθρώποις τ' εἶναι δόξω,
θρασὺς, εὔγλωττος, τολμηρὸς, ἴτης,
βδελυρὸς, ψευδῶν συγκολλητής,
εὑρησιεπὴς, περίτριμμα δικῶν,
κύρβις, κρόταλον, κίναδος, τρύμη,
μάσθλης, εἴρων, γλοιὸς, ἀλαζὼν,
κέντρων, μιαρὸς,

στρόφις,

στρόφις, ἀργαλέος, ματιολοιχὸς,
ταῦτ' εἴμε λέγουσιν ἀπαντῶντες
δρώντων ἀτεχνῶς ὅ,τι χρήζουσι.
κεἰ βούλονται νὴ τὴν δήμη
τρ' ἐκ μοῦ χορδὴν,
τοῖς φροντισταῖς παραθέντων.
σω. λῆμα μὲν πάρεστι τῷδε
οὐκ ἄτολμον, ἀλλ' ἕτοιμον. ἴσθι δ' ὡς
ταῦτα μαθὼν παρ' ἐμοῦ,
κλέος οὐρανόμηκες
ἐν βροτοῖσιν ἕξεις.
στ. τί πείσομαι;
σω. τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμοῦ
ζηλωτότατον βίον ἀν
θρώπων διάξεις.
στ. ἆρά γε τοῦτ' ἄρ' ἐγὼ
πότ' ὄψομαι;
σω. ὥς τέ σου πολλοὺς
ἐπὶ ταῖσι θύραις
ἀεὶ καθῆσθαι.
βουλομένους ἀνακοινοῦσθαί
τε, καὶ ἐς λόγον ἐλθεῖν,
πράγματα κἀντιγραφὰς
πολλῶν ταλάντων.
ἄξια σῇ φρενὶ
συμβουλευσομένους μετὰ σοῦ.
χο. ἀλλ' ἐγχείρει τὸν πρεσβύτην ὅ,τιπερ μέλλεις προδιδάσκειν
καὶ διακίνει τὸν νοῦν αὐτοῦ, καὶ τῆς γνώμης ἀποπειρῶ.
σω. ἄγε δὴ κάτειπέ μοι σὺ τὸν σαυτοῦ τρόπον,

ἵν' αὐτὸν εἰδὼς ὅστις ἐστὶ, μηχανὰς
ἤδη 'πὶ τούτοις πρὸς σὲ καινὰς προσφέρω.
στρ. τί δὲ, τειχομαχεῖν μοι διανοεῖ πρὸς τῶν θεῶν;
σω. οὔκ. ἀλλὰ βραχέα σου πυθέσθαι βούλομαι,
εἰ μνημονικὸς εἶ. στρ. δύο τρόπω νὴ τὸν δία.
ἂν μὲν γ' ὀφείλεταί μοι, μνήμων πάνυ.
ἐὰν δ' ὀφείλω σχέτλιος, ἐπιλήσμων πάνυ.
σω. ἔνεστι δῆτά σοι λέγειν ἐν τῇ φύσει;
στρ. λέγειν μὲν οὐκ ἔνεστ', ἀποστερεῖν δ' ἔνι.
σω. πῶς οὖν δυνήσει μανθάνειν; στρ. ἀμέλει καλῶς.
σω. ἄγε νυν ὅπως, ὅταν τι προβάλωμαι σοφὸν
περὶ τῶν μετεώρων, εὐθέως ὑφαρπάσει.
στρ. τί δή, κυνηδὸν τὴν σοφίαν σιτήσομαι;
σω. ἄνθρωπος ἀμαθὴς οὑτοσὶ καὶ βάρβαρος.
δέδοικά σ' ὦ πρεσβῦτα, μὴ πληγῶν δέῃ.
φέρ' ἴδω τί δρᾷς, ἤν τις σε τύπτῃ. στρ. τύπτομαι.
κἄπειτ' ἐπισχὼν ὀλίγον, ἐπιμαρτύρομαι.
εἶτ' αὖθις ἀκαρῆ διαλιπὼν, δικάζομαι.
σω. ἴθι νυν κατάθου θοἰμάτιον. στρ. ἠδίκηκά τι;
σω. οὔκ. ἀλλὰ γυμνοὺς εἰσιέναι νομίζεται.
στρ. ἀλλ' οὐχὶ φωράσων ἔγωγ' εἰσέρχομαι.
σω. κατάθου, τί ληρεῖς; στρ. εἰπὲ δή νυν μοι τοδὶ,
ἢν ἐπιμελὴς ὦ καὶ προθύμως μανθάνω,
τῷ τῶν μαθητῶν ἐμφερὴς γενήσομαι.
σω. οὐδὲν διοίσεις χαιρεφῶντος τὴν φύσιν.
στρ. οἴμοι κακοδαίμων, ἡμιθνὴς γενήσομαι.
σω. οὐ μὴ λαλήσεις, ἀλλ' ἀκολουθήσης ἐμοὶ,
ἀνύσας τι, δευρὶ θᾶττον. στρ. ἐς τὼ χεῖρέ νυν
δός μοι μελιτοῦτταν πρότερον. ὡς δέδοικ' ἐγὼ

εἴσω καταβαίνων ὥσπερ ἐς τροφωνίου.

σω. χώρει. τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν;

Κομμάτιον κώλων ή.

χο. ἀλλ᾽ ἴθι χαίρων τῆς ἀνδρείας
εἵνεκα ταύτης,
εὐτυχία γένοιτ᾽ ἀν-
θρώπῳ, ὅτι προήκων
ἐς βαθὺ τῆς ἡλικίας,
νεωτέροις τὴν φύσιν αὑτοῦ
πράγμασι χρωτίζεται,
καὶ σοφίαν ἐπασκεῖ.

παράβασις κώλων με´.

ὦ θεώμενοι κατερῶ πρὸς ὑμᾶς ἐλευθέρως
τἀληθῆ, νὴ τὸν διόνυσον τὸν ἐκθρέψαντά με,
οὕτω νικήσαιμ᾽ ἔγωγε καὶ νομιζοίμην σοφὸς,
ὡς ὑμᾶς ἡγούμενος εἶναι θεατὰς δεξιοὺς,
καὶ ταύτην σοφώτατ᾽ ἔχειν τῶν ἐμῶν κωμῳδιῶν,
πρώτους ἠξίωσ᾽ ἀναγεῦσ᾽ ὑμᾶς, ἣ παρέσχε μοι
ἔργον πλεῖστον. εἶτ᾽ ἀνεχώρουν ὑπ᾽ ἀνδρῶν φορτικῶν
ἡττηθεὶς οὐκ ἄξιος ὤν. ταῦτ᾽ οὖν ὑμῖν μέμφομαι
τοῖς σοφοῖς ὧν οὕνεκ᾽ ἐγὼ ταῦτ᾽ ἐπραγματευόμην,
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὣς ὑμῶν ποθ᾽ ἑκὼν προδώσω τοὺς δεξιούς.
ἐξ ὅτου γὰρ ἐνθάδ᾽ ὑπ᾽ ἀνδρῶν, οἷς ἡδὺ καὶ λέγειν
ὁ σώφρων τε χὠ καταπύγων, ἄριστ᾽ ἠκουσάτην,
κἀγὼ παρθένος γὰρ ἔτ᾽ ἦν, κοὐκ ἐξῆν πω μοι τεκεῖν,
ἐξέθηκα, παῖς δ᾽ ἑτέρα τις λαβοῦσ᾽ ἀνείλετο,
ὑμεῖς δ᾽ ἐξεθρέψατε γενναίως κἀπαιδεύσατε.
ἐκ τούτου μοι πιστὰ παρ᾽ ὑμῖν γνώμης ἔσθ᾽ ὅρκια.
νῦν οὖν ἠλέκτραν κατ᾽ ἐκείνην ἥδ᾽ ἡ κωμῳδία

ζητοῦσ᾽ ἦλθεν ἤν που ᾽πιτύχῃ θεαταῖς οὕτω σοφοῖς.
γνώσεται γὰρ ἤνπερ ἴδῃ, τἀδελφοῦ τὸν βόστρυχον.
ὡς δὲ σώφρων ἐστὶ φύσει, σκέψασθ᾽, ἥτις πρῶτα μὲν
οὐδὲν ἦλθε ῥαψαμένη σκύτινον κατειμένον
ἐρυθρὸν ἐξ ἄκρου παχὺ, τοῖς παιδίοις ἵν᾽ ᾖ γέλως,
οὐδ᾽ ἔσκωψε τοὺς φαλακροὺς, οὐδὲ κόρδαχ᾽ εἵλκυσεν,
οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων τἄπη τῇ βακτηρίᾳ,
τύπτει τὸν παρόντ᾽ ἀφανίζων πονηρὰ σκώμματα,
οὐδ᾽ εἰσῆξε δᾷδας ἔχουσ᾽, οὐδ᾽ ἰοὺ ἰοὺ βοᾷ,
ἀλλ᾽ αὐτῇ καὶ τοῖς ἔπεσι πιστεύουσ᾽ ἐλήλυθεν.
κἀγὼ μὲν τοιοῦτος ἀνὴρ ὢν ποιητὴς, οὐ κομῶ,
οὐδ᾽ ὑμᾶς ζητῶ ᾽ξαπατᾶν, δὶς καὶ τρὶς ταὔτ᾽ εἰσάγων.
ἀλλ᾽ αἰεὶ καινὰς ἰδέας εἰσφέρων, σοφίζομαι.
οὐδὲν ἀλλήλαισιν ὁμοίας, καὶ πάσας δεξιὰς,
ὃς μέγιστον ὄντα κλέων᾽ ἔπαισ᾽ ἐς τὴν γαστέρα.
κοὐκέτ᾽ εἰσαῦθις γ᾽ ἐπεπήδησ᾽ αὐτῷ κειμένῳ.
οὗτοι δ᾽ ὡς ἅπαξ παρέδωκεν λαβὴν ὑπέρβολος,
τοῦτον δείλαιον, κολεφῶσ᾽ αἰεὶ, καὶ τὴν μητέρα,
εὔπολις μὲν τὸν μαρικᾶν πρώτιστον παρείλκυσεν.
ἐκστρέψας τοὺς ἡμετέρους ἱππέας κακὸς κακῶς,
προσθεὶς αὐτῷ γραῦν μεθύσην, τοῦ κόρδακος οὕνεκα,
ἣν φρύνιχος πάλαι πεποίηχ᾽, ἣν τὸ κῆτος ἤσθιεν,
εἶθ᾽ ἕρμιππος αὖθις πεποίηκεν εἰς ὑπέρβολον,
ἄλλοι τ᾽ ἤδη πάντες ἐρείδουσιν εἰς ὑπέρβολον
τὰς εἰκοῦς τῶν ἐγχέλεων τὰς ἐμὰς μιμούμενοι.
ὅστις οὖν τούτοισι γελᾷ, τοῖς ἐμοῖς μὴ χαιρέτω.
ἢν δ᾽ ἐμοὶ καὶ τοῖσιν ἐμοῖς εὐφραίνησθ᾽ εὑρήμασιν,
ἐς τὰς ὥρας τὰς ἑτέρας εὖ φρονεῖν δοκήσετε,

ᾠδὴ καὶ στροφὴ, κώλων ιβ΄.

Χο. ὑψιμέδοντα μὲν θεῶν,
ζῆνα τύραννον, ἐς χορὸν
πρῶτα μέγαν κικλήσκω,
τόν τε μεγασθενῆ τριαί
νης ταμίαν, γῆς τε καὶ ἁλ
μυρᾶς θαλάσσης ἄγριον μοχλευτήν,
καὶ μεγαλώνυμον ἡμέτερον πατέ
ρ' αἰθέρα σεμνότατον βιοθρέμμονα πάντων.
τόνθ' ἱππονώμαν ὃς ὑπερ
λαμπροῖς ἀκτῖσιν κατέχει,
γῆς πέδον, μέγας ἐν θεοῖς
ἐν θνητοῖσί τε δαίμων.

ἐπίρρημα στίχων κ'.

Χο. ὦ σοφώτατοι θεαταί, δεῦρο τὸν νοῦν προσέχετε.
ἠδικημέναι γὰρ, ὑμῖν μεμφόμεσθ' ἐναντίον.
πλεῖστα γὰρ θεῶν ἁπάντων ὠφελούσαις τὴν πόλιν,
δαιμόνων ἡμῖν μόναις οὐ θύετ' οὐδὲ σπένδετε
αἵ τινες τηροῦμεν ὑμᾶς. ἢν γὰρ ᾖ τις ἔξοδος
μηδενὶ ξὺν νῷ, τότ' ἢ βροντῶμεν ἢ ψεκάζομεν,
εἶτα τὸν θεοῖσιν ἐχθρὸν βυρσοδέψην παφλαγόνα
ἡνίχ' ᾑρεῖσθε στρατηγόν, τὰς ὀφρῦς συνήγομεν,
κἀποιοῦμεν δεινά. βροντὴ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς.
ἡ σελήνη δ' ἐξέλιπε τὰς ὁδούς. ὁ δ' ἥλιος
τὴν θρυαλλίδ' εἰς ἑαυτὸν εὐθέως συνελκύσας,
οὐ φανεῖν ἔφασκεν ὑμῖν, εἰ στρατηγήσει κλέων,
ἀλλ' ὅμως εἵλεσθε τοῦτον. φασὶ γὰρ δυσβουλίαν
τῇδε τῇ πόλει προσεῖναι, ταῦτα μέντοι τοὺς θεοὺς
ἅττ' ἂν ὑμεῖς ἐξαμάρτητ', ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν,
ὡς δὲ καὶ τοῦτο ξυνοίσει, ῥᾳδίως διδάξομεν.

ἢν κλέωνα τὸν λάρον δώρων ἑλόντες καὶ κλοπῆς,
εἶτα φιμώσητε τούτου τῷ ξύλῳ τὸν αὐχένα,
αὖθις ἐς τἀρχαῖον, ὑμῖν εἴ τι κ᾽ ξημάρτηται,
ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει ξυνοίσεται.

ἀντῳδὴ καὶ ἀντιστροφή, κώλων ιβ΄.

χο. ἀμφί μοι αὖτε φοῖβ᾽ ἄναξ
δήλιε, κυνθίαν ἔχων,
ὑψικέρατα πέτραν,
ἥτ᾽ ἐφέσου μάκαιρα πάγ-
χρυσον ἔχεις οἶκον. ἐν ᾧ
κόραι σε λυδῶν μεγάλως σέβουσιν.
ἥτ᾽ ἐπιχώριος ἡμετέρα θεὸς,
αἰγίδος ἡνίοχος, πολιοῦχος ἀθάνα
παρνασίαν θ᾽ ὃς κατέχων
πέτραν, σὺν πεύκαις σελαγεῖ,
βάκχαις δελφίσιν ἐμπρέπων,
κωμαστὴς διόνυσος.

ἀντεπίρρημα, στίχων κ΄.

χο. ἡνίχ᾽ ἡμεῖς δεῦρ᾽ ἀφορμᾶσθαι παρεσκευάσμεθα,
ἡ σελήνη συντυχοῦσ᾽ ἡμῖν, ἐπέστειλε φράσαι.
πρῶτα μὲν χαίρειν ἀθηναίοισι καὶ τοῖς ξυμμάχοις,
εἶτα θυμαίνειν ἔφασκε. δεινὰ γὰρ πεπονθέναι,
ὠφελοῦσ᾽ ὑμᾶς ἅπαντας, οὐ λόγοις ἀλλ᾽ ἐμφανῶς,
πρῶτα μὲν τοῦ μηνὸς εἰς δᾷδ᾽ οὐκ ἔλαττον, ἢ δραχμήν.
ὥστε καὶ λέγειν ἅπαντας ἐξιόντας ἑσπέρας,
μὴ πρίῃ παῖ δᾷδ᾽, ἐπειδὴ φῶς σεληναίης καλόν,
ἄλλα τ᾽ εὖ δρᾶν φησιν ὑμᾶς, κοὐκ ἄγειν τὰς ἡμέρας
οὐδὲν ὀρθῶς, ἀλλ᾽ ἄνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπᾶν.
ὥστ᾽ ἀπειλεῖν φησιν αὐτῇ τοὺς θεοὺς ἑκάστοτε,

ἡνίκ' ἂν ψευσθῶσι δείπνου, κἀπίωσιν οἴκαδε,
τῆς ἑορτῆς μὴ τυχόντες, κατὰ λόγον τῶν ἡμερῶν.
κᾆθ' ὅταν θύειν δέῃ, στρεβλοῦτε καὶ δικάζετε.
πολλάκις δ' ἡμῶν ἀγόντων τῶν θεῶν ἀπαστίαν
ἡνίκ' ἂν πενθῶμεν, ἢ τὸν μέμνον', ἢ τὸν σαρπηδόνα
σπένδεθ' ὑμεῖς, καὶ γελᾶτ'. ἀνθ' ὧν λαχὼν ὑπέρβολος
τῆτες ἱερομνημονεῖν, κἄπειθ' ὑφ' ὑμῶν τῶν θεῶν
τὸν στέφανον ἀφῃρέθη. μᾶλλον γὰρ οὕτως εἴσεται,
κατὰ σελήνην ὡς ἄγειν χρὴ τοῦ βίου τὰς ἡμέρας.
σω. μὰ τὴν ἀναπνοήν, μὰ τὸ χάος, μὰ τὸν ἀέρα,
οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἄγροικον οὐδένα,
οὐδ' ἄπορον, οὐδὲ σκαιόν, οὐδ' ἐπιλήσμονα,
ὅστις σκαλαθυρμάτι' ἄττα μικρὰ μανθάνων,
ταῦτ' ἐπιλέλησται πρὶν μαθεῖν. ὅμως γε μὴν
αὐτὸν καλῶ θύραζε δευρὶ πρὸς τὸ φῶς.
ποῦ στρεψιάδης, ἔξει τὸν ἀσκάντην λαβών.
στ. ἀλλ' οὐκ ἐῶσί μ' ἐξενεγκεῖν, οἱ κόρεις.
ἀνύσας τι, κατάθου, καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν. στ. ἰδού.
σω. ἄγε δὴ τί βούλει πρῶτα νυνὶ μανθάνειν,
ὧν οὐκ ἐδιδάχθης πώποτ' οὐδέν, εἰπέ μοι.
πότερα περὶ μέτρων, ἢ περὶ ἐπῶν, ἢ ῥυθμῶν.
στ. περὶ τῶν μέτρων ἔγωγ'. ἔναγχος γάρ ποτε
ὑπ' ἀλφιταμοιβοῦ παρεκόπην διχοινίκῳ.
σω. οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ σ', ἀλλ' ὅ,τι κάλλιστον μέτρον
ἡγεῖ. πότερον, τὸ τρίμετρον, ἢ τὸ τετράμετρον.
στ. ἐγὼ μὲν, οὐδὲν πρότερον ἡμιεκτέου.
σω. οὐδὲν λέγεις ὤνθρωπε. στ. περίδου νυν ἐμοί,
εἰ μὴ τετράμετρόν ἐστιν ἡμιεκτέον.
σω. ἐς κόρακας, ὡς ἄγροικος εἶ καὶ δυσμαθής,

ταχύ γ' ἂν δύναιο μανθάνειν σὺ περὶ ῥυθμῶν.
στ. τί δέ μ' ὠφελήσουσ' οἱ ῥυθμοὶ πρὸς τἄλφιτα.
σω. πρῶτον μὲν εἶναι κομψὸν ἐν συνουσίᾳ.
εἶτ' ἐπαΐειν ὁποῖός ἐστι τῶν ῥυθμῶν,
κατ' ἐνόπλιον, χ' ὡ ποῖος αὖ κατὰ δάκτυλον.
στ. κατὰ δάκτυλον; νὴ τὸν Δί' ἀλλ' οἶδ'. σω. εἰπὲ δή.
στ. τίς ἄλλος ἀντὶ τουτουὶ τοῦ δακτύλου;
πρὸ τοῦ, μὲν, ἔτ' ἐμοῦ παιδὸς, ὄντος οὑτοσί.
σω. ἀγρεῖος εἶ καὶ σκαιός. στ. οὐ γὰρ ὦ ζυρὲ
τούτων ἐπιθυμῶ μανθάνειν οὐδέν. σω. τί δαί;
στ. ἐκεῖν' ἐκεῖνο τὸν ἀδικώτατον λόγον.
σω. ἀλλ' ἕτερα δεῖ σε πρότερα τούτου μανθάνειν,
τῶν τετραπόδων ἅττ' ἐστὶν ὀρθῶς ἄρρενα.
στ. ἀλλ' οἶδ' ἔγωγε τ' ἄρρεν', εἰ μὴ μαίνομαι,
κριὸς, τράγος, ταῦρος, κύων, ἀλεκτρυών.
σω. ὁρᾷς ἃ πάσχεις; τήν τε θήλειαν καλεῖς
ἀλεκτρυόνα κατὰ ταυτὸ καὶ τὸν ἄρρενα.
στ. πῶς δὴ φέρε. σω. πῶς; ἀλεκτρυὼν κἀλεκτρυών.
στ. νὴ τὸν ποσειδῶ. νῦν δὲ πῶς με χρὴ καλεῖν;
σω. ἀλεκτρύαιναν. τὸν δ' ἕτερον ἀλέκτορα.
στ. ἀλεκτρύαιναν; εὖ γε νὴ τὸν ἀέρα.
ὥστ' ἀντὶ τούτου τοῦ διδάγματος μόνου,
διαλφιτώσω σου κύκλῳ τὴν κάρδοπον.
σω. ἰδοὺ μάλ' αὖθις τοῦθ' ἕτερον. τὴν κάρδοπον
ἄρρενα καλεῖς θήλειαν οὖσαν. στ. τῷ, τρόπῳ,
ἄρρενα καλῶ 'γὼ κάρδοπον; σω. μάλιστά γε.
ὥσπερ γε καὶ κλεώνυμον. στ. πῶς δή; φράσον.
σω. ταυτὸν δύναταί σοι κάρδοπος κλεωνύμῳ.
στ. ἀλλ' ὦ 'γάθ' οὐδ' ἦν κάρδοπος κλεωνύμῳ,

ἀλλ᾽ ἐν θυείᾳ στρογγύλῃ γ᾽ ἀνεμάττετο.
ἀτὰρ τὸ λοιπὸν πῶς με χρὴ καλεῖν; σω. ὅπως;
τὴν καρδόπην, ὥσπερ καλεῖς τὴν σωστράτην.
στ. τὴν καρδόπην θήλειαν, ὀρθότερον λέγεις.
ἐκεῖνο δ᾽ ἦν ἄν, καρδόπη κλεωνύμη.
σω. ἔτι δή γε περὶ τῶν ὀνομάτων μαθεῖν σε δεῖ.
ἅττ᾽ ἄρρεν᾽ ἐστὶν, ἅττα δ᾽ αὐτῶν θήλεα.
στ. ἀλλ᾽ οἶδ᾽ ἔγωγ᾽ ἃ θήλε᾽ ἐστίν. σω. εἰπὲ δή.
στ. λύσιλλα, φίλιννα, κλειταγόρα, δημητρία.
σω. ἄρρενα δὲ ποῖα τῶν ὀνομάτων; στ. μυρία,
φιλόξενος, μελησίας, ἀμυνίας.
σω. ἀλλ᾽ ὦ πόνηρε, ταῦτά γ᾽ ἔστ᾽ οὐκ ἄρρενα.
στ. οὐκ ἄρρεν᾽ ἡμῖν ἐστίν. σω. οὐδαμῶς γ᾽, ἐπεὶ
πῶς ἂν καλέσειας ἐντυχὼν ἀμυνίᾳ;
στ. ὅπως ἄν, ὡδὶ, δεῦρο δεῦρ᾽ ἀμυνία.
σω. ὁρᾷς; γυναῖκα τὴν ἀμυνίαν καλεῖς.
στ. οὔκουν δικαίως ἥτις οὐ στρατεύεται.
ἀτὰρ τί ταῦθ᾽ ἃ πάντες ἴσμεν μανθάνω.
σω. οὐδὲν μὰ δί᾽, ἀλλὰ κατακλινεὶς δευρί. στ. τί δρῶ.
σω. ἐκφρόντισόν τι τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων.
στ. μὴ δῆθ᾽ ἱκετεύω σ᾽ ἐνθάδ᾽ ἀλλ᾽ εἴπερ γε χρὴ
χαμαί μ᾽ ἔασον αὐτὰ ταῦτ᾽ ἐκφροντίσαι.
σω. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ᾽ ἄλλα. στ. κακοδαίμων ἐγὼ
οἵαν δίκην τοῖς κόρεσι δώσω τήμερα.
σω. φρόντιζε δὴ καὶ διάθρει
πάντα τρόπον τε σαυτὸν
στρόβει πυκνώσας.
ταχὺς δ᾽ ὅταν γ᾽ εἰς ἄπορον πέσῃς
ἐς ἄλλο πήδα νόημα φρενός.

ὕπνος δ' ἀπέσω γλυκύθυμος ὀμμάτων.

στ. ἰατταταὶ, ἰατταταί.

σω. τί πάσχεις, τί κάμνεις;

στ. ἀπόλλυμαι δείλαιος ἐκ τοῦ σκίμποδος.
δάκνουσί μ' ἐξέρποντες οἱ κορίνθιοι,
καὶ τὰς πλευρὰς δαρδάπτουσι,
καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσι,
καὶ τοὺς ὄρχεις ἐξέλκουσι,
καὶ τὸν πρωκτὸν διορύττουσι,
καί μ' ἀπολοῦσι.

σω. μή νυν βαρέως ἄλγει λίαν.

στ. καὶ πῶς ὅτε μου
φροῦδα τὰ χρήματα, φρούδη χροιά,
φρούδη ψυχὴ, φρούδη δ' ἐμβάς,
καὶ πρὸς τούτοις ἔτι τοῖσι κακοῖς,
φρουρᾶς ᾄδων,
ὀλίγου φροῦδος γεγένημαι.

σω. οὗτος τί ποιεῖς, οὐχὶ φροντίζεις; στ. ἐγὼ,
νὴ τὸν ποσειδῶ. σω. καὶ τί δῆτ' ἐφρόντισας.

στ. ὑπὸ τῶν κόρεων εἴ μου τι περιλειφθήσεται.

σω. ἀπολεῖ κάκιστ'. στ. ἀλλ' ὦ 'γάθ' ἀπόλωλ' ἀρτίως.

σω. οὐ μαλθακιστέ', ἀλλὰ περικαλυπτέα.
ἐξευρητέος γὰρ νοῦς ἀποστερητικὸς,
κἀπαιόλημ'. στ. οἴμοι, τίς ἂν δῆτ' ἐπιβάλοι
ἐξ ἀρνακίδων γνώμην ἀποστερητίδα.

σω. φέρε νυν, ἀθρήσω πρῶτον ὅ, τι δρᾷ τουτονί,
οὗτος καθεύδεις; στ. μὰ τὸν ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.

σω. ἔχεις τί; στ. μὰ δί', οὐδὲν ἔγωγ'. σω. οὐδὲν πάνυ;

στ. οὐδέν γε πλὴν ἢ τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ.

σω. οὐκ ἐγκαλυψάμενος ταχέως τι φροντιεῖς;
στ. περὶ τοῦ; σὺ γάρ μοι τοῦτο φράσον ὦ σώκρατες.
σω. αὐτὸς ὅ,τι βούλει πρῶτος ἐξευρεῖν, λέγε.
στ. ἀκήκοας μυριάκις ἁγὼ βούλομαι.
περὶ τῶν τόκων ὅπως ἂν ἀποδῶ μηδενί.
σω. ἴθι νυν, καλύπτου, καὶ σχάσας τὴν φροντίδα
λεπτὴν, κατὰ μικρὸν περιφρόνει τὰ πράγματα,
ὀρθῶς διαιρῶν καὶ σκοπῶν. στ. οἴμοι τάλας.
σω. ἔχ' ἀτρέμα, κἂν ἀπορῇς τι τῶν νοημάτων,
ἀφεὶς ἄπελθε, κᾆτα τὴν γνώμην πάλιν,
κίνησον αὖθις αὐτὸ καὶ ζυγώθρισον.
στ. ὦ σωκρατίδιον φίλτατον. σω. τί ὦ γέρον.
στ. ἔχω τόκου γνώμην ἀποστερητικήν.
σω. ἐπίδειξον αὐτήν. στ. εἰπὲ δή νυν μοι. σω. τὸ, τί.
στ. γυναῖκα φαρμακίδ' εἰ πριάμενος θετταλὴν,
καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην. εἶτα δὴ
αὐτὴν καθείρξαιμ' ἐς λοφεῖον στρογγύλον,
ὥσπερ κάτοπτρον, κᾆτα τηροίην ἔχων.
σω. τί δῆτα τοῦτ' ἂν ὠφελήσειέ σ'. στ. ὅτι,
εἰ μηκέτ' ἀντέλλοι σελήνη μηδαμοῦ.
οὐκ ἂν γ' ἀποδοίην τοὺς τόκους. σω. τιὴ τί δή.
στ. ὁτιὴ κατὰ μῆνα τἀργύριον δανείζεται.
σω. εὖ γ'. ἀλλ' ἕτερον αὖ σοι προβαλῶ τι δεξιόν.
εἴ σοι γράφοιτο πεντετάλαντός τις δίκη,
ὅπως ἂν αὐτὴν ἀφανίσειας, εἰπέ μοι.
στ. ὅπως; ὅπως οὐκ οἶδ', ἀτὰρ ζητητέον.
σω. μὴ νῦν περὶ σαυτὸν εἶλλε τὴν γνώμην ἀεὶ,
ἀλλ' ἀποχάλα τὴν φροντίδ' ἐς τὸν ἀέρα,
λινόδετον ὥσπερ μηλολόνθην, τοῦ ποδός.

στ. εὕρηκ᾽ ἀφάνισιν τῆς δίκης σοφωτάτην.
ὥστ᾽ αὐτὸν ὁμολογεῖν σ᾽ ἐμοί. σω. ποίαν τινα;
στ. ἤδη παρὰ τοῖσι φαρμακοπώλαις τὴν λίθον
ταύτην ἑώρας, τὴν καλὴν τὴν διαφανῆ,
ἀφ᾽ ἧς τὸ πῦρ ἅπτουσι; σω. τὴν ὕαλον λέγεις;
στ. ἔγωγε. σω. φέρε, τί δῆτ᾽ ἄν. στ. εἰ ταύτην λαβὼν
ὁπότε γράφοιτο τὴν δίκην ὁ γραμματεὺς,
ἀπωτέρω στὰς ὧδε πρὸς τὸν ἥλιον,
τὰ γράμματ᾽ ἐκτήξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης.
σω. σοφῶς γε νὴ τὰς χάριτας. στ. οἴμ᾽ ὡς ἥδομαι.
ὅτι πεντετάλαντος διαγέγραπταί μοι δίκη.
σω. ἄγε δὴ ταχέως τουτὶ ξυνάρπασον. στ. τὸ τί.
σω. ὅπως ἀποφέψαις ἂν, ἀντιδικῶν δίκην,
μέλλων ὀφλήσειν, μὴ παρόντων μαρτύρων.
στ. φαυλότατα καὶ ῥᾷστ᾽. σω. εἰπὲ δή. στ. καὶ δὴ λέγω.
εἰ πρόσθεν ἔτι μιᾶς ἐνεστώσης δίκης
πρὶν τὴν ἐμὴν καλεῖσθ᾽ ἀπαγξαίμην τρέχων.
σω. οὐδὲν λέγεις. στ. νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγ᾽ ἐπεὶ
οὐδεὶς κατ᾽ ἐμοῦ τεθνεῶτος εἰσάξει δίκην
σω. ὑθλεῖς, ἄπερρ᾽, οὐκ ἂν διδαξαίμην σ᾽ ἔτι.
στ. ὁτιὴ τί, ναὶ πρὸς τῶν θεῶν ὦ σώκρατες.
σω. ἀλλ᾽ εὐθὺς ἐπιλήθει σύ γ᾽ ἅττ᾽ ἂν καὶ μάθῃς
ἐπεὶ, τί δή γε πρῶτον ἐδιδάχθης, λέγε.
στ. φέρ᾽ ἴδω τί μέντοι πρῶτον ἦν. τί πρῶτον ἦν,
τίς ἦν, ἐν ᾗ ματτόμεθα μέντοι τἄλφιτα.
οἴμοι τίς ἦν. σω. οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ,
ἐπιλησμότατον καὶ σκαιότατον γερόντιον;
στ. οἴμοι. τί οὖν δῆθ᾽ ὁ κακοδαίμων πείσομαι·
ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι, μὴ μαθὼν γλωττοστροφεῖν.

ἀλλ' ὦ νεφέλαι, χρηστόν τι συμβουλεύσατε.
χο. ἡμεῖς μὲν ὦ πρεσβῦτα συμβουλεύομεν,
εἴ σοι τίς υἱός ἐστιν ἐκτεθραμμένος,
πέμπειν ἐκεῖνον ἀντὶ σαυτοῦ μανθάνειν.
στ. ἀλλ' ἔστ' ἔμοιγ' υἱὸς καλός τε κἀγαθός.
ἀλλ' οὐκ ἐθέλει γὰρ μανθάνειν. τί ἐγὼ πάθω.
χο. σὺ δ' ἐπιτρέπεις; στ. εὐσωματεῖ γὰρ καὶ σφριγᾷ,
κἄστ' ἐκ γυναικῶν εὐπτέρων τῶν κοισύρας.
ἀτὰρ μέτειμί γ' αὐτόν. ἢν δὲ μὴ θέλῃ,
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἐξελῶ 'κ τῆς οἰκίας,
ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον εἰσελθὼν χρόνον.

στροφὴ κώλων ι΄.

χο. ἆρ' αἰσθάνει πλεῖστα
δι' ἡμᾶς ἀγάθ' αὐτίκ'
ἕξων μόνας θεῶν;
ὡς ἕτοιμος ὅδ' ἐστὶν
πάντα δρᾶν ὅσ' ἂν κελεύῃς,
σὺ δ' ἀνδρὸς ἐκπεπληγμένου,
καὶ φανερὸς ἐπηρμένου,
γνοὺς, ἀπολέψεις ὅτι πλεῖστον δύνασαι.
ταχέως. φιλεῖ γάρ πως τὰ τοι
αῦθ' ἑτέρως τρέπεσθαι.
στ. οὔτοι μὰ τὴν ὁμίχλην ἔτ' ἐνταυθοῖ μενεῖς,
ἀλλ' ἔσθι' ἐλθὼν τοῦ μεγακλέους κίονας.
φει. ὦ δαιμόνιε, τί χρῆμα πάσχεις ὦ πάτερ,
οὐκ εὖ φρονεῖς μὰ τὸν δία τὸν ὀλύμπιον.
στ. ἰδού γ' ἰδοὺ δί' ὀλύμπιον, τῆς μωρίας,
τὸν δία νομίζειν ὄντα τηλικουτονί.
φει. τί δὲ τοῦτ' ἐγέλασας ἐτεόν. στ. ἐνθυμούμενος

ὅτι παιδάριον εἶ, καὶ φρονεῖς ἀρχαϊκά.
ὅμως γε μὴν πρόσελθ', ἵν' εἰδῇς πλείονα.
καί σοι φράσω πρᾶγμ' ὃ σὺ μαθὼν ἀνὴρ ἔσει,
ὅπως δὲ τοῦτο μὴ διδάξῃς μηδένα.
φε. ἰδοὺ τί ἐστιν. στ. ὤμοσας νῦν νὴ δία;
φε. ἔγωγ'. στ. ὁρᾷς οὖν ὡς ἀγαθὸν τὸ μανθάνειν;
οὐκ ἔστιν ὦ φειδιππίδη ζεύς. φε. ἀλλὰ τίς;
στ. δῖνος βασιλεύει τὸν δί' ἐξεληλακώς.
φε. αἰβοῖ, τί ληρεῖς. στ. ἴσθι τοῦθ' οὕτως ἔχον.
φε. τίς φησι ταῦτα. στ. σωκράτης ὁ μήλιος,
καὶ χαιρεφῶν, ὃς οἶδε τὰ ψυλλῶν ἴχνη.
φε. σὺ δ' εἰς τοσοῦτον τῶν μανιῶν ἐλήλυθας,
ὥστ' ἀνδράσι πείθει χολῶσιν. στ. εὐστόμει,
καὶ μηδὲν εἴπῃς φλαῦρον ἄνδρας δεξιοὺς
καὶ νοῦν ἔχοντας. ὧν ὑπὸ τῆς φειδωλίας
ἀπεκείρατ' οὐδεὶς πώποτ', οὐδ' ἠλείψατο,
οὐδ' εἰς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμενος, σὺ δὲ
ὥσπερ τεθνεῶτος καταλούει μου τὸν βίον.
ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐλθὼν, ὑπὲρ ἐμοῦ μάνθανε.
φε. τί δ' ἂν παρ' ἐκείνων καὶ μάθοι χρηστόν τις ἄν.
στ. ἀληθές, ὅσαπέρ ἐστ' ἐν ἀνθρώποις σοφά.
γνώσει δὲ σαυτὸν ὡς ἀμαθὴς εἶ καὶ παχύς.
ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον ἐν ταυθοῖ χρόνον.
φε. οἴμοι, τί δράσω παραφρονοῦντος τοῦ πατρός.
πότερον παρανοίας αὐτὸν εἰσαγαγὼν ἕλω,
ἢ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω.
στ. φέρ' ἴδω, σὺ τοῦτον τίνα νομίζεις, εἰπέ μοι.
φε. ἀλεκτρυόνα. στ. καλῶς γε. ταυτηνὶ δὲ, τί.
φε. ἀλεκτρυόν'. στ. ἄμφω ταυτό; καταγέλαστος εἶ.

μὴ νῦν τὸ λοιπὸν, ἀλλὰ τὴν δὲ μὲν καλεῖν
ἀλεκτρύαιναν, τουτονὶ δ' ἀλέκτορα.
φει. ἀλεκτρύαιναν; ταῦτ' ἔμαθες τὰ δεξιὰ
εἴσω παρελθὼν ἄρτι παρὰ τοὺς γηγενεῖς;
ϛρ. χἄτερά γε πόλλ', ἀλλ' ὅτι μάθοιμ' ἑκάστοτε,
ἐπελανθανόμην ἂν εὐθὺς ὑπὸ πλήθους ἐτῶν.
φει. διὰ ταῦτα δὴ καὶ θοιμάτιον ἀπώλεσας;
ϛρ. ἀλλ' οὐκ ἀπολώλεκ', ἀλλὰ καταπεφρόντικα.
φει. τὰς δ' ἐμβάδας, ποῖ τέτροφας ὦ 'νόητε σύ.
ϛρ. ὥσπερ περικλέης, ἐς τὸ δέον ἀπώλεσα.
ἀλλ' ἴθι, βάδιζ', ἴωμεν, εἶτα τῷ πατρὶ
πειθόμενος, ἐξάμαρτε, κἀγώ τοι ποτὲ
οἶδ' ἑξέτει σοι φαυλίσαντι πειθόμενος,
ὃν πρῶτον ὀβολὸν ἔλαβον ἡλιαστικὸν,
τούτου 'πριάμην σοι διασίοις ἁμαξίδα.
φει. ἦ μὴν σὺ τούτοις τῷ χρόνῳ ποτ' ἀχθέσει.
ϛρ. εὖ γ' ὅτι ἐπείσθης. δεῦρο δεῦρ' ὦ σώκρατες
ἔξελθ'· ἄγω γάρ σοι τὸν υἱὸν τουτονὶ,
ἄκοντ' ἀναπείσας. σω. νηπύτιος γάρ ἐστ' ἔτι,
καὶ τῶν κρεμαθρῶν οὐ τρίβων τῶν ἐνθάδε.
φει. αὐτὸς σὺ τρίβων εἴης ἂν, εἰ κρέμαιό γε.
ϛρ. οὐκ, ἐς κόρακας, καταρᾷ σὺ τῷ διδασκάλῳ;
σω. ἰδοὺ κρέμαιό γ' ὡς ἠλίθιον ἐφθέγξατο,
καὶ τοῖσι χείλεσιν διερρυηκόσιν.
πῶς ἂν μάθοι ποθ' οὗτος ἀπόφευξιν δίκης.
ἢ κλῆσιν, ἢ χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν.
καί τοι ταλάντου τοῦτ' ἔμαθεν ὑπέρβολος.
ϛρ. ἀμέλει, δίδασκε, θυμόσοφός ἐστι φύσει.
εὐθύς γέ τοι παιδάριον ὢν τυννουτονὶ

ἔπλαττεν ἔνδον οἰκίας, ναῦς τ' ἔγλυφεν,
ἁμαξίδας δὲ σκυτίνας ἠργάζετο.
κἀκ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει πῶς δοκεῖς.
ὅπως δ' ἐκείνω τὼ λόγω μαθήσεται,
τὸν κρείττον' ὅς τίς ἐστι καὶ τὸν ἥττονα.
ἐὰν δὲ μή, τὸν γοῦν ἄδικον πάσῃ τέχνῃ.
σω. αὐτὸς μαθήσεται παρ' αὐτοῖν τοῖν λόγοιν.
στ. ἐγὼ δ' ἀπέσομαι, τοῦτο δ' οὖν μέμνησ' ὅπως
πρὸς πάντα τὰ δίκαι' ἀντιλέγειν δυνήσεται.

ΧΟΡΟΥ.

δι. χώρει δεῦρο, δεῖξον σαυτὸν
τοῖσι θεαταῖς καίπερ θρασὺς ὤν.
ἀδ. ἴθ' ὅποι χρήζεις. πολὺ γὰρ μᾶλλον
σ' ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγων ἀπολῶ.
δι. ἀπολεῖς σύ; τίς ὤν. ἀδ. λόγος. δι. ἥττων γ' ὤν.
ἀδ. ἀλλά σε νικῶ, τὸν ἐμοῦ κρείττω
φάσκοντ' εἶναι. δι. τί σοφὸν ποιῶν.
ἀδ. γνώμας καινὰς ἐξευρίσκων.
δι. ταῦτα γὰρ ἀνθεῖ διὰ τουτουσὶ
τοὺς ἀνοήτους. ἀδ. οὔκ, ἀλλὰ σοφούς.
δι. ἀπολῶ σε κακῶς. ἀδ. εἰπὲ τί ποιῶν.
δι. τὰ δίκαια λέγων. ἀδ. ἀλλ' ἀνατρέψω
ταῦτ' ἀντιλέγων. οὐδὲ γὰρ εἶναι
πάνυ φημὶ δίκην. δι. οὐκ εἶναι φής;
ἀδ. φέρε γὰρ ποῦ 'στι. δι. παρὰ τοῖσι θεοῖς.
ἀδ. πῶς δῆτα δίκης οὔσης, ὁ Ζεὺς
οὐκ ἀπόλωλε τὸν πατέρ' αὐτοῦ
δήσας. δι. αἰβοῖ, τουτὶ καὶ δὴ
χωρεῖ τὸ κακόν. δότε μοι λεκάνην.

ἀδι. τυφογέρων εἶ κἀνάρμοστος.
δι. καταπύγων εἶ κἀναίσχυντος.
ἀδι. ῥόδα μ' εἴρηκας. δι. καὶ βωμολόχος.
ἀδι. κρίνεσι στεφανοῖς. δι. καὶ πατραλοίας.
ἀδι. χρυσῷ πάττων μ' οὐ γινώσκεις.
δι. οὐ δῆτα πρὸ τοῦ γ', ἀλλὰ μολίβδῳ.
ἀδι. νῦν δέ γε κόσμος τοῦτ' ἐστὶν ἐμοί.
δι. θρασὺς εἶ πολλοῦ. ἀδι. σὺ δέ γ' ἀρχαῖος.
δι. διὰ σὲ δὲ φοιτᾶν
οὐδεὶς ἐθέλει τῶν μειρακίων.
γνωσθήσει πότ' ἀθηναίοισιν,
οἷα διδάσκεις τοὺς ἀνοήτους.
ἀδι. αὐχμεῖς αἰσχρῶς. δι. σὺ δέ γ' εὖ πράττεις.
καίτοι πρότερόν γ' ἐπτώχευες,
τήλεφος εἶναι μυσὸς φάσκων,
ἐκ πηριδίου
γνώμας τρώγων πανδελετείοις.
ἀδι. ὤμοι σοφίας ἧς ἐμνήσθης.
δι. ὤμοι μανίας τῆς σῆς πόλεώς
θ' ἥτις σε τρέφει,
λυμαινόμενον τοῖς μειρακίοις.
ἀδι. οὐχὶ διδάξεις τοῦτον κρόνος ὤν.
δι. εἴπερ γ' αὐτὸν σωθῆναι χρὴ,
καὶ μὴ λαλιὰν μόνον ἀσκῆσαι.
ἀδι. δεῦρ' ἴθι, τοῦτον ἔα μαίνεσθαι.
δι. κλαύσει, τὴν χεῖρ' ἢν ἐπιβάλλεις;
χο. παύσασθε μάχης καὶ λοιδορίας.
ἀλλ' ἐπίδειξαι σύ τε τοὺς προτέρους
ἅττ' ἐδίδασκες, σύ τε τὴν καινὴν

παίδευσιν, ὅπως ἂν ἀκούσας σφῷν
ἀντιλεγόντοιν, κρίνας φοιτᾷ.

δι. δρᾶν ταῦτ' ἐθέλω. ἀδ. κἄγωγ' ἐθέλω.

χο. φέρε τίς λέξει πρότερος ὑμῶν.

ἀδ. τούτῳ δώσω.
κᾆτ' ἐκ τούτων ὧν ἂν λέξῃ
ῥηματίοισι καινοῖς αὐτὸν,
καὶ διανοίαις, κατατοξεύσω.
τὸ τελευταῖον δ' ἢν ἀναγρύξῃ,
τὸ πρόσωπον ἅπαν καὶ τὠφθαλμὼ
κεντούμενος ὥσπερ ὑπ' ἀνθρηνῶν,
ὑπὸ τῶν γνωμῶν ἀπολεῖται.

στροφὴ κώλων ιβ'.

χο. νῦν δείξετον τὼ πισύνω,
τοῖς περιδεξίοισιν
λόγοισι, καὶ φροντίσι, καὶ
γνωμοτύποις μερίμναις,
ὁπότερός γ' αὐτοῖν λέγων,
ἀμείνων φανήσεται.
νῦν γὰρ ἅπας ἐνθάδε κίνδυνος
ἀνεῖται σοφίας,
ἧς πέρι τοῖς ἐμοῖς φίλοις
ἐστὶν ἀγὼν μέγιστος.

ἀλλ' ὦ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἤθεσι χρηστοῖς στεφανώσας,
ῥῆξον φωνὴν ᾗτινι χαίρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν εἰπέ.

δι. λέξω τοίνυν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν ὡς διέκειτο.
ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἤνθουν, καὶ σωφροσύνη νενόμιστο,
πρῶτον μὲν ἔδει φωνὴν παιδὸς γρύξαντος μηδὲν ἀκοῦσαι
εἶτα βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς εὐτάκτως, ἐς κιθαριστοῦ,

τοὺς κωμήτας γυμνοὺς ἀθρόους, κεἰ κριμνώδη κατανίφοι,
εἶτ' αὖ προμαθεῖν ᾆσμ' ἐδίδασκε, τὼ μηρὼ μὴ ξυνέχοντας.
ἢ παλλάδα περσέπολιν δεινάν, ἢ τηλέπορόν τι βόαμα,
ἐντειναμένους τὴν ἁρμονίαν, ἣν οἱ πατέρες παρέδωκαν.
εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ', ἢ κάμψειέ τινα καμπὴν,
οἵας οἱ νῦν τὰς κατὰ φρῦνιν ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους
ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς, ὡς τὰς μούσας ἀφανίζων.
ἐν παιδοτρίβου δὲ καθίζοντας, τὸν μηρὸν ἔδει προβαλέσθαι
τοὺς παῖδας, ὅπως τοῖς ἔξωθεν μηδὲν δείξειαν ἀπηνές.
εἶτ' αὖ πάλιν αὖθις ἀνισταμένους συμψῆσαι καὶ προνοεῖσαι,
εἴδωλον τοῖσιν ἐρασταῖς, τῆς ὕβης μὴ καταλείπειν γε,
ἠλείψατο δ' ἂν τοὐμφαλοῦ οὐδεὶς παῖς, ὑπένερθε τότ' ἂν, ὥστε
τοῖς αἰδοίοισι δρόσος καὶ χνοῦς ὥσπερ μήλοισιν ἐπήνθει.
οὐδ' ἂν μαλακὴν φυρασάμενος τὴν φωνὴν πρὸς τὸν ἐραστὴν ἂν
αὐτὸς ἑαυτὸν προαγωγεύων, τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐβάδιζεν.
οὐδ' ἂν ἑλέσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν κεφάλαιον τῆς ῥαφανῖδος,
οὐδ' ἂν ἄνηθον τῶν πρεσβυτέρων ἁρπάζειν, οὐδὲ σέλινον,
οὐδ' ὀψοφαγεῖν, οὐδὲ κιχλίζειν, οὐδ' ἴσχειν τὼ πόδ' ἐναλλάξ.
ἄδι. ἀρχαῖά γε, καὶ διπολιώδη, καὶ τεττίγων ἀνάμεστα,
καὶ κηκείδου, καὶ βουφονίων. δι. ἀλλ' οὖν ταῦτ' ἐστὶν ἐκεῖνα,
ἐξ ὧν ἄνδρας μαραθωνομάχους, ἡ 'μὴ παίδευσις ἔθρεψεν.
σὺ δὲ τοὺς νῦν εὐθὺς ἐν ἱματίοισι διδάσκεις ἐντετυλίχθαι,
ὥστε μ' ἀπάγχεσθ' ὅταν ὀρχεῖσθαι παναθηναίοις δέον αὐτοὺς,
τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς προέχων, ἀμελῇ τῆς τριτογενείας.
πρὸς ταῦτ' ὦ μειράκιον θαρρῶν ἐμὲ τὸν κρείττω λόγον αἱροῦ,
κἀπιστήσει μισεῖν ἀγορὰν, καὶ βαλανείων ἀπέχεσθαι,
καὶ τοῖς αἰσχροῖς αἰσχύνεσθαι. κἂν σκώπτῃ τίς σε φλέγεσθαι.
καὶ τῶν θάκων τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι προσιοῦσι,
καὶ μὴ περὶ τοὺς σαυτοῦ γονέας κακοεργεῖν, ἄλλο τε μηδὲν

αἰσχρὸν ποιεῖν, ὅτι τῆς αἰδοῦς μέλλεις τἄγαλμ' ἀναπλήσειν,
μηδ' εἰς ὀρχηστρίδων εἰσιέναι, ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα κεχηνὼς
μήλῳ βληθεὶς ὑπὸ πορνιδίου τῆς εὐκλείας ἀποθραυσθῇς,
μηδ' ἀντειπεῖν τῷ πατρὶ μηδὲν, μηδ' ἰαπετὸν καλέσαντα
μνησικακῆσαι τὴν ἡλικίαν, ἐξ ἧς ἐνεοττοτροφήθης.
ἀδι. εἰ ταῦτ' ὦ μειράκιον πείσει τούτῳ, νὴ τὸν διόνυσον,
τοῖς ἱπποκράτους υἱέσιν εἴξεις, καί σε καλοῦσι βλιτομάμμαν.
δι. ἀλλ' οὖν λιπαρός γε καὶ εὐανθὴς ἐν γυμνασίοις διατρίψεις,
οὐ στωμύλλων κατὰ τὴν ἀγορὰν τριβολεκτράπελ' οἷά περ οἱ νῦν,
οὐδ' ἑλκόμενος περὶ πραγματίου γλισχραντιλογεξεπιτρίπτου,
ἀλλ' εἰς ἀκαδημίαν κατιὼν, ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀποθρέξεις,
στεφανωσάμενος καλάμῳ λευκῷ μετὰ σώφρονος ἡλικιώτου,
μίλακος ὄζων, καὶ ἀπραγμοσύνης, καὶ λεύκης φυλλοβολούσης
ἦρος ἐν ὥρᾳ χαίρων ὁπότ' ἂν πλάτανος πτελέᾳ ψιθυρίζῃ.
ἢν ταῦτα ποιῇς ἁγὼ φράζω,
καὶ πρὸς τούτοις προσέχοις τὸν νοῦν,
ἕξεις ἀεὶ στῆθος λιπαρὸν,
χροιὰν λαμπρὰν, ὤμους μεγάλους,
γλῶτταν βαιὰν, πυγὴν μεγάλην,
πόσθην μικράν. ἢν δ' ἅπερ οἱ νῦν
ἐπιτηδεύῃς, πρῶτα μὲν ἕξεις
χροιὰν ὠχρὰν, ὤμους μικροὺς,
στῆθος λεπτὸν, γλῶτταν μεγάλην,
πυγὴν μικρὰν, κωλῆν μεγάλην,
ψήφισμα μακρὸν, καί σ' ἀναπείσει,
τὸ μὲν αἰσχρὸν ἅπαν, καλὸν ἡγεῖσθαι,
τὸ καλὸν δ' αἰσχρόν. καὶ πρὸς τούτοις
τῆς ἀντιμάχου
καταπυγοσύνης ἀναπλήσει.

ἀντιστροφὴ κώλων ιβ'.

χο. ὦ καλλίπυργον σοφίαν
κλεινοτάτην τ' ἐπασκῶν
ὡς ἡδύ σου τοῖσι λόγοις
σῶφρον ἔπεστιν ἄνθος.
εὐδαίμονες δ' ἄρ' ἦσαν οἱ
τότε ζῶντες ἡνίκ' ἦς.
τῶν προτέρων πρὸς οὖν τάδ' ὦ κομψο-
πρεπῆ μοῦσαν ἔχων,
δεῖ σε λέγειν τι καινὸν, ὡς
εὐδοκίμηκεν ἁνήρ.
δεινῶν δέ σοι βουλευμάτων ἔοικε δεῖν πρὸς αὐτὸν
εἴπερ τὸν ἄνδρ' ὑπερβαλεῖ καὶ μὴ γέλωτ' ὀφλήσεις.
ἀδι. καὶ μὴν πάλ' ἐγωγ' ἐπνιγόμην τὰ σπλάγχνα κἀπεθύμουν
ἅπαντα ταῦτ' ἐναντίαις γνώμαισι συνταράξαι.
ἐγὼ γὰρ ἥττων μὲν λόγος δι' αὐτὸ τοῦτ' ἐκλήθην.
ἐν τοῖσι φροντισταῖσιν, ὅτι πρώτιστος ἐπενόησα,
καὶ τοῖσι νόμοις καὶ ταῖς δίκαις τἀναντί' ἀντιλέξαι,
καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἔστ' ἄξιον στατήρων,
αἱρούμενον τοὺς ἥττονας λόγους, ἔπειτα νικᾶν.
σκέψαι δὲ τὴν παίδευσιν ᾗ πέποιθεν ὡς ἐλέγξω
ὅστις σε θερμῷ φησι λοῦσθαι πρῶτον οὐκ ἐάσειν.
καί τοι τίνα γνώμην ἔχων ψέγεις τὰ θερμὰ λουτρά.
δι. ὁτιὴ κάκιστόν ἐστι, καὶ δειλὸν ποιεῖ τὸν ἄνδρα.
ἀδι. ἐπίσχες. εὐθὺς γάρ σε μέσον ἔχω λαβὼν ἄφυκτον.
καί μοι φράσον, τῶν τοῦ Διὸς παίδων τίν' ἄνδρ' ἄριστον
ψυχὴν νομίζεις, εἰπὲ, καὶ πλείστους πόνους πονῆσαι.
δι. ἐγὼ μὲν οὐδὲν ἡρακλέους βελτίον' ἄνδρα κρίνω.
ἀδι. ποῦ ψυχρὰ δῆτα πώποτ' εἶδες ἡράκλεια λουτρά,

καίτοι τίς ἀνδρειότερος ἦν. δι. ταῦτ' ἐστὶ ταῦτ' ἐκεῖνα
ἃ τῶν νεανίσκων ἀεὶ δι' ἡμέρας λαλούντων
πλῆρες τὸ βαλανεῖον ποιεῖ, κενὰς δὲ τὰς παλαίστρας.
ἀδι. εἶτ' ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβὴν ψέγεις, ἐγὼ δ' ἐπαινῶ.
εἰ γὰρ πονηρὸν ἦν, ὅμηρος οὐδέποτ' ἂν ἐποίει,
τὸν νέστορ' ἀγορητὴν ἂν, οὐδὲ τοὺς σοφοὺς ἅπαντας.
ἄνειμι δῆτ' ἐντεῦθεν εἰς τὴν γλῶτταν, ἣν ὁδὶ μὲν
οὔ φησι χρῆναι τοὺς νέους ἀσκεῖν. ἐγὼ δέ φημι
καὶ σωφρονεῖν αὖ φησι χρῆναι, δύο κακὼ μεγίστω.
ἐπεὶ σὺ διὰ τὸ σωφρονεῖν, τῷ, πώποτ' εἶδες ἤδη
ἀγαθόν τι γενόμενον φράσον, καί μ' ἐξέλεγξον εἰπών.
δι. πολλοῖς. ὁ γοῦν πηλεὺς ἔλαβε διὰ τοῦτο τὴν μάχαιραν.
ἀδι. μάχαιραν; ἀστεῖόν γε κέρδος ἔλαβεν ὁ κακοδαίμων.
ὑπέρβολος δ' οὐκ ἐκ λύχνων πλεῖν ἢ τάλαντα πολλὰ
εἴληφε διὰ πονηρίαν, ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ μάχαιραν.
δι. καὶ τὴν θέτιν δ' ἔγημε διὰ τὸ σωφρονεῖν ὁ πηλεύς.
ἀδι. κᾆτ' ἀπολιποῦσά γ' αὐτὸν, ᾤχετ', οὐ γὰρ ἦν ὑβριστής.
οὐδ' ἡδὺς ἐν τοῖς στρώμασι, τὴν νύκτα παννυχίζειν.
γυνὴ δὲ συναμωρουμένη χαίρει. σὺ δ' εἶ κρόνιππος.
σκέψαι γὰρ ὦ μειράκιον ἐν τῷ σωφρονεῖν ἅπαντα
ἅνεστιν, ἡδονῶν θ' ὅσων μέλλεις ἀποστερεῖσθαι,
παίδων, γυναικῶν, κοττάβων, ὄψων, πότων, κιχλισμῶν
καίτοι τί σοι ζῆν ἄξιον, τούτων ἐὰν στερηθῇς.
εἶεν πάρειμ' ἐντεῦθεν ἐς τὰς τῆς φύσεως ἀνάγκας,
ἥμαρτες, ἠράσθης, ἐμοίχευσας, τί, κατελήφθης,
ἀπόλωλας. ἀδύνατος γὰρ εἶ λέγειν, ἐμοὶ δ' ὁμιλῶν.
χρῶ τῇ φύσει, σκίρτα, γέλα, νόμιζε μηδὲν αἰσχρόν.
μοιχὸς γὰρ ἢν τύχῃς ἁλοὺς, τάδ' ἀντερεῖς πρὸς αὐτὸν,
ὡς οὐδὲν ἠδίκηκας. εἶτ' εἰς τὸν Δί' ἐπανενεγκεῖν.

κἀκεῖνος ὡς ἥττων ἔρωτός ἐστι καὶ γυναικῶν.
καίτοι σὺ θνητὸς ὤν, θεοῦ πῶς μεῖζον ἂν δύναιο.
δι. τί δ' ἢν ῥαφανιδωθῇ γε πειθόμενός σοι, τέφρα τε τιλθῇ
ἕξει τινὰ γνώμην λέγειν, τὸ μὴ εὐρύπρωκτος εἶναι;
ἀδ. ἢν δ' εὐρύπρωκτος ᾖ, τί πείσεται κακόν.
δι. τί μὲν οὖν ἂν ἔτι μεῖζον πάθοι τούτου ποτέ.
ἀδ. τί δῆτ' ἐρεῖς ἢν τοῦτο νικηθῇς ἐμοῦ;
δι. σιγήσομαι. τί δ' ἄλλο· ἀδ. φέρε δή μοι φράσον.
συνηγοροῦσιν ἐκ τίνων.
δι. ἐξ εὐρυπρώκτων. ἀδ. πείθομαι.
τί γαὶ τραγῳδοῦσ' ἐκ τίνων.
δι. ἐξ εὐρυπρώκτων. ἀδ. εὖ λέγεις,
καὶ δημαγωγοῦσ' ἐκ τίνων.
δι. ἐξ εὐρυπρώκτων. ἀδ. ἆρα δῆ
τ' ἔγνωκας ὡς οὐδὲν λέγεις;
καὶ τῶν θεατῶν ὁπότεροι πλείους, σκόπει.
δι. καὶ δὴ σκοπῶ. ἀδ. τί δῆτ' ὁρᾷς;
πολὺ πλείονας; δι. νὴ τοὺς θεούς,
τοὺς εὐρυπρώκτους,
καὶ τουτονὶ γοῦν οἶδ' ἐγώ, κἀκεινονί,
καὶ τὸν κομήτην τουτονί.
ἀδ. τί δῆτ' ἐρεῖς;
δι. ἡττώμεθ' ὦ κινούμενοι
φε. πρὸς τῶν θεῶν δέξασθέ μου
θοἰμάτιον ὡς
ἐξαυτομολῶ πρὸς ὑμᾶς.

σύστημα κατὰ περικοπὴν στίχων ιά.

σω. τί δῆτα, πότερον τοῦτον ἀπάγεσθαι λαβὼν
βούλει τὸν υἱόν, ἢ διδάσκω σοι λέγειν.

στ. δίδασκε καὶ κόλαζε, καὶ μέμνησ' ὅπως
εὖ μοι στομώσεις αὐτόν. ἐπὶ μὲν θάτερα,
οἷαν δικιδίοις, τὴν δ' ἑτέραν αὐτοῦ γνάθον
στόμωσον, οἵαν ἐς τὰ μείζω πράγματα.
σω. ἀμέλει, κομιεῖ τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν.
φει. ὠχρὸν μὲν οὖν οἶμαι, καὶ κακοδαίμονα.
χο. χώρει νυν, οἴομαι δὲ
σοι ταῦτα μεταμελήσειν.

ἐπίρρημα.

τοὺς κριτὰς ἃ κερδανοῦσιν, ἤν τι τόνδε τὸν χορὸν
ὀφελῶσ' ἐκ τῶν δικαίων, βουλόμεθ' ὑμῖν φράσαι,
πρῶτα μὲν γὰρ ἢν νεοῦν βούλησθ' ἐν ὥρᾳ τοὺς ἀγρούς,
ὕσομεν πρώτοισιν ὑμῖν, τοῖσι δ' ἄλλοις ὕστερον.
εἶτα τὸν καρπὸν τεκούσας ἀμπέλους φυλάξομεν.
ὥστε μήτ' αὐχμὸν πιέζειν, μήτ' ἄγαν ἐπομβρίαν.
ἢν δ' ἀτιμάσῃ τις ἡμᾶς, θνητὸς ὢν, οὔσας θεάς,
προσεχέτω τὸν νοῦν πρὸς ἡμῶν οἷα πείσεται κακά,
λαμβάνων οὔτ' οἶνον, οὔτ' ἄλλ' οὐδὲν ἐκ τοῦ χωρίου.
ἡνίκ' ἂν γὰρ αἵ τ' ἐλαῖαι βλαστάνωσ' αἵ τ' ἄμπελοι,
ἀποκεκόψονται, τοιαύταις σφενδόναις παίσομεν.
ἢν δὲ πλινθεύοντ' ἴδωμεν, ὕσομεν, καὶ τοῦ τέγους
τὸν κέραμον αὐτοῦ χαλάζαις στρογγύλαις συντρίψομεν·
κἂν γαμῇ ποτ' αὐτὸς ἢ τῶν ξυγγενῶν, ἢ τῶν φίλων,
ὕσομεν τὴν νύκτα πᾶσαν· ὥστ' ἴσως βουλήσεται
κἂν ἐν αἰγύπτῳ τυχεῖν ὢν μᾶλλον ἢ κρῖναι κακῶς.
στ. πέμπτη, τετράς, τρίτη, μετὰ ταύτην, δευτέρα.
εἶθ' ἣν ἐγὼ μάλιστα πασῶν ἡμερῶν
δέδοικα καὶ πέφρικα καὶ βδελύττομαι,
εὐθὺς μετὰ ταύτην, ἔσθ' ἕνη τε καὶ νέα.

πᾶς γάρ τις ὄμνυσ', οἷς ὀφείλων τυγχάνω.
θείς μοι πρυτανεῖ', ἀπολεῖν με φησὶ κἀξολεῖν,
ἐμοῦ μέτριά τε καὶ δίκαι' αἰτουμένου,
ὦ δαιμόνιε τὸ μέν τι νυνὶ μὴ λάβῃς,
τὸ δ' ἀναβαλοῦ μοι, τὸ δ' ἄφες, οὔ φασί ποτε
οὕτως ἀπολήψεσθ' ἀλλὰ λοιδοροῦσί με,
ὡς ἄδ ς εἰμὶ. καὶ δικάσεσθαί φασί μοι.
νῦν ικαζέσθων. ὀλίγον γάρ μοι μέλει,
εἴ μεμάθηκεν εὖ λέγειν φειδιππίδης.
τα ι, κόψας τὸ φροντιστήριον.
παι ῖ. σω. στρεψιάδην ἀσπάζομαι.
στ. κἄγωγ ὲ τουτονὶ πρῶτον λαβέ.
χρὴ γὰρ ἐπιθαυμάζειν τι τὸν διδάσκαλον,
καί μοι τὸν υἱὸν, εἰ μεμάθηκε τὸν λόγον
ἐκεῖνον, εἴφ', ὃν ἀρτίως εἰσήγαγες.
σω. μεμάθηκεν. στ. εὖ γ' ὦ παμβασίλει' ἀπαιόλη.
σω. ὥστ' ἀποφύγοις ἂν ἥντιν' ἂν βούλῃ δίκην.
στ. κεἰ μάρτυρες παρῆσαν ὅτ' ἐδανειζόμην;
σω. πολλῷ γε μᾶλλον κἂν παρῶσι χίλιοι.
στ. βοάσομαί τἄρα τὰν ὑπέρτονον
βοάν. ἰὼ κλάετ' ὦ βολοστάται,
αὐτοί τε καὶ τἀρχεῖα, καὶ τόκοι τόκων.
οὐδὲν γὰρ ἄν με φλαῦρον ἐργάσησθ' ἔτι
οἷος ἐμοὶ τρέφεται
τοῖσδ' ἐνὶ δώμασι παῖς,
ἀμφήκει γλώττῃ
λάμπων, πρόβολος ἐμὸς
σωτὴρ δόμοις, ἐχθροῖς ἀνιαρὸς,
λυσανίας πατρῴων μεγάλων κακῶν.

ὃν κάλεσον τρέχων
ἔνδοθεν ὡς ἐμέ.
ὦ τέκνον, ὦ παῖ παῖ,
ἔξελθ' οἴκων,
ἄιε σοῦ πατρός.
σω. ὅδ' ἐκεῖνος ἀνήρ.
στρ. ὦ φίλος, ὦ φίλος.
σω. ἄπιθι σὺ λαβών.
στρ. ἰὼ, ἰὼ τέκνον,
ἰοῦ. ἰοῦ.
ὡς ἥδομαί σου πρῶτα τὴν χροιὰν ἰδών.
νῦν μέν γ' ἰδεῖν εἶ πρῶτον ἐξαρνητικὸς,
κἀντιλογικὸς, καὶ τοῦτο τοὐπιχώριον.
ἀτεχνῶς ἐπανθεῖ, τὸ, τί λέγεις σὺ, καὶ δοκεῖν
ἀδικοῦντ' ἀδικεῖσθαι, καὶ κακουργοῦντ' οἶδ' ὅτι
ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἐστὶν ἀττικὸν βλέπος.
νῦν οὖν ὅπως σώσῃς μ', ἐπεὶ κἀπώλεσας.
φδ. φοβεῖ δὲ δὴ τί. στρ. τὴν ἕνην τε καὶ νέαν.
φει. ἕνη γάρ ἐστι καὶ νέα τις ἡμέρα;
στρ. ἐς ἥν γε θήσειν τὰ πρυτανεῖά φασί μοι.
φει. ἀπολοῦσ' ἄρ' αὔθ' οἱ θέντες. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
μί' ἡμέρα γένοιτ' ἂν ἡμέραι δύο.
στρ. οὐκ ἂν γένοιτο. φει. πῶς γὰρ, εἰ μήπερ γ' ἅμα
αὐτὴ γένοιτο γραῦς τε καὶ νέα γυνή.
στρ. καὶ μὴν νενόμισταί γ'. φει. οὐ γὰρ οἶμαι τὸν νόμον
ἴσασιν ὀρθῶς ὅ, τι νοεῖ; στρ. νοεῖ δὲ τί.
φει. ὁ σόλων ὁ παλαιὸς, ἦν φιλόδημος τὴν φύσιν.
στρ. τουτὶ μὲν οὐδέν πω πρὸς ἕνην τε καὶ νέαν.
φει. ἐκεῖνος οὖν, τὴν κλῆσιν εἰς δύ' ἡμέρας

ἔθηκεν, εἴς τε τὴν ἕνην τε καὶ νέαν.
ἵν' αἱ θέσεις γίγνοιντο τῇ νουμηνίᾳ.
στρ. ἵνα δὴ τί τὴν ἕνην προσέθηκεν. φει. ἵν' ὦ μέλε
παρόντες οἱ φεύγοντες ἡμέρᾳ μιᾷ
πρότερον, ἀπαλλάττοινθ' ἑκόντες. εἰ δὲ μή,
ἕωθεν ὑπανιῷντο τῇ νουμηνίᾳ.
στρ. πῶς οὐ δέχονται δῆτα τῇ νουμηνίᾳ,
ἀρχαὶ, τὰ πρυτανεῖ', ἀλλ' ἕνῃ τε καὶ νέᾳ;
φει. ὅπερ οἱ προτένθαι γὰρ δοκοῦσί μοι παθεῖν,
ἵν' ὡς τάχιστα τὰ πρυτανεῖ' ὑφελοίατο.
διὰ τοῦτο προὐτένθευσαν ἡμέρᾳ μιᾷ.
στρ. εὖ γ' ὦ κακοδαίμονες, τί κάθησθ' ἀβέλτεροι,
ἡμέτερα κέρδη τῶν σοφῶν ὄντες λίθοι,
ἀριθμὸς, πρόβατ' ἄλλως, ἀμφορῆς νενασμένοι.
ὥστ' εἰς ἐμαυτὸν καὶ τὸν υἱὸν τουτονὶ,
ἐπ' εὐτυχίαισιν ᾀστέον μοὐγκώμιον.
μάκαρ ὦ Στρεψίαδες
αὐτός τ' ἔφυς ὡς σοφὸς,
χ' οἷον τὸν υἱὸν ἐκτρέφεις,
φήσουσι δή μ' οἱ φίλοι,
χ' οἱ δημόται ζηλοῦντες.
ἡνίκ' ἂν σὺ νικᾷς λέγων τὰς δίκας,
ἀλλ' εἰσαγαγών σε βούλομαι
πρῶτον ἑστιᾶσαι.
δα. εἶτ' ἄνδρα τῶν αὑτοῦ τι χρὴ προϊέναι;
πα. οὐδέποτέ γ' ἀλλὰ κρεῖττον ἦν εὐθὺς τότε
ἀπερυθριάσαι γε μᾶλλον, ἢ σχεῖν πράγματα,
ὅτε τῶν ἐμαυτοῦ γ' οὕνεκα νυνὶ χρημάτων
ἕλκω σε κλητεύσοντα καὶ γενήσομαι

ἐχθρὸς ἔτι πρὸς τούτοισιν ἀνδρὶ δημότῃ,
ἀτὰρ οὐδέποτέ γε τὴν πατρίδα καταισχυνῶ
ζῶν ἀλλὰ καλοῦμαι στρεψιάδην. στρ. τίς οὑτοσί.
δα. ἐς τὴν ἕνην τε καὶ νέαν. στρ. μαρτύρομαι,
ὅτι ἐς δύ' εἶπεν ἡμέρας. τοῦ, χρήματος;
δα. τῶν δώδεκα μνῶν, ἃς ἔλαβες ὠνούμενος
τὸν ψαρὸν ἵππον. στρ. ἵππον; οὐκ ἀκούετε,
οὓς πάντες ὑμεῖς ἴστε μισοῦνθ' ἱππικήν;
δα. καὶ νὴ δί' ἀποδώσειν γ' ἐπώμνυς τοὺς θεοὺς,
τὸ χρέος. στρ. μὰ δί', οὐ γάρ πω τότ' ἐξηπίστατο
φειδιππίδης μοι τὸν ἀκατάβλητον λόγον.
δα. νῦν δὲ διὰ τοῦτ' ἔξαρνος εἶναι διανοεῖ;
στρ. τί γὰρ ἄλλ' ἂν ἀπολαύσαιμι τοῦ μαθήματος.
δα. καὶ ταῦτ' ἐθελήσεις ἀπομόσαι μοι τοὺς θεοὺς,
ἵν' ἂν κελεύσω 'γώ σε. στρ. τοὺς ποίους θεοὺς;
δα. τὸν δία τὸν ἑρμῆ, τὸν ποσειδῶ. στρ. νὴ δία,
κἂν προσκαταθείην γ' ὥστ' ὀμόσαι τριώβολον.
δα. ἀπόλοιο τοίνυν, ἕνεκ' ἀναιδείας ἔτι.
στρ. ἁλσὶ διασμηχθεὶς, ὄναιτ' ἂν οὑτοσί.
δα. οἴμ' ὡς καταγελᾷς. στρ. ἓξ χοᾶς χωρήσεται.
δα. οὔτοι μὰ τὸν δία τὸν μέγαν, καὶ τοὺς θεοὺς.
ἐμοῦ καταπροίξει. στρ. θαυμασίως ἥσθην θεοῖς,
καὶ ζεὺς γελοῖος ὀμνύμενος τοῖς εἰδόσιν.
δα. ἦ μὴν σὺ τούτων τῷ χρόνῳ δώσεις δίκην.
ἀλλ' εἴτ' ἀποδώσεις μοι τὰ χρήματ' εἴτε μὴ,
ἀπόπεμψον ἀποκρινάμενος. στρ. ἔχε νυν ἥσυχος,
ἐγὼ γὰρ αὐτίκ' ἀποκρινοῦμαί σοι σαφῶς.
δα. τί σοι δοκεῖ δράσειν. μαρ. ἀποδώσειν σοι δοκεῖ.
στρ. ποῦ 'σθ' οὗτος ὁ 'παιτῶν με τἀργύριον, λέγε,

τουτὶ τί ἐστι. δα. τοῦθ᾽ ὅτ᾽ ἐστί; κάρδοπος.
στρ. ἔπειτ᾽ ἀπαιτεῖς τἀργύριον τοιοῦτος ὤν;
οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ᾽ ὀβολὸν ἂν οὐδενὶ,
ὅστις καλέσειε κάρδοπον τὴν καρδόπην.
δα. οὐκ ἆρ᾽ ἀποδώσεις; στρ. οὐχ ὅσον γέ μ᾽ εἰδέναι.
οὔκουν ἀνύσας τι θᾶττον, ἀπολιταργιεῖς
ἀπὸ τῆς θύρας. δα. ἄπειμι. καίτοι ἴσθ᾽ ὅτι
θήσω πρυτανεῖ᾽, ἢ μηκέτι ζῴην ἐγώ.
στρ. προσαποβαλεῖς ἄρ᾽ αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα,
καίτοι σε τοῦτο γ᾽ οὐχὶ βούλομαι παθεῖν.
ὁτιὴ κάλεσας εὐηθικῶς τὴν κάρδοπον.
ἕτερος δανειστής. ἰώ μοι μοι. στρ. ἔα,
τίς οὑτοσί ποτ᾽ ἔσθ᾽ ὁ θρηνῶν, ἦ τί που
τῶν καρκίνου τις δαιμόνων ἐφθέγξατο.
δα. τί δ᾽ ὅστις εἰμὶ τοῦτο βούλεσθ᾽ εἰδέναι,
ἀνὴρ κακοδαίμων. στρ. κατὰ σεαυτὸν νῦν τρέπου.
δα. ὦ σκληρὲ δαῖμον, ὦ τύχαι θραυσάντυγες
ἵππων ἐμῶν, ὦ παλλὰς, ὥς μ᾽ ἀπώλεσας.
στρ. τί δαί σε τληπόλεμός ποτ᾽ εἴργασται κακόν.
δα. μὴ σκῶπτέ μ᾽ ὦ τᾶν, ἀλλά μοι τὰ χρήματα
τὸν υἱὸν ἀποδοῦναι κέλευσον ἅ ᾽λαβεν,
ἄλλως τε μέντοι καὶ κακῶς πεπραγότι.
στρ. τὰ ποῖα ταῦτα χρήμαθ᾽. δα. ἃ ᾽δανείσατο.
στρ. κακῶς ἄρ᾽ ὄντως εἶχες ὥς γ᾽ ἐμοὶ δοκεῖς.
δα. ἵπποις γ᾽ ἐλαύνων ἐξέπεσον νὴ τοὺς θεούς.
στρ. τί δῆτα ληρεῖς, ὥσπερ ἀπ᾽ ὄνου καταπεσών.
δα. ληρῶ, τὰ χρήματ᾽ ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι;
στρ. οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως σύ γ᾽ αὐτὸς ὑγιαίνεις. δα. τί δαί.
στρ. τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ σεσεῖσθαί μοι δοκεῖς

δα. σὺ δὲ νὴ τὸν ἑρμῆν προσκεκλήσεσθαί γέ μοι,
εἰ μὴ ἀποδώσεις τἀργύριον. στρ. κάτειπέ νυν,
πότερα νομίζεις καινὸν αἰεὶ τὸν δία
ὕειν ὕδωρ ἑκάστοτ', ἢ τὸν ἥλιον
ἕλκειν κάτωθεν ταυτὸ τοῦθ' ὕδωρ πάλιν.
δα. οὐκ οἶδ' ἔγωγ' ὁπότερον, οὐδέ μοι μέλει.
στρ. πῶς οὖν ἀπολαβεῖν τἀργύριον δίκαιος εἶ,
εἰ μηδὲν οἶσθα τῶν μετεώρων πραγμάτων.
δα. ἀλλ' εἰ σπανίζεις τἀργυρίου μοι τὸν τόκον
ἀπόδος γε. στρ. τοῦτο δ' ἔσθ' ὁ τόκος τί θηρίον.
δα. τί δ' ἄλλο γ', ἢ κατὰ μῆνα καὶ καθ' ἡμέραν,
πλέον πλέον τἀργύριον αἰεὶ γίνεται,
ὑπορρέοντος τοῦ χρόνου. στρ. καλῶς λέγεις.
τί δῆτα, τὴν θάλατταν ἔσθ' ὅτι πλείονα
νυνὶ νομίζεις, ἢ πρὸ τοῦ. δα. μὰ δί' ἀλλ' ἴσην.
οὐ γὰρ δίκαιον πλεῖον εἶναι. στρ. κᾆτα πῶς,
αὕτη μὲν ὦ κακόδαιμον οὐδὲν γίνεται
ἐπιρρεόντων τῶν ποταμῶν πλείων. σὺ δὲ
ζητεῖς ποιῆσαι τἀργύριον πλεῖον τὸ σόν.
οὐκ ἀποδιώξεις σαυτὸν ἐκ τῆς οἰκίας;
φέρε μοι τὸ κέντρον. μάρ. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
στρ. ὕπαγε τί μέλλεις, οὐκ ἐλᾷς ὦ σαμφόρα;
δα. ταῦτ' οὐχ ὕβρις δῆτ' ἐστίν; στρ. ἄξεις, ἐπιαλῶ
κεντῶν ὑπὸ τὸν πρωκτόν σε τὸν σειραφόρον.
φεύγεις; ἔμελλον ἄρα κινήσειν σ' ἐγὼ,
αὐταῖς τροχοῖς τοῖς σοῖσι καὶ ξυνωρίσιν.

στροφὴ κώλων ιή.

χο. οἷον τὸ πραγμάτων ἐρᾶν φλαύρων.
ὁ γὰρ γέρων ὅδ' ἐρασθεὶς,

ἀποστερῆσαι βούλεται
τὰ χρήμαθ' ἃ δανείσατο.
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τήμερον λήψεται.
πρᾶγμ' ὃ τοῦτον ποιήσει
τὸν σοφιστὴν ὧν πανουργεῖν
ἤρξατ', ἐξαίφνης τι κακὸν λαβεῖν.
οἶμαι γὰρ αὐτίκ' εὑρήσειν ὅπερ
πάλαι πότ' ἐζήτει,
εἶναι τὸν υἱὸν δεινόν οἱ,
γνώμας τ' ἐναντίας λέγειν,
τοῖσι δικαίοις.
ὥστε νικᾶν ἅπαντας,
οἷς περ ἂν ξυγγένητε,
κἂν λέγῃ παμπόνηρα,
ἴσως ἴσως βουλήσεται
κἄφωνον αὐτὸν εἶναι.

σύστημα κατὰ περικοπήν.

στ. ἰού, ἰού.
ὦ γείτονες καὶ ξυγγενεῖς, καὶ δημόται.
ἀμυνάθε τέ μοι τυπτομένῳ πάσῃ τέχνῃ.
οἴμοι κακοδαίμων τῆς κεφαλῆς, καὶ τῆς γνάθου.
ὦ μιαρέ, τύπτεις τὸν πατέρα; φει. φήμ' ὦ πάτερ.
στ. ὁρᾶθ' ὁμολογοῦντ' ὅτι με τύπτει; φει. καὶ μάλα.
στ. ὦ μιαρέ, καὶ πατραλοία, καὶ τοιχωρύχε.
φει. αὖθις με ταυτὰ ταῦτα καὶ πλείω λέγε.
ἆρ' οἶσθ' ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκούων δὴ κακά.
στ. ὦ λακκόπρωκτε. φει. πάττε πολλοῖς τοῖς ῥόδοις.
στ. τὸν πατέρα τύπτεις. φει. κἀποφανῶ γε νὴ Δία,
ὡς ἐν δίκῃ σ' ἔτυπτον. στ. ὦ μιαρώτατε,

καὶ πῶς γένοιτ᾽ ἂν πατέρα τύπτειν ἐν δίκῃ;

φει. ἔγωγ᾽ ἀποδείξω, καί σε νικήσω λέγων.

στ. τουτὶ σὺ νικήσεις; φει. πολύ γε καὶ ῥᾳδίως.
ἑλοῦ δ᾽ ὁπότερον τοῖν λόγοιν βούλει λέγειν.

στ. ποίοιν λόγοιν. φει. τὸν κρείττον᾽ ἢ τὸν ἥττονα.

στ. ἐδιδαξάμην μέντοι σε νὴ δί᾽ ὦ μέλε,
τοῖσι δικαίοις ἀντιλέγειν, εἰ ταῦτά γε
μέλλεις ἀναπείσειν ὡς δίκαιον καὶ καλὸν,
τὸν πατέρα τύπτεσθ᾽ ἐστὶν ὑπὸ τὸν υἱέων.

φει. ἀλλ᾽ οἴομαι μέντοι σ᾽ ἀναπείσειν, ὥστε γε
οὐδ᾽ αὐτὸς ἀκροασάμενος, οὐδὲν ἀντερεῖς.

στ. καὶ μὴν ὅ,τι καὶ λέξεις ἀκοῦσαι βούλομαι.

στροφὴ κώλων η΄.

χο. σὸν ἔργον ὦ πρεσβῦτα, φροντίζειν ὅπῃ
τὸν ἄνδρα κρατήσεις,
ὡς οὗτος εἰ μή τῳ πέποιθεν, οὐκ ἂν ἦν
οὕτως ἀκόλαστος.
ἀλλ᾽ ἔσθ᾽ ὅτῳ θρασύνεται δῆλόν γε τὸ
λῆμ᾽ ἐστὶ τἀνθρώπου.
ἀλλ᾽ ἐξ ὅτου τὸ πρῶτον ἤρξαθ᾽ ἡ μάχη γενέσθαι,
ἤδη λέγειν χρὴ πρὸς χορὸν, πάντως δὲ τοῦτο δράσεις.

στ. καὶ μὴν ὅθεν γε τὸ πρῶτον ἠρξάμεσθα λοιδορεῖσθαι,
ἐγὼ φράσω᾽ πειδὴ γὰρ εἱστιώμεθ᾽ ὥσπερ ἴστε,
πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν λύραν λαβόντ᾽ ἐγὼ᾽ κέλευσα.
ᾆσαι σιμωνίδου μέλος τὸν κριὸν ὡς ἐπέχθη.
ὁ δ᾽ εὐθὺς ὡς ἀρχαῖον εἶν᾽ ἔφασκε τὸ κιθαρίζειν.
ᾄδειν τε πίνονθ᾽ ὥσπερεὶ κάχρυς γυναῖκ᾽ ἀλοῦσαν

φει. οὐ γὰρ τότ᾽ εὐθὺς χρῆν σε γ᾽ ἄρα τύπτεσθαι καὶ πατεῖσθαι,
ᾄδειν κελεύονθ᾽ ὥσπερεὶ τέττιγας ἑστιῶντας;

στ. τοιαῦτα

στρ. τοιαῦτα μέντοι καὶ τότ᾽ ἔλεγεν ἔνδον, οἷάπερ νῦν,
καὶ τὸν σιμωνίδην ἔφασκ᾽ εἶναι κακὸν ποιητήν.
κἀγὼ μόλις μὲν, ἀλλ᾽ ὅμως ἠνεσχόμην τὸ πρῶτον,
ἔπειτα δ᾽ ἐκέλευσ᾽ αὐτὸν ἀλλὰ μυρρίνην λαβόντα,
τῶν αἰσχύλου λέξαι τί μοι. κᾆθ᾽ οὗτος εὐθὺς εἶπεν.
ἐγὼ γὰρ αἰσχύλον νομίζω πρῶτον ἐν ποιηταῖς.
ψόφου πλέων, ἀξύστατον στόμφακα, κρημνοποιόν,
κἀνταῦθα πῶς οἴεσθέ μου τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν.
ὅμως δὲ τὸν θυμὸν δακὼν, ἔφην. σὺ δ᾽ ἀλλὰ τούτων
λέξον τι τῶν νεωτέρων, ἅττ᾽ ἐστὶ τὰ σοφὰ ταῦτα.
ὁ δ᾽ εὐθὺς ᾖσ᾽ εὐριπίδου ῥῆσιν τιν᾽ ὡς ἐκίνει
ἀδελφὸς, ὦ ᾽λεξίκακε, τὴν ὁμομητρίαν ἀδελφήν.
ἐγὼ δὲ τ᾽ οὐκ ἠνεσχόμην, ἀλλ᾽ εὐθὺς ἐξαράττω
πολλοῖς κακοῖς κᾀσχροῖσι, κᾆτ᾽ ἐντεῦθεν οἷον εἰκὸς
ἔπος πρὸς ἔπος ἠρειδόμεσθ᾽, εἶθ᾽ οὗτος ἐπαναπηδᾷ,
κᾆπειτ᾽ ἔφλα με, κἀσπόδει, κἄπνιγε, κἀπέτριβεν.
φει. οὔκουν δικαίως, ὅστις οὐκ εὐριπίδην ἐπαινεῖς
σοφώτατον. στρ. σοφώτατ᾽ ἐκεῖνον, ὦ τί σ᾽ εἴπω,
ἀλλ᾽ αὖθις αὖ τυπτήσομαι. φει. νὴ τὸν δί᾽ ἐνδίκως γ᾽ ἄρ.
στρ. καὶ πῶς δικαίως, ὅστις ὦ ναίσχυντέ σ᾽ ἐξέθρεψα.
αἰσθανόμενός σου πάντα τραυλίζοντος, ὅ, τι νοοίης.
εἰ μέν γε βρῦν εἴπῃς, ἐγὼ γνοὺς ἂν πιεῖν ἐπέσχον.
μαμμᾶν δ᾽ ἂν αἰτήσαντος ἧκόν σοι φέρων ἂν ἄρτον,
κακκᾶν δ᾽ ἂν οὐκ ἔφθης φράσαι, κἀγὼ λαβὼν θύραζε
ἐξέφερον ἂν καὶ προὐσχόμην σε, σὺ δέ με νῦν ἀπάγχων
βοῶντα, καὶ κεκραγόθ᾽ ὅτι
χεζητιῴην, οὐκ ἔτλης
ἔξω ᾽ξενεγκεῖν ὦ μιαρέ.
θύραζέ μ᾽ ἀλλ᾽ ἀποπνιγόμενος αὐτοῦ ᾽ποίησα κακκᾶν.

Ἀντιστροφὴ κώλων η΄.

Χο. οἶμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας
πηδᾶν, ὅ,τι λέξει.
εἰ γὰρ τοιαῦτά γ' οὗτος ἐξειργασμένος,
λαλῶν ἀναπείσει,
τὸ δέρμα τῶν γεραιτέρων λάβοιμεν ἄν,
ἀλλ' οὐδ' ἐρεβίνθου,
σὸν ἔργον ὦ καινὸν κινητὰ καὶ μοχλευτὰ,
πειθώ τινα ζητεῖν, ὅπως δόξῃς λέγειν δίκαια.
Φει. ὡς ἡδὺ καινοῖς πράγμασι καὶ δεξιοῖς ὁμιλεῖν,
καὶ τῶν καθεστώτων νόμων ὑπερφρονεῖν δύνασθαι.
ἐγὼ γὰρ ὅτε μὲν ἱππικῇ μόνῃ τὸν νοῦν προσεῖχον,
οὐδ' ἂν τρί' εἰπεῖν ῥήμαθ' οἷός τ' ἦν, πρὶν ἐξαμαρτεῖν.
νυνὶ δ' ἐπειδή μ' οὑτοσὶ τούτων ἔπαυσεν αὐτὸς,
γνώμαις δὲ λεπταῖς καὶ λόγοις ξύνειμι καὶ μερίμναις,
οἶμαι διδάξειν, ὡς δίκαιον τὸν πατέρα κολάζειν.
Στ. ἵππευε τοίνυν νὴ Δί' ὡς ἔμοι γε κρεῖττόν ἐστιν
ἵππον τρέφειν τέθριππον, ἢ τυπτόμενον ἐπιτριβῆναι.
Φει. ἐκεῖσε δ' ὅθεν ἀπέσχισάς με τοῦ λόγου μέτειμι.
καὶ πρῶτ' ἐρήσομαί γε τουτί· παῖδά μ' ὄντ' ἔτυπτες;
Στ. ἔγωγέ σ' εὐνοῶν τε καὶ κηδόμενος. Φει. εἰπὲ δή μοι,
οὐ κἀμέ σοι δίκαιόν ἐστιν εὐνοεῖν ὁμοίως;
τύπτειν τ' ἐπειδήπερ τοῦτ' ἔστ' εὐνοεῖν τὸ τύπτειν;
πῶς γὰρ τὸ μὲν σὸν σῶμα χρὴ πληγῶν ἀθῷον εἶναι,
τοὐμὸν δὲ μή; καὶ μὴν ἔφην ἐλεύθερός γε κἀγώ.
κλάουσι παῖδες, πατέρα δ' οὐ κλάειν δοκεῖς;
φήσεις νομίζεσθαι σὺ παιδὸς τοῦτο τοὔργον εἶναι;
ἐγὼ δέ γ' ἀντείποιμ' ἂν, ὡς δὶς παῖδες οἱ γέροντες.
εἰκὸς δὲ μάλιστα τοὺς γέροντας ἢ τοὺς νέους τι κλάειν,

ὅσῳ περ οὐξαμαρτάνειν ἧττον δίκαιον αὐτῶν.
στρ. ἀλλ' οὐδαμοῦ νομίζεται τὸν πατέρα τοῦτο πάσχειν.
φει. οὔκουν ἀνὴρ ὁ τὸν νόμον θεὶς τοῦτον ἦν τὸ πρῶτον,
ὥσπερ σὺ κἀγὼ, καὶ λέγων ἔπειθε τοὺς παλαιούς;
ἧττόν τι δῆτ' ἔξεστι κἀμοὶ καινὸν αὖ τὸ λοιπὸν
θεῖναι νόμον τοῖς υἱέσι, τοὺς πατέρας ἀντιτύπτειν.
ὅσας δὲ πληγὰς εἴχομεν πρὶν τὸν νόμον τεθῆναι,
ἀφίεμεν, καὶ δίδομεν αὐτοῖς προῖκα συγκεκόφθαι.
σκέψαι δὲ τοὺς ἀλεκτρυόνας, καὶ τἄλλα τὰ βοτὰ ταυτὶ
ὡς τοὺς πατέρας ἀμύνεται, καίτοι διαφέρουσ' οὐδὲν
ἡμῶν ἐκεῖνοι, πλὴν ὅτι ψηφίσματ' οὐ γράφουσι.
στρ. τί δῆτ', ἐπειδὴ τοὺς ἀλεκτρυόνας ἅπαντα μιμεῖ.
οὐκ ἐσθίεις καὶ τὴν κόπρον, κἀπὶ ξύλου καθεύδεις.
φει. οὐ ταυτὸν ὦ τᾶν ἐστὶν, οὐδ' ἂν σωκράτει δοκοίη.
στρ. πρὸς ταῦτα μὴ τύπτ' εἰ δὲ μὴ σαυτόν ποτ' αἰτιάσει.
φει. καὶ πῶς. στρ. ἐπεὶ σὲ μὲν δίκαιος εἴμ' ἐγὼ κολάζειν.
σὺ δ' ἢν γένηταί σοι τὸν υἱόν. φει. ἢν δὲ μὴ γένηται,
μάτην ἐμοὶ κεκλαύσεται, σὺ δ' ἐγχανὼν τεθνήξει.
στρ. ἐμοὶ μὲν ὦνδρες ἥλικες δοκεῖ λέγειν δίκαια.
κἀμοί γε συγχωρεῖν δοκεῖ τούτοισι τἀπιεικῆ.
κλάειν γὰρ ἡμᾶς εἰκός ἐστ' ἢν μὴ δίκαια δρῶμεν.
φει. σκέψαι δὲ χ' ἀτέραν ἔτι γνώμην. στρ. ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι.
φει. καὶ μὴν ἴσως γ' οὐκ ἀχθέσει παθὼν ἃ νῦν πέπονθας.
στρ. πῶς δὴ, δίδαξον γὰρ τί δή μ' ἐκ τούτων ἐπωφελήσεις.
φει. τὴν μητέρ' ὥσπερ καὶ σὲ τυπτήσω. στρ. τί δῆτα φῂς σύ.
τοῦθ' ἕτερον αὖ μεῖζον κακόν.
φει. τί δ' ἢν ἔχων τὸν ἥττω
λόγον σε νικήσω λέγων.
τὴν μητέρ' ὡς τύπτειν χρεών.

στρ. τί δ' ἄλλο γ' ἢν ταυτὶ ποιῇς.
οὐδέν σε κωλύσει, σεαυτὸν ἐμβαλεῖν
εἰς τὸ βάραθρον μετὰ σωκράτους,
καὶ τὸν λόγον τὸν ἥττω.
ταυτὶ δι' ὑμᾶς ὦ νεφέλαι πέπονθ' ἐγώ,
ὑμῖν ἀναθεὶς ἅπαντα τἀμὰ πράγματα.
χο. αὐτὸς μὲν οὖν σαυτῷ σὺ τούτων αἴτιος,
στρέψας σεαυτὸν ἐς πονηρὰ πράγματα.
στρ. τί δῆτα ταῦτ' οὔ μοι τότ' ἠγορεύετε.
ἀλλ' ἄνδρ' ἄγροικον καὶ γέροντ' ἐπήρατε.
χο. ἀεὶ ποιοῦμεν ταῦθ' ἑκάστοτ' ὅτ' ἄν τινα
γνῶμεν πονηρῶν ὄντ' ἐραστὴν πραγμάτων.
ἕως αὐτὸν ἐμβάλωμεν ἐς κακόν,
ὅπως ἂν εἰδῇ τοὺς θεοὺς δεδοικέναι.
στρ. οἴμοι, πονηρά γ' ὦ νεφέλαι, δίκαια δέ.
οὐ γάρ μ' ἐχρῆν τὰ χρήμαθ' ἃ 'δανεισάμην,
ἀποστερεῖν. νῦν οὖν ὅπως ὦ φίλτατε,
τὸν χαιρεφῶντα τὸν μιαρὸν καὶ σωκράτη,
ἀπολεῖς μετ' ἐμοῦ γ' ἐλθ', οἵ σε κἄμ' ἐξηπάτων.
φει. ἀλλ' οὐκ ἂν ἀδικήσαιμι τοὺς διδασκάλους.
στρ. ναὶ ναί, καταιδέσθητι πατρῷον δία.
φει. ἰδού γε δία πατρῷον, ὡς ἀρχαῖος εἶ.
ζεὺς γάρ τις ἔστιν; στρ. ἔστιν. φει. οὐκ ἔστ', ἐπεὶ
δῖνος βασιλεύει τὸν δί' ἐξεληλακώς.
στρ. οὐκ ἐξελήλακ', ἀλλ' ἐγὼ τοῦτ' ᾠόμην.
διὰ τουτονὶ τὸν δῖνον οἴμοι δείλαιος.
ὅτε καὶ σὲ χυτρεοῦν ὄντα θεὸν ἡγησάμην.
φει. ἐνταῦθα σαυτῷ παραφρόνει καὶ φληνάφει.
στρ. οἴμοι παρανοίας ὡς ἐμαινόμην ἄρα,

ὅτ᾽ ἐξέβαλον καὶ τοὺς θεοὺς διὰ σωκράτη.
ἀλλ᾽ ὦ φίλ᾽ ἑρμῆ, μηδαμῶς θύμαινέ μοι,
μὴ δέ μ᾽ ἐπιτρίψῃς, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε
ἐμοῦ παρανοήσαντος ἀδολεσχίᾳ,
καί μοι γενοῦ ξύμβουλος, εἴτ᾽ αὐτοὺς γραφὴν
διωκάθω γραψάμενος, εἴθ᾽ ὅ, τι σοι δοκεῖ,
ὀρθῶς παραινεῖς, οὐκ ἐῶν δικορραφεῖν.
ἀλλ᾽ ὡς τάχιστ᾽ ἐμπιπρᾶναι τὴν οἰκίαν
τῶν ἀδολεσχῶν. δεῦρο δεῦρ᾽ ὦ ξανθία,
κλίμακα λαβὼν, ἔξελθε. καὶ σμινύην φέρων,
κᾄπειτ᾽ ἐπαναβὰς ἐπὶ τὸ φροντιστήριον,
ἕως ἂν αὐτοῖς ἐμβάλῃς τὴν οἰκίαν,
τὸ τέγος κατάσκαπτ᾽ εἰ φιλεῖς τὸν δεσπότην.
ἐμοὶ δὲ δᾷδ᾽ ἐνεγκάτω τις ἡμμένην,
κἀγώ τιν᾽ αὐτῶν τήμερον δοῦναι δίκην
ἐμοὶ ποιήσω, κἂν σφόδρ᾽ εἴσ᾽ ἀλαζόνες.

μα. ἰού, ἰού.

στ. σὸν ἔργον, ὦ δᾴς, ἱέναι πολλὴν φλόγα.

μα. ἄνθρωπε τί ποιεῖς. στ. ὅ, τι ποιῶ. τί ἄλλο γ᾽ ἤ,
διαλεπτολογοῦμαι ταῖς δοκοῖς τῆς οἰκίας.

μα. οἴμοι, τίς ἡμῶν πυρπολεῖ τὴν οἰκίαν.

στ. ἐκεῖνος οὗπερ θοἰμάτιον εἰλήφατε.

μα. ἀπολεῖς, ἀπολεῖς. στ. τοῦτ᾽ αὐτὸ γὰρ καὶ βούλομαι,
ἢν ἡ σμινύη μοι μὴ προδῷ τὰς ἐλπίδας,
ἢ 'γὼ πρότερόν πως ἐκτραχηλισθῶ πεσών.

σω. οὗτος τί ποιεῖς ἐτεόν, οὑπὶ τοῦ τέγους.

στ. ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.

σω. οἴμοι τάλας, δείλαιος ἀποπνιγήσομαι.

στ. τί γὰρ μαθόντ᾽ ὑβρίζετόν γ᾽ ἐς τοὺς θεούς.

χαι. ἐγὼ δὲ κακοδαίμων γε κατακαυθήσομαι.
στρ. καὶ τῆς σελήνης ἐσκοπεῖσθε τὴν ἕδραν.
δίωκε, βάλλε, παῖε, πολλῶν οὕνεκα.
μάλιστα δ' εἰδὼς τοὺς θεοὺς ὡς ἠδίκουν.
χο. ἡγεῖσθ' ἔξω. κεχόρευται γὰρ μετρίως τό γε τήμερον ἡμῖν.

ἀριστοφάνους νεφελῶν, τέλος.

Βατράχων ὑπόθεσις διὰ στίχων.

μαθὼν παρ' ἡρακλέους διόνυσος τὴν ὁδὸν,
πρὸς τοὺς κατοιχομένους πορεύεται, λαβὼν
τὸ δέρμα καὶ τὴν σκυτάλην, ἀνάγειν θέλων
εὐριπίδην, λίμνην δὲ διέβαινε κάτω.
καὶ τῶν βατράχων ἀνέκραγεν εὔφημος χορός.
ἔπειτα μυστῶν ἐκδοχὴ, πλούτων δ' ἰδὼν,
ὡς ἡρακλεῖ προσέκοπτε διὰ τὸν κέρβερον.
ὡς δ' ἀνεφάνη, τίθεται τραγῳδίας ἀγὼν,
καὶ δὴ στεφανοῦται γ' αἰσχύλος. τοῦτον δ' ἄγει
διόνυσος εἰς φῶς, οὐ μὰ δία γ' εὐριπίδην.

Ξανθίας, ὃς προλογίζει τῷ ἀναφόρῳ τὸν ὦμον θλιβόμενος.

διόνυσος.	ἡρακλῆς.
νεκρός.	χάρων.
χορὸς βατράχων.	ἱερεύς.
χορὸς μυστῶν.	αἰακός.
θεράπαινα περσεφόνης.	πανδοκεύτρια.
ἑτέρα πανδοκεύτρια.	πλαθάνη.
οἰκέτης πλούτωνος.	εὐριπίδης.
αἰσχύλος.	πλούτων.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

Ξανθίας ὁ προλογίζων.

ΕΙΠΩ τί τῶν εἰωθότων ὦ δέσποτα,
ἐφ' οἷς ἀεὶ γελῶσιν οἱ θεώμενοι;
δι. νὴ τὸν δί' ὅτι βούλει γε πλὴν
πιέζομαι.
τοῦτο δὲ φύλαξαι πάνυ γάρ ἐστ' ἤδη
χολή.
ξα. μηδ' ἕτερον ἀστεῖόν τι. δι. πλήν γ' ὡς θλίβομαι.
ξα. τί δαὶ τὸ πάνυ γέλοιον εἴπω. δι. νὴ δία.
θαῤῥῶν γ', ἐκεῖνο μόνον ὅπως μὴ ῥεῖς. ξα. τὸ τί.
δι. μεταβαλλόμενος τἀνάφορον, ὅτι χεζητιᾷς.
ξα. μηδ' ὅτι τοσοῦτον ἄχθος ἐπ' ἐμαυτῷ φέρων,

ἢ μὴ καθαρήσῃ τις, ἀποπαρδήσομαι;
δι. μὴ δῆτ᾽ ἱκετεύω, πλήν γ᾽ ὅταν μέλλω ᾽ξεμεῖν.
ξα. τί δῆτ᾽ ἔδει με ταῦτα τὰ σκεύη φέρειν,
εἴπερ ποιήσω μηδὲν, ὧνπερ φρύνιχος
εἴωθε ποιεῖν, καὶ λύκις, κἀμειψίας,
σκεύη φέρουσ᾽ ἑκάστοτ᾽ ἐν κωμῳδίᾳ.
δι. μὴ νῦν ποιήσῃς, ὡς ἐγὼ θεώμενος
ὅταν τι τούτων τῶν σοφισμάτων ἴδω,
πλεῖν ἢ ᾽νιαυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι.
ξα. ὦ τρισκακοδαίμων, ἄρ᾽ ὁ τράχηλος οὑτοσὶ
ὅτι θλίβεται μὲν, τὸ δὲ γελοῖον οὐκ ἐρεῖ;
δι. εἶτ᾽ οὐχ ὕβρις ταῦτ᾽ ἐστὶ καὶ πολλὴ τρυφή;
ὅτ᾽ ἐγὼ μὲν ὢν διόνυσος, υἱὸς σταμνίου,
αὐτὸς βαδίζω καὶ πονῶ, τοῦτον δ᾽ ὀχῶ,
ἵνα μὴ ταλαιπωροῖτο, μήδ᾽ ἄχθος φέροι;
ξα. οὐ γὰρ φέρω ᾽γώ; δι. πῶς φέρεις γὰρ, ὅς γ᾽ ὀχεῖ.
ξα. φέρων γε ταυτί. δι. τίνα τρόπον. ξα. βαρέως πάνυ
δι. οὔκουν τὸ βάρος τοῦθ᾽ ὃ σὺ φέρεις, οὕνος φέρει;
ξα. οὐ δῆθ᾽ ὅ γ᾽ ἔχω ᾽γὼ, καὶ φέρω, μὰ τὸν δί᾽ οὔ.
δι. πῶς γὰρ φέρεις, ὅς γ᾽ αὐτὸς ὑφ᾽ ἑτέρου φέρῃ.
ξα. οὐκ οἶδ᾽, ὁ δ᾽ ὦμος οὑτοσὶ πιέζεται.
δι. σὺ δ᾽ οὖν ἐπειδὴ τὸν ὄνον οὔ φῄς σ᾽ ὠφελεῖν,
ἐν τῷ μέρει σὺ τὸν ὄνον ἀράμενος φέρε.
ξα. οἴμοι κακοδαίμων, τί γὰρ ἐγὼ οὐκ ἐναυμάχουν.
ἦ τἄν σε κωκύειν ἂν ἐκέλευον μακρά.
κατάβα πανοῦργε· καὶ γὰρ ἐγγὺς τῆς θύρας
ἤδη βαδίζων εἰμὶ τῆσδ᾽ οἷ πρῶτά με
ἔδει τραπέσθαι, παιδίον, παῖ, ἠμὲ παῖ.
ἡρ. τίς τὴν θύραν ἐπάταξεν, ὡς κενταυρικῶς

ἐνήλαθ᾽ ὅστις, εἰπέ μοι, τουτὶ τί ἦν.
δι. ὁ παῖς. ξα. τί ἐστιν. δι. οὐκ ἐνεθυμήθης; ξα. τὸ τί.
δι. ὡς σφόδρα μ᾽ ἔδεισε. ξα. νὴ δία μὴ μαίνοιό γε.
ἡρ. οὔτοι μὰ τὴν δήμητρα δύναμαι μὴ γελᾶν,
καίτοι δάκνω γ᾽ ἐμαυτὸν, ἀλλ᾽ ὅμως γελῶ.
δι. ὦ δαιμόνιε πρόσελθε. δέομαι γάρ τί σου.
ἡρ. ἀλλ᾽ οὐχ οἷός τ᾽ εἴμ᾽ ἀποσοβῆσαι τὸν γέλων,
ὁρῶν λεοντῆν ἐπὶ κροκωτῷ κειμένην.
τίς ὁ νοῦς, τί κόθορνος καὶ ῥόπαλον ξυνηλθέτην,
ποῖ γῆς ἀπεδήμεις. δι. ἐπεβάτευον κλεισθένει.
ἡρ. κἀναυμάχησας; δι. καὶ κατεδύσαμέν γε ναῦς
τῶν πολεμίων, ἢ δώδεκ᾽ ἢ τρισκαίδεκα.
ἡρ. σφώ; νὴ τὸν ἀπόλλω. κᾆτ᾽ ἔγωγ᾽ ἐξηγρόμην.
δι. καὶ δῆτ᾽ ἐπὶ τῆς νεὼς ἀναγινώσκοντί μοι
τὴν ἀνδρομέδαν πρὸς ἐμαυτὸν ἐξαίφνης πόθος,
τὴν καρδίαν ἐπάταξε, πῶς οἴει σφόδρα.
ἡρ. πόθος; πόσος τις. δι. μικρὸς, ἡλίκος μόλων.
ἡρ. γυναικός; δι. οὐ δῆτ. ἡρ. ἀλλὰ παιδός. δι. οὐδαμῶς.
ἡρ. ἀλλ᾽ ἀνδρός; δι. ἀπαπαί. ἡρ. ξυνεγένου κλεισθένει;
δι. μὴ σκῶπτέ μ᾽ ὦδέλφ᾽. οὐ γὰρ, ἀλλ᾽ ἔχω κακῶς.
τοιοῦτος ἵμερός με διαλυμαίνεται.
ἡρ. ποῖός τις ὦδελφίδιον. δι. οὐκ ἔχω φράσαι.
ὅμως γε μέντοι σοὶ δι᾽ αἰνιγμῶν ἐρῶ,
ἢ δή ποτ᾽ ἐπεθύμησας ἐξαίφνης ἔτνους;
ἡρ. ἔτνους; βαβαιὰξ, μυριάκις ἐν τῷ βίῳ.
δι. ἆρ᾽ ἐκδιδάσκω τὸ σαφὲς, ἢ ῾τέρα φράσω.
ἡρ. μὴ δῆτα περὶ ἔτνους γε. πάνυ γὰρ μανθάνω.
δι. τοιουτοσὶ τοίνυν με δαρδάπτει πόθος
εὐριπίδου, καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος.

κοὐδεὶς γέ μ' ἂν πείσειεν ἀνθρώπων, τὸ μὴ οὐκ
ἐλθεῖν ἐπ' ἐκεῖνον. ἡρ. πότερον, ἐς ἅδου κάτω;
δι. καὶ νὴ δί' εἴ τί γ' ἔστιν ἔτι κατωτέρω.
ἡρ. τί βουλόμενος. δι. δέομαι ποιητοῦ δεξιοῦ.
οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔτ' εἰσίν, οἱ δ' ὄντες κακοί.
ἡρ. τί δ' οὐκ ἰοφῶν ζῇ; δι. τοῦτο γάρ τοι καὶ μόνον
ἔτ' ἐστὶ, λοιπὸν ἀγαθὸν, εἰ καὶ τοῦτ' ἄρα.
οὐ γὰρ σάφ' οἶδ' οὐδ' αὐτὸ τοῦτ' ὅπως ἔχει.
ἡρ. εἶτ' οὐχὶ σοφοκλέα πρότερον ὄντ' εὐριπίδου
μέλλεις ἀναγαγεῖν, εἴπερ ἐκεῖθεν δεῖ σ' ἄγειν;
δι. οὐ πρίν γ' ἂν ἰοφῶντ' ἀπολαβὼν αὐτὸν μόνον,
ἄνευ σοφοκλέους, ὅ,τι ποιεῖ κωδωνίσω,
κἄλλως, ὁ μέν γ' εὐριπίδης πανοῦργος ὢν,
καὶ ξυναποδρᾶναι δεῦρ' ἐπιχειρήσειέ μοι.
ὁ δ' εὔκολος μὲν ἐνθάδ' εὔκολος δ' ἐκεῖ.
ἡρ. ἀγάθων δὲ ποῦ 'στιν. δι. ἀπολιπών μ' ἀποίχεται,
ἀγαθὸς ποιητὴς καὶ ποθεινὸς τοῖς φίλοις.
ἡρ. ποῖ γῆς ὁ τλήμων. δι. ἐς μακάρων εὐωχίαν.
ἡρ. ὁ δὲ ξενοκλῆς. δι. ἐξόλοιτο νὴ δία.
ἡρ. πυθάγγελος δέ. ξα. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος,
ἐπιτριβομένου τὸν ὦμον οὑτωσὶ σφόδρα;
ἡρ. οὔκουν ἕτερ' ἔστ' ἐνταῦθα μειρακύλλια,
τραγῳδίας ποιοῦντα, πλεῖν ἢ μύρια,
εὐριπίδου πλεῖν ἢ σταδίῳ λαλίστερα.
δι. ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἐστὶ καὶ στωμύλματα,
χελιδόνων μουσεῖα, λωβηταὶ τέχνης,
ἃ φροῦδα θᾶττον ἢν μόνον χορὸν λάβῃ,
ἅπαξ προσουρήσαντα τῇ τραγῳδίᾳ,
γόνιμον δὲ ποιητὴν ἂν οὐχ εὕροις ἔτι

ζητῶν ἂν, ὅστις ῥῆμα γενναῖον λάκοι.
ἡρ. πῶς γόνιμον. δι. ὡδὶ γόνιμον, ὅστις φθέγξεται,
τοιουτονί τι παρακεκινδυνευμένον,
αἰθέρα διὸς δωμάτιον ἢ χρόνου πόδα.
ἢ φρένα μὲν οὐκ ἐθέλουσαν ὀμόσαι καθ' ἱερῶν,
γλῶτταν δ' ἐπιορκήσασαν ἰδίᾳ τῆς φρενός.
ἡρ. σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει; δι. καὶ μάλα πλεῖν, ἢ μαίνομαι.
ἡρ. ἦ μὴν κόβαλά γ' ἐστὶν ὡς καὶ σοὶ δοκεῖ.
δι. μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει νοῦν. ἔχεις γὰρ οἰκίαν.
ἡρ. καὶ μὴν ἀτεχνῶς γε παμπόνηρα φαίνεται.
δι. δειπνεῖν με δίδασκε. ξα. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος
δι. ἀλλ' ὧνπερ οὕνεκα τήνδε τὴν σκευὴν φέρων
ἦλθον κατὰ σὴν μίμησιν, ἵνα μοι τοὺς ξένους
τοὺς σοὺς φράσειας, εἰ δεοίμην, οἷσι σὺ
ἐχρῶ τόθ' ἡνίκ' ἦλθες ἐπὶ τὸν κέρβερον,
τούτους φράσον μοι, λιμένας, ἀρτοπώλια,
πορνεῖ', ἀναπαύλας, ἐκτροπὰς, κρήνας, ὁδοὺς,
πόλεις, διαίτας, πανδοκευτρίας, ὅπου
κόρεις ὀλίγιστοι. ξα. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος;
ἡρ. ὦ σχέτλιε, τολμήσεις γὰρ ἰέναι καὶ σύ γε;
δι. μηδὲν ἔτι πρὸς ταῦτ', ἀλλὰ φράζε τῶν ὁδῶν
ὅπως τάχιστ' ἀφιξόμεσθ' ἐς ᾅδου κάτω.
καὶ μήτε θερμὴν, μήτ' ἄγαν ψυχρὰν φράσῃς.
ἡρ. φέρε δὴ τίν' αὐτῶν σοι φράσω πρώτην, τίνα.
μία μὲν γὰρ ἔστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου,
κρεμάσαντι σαυτόν. δι. παῦε πνιγηρὰν λέγεις.
ἡρ. ἀλλ' ἔστιν ἀτραπὸς σύντομος τετριμμένη
ἡ διὰ θυείας. δι. ἆρα κώνειον λέγεις;
ἡρ. μάλιστά γε. δι. ψυχράν γε καὶ δυσχείμερον.

εὐθὺς γὰρ ἀποπήγνυσι τἀντικνήμια.
ἡρ. βούλει ταχεῖαν καὶ κατάντη σοι φράσω;
δι. νὴ τὸν δί', ὡς ὄντος γε μὴ βαδιστικοῦ.
ἡρ. καθέρπυσόν νυν ἐς κεραμεικόν. δι. κᾆτα τί.
ἡρ. ἀναβὰς ἐπὶ τὸν πύργον τὸν ὑψηλόν. δι. τί δρῶ.
ἡρ. ἀφιεμένην τὴν λαμπάδ' ἐντεῦθεν θεῶ.
κἄπειτ' ἐπειδὰν φῶσιν οἱ θεώμενοι
εἶναι, τόθ' εἶναι καὶ σὺ σαυτόν. δι. ποῖ. ἡρ. κάτω.
δι. ἀλλ' ἀπολέσαιμ' ἂν ἐγκεφάλου θρίω δύω,
οὐκ ἂν βαδίσαιμι τὴν ὁδὸν ταύτην. ἡρ. τί δαί.
δι. ἥνπερ σὺ τότε κατῆλθες. ἡρ. ἀλλ' ὁ πλοῦς πολύς,
εὐθὺς γὰρ ἐπὶ λίμνην μεγάλην ἥξεις πάνυ
ἄβυσσον. δι. εἶτα πῶς δὲ περαιωθήσομαι.
ἡρ. ἐν πλοιαρίῳ τυννουτωὶ σ' ἀνὴρ γέρων
ναύτης διάξει, δύ' ὀβολὼ μισθὸν λαβών.
δι. φεῦ. ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τὼ δύ' ὀβολώ,
πῶς ἠλθέτην κἀκεῖσε. ἡρ. θησεὺς ἤγαγε.
μετὰ ταῦτ' ὄφεις καὶ θηρί' ὄψει μυρία,
δεινότατα. δι. μή μ' ἔκπληττε μηδὲ δειμάτου,
οὐ γάρ μ' ἀποτρέψεις. ἡρ. εἶτα βόρβορον πολὺν,
καὶ σκῶρ ἀείνων. ἐν δὲ τούτῳ κειμένους
εἴ που ξένον τις ἠδίκησε πώποτε.
ἢ παῖδα κινῶν τἀργύριον ὑφείλετο.
ἢ μητέρ' ἠλοίησεν, ἢ πατρὸς γνάθον
ἐπάταξεν, ἢ 'πίορκον ὤμοσεν,
ἢ μορσίμου τις ῥῆσιν ἐξεγράψατο.
δι. νὴ τοὺς θεοὺς ἐχρῆν γε πρὸς τούτοισι, κεἰ
τὴν πυρρίχην τις ἔμαθε τὴν κινησίου.
ἡρ. ἐντεῦθεν αὐλῶν τίς σε περίεισι πνοή.

ὄψει τε φῶς κάλλιστον, ὥσπερ ἐνθάδε,
καὶ μυρρινῶνας, καὶ θιάσους εὐδαίμονας,
ἀνδρῶν, γυναικῶν, καὶ κρότον χειρῶν πολύν.
δι. οὗτοι δὲ δὴ τίνες εἰσίν. ἡρ. οἱ μεμυημένοι.
ξα. νὴ τὸν δί᾽ ἔγωγ᾽ οὖν ὄνος ἄγων μυστήρια.
ἀτὰρ οὐ καθέξω ταῦτα τὸν πλείω χρόνον.
ἡρ. οἵσοι φράσουσ᾽ ἁπαξάπανθ᾽ ὧν ἂν δέει.
οὗτοι γὰρ ἐγγύτατα παρ᾽ αὐτὴν τὴν ὁδὸν
ἐπὶ ταῖσι τοῦ πλούτωνος οἰκοῦσι θύραις,
καὶ χαῖρε πολλ᾽ ὦ ᾽δελφέ. δι. νὴ δία καὶ σύ γε.
ὑγίαινε. σὺ δὲ τὰ στρώματ᾽ αὖθις λάμβανε.
ξα. πρὶν καὶ καταθέσθαι; δι. καὶ ταχέως μέντοι πάνυ.
ξα. μὴ δῆθ᾽ ἱκετεύω σ᾽, ἀλλὰ μίσθωσαί τινα
τῶν ἐκφερομένων, ὅστις ἐπὶ τοῦτ᾽ ἔρχεται.
δι. ἐὰν δὲ μὴ εὕρω; ξα. τότε μ᾽ ἄγειν. δι. καλῶς λέγεις.
καὶ γάρ τινα ἐκφέρουσι τουτονὶ νεκρὸν,
οὗτος, σὲ λέγω μέντοι, σὲ τὸν τεθνηκότα,
ἄνθρωπε, βούλει σκευάρι᾽ εἰς ᾅδου φέρειν;
νε. πόσ᾽ ἄττα. δι. ταυτί. νε. δύο δραχμὰς μισθὸν τελεῖς;
δι. μὰ δί᾽ ἀλλ᾽ ἔλαττον. νε. ὑπάγεθ᾽ ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ.
δι. ἀνάμεινον ὦ δαιμόνι᾽ ἐὰν ξυμβῶ τί σοι.
νε. εἰ μὴ καταθήσεις δύο δραχμὰς, μὴ διαλέγου.
δι. λάβ᾽ ἐννέ᾽ ὀβολούς. νε. ἀναβιῴην νῦν πάλιν.
ξα. ὡς σεμνὸς ὁ κατάρατος, οὐκ οἰμώξεται;
ἐγὼ βαδιοῦμαι. δι. χρηστὸς εἶ καὶ γεννάδας.
χωρῶμεν ἐπὶ τὸ πλοῖον. χά. ὢ ὄπ. παραβαλοῦ.
δι. τουτὶ τί ἐστί. ξα. τοῦτο λίμνη νὴ δία
αὕτη ᾽στὶν, ἣν ἔφραζε, καὶ πλοῖόν γ᾽ ὁρῶ
νὴ τὸν ποσειδῶ, κἄστι γ᾽ ὁ χάρων οὑτοσί.

δι. χαῖρ' ὦ χάρων, χαῖρ' ὦ χάρων, χαῖρ' ὦ χάρων.
χά. τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ κακῶν καὶ πραγμάτων.
τίς εἰς τὸ λήθης πεδίον, ἢ 'ς ὄνου πόκας,
ἢ 'ς κερβερίους, ἢ 'ς κόρακας, ἢ 'πὶ ταίναρον.
δι. ἐγώ. χά. ταχέως ἔμβαινε. δι. ποῦ σχίσειν δοκεῖς
ἐς κόρακας ὄντως; χά. ναὶ μὰ δία σοῦ γ' εἵνεκα.
ἔμβαινε δή. δι. παῖ δεῦρο. χά. δοῦλον οὐκ ἄγω,
εἰ μὴ νεναυμάχηκε τὴν περὶ τῶν κρεῶν.
ξα. μὰ τὸν δί' οὐ γὰρ ἀλλ' ἔτυχον ὀφθαλμιῶν.
χά. οὔκουν περιθρέξει δῆτα τὴν λίμνην τρέχων.
ξα. ποῦ δῆτ' ἀναμενῶ; χά. παρὰ τὸν αὐαίνου λίθον,
ἐπὶ ταῖς ἀναπαύλαις. μανθάνεις; ξα. πάνυ μανθάνω
οἴμοι κακοδαίμων, τῷ ξυνέτυχον ἐξιών.
χά. κάθιζ' ἐπὶ κώπην. εἴ τις ἔτι πλεῖ, σπευδέτω.
οὗτος, τί ποιεῖς. δι. ὅτι ποιῶ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ
ἵζω 'πὶ κώπην οἷπερ ἐκέλευσάς με σύ.
χά. οὔκουν καθεδεῖ δῆτ' ἐνθαδὶ γάστρων; δι. ἰδού.
χά. οὔκουν προβαλεῖ τὼ χεῖρε κἀκτενεῖς; δι. ἰδού.
χά. οὐ, μὴ φλυαρήσεις ἔχων. ἀλλ' ἀντιβὰς,
ἐλᾷς προθύμως. δι. κᾆτα πῶς δυνήσομαι
ἄπειρος. ἀθαλάττωτος, ἀσαλαμίνιος,
ὢν εἶτ' ἐλαύνειν. χά. ῥᾷστ' ἀκούσει γὰρ μέλη
κάλλιστ' ἐπειδὰν ἐμβάλῃς ἅπαξ. δι. τίνων;
χά. βατράχων, κύκνων θαυμαστά. δι. κατακέλευε δή.
χά. ὠὸπ ὄπ. ὠὸπ ὄπ.
χο. βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
βα. βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
λιμναῖα κρηνῶν τέκνα,
ξύναυλον ὕμνον βοὴν,

φθεγξώμεθ' εὔγηρυν ἐμὰν ἀοιδὰν,
κοὰξ, κοὰξ,
ἣν ἀμφὶ νυσήϊον διὸς
διόνυσον ἐν λίμναισιν ἰαχήσαμεν.
ἡνίχ' ὁ κραιπαλόκωμος
τοῖς ἱεροῖσι χύτροισιν,
χωρεῖ κατ' ἐμὸν τέμενος λαῶν ὄχλος.
βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
δι. ἐγὼ δὲ τἀλγεῖν ἄρχομαι,
τὸν ὄρρον, ὦ κοὰξ, κοάξ.
χο. βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
δι. ὑμῖν δ' ἴσως οὐδὲν μέλει.
χο. βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
δι. ἀλλ' ἐξόλοισθ' αὐτῷ κοάξ·
οὐδὲν γάρ ἐστ' ἀλλ', ἢ κοάξ.
χο. εἰκότως ἔγωγ' ὦ πολλὰ πράττων,
ἐμὲ γὰρ ἔστερξαν εὔλυροί τε μοῦσαι,
καὶ κεροβάτας πὰν,
ὁ καλαμόφθογγα παίζων
προσεπιτέρπεται δ' ὁ φορμικτὰς ἀπόλλων
ἕνεκα δόνακος, ὃν ὑπολύριον
ἔνυδρον ἐν λίμναις τρέφω.
βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
δι. ἐγὼ δὲ φλυκταίνας γ' ἔχω,
χὠ πρωκτὸς ἰδίει πάλαι,
κᾆτ' αὐτίκ' ἐγκύψας ἐρεῖ
βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
ἀλλ' ὦ φιλῳδὸν γένος παύσασθε.
χο. μᾶλλον μὲν οὖν φθεγξόμεθ', εἰ δή ποτ' εὐ

ἡλίοις ἐν ἁμέραισιν
ἠλάμεσθα διὰ κυπείρου,
καὶ φλέω χαίροντες ᾠδῆς
πολυκολύμβοισι μέλεσιν·
ἢ διὸς φεύγοντες ὄμβρον,
ἔνυδρον ἐν βυθῷ χορείαν
αἰόλαν ἐφθεγξάμεσθα.
πομφολυγοπαφλάσμασι
βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.

δι. τουτὶ παρ᾽ ὑμῶν λαμβάνω.
χο. δεινά γ᾽ ἄρα πεισόμεσθα.
δι. δεινότερα δ᾽ ἔγωγ᾽ ἐλαύνων.
εἰ διαρραγήσομαι.
χο. βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
δι. οἰμώζετ᾽ οὐ γάρ μοι μέλει.
χο. ἀλλὰ μὴν κεκραξόμεσθά
γ᾽ ὁπόσον ἡ φάρυγξ ἂν ἡμῶν
χανδάνῃ δι᾽ ἡμέρας,
βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
δι. τούτῳ γὰρ οὐ νικήσετε.
χο. οὐδὲ μὴν ἡμᾶς σὺ πάντως.
δι. οὐδὲ μὴν ὑμεῖς γε δή με
οὐδέποτε, κεκράξομαι γάρ.
κἄν με δέῃ δι᾽ ἡμέρας,
ἕως ἂν ὑμῶν ἐπικρατήσω τῷ κοάξ.
χο. βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
δι. ἔμελλον ἄρα παύσειν πόθ᾽ ὑμᾶς τοῦ κοάξ.
χα. ὦ παῦε παῦε, παραβαλοῦ τῷ κωπίῳ
ἔκβαιν᾽ ἀπόδος τὸν ναῦλον. δι. ἔχε δὴ τὠβολώ,
ὁ ξανθίας,

ὁ ξανθίας, ποῦ ξανθίας, ἢ ξανθίας;
ξα. ἰαῦ. δι. βάδιζε δεῦρο. ξα. χαῖρ' ὦ δέσποτα.
δι. τί ἐστι τἀνταυθοῖ. ξα. σκότος καὶ βόρβορος.
δι. κατεῖδες οὖν που τοὺς πατραλοίας αὐτόθι,
καὶ τοὺς ἐπιόρκους οὓς ἔλεγεν ἡμῖν. ξα. σὺ δ' οὔ;
δι. νὴ τὸν ποσειδῶ 'γωγε, καὶ νυνί γ' ὁρῶ.
ἄγε δὴ τί δρῶμεν. ξα. προϊέναι βέλτιστα νῷν
ὡς οὗτος ὁ τόπος ἐστὶν, οὗ τὰ θηρία,
τὰ δείν' ἔφασκ' ἐκεῖνος. δι. ὡς οἰμώξεται,
ἠλαζονεύεθ' ἵνα φοβηθείην ἐγὼ,
εἰδώς με μάχιμον ὄντα φιλοτιμούμενος.
οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρον ἔσθ' ὡς ἡρακλῆς,
ἐγὼ δέ γ' εὐξαίμην ἂν ἐντυχεῖν τινὶ
λαβεῖν τ' ἀγώνισμ' ἄξιόν τι τῆς ὁδοῦ.
ξα. νὴ τὸν δία, καὶ μὴν αἰσθάνομαι ψόφου τινός.
δι. ποῦ ποῦ 'στ'. ξα. ὄπισθεν. δι. ἐξόπισθε νῦν ἴθι.
ξα. ἀλλ' ἔστιν ἐν τῷ πρόσθε. δι. πρόσθε νῦν ἴθι.
ξα. καὶ μὴν ὁρῶ νὴ τὸν δία θηρίον μέγα.
δι. ποῖόν τι. ξα. δεινὸν παντοδαπὸν γοῦν γίνεται.
τοτὲ μὲν βοῦς, νυνὶ δ' ὀρεὺς, τοτὲ δ' αὖ γυνὴ,
ὡραιοτάτη τίς. δι. ποῦ 'στι. φέρ' ἐπ' αὐτὴν ἴω.
ξα. ἀλλ' οὐκέτ' αὖ γυνή 'στιν, ἀλλ' ἤδη κύων.
ἔμπουσα τοίνυν γ' ἐστί. ξα. πυρὶ γοῦν λάμπεται
ἅπαν τὸ πρόσωπον, καὶ σκέλος χαλκοῦν ἔχει.
δι. νὴ τὸν ποσειδῶ, καὶ βολίτινον θάτερον.
ξα. σάφ' ἴσθι. δι. ποῖ δῆτ' ἂν τραποίμην. ξα. ποῖ δ' ἐγώ;
δι. ἱερεῦ διαφύλαξόν μ' ἵν' ὦ σοι ξυμπότης.
ξα. ἀπολούμεθ', ὦναξ ἡράκλεις. δι. οὐ, μὴ καλῇς
μ' ὤνθρωφ', ἱκετεύω μηδὲ κατερῇς τοὔνομα.

ξα. διόνυσε τοίνυν. δι. τοῦτο δ' ἔγ' ἧττον θατέρου.
ξα. ἴθ' ἧπερ ἔρχει. δεῦρο δεῦρ' ὦ δέσποτα.
τί δ' ἐστί. ξα. θάρρει, πάντα τἀγαθὰ πεπράγαμεν.
ἔξεστι δ' ὥσπερ ἡ γέλοχος ἡμῖν λέγειν,
ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλήν' ὁρῶ,
ἡ 'μπουσα, φρούδη. δι. κατόμοσον. ξα. νὴ δία.
δι. καὖθις κατόμοσον. ξα. νὴ δί'. δι. ὄμοσον. ξα. νὴ δία
δι. οἴμοι, τάλας, ὡς ὠχρίασ' αὐτὴν ἰδών.
ὁδὶ δὲ δείσας, ὑπερεπυρρίασέ μου.
οἴμοι πόθεν μοι ταυτὶ τὰ κακὰ προσέπεσε.
τίν' αἰτιάσομαι θεῶν μ' ἀπολλύναι.
ξα. αἰθέρα διὸς δωμάτιον, ἢ χρόνου πόδα.
αὐλεῖ τις ἔνδον.
δι. οὗτος. ξα. τί ἐστιν. δι. οὐ κατήκουσας; ξα. τίνος;
δι. αὐλῶν πνοῆς. ξα. ἔγωγε καὶ δᾴδων γέ με
αὔρα τις εἰσέπνευσε μυστικωτάτη.
ἀλλ' ἠρεμεὶ πτήξαντες ἀκροασώμεθα.
χο. ἴακχ' ὦ ἴακχε. ἴακχ' ὦ ἴακχε.
ξα. τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖνο δέσποθ' οἱ μεμυημένοι.
ἐνταῦθά που παίζουσιν οὓς ἔφραζε νῷν.
ᾄδουσιν οὖν τὸν ἴακχον ὅνπερ διαγόρας.
δι. κἀμοὶ δοκοῦσιν, ἡσυχίαν τοίνυν γ' ἄγειν,
βέλτιστόν ἐστιν, ὡς ἂν εἰδῶμεν σαφῶς.
χο. ἴακχ' ὦ πολυτιμήτοις
ἕδραις ἐνθάδε ναίων, ἴακχ' ὦ ἴακχε.
ἐλθὲ τόνδ' ἀνὰ λειμῶνα χορεύσων,
ὁσίους ἐς θιασώτας,
πολύκαρπον μὲν τινάσσων
ἀμφὶ κρατὶ σῷ βρύοντα

στέφανον μύρτων.
θρασεῖ δ᾽ ἐγκατακρούων
ποδὶ τὰν ἀκόλαστον
φιλοπαίγμονα τιμὰν
χαρίτων πλεῖστον ἔχουσαν,
μέρος ἁγνὴν ἱερὰν,
ὁσίοις μύσταις χορείαν.

ξα. ὦ πότνια πολυτίμη τε δήμητρος κόρη
ὡς ἡδύ μοι προσέπνευσε χοιρείων κρεῶν.

δι. οὔκουν ἀτρέμ᾽ ἕξεις ἤν τι καὶ χορδῆς λάβῃς.

χο. ἔγειρε φλογέας λαμπά
δας. ἐν χερσὶ γὰρ ἥκεις
τινάσσων ἴακχε,
νυκτέρου τελετῆς φωσφόρος ἀστὴρ
φλογὶ, φέγγεται δὲ λειμὼν,
γόνυ πάλλεται γερόντων,
ἀποσείεται δὲ λύπας
χρονίων τ᾽ ἐτῶν
παλαιοὺς ἐνιαυτοὺς
ἱερᾶς ὑπὸ τιμῆς.
σὺ δὲ λαμπάδι φλέγων
προβάδην ἔξαγε τάνθη
ρον ἕλειον δάπεδον,
χοροποιὸν μάκαρ ἥβαν.

Ἐπίρρημα.

ἡμ. εὐφημεῖν χρὴ κἀξίστασθαι τοῖς ἡμετέροισι χοροῖσιν,
ὅστις ἄπειρος τοιῶνδε λόγων, ἢ γνώμῃ μὴ καθαρεύει,
ἢ γενναίων ὄργια μουσῶν μήτ᾽ ἴδε πω, μήτ᾽ ἐχόρευσε,
μηδὲ κρατίνου τοῦ ταυροφάγου γλώττης βακχεῖ᾽ ἐτελέσθη,

ἢ βωμολόχοις ἔπεσι χαίρει. μὴ 'ν καιρῷ τοῦτο ποιοῦσιν.
ἢ στάσιν ἐχθρὰν μὴ καταλύει, μηδ' εὔκολός ἐστι πολίταις.
ἀλλ' ἀνεγείρει, καὶ ῥιπίζει, κερδῶν ἰδίων ἐπιθυμῶν,
ἢ τῆς πόλεως χειμαζομένης ἄρχων καταδωροδοκεῖται
ἢ προδίδωσι φρούριον, ἢ ναῦς, ἢ τὰ 'πόρρητ' ἀποπέμπει
ἐξ αἰγίνης, θωρυκίων ὤν, εἰκοστολόγος, κακοδαίμων.
ἀσκώματα καὶ λίνα, καὶ πίτταν, διαπέμπων εἰς ἐπίδαυρον,
ἢ χρήματα τοῖς τῶν ἀντιπάλων ναυσὶ παρέχειν τινὰ πείθει,
ἢ κατατιλᾷ τῶν ἑκαταίων, κυκλίοισι χοροῖσιν ὑπάδων,
ἢ τοὺς μισθοὺς τῶν ποιητῶν ῥήτωρ ὤν, εἶτ' ἀποτρώγει
κωμῳδηθεὶς ἐν ταῖς πατρίοις τελεταῖς ταῖς τοῦ διονύσου
τούτοισιν ἀπαυδῶ κἆυθις ἀπαυδῶ, κἆυθις μάλ' ἀπαυδῶ
ἐξίστασθαι μύσταισι χοροῖς, ὑμεῖς δ' ἀνεγείρετε μολπὴν,
καὶ παννυχίδας τὰς ἡμετέρας, αἳ τῇδε πρέπουσιν ἑορτῇ.

ἡμ. χώρει δὴ νῦν πᾶς ἀνδρείως
εἰς τοὺς εὐανθεῖς κόλπους
λειμώνων ἐγκρούων,
καὶ σκώπτων καὶ παίζων,
καὶ χλευάζων ἠρίστηται
δ' ἐξαρκούντως. ἀλλ' ἔμβα
χ' ὅπως αἰρεῖς τὴν σώτειραν γενναίως
τῇ φονῇ μολπάζων,
ἣ τὴν χώραν σώζειν φήσ' ἐς τὰς ὥρας,
κἂν θωρυκίων μὴ βούληται.

ἡμ. ἄγε νῦν ἑτέραν ὕμνων ἰδέαν τὴν καρποφόρον βασίλειαν
δήμητρα θεὰν ἐπικοσμοῦντες ζαθέαις μολπαῖς κελαδεῖτε.

ἡμ. δήμητερ ἁγνῶν ὀργίων
ἄνασσα συμπαραστάτει
καὶ σῶζε τὸν σαυτῆς χορόν,

καί μ' ἀσφαλῶς πανήμερον
παῖσαί τε καὶ χορεῦσαι,
καὶ πολλὰ μὲν γελοῖά μ' εἰ-
πεῖν, πολλὰ δὲ σπουδαῖα καὶ
τῆς σῆς ἑορτῆς ἀξίως,
παίσαντα καὶ σκώψαντα, νι-
κήσαντα ταινιοῦσθαι.
ἡμ. ἄγ' εἶα νῦν γε καὶ τὸν ὡραῖον θεὸν
παρακαλεῖτε δεῦρο,
ᾠδαῖσι τὸν ξυνέμπορον
τῆς δε τῆς χορείας.
ἡμ. Ἴακχε πολυτίμητε μέλος ἑορτῆς
ἥδιστον εὑρὼν, δεῦρο συνακολούθει
πρὸς τὴν θεὸν, καὶ δεῖξον ὡς
ἄνευ πόνου πολλὴν ὁδὸν περαίνεις.
Ἴακχε φιλοχορευτὰ συμπρόπεμπέ με.
σὺ γὰρ κατεσχίσω μὲν ἐπὶ γέλωτι
κἀπ' εὐτελείᾳ; τόνδε
τὸν σανδαλίσκον, καὶ τὸ ῥάκος,
κἀξεῦρες ὥστ' ἀζημίους
παίζειν τε καὶ χορεύειν.
Ἴακχε φιλοχορευτὰ συμπρόπεμπέ με.
καὶ γὰρ παραβλέψας τι μειρακίσκης.
νῦν δὴ κατεῖδον καὶ μάλ' εὐπροσώπου
συμπαιστρίας, χιτωνίου
παραρραγέντος, τιτθίον προκύψαν.
Ἴακχε φιλοχορευτὰ συμπρόπεμπέ με.
ἐγὼ δ' ἀεί πως φιλακόλουθός εἰμι, καὶ μετ' αὐτῆς
παίζων χορεύειν βούλομαι. δι. κἄγωγε πρός.

χο. βούλεσθε δῆτα κοινῇ
σκώψωμεν ἀρχέδημον;
ὃς ἑπτέτης ὢν, οὐκ ἔφυσε φράτορας.
νυνὶ δὲ δημαγωγεῖ
ἐν τοῖς ἄνω νεκροῖσι.
κἄστι τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας,
τὸν κλεισθένη δ' ἀκούω
ἐν ταῖς ταφαῖσι, πρωκτὸν
τίλλειν ἑαυτοῦ, καὶ σπαράττειν τὰς γνάθους,
κἀκόπτετ' ἐγκεκυφὼς,
κἄκλαε, κἀκεκράγει
σεβῖνον ὅστις ἐστὶν ἀναφλύστιος.
καὶ καλλίαν γε φασὶ
τοῦτον τὸν ἱπποβίνου,
κύσθου λεοντῆν ναυμαχεῖν, ἐνημμένον,
δι. ἔχοιτ' ἂν οὖν φράσαι νῷν,
πλούτων ὅπου 'νθάδ' οἰκεῖ.
ξένω γὰρ ἐσμὲν, ἀρτίως ἀφιγμένω,
χο. μηδὲν μακρὰν ἀπέλθῃς,
μηδ' αὖθις ἐπανέρῃ με.
ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὴν τὴν θύραν ἀφιγμένος.
δι. αἴροις ἂν αὖθις αὖγε παῖ τὰ στρώματα.
ξα. τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα.
ἀλλ' ἢ διὸς κόρινθος ἐν τοῖς στρώμασι.
χο. χωρεῖτε νῦν ἱερὸν ἀνὰ κύκλον θεᾶς.
ἀνθοφόρον ἀν' ἄλσος,
παίζοντες οἷς μετουσία
θεοφιλοῦς ἑορτῆς.
ἐγὼ δὲ σὺν ταῖσι κόραις

εἶμι καὶ γυναιξὶν,
οὗ παννυχίζουσι θεαὶ,
φέγγος ἱερὸν οἴσων.
χο. χωρῶμεν ἐς πολυρρόδους
λειμῶνας ἀνθεμώδεις,
τὸν ἡμέτερον τρόπον.
τὸν καλλιχορώτατον
παίζοντες, ὃν ὄλβιαι
μοῖραι ξυνάγουσι.
μόνοις γὰρ ἡμῖν ἥλιος
καὶ φέγγος ἱλαρόν ἐστιν,
ὅσοι μεμυήμεθ᾽, εὖ
σεβῆτε διήγομεν
τρόπον περί τε ξένους, καὶ τοὺς ἰδιώτας.
δι. ἄγε δὴ τίνα τρόπον τὴν θύραν κόψω, τίνα.
πῶς ἐνθάδ᾽ ἆρα κόπτουσιν οἱ ᾽πιχώριοι;
ξα. οὐ, μὴ διατρίψῃς, ἀλλὰ γεῦσαι τῆς θύρας,
καθ᾽ ἡρακλέα τὸ σχῆμα καὶ τὸ λῆμ᾽ ἔχων.
δι. παῖ, παῖ. αἴα. τίς οὗτος. δι. ἡρακλῆς ὁ καρτερός.
αἴα. ὦ βδελυρὲ, κἀναίσχυντε, καὶ τολμηρὲ σὺ,
καὶ μιαρὲ, καὶ παμμίαρε, καὶ μιαρώτατε,
ὃς τὸν κύν᾽ ἡμῶν ἐξελάσας τὸν κέρβερον,
ἀπῇξας ἄγχων. κἀποδρὰς, ᾤχου λαβὼν,
ὃν ἐγὼ ᾽φύλαττον. ἀλλὰ νῦν ἔχει μέσος,
τοία στυγός σε μελανοκάρδιος πέτρα,
ἀχερόντιός τε σκόπελος αἱματοσταγὴς,
φρουροῦσι, κωκυτοῦ τε περίδρομοι κύνες,
ἔχιδνά θ᾽ ἑκατοντακέφαλος, ἣ τὰ σπλάγχνα σου,
διασπαράξει, πλευμόνων τ᾽ ἀνθάψεται,

ταρτησία μύραινα, τὼ νεφρὼ δέ σου,
αὐτοῖσιν ἐντέροισιν ἡματωμένω,
διασπάσονται γοργόνες τιθράσιαι.
ἐφ᾽ ἃς ἐγὼ δρομαῖον ὁρμήσω πόδα.
ξα. οὗτος, τί δέδρακας. δι. ἐγκέχοδα, κάλει θεόν.
ξα. ὦ καταγέλας᾽, οὔκουν ἀναστήσει ταχὺ,
πρίν τινά σ᾽ ἰδεῖν ἀλλότριον. δι. ἀλλ᾽ ὡρακιῶ,
ἀλλ᾽ οἶσε πρὸς τὴν καρδίαν μου σπογγιάν.
ξα. ἰδοὺ λαβέ. δι. πρόσθου, ποῦ ᾽στιν. ξα. ὦ χρυσοῖ θεοὶ
ἐνταῦθ᾽ ἔχεις τὴν καρδίαν. δι. δείσασα γὰρ
εἰς τὴν κάτω μου κοιλίαν καθείρπυσεν.
ξα. ὦ δειλότατε θεῶν σὺ κἀνθρώπων. δι. ἐγώ;
πῶς δειλὸς, ὅστις σπογγιὰν ᾔτησά σε.
οὐκ ἂν ἕτερος ταῦτ᾽ ἠργάσατ᾽ ἀνήρ. ξα. ἀλλὰ τί.
δι. κατέκειτ᾽ ἂν ὀσφραινόμενος, εἴπερ δειλὸς ἦν.
ἐγὼ δ᾽ ἀνέστην, καὶ προσέτ᾽ ἀπεψησάμην.
ξα. ἀνδρεῖά γ᾽ ὦ πόσειδον. δι. οἶμαι νὴ δία.
σὺ δ᾽ οὐκ ἔδεισας τὸν ψόφον τῶν ῥημάτων,
καὶ τὰς ἀπειλάς. ξα. οὐ μὰ δί᾽ οὐδ᾽ ἐφρόντισα.
δι. ἴθι νυν, ἐπειδὴ ληματιᾷς κἀνδρεῖος εἶ,
σὺ μὲν γενοῦ ᾽γὼ, τὸ ῥόπαλον τουτὶ λαβὼν,
καὶ τὴν λεοντῆν, εἴπερ ἀφοβόσπλαγχνος εἶ.
ἐγὼ δ᾽ ἔσομαί σοι σκευοφόρος ἐν τῷ μέρει.
ξα. φέρε δὴ ταχέως αὔτ᾽, οὐ γὰρ. ἀλλὰ πειστέον
καὶ βλέψον εἰς τὸν ἡρακλειοξανθίαν,
εἰ δειλὸς ἔσομαι, καὶ κατὰ σὲ τὸ λῆμ᾽ ἔχων.
δι. μὰ δί᾽ ἀλλ᾽ ἀληθῶς οὐκ μελίτης μαστιγίας.
φέρε νυν, ἐγὼ τὰ στρώματ᾽ αἴρωμαι ταδί.
θε. ὦ φίλταθ᾽ ἥκεις ἡράκλεις; δεῦρ᾽ εἴσιθι.

ἡ γὰρ θεός σ' ὡς ἐπύθεθ' ἥκοντ' εὐθέως
ἔπεττεν ἄρτους, ἧψε κατερικτῶν χύτρας
ἔτνους δύ' ἢ τρεῖς, βοῦν ἀπηνθράκιζ' ὅλον,
πλακοῦντας ὤπτα, κολλάβους. ἀλλ' εἴσιθι.
ξα. κάλλιστ', ἐπαινῶ. θε. μὰ τὸν ἀπόλλω οὐ μή σ' ἐγὼ
περιόψομαι ἀπελθόντ' ἐπεί τοι καὶ κρέα
ἀνέβραττεν ὀρνίθεια, καὶ τραγήματα,
ἔφρυγε, κᾦνον ἀνεκεράννυ γλυκύτατον.
ἀλλ' εἴσιθ' ἅμ' ἐμοί ξα. πάνυ καλῶς. δι. ληρεῖς ἔχων
οὐ γάρ σ' ἀφήσω. θε. καὶ γὰρ αὐλητρίς γε σοι
ἤδ' ἔνδον ἔσθ' ὡραιοτάτη, κᾠρχηστρίδες,
ἕτεραι δύο ἢ τρεῖς. ξα. πῶς λέγεις ὀρχηστρίδες;
θε. ἡβυλλιῶσαι, κἄρτι παρατετιλμέναι,
ἀλλ' εἴσιθ' ὡς ὁ μάγειρος ἤδη τὰ τεμάχη
ἤμελλ' ἀφαιρεῖν, χ' ἡ τράπεζ' εἰσῄρετο.
ξα. ἴθι νυν φράσον πρώτιστα ταῖς αὐλητρίσι
ταῖς ἔνδον οὔσαις αὐτὸς ὡς εἰσέρχομαι,
ὁ παῖς, ἀκολούθει δεῦρο τὰ σκεύη φέρων.
δι. ἐπίσχες οὗτος, οὔτοι που σπουδὴν ποεῖς
ὁτιή σε παίζων ἡρακλέα γ' ἐσκεύασα;
οὐ, μὴ φλυαρήσεις ἔχων ὁ ξανθία,
ἀλλ' ἀράμενός γ' οἴσεις πάλιν τὰ στρώματα.
ξα. τί δ' ἐστίν. οὐ δήπου μ' ἀφελέσθαι διανοεῖ
ἃ δέδωκας αὐτός; δι. οὐ τάχ' ἀλλ' ἤδη ποιῶ,
κατάθου τὸ δέρμα. ξα. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι,
καὶ τοῖς θεοῖσιν ἐπιτρέπω. δι. ποίοις θεοῖς.
τὸ δὲ προσδοκῆσαί σ' οὐκ ἀνόητον καὶ κενὸν,
ὡς δοῦλος ὢν καὶ θνητὸς, ἀλκμήνης ἔσει;
ξα. ἀμέλει. καλῶς ἔχ' αὔτ'. ἴσως γάρ τοι ποτὲ

ἐμοῦ δεηθείης ἂν, εἰ θεὸς θέλοι.
χο. ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστι
νοῦν ἔχοντος καὶ φρένας, καὶ
πολλὰ περιπεπλευκότος,
μετακυλινδεῖν αὑτὸν αἰεὶ,
πρὸς τὸν εὖ πράττοντα τοῖχον
μᾶλλον, ἢ γεγραμμένην
εἰκόν' ἑστάναι λαβόνθ' ἓν
σχῆμα. τὸ δὲ μεταστρέφεσθαι
πρὸς τὸ μαλθακώτερον.
δεξιοῦ πρὸς ἀνδρός ἐστι καὶ φύσει θηραμένους.
δι. οὐ γὰρ ἂν γελοῖον ἦν εἰ
ξανθίας μὲν δοῦλος ὢν, ἐν
στρώμασι μιλησίοις
ἀνατετραμμένος, κυνῶν ὀρ
χηστρίδ' εἶτ' ἤτησεν ἀμίδ' ἐ
γὼ δὲ πρὸς τοῦτον βλέπων,
τοὐρεβίνθου δραττόμην, οὗ
τος δ' ἅτ' ὢν αὐτὸς πανοῦργος,
εἶδε κᾆτ' ἐκ τῆς γνάθου
πὺξ πατάξας μοὐξέκοψε τοὺς χοροὺς τοὺς προσθίους,
πα. πλαθάνη, πλαθάνη, δεῦρ' ἔλθ', ὁ πανοῦργος οὑτοσὶ,
ὃς εἰς τὸ πανδοκεῖον εἰσελθών ποτε,
ἑκκαίδεκ' ἄρτους κατέφαγεν ἡμῶν. πλ. νὴ δία
ἐκεῖνος αὐτὸς δῆτα. ξα. κακὸν ἥκει τινί.
πα. καὶ κρέα γε πρὸς τούτοισιν ἀνάβραστ' εἴκοσιν,
ἀνημιωβολιαῖα. ξα. δώσει τὶς δίκην.
καὶ τὰ σκόροδα τὰ πολλά. δι. ληρεῖς ὦ γύναι,
κοὐκ οἶσθ' ὅ, τι λέγεις. πα. οὐ μὲν οὖν με προσεδόκας,

ὁτιὴ κοθόρνους εἶχες, ἀναγνῶναί σ᾽ ἔτι;
πα. τί δαί, τὸ πολὺ τάριχος οὐκ εἴρηκά πω,
μὰ δί᾽ οὐδὲ τὸν τυρόν γε τὸν χλωρὸν τάλαν.
ὅνπερ σὺν αὐτοῖσι ταλάροις κατήσθιε.
κἄπειτ᾽ ἐπειδὴ τἀργύριον ἐπραττόμην,
ἔβλεψεν εἰς ἐμὲ δριμὺ κἀμυκᾶτό γε.
ξα. τούτου πάνυ τοὔργον, οὗτος ὁ τρόπος πανταχοῦ.
πα. καὶ τὸ ξίφος γ᾽ ἐσπᾶτο, μαίνεσθαι δοκῶν
νὴ δία τάλαινα. πλ. νὼ δὲ δείσασαι γέ πω,
ἐπὶ τὴν κατήλιφ᾽ εὐθὺς ἀνεπηδήσαμεν.
ὁ δ᾽ ᾤχετ᾽ ἐξάξας γε τὰς ψιάθους λαβών.
ξα. καὶ τοῦτο τούτου τοὔργον, ἀλλ᾽ ἐχρῆν τι δρᾶν.
πα. ἴθι δὴ κάλεσον τὸν προστάτην κλέωνά μοι.
σὺ δ᾽ ἔμοιγ᾽ ἐάνπερ ἐπιτύχῃς ὑπέρβολον,
ἵν᾽ αὐτὸν ἐπιτρίψωμεν. πλ. ὦ μιαρὰ φάρυγξ,
ὡς ἡδέως ἄν σου λίθῳ τοὺς γομφίους
κόπτοιμ᾽ ἄν, οἷς μου κατέφαγες τὰ φορτία.
πα. ἐγὼ δέ γ᾽ εἰς τὸ βάραθρον ἐμβάλοιμί σε.
πλ. ἐγὼ δὲ τὸν λάρυγγ᾽ ἂν ἐκτέμοιμί σου,
δρέπανον λαβοῦσ᾽, ᾧ τὰς κόλικας κατέσπασας.
ἀλλ᾽ εἶμ᾽ ἐπὶ τὸν κλέων᾽, ὃς αὐτοῦ τήμερον
ἐκπηνιεῖται ταῦτα προσκαλούμενος.
δι. κάκιστ᾽ ἀπολοίμην ξανθίαν εἰ μὴ φιλῶ.
ξα. οἶδ᾽ οἶδα τὸν νοῦν, παῦε παῦε τοῦ λόγου.
οὐκ ἂν γενοίμην ἡρακλῆς ἄν. δι. μηδαμῶς,
ὦ ξανθίδιον. ξα. καὶ πῶς ἄν, ἀλκμήνης ἐγὼ
υἱὸς γενοίμην, δοῦλος ἅμα καὶ θνητὸς ὤν.
δι. οἶδ᾽ οἶδ᾽ ὅτι θυμεῖ, καὶ δικαίως αὐτὸ δρᾷς.
κἄν εἴ με τύπτοις, οὐκ ἂν ἀντείποιμί σοι.

ἀλλ' ἤν σε τουλοιποῦ ποτ' ἀφέλωμαι χρόνου,
πρόρριζος αὐτὸς, ἡ γυνὴ, τὰ παιδία,
κάκιστ' ἀπολοίμην κἀρχέδημος ὁ γλάμων.

ξα. δέχομαι τὸν ὅρκον, κἀπὶ τούτοις λαμβάνω.
νῦν σὸν ἔργον ἔστ', ἐπειδὴ
τὴν στολὴν εἴληφας, ἥνπερ
εἶχες ἐξ ἀρχῆς πάλιν,
ἀνανεάζειν σαυτὸν αἰεὶ,
καὶ βλέπειν αὖθις τὸ δεινὸν,
τοῦ θεοῦ μεμνημένον.
ᾧπερ εἰκάζεις σεαυτόν.
εἰ δὲ παραληρῶν ἁλώσει,
καὶ βάλῃς τι μαλθακὸν,
αὖθις αἴρεσθαί σ' ἀνάγκη τις πάλιν τὰ στρώματα.

ξα. οὐ κακῶς ὦνδρες παραινεῖτ',
ἀλλὰ καὐτὸς τυγχάνω ταῦτ'
ἄρτι συννοούμενος.
ὅτι μὲν οὖν ἢν χρηστὸν ᾖ τι,
ταῦτ' ἀφαιρεῖσθαι πάλιν πει
ράσεταί μ', εὖ οἶδ' ὅτι,
ἀλλ' ὅμως ἐγὼ παρέξω
μαυτὸν ἀνδρεῖον τὸ λῆμα,
καὶ βλέποντ' ὀρίγανον,
δεῖν δ' ἔοικεν, ὡς ἀκούω τῆς θύρας καὶ δὴ ψόφον.

αι. ξυνδεῖτε ταχέως τουτονὶ τὸν κυνοκλόπον,
ἵνα δῷ δίκην ἀνύετον. δι. ἥκει τῳ κακόν.

ξα. οὐκ ἐς κόρακας; μὴ πρόσιτον. αι. εἶεν, καὶ μάχει;
ὁ διτύλας χὠ σκεβλίας χὠ παρδόκας
χωρεῖτε δευρὶ καὶ μάχεσθε τουτῳί.

δι. εἶτ' οὐχὶ δεινὰ ταῦτα; τύπτειν τουτονὶ
κλέπτοντα πρὸς τἀλλότρια; ξα. μάλ' ὑπερφυᾶ.
αἰ. σχέτλια μὲν οὖν καὶ δεινά. ξα. καὶ μὴν νὴ δία
εἰ πώποτ' ἦλθον δεῦρ', ἐθέλω τεθνηκέναι,
ἢ 'κλεψα τῶν σῶν ἄξιόν τι καὶ τριχός.
καί σοι ποιήσω πρᾶγμα γενναῖον πάνυ.
βασάνιζε γὰρ τὸν παῖδα τουτονὶ λαβὼν,
κἄν ποτέ μ' ἕλῃς ἀδικοῦντ' ἀπόκτεινόν μ' ἄγων.
αἰ. καὶ πῶς βασανίζω. ξα. πάντα τρόπον, ἐν κλίμακι
δήσας, κρεμάσας, ὑστριχίδι μαστιγῶν, δέρων,
στρεβλῶν, ἐπί τε τὰς ῥῖνας ὄξος ἐγχέων,
πλίνθους ἐπιτιθεὶς, πάντα τἄλλα, πλὴν πράσῳ
μὴ τύπτε τοῦτον, μηδὲ γητείῳ νέῳ.
αἰ. δίκαιος ὁ λόγος, κἄν τι πηρώσω γέ σοι
τὸν παῖδα τύπτων, τἀργύριόν σοι κείσεται;
ξα. μὴ δῆτ' ἔμοιγ'. οὕτω δὲ βασάνιζ' ἀπαγαγών.
αἰ. αὐτοῦ μὲν οὖν, ἵνα σοι κατ' ὀφθαλμοὺς λέγῃ,
κατάθου σὺ τὰ σκεύη ταχέως, χὤπως ἐρεῖς
ἐνταῦθα μηδὲν ψεῦδος, δι. ἀγορεύω τινὶ,
ἐμὲ μὴ βασανίζειν ἀθάνατον ὄντ', εἰ δὲ μὴ,
αὐτὸς σὺ σαυτὸν αἰτιῶ. αἰ. λέγεις δὲ τί.
δι. ἀθάνατος εἶναί φημι διόνυσος διός.
τοῦτον δὲ δοῦλον. αἰ. ταῦτ' ἀκούεις; ξα. φήμ' ἐγώ.
καὶ πολύ γε μᾶλλόν ἐστι μαστιγωτέος,
εἴπερ θεὸς γάρ ἐστιν, οὐκ αἰσθήσεται.
δι. τί δῆτ' ἐπειδὴ καὶ σὺ φὴς εἶναι θεός.
οὐ καὶ σὺ τύπτει, τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί.
ξα. δίκαιος ὁ λόγος. χὠπότερον ἂν νῷν ἴδῃς,
κλαύσαντα πρότερον, ἢ προτιμήσαντά τι

τυπτόμενον, εἶναι τοῦτον ἡγοῦ μὴ θεόν.
αἰ. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἶ σὺ γεννάδας ἀνήρ·
χωρεῖς γὰρ εἰς τὸ δίκαιον ἀποδύεσθε δή.
ξα. πῶς οὖν βασανιεῖς νὼ δικαίως. αἰ. ῥᾳδίως.
πληγὴν παρὰ πληγὴν ἑκάτερον. ξα. καλῶς λέγεις.
ἰδοὺ, σκόπει νυν, ἤν με παρακινήσαντ' ἴδῃς.
αἰ. ἤδη 'πάταξά σ'. ξα. οὐ μὰ Δί'. αἰ. οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖς.
ἀλλ' εἶμ' ἐπὶ τονδὶ καὶ πατάξω. δι. πηνίκα;
αἰ. καὶ δὴ 'πάταξα. δι. κᾆτα πῶς οὐκ ἔπταρον.
αἰ. οὐκ οἶδα, τουδὶ δ' αὖθις ἀποπειράσομαι.
ξα. οὔκουν ἀνύσεις; ἰατταταί. αἰ. τί δὴ ταταί.
μῶν ὠδυνήθης; ξα. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἐφρόντισα,
ὁπόθ' Ἡράκλεια τὰν Διομείοις γίνεται.
αἰ. ἅνθρωπος ἱερὸς, δεῦρο πάλιν βαδιστέον.
δι. ἰοὺ, ἰού. αἰ. τί ἐστιν. δι. ἱππέας γ' ὁρῶ.
αἰ. τί δῆτα κλάεις. δι. κρομμύων ὀσφραίνομαι.
αἰ. ἔπειτα προτιμᾷς γ' οὐδέν; δι. οὐδέν μοι μέλει.
αἰ. βαδιστέον γὰρ ἔστ' ἐπὶ τονδὶ πάλιν.
ξα. οἴμοι. αἰ. τί ἐστι. ξα. τὴν ἄκανθαν ἔξελε.
αἰ. τί τὸ πρᾶγμα τουτί. δεῦρο πάλιν βαδιστέον.
δι. ἄπολλον, ὅς που Δῆλον ἢ Πυθῶν' ἔχεις.
ξα. ἤλγησεν, οὐκ ἤκουσας. δι. οὐκ ἔγωγ' ἐπεὶ
ἴαμβον Ἱππώνακτος ἀνεμιμνησκόμην.
ξα. οὐδὲν ποιεῖς γὰρ, ἀλλὰ τὰς λαγόνας σπόδει.
αἰ. μὰ τὸν Δί' ἀλλ' ἤδη πάρεχε τὴν γαστέρα.
δι. πόσειδον. ξα. ἤλγησέ τις.
δι. ὃς Αἰγαίου πρῶνας, ἢ γλαυκᾶς μέδεις
ἁλὸς ἐν βένθεσιν.
αἰ. οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαί πω μαθεῖν

ὁπότερος ὑμῶν ἐστὶ θεός. ἀλλ' εἴσιτον.
ὁ δεσπότης γὰρ αὐτὸς ὑμᾶς γνώσεται,
χἠ φερσέφατθ', ἅτ' ὄντε κἀκείνω θεώ.
δι. ὀρθῶς λέγεις. ἐβουλόμην δ' ἂν τοῦτό σε
πρότερον ποιῆσαι, πρίν με τὰς πληγὰς λαβεῖν.

στροφή.

χο. μοῦσα χορῶν ἱερῶν ἐπίβηθι καὶ
ἔλθ' ἐπὶ τέρψιν ἀοιδᾶς ἐμᾶς,
τὸν πολὺν ὀψομένη λαῶν ὄχλον,
οὗ σοφίαι μυρίαι κάθηνται,
φιλοτιμότεραι κλεοφῶντος, ἐφ' οὗ
δὴ χείλεσιν ἀμφιλάλοις.
δεινὸν ἐπιβρέμεται
θρηΐκια χελιδὼν,
ἐπὶ βάρβαρον ἑζομένη πέταλον.
κελαδεῖ δ' ἐπίκλαυτον ἀηδόνιον,
νόμον ὡς ἀπολεῖται,
κἂν ἴσαι γένωνται.

Ἐπίρρημα.

ἡμ. τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιόν ἐστι χρηστὰ τῇ πόλει
ξυμπαραινεῖν, καὶ διδάσκειν. πρῶτον οὖν ἡμῖν δοκεῖ,
ἐξισῶσαι τοὺς πολίτας, κἀφελεῖν τὰ δείματα.
κεἴ τις ἥμαρτε σφαλείς τι, φρυνίχου παλαίσμασιν,
ἐγγενέσθαι φημὶ χρῆναι τοῖς ὀλισθοῦσι τότε
αἰτίαν ἐκθεῖσι λῦσαι τὰς πρότερον ἁμαρτίας.
εἶτ' ἄτιμον φημὶ χρῆναι μηδέν' εἶν' ἐν τῇ πόλει.
καὶ γὰρ αἰσχρόν ἐστι τοὺς μὲν ναυμαχήσαντας μίαν
καὶ πλαταιᾶς εὐθὺς εἶναι, κἀντὶ δούλων δεσπότας,
κοὐδὲ ταῦτ' ἔγωγ' ἔχοιμ' ἂν μὴ οὐ καλῶς φάσκειν ἔχειν.

ἀλλ' ἐπαινῶ· μόνα γὰρ αὐτὰ νοῦν ἔχοντ' ἐδράσατε.
πρὸς δὲ τούτοις εἰκὸς ὑμᾶς, οἳ μεθ' ὑμῶν πολλὰ δὴ,
χ' οἱ πατέρες ἐναυμάχησαν, καὶ προσήκουσι γένει,
τὴν μίαν ταύτην παρεῖναι ξυμφορὰν, αἰτουμένοις,
ἀλλὰ τῆς ὀργῆς ἀνέντες ὦ σοφώτατοι φύσει,
πάντας ἀνθρώπους ἑκόντες ξυγγενεῖς κτησώμεθα,
κἀπιτίμους, καὶ πολίτας, ὅστις ἂν ξυνναυμαχῇ.
εἰ δὲ ταῦτ' ὀγκωσόμεσθα, κἀποσεμνυνούμεθα,
τὴν πόλιν καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις.
ὑστέρῳ χρόνῳ ποτ' αὖθις εὖ φρονεῖν οὐ δόξομεν.

ἀντιστροφή.

εἰ δ' ἐγὼ ὀρθὸς ἰδεῖν βίον ἀνέρος,
ἢ τρόπον, ὅστις ἔτ' οἰμώξεται,
οὐ πολὺν, οὐδ' ὁ πίθηκος οὗτος γὰρ ὁ
νῦν ἐνοχλῶν, κλειγένης ὁ μικρὸς,
ὁ πονηρότατος βαλανεὺς, ὁπόσοι
κρατοῦσι κυκησιτέφρου,
ψευδονίτρου τε κονίας,
καὶ κιμωλίας γῆς,
χρόνον ἐνδιατρίψει, ἰδὼς δὲ τάδ' οὐκ
εἰρηνικὸς ἔσθ', ἵνα μή ποτε κἀ-
ποδυθῇ μεθύων, ἄ-
νευ ξύλου βαδίζων.

ἀντεπίρρημα.

πολλάκις γ' ἡμῖν ἔδοξεν ἡ πόλις πεπονθέναι
ταυτὸν ἔς τε τῶν πολιτῶν τοὺς καλούς τε κἀγαθοὺς,
ἔς τε τἀρχαῖον νόμισμα, καὶ τὸ καινὸν χρυσίον.
οὔτε γὰρ τούτοισιν οὖσιν οὐ κεκιβδηλευμένοις,
ἀλλὰ καλλίστοις ἁπάντων ὡς δοκεῖ νομισμάτων,

καὶ μόνοις

καὶ μόνοις ὀρθῶς κοπεῖσι καὶ κεκωδωνισμένοις.
ἔν τε τοῖς ἕλλησι καὶ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ,
χρώμεθ' οὐδὲν, ἀλλὰ τούτοις τοῖς πονηροῖς χαλκίοις,
χθές τε καὶ πρώην κοπεῖσι τῷ κακίστῳ κόμματι
τῶν πολιτῶν θ' οὓς μὲν ἴσμεν εὐγενεῖς καὶ σώφρονας
ἄνδρας ὄντας καὶ δικαίους, καὶ καλούς τε κἀγαθοὺς,
καὶ τραφέντας ἐν παλαίστραις, καὶ χοροῖς, καὶ μουσικῇ,
προσελοῦμεν. τοῖς δὲ χαλκοῖς, καὶ ξένοις, καὶ πυρρίαις,
καὶ πονηροῖς κἀκ πονηρῶν, εἰς ἅπαντα χρώμεθα,
ὑστάτοις ἀφιγμένοισιν, οἷσιν ἡ πόλις πρὸ τοῦ
οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῇ ῥᾳδίως ἐχρήσατ' ἄν.
ἀλλὰ καὶ νῦν ὦ 'νόητοι μεταβαλόντες τοὺς τρόπους,
χρῆσθε τοῖς χρηστοῖσιν αὖθις, καὶ κατορθώσασι γὰρ,
εὔλογον, κἂν τι σφαλῆτ', ἐξ ἀξίου γοῦν τοῦ ξύλου,
ἤν τι καὶ πάσχητε, πάσχειν τοῖς σοφοῖς δοκήσετε.
αἰ. νὴ τὸν δία τὸν σωτῆρα, γεννάδας ἀνὴρ
ὁ δεσπότης σου. ξα. πῶς γὰρ οὐχὶ γεννάδας
ὅς τις γε πίνειν οἶδε καὶ βινεῖν μόνον.
αἰ. τὸ δὲ μὴ πατάξαι σ' ἐξελέγξαντ' ἄντικρυς,
ὅτι δοῦλος ὢν, ἔφασκες εἶναι δεσπότης;
ξα. οἴμωζε μέντ' ἄν. αἰ. τοῦτο μέντοι δουλικὸν
εὐθὺς πεποίηκας, ὅπερ ἐγὼ χαίρω ποιῶν.
ξα. χαίρεις ἱκετεύων. αἰ. μάλλ' ἐποπτεύειν δοκῶ,
ὅταν καταράσωμαι λάθρα τῷ δεσπότῃ.
ξα. τί δὲ τονθορύζων ἡνίκ' ἂν πληγὰς λαβὼν
πολλὰς ἀπίῃς θύραζε. αἰ. καὶ τόθ' ἥδομαι.
ξα. τί δὲ πολλὰ πράττων. αἰ. ὡς μὰ δί' οὐδὲν οἶδ' ἐγώ.
ξα. ὁμόγνιε ζεῦ, καὶ παρακούων δεσποτῶν
ὅταν λαλῶσι; αἰ. μάλλα γε πλεῖν ἢ μαίνομαι.

ξα. τί δὲ τοῖς θύραζε ταῦτα καταλαλῶν. αἰ. ἐγὼ
μὰ δί' ἀλλ' ὅταν δρῶ τοῦτο κἀκμιαίνομαι.
ξα. ὦ φοῖβ' ἄπολλον, ἔμβαλέ μοι τὴν δεξιὰν,
καὶ δὸς κύσαι, κἀυτὸς κύσον, καί μοι φράσον
πρὸς διὸς, ὃς ἡμῖν ἐστὶν ὁμομαστιγίας,
τίς οὗτος ὁ ἔνδον ἐστὶ θόρυβος χἡ βοὴ,
χὡ λοιδορησμός. αἰ. αἰσχύλου κεὐριπίδου.
ξα. ἆ. αἰ. πρᾶγμα πρᾶγμα γὰρ κεκίνηται μέγα
ἐν τοῖς νεκροῖσι, καὶ στάσις πολλὴ πάνυ.
ξα. ἐκ τοῦ; αἰ. νόμος τις ἐνθάδ' ἐστὶ κείμενος,
ἀπὸ τῶν τεχνῶν ὅσαι μεγάλαι καὶ δεξιαὶ,
τὸν ἄριστον ὄντα τῶν ἑαυτοῦ συντέχνων,
σίτησιν αὐτὸν ἐν πρυτανείῳ λαμβάνειν.
θρόνον δὲ τοῦ πλούτωνος ἑξῆς; ξα. μανθάνω.
αἰ. ἕως ἀφίκοιτο τὴν τέχνην σοφώτερος
ἕτερός τις αὐτοῦ. τότε δὲ παραχωρεῖν ἔδει.
ξα. τί δῆτα τουτὶ τεθορύβηκεν αἰσχύλον.
αἰ. ἐκεῖνος εἶχε τὸν τραγῳδικὸν θρόνον,
ὡς ὢν κράτιστος τὴν τέχνην. ξα. νυνὶ δὲ τίς.
αἰ. ὅτε δὴ κατῆλθεν εὐριπίδης, ἐπεδείκνυτο
τοῖς λωποδύταις καὶ τοῖς βαλαντιτόμοις,
καὶ τοῖσι πατραλοίαισι καὶ τοιχωρύχοις.
ὅπερ ἐστ' ἐν ᾅδου πλῆθος, οἱ δ' ἀκροώμενοι
τῶν ἀντιλογιῶν καὶ λυγισμῶν, καὶ στροφῶν,
ὑπερεμάνησαν, κἀνόμισαν σοφώτατον.
κἄπειτ' ἐπαρθεὶς, ἀντελάβετο τοῦ θρόνου,
ἵν' αἰσχύλος καθῆστο. ξα. κοὐκ ἐβάλλετο;
αἰ. μὰ δί', ἀλλ' ὁ δῆμος ἀνεβόα κρίσιν ποιεῖν
ὁπότερος εἴη τὴν τέχνην σοφώτερος.

ξα. ὁ τῶν πανούργων; αἰ. νὴ δί', οὐράνιον γ' ὅσον.
ξα. μετ' αἰσχύλου δ' οὐκ ἦσαν ἕτεροι ξύμμαχοι;
αἰ. ὀλίγον τὸ χρηστόν ἐστιν ὥσπερ ἐνθάδε.
ξα. τί δῆθ' ὁ πλούτων δρᾶν παρασκευάζεται.
αἰ. ἀγῶνα ποιεῖν αὐτίκα μάλα καὶ κρίσιν,
κἄλεγχον αὐτῶν τῆς τέχνης. ξα. κἄπειτα πῶς
οὐ καὶ σοφοκλέης ἀντελάβετο τοῦ θρόνου.
αἰ. μὰ δί' οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ' ἔκυσε μὲν αἰσχύλον
ὅτε δὴ κατῆλθε, κἀνέβαλε τὴν δεξιάν.
κἀκεῖνος ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θρόνου.
νυνὶ δ' ἔμελλεν ὡς ἔφη κλειδημίδης,
ἔφεδρος καθεδεῖσθαι, κἂν μὲν αἰσχύλος κρατῇ,
ἕξειν κατὰ χώραν. εἰ δὲ μή, περὶ τῆς τέχνης,
διαγωνιεῖσθ' ἔφασκε πρός γ' εὐριπίδην.
ξα. τί χρῆμ' ἄρ' ἔσται. αἰ. νὴ δί' ὀλίγον ὕστερον,
κἀνταῦθα δὴ τὰ δεινὰ κινηθήσεται.
καὶ γὰρ ταλάντῳ μουσικὴ σταθμήσεται.
ξα. τί δέ, μειαγωγήσουσι τὴν τραγῳδίαν;
αἰ. καὶ κανόνας ἐξοίσουσι, καὶ πήχεις ἐπῶν,
καὶ πλαίσια ξύμπηκτα πλινθεύσουσί γε,
καὶ διαμέτροις, καὶ σφῆνας. ὁ γὰρ εὐριπίδης
κατ' ἔπος βασανιεῖν φησι τὰς τραγῳδίας.
ξα. ἦ που βαρέως οἶμαι τὸν αἰσχύλον φέρειν.
αἰ. ἔβλεψεν οὖν ταυρηδὸν ἐγκύψας κάτω.
ξα. κρινεῖ δὲ δὴ τίς ταῦτα. αἰ. τοῦτ' ἦν δύσκολον.
σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ἀπορίαν εὑρισκέτην.
οὔτε γὰρ ἀθηναίοισι συνέβαινεν αἰσχύλος.
ξα. πολλοὺς ἴσως ἐνόμιζε τοὺς τοιχωρύχους.
αἰ. λῆρόν τε τἄλλ' ἡγεῖτο, τοῦ γνῶναι πέρι

φύσεις ποιητῶν, εἶτα τῷ σῷ δεσπότῃ
ἐπέρεψαν, ὅτιὴ τῆς τέχνης ἔμπειρος ἦν.
ἀλλ' εἰσίωμεν ὡς ὅταν γ' οἱ δεσπόται
ἐσπουδάκωσι κλαύμαθ' ἡμῖν γίγνεται.
χο. ἦ που δεινὸν ἐριβρεμέτας,
χόλον ἔνδοθεν ἕξει.
ἡνίκ' ἂν ὀξύλαλον περ ἴδῃ,
θήγοντος ὀδόντα
ἀντιτέχνου, τότε δὴ
μανίας ὑπὸ δεινῆς,
ὄμματα στροβήσεται.
ἔσται δ' ὑψιλόφων τε λόγων
κορυθαίολα νείκη,
σκινδαλμῶν τε παραξόνια,
σμιλεύματά τ' ἔργων
φωτὸς ἀμυνομένου.
φρενοτέκτονος ἀνδρός.
ῥήμαθ' ἱπποβάμονα,
φρίξας δ' αὐτοκόμου λοφιᾶς
λασιαύχενα χαίταν,
δεινὸν ἐπισκύνιον ξυνάγων,
βρυχώμενος ἥσει.
ῥήματα γομφοπαγῆ,
πινακηδὸν ἀποσπῶν
γηγενεῖ φυσήματι
ἔνθεν δὴ, στοματουργὸς ἐπῶν
βασανίστρια λίσπη,
γλῶσσ' ἀνελισσομένη φθονεροὺς
κινοῦσα χαλινούς,

ῥήματα δαιομένη,
καταλεπτολογήσει,
πλευμόνων πολὺν πόνον.
ευ. οὐκ ἂν μεθείμην τοῦ θρόνου, μὴ νουθέτει.
κρείττων γὰρ εἶναί φημι τούτου τὴν τέχνην.
δι. αἰσχύλε τί σιγᾷς, αἰσθάνει γὰρ τοῦ λόγου.
ευ. ἀποσεμνυνεῖται πρῶτον, ἅπερ ἑκάστοτε
ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐτερατεύετο.
δι. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λίαν λέγε.
ευ. ἐγᾦδα τοῦτον καὶ διέσκεμμαι πάλαι,
ἄνθρωπον ἀγριοποιὸν, αὐθαδόστομον,
ἔχοντ' ἀχάλινον, ἀκρατὲς, ἀπύλωτον στόμα,
ἀπεριλάλητον, κομποφακελορρήμονα.
αι. ἄληθες ὦ παῖ τῆς ἀρουραίας θεοῦ,
σὺ δή με ταῦτ' ὦ στωμυλιοσυλλεκτάδη,
καὶ πτωχοποιὲ, καὶ ῥακιοσυρραπτάδη.
ἀλλ' οὔτι χαίρων ταῦτ' ἐρεῖς. δι. παῦσ' αἰσχύλε,
καὶ μὴ πρὸς ὀργὴν σπλάγχνα θερμήνῃς κότῳ.
αι. οὐ δῆτα, πρίν γ' ἂν τοῦτον ἀποφήνω σαφῶς
τὸν χωλοποιὸν, οἷος ὢν θρασύνεται.
δι. ἄρν' ἄρνα μέλαιναν παῖδες ἐξενέγκατε.
τυφὼς γὰρ ἐκβαίνειν παρασκευάζεται.
αι. ὦ κρητικὰς μὲν συλλέγων μονῳδίας,
γάμους δ' ἀνοσίους εἰσφέρων εἰς τὴν τέχνην.
δι. ἐπίσχες οὗτος ὦ πολυτίμητ' αἰσχύλε
ἀπὸ τῶν χαλαζῶν, ὦ πόνηρ' εὐριπίδη
ἄπαγε σεαυτὸν ἐκ ποδῶν, εἰ σωφρονεῖς,
ἵνα μὴ κεφαλαίῳ τὸν κρόταφόν σου ῥήματι,
θενὼν ὑπ' ὀργῆς, ἐκχέῃ τὸν τήλεφον.

εὐ. καὶ μὴν ἐμαυτὸν μέν γε τὴν ποίησιν οἷός εἰμι,
ἐν τοῖσιν ὑστάτοις φράσω. τοῦτον δὲ πρῶτ' ἐλέγξω,
ὡς ἦν ἀλαζὼν καὶ φέναξ, οἵοις τε τοὺς θεατὰς
ἐξηπάτα. μώρους λαβὼν παρὰ φρυνίχῳ τραφέντας.
πρώτιστα μὲν γὰρ δήγ' ἕνα τινὰ κάθισεν ἐγκαλύψας
ἀχιλλέα τιν' ἢ νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεικνὺς
πρόσχημα τῆς τραγῳδίας, γρύζοντας οὐδὲ τουτί.
δι. μὰ τὸν δί' οὐ δῆθ'. εὐ. ὁ δὲ χορός γ' ἤρειδεν ὁρμαθοὺς ἂν
μελῶν ἐφεξῆς, τέτταρας ξυνεχῶς ἄν· οἱ δ' ἐσίγων.
δι. ἐγὼ δ' ἔχαιρον τῇ σιωπῇ, καί με τοῦτ' ἔτερπεν
οὐχ ἧττον, ἢ νῦν οἱ λαλοῦντες. εὐ. ἠλίθιος γὰρ ἦσθα
σάφ' ἴσθι. δι. κἀμαυτῷ δοκῶ. τί δὲ ταῦτ' ἔδρασ' ὁ δεῖνα.
εὐ. ὑπ' ἀλαζονείας, ἵν' ὁ θεατὴς προσδοκῶν καθῆτο,
ὁπόθ' ἡ νιόβη φθέγξαιτο δή, τὸ δρᾶμα δ' ἂν διήει.
δι. ὦ παμπόνηρος, οἷ' ἄρ' ἐφενακιζόμην ὑπ' αὐτοῦ,
τί σκορδινᾷ καὶ δυσφορεῖς. εὐ. ὅτ' αὐτὸν ἐξελέγχω.
κἄπειτ' ἐπειδὴ ταῦτα ληρήσειε, καὶ τὸ δρᾶμα
ἤδη μεσοίη, ῥήματ' ἂν βόεια δώδεκ' εἶπεν,
ὀφρῦς ἔχοντα καὶ λόφους, δείν' ἄττα μορμορωπὰ,
ἄγνωτα τοῖς θεωμένοις. αἰ. οἴμοι τάλας. δι. σιώπα.
εὐ. σαφὲς δ' ἂν εἶπεν οὐδὲ ἕν. δι. μὴ πρίε τοὺς ὀδόντας,
εὐ. ἀλλ' ἢ σκαμάνδρους, ἢ τάφρους, ἢ 'π' ἀσπίδων ἐπόντας,
γρυπαέτους χαλκηλάτους, καὶ ῥήμαθ' ἱππόκρημνα,
ἃ ξυμβαλεῖν οὐ ῥᾴδιον ἦν. δι. νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγ' οὖν
ἤδη πότ' ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγρύπνησα
τὸν ξουθὸν ἱππαλεκτρυόνα ζητῶν τίς ἐστιν ὄρνις.
αἰ. σημεῖον ἐν ταῖς ναυσὶν ὦ 'μαθέστατ' ἐνεγέγραπτο.
δι. ἐγὼ δὲ τὸν φιλοξένου γ' ᾤμην ἔρυξιν εἶναι.
εὐ. εἶτ' ἐν τραγῳδίαις ἐχρῆν κἀλεκτρυόνα ποιῆσαι;

αἰ. σὺ δ' ὦ θεοῖσιν ἐχθρὲ, ποῖ' ἄττ' ἐστὶν ἅττ' ἐποίεις.
ευ. οὐχ ἱππαλεκτρυόνας, μὰ δί' οὐδὲ τραγελάφους ἅπερ σὺ,
ἃν τοῖσι παραπετάσμασι τοῖς μηδικοῖς γράφουσιν,
ἀλλ' ὡς παρέλαβον τὴν τέχνην παρὰ σοῦ τὸ πρῶτον μὲν εὐθὺς
οἰδοῦσαν ὑπὸ κομπασμάτων, καὶ ῥημάτων ἐπαχθῶν,
ἴσχνανα μὲν πρώτιστον αὐτὴν, καὶ τὸ βάρος ἀφεῖλον,
ἐπυλλίοις, καὶ περιπάτοις, καὶ τευτλίοισι μικροῖς
χυλὸν διδοὺς στωμυλμάτων, ἀπὸ βιβλίων ἀπηθῶν.
εἶτ' ἀνέτρεφον μονῳδίαις, κηφισοφῶντα μιγνὺς,
εἶτ' οὐκ ἐλήρουν ὅτι τύχοιμ' οὐδ' ἐμπεσὼν ἔφυρον,
ἀλλ' οὑξιὼν πρώτιστα μέν μοι τὸ γένος εἶπεν εὐθὺς
τοῦ δράματος. αἰ. κρεῖττον γὰρ ἦν σοι νὴ δί' ἢ τὸ σαυτοῦ.
ευ. ἔπειτ' ἀπὸ τῶν πρώτων ἐπῶν, οὐδὲν παρῆκ' ἂν ἀργόν.
ἀλλ' ἔλεγεν ἡ γυνὴ τέ μοι χὡ δοῦλος, οὐδὲν ἧττον.
χὡ δεσπότης, χἠ παρθένος, χἠ γραῦς ἄν. αἰ. εἶτα δῆτα
οὐκ ἀποθανεῖν σε ταῦτα χρῆν τολμῶντα; Ε. μὰ τὸν ἀπόλλω
δημοκρατικὸν γὰρ αὔτ' ἔδρων. δι. τουτὶ μὲν ἔασον ὦ τᾶν.
οὐ σοὶ γάρ ἐστι περίπατος κάλλιστα περί γε τούτου.
ευ ἔπειτα τουτουσὶ λαλεῖν ἐδίδαξα. αἰ. φημὶ κἀγὼ,
ὡς πρὶν διδάξαι γ' ὤφελες μέσος διαρραγῆναι.
ευ. λεπτῶν τε κανόνων ἐς βολὰς, ἐπῶν τε γωνιασμοὺς
νοεῖν, ὁρᾶν, ξυνιέναι, στρέφειν, ἐρᾶν, τεχνάζειν,
καχυποτοπεῖσθαι, περινοεῖν ἅπαντα. αἰ. φημὶ κἀγώ.
ευ. οἰκεῖα πράγματ' εἰσάγων, οἷς χρώμεθ', οἷς ξύνεσμεν,
ἐξ ὧν γ' ἂν ἐξηλεγχόμην, ξυνειδότες γὰρ οὗτοι,
ἤλεγχον ἄν μου τὴν τέχνην, ἀλλ' οὐκ ἐκομπολάκουν,
ἀπὸ τοῦ φρονεῖν ἀποσπάσας, οὐδ' ἐξέπληττον αὐτούς.
κύκνους ποιῶν καὶ μέμνονας, κωδωνοφαλαροπώλους.
γνώσει δὲ τοὺς τούτου τε καὶ μοῦ γ' ἑκατέρου μαθητάς.

τούτου μὲν οὖν φορμίσιος μεγαίνετός θ' ὁ μάνης.
σαλπιγγολογχυπηνάδαι, σαρκασμοπιτυοκάμπται.
οὑμοὶ δὲ, κλειτοφῶν τε καὶ θηραμένης ὁ κομψός.
δι. θηραμένης; σοφός γ' ἀνὴρ καὶ δεινὸς ἐς τὰ πάντα,
ὃς ἢν κακοῖς που περιπέσῃ καὶ πλησίον παραστῇ
πέπτωκεν ἔξω τῶν κακῶν, οὐ χῖος, ἀλλὰ κεῖος.
ευ. τοιαῦτα μέντοι 'γὼ φρονεῖν,
τούτοισιν εἰσηγησάμην,
λογισμὸν ἐνθεὶς τῇ τέχνῃ,
καὶ σκέψιν, ὥστ' ἤδη νοεῖν,
ἅπαντα καὶ διειδέναι
τά τ' ἄλλα, καὶ τὰς οἰκίας
οἰκεῖν ἄμεινον ἢ πρὸ τοῦ,
κἀνασκοπεῖν, πῶς τοῦτ' ἔχει,
ποῦ μοι τοδὶ, τίς τοῦτ' ἔλαβε,
δι. νὴ τοὺς θεοὺς, νῦν γοῦν ἀθη
ναίων ἅπας τις εἰσιὼν,
κέκραγε πρὸς τοὺς οἰκέτας,
ζητεῖ τε ποῦ 'στιν ἡ χύτρα,
τίς τὴν κεφαλὴν ἀπεδήδοκε,
τῆς μαινίδος, τὸ τρύβλιον
τὸ περυσινὸν τέθνηκέ μοι,
ποῦ τὸ σκόροδον τὸ χθεσινὸν,
τίς τῆς ἐλάας παρέτραγε,
τέως δ' ἀβελτερώτεροι
κεχηνότες μαμμάκυθοι
καὶ μελιτίδαι καθῆντο.
χο. τάδε μὲν λεύσσεις φαίδιμ' ἀχιλλεῦ,
σὺ δὲ δὴ τί φέρε πρὸς ταῦτα λέξεις μόνον ὅπως

μήσ' ὁ θυμὸς ἁρπάσας,
ἐκτὸς οἴσει τῶν ἐλαιῶν.
δεινὰ γὰρ κατηγόρηκεν.
ἀλλ' ὅπως ὦ γεννάδα
μὴ πρὸς ὀργὴν ἀντιλέξεις,
ἀλλὰ συστείλας, ἄκροισι
χρώμενος τοῖς ἱστίοισιν,
εἶτα μᾶλλον μᾶλλον ἄξεις,
καὶ φυλάξεις, ἡνίκ' ἂν τὸ
πνεῦμα λεῖον,
καὶ καθεστηκὸς λάβῃς.
ἀλλ' ὦ πρῶτος τῶν ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνὰ,
καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον, θαρρῶν τὸν κρουνὸν ἀφίει.
αἰ. θυμοῦμαι μὲν τῇ ξυντυχίᾳ, καί μου τὰ σπλάγχν' ἀγανακτεῖ,
εἰ πρὸς τοῦτον δεῖ μ' ἀντιλέγειν, ἵνα μὴ φάσκῃ δ' ἀπορεῖν με,
ἀπόκριναί μοι, τίνος οὕνεκα χρὴ θαυμάζειν ἄνδρα ποιητήν.
ευ. δεξιότητος, καὶ νουθεσίας, ὅτι βελτίους τε ποιοῦμεν
τοὺς ἀνθρώπους ἐν ταῖς πόλεσι. αἰ. τοῦτ' οὖν εἰ μὴ πεποίηκας
ἀλλ' ἐκ χρηστῶν καὶ γενναίων μοχθηροτάτους ἀπέδειξας,
τί παθεῖν φήσεις ἄξιος εἶναι. δι. τεθνάναι μὴ τοῦτον ἐρώτα
αἰ. σκέψαι τοίνυν γ' οἵους αὐτοὺς παρ' ἐμοῦ παρεδέξατο πρῶτον,
εἰ γενναίως καὶ τετραπήχεις, καὶ μὴ διαδρασιπολίτας,
μήτ' ἀγοραίους, μήτε κοβάλους ὥσπερ νῦν, μηδὲ πανούργους
ἀλλὰ πνέοντας δόρυ, καὶ λόγχας, καὶ λευκολόφους τρυφαλείας
καὶ πήληκας, καὶ κνημῖδας, καὶ θυμοὺς ἑπταβοείους.
ευ. καὶ δὴ χωρεῖ τουτὶ τὸ κακόν. δι. κρανοποιῶν αὖ μ' ἐπιτρίψει.
ευ. καὶ σὺ τί δὴ δράσας, αὐτοὺς οὕτως ἀνδρείους ἐδίδαξας.
δι. αἰσχύλε λέξον, μηδ' αὐθαδῶς σεμνυνόμενος χαλέπαινε.
αἰ. δρᾶμα ποιήσας ἄρεος μεστόν. ευ; ποῖον. αἰ. τοὺς ἑπτ' ἐπὶ θήβας

ὃ θεασάμενος πᾶς ἄν τις ἀνὴρ, ἠράσθη δάϊος εἶναι.
δι. τουτὶ μέν σοι κακὸν εἴργασται. θηβαίους γὰρ πεποίηκας
ἀνδρειοτέρους ἐς τὸν πόλεμον, καὶ τούτου γ' οὕνεκα τύπτου.
αι. ἀλλ' ὑμῖν αὔτ' ἐξῆν ἀσκεῖν, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦτ' ἐτράπεσθε.
εἶτα διδάξας τοὺς πέρσας, μετὰ τοῦτ' ἐπιθυμεῖν ἐδίδαξα
νικᾶν ἀεὶ τοὺς ἀντιπάλους, κοσμήσας ἔργον ἄριστον.
δι. ἐχάρην γοῦν ἡνίκ' ἤκουσα περὶ δαρείου τοῦ τεθνεῶτος.
ὁ χορὸς δ' εὐθὺς τὼ χεῖρ' ὡδὶ ξυγκρούσας, εἶπεν, ἰαυοῖ.
αι. ταῦτα γὰρ ἄνδρας χρὴ ποιητὰς ἀσκεῖν. σκέψαι γὰρ ἀπ' ἀρχῆς
ὡς ὠφέλιμοι τῶν ποιητῶν οἱ γενναῖοι γεγένηνται.
ὀρφεὺς μὲν γὰρ τελετάς θ' ἡμῖν κατέδειξε φόνων τ' ἀπέχεσθαι,
μουσαῖος δ' ἐξακέσεις τε νόσων καὶ χρησμούς. ἡσίοδος δὲ
γῆς ἐργασίας καρπῶν ὥρας, ἀρότους. ὁ δὲ θεῖος ὅμηρος
ἀπὸ τοῦ, τιμὴν καὶ κλέος ἔσχε πλὴν τοῦθ' ὅτι χρήστ' ἐδίδαξε,
τάξεις, ἀρετὰς, ὁπλίσεις ἀνδρῶν. δι. καὶ μὴν οὐ πεντακλέα γε
ἐδίδαξεν ὅμως τὸν σκαιότατον. πρώην γοῦν ἡνίκ' ἔπεμπεν
τὸ κράνος πρῶτον περιδησάμενος, τὸν λόφον ἤμελλ' ἐπιδήσειν.
αι. ἀλλ' ἄλλους τοι πολλοὺς ἀγαθούς. ὧν ἦν καὶ λάμαχος ἥρως
ὅθεν ἡ 'μὴ φρὴν ἀπομαξαμένη, πολλὰς ἀρετὰς ἐποίησεν.
πατρόκλων, τεύκρων, θυμολεόντων, ἵν' ἐπαίροιμ' ἄνδρα πολίτην
ἀντεκτείνειν αὑτὸν τούτοις, ὁπόταν σάλπιγγος ἀκούσῃ.
ἀλλ' οὐ μὰ δί' οὐ φαίδρας ἐποίουν πόρνας, οὐδὲ σθενεβοίας,
οὐδ' οἶδ' οὐδεὶς ἥν τιν' ἂν ἐρῶσαν πώποτ' ἐποίησα γυναῖκα.
ευ. μὰ δί' οὐ γὰρ ἐπῆν ἀφροδίτης οὐδέν σοι. αι. μηδέ γ' ἐπείη,
ἀλλ' ἐπὶ σοί τοι καὶ τοῖς σοῖσι πολλὴ πολλοῦ 'πι καθοῖτο.
ὥστε γε καὐτόν σε κατ' ὢν ἔβαλεν. δι. νὴ τὸν δία τοῦτό γέ τοι δή.
ἃ γὰρ ἐς τὰς ἀλλοτρίας ἐποίεις αὐτὸς, τούτοισιν ἐπλήγης.
ευ. καὶ τί βλάπτουσ' ὦ σχέτλι' ἀνδρῶν τὴν πόλιν αἱ 'μαὶ σθενέβοιαι
αι. ὅτι γενναίους καὶ γενναίων ἀνδρῶν ἀλόχους ἀνέπεισας,

κώνεια πίνειν αἰσχυνθείσας διὰ τοὺς σοὺς βελλεροφόντας.
ευ. πότερον δ' οὐκ ὄντα λόγον τοῦτον περὶ τῆς φαίδρας ξυνέθηκα;
αι. μὰ Δί', ἀλλ' ὄντ'· ἀλλ' ἀποκρύπτειν χρὴ τὸ πονηρὸν τόν γε ποιητὴν,
καὶ μὴ παράγειν, μηδὲ διδάσκειν, τοῖς μὲν γὰρ παιδαρίοισιν
ἔστι διδάσκαλος, ὅστις φράζει, τοῖς δ' ἡβῶσι ποιηταί.
πάνυ δὴ δεῖ χρηστὰ λέγειν ἡμᾶς. ευ. ἢν οὖν σὺ λέγῃς, λυκαβηττοὺς
καὶ παρνασσῶν ἡμῖν μεγέθη, τοῦτ' ἐστὶ τὸ χρηστὰ διδάσκειν;
ὃν χρὴ φράζειν ἀνθρωπείως; αι. ἀλλ' ὦ κακόδαιμον ἀνάγκη
μεγάλων γνωμῶν καὶ διανοιῶν, ἴσα καὶ τά γε ῥήματα τίκτειν.
κἄλλως εἰκὸς τοὺς ἡμιθέους τοῖς ῥήμασι μείζοσι χρῆσθαι,
καὶ γὰρ τοῖς ἱματίοις ἡμῶν χρῶνται πολὺ σεμνοτέροισιν,
ἅ μου χρηστῶς καταδείξαντος διελυμήνω σύ. ευ. τί δράσας;
αι. πρῶτον μὲν τοὺς βασιλεύοντας, ῥάκι' ἀμπίσχων, ἵν' ἐλεεινοὶ
τοῖς ἀνθρώποις φαίνωντ' εἶναι. ευ. τοῦτ' οὖν ἔβλαψα; τί δράσας;
αι. οὔκουν ἐθέλει γε τριηραρχεῖν πλουτῶν οὐδεὶς διὰ ταῦτα,
ἀλλ' ἐν ῥακίοις περιειλόμενος, κλάει καὶ φησὶ πένεσθαι.
νὴ τὴν Δήμητρα, χιτῶνά γ' ἔχων οὔλων ἐρίων ὑπένερθε.
κἂν ταῦτα λέγων ἐξαπατήσῃ, παρὰ τοὺς ἰχθῦς ἀνέκυψεν.
αι. εἶτ' αὖ λαλιὰν ἐπιτηδεῦσαι καὶ στωμυλίαν ἐδίδαξας,
ἣ 'ξεκένωσε τάς τε παλαίστρας καὶ τὰς πυγὰς ἐνέτριψε,
τῶν μειρακίων στωμυλλομένων, καὶ τοὺς παράλους ἀνέπεισεν
ἀνταγορεύειν τοῖς ἄρχουσι, καί τοι τότε γ' ἡνίκ' ἐγὼ 'ζων,
οὐκ ἠπίσταντ', ἀλλ' ἢ μᾶζαν καλέσαι, καὶ ῥυππαπαὶ εἰπεῖν.
δι. νὴ τὸν ἀπόλλω, καὶ προσπαρδεῖν γ' ἐς τὸ στόμα τῷ θαλάμακι
καὶ μινθῶσαι τὸν ξύσσιτον, κἀκβὰς, τινὰ λωποδυτῆσαι.
νῦν δ' ἀντιλέγει, κοὐκ ἔτ' ἐλαύνει,
καὶ πλεῖ δευρὶ καὖθις ἐκεῖσε.
αι. ποίων δὲ κακῶν οὐκ αἴτιος ἐστ';
οὐ προαγωγοὺς κατέδειξ' οὗτος;

καὶ τικτούσας ἐν τοῖς ἱεροῖς,
καὶ μιγνυμένας τοῖσιν ἀδελφοῖς,
καὶ φασκούσας οὐ ζῆν τὸ ζῆν,
κᾆτ' ἐκ τούτων ἡ πόλις ἡμῶν
ὑπὸ γραμματέων ἀνεμεστώθη,
καὶ βωμολόχων δημοπιθήκων,
ἐξαπατώντων τὸν δῆμον ἀεί,
λαμπάδα δ' οὐδεὶς οἷός τε φέρειν,
ὑπ' ἀγυμνασίας ἔτι νυνί.
δι. μὰ Δί' οὐ δῆθ' ὥστ' ἀπεφαυάνθην,
παναθηναίοισι γελῶν ὅτε δὴ
βραδὺς ἄνθρωπός τις ἔθει κύψας,
λευκὸς, πίων, ὑπολειπόμενος,
καὶ δεινὰ ποιῶν, κᾆθ' οἱ κεραμῆς
ἐν τοῖσι πύλαις, παίουσ' αὐτοῦ
γαστέρα πλευρὰς, λαγόνας, πυγήν.
ὁ δὲ τυπτόμενος τοῖσι πλατείαις
ὑποπερδόμενος
φυσῶν τὴν λαμπάδ' ἔφευγε. (χο.
χο. μέγα τὸ πρᾶγμα, πολὺ τὸ νεῖκος, ἁδρὸς ὁ πόλεμος ἔρ-
χαλεπὸν οὖν ἔργον διαιρεῖν, ὅταν ὁ μὲν, τείνῃ βιαίως,
ὁ δ' ἐπαναστρέφειν δύνηται κἀπερείδεσθαι τορῶς.
ἀλλὰ μὴ 'ν ταυτῷ καθῆσθον.
ἐσβολαὶ γάρ εἰσι πολλαὶ, χἄτεραι σοφισμάτων.
ὅ, τι περ οὖν ἔχετον ἐρίζειν,
λέγετον, ἔπιτον, ἀναδαίρετον,
τά τε παλαιὰ, καὶ τὰ καινά.
κἀποκινδυνεύετον λεπτόν τι καὶ σοφὸν λέγειν.
εἰ δὲ τοῦτο καταφοβεῖσθον, μή τις ἀμαθία προσῇ,

τοῖς θεωμένοισιν, ὡς τὰ
λεπτὰ μὴ γνῶναι λεγόντοιν.
μηδὲν ὀρρωδεῖτε τοῦθ᾽ ὡς οὐκ ἔσθ᾽ οὕτω ταῦτ᾽ ἔχει.
ἐστρατευμένοι γάρ εἰσι
βιβλίον τ᾽ ἔχων ἕκαστος μανθάνει τὰ δεξιά,
αἱ φύσεις δ᾽ ἄλλως κράτισται.
νῦν δὲ καὶ παρηκόνηνται.
μηδὲν οὖν δείσητον, ἀλλὰ
πάντ᾽ ἐπέξιτον, θεατῶν γ᾽ οὕνεχ᾽, ὡς ὄντων σοφῶν.

ευ. καὶ μὴν ἐπ᾽ αὐτοὺς τοὺς προλόγους σου τρέψομαι,
ὅπως τὸ πρῶτον τῆς τραγῳδίας μέρος,
πρώτιστον αὐτοῦ βασανιῶ τοῦ δεξιοῦ.
ἀσαφὴς γὰρ ἦν ἐν τῇ φράσει τῶν πραγμάτων.

δι. καὶ ποῖον αὐτοῦ βασανιεῖς. ευ. πολλοὺς πάνυ.
πρῶτον δέ μοι τὸν ἐξ ὀρεστίας λέγε.

δι. ἄγε δὴ σιώπα πᾶς ἀνήρ, λέγ᾽ αἰσχύλε.

αἰ. ἑρμῆ χθόνιε, πατρῷ᾽ ἐποπτεύων κράτη
σωτὴρ γενοῦ μοι σύμμαχός τ᾽ αἰτουμένῳ.
ἥκω γὰρ εἰς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.

δι. τούτων ἔχεις ψέγειν τί; ευ. πλεῖν ἢ δώδεκα.

δι. ἀλλ᾽ οὐδὲ πάντα ταῦτά γ᾽ ἔστ᾽ ἀλλ᾽ ἢ τρία.

ευ. ἔχει δ᾽ ἕκαστον εἴκοσίν γ᾽ ἁμαρτίας

δι. αἰσχύλε παραινῶ σοι σιωπᾶν, εἰ δὲ μή,
πρὸς τρισὶν ἰαμβείοισι προσοφείλων φανεῖ.

αἰ. ἐγὼ σιωπῶ τῷδ᾽; δι. ἂν πείθῃ γ᾽ ἐμοί.

ευ. εὐθὺς γὰρ ἡμάρτηκεν οὐράνιόν γ᾽ ὅσον.

αἰ. ὁρᾷς ὅτι ληρεῖς. δι. ἀλλ᾽ ὀλίγον γέ μοι μέλει.

αἰ. πῶς φὴς μ᾽ ἁμαρτεῖν ευ. αὖθις ἐξ ἀρχῆς λέγε.

αἰ. ἑρμῆ χθόνιε πατρῷ᾽ ἐποπτεύων κράτη.

ευ. οὐκοῦν ὀρέστης τοῦτ' ἐπὶ τῷ τύμβῳ λέγει,
τῷ τοῦ πατρὸς τεθνεῶτος. αι. οὐκ ἄλλως λέγω.
ευ. πότερ' οὖν τὸν ἑρμῆν ὡς ὁ πατὴρ ἀπώλετο,
αὐτοῦ βιαίως ἐκ γυναικείας χερὸς
δόλοις λαθραίοις, ταῦτ' ἐποπτεύειν ἔφη;
αι. οὐ δῆτ' ἐκεῖνον, ἀλλὰ τὸν ἐριούνιον,
ἑρμῆν χθόνιον προσεῖπε, κᾀδήλου λέγων,
ὅτιὴ πατρῷον τοῦτο κέκτηται γέρας.
ευ. ἔτι μεῖζον ἐξήμαρτες, ἢ 'γὼ βουλόμην.
εἰ γὰρ πατρῷον τὸ χθόνιον ἔχει γέρας.
δι. οὕτω γ' ἂν εἴη πρὸς πατρὸς τυμβωρύχος.
αι. διόνυσε πίνεις οἶνον οὐκ ἀνθοσμίαν.
δι. λέγ' ἕτερον αὐτῷ. σὺ δ' ἐπιτήρει τὸ βλάβος.
αι. σωτὴρ γενοῦ μοι σύμμαχός τ' αἰτουμένῳ.
ἥκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.
ευ. δὶς ταυτὸν ἡμῖν εἶπεν ὁ σοφὸς αἰσχύλος.
δι. πῶς δίς. ευ. σκόπει τὸ ῥῆμ', ἐγὼ δέ σοι φράσω.
ἥκω γὰρ ἐς γῆν φησι, καὶ κατέρχομαι.
ἥκειν δὲ, ταυτόν ἐστι τῷ κατέρχομαι.
δι. νὴ τὸν δί', ὥσπερ γ' εἴ τις εἴποι γείτονι,
χρῆσον σὺ μάκτραν, εἰ δὲ βούλει κάρδοπον.
αι. οὐ δῆτα τοῦτό γ' ὦ κατεστωμυλμένε,
ἄνθρωπε ταῦτ' ἔστ' ἀλλ' ἑτέρως ἔχον.
ευ. πῶς δή. δίδαξον γάρ με καθ' ὅτι δὴ λέγεις.
αι. ἐλθεῖν μὲν ἐς γῆν ἔσθ' ὅτῳ μετῇ πάτρας.
χωρὶς γὰρ ἄλλης συμφορᾶς ἐλήλυθε.
φεύγων δ' ἀνὴρ, ἥκει τε καὶ κατέρχεται.
δι. εὖ νὴ τὸν ἀπόλλω, τί σὺ λέγεις εὐριπίδη.
ευ. οὔ φημι τὸν ὀρέστην κατελθεῖν οἴκαδε.

λάθρα

λάθρα γὰρ ἦλθεν οὐ πιθὼν τοῖς κυρίοις.
δι. εὖ νὴ τὸν ἑρμῆ, ὅτι λέγεις δ' οὐ μανθάνω.
ευ. πέραινε τοίνυν ἕτερον. δι. ἴθι πέραινε σὺ
αἰσχύλ' ἀνύσας. σὺ δ' ἐς τὸ κακὸν ἀπόβλεπε.
αι. τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ τάδε γε κηρύσσω πατρὶ
κλύειν ἀκοῦσαι. ευ. τοῦτ' ἕτερον αὖθις λέγει,
κλύειν ἀκοῦσαι, ταυτὸν ὂν σαφέστατα.
δι. τεθνηκόσι γὰρ ἔλεγεν ὦ μόχθηρε σὺ,
οἷς οὐδὲ τρὶς λέγοντες ἐξικνούμεθα.
αι. σὺ δὲ πῶς ἐποίεις τοὺς προλόγους. ευ. ἐγὼ φράσω,
κἄν που δὶς εἴπω ταυτὸν, ἢ στοιβὴν ἴδῃς
ἐνοῦσαν ἔξω τοῦ λόγου, κατάπτυσον.
δι. ἴθι δὴ λέγ'. οὐ γάρ μοὐστὶν, ἀλλ' ἀκουστέα,
τῶν σῶν προλόγων τῆς ὀρθότητος τῶν ἐπῶν.
ευ. ἦν οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐτυχὴς ἀνήρ.
αι. μὰ τὸν δί', οὐ δῆτ', ἀλλὰ κακοδαίμων φύσει,
ὅν τινά γε πρὶν μὲν ἢ φῦναι ἀπόλλων ἔφη,
ἀποκτενεῖν τὸν πατέρα πρὶν καὶ γεγονέναι,
πῶς οὗτος ἦν τὸ πρῶτον εὐτυχὴς ἀνήρ.
ευ. εἶτ' ἐγένετ' αὖθις ἀθλιώτατος βροτῶν.
αι. μὰ τὸν δί' οὐ δῆτ', οὐ μὲν οὖν ἐπαύσατο.
πῶς γὰρ, ὅτε δὴ πρῶτον μὲν αὐτὸν γενόμενον
χειμῶνος ὄντος ἐξέθεσαν ἐν ὀστράκῳ,
ἵνα μὴ 'κτραφεὶς, γένοιτο τοῦ πατρὸς φονεύς.
εἶθ' ὡς πόλυβον ἤρρησεν οἰδῶν τὼ πόδε.
ἔπειτα γραῦν ἔγημεν αὐτὸς ὢν νέος.
καὶ πρός γε τούτοις, τὴν ἑαυτοῦ μητέρα,
εἶτ' ἐξετύφλωσεν αὑτόν. δι. εὐδαίμων ἄρ' ἦν,
εἰ κἀστρατήγησέν γε μετ' ἐρασινίδου.

ευ. ληρεῖς ἐγὼ γὰρ τοὺς προλόγους καλῶς ποιῶ.
αι. καὶ μὴν μὰ τὸν δί᾽, οὐ κατ᾽ ἔπος γέ σου κνίσω,
τὸ ῥῆμ᾽ ἕκαστον, ἀλλὰ σὺν τοῖσι θεοῖς,
ἀπὸ ληκυθίου σου τοὺς προλόγους διαφθερῶ.
ευ. ἀπὸ ληκυθίου σὺ τοὺς ἐμούς; αι. ἑνὸς μόνου.
ποιεῖς γὰρ οὕτως, ὥστ᾽ ἐναρμόττειν ἅπαν
καὶ κωδάριον, καὶ ληκύθιον, καὶ θυλάκιον,
ἐν τοῖς ἰαμβείοισι, δείξω δ᾽ αὐτίκα.
ευ. ἰδοὺ σὺ δείξεις; αι. φημί. δι. καὶ δεῖ χρὴ λέγειν.
ευ. αἴγυπτος ὡς ὁ πλεῖστος ἔσπαρται λόγος,
ξὺν παισὶ πεντήκοντα ναυτίλῳ πλάτῃ
ἄργος κατασχών. αι. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
δι. τουτὶ τί ἦν τὸ ληκύθιον. οὐ κλαύσεται;
λέγ᾽ ἕτερον αὐτῷ πρόλογον, ἵνα καὶ γνῶ πάλιν.
ευ. διόνυσος, ὃς θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς
καταπτὸς ἐν πεύκαισι παρνασσὸν κάτα
πηδᾷ χορεύων. αι. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
δι. οἴμοι πεπλήγμεθ᾽ αὖθις ὑπὸ τῆς ληκύθου.
ευ. ἀλλ᾽ οὐδὲν ἔσται πρᾶγμα. πρὸς γὰρ τουτονὶ
τὸν πρόλογον οὐχ ἕξει προσάψαι λήκυθον,
οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ᾽ ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ.
ἢ γὰρ πεφυκὼς ἐσθλὸς, οὐκ ἔχει βίον,
ἢ δυσγενὴς ὤν. αι. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
δι. εὐριπίδη. ευ. τί ἐστίν. δι. ὑφέσθαι μοι δοκεῖς.
τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτό γε πνευσεῖται πολύ.
ευ. οὐδ᾽ ἂν μὰ τὴν δήμητρα, φροντίσαιμί γε.
νυνὶ γὰρ αὐτοῦ τοῦτό γ᾽ ἐκκεκόψεται.
αι. ἴθι δὴ λέγ᾽ ἕτερον, κἀπέχου τῆς ληκύθου.
ευ. σιδώνιόν ποτ᾽ ἄστυ κάδμος ἐκλιπὼν

ἀγήνορος παῖς. αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
δι. ὦ δαιμόνι᾽ ἀνδρῶν, ἀποπρίω τὴν λήκυθον,
ἵνα μὴ διακναίσῃ τοὺς προλόγους ἡμῶν. εὐ. τὸ τί.
ἐγὼ πρίωμαι τῷδ᾽; δι. ἐὰν πείθῃ γ᾽ ἐμοὶ,
εὐ. οὐ δῆτ᾽, ἐπεὶ πολλοὺς προλόγους ἕξω λέγειν,
ἵν᾽ οὗτος οὐχ ἕξει προσάψαι λήκυθον.
πέλοψ ὁ ταντάλειος εἰς πῖσαν μολὼν
θοαῖσιν ἵπποις. αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
δι. ὁρᾷς, προσῆψεν αὖθις αὖ τὴν λήκυθον.
ἀλλ᾽ ὦ ᾽γάθ᾽ ἔτι καὶ νῦν ἀπόδος πάσῃ τέχνῃ.
λήψει γὰρ ὀβολοῦ, πάνυ καλήν γε κἀγαθήν.
εὐ. μὰ τὸν δί᾽ οὔπω γ᾽. ἔτι γὰρ εἰσί μοι συχνοὶ,
οἰνεύς ποτ᾽ ἐκ γῆς. αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
εὐ. ἔασον εἰπεῖν πρῶθ᾽ ὅλον με τὸν στίχον,
οἰνεύς ποτ᾽ ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν στάχυν,
θύων ἀπαρχάς. αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσε.
δι. μεταξὺ θύων, καὶ τίς αὖθ᾽ ὑφείλετο.
εὐ. ἔα αὐτὸν ὦ τᾶν. πρὸς τοδὶ γὰρ εἰπάτω,
ζεὺς ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο.
δι. ἀπολεῖ σ᾽ ἐρεῖ γὰρ ληκύθιον ἀπώλεσεν.
τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτ᾽ ἐπὶ τοῖς προλόγοισί σου.
ὥσπερ τὰ σῦκ᾽ ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφυ.
ἀλλ᾽ ἐς τὰ μέλη πρὸς τῶν θεῶν αὐτοῦ τράπου,
καὶ μὴν ἔχω γ᾽ ὡς αὐτὸν ἀποδείξω κακὸν,
μελοποιὸν ὄντα καὶ ποιοῦντα ταὔτ᾽ ἀεί.

Στροφή.

χο. τί ποτε πρᾶγμα γενήσεται,
φροντίζειν γὰρ ἔγωγ᾽ ἔχω,
τίν᾽ ἄρα μέμψιν γ᾽ ἐποίσει

δι. αὕτη ποθ' ἡ μοῦσ' οὐκ ἐλεσβίαζεν, οὔ.
αι. ἀλκυόνες αἳ παρ' ἀενάοις θαλάσσης
κύμασι στωμύλλεται,
τέγγουσαι νοτερῆς πτερῶν,
ῥανίσι χρόα δροσιζόμεναι,
αἵθ' ὑπωρόφιοι κατὰ γωνίας
εἱ εἱ εἱ εἱ εἱ εἱ εἱλίσσετε δακτύλοις φάλαγγες,
ἱστότονα πηνίσματα καὶ
κερκίδος ἀοιδοῦ μελέτας.
ἵν' ὁ φίλαυλος ἔπαλλε δελφὶς
πρώραις κυανεμβόλοις
μαντεῖα καὶ σταδίους,
οἰνάνθας γάνος ἀμπέλου,
βότρυος ἕλικα παυσίπονον
περίβαλλ' ὦ τέκνον ὠλένας,
ὁρᾷς τὸν πόδα τοῦτον; δι. ὁρῶ.
αι. τί δαὶ τοῦτον; ὁρᾷς; δι. ὁρῶ.
αι. τοιαῦτα μέντοι σὺ ποιῶν,
τολμᾷς τἀμὰ μέλη ψέγειν
ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον
κυρήνης μελοποιῶν;
τὰ μὲν μέλη σου ταῦτα, βούλομαι δ' ἔτι
τὸν τῶν μονῳδιῶν διεξελθεῖν τρόπον.
ὦ νυκτὸς κελαινοφαὴς
ὄρφνα, τίνα μοι δύστηνον
ὄνειρον πέμπεις ἐξ ἀφανοῦς,
ἀΐδα πρόπολον,
ψυχὰν ἄψυχον ἔχοντα,
μελαίνας νυκτὸς παῖδα,

φρικώδη δεινὰν ὄψιν.
μελανονεκυείμονα,
φόνια φόνια δερκόμενον,
μεγάλοις ὄνυχας ἔχοντα.
ἀλλά μοι ἀμφίπολοι λύχνον ἅψατε.
κάλπισί τ' ἐκ ποταμῶν δρόσον ἄρατε,
θέρμετε δ' ὕδωρ,
ὡς ἂν θεῖον ὄνειρον ἀποκλύσω.
ἰὼ πόντιε δαῖμον,
τοῦτ' ἐκεῖν'. ἰὼ ξύνοικοι,
τὰ δὲ τέρατα θεάσασθε,
τὸν ἀλεκτρυόνα μου ξυναρπά
σασα φρούδη γλύκη
νύμφαι ὀρεσίγονοι
ὦ μανία ξύλλαβε.
ἐγὼ δ' ἁ τάλαινα προσέχουσ' ἔτυχον,
ἐμαυτῆς ἔργοισιν
λίνου μεσὸν ἄτρακτον,
εἱ εἱ εἱ εἱλίσσουσα χεροῖν.
κλωστῆρα ποιοῦσ' ὅπως κνεφαῖος
ἐς τὴν ἀγορὰν φέρουσ' ἀποδοίμαν.
ὁ δ' ἀνέπτατ' ἀνέπτατ' ἐς αἰθέρα
κουφοτάταις πτερύγων ἀκμαῖς.
ἐμοὶ δ' ἄχε' ἄχεα κατέλιπεν,
δάκρυα δάκρυά τ' ἀπ' ὀμμάτων,
ἔβαλον ἔβαλον ἁ τλάμων.
ἀλλ' ὦ κρῆτες ἴδης τέκνα,
τὰ τόξα λαβόντες, ἐπαμύνατε
τὰ κῶλά τ' ἀμπάλλετε κυκλούμενοι

τὴν οἰκίαν. ἅμα δὲ
δίκτυννα παῖς ἄρτεμις
καλὰ, τὰς κυνίσκας
ἔχουσ' ἐλθέτω διὰ δόμων
πανταχῇ. σὺ δ' ὦ διὸς
διπύρους ἀνέχουσα λαμπάδας,
ὀξυτάταιν χεροῖν ἑκάτα
παράφηνον ἐς γλύκης, ὅπως
ἐσελθοῦσα φωράσω.
δι. παύσασθον ἤδη τῶν μελῶν.
αἰ. κἀμοί γ' ἅλις.
ἐπὶ τὸν σταθμὸν γὰρ ἀγαγεῖν βούλομαι,
ὅσπερ γ' ἐλέγξει τὴν ποίησιν νῷν μόνος.
τὸ γὰρ βάρος νῷν βασανιεῖ τῶν ῥημάτων.
δι. ἴτε δεῦρο νυν, εἴπερ γε δεῖ καὶ τοῦτό με
ἀνδρῶν ποιητῶν τυροπωλῆσαι τὴν τέχνην.
χο. ἐπίπονοί γ' οἱ δεξιοί.
τὸ δὲ γὰρ ἕτερον αὖ τέρας
νεοχμὸν, ἀτοπίας πλέων.
ὃ τίς ἂν ἐπενόησεν ἄλλος;
μὰ τὸν, ἐγὼ μὲν οὐδ' ἂν εἴ τις
ἔλεγέ μοι τῶν ἐπιτυχόντων
ἐπειθόμην, ἀλλ' ᾠόμην ἂν
αὐτὸν αὐτὰ ληρεῖν.
δι. ἴθι νυν παρείστασθον παρὰ τὼ πλάστιγγ'. αἰ. ἰδού.
δι. καὶ λαβομένω, τὸ ῥῆμ' ἑκάτερος εἴπατον,
καὶ μὴ μεθεῖσθον, πρὶν ἂν ἐγὼ σφῷν κοκκύσω.
αἰ. ἐχόμεθα. δι. τοὔπος νυν λέγετον ἐπὶ τὸν σταθμόν.
εὐ. εἴθ' ὤφελ' ἀργοῦς μὴ διαπτάσθαι σκάφος.

αἰ. σπερχειὲ ποταμὲ, βουνόμοι τ' ἄθι στροφαί.
δι. κόκκυ μεθεῖτε καὶ πολύ γε κατωτέρω
χωρεῖ τὸ τοῦδε. ευ. καὶ τί ποτ' ἐστὶ τ' αἴτιον;
δι. ὅτ' εἰσέθηκε ποταμὸν ἐριοπωλικῶς
ὑγρὸν ποιήσας τοὔπος ὥσπερ τἄρια.
σὺ δ' εἰσέθηκας τοὔπος ἐπτερωμένον.
ευ. ἀλλ' ἕτερον εἰπάτω τι, κἀντιστησάτω.
δι. λάβεσθέ τοίνυν αὖθις. ευ. ἤν ἰδού. δι. λέγε.
ευ. οὐκ ἔστι πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος.
αἰ. μόνος θεῶν γὰρ θάνατος, οὐ δώρων ἐρᾷ.
δι. μεθεῖτε, μεθεῖτε, καὶ τὸ τοῦδέ γ' αὖ ῥέπει.
θάνατον γὰρ εἰσέθηκε βαρύτατον κακῶν.
ευ. ἐγὼ δὲ πειθώ γ' ἔπος ἄριστ' εἰρημένον,
δι. πειθὼ δὲ κοῦφόν ἐστι καὶ νοῦν οὐκ ἔχον,
ἀλλ' ἕτερον αὖ ζήτει τι τῶν βαρυστάθμων,
ὅ τι σοι καθέλξει καρτερόν τε καὶ μέγα.
ευ. φέρε ποῦ τοιοῦτο δῆτα μοὐστὶ, ποῦ φράσω.
δι. βέβληκ' ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα.
λέγοιτ' ἂν, ὡς αὕτη 'στὶ λοιπὴ σφῷν στάσις.
ευ. σιδηροβριθές τ' ἔλαβε δεξιᾷ ξύλον.
αἰ. ἐφ' ἅρματος γὰρ ἅρμα, καὶ νεκρῷ νεκρός.
δι. ἐξηπάτηκεν αὖ σε καὶ νῦν. ευ. τῷ, τρόπῳ;
δι. δύ' ἅρματ' εἰσέθηκε καὶ νεκρὼ δύω.
οὓς οὐκ ἂν ἄραιντ' οὐδ' ἑκατὸν αἰγύπτιοι.
αἰ. καὶ μηκέτ' ἔμοιγε κατ' ἔπος, ἀλλ' ἐς τὸν σταθμὸν
αὐτὸς, τὰ παιδία, χἠ γυνὴ, κηφισοφῶν,
ἐμβὰς καθήσθω ξυλλαβὼν τὰ βιβλία.
ἐγὼ δὲ δύ' ἔπη τῶν ἐμῶν ἐρῶ μόνα.
δι. ἄνδρες σοφοὶ, κἀγὼ μὲν αὐτοὺς οὐ κρινῶ.

οὐ γὰρ δι' ἔχθρας οὐδετέρῳ γενήσομαι.
τὸν μὲν γὰρ ἡγοῦμαι σοφὸν, τῷ δ' ἥδομαι.
πλ. οὐδὲν ἄρα πράξεις ὧνπερ ἦλθες οὕνεκα.
δι. ἐὰν δὲ κρίνω. πλ. τὸν ἕτερον λαβὼν ἄπει,
ὁπότερον ἂν κρίνῃς, ἵν' ἔλθῃς μὴ μάτην.
δι. εὐδαιμονοίης. φέρε δὴ πύθεσθέ μου ταδὶ,
ἐγὼ κατῆλθον ἐπὶ ποιητήν. πλ. τοῦ χάριν;
δι. ἵν' ἡ πόλις σωθεῖσα τοὺς χοροὺς ἄγῃ,
ὁπότερος ἂν οὖν τῇ πόλει παραινέσειν
μέλλει τι χρηστὸν, τοῦτον ἄξειν μοι δοκῶ.
πρῶτον μὲν οὖν περὶ ἀλκιβιάδου τίν' ἔχετον
γνώμην ἑκάτερος, ἡ πόλις γὰρ δυστοκεῖ.
αἰ. ἔχει δὲ περὶ αὐτοῦ τίνα γνώμην. δι. τίνα;
ποθεῖ μὲν, ἐχθαίρει δὲ, βούλεται δ' ἔχειν.
ἀλλ' ὅ,τι νοεῖτον, εἴπατον τούτου πέρι.
εὐ. μισῶ πολίτην, ὅστις ὠφελεῖν πάτραν
βραδὺς πέφυκε, μεγάλα δέ γε βλάπτειν ταχὺς.
καὶ πόριμον αὑτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον.
δι. εὖ γ' ὦ πόσειδον, σὺ δὲ τίνα γνώμην ἔχεις.
αἰ. οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν,
μάλιστα μὲν λέοντα μὴ 'ν πόλει τρέφειν.
ἢν δ' ἐκτραφῇ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.
δι. νὴ τὸν δία τὸν σωτῆρα, δυσκρίτως γ' ἔχω,
ὁ μὲν, σοφῶς γὰρ εἶπεν. ὁ δ' ἕτερος σαφῶς.
ἀλλ' ἔτι μίαν γνώμην ἑκάτερος εἴπατον,
περὶ τῆς πόλεως ἥντιν' ἔχετον σωτηρίαν.
εὐ. εἴτις πτερώσας κλεόκριτον κινησίᾳ,
αἴροιεν αὖραι πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα.
δι. γελοῖον ἂν φαίνοιτο, νοῦν δ' ἔχει τινά.

εὐ. εἰ ναυμαχοῖεν ἄν, κατέχοντές τ' ὀξίδας
ῥαίνοιεν ἐς τὰ βλέφαρα τῶν ἐναντίων.
ἐγὼ μὲν οἶδα καὶ θέλω φράζειν. δι. λέγε.
εὐ. ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πίσθ' ἡγώμεθα,
τὰ δ' ὄντ' ἄπιστα πιστά. δι. πῶς, οὐ μανθάνω,
ἀμαθέστερόν πως εἰπὲ καὶ σαφέστερον.
εὐ. εἰ τῶν πολιτῶν οἷσι νῦν πιστεύομεν
τούτοις ἀπιστήσαιμεν, οἷς δ' οὐ χρώμεθα,
τούτοισι χρυσαίμεθ', ἴσως σωθῶμεν ἄν,
εἰ νῦν γε δυστυχοῦμεν ἐν τούτοισι, πῶς
τἀναντία πράττοντες οὐ σῳζοίμεθ' ἄν.
δι. εὖ γ' ὦ παλάμηδες, ὦ σοφωτάτη φύσις,
ταυτὶ πότερ' αὐτὸς εὗρες ἢ κηφισοφῶν.
εὐ. ἐγὼ μόνος, τὰς δ' ὀξίδας κηφισοφῶν.
δι. τί δαὶ λέγεις σύ. αἰ. τὴν πόλιν νῦν μοι φράσον
πρῶτον, τίσι χρῆται. πότερα τοῖς χρηστοῖς. δι. πόθεν.
μισεῖ κάκιστα. αἰ. τοῖς πονηροῖς δ' ἥδεται;
δι. οὐ δῆτ' ἐκείνη γ' ἀλλὰ χρῆται πρὸς βίαν.
αἰ. πῶς οὖν τις ἂν σώσειε τοιαύτην πόλιν.
ᾗ μήτε χλαῖνα, μήτε σισύρα ξυμφέρει.
δι. εὕρισκε νὴ δί' εἴπερ ἀναδύσει πάλιν.
αἰ. ἐκεῖ φράσαιμ' ἄν, ἐνθαδὶ δ' οὐ βούλομαι.
δι. μὴ δῆτα σύ γ', ἀλλ' ἐνθένδ' ἀνίει τἀγαθά.
αἰ. τὴν γῆν ὅταν νομίσωσι τὴν τῶν πολεμίων,
εἶναι σφετέραν, τὴν δὲ σφετέραν τῶν πολεμίων,
πόρον δὲ τὰς ναῦς, ἀπορίαν δὲ τὸν πόρον.
δι. εὖ, πλὴν ὁ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνει μόνος.
πλ. κρίνοις ἄν. δι. αὕτη σφῷν κρίσις γενήσεται.
αἱρήσομαι γὰρ ὅνπερ ἡ ψυχὴ θέλει.

ευ. μεμνημένος νῦν τῶν θεῶν οὓς ὤμοσας,
ἦ μὴν ἀπάξειν μ' οἴκαδ', αἱροῦ τοὺς φίλους.
δι. ἡ γλῶττ' ὀμώμοκ', αἰσχύλον δ' αἱρήσομαι.
ευ. τί δέδρακας ὦ μιαρώτατ' ἀνθρώπων; δι. ἐγώ;
ἔκρινα νικᾶν αἰσχύλον. τιὴ γὰρ οὔ;
ευ. αἴσχυστον ἔργον μ' ἐργασάμενος προσβλέπεις.
δι. τί δ' αἰσχρὸν, ἢν μὴ τοῖς θεωμένοις δοκῇ.
ευ. ὦ σχέτλιε; περιόψει με δὴ τεθνηκότα.
δι. τίς οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν,
τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν, καὶ τὸ καθεύδειν κώδιον;
πλ. χωρεῖτε τοίνυν ὦ διόνυσ' εἴσω. δι. τί δαί;
πλ. ἵνα ξενίσω σφὼ πρὶν γ' ἀπελθεῖν. δι. εὖ λέγεις
νὴ τὸν δί', οὐ γὰρ ἄχθομαι τῷ πράγματι.
χο. μακάριον γ' ἀνὴρ ἔχων
ξύνεσιν ἠκριβωμένην.
πάρα δὲ πολλοῖσι μαθεῖν,
ὅδε γὰρ εὖ φρονεῖν δοκήσας·
πάλιν ἄπεισιν οἴκαδ' αὖθις,
ἐπ' ἀγαθῷ μὲν τοῖς πολίταις,
ἐπ' ἀγαθῷ δὲ τοῖς ἑαυτοῦ
ξυγγενέσι τε καὶ φίλοις,
διὰ τὸ ξυνετὸς εἶναι
χαρίεν οὖν μὴ σωκράτει
παρακαθήμενον λαλεῖν,
ἀποβαλόντα μουσικὴν,
τάτε μέγιστα παραλιπόντα
τῆς τραγῳδικῆς τέχνης.
τὸ δ' ἐπὶ σεμνοῖσι λόγοις,
καὶ σκαριφισμοῖσι λήρων

διατρίβειν ἀργὸν ποιεῖσθαι
παραφρονοῦντος ἀνδρός.
πλ. ἄγε δὴ χαίρων αἰσχύλε χώρει,
καὶ σῶζε πόλιν τὴν ἡμετέραν
γνώμαις ἀγαθαῖς καὶ παίδευσον
τοὺς ἀνοήτους, πολλοὶ δ' εἰσί,
καὶ δὸς τουτὶ κλεοφῶντι φέρων,
καὶ τουτοισὶ τοῖσι ποριςαῖς
μύρμηκί θ' ὁμοῦ καὶ νικομάχῳ,
τόδε δ' ἀρχενόμῳ,
καὶ φράζ' αὐτοῖς ταχέως ἥκειν
ὡς ἐμὲ δευρί, καὶ μὴ μέλλειν.
κἂν μὴ ταχέως ἥκωσι,
νὴ τὸν ἀπόλλω στίξας αὐτοὺς,
καὶ συμποδίσας
μετ' ἀδειμάντου τοῦ λευκολόφου
κατὰ γῆς ταχέως ἀποπέμψω.
αἰ. ταῦτα ποιήσω, σὺ δὲ τὸν θρόνον
τὸν ἐμὸν παράδος σοφοκλεῖ τηρεῖν,
καὶ σώζειν. ἢν ἄρ' ἐγώ ποτε
δεῦρ' ἀφίκωμαι τοῦτον γὰρ ἐγὼ
σοφίᾳ κρίνω δεύτερον εἶναι.
μέμνησο δ' ὅπως ὁ πανοῦργος ἀνὴρ,
καὶ ψευδολόγος, καὶ βωμολόχος,
μηδέποτ' εἰς τὸν θᾶκον τὸν ἐμὸν,
μηδ' ἄκων ἐγκαθεδεῖται.
πλ. φαίνετε, τοίνυν ὑμεῖς τούτῳ
λαμπάδας ἱερὰς, χἅμα προπέμπετε
τοῖς τούτου τοῦτον μέλεσι,

καὶ μολπαῖς κελαδοῦντες.
χο. πρῶτα μὲν εὐοδίαν ἀγαθὴν ἀπιόντι ποιητῇ
ἐς φάος ὀρνυμένῳ δότε δαίμονες οἱ κατὰ γαῖαν,
τῇ τε πόλει μεγάλων ἀγαθῶν ἀγαθὰς ἐπινοίας.
πάγχυ γὰρ ἐκ μεγάλων ἀχέων παυσαίμεθ' ἂν οὕτως
ἀργαλέων τ' ἐν ὅπλοις ξυνόδων· κλεοφῶν δὲ μαχέσθω,
κἄλλος ὁ βουλόμενος τούτων πατρίοις ἐν ἀρούραις.

ἀριστοφάνους βατράχων τέλος.

Υπόθεσις ἱππέων ἀριστοφάνους.

Παράγει τινὰ κλέωνα τὸν καλούμενον, παφλαγόνα, καὶ ἔτι βυρσοπώλην πικρότατα καθεσθίοντά πως τὰ κοινὰ χρήματα ἐν παραλογισμοῖς διαφοροῦντ' ἐρρωμένως ἀλλαντοπώλην, εὐθέως σκατοφάγον πεισθέντα ἐπιθέσθαι σὺν ἱππεῦσι τισὶν ἐν χορῷ παροῦσι τῇ τῶν πραγμάτων ἀρχῇ κλέωνός τ' ἐν μέσῳ κατηγορεῖ. ἐγένετο τοῦτο. ἐξέπεσεν ὁ κλέων παγκάκως, ὁ σκατοφάγος ἔτυχε προεδρείας καλῆς. ἐδιδάχθη τὸ δρᾶμα ἐπὶ στρατοκλέους ἄρχοντος δημοσίᾳ εἰς λήναια δι' αὐτοῦ ἀριστοφάνους. πρῶτος ἐνίκα. δεύτερος κρατῖνος, σατύροις. τρίτος ἀριστομένης, ὀλοφύροις. ἰστέον ὅτι εἰς δ μέρη διήρητο ὁ δῆμος τῶν ἀθηναίων, εἰς πεντακοσιοδίμνοις, εἰς ἱππέας, εἰς ζευγίτας, καὶ εἰς θῆτας.

δημοσθένης.
ἀγοράκριτος, ὁ καὶ ἀλλαντοπώλης.
κλέων.
νικίας.
χορὸς ἱππέων.
δῆμος.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΙΠΠΕΙΣ.

Δημοσθένης προλογίζει.

Ἀτταταιὰξ τῶν κακῶν ἰατταταί.
κακῶς παφλαγόνα τὸν νεώνητον κακὸν
αὐταῖσι βουλαῖς ἀπολέσειαν οἱ θεοί.
ἐξ οὗ γὰρ εἰσήρρησεν εἰς τὴν οἰκίαν,
πληγὰς ἀεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις.
νι. κάκιστα δῆθ', οὗτός γε πρῶτος παφλαγόνων,
αὐταῖς διαβολαῖς. δη. ὦ κακόδαιμον, πῶς ἔχεις.
νι. κακῶς καθάπερ σύ. δη. δεῦρό νυν πρόσελθ' ἵνα
ξυναυλίαν κλαύσωμεν, οὐλύμπου νόμον.
μὺ μῦ, μὺ μῦ, μὺ μῦ, μὺ μῦ, μὺ μῦ, μὺ μῦ.
τί κινυρόμεθ' ἄλλως, οὐκ ἐχρῆν ζητεῖν τινὰ
σωτηρίαν νῷν, ἀλλὰ μὴ κλάειν ἔτι;
νι. τίς οὖν γένοιτ' ἂν, λέγε σύ. δη. σὺ μὲν οὖν μοι λέγε,

ἵνα μοι μάχωμαι. νι. μὰ τὸν ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
ἀλλ' εἰπὲ θαρρῶν, εἶτα κἀγώ σοι φράσω.
δη. πῶς ἂν σύ μοι λέξειας ἃ 'μὲ χρὴ λέγειν.
νι. ἀλλ' οὐκ ἔνι μοι τὸ θρέττε, πῶς ἂν οὖν ποτε
εἴποιμ' ἂν αὐτὸ δῆτα κομψευριπιδικῶς.
δη. μή μοιγε μή μοι, μὴ διασκανδικίσῃς,
ἀλλ' εὑρέ τιν' ἀπόκινον ἀπὸ τοῦ δεσπότου.
νι. λέγε δὴ μόλωμεν ξυνεχὲς ὡδὶ ξυλλαβών.
καὶ δὴ λέγω μόλωμεν. νι. ἐξόπισθέ νυν
αὐτὸ φάθι τοῦ μόλωμεν. δη. αὐτό. νι. πάνυ καλῶς
ὥσπερ δεφόμενος νῦν ἀρέμα πρῶτον λέγε,
τὸ μόλωμεν. εἶτα δ' αὐτὸ κατεπάγων πυκνόν.
δη. μόλωμεν αὐτὸ, μόλωμεν αὐτομολῶμεν. νι. ἦν
οὐχ ἡδύ; δη. νὴ δία, πλήν γε περὶ τῷ δέρματι
δέδοικα τουτονὶ τὸν οἰωνόν. νι. τί δαί.
δη. ὅτιὴ τὸ δέρμα τῶν δεφομένων ἀπέρχεται.
νι. κράτιστα τοίνυν τῶν παρόντων ἐστὶ νῷν,
θεῶν ἰόν τε προσπεσεῖν ποι πρὸς βρέτας.
δη. ποῖον βρετέττας ἐτεὸν ἡγεῖ γὰρ θεούς.
νι. ἔγωγε. δη. ποίῳ χρώμενος τεκμηρίῳ.
νι. ὅτιὴ θεοῖσιν ἐχθρός εἰμ' οὐκ εἰκότως.
δη. εὖ προσβιβάζεις μ'. νι. ἀλλ' ἑτέρᾳ ποι σκεπτέον.
δη. βούλει τὸ πρᾶγμα τοῖς θεαταῖσι φράσω.
νι. οὐ χεῖρον, ἓν δ' αὐτοὺς παραιτησώμεθα,
ἐπίδηλον ἡμῖν, τοῖς προσώποισι ποεῖν,
ἢν τοῖς ἔπεσι χαίρωσι καὶ τοῖς πράγμασι.
δη. λέγοιμ' ἂν ἤδη, νῷν γάρ ἐστι δεσπότης
ἄγροικος ὀργὴν, κυαμοτρὼξ, ἀκράχολος,
δῆμος πυκνίτης, δύσκολον γερόντιον,

ὑπόκωφον

ὑπόκωφον, οὗτος τῇ προτέρᾳ νουμηνίᾳ
ἐπρίατο δοῦλον, βυρσοδέψην παφλαγόνα,
πανουργότατον, καὶ διαβολώτατόν τινα.
οὗτος καταγνοὺς τοῦ γέροντος τοὺς τρόπους,
ὁ βυρσοπαφλαγὼν, ὑποπεσὼν τὸν δεσπότην,
ἤκαλλ' ἐθώπευ' ἐκολάκευ' ἐξηπάτα,
κοσκυλματίοις ἄκροισι, τοιαυτὶ λέγων,
ὦ δῆμε, λοῦσαι πρῶτον ἐκδικάσας μίαν,
ἔνθου, ῥόφησον, ἔντραγ', ἔχε τριώβολον.
βούλει παραθῶ σοι δόρπον; εἶτ' ἀναρπάσας
ὅτι ἄν τις ἡμῶν σκευάσῃ τῷ δεσπότῃ,
παφλαγὼν κεχάρισται τοῦτο, καὶ πρώην γ' ἐμοῦ
μᾶζαν μεμαχότος ἐν πύλῳ λακωνικὴν,
πανουργότατά πως περιδραμὼν ὑφαρπάσας,
αὐτὸς παρέθηκε τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην.
ὑμᾶς δ' ἀπελαύνει, κοὐκ ἐᾷ τὸν δεσπότην
ἄλλον θεραπεύειν, ἀλλὰ βυρσίνην ἔχων
δειπνοῦντος ἑστὼς, ἀποσοβεῖ τοὺς ῥήτορας.
ᾄδει δὲ χρησμοὺς, εἶθ' ὁ γέρων σιβυλλιᾷ.
ὁ δ' αὐτὸν ὡς ὁρᾷ μεμακκοακότα,
τέχνην πεποίηται. τοὺς γὰρ ἔνδον ἄντικρυς
ψευδῆ διαβάλλει, κᾆτα μαστιγούμεθα
ἡμεῖς. παφλαγὼν δὲ περιθέων τοὺς οἰκέτας,
αἰτεῖ, ταράττει, δωροδοκεῖ, λέγων τάδε,
ὁρᾶτε τὸν ὕλαν δι' ἐμὲ μαστιγούμενον;
εἰ μή μ' ἀναπείσετ', ἀποθανεῖσθε σήμερον.
ἡμεῖς δὲ δίδομεν, εἰ δὲ μή, πατούμενοι
ὑπὸ τοῦ γέροντος ὀκταπλάσιον χέζομεν.
νῦν οὖν ἀνύσαντες φροντίσωμεν ὦγαθὲ,

ποίαν ὁδὸν νῷ φρεπτέον, καὶ πρὸς τίνα.
νι. κράτιστ' ἐκείνην τὴν μόλωμεν ὦ 'γαθέ.
δη. ἀλλ' οὐχ οἷόν τε τὸν παφλαγόν' οὐδὲν λαθεῖν.
ἐφορᾷ γὰρ αὐτὸς πάντ'. ἔχει γὰρ τὸ σκέλος,
τὸ μὲν, ἐν πύλῳ, τὸ δ' ἕτερον ἐν τῇ 'κκλησίᾳ.
τοσόνδε δ' αὐτοῦ βῆμα διαβεβηκότος,
ὁ πρωκτός ἐστιν αὐτόχρημ' ἐν χαόσιν,
τὼ χεῖρ' ἐν αἰτωλοῖς, ὁ νοῦς δ' ἐν κλωπιδῶν.
νι. κράτιστον οὖν νῷν ἀποθανεῖν. ἀλλὰ σκόπει,
ὅπως ἂν ἀποθάνωμεν ἀνδρικώτατα.
δη. πῶς δῆτα, πῶς γένοιτ' ἂν ἀνδρικώτατα.
νι. βέλτιστον ἡμῖν αἷμα ταύρειον πιεῖν.
ὁ θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος αἱρετώτερος.
δη. μὰ δί' ἀλλ' ἄκρατον οἶνον ἀγαθοῦ δαίμονος.
ἴσως γὰρ ἂν χρηστόν τι βουλευσώμεθα.
νι. ἰδού γ' ἄκρατον, περὶ ποτοῦ γοῦν ἐστί σοι;
πῶς δ' ἂν μεθύων χρηστόν τι βουλεύσαιτ' ἀνήρ.
δη. ἄληθες οὗτος, κρουνοχυτρολήραιον εἶ,
οἶνον σὺ τολμᾷς εἰς ἐπίνοιαν λοιδορεῖν;
οἴνου γὰρ εὕροις ἄν τι πρακτικώτερον,
ὁρᾷς; ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι, τότε
πλουτοῦσι, διαπράττουσι, νικῶσι δίκας,
εὐδαιμονοῦσιν, ὠφελοῦσι τοὺς φίλους.
ἀλλ' ἐξένεγκέ μοι ταχέως οἴνου χοᾶ,
τὸν νοῦν ἵν' ἄρδω, καὶ λέγω τι δεξιόν.
νι. οἴμοι τί ποθ' ἡμᾶς ἐργάσει τῷ σῷ ποτῷ.
δη. ἀγάθ', ἀλλ' ἔνεγκ'. ἐγὼ δὲ κατακλινήσομαι.
ἢν γὰρ μεθυσθῶ, πάντα ταυτὶ καταπάσω,
βουλευματίων καὶ γνωμιδίων, καὶ νοϊδίων.

νι. ὡς εὐτυχῶς, ὅτ' οὐκ ἐλήφθην ἔνδοθεν
κλέπτων τὸν οἶνον. δη. εἰπέ μοι παφλαγὼν τί δρᾷ.
νι. τουτὶ πάστα λείξας δημιόπρατ' ὁ βάσκανος,
ῥέγκει μεθύων ἐν τοῖσι βύρσαις, ὕπτιος.
δη. ἴθι νυν ἄκρατον ἐγκάναξόν μοι πολύν.
νι. σπονδήν λαβὲ δὴ, καὶ σπεῖσον ἀγαθοῦ δαίμονος,
ἕλκ' ἕλκε τὴν τοῦ δαίμονος τοῦ πραμνίου.
δη. ὦ δαῖμον ἀγαθὲ, σὸν τὸ βούλευμ' οὐκ ἐμόν.
νι. εἴπ' ἀντιβολῶ τί ἐστί. δη. τοὺς χρησμοὺς ταχὺ
κλέψας ἐνεγκὲ τοῦ παφλαγόνος, ἔνδοθεν,
ἕως καθεύδει. νι. ταῦτ' ἀτὰρ τοῦ δαίμονος;
δέδοιχ' ὅπως μὴ τεύξομαι κακοδαίμονος.
δη. φέρε νυν ἐγὼ 'μαυτῷ προσαγάγω τὸν χοᾶ
τὸν νοῦν ἵν' ἄρδω, καὶ λέγω τι δεξιόν.
νι. ὡς μεγάλ' ὁ παφλαγὼν πέρδεται καὶ ῥέγκεται,
ὥστ' ἔλαθον αὐτὸν, τὸν ἱερὸν χρησμὸν λαβὼν,
ὅνπερ μάλιστ' ἐφύλαττεν. δη. ὦ σοφώτατε
φέρ' αὐτὸν ἵν' ἀναγνῶ, σὺ δ' ἔγχεον πιεῖν
ἀνύσας τί, φέρ' ἴδω τί ἄρ' ἔνεστιν αὐτόθι,
ὦ λόγια, δός σύ μοι τὸ ποτήριον ταχύ.
νι. ἰδοὺ, τί φησιν ὁ χρησμός. δη. ἑτέραν ἔγχεον.
νι. ἐν τοῖς λογίοις ἔνεστιν ἑτέραν ἔγχεον;
δη. ὦ βάκι. νι. τί ἐστί. δη. δὸς τὸ ποτήριον ταχύ.
νι. πολλῷ γ' ὁ βάκις ἐχρῆτο τὸ ποτηρίῳ.
δη. ὦ μιαρὲ παφλαγὼν, ταῦτ' ἄρ' ἐφυλάττου πάλαι.
τὸν περὶ σεαυτοῦ χρησμὸν ὀρρωδῶν. νι. τιή.
δη. ἐνταῦθ' ἔνεστιν, αὐτὸς ὡς ἀπόλλυται.
νι. καὶ πῶς. δη. ὅπως, ὁ χρησμὸς ἄντικρυς λέγει,
ὡς πρῶτα μὲν στυππειοπώλης γίνεται

ὃς πρῶτος ἕξει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.
νι. εἷς οὑτοσὶ πόλις, τί τοὐντεῦθεν, λέγε.
δη. μετὰ τοῦτον αὖθις προβατοπώλης δεύτερος.
νι. δύο τώδε πώλα, καὶ τί τοῦτον χρὴ παθεῖν.
δη. κρατεῖν, ἕως αὖ ἕτερος ἀνὴρ βδελυλώτερος
αὐτοῦ γένοιτο. μετὰ δὲ ταῦτ' ἀπόλλυται.
ἐπιγίνεται γὰρ βυρσοπώλης παφλαγὼν,
ἅρπαξ, κεκράκτης, κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων.
νι. τὸν προβατοπώλην ἦν ἄρ' ἀπολέσθαι χρεὼν
ὑπὸ βυρσοπώλου. δη. νὴ δί'; νι. οἴμοι δείλαιος.
πόθεν οὖν ἂν ἔτι γένοιτο πώλης εἷς μόνος.
δη. ἔτ' ἐστὶν εἷς, ὑπερφυᾶ τέχνην ἔχων.
νι. εἴπ' ἀντιβολῶ τίς ἐστίν. δη. εἴπω; νι. νὴ δία.
δη. ἀλλαντοπώλης ἔσθ' ὁ τοῦτον ἐξολῶν.
νι. ἀλλαντοπώλης, ὦ πόσειδον τῆς τέχνης.
φέρε ποῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐξευρήσομεν.
δη. ζητῶμεν αὐτόν. νι. ἀλλ' ὁδὶ προσέρχεται,
ὥσπερ κατὰ θεῖον εἰς ἀγοράν. δη. ὦ μακάριε
ἀλλαντοπῶλα, δεῦρο δεῦρ' ὦ φίλτατε,
ἀνάβαινε σωτὴρ τῇ πόλει καὶ νῷν φανείς.
ἀλ. τί ἐστι, τί με καλεῖτε. δη. δεῦρ' ἐλθ' ἵνα πύθῃ,
ὡς εὐτυχὴς εἶ καὶ μεγάλως εὐδαιμονεῖς.
νι. ἴθι δὴ κάθελ' αὐτοῦ τοὐλεόν, καὶ τοῦ θεοῦ
τὸν χρησμὸν ἀνάδιδαξον αὐτὸν ὡς ἔχει.
ἐγὼ δ' ἰὼν προσκέψομαι τὸν παφλαγόνα.
δη. ἄγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί,
ἔπειτα τὴν γῆν πρόσκυνσον, καὶ τοὺς θεούς.
ἀλ. ἰδοὺ τί ἐστι. δη. ὦ μακάρι', ὦ πλούσιε,
ὦ νῦν μὲν οὐδεὶς, αὔριον δ' ὑπέρμεγας,

ὦ τῶν ἀθηνῶν ταγὲ τῶν εὐδαιμόνων.

ἀλ. τί μ' ὦ 'γαθ' οὐ πλύνειν ἐᾷς τὰς κοιλίας
πωλεῖν τε τοὺς ἀλλᾶντας, ἀλλὰ καταγελᾷς.

δη. ὦ μῶρε, ποίας κοιλίας, δεῦρο βλέπε,
τὰς στίχας ὁρᾷς γε τῶνδε τῶν λαῶν. ἀλ. ὁρῶ.

δη. τούτων ἁπάντων αὐτὸς ἀρχέλας ἔσει,
καὶ τῆς ἀγορᾶς, καὶ τῶν λιμένων, καὶ τῆς πυκνὸς,
βουλὴν πατήσεις, καὶ στρατηγοὺς κλαστάσεις,
δήσεις, φυλάξεις, ἐν πρυτανείῳ λαικάσεις,

ἀλ. ἐγώ; δη. σὺ μέντοι, κοὐδέπω γε πάνθ' ὁρᾷς.
ἀλλ' ἐπανάβηθι, κἀπὶ τοὐλεὸν τοδὶ,
καὶ κάτιδε τὰς νήσους ἁπάσας ἐν κύκλῳ.

ἀλ. καθορῶ. δη. τί δὲ τἀμπόρια, καὶ τὰς ὁλκάδας.

ἀλ. ἔγωγε. δη. πῶς οὖν οὐ μεγάλως εὐδαιμονεῖς,
ἔτι νῦν τὸν ὀφθαλμὸν παράβαλλ' εἰς καρίαν
τὸν δεξιὸν, τὸν δ' ἕτερον εἰς καρχηδόνα.

ἀλ. εὐδαιμονήσω γ' εἰ διαστραφήσομαι.

δη. οὐκ, ἀλλὰ διὰ σοῦ ταῦτα πάντα πέρναται.
γίγνει γὰρ ὡς ὁ χρησμὸς οὑτοσὶ λέγει,
ἀνὴρ μέγιστος. ἀλ. εἰπέ μοι καὶ πῶς ἐγὼ
ἀλλαντοπώλης ὢν, ἀνὴρ γενήσομαι.

δη. δι' αὐτὸ γάρ τοι τοῦτο καὶ γίγνει μέγας,
ὅτιὴ πονηρὸς, κἀξ ἀγορᾶς εἶ καὶ θρασύς.

ἀλ. οὐκ ἀξιῶ 'γὼ 'μαυτὸν ἰσχήσειν μέγα.

δη. οἴμοι, τί ποτ' ἔσθ' ὅτι σαυτὸν οὐ φῂς ἄξιον.
ξυνειδέναι τί μοι δοκεῖς σαυτὸ καλὸν,
μῶν ἐκ καλῶν εἶ κἀγαθῶν. ἀλ. μὰ τοὺς θεοὺς
εἰ μὴ ἐκ πονηρῶν γ'. δη. ὦ μακάριε τῆς τύχης,
ὅσον πέπονθας ἀγαθὸν εἰς τὰ πράγματα.

ἀλ. ἀλλ' ὦ 'γάθ', οὐδὲ μουσικὴν ἐπίσταμαι,
πλὴν γραμμάτων, καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶς.
δη. τουτί σε μόνον ἔβλαψεν ὅτι καὶ κακὰ κακῶς.
ἡ δημαγωγία γὰρ οὐ πρὸς μουσικοῦ,
ἔτ' ἐστὶν ἀνδρὸς οὐδὲ χρηστοῦ τοῖς τρόποις,
ἀλλ' εἰς ἀμαθῆ καὶ βδελυρὸν, ἀλλὰ μὴ παρῇς
ἅσοι διδόασ' ἐν τοῖς λογίοισιν οἱ θεοί.
ἀλ. πῶς δῆτα φήσ' ὁ χρησμός. δη. εὖ νὴ τοὺς θεούς,
καὶ ποικίλως πως, καὶ σαφῶς ἠνιγμένος,
ἀλλ' ὁπόταν μάρψῃ βυρσαίετος ἀγκυλοχείλης,
γαμφηλῇσι δράκοντα κοάλεμον αἱματοπώτην
δὴ τότε παφλαγόνων μὲν ἀπόλλυται ἡ σκοροδάλμη.
κοιλιοπώλῃσι δὲ θεὸς μέγα κῦδος ὀπάζει
αἴκεν μὴ πωλεῖν ἀλλᾶντας μᾶλλον ἕλωνται.
ἀλ. πῶς οὖν πρὸς ἐμὲ τοῦτ' ἐστὶν, ἀναδίδασκέ με.
δη. βυρσαίετος μὲν ὁ παφλαγὼν ἐσθ' οὑτοσί.
ἀλ. τί δ' ἀγκυλοχείλης ἐστίν. δη. αὐτό που λέγει,
ὅτι ἀγκύλαις ταῖς χερσὶν ἁρπάζων φέρει.
ἀλ. ὁ δράκων δὲ πρὸς τί. δη. τοῦτο περιφανέστατον.
ὁ δράκων γάρ ἐστι μακρὸν, ἀλλᾶς τ' αὖ μακρόν.
εἶθ' αἱματοπώτης ἐστὶν ὅ,τ' ἀλλᾶς, χὠ δράκων,
τὸν οὖν δράκοντά φησι τὸν βυρσαίετον,
ἤδη κρατήσειν, αἴκε μὴ θαλφθῇ λόγοις.
ἀλ. τὰ μὲν λόγι' αἰκάλλει με θαυμάζω δ' ὅπως
τὸν δῆμον οἷός τ' εἴμ' ἐπιτροπεύειν ἐγώ.
δη. φαυλότατον ἔργον, ταῦθ' ἅπερ ποεῖς πόει,
τάραττε καὶ χόρδευ' ὁμοῦ τὰ πράγματα
ἅπαντα, καὶ τὸν δῆμον αἰεὶ προσποιοῦ,
ὑπογλυκαίνων ῥηματίοις μαγειρικοῖς,

τὰ δ' ἄλλα σοι πρόσεστι δημαγωγικά,
φωνὴ μιαρὰ, γέγονας κακῶς, ἀγοραῖος εἶ,
ἔχεις ἅπαντα πρὸς πολιτείαν ἃ δεῖ,
χρησμοί τε συμβαίνουσι, καὶ τὸ πυθικὸν,
ἀλλὰ στεφανοῦ, καὶ σπένδε τῷ κοαλέμῳ.
χὤπως ἀμυνεῖ τὸν ἄνδρα. ἀλ. καὶ τίς ξύμμαχος
γενήσεταί μοι. καὶ γὰρ οἵ τε πλούσιοι
δεδίασιν αὐτὸν, ὅ, τε πένης βδύλλει λεώς.
δη. ἀλλ' εἰσὶν ἱππῆς ἄνδρες ἀγαθοὶ χίλιοι,
μισοῦντες αὐτὸν, οἳ βοηθήσουσί σοι,
καὶ τῶν πολιτῶν οἱ καλοί τε κἀγαθοὶ,
καὶ τῶν θεατῶν ὅστις ἐστὶ δεξιός.
κἀγὼ μετ' αὐτῶν, χὠ θεὸς ξυλλήψεται,
καὶ μὴ δέδιθ' οὐ γάρ ἐστιν ἐξεικασμένος.
ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ αὐτὸν οὐδεὶς ἤθελε,
τῶν σκευοποιῶν εἰκάσαι, πάντως γε μὴν
γνωσθήσεται τὸ γὰρ θέατρον δεξιόν.
νι. οἴμοι κακοδαίμων ὁ παφλαγὼν ἐξέρχεται.
κλ. οὔτοι μὰ τοὺς δώδεκα θεοὺς χαιρήσετον,
ὅτι 'πὶ τῷ δήμῳ ξυνόμνυτον πάλαι.
τουτὶ τί δρᾷ τὸ χαλκιδικὸν ποτήριον.
οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ χαλκιδέας ἀφίστατον,
ἀπολεῖσθον, ἀποθανεῖσθον ὦ μιαρωτάτω.
δη. οὗτος, τί φεύγεις, οὐ μενεῖς ὦ γεννάδα
ἀλλαντοπῶλα, μὴ προδῷς τὰ πράγματα.
ἄνδρες ἱππῆς παραγένεσθε, νῦν ὁ καιρὸς, ὦ σίμων,
ὦ παναίτι, οὐκ ἐλᾶτε πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας;
ἄνδρες ἐγγὺς, ἀλλ' ἀμύνου κἀπαναστρέφου πάλιν,
ὁ κονιορτὸς δῆλος αὐτῶν ὡς ὁμοῦ προσκειμένων.

ἀλλ' ἀμύνου καὶ δίωκε, καὶ τροπὴν αὐτοῦ ποιοῦ.
χο. παῖε παῖε τὸν πανοῦργον καὶ ταραξιππόστρατον,
καὶ τελώνην, καὶ φάραγγα, καὶ χάρυβδιν ἁρπαγῆς,
καὶ πανοῦργον, καὶ πανοῦργον, πολλάκις γὰρ αὔτ' ἐρῶ.
καὶ γὰρ οὗτος ἦν πανοῦργος πολλάκις τῆς ἡμέρας,
ἀλλὰ παῖε καὶ δίωκε, καὶ τάραττε, καὶ κύκα,
καὶ βδελύττου, καὶ γὰρ ἡμεῖς, κἀπικείμενος βόα.
εὐλαβοῦ δὲ μὴ 'κφύγῃ σε, καὶ γὰρ οἶδε τὰς ὁδοὺς,
ἅσπερ εὐκράτης ἔφυγεν εὐθὺ τῶν κυρηβίων.
κλ. ὦ γέροντες ἡλιασταὶ φράτορες τριωβόλου,
οὓς ἐγὼ βόσκω κεκραγὼς, καὶ δίκαια κἄδικα,
παραβοηθεῖτ', ὡς ὑπ' ἀνδρῶν τύπτομαι ξυνωμοτῶν.
χο. ἐν δίκῃ γ' ἐπεὶ τὰ κοινὰ πρὶν λαχεῖν κατεσθίεις,
κἀποσυκάζεις πιέζων τοὺς ὑπευθύνους σκοπῶν,
ὅστις αὐτῶν ὠμός ἐστιν, ἢ πέπων, ἢ μὴ πέπων,
κἤν τιν' αὐτῶν γνῷς ἀπράγμον' ὄντα καὶ κεχηνότα,
καταγαγὼν ἐκ χερρονήσου διαβαλὼν ἀγκυρίσας.
εἶτ' ἀποστρέψας τὸν ὦμον, αὐτὸν ἐνεκολάβησας,
καὶ σκοπεῖς γε τῶν πολιτῶν ὅστις ἐστὶν ἀμνοκῶν,
πλούσιος, καὶ μὴ πονηρὸς, καὶ τρέμων τὰ πράγματα.
κλ. ξυνεπίκεισθ' ὑμεῖς, ἐγὼ δ' ὦνδρες δι' ὑμᾶς τύπτομαι,
ὅτι λέγειν γνώμην ἔμελλον, ὡς δίκαιον ἐν πόλει
ἑστάναι μνημεῖον ὑμῶν ἐστὶν ἀνδρείας χάριν.
χο. ὡς δ' ἀλαζὼν, ὡς δὲ μάσθλης, εἶδες οἷ' ὑπέρχεται,
ὥσπερεὶ γέροντας ἡμᾶς ἐκκοβαλικεύεται.
ἀλλ' ἐὰν ταύτῃ γε νικᾷ, ταυτῃὶ πεπλήξεται.
ἢν δ' ὑποκλίνῃ γε, δευρὶ πρὸς σκέλος κυρηβάσει.
κλ. ὦ πόλις καὶ δῆμ' ὑφ' οἵων θηρίων γαστρίζομαι.
χο. καὶ κέκραγας ὅσπερ αἰεὶ τὴν πόλιν καταστρέφεις.

αλ. ἀλλ' ἐγώ σε τῇ βοῇ ταύτῃ γε πρῶτον τρέψομαι.
χο. ἀλλ' ἐὰν μέντοι γε νικᾷς τῇ βοῇ, τήνελλος εἶ.
ἢν δ' ἀναιδείᾳ παρέλθῃς, ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.
κλ. τουτονὶ τὸν ἄνδρ' ἐγὼ δείκνυμι, καὶ φήμ' ἐξάγειν,
ταῖσι πελοποννησίων τριήρεσι ζωμεύματα.
αλ. ναὶ μὰ δία, κἄγωγε τοῦτον ὅτι κενῇ τῇ κοιλίᾳ
ἐσδραμὼν ἐς τὸ πρυτανεῖον, εἶτα πάλιν ἐκθεῖ πλέᾳ,
δη. νὴ δί' ἐξαγαγών γε τὰ πόρρηθ' ἅμ' ἄρτον καὶ κρέας,
καὶ τέμαχος, οὗ περικλέης οὐκ ἠξιώθη πώποτε.
κλ. ἀποθανεῖσθον αὐτίκα μάλα.
αλ. τριπλάσιον κεκράξομαί σου.
κλ. καταβοήσομαι βοῶν σε.
αλ. κατακεκράξομαί σου κράζων.
κλ. διαβαλῶ σ' ἐὰν στρατηγῇς.
αλ. κυνοκοπήσω σου τὸ νῶτον.
κλ. περιελῶ σ' ἀλαζονείαις.
αλ. ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδούς σου.
κλ. βλέψον ἐς μ' ἀσκαρδάμυκτος.
αλ. ἐν ἀγορᾷ κἀγὼ τέθραμμαι,
κλ. διαφορήσω σ' εἴ τι γρύξεις.
αλ. κοπροφορήσω σ' εἰ λαλήσεις.
κλ. ὁμολογῶ κλέπτειν, σὺ δ' οὐχί;
αλ. νὴ τὸν ἑρμῆν τὸν ἀγοραῖον,
κἀπιορκῶ γε βλεπόντων.
κλ. ἀλλότρια τοίνυν σοφίζει,
καί σε φανῶ τοῖς πρυτάνεσιν,
ἀδεκατεύτους τῶν θεῶν ἱε-
ρὰς ἔχοντα κοιλίας.
χο. ὦ μιαρὲ καὶ βδελυρὲ,

καὶ κεκράκτα τῆς σοῦ θράσους,
πᾶσα μὲν γῆ πλέα,
πᾶσα δ' ἐκκλησία,
καὶ τέλη καὶ γραφαὶ,
καὶ δικαστήρι' ὦ
βορβοροτάραξι καὶ
τὴν πόλιν ἅπασαν ἡ-
μῶν ἀνατετυρβακώς.
ὅστις ἡμῶν τὰς ἀθήνας ἐκκεκώφηκας βοῶν,
κἀπὸ τῶν πετρῶν ἄνωθεν τοὺς φόρους θυννοσκοπῶν.

κλ. οἶδ' ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὅθεν πάλαι καττύεται.

ἀλ. εἰ δὲ μὴ σύγ' οἶσθα κάττυμ', οὐδ' ἐγὼ χορδεύματα,
ὅστις ὑποτέμνων ἐπώλεις δέρμα μοχθηροῦ βοὸς,
τοῖς ἀγροίκοισι πανούργως, ὥστε φαίνεσθαι παχὺ,
καὶ πρὶν ἡμέραν φορῆσαι, μεῖζον ἦν δυοῖν δοχμαῖν.

δη. καὶ νὴ δία, κἀμὲ τοῦτ' ἔδρασε ταυτὸν, ὥστε καταγέλων
πάμπολυν τοῖς δημόταισι καὶ τοῖς φίλοις παρασχέθειν
πρὶν γὰρ εἶναι περγασῆσιν, ἔνεον ἐν ταῖς ἐμβάσιν.

χο. ἆρα δῆτ' οὐκ ἀπ' ἀρ-
χῆς ἐδήλους ἀναί-
δειαν, ἥπερ μόνη
προστατεῖ τῶν ῥητόρων,
ᾗ σὺ πιστεύων, ἀμέλγεις τῶν ξένων τοὺς καρπίμους,
πρῶτος ὢν, ὁ δ' ἱπποδάμου λείβεται θεώμενος,
ἀλλ' ἐφάνη γὰρ ἀνὴρ ἕτερος πολὺ.
σοῦ μιαρώτερος, ὥστε με χαίρειν,
ὅς σε παύσει, καὶ πάρεστι, δῆλός ἐστιν αὐτόθεν,
ἐν πανουργίᾳ τε καὶ θράσει, καὶ κοβαλικεύμασιν.
ἀλλ' ὦ τραφεὶς ὅθεν πέρ εἰσιν ἄνδρες οἵπερ εἰσὶ

νῦν δεῖξον, ὡς οὐδὲν λέγει τὸ σωφρόνως τραφῆναι.
ἀλ. καὶ μὴν ἀκούσαθ' οἷός ἐστιν οὑτοσὶ πολίτης.
κλ. οὐκ αὖ μ' ἐάσεις; ἀλ. μὰ δί' ἐπεὶ κἀγὼ πονηρός εἰμι,
ἀλλ' αὐτὸ περὶ τοῦ πρότερος εἰπεῖν, πρῶτα διαμαχοῦμαι
χο. ἐὰν δὲ μὴ ταύτῃ γ' ὑπείκῃ, λέγ' ὅτι κἀκ πονηρῶν.
κλ. οὐκ αὖ μ' ἐάσεις. ἀλ. οὐ μὰ δία. κλ. ναὶ μὰ δία.
ἀλ. μὰ τὸν ποσειδῶ.
κλ. οἴμοι, διαρραγήσομαι. ἀλ. καὶ μὴν ἐγώ σ' οὐ παρήσω.
χο. πάρες πρὸς τῶν θεῶν αὐτῷ διαρραγῆναι.
κλ. τῷ καὶ πεποιθὼς, ἀξιοῖς ἐμοῦ λέγειν ἐναντία.
ἀλ. ὁτιὴ λέγειν οἷός τε κἀγὼ καὶ καρυκοποιεῖν.
κλ. ἰδοὺ λέγειν, καλῶς γ' ἂν οὖν τι πρᾶγμα προσπεσόν σοι
ὠμοσπάρακτον παραλαβὼν, μεταχειρίσαιο χρηστῶς.
ἀλλ' οἶσθ' ὅ μοι πεπονθέναι δοκεῖς ὅπερ τὸ πλῆθος,
εἴπου δικίδιον εἶπας εὖ, κατὰ ξένου μετοίκου,
τὴν νύκτα θρυλλῶν, καὶ λαλῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς σεαυτῷ,
ὕδωρ τε πίνων κἀπιδεικνὺς τοὺς φίλους τ' ἀνιῶν.
ᾤου δυνατὸς εἶναι λέγειν, ὦ μῶρε τῆς ἀνοίας.
ἀλ. τί δαὶ σὺ πίνων τὴν πόλιν πεποίηκας ὥστε νυνὶ
ὑπὸ σοῦ μονωτάτου κατεγλωττισμένην σιωπᾶν.
κλ. ἐμοὶ γὰρ ἀντέθηκας ἀνθρώπων τίν'; ὅστις εὐθὺς
θυννεῖα θερμὰ καταφαγὼν κᾆτ' ἐπιπιὼν ἄκρατον
οἴνου χοᾶ, κασαλβάσω τοὺς ἐν πύλῳ στρατηγούς;
ἀλ. ἐγὼ δέ γ' ἤνυστρον βοὸς καὶ κοιλίαν ὑείαν
καταβροχθίσας, κᾆτ' ἐκπιὼν τὸν ζωμὸν ἀναπόνιπτος
λαρυγγιῶ τοὺς ῥήτορας καὶ νικίαν ταράξω.
χο. τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρεσας λέγων, ἓν δ' οὐ προσίεταί με
τῶν πραγμάτων, ὁτιὴ μόνος τὸν ζωμὸν ἐκροφήσεις.
ἀλλ' οὐ λάβρακας καταφαγὼν, μιλησίους κλονήσεις.

ἀλ. ἀλλὰ χελίδονας ἐδηδοκώς, ὠνήσομαι μέταλλα.
κλ. ἐγὼ δ' ἐπεισπηδῶν γε τὴν βουλὴν βίᾳ κυκήσω.
ἀλ. ἐγὼ δὲ κινήσω γέ σου τὸν πρωκτὸν ἀντὶ φύσκης.
κλ. ἐγὼ δέ τ' ἐξελῶ σε τῇ πυγῇ θύραζε κύβδα.
χο. νὴ τὸν ποσειδῶ, κἀμὲ γὰρ ἤνπερ τοῦτον ἕλκῃς.
κλ. οἷόν σε δήσω τῷ ξύλῳ. ἀλ. διώξομαί σε δειλίας.
κλ. ἡ βύρσα σου θρανεύσεται.
ἀλ. δερῶ σε θύλακον κλοπῆς.
κλ. διαπατταλευθήσει χαμαί.
ἀλ. περικόμματ' ἐκ σοῦ σκευάσω.
κλ. τὰς βλεφαρίδας σου περιτιλῶ.
ἀλ. τὸν πρηγορεῶνά σου 'κτεμῶ.
δη. καὶ νὴ δί' ἐμβαλόντες αὐ-
τῷ πάτταλον μαγειρικῶς
εἰς τὸ στόμ' εἶταγ' ἔνδοθεν
τὴν γλῶτταν ἐξείραντες αὐ-
τοῦ, σκεψόμεσθ' εὖ κἀνδρικῶς
κεχηνότος,
τὸν πρωκτὸν εἰ χαλαζᾷ.
χο. ἦν ἄρα πυρός γ' ἕτερα θερμότερα,
καὶ λόγων ἐν πόλει
τῶν ἀναιδῶν ἀναιδέστεροι.
καὶ τὸ πρᾶγμ' οὐκ ἦν φλαῦρον ὧδ'.
ἀλλ' ἔπιθι καὶ στρόβει,
μηδὲν ὀλίγον ποίει.
νῦν γὰρ ἔχεται μέσος.
ὡς ἂν νυνὶ μαλάξῃς αὐτὸν ἐν τῇ προσβολῇ,
δειλὸν εὑρήσεις, ἐγὼ γὰρ τοὺς τρόπους ἤδη 'σταμαι.
ἀλ. ἀλλ' ὅμως οὗτος τοιοῦτος ὢν ἅπαντα τὸν βίον.

κᾆτ' ἀνὴρ ἔδοξεν εἶναι, τἀλλότριον ἀμῶν θέρος.
νῦν δὲ τοὺς στάχυς ἐκείνους οὓς ἐκεῖθεν ἤγαγεν,
ἐν ξύλῳ δήσας ἀφαύει, κἀποδόσθαι βούλεται.
κλ. οὐ δέδοιχ' ὑμᾶς, ἕως ἂν ζῇ τὸ βουλευτήριον,
καὶ τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακκοᾷ καθήμενον.
χο. ὡς δὲ πρὸς πᾶν ἀναιδεύεται,
κοὐ μεθίστησι τοῦ χρώμα
τος τοῦ παρεστηκότος.
θε. εἴ σε μὴ μισῶ, γενοίμην ἐν κρατίνου κῴδιον,
καὶ διδασκοίμην προσᾴδειν μορσίμου τραγῳδίαν.
χο. ὦ περὶ πάντ' ἐπὶ πᾶσί τε πράγμασι
δωροδόκοισιν ἐπ' ἄνθεσιν ἵζων,
εἴθε φαύλως ὥσπερ εὗρες, ἐκβάλοις τὴν ἔνθεσιν.
ᾄσαιμι γὰρ τότ' ἂν μόνον, πῖνε πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς.
τὸν ἰουλίου τ' ἂν οἴομαι γέροντα πυρροπίπην,
ἡσθέντα καὶ παιῶνα δὴ καὶ βακχέβακχον ᾆσαι.
κλ. οὔτοι μ' ὑπερβαλεῖσθ' ἀναιδείᾳ μὰ τὸν ποσειδῶ,
ἢ μήποτ' ἀγοραίου διὸς σπλάγχνοισι παραγενοίμην.
ἀλ. ἔγωγε νὴ τοὺς κονδύλους οὓς πολλὰ δὴ 'πὶ πολλοῖς
ἠνεσχόμην ἐκ παιδίων μαχαιριδίων τε πληγάς,
ὑπερβαλεῖσθαί σ' οἴομαι τούτοισιν, ἢ μάτην γ' ἂν
ἀπὸ μαγδαλιᾶς σιτούμενος τοσοῦτος ἐκτραφείην.
κλ. ἀπὸ μαγδαλιᾶς ὥσπερ κύων ὦ παμπόνηρε; πῶς οὖν
κυνὸς βορρὰν σιτούμενος, μάχει σὺ κυνοκεφάλῳ.
ἀλ. καὶ νὴ δί' ἄλλα γ' ἐστί μου κόβαλα παιδὸς ὄντος.
ἐξηπάτων γὰρ τοὺς μαγείρους ἐπιλέγων τοιαυτί.
σκέψασθε παῖδες, οὐχ ὁρᾶθ' ὥρα νέα, χελιδών.
οἱ δ' ἔβλεπον, κἀγὼ 'ν τοσούτῳ τῶν κρεῶν ἔκλεπτον.
χο. ὦ δεξιώτατον κρέας ὡς σοφῶς γε προὐνοήσω

ὥσπερ ἀκαλήφας ἐσθίων, πρὸ χελιδόνων ἔκλεπτον.
ἀλ. καὶ ταῦτα δρῶν ἐλάνθανόν γ'. εἰ δ' οὖν ἴδοι τις αὐτῶν,
ἀποκρυπτόμενος εἰς τὰ κοχώνα τοὺς θεοὺς ἀπώμνυον.
ὥστ' εἶπ' ἀνὴρ τῶν ῥητόρων ἰδών με τοῦτο δρῶντα,
οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ παῖς ὅδ', οὐ τὸν δῆμον ἐπιτροπεύσει.
χο. εὖ γε ξυνέβαλεν αὔτ' ἀτὰρ δῆλόν γ' ἀφ' οὗ ξυνέγνω.
ὁτιὴ 'πιόρκεις θ' ἡρπακὼς, καὶ κρέας ὁ πρωκτὸς εἶχεν.
κλ. ἐγώ σε παύσω τοῦ θράσους, οἶμαι δὲ μᾶλλον ἄμφω.
ἔξειμι γάρ σοι λαμπρὸς ἤδη καὶ μέγας καθιεὶς,
ὁμοῦ ταράττων τήν τε γῆν καὶ τὴν θάλατταν εἰκῆ.
ἀλ. ἐγὼ δὲ συστείλας γε τοὺς ἀλλᾶντας, εἶτ' ἀφήσω,
κατὰ κῦμ' ἐμαυτὸν οὔριον, κλάειν σε μακρὰ κελεύων.
δη. κἄγωγ' ἐάν τι παραχαλᾷ, τὴν ἀντλίαν φυλάξω.
κλ. οὔτοι μὰ τὴν δήμητρα καταπροΐξει τάλαντα πολλὰ
κλέψας ἀθηναίων. χο. ἄθρει καὶ τοῦ ποδὸς παρίει
ὡς οὗτος ἤδη καικίας καὶ συκοφαντίας πνεῖ.
κλ. σὲ δ' ἐκ ποτιδαίας ἔχοντ' εὖ οἶδα δέκα τάλαντα.
ἀλ. τί δῆτα βούλει τῶν ταλάντων ἓν λαβὼν σιωπᾶν.
χο. ἀνὴρ ἂν ἡδέως λάβοι, τούς τε θείους παρίει.
ἀλ. τὸ πνεῦμ' ἔλαττον γίγνεται.
κλ. φεύξει γραφὰς ἑκατονταλάντους τέτταρας.
ἀλ. σὺ δ' ἀστρατείας γ' εἴκοσι
κλοπῆς δὲ πλεῖν ἢ χιλίας.
κλ. ἐκ τῶν ἀλιτηρίων σε φη
μὶ γεγονέναι τῶν τῆς θεοῦ.
ἀλ. τὸν πάππον εἶναί φημί σου
τῶν δορυφόρων. κλ. ποίων φράσον.
ἀλ. τῶν βυρσίνης τῆς ἱππίου.
κλ. κόβαλος εἶ. ἀλ. πανοῦργος εἶ.

χο. παῖ' ἀνδρικῶς. κλ. ἰοὺ ἰού.
τύπτουσί μ' οἱ ξυνωμόται.
χο. παῖ' αὐτὸν ἀνδρικώτατα,
γάστριζε καὶ τοῖς ἐντέροις,
καὶ τοῖς κόλοις,
χὤπως κολᾷ τὸν ἄνδρα.
χο. ὦ γεννικώτατον κρέας, ψυχήν τε ἄριστε πάντων,
καὶ τῇ πόλει σωτὴρ φανεὶς, ἡμῖν τε τοῖς πολίταις.
ὡς εὖ τὸν ἄνδρα ποικίλως θ' ὑπῆλθες ἐν λόγοισιν,
πῶς ἄν σ' ἐπαινέσαιμεν οὕτως ὥσπερ ἡδόμεθα.
κλ. ταυτὶ μὰ τὴν δήμητρά μ' οὐκ ἐλάνθανε
τεκταινόμενα τὰ πράγματ', ἀλλ' ἠπιστάμην
γομφούμενά γε τὰ πάντα καὶ κολλώμενα.
χο. οἴμοι, σὺ δ' οὐδὲν ἐξ ἁμαξουργοῦ λέγεις.
ἀλ. οὔκουν μ' ἐν ἄργει οἷα πράττεις λανθάνει.
πρόφασιν μὲν ἀργείοις φίλους ἡμῖν ποιεῖ,
ἰδίᾳ δ' ἐκεῖ λακεδαιμονίοις ξυγγίνεται,
καὶ ταῦτ' ἐφ' οἷσίν ἐστι συμφυσώμενα,
ἐγῷδ', ἐπὶ γὰρ τοῖς δεδεμένοις χαλκεύεται.
χο. εὖ γ' εὖ γε, χάλκευ' ἀντὶ τῶν κολλωμένων.
ἀλ. καὶ ξυγκροτοῦσιν ἄνδρες αὔθ' ἐκεῖθεν αὖ,
καὶ ταῦτά μ' οὔτ' ἀργύρειον οὔτε χρυσίον
διδοὺς ἀναπείσεις, οὔτε προσπέμπων φίλους,
ὅπως ἐγὼ ταῦτ' οὐκ ἀθηναίοις φράσω.
κλ. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτίκα μάλ' ἐς βουλὴν ἰὼν,
ὑμῶν ἁπάντων τὰς ξυνωμοσίας ἐρῶ,
καὶ τὰς ξυνόδους τὰς νυκτερινὰς ἐπὶ τῇ πόλει,
καὶ πάνθ' ἃ μήδοις καὶ βασιλεῖ ξυνόμνυτε,
καὶ τὰ 'κ βοιωτῶν ταῦτα συντυρούμενα.

ἀλ. πῶς οὖν ὁ τυρὸς ἐν βοιωτοῖς ὤνιος.
κλ. ἐγώ σε νὴ τὸν ἡρακλέα παρασορῶ.
χο. ἄγε δὲ σὺ τίνα νοῦν ἢ τίνα ψυχὴν ἔχεις,
νυνὶ διδάξεις, εἴπερ ἀπεκρύψω τότε
ἐς τὰς κοχώνας τὸ κρέας, ὡς αὐτὸς λέγεις.
θεύσει γὰρ ἄξας ἐς τὸ βουλευτήριον.
ὡς οὗτος ἐμπεσὼν, ἐκεῖσε διαβαλεῖ
ἡμᾶς ἅπαντας καὶ κραγὸν κεκράξεται.
ἀλ. ἀλλ᾽ εἶμι, πρῶτον δ᾽ ὡς ἔχω τὰς κοιλίας,
καὶ τὰς μαχαίρας ἐνθαδὶ καταθήσομαι.
χο. ἔχε νυν, ἄλειψον τὸν τράχηλον τουτωὶ,
ἵν᾽ ἐξολισθαίνειν δύνῃ τὰς διαβολάς.
ἀλ. ἀλλ᾽ εὖ λέγεις, καὶ παιδοτριβικῶς ταῦτά γε,
χο. ἔχε νυν, ἐπέγκαμψον λαβὼν ταδί. ἀλ. τί δαί.
χο. ἵν᾽ ἄμεινον ὦ τᾶν ἐσκοροδισμένος μάχῃ
καὶ σπεῦδε ταχέως. ἀλ. ταῦτα δρῶ. χο. μέμνησο νῦν
δάκνειν, διαβάλλειν, τοῖς λόφοις κατεσθίειν,
χὤπως τὰ κάλλαι᾽ ἀποφαγὼν, ἥξεις πάλιν.

Κομμάτιον χοροῦ.

χο. ἀλλ᾽ ἴθι χαίρων καὶ πράξειας
κατὰ νοῦν τὸν ἐμὸν, καί σε φυλάττοι
ζεὺς ἀγοραῖος, καὶ νικήσας,
αὖθις ἐκεῖθεν πάλιν ὡς ἡμᾶς
ἔλθοις στεφάνοις κατάπαστος.
ὑμεῖς δ᾽ ἡμῖν προσέχετε τὸν νοῦν,
τοῖς ἀναπαίστοις, ὦ παντοίας
ἤδη μούσης πειραθέντες καθ᾽ ἑαυτούς.

παράβασις.

εἰ μέν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων κωμῳδοδιδάσκαλος ἡμᾶς.

ἠνάγκαζεν

ἠνάγκαζεν ἔπη λέξοντάς γ' ἐς τὸ θέατρον παραβῆναι
οὐκ ἂν φαύλως ἔτυχε τούτου. νῦν δ' ἄξιός ἐσθ' ὁ ποιητὴς
ὅτι τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν μισεῖ, τολμᾷ τε λέγειν τὰ δίκαια
καὶ γενναίως πρὸς τὸν τυφῶ χωρεῖ καὶ τὴν ἐριώλην.
ἃ δὲ θαυμάζειν ὑμῶν φησὶ πολλοὺς αὐτῷ προσιόντας,
καὶ βασανίζειν ὡς οὐχὶ πάλαι χορὸν αἰτοίη καθ' ἑαυτὸν,
ἡμᾶς ὑμῖν ἐκέλευσε φράσαι περὶ τούτου. φησὶ γὰρ ἁνὴρ
οὐχ ὑπ' ἀνοίας τοῦτο πεπονθὼς διατρίβειν, ἀλλὰ νομίζων
κωμῳδοδιδασκαλίαν εἶναι χαλεπώτατον ἔργον ἁπάντων.
πολλῶν γὰρ δὴ πειρασάντων αὐτὴν, ὀλίγοις χαρίσασθαι,
ὑμᾶς τε πάλαι διαγινώσκων ἐπετείους τὴν φύσιν ὄντας,
καὶ τοὺς προτέρους τῶν ποιητῶν ἅμα τῷ γήρᾳ προδιδόντας.
τοῦτο μὲν εἰδὼς ἃ πάθε μάγνης ἅμα ταῖς πολιαῖς κατιούσαις
ὃς πλεῖστα χορῶν τῶν ἀντιπάλων νίκης ἔστησε τρόπαια.
πάσας δ' ὑμῖν φωνὰς ἱεὶς καὶ ψάλλων, καὶ πτερυγίζων,
καὶ λυδίζων, καὶ ψηνίζων, καὶ βαπτόμενος βατραχείοις,
οὐκ ἐξήρκεσεν, ἀλλὰ τελευτῶν, ἐπὶ γήρως, οὐ γὰρ ἐφ' ἥβης,
ἐξεβλήθη πρεσβύτης ὢν, ὅτι τοῦ σκώπτειν ἀπελείφθη.
εἶτα κρατίνου μεμνημένος, ὃς πολλῷ ῥεύσας ποτ' ἐπαίνῳ
διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔρρει, καὶ τῆς στάσεως παρασύρων,
ἐφόρει τὰς δρῦς, καὶ τὰς πλατάνους, καὶ τοὺς ἐχθροὺς προθελύμνους,
ᾆσαι δ' οὐκ ἦν ἐν ξυμποσίῳ, πλὴν δωροῖ συκοπέδιλε,
καὶ τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων, οὕτως ἤνθησεν ἐκεῖνος.
νυνὶ δ' ὑμεῖς αὐτὸν ὁρῶντες παραληροῦντ' οὐκ ἐλεεῖτε.
ἐκπιπτουσῶν τῶν ἠλέκτρων, καὶ τοῦ τόνου οὐκ ἔτ' ἐνόντος,
τῶν θ' ἁρμονιῶν διαχασκουσῶν, ἀλλὰ γέρων ὢν περιέρρει,
ὥσπερ κοννᾶς, στέφανον μὲν ἔχων αὖον δίψῃ δ' ἀπολωλὼς
ὃν χρῆν διὰ τὰς προτέρας νίκας πίνειν ἐν τῷ πρυτανείῳ,
καὶ μὴ ληρεῖν, ἀλλὰ θεᾶσθαι λιπαρὸν παρὰ τῷ διονύσῳ,

οἵας δὲ κράτης ὀργὰς ὑμῶν ἠνέσχετο καὶ στυφελισμούς.
ὃς ἀπὸ σμικρᾶς δαπάνης ὑμᾶς ἀριστίζων ἀπέπεμπεν,
ἀπὸ κραμβοτάτου στόματος μάττων ἀστειοτάτας ἐπινοίας.
χοὗτος μέντοι μόνος ἀντήρκει, τοτὲ μὲν, πίπτων, τοτὲ δ᾽ οὐχί.
ταῦτ᾽ ὀρρωδῶν διέτριβεν ἀεὶ, καὶ πρὸς τούτοισιν ἔφασκεν,
ἐρέτην χρῆναι πρῶτα γενέσθαι, πρὶν πηδαλίοις ἐπιχειρεῖν.
κᾆτ᾽ ἐντεῦθεν πρωρατεῦσαι, καὶ τοὺς ἀνέμους διαθρῆσαι.
κᾆτα κυβερνᾶν αὐτὸν ἑαυτῷ, τούτων οὕνεκα πάντων,
ὅτι σωφρονικῶς κοὐκ ἀνοήτως ἐς πηδήσας ἐφλυάρει,
αἴρεσθ᾽ αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόθιον, παραπέμψατ᾽ ἐφ᾽ ἕνδεκα κώ-
(παις.
θόρυβον χρηστὸν ληναΐτην,
ἵν᾽ ὁ ποιητὴς ἀπίῃ χαίρων,
κατὰ νοῦν πράξας,
φαιδρὸς λάμποντι μετώπῳ.

Στροφή.

ἵππι᾽ ἄναξ, πόσειδον ᾧ
χαλκοκρότων ἵππων κτύπος,
καὶ χρεμετισμὸς ἁνδάνει,
καὶ κυανέμβολοι θοαὶ
μισθοφόροι τριήρεις,
μειρακίων θ᾽ ἅμιλλα λαμ
πρυνομένων ἐν ἅρμασιν,
καὶ βαρυδαιμονούντων,
δεῦρ᾽ ἔλθ᾽ ἐς χορὸν ὦ χρυσοτρίαιν᾽, ὦ
δελφίνων μεδέων σουνιάρατε,
ὦ γεραίστιε παῖ κρόνου,
φορμίωνί τε φίλτατ᾽, ἐκ
τῶν ἄλλων τε θεῶν ἀθη
ναίοις πρὸς τὸ παρεστώς.

Ἐπίρρημα.

εὐλογῆσαι βουλόμεθα τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὅτι
ἄνδρες ἦσαν τῆσδε τῆς γῆς ἄξιοι, καὶ τοῦ πέπλου,
οἵτινες πεζαῖς μάχαισιν, ἔν τε ναυφράκτῳ στρατῷ
πανταχοῦ νικῶντες ἀεὶ, τήνδ' ἐκόσμησαν πόλιν,
κοὐδεὶς οὐδεπώποτ' αὐτῶν τοὺς ἐναντίους ἰδὼν
ἠρίθμησεν. ἀλλ' ὁ θυμὸς εὐθὺς ἦν ἀμυνίας,
εἰ δέ που πέσοιεν ἐς τὸν ὦμον ἐν μάχῃ τινὶ
τοῦτ' ἀπεψήσαντ' ἄν. εἶτ' ἠρνοῦντο μὴ πεπτωκέναι.
ἀλλὰ διεπάλαιον αὖθις, καὶ στρατηγὸς οὐδ' ἂν εἷς
τῶν πρὸ τοῦ, σίτησιν ᾔτησ' ἐρόμενος κλεαίνετον.
νῦν δ' ἐὰν μὴ προεδρίαν φέρωσι, καὶ τὰ σιτία,
οὐ μαχεῖσθαί φασιν. ὑμεῖς δ' ἀξιοῦμεν τῇ πόλει
προῖκα γενναίως ἀμύνειν, καὶ θεοῖς ἐγχωρίοις,
καὶ πρὸς, οὐκ αἰτοῦμεν οὐδὲν, πλὴν τοσουτονὶ μόνως,
ἤν ποτ' εἰρήνη γένηται, καὶ πόνων παυσώμεθα,
μὴ φθονεῖθ' ἡμῖν κομῶσι, μηδ' ἀπεστλεγγισμένοις.

Ἀντῳδὴ καὶ ἀντιστροφή.

ὦ πολιοῦχε παλλὰς, ὦ
τῆς ἱερωτάτης ἁπα
σῶν πολέμῳ τε καὶ ποιη
ταῖς δυνάμει θ' ὑπερφερού
σης μεδέουσα, χώρας.
δεῦρ' ἀφικοῦ λαβοῦσα τὴν
ἐν στρατιαῖς τε καὶ μάχαις
ἡμετέραν ξυνεργὸν
νίκην, ἣ χορικῶν ἐστὶν ἑταίρα
τοῖς τ' ἐχθροῖσι μεθ' ἡμῶν στασιάζει.
νῦν οὖν δεῦρο φάνηθι, δεῖ

γὰρ τοῖς ἀνδράσι τοῖσδε πά
σῃ τέχνῃ ποιῆσαι σε νί
κην, εἴπερ ποτὲ καὶ νῦν.

ἀντεπίρρημα.

ἀξυνίσμεν τοῖσιν ἵπποις, βουλόμεθ' ἐπαινέσαι.
ἄξιοι δ' εἴσ' εὐλογεῖσθαι· πολλὰ γὰρ δὴ πράγματα
ξυνδιήνεγκαν μεθ' ἡμῶν, ἐσβολάς τε καὶ μάχας.
ἀλλὰ τἀν τῇ γῇ μὲν αὐτῶν, οὐκ ἄγαν θαυμάζομεν,
ὡς ὅτ' εἰς τὰς ἱππαγωγοὺς εἰσεπήδων ἀνδρικῶς,
πριάμενοι κώθωνας οἱ δὲ καὶ σκόροδα καὶ κρόμμυα,
εἶτα τὰς κώπας λαβόντες ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοὶ,
ἐμβαλόντες ἀνεβρύαξαν ἱππαπαὶ, τὶς ἐμβαλεῖ,
ληπτέον μᾶλλον, τί δρῶμεν, οὐκ ἐλᾶς ὦ σαμφόρα,
ἐξεπήδων τ' εἰς κόρινθον, εἶτα γ' οἱ νεώτεροι
ταῖς ὁπλαῖς ὤρυττον εὐνὰς, καὶ μετῄεσαν στρώματα.
ἤσθιον δὲ τοὺς παγούρους ἀντὶ πόας μηδικῆς
εἴτις ἐξέρποι θύραζε, κἀκ βυθοῦ θηρώμενοι.
ὥστ' ἔφη θέωρος εἰπεῖν καρκίνον κορίνθιον,
δεινά γ' ὦ πόσειδον, εἰ μήτ' ἐν βυθῷ δυνήσομαι,
μήτ' ἐν γῇ, μήτ' ἐν θαλάττῃ διαφυγεῖν τοὺς ἱππέας.
χο. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν καὶ νεανικώτατε,
ὅσην ἀπὼν παρέσχες ἡμῖν φροντίδα.
καὶ νῦν ἐπειδὴ σῶς ἐλήλυθας πάλιν,
ἄγγειλον ἡμῖν πῶς τὸ πρᾶγμ' ἠγωνίσω.
αλ. τί δ' ἄλλο γ' εἰ μὴ νικόβουλος ἐγενόμην.
χο. νῦν ἄρ' ἄξιόν γε πᾶσιν ἐστὶν ἐπολολύξαι.
ὦ καλὰ λέγων, πολὺ δ' ἄμεινον ἔτι τῶν λόγων
ἐργασμένε, εἴθ' ἐπέλ
θοις ἅπαντά μοι σαφῶς,

ὡς ἐγώ μοι δοκῶ.
κἂν μακρὰν ὁδὸν διελθεῖν ὥστ' ἀκοῦσαι.
πρὸς τάδ' ὦ βέλτιστε θαρσήσας λέγ' ὡς ἅ
παντες ἡδόμεθά σοι.
ἀλ. καὶ μὴν ἀκοῦσαί γ' ἄξιον τῶν πραγμάτων.
εὐθὺς γὰρ αὐτοῦ κατόπιν ἐνθένδ' ἱέμην.
ὁ δ' ἄρ' ἔνδον ἐλασίβροντ' ἀναρρηγνὺς ἔπη,
τερατευόμενος ἤρειδε κατὰ τῶν ἱππέων,
κρημνοὺς ἐρείδων καὶ ξυνωμότας λέγων,
πιθανώτατα δ' ἡ βουλή γ' ἅπασ' ἀκροωμένη,
ἐγένεθ' ὑπ' αὐτοῦ ψευδατραφάξιος πλέα,
κἄβλεψε νάπυ, καὶ τὰ μέτωπ' ἀνέσπασε.
κἀγὼ γ' ὅτε δὴ 'γνων ἐνδεχομένην τοῖς λόγοις,
καὶ τοῖσι φενακισμοῖσιν ἐξαπατωμένην.
ἄγε δὴ σκίταλοι καὶ φένακες ἦν δ' ἐγὼ
βερέσχεθοί τε καὶ κόβαλοι καὶ μόθωνες,
ἀγορά τ' ἐν ᾗ παῖς ὤν, ἐπαιδευόμην ἐγώ.
νῦν μοι θράσος καὶ γλῶσσαν εὔπορον δότε,
φωνήν τ' ἀναιδῆ, ταῦτα φροντίζοντί μοι,
ἐκ δεξιᾶς ἀπέπαρδε καταπύγων ἀνήρ.
κἀγὼ προσέκυσα, κᾆτα τῷ πρωκτῷ θενὼν
τὴν κιγκλίδ' ἐξήραξα, κἀναχανὼν μέγα
ἀνέκραγον, ὦ βουλή, λόγους ἀγαθοὺς φέρων.
εὐαγγελίσασθαι πρῶτον ὑμῖν βούλομαι.
ἐξ οὗ γὰρ ἡμῖν ὁ πόλεμος κατερράγη,
οὐπώποτ' ἀφύας εἶδον ἀξιωτέρας.
τῶν δ' εὐθέως τὰ πρόσωπα διεγαλήνισεν.
εἶτ' ἐστεφάνουν μ', εὐαγγέλια κἀγὼ 'φρασα
αὐτοῖς, ἀπόρρητον, ποιησάμενος ταχύ,

ἵνα τὰς ἀφύας ὤνοιντο πολλὰς τοῦ βολοῦ
τῶν δημιουργῶν ξυλλαβεῖν τὰ τρύβλια.
οἱ δ' ἀνεκρότησαν, καὶ πρὸς ἔμ' ἐκεχήνεσαν.
ὁ δ' ὑπονοήσας ὁ παφλαγὼν, εἰδὼς ἄρα
οἷς ἥδεθ' ἡ βουλὴ μάλιστα ῥήμασι,
γνώμην ἔλεξεν, ἄνδρες ἤδη μοι δοκεῖ,
ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖσιν εἰσηγγελμέναις,
εὐαγγέλια θύειν ἑκατὸν βοῦς τῇ θεῷ,
ἐπένευσεν εἰς ἐκεῖνον ἡ βουλὴ πάλιν.
κἄγωγ' ὅτε δή 'γνων τοῖς βολίτοις ἡττημένος,
διηκοσίαισι βουσὶν ὑπερηκόντισα,
τῇ δ' ἀγροτέρᾳ κατὰ χιλίων παρῄνεσα,
εὐχὴν ποιήσασθαι χιμάρων ἐσαύριον,
αἱ φιχίδες εἰ γενοίαθ' ἑκατὸν τοῦ βολοῦ,
ἐκαραδόκησεν εἰς ἔμ' ἡ βουλὴ πάλιν.
ὁ δὲ ταῦτ' ἀκούσας ἐκπλαγεὶς ἐφληνάφα.
κᾆθ' εἷλκον αὐτὸν οἱ πρυτάνεις χοἱ τοξόται.
οἱ δ' ἐθορύβουν περὶ τῶν ἀφύων ἑστηκότες.
ὁ δ' ἠντιβόλει γ' αὐτοὺς ὀλίγον μεῖναι χρόνον,
ἵν' ἅττ' ὁ κῆρυξ οὐκ λακεδαίμονος λέγει,
πύθοισθ'. ἀφῖκται γὰρ περὶ σπονδῶν λέγων·
οἱ δ' ἐξ ἑνὸς στόματος ἅπαντες ἀνέκραγον,
νυνὶ περὶ σπονδῶν, ἐπειδή γ' ὦ μέλε
ᾔσθοντο τὰς ἀφύας παρ' ἡμῖν ἀξίας,
οὐ δεόμεθα σπονδῶν, ὁ πόλεμος ἑρπέτω
ἐκεκράγεσάν τε τοὺς πρυτάνεις ἀπιέναι,
εἶθ' ὑπερεπήδων τοὺς δρυφάκτους πανταχοῦ.
ἐγὼ δὲ τὰ κορίανν' ἐπριάμην ὑποδραμὼν,
ἅπαντα, τά, τε γήτει' ὅσ' ἦν ἐν τῇ ἀγορᾷ.

ἔπειτα τοῖς ἀφύαις ἐδίδουν ἡδύσματα,
ἀποροῦσιν αὐτοῖς προῖκα κἀχαριζόμην.
οἱ δ᾽ ὑπερεπῄνουν ὑπερεπύππαζόν τέ με,
ἅπαντες οὕτως, ὥστε τὴν βουλὴν ὅλην
ὀβολοῦ κοριαννοις ἀναλαβὼν ἐλήλυθα.

Ἀντιστροφή.

πάντα δὴ πέπραχας οἷα χρὴ τὸν εὐτυχοῦντα.
εὗρε δ᾽ ὁ πανοῦργος ἕτερον πολὺ πανουργίαις
μείζοσι κεκασμένον
καὶ δόλοισι ποικίλοις.
ῥήμασιθ᾽ αἱμύλοις.
ἀλλ᾽ ὅπως ἀγωνιεῖ φρόντιζε τἀπί
λοιπ᾽ ἄριστα, ξυμμάχους δ᾽ ἡμᾶς ἔχων εὔ
νους ἐπίστασαι πάλαι.

ἀλ. καὶ μὴν ὁ παφλαγὼν οὑτοσὶ προσέρχεται
ὠθῶν κολόκυμα, καὶ ταράττων, καὶ κυκῶν,
ὡς δὴ καταπιόμενός με, μορμὼ τοῦ θράσους.
κλ. εἰ μή σ᾽ ἀπολέσαιμ᾽ εἴ τι τῶν αὐτῶν ἐμοὶ
ψευδῶν ἐνείη, διαπέσοιμι πανταχῇ.
ἀλ. ἥσθην ἀπειλαῖς, ἐγέλασα ψολοκομπίαις.
ἀπεπυδάρισα, μόθωνα περιεκόκκυσα.
κλ. οὔτοι μὰ τὴν δήμητρ᾽ ἐάν μή σ᾽ ἐκφάγω.
ἐκ τῆσδε τῆς γῆς, οὐδέποτε βιώσομαι.
ἀλ. ἢν μὴ ᾽κφάγῃς, ἐγὼ δέ σ᾽ ἢν μὴ ᾽κπίω,
κἀπεκροφήσας, αὐτὸς ἐπιδιαρραγῶ.
κλ. ἀπολῶ σε νὴ τὴν προεδρίαν τὴν ἐκ πύλου.
ἀλ. ἰδοὺ προεδρίαν, οἷον ὄψομαί σ᾽ ἐγώ,
ἐκ τῆς προεδρίας ἔσχατον θεώμενον.
κλ. ἐν τῷ ξύλῳ δήσω σε νὴ τὸν οὐρανόν.

ἀλ. ὡς ὀξύθυμος, φέρε τί σοι δῶ καταφαγεῖν,
ἐπὶ τῷ, φάγοις ἥδιστ' ἄν, ἐπὶ βαλλαντίῳ;
κλ. ἐξαρπάσομαί σου τοῖς ὄνυξι τἄντερα.
ἀλ. ἀπονυχιῶ σου τἀν πρυτανείῳ σιτία.
κλ. ἕλξω σε πρὸς τὸν δῆμον ἵνα δῷς μοι δίκην.
ἀλ. κἀγὼ δέ σ' ἕλξω καὶ διαβαλῶ πλείονα.
κλ. ἀλλ' ὦ πόνηρε, σοὶ μὲν οὐδὲν πείθεται.
ἐγὼ δ' ἐκείνου καταγελῶ γ' ὅσον θέλω.
ἀλ. ὡς σφόδρα σὺ τὸν δῆμον σεαυτοῦ νενόμικας.
κλ. ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὸν οἷς ψωμίζεται.
ἀλ. καθώσπερ αἱ τίτθαι γε σιτίζεις κακῶς.
μασώμενος γὰρ, τῷ μὲν ὀλίγον ἐντιθεῖς,
αὐτὸς δ' ἐκείνου τριπλάσιον κατέσπακας.
κλ. καὶ νὴ δί' ὑπό γε δεξιότητος τῆς ἐμῆς,
δύναμαι ποεῖν τὸν δῆμον εὐρὺν καὶ στενόν.
ἀλ. χὠ πρωκτὸς οὑμὸς, τουτοῒ σοφίζεται.
κλ. οὐκ ὦγάθ' ἐν βουλῇ με δόξεις καθυβρίσαι.
ἴωμεν εἰς τὸν δῆμον. ἀλ. οὐδὲν κωλύει.
ἰδοὺ βάδιζε, μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.
κλ. ὦ δῆμε, δεῦρ' ἔξελθε, νὴ δί' ὦ πάτερ.
ἀλ. ἔξελθε δῆτ' ὦ δημίδιον φίλτατον.
δη. τίνες οἱ βοῶντες, οὐκ ἄπιτ' ἀπὸ τῆς θύρας;
τὴν εἰρεσιώνην μου κατεσπαράξατε.
κλ. ἔξελθ' ἵν' εἰδῇς οἷά περ γ' ὑβρίζομαι.
δη. τίς ὦ παφλαγὼν ἀδικεῖ σε. κλ. διὰ σὲ τύπτομαι,
ὑπὸ τουτουῒ καὶ τῶν νεανίσκων. δη. τιή.
κλ. ὁτιὴ φιλῶ σ' ὦ δῆμ' ἐραστής τ' εἰμὶ σός,
δη. σὺ δ' εἶ τίς ἐτεόν. ἀλ. ἀντεραστὴς τουτουῒ,
ἐρῶν πάλαι σου, βουλόμενός τε σ' εὖ ποιεῖν,

ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ καλοί τε κἀγαθοί,
ἀλλ' οὐχ οἷόν τ' ἐσμὲν διὰ τουτονί. σὺ γὰρ
ὅμοιος εἶ τοῖς παισὶ τοῖς ἐρωμένοις.
τοὺς μὲν καλούς τε κἀγαθοὺς οὐ προσδέχει,
σαυτὸν δὲ λυχνοπώλῃσι καὶ νευρορράφοις,
καὶ σκυτοτόμοις, καὶ βυρσοπώλῃσιν δίδως.
κλ. εὖ γὰρ ποιῶ τὸν δῆμον. ἀλ. εἰπέ νυν τί δρῶν.
κλ. ὅτι τὸν στρατηγὸν ὑπεκδραμὼν τὸν ἐκ πύλου,
πλεύσας ἐκεῖσε τοὺς λάκωνας ἤγαγον.
ἀλ. ἐγὼ δὲ περιπατῶν γ' ἀπ' ἐργαστηρίου
ἕψοντος ἑτέρου τὴν χύτραν ὑφειλόμην.
κλ. καὶ μὴν ποιήσας αὐτίκα μάλ' ἐκκλησίαν,
ὦ δῆμ' ἵν' εἰδῇς ὁπότερος νῷν ἐστί σοι
εὐνούστερος, διάκρινον, ἵν' ἐκεῖνον φιλῇς.
ἀλ. ναὶ ναὶ διάκρινον δῆτα, πλὴν μὴ 'ν τῇ πνυκί.
δη. οὐκ ἂν καθιζοίμην ἐν ἄλλῳ χωρίῳ,
ἀλλ' εἰς τὸ πρόσθε χρὴ παρεῖν' εἰς τὴν πνύκα.
ἀλ. οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'. ὁ γὰρ γέρων
οἴκοι μὲν, ἀνδρῶν ἐστὶ δεξιώτατος.
ὅταν δ' ἐπὶ ταυτησὶ κάθηται τῆς πέτρας,
κέχηνεν ὥσπερ ἐμποδίζων ἰσχάδας.

Στροφή.

νῦν δεῖ σε πάντα δὴ κάλων ἐξιέναι σεαυτοῦ,
καὶ λῆμα θούριον φορεῖν, καὶ λόγους ἀφύκτους,
ὅτοισι τόνδ' ὑπερβαλεῖ. ποικίλος γὰρ ἀνὴρ,
κἀκ τῶν ἀμηχάνων πόρους εὐμηχάνους πορίζων,
πρὸς ταῦθ' ὅπως ἔσει πολὺς καὶ λαμπρὸς ἐς τὸν ἄνδρα.
ἀλλὰ φυλάττου, καὶ πρὶν ἐκεῖνον προσκεῖσθαί σοι, πρότερος σὺ
τοὺς δελφῖνας μετεωρίζου, καὶ τὸν ἄκατον παραβάλλου.

κλ. τῇ μὲν δεσποίνῃ ἀθηναίῃ τῇ τῆς πόλεως μεδεούσῃ
εὔχομαι, εἰ μὲν περὶ τὸν δῆμον τὸν ἀθηναίων γεγένημαι,
βέλτιστος ἀνὴρ μετὰ λυσικλέα καὶ κύνναν, καὶ σαλαβάκχαν,
ὥσπερ νυνὶ μηδὲν δράσας, δειπνεῖν ἐν τῷ πρυτανείῳ.
εἰ δέ σε μισῶ καὶ μὴ περὶ σοῦ μάχομαι μόνος ἀντιβεβληκώς,
ἀπολοίμην, καὶ διαπρισθείην διατμηθείην τε λέπαδνα.
αλ. κἄγωγ' ὦ δῆμ' εἰ μή σε φιλῶ, καὶ μὴ στέργω κατατμηθεὶς
ἑψοίμην ἐν περικομματίοις, κεἰ μὴ τούτοισι πέποιθας,
ἐπὶ ταυτησὶ κατακνησθείην ἐν μυττωτῷ μετὰ τυροῦ,
καὶ τῇ κρεάγρᾳ τῶν ὀρχιπέδων ἑλκοίμην ἐς κεραμεικόν.
κλ. καὶ πῶς ἂν ἐμοῦ μᾶλλόν σε φιλῶν ὦ δῆμε γένοιτο πολίτης,
ὃς πρῶτα μὲν ἡνίκ' ἐβούλευόν σοι, χρήματα πλεῖστ' ἀπέδειξα
ἐν τῷ κοινῷ, τοὺς μὲν στρεβλῶν, τοὺς δ' ἄγχων, τοὺς δὲ μεταιτῶν
οὐ φροντίζων τῶν ἰδιωτῶν οὐδενὸς, εἰ σοὶ χαριζοίμην.
αλ. τοῦτο μὲν ὦ δῆμ' οὐδὲν σεμνόν. κἀγὼ γὰρ τοῦτό σε δράσω.
ἁρπάζων γὰρ τοὺς ἄρτους σοὶ τοὺς ἀλλοτρίους παραθήσω.
ὡς δ' οὐχὶ φιλεῖ σ' οὐδ' ἔστ' εὔνους, τοῦτ' αὐτό σε πρῶτα διδάξω
ἀλλ' ἢ διὰ τοῦτ' αὐθ' ὅτι σου τῆς ἀνθρακιᾶς ἀπολαύει.
σὲ γὰρ ὃς μήδοισι διεξιφίσω περὶ τῆς χώρας ἐν μαραθῶνι,
καὶ νικήσας, ἡμῖν μεγάλως ἐγγλωττοτυπεῖν παρέδωκας
ἐπὶ ταῖς πέτραις οὐ φροντίζει σκληρῶς σε καθήμενον οὕτως.
οὐχ ὥσπερ ἐγὼ ῥαψάμενός σοι τουτὶ φέρω, ἀλλ' ἐπαναίρου.
κᾆτα καθίζου μαλακῶς, ἵνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν σαλαμῖνι.
δη. ἄνθρωπε τίς εἶ, μῶν ἔκγονος εἶ τῶν ἁρμοδίου τις ἐκείνων;
τοῦτό γέ σου τοὔργον ἀληθῶς γενναῖον καὶ φιλόδημον.
κλ. ὡς ἀπὸ μικρῶν εὔνους αὐτῷ θωπευματίων γεγένησαι.
αλ. καὶ σὺ γὰρ αὐτὸν πολὺ μικροτέροις τούτων δελεάσμασιν εἷλες
κλ. καὶ μὴν εἴ πού τις ἀνὴρ ἐφάνη τῷ δήμῳ μᾶλλον ἀμύνων,
ἢ μᾶλλον ἐμοῦ σε φιλῶν, ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περιδόσθαι.

ἀλ. καὶ πῶς σὺ φιλεῖς ὃς τοῦτον ὁρῶν οἰκοῦντ' ἐν ταῖσι πιθάκναισιν
καὶ γυπαρίοις, καὶ πυργιδίοις, ἔτος ὄγδοον οὐκ ἐλεαίρεις,
ἀλλὰ καθείρξας αὐτὸν βλίττεις, ἀρχεπτολέμου δὲ φέροντος
τὴν εἰρήνην ἐξεσκέδασας, τὰς πρεσβείας τ' ἀπελαύνεις,
ἐκ τῆς πόλεως ῥαθαπυγίζων, αἳ τὰς σπονδὰς προκαλοῦνται.
κλ. ἵνα γ' ἑλλήνων ἄρξῃ πάντων. ἔστι γὰρ ἐν τοῖς λογίοισιν,
ὡς τοῦτον δεῖ ποτ' ἐν ἀρκαδίᾳ πεντώβολον ἡλιάσασθαι,
ἢν ἀναμείνῃ· πάντως δ' αὐτὸν θρέψω 'γὼ καὶ θεραπεύσω,
ἐξευρίσκων εὖ καὶ μιαρῶς, ὁπόθεν τὸ τριώβολον ἕξει. (λον
ἀλ. οὐχ ἵνα γ' ἄρξει μὰ δί' ἀρκαδίας προνοούμενος, ἀλλ' ἵνα μᾶλ
σὺ μὲν ἁρπάσῃς καὶ δωροδοκῇς παρὰ τῶν πόλεων, ὁ δὲ δῆμος
ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὁμίχλης, ἃ πανουργεῖς μὴ καθορᾷ σου,
ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης ἅμα καὶ χρείας καὶ μισθοῦ πρὸς σὲ κεχήνῃ.
εἰ δέ ποτ' εἰς ἀγρὸν οὗτος ἀπελθὼν εἰρηναῖος διατρίψῃ,
καὶ χίδρα φαγὼν ἀναθαρρήσῃ, καὶ στεμφύλων εἰς λόγον ἔλθῃ,
γνώσεται οἵων ἀγαθῶν αὐτὸν τῇ μισθοφορᾷ παρεκόπτου.
εἶθ' ἥξει σοι δριμὺς ἄγροικος, κατὰ σοῦ τὴν ψῆφον ἰχνεύων,
ἃ σὺ γινώσκων, τόνδ' ἐξαπατᾷς καὶ ὀνειροπολεῖς περὶ σαυτοῦ.
κλ. οὔκουν δεινὸν, ταυτί σε λέγειν δῆτ' ἐς ἐμὲ, καὶ διαβάλλειν,
πρὸς ἀθηναίους καὶ τὸν δῆμον, πεποιηκότα πλείονα χρηστὰ,
νὴ τὴν δήμητρα θεμιστοκλέους πολλῷ περὶ τὴν πόλιν ἤδη.
ἀλ. ὦ πόλις ἄργους. κλύεθ' οἷα λέγει; σὺ θεμιστοκλεῖ ἀντιφερίζεις
ὃς ἐποίησε τὴν πόλιν ἡμῶν μεστὴν, εὑρὼν ἐπιχειλῆ,
καὶ πρὸς τούτοις ἀριστώσῃ τὸν πειραιᾶ προσέμαξεν,
ἀφελών τ' οὐδὲν τῶν ἀρχαίων ἰχθῦς καινοὺς παρέθηκε;
σὺ δ' ἀθηναίους ἐζήτησας μικροπολίτας ἀποφῆναι,
διατειχίζων καὶ χρησμῳδῶν ὁ θεμιστοκλεῖ ἀντιφερίζων.
κἀκεῖνος μὲν φεύγει τὴν γῆν, σὺ δ' ἀχιλλείων ἀπομάττει.
κλ. οὔκουν ταυτὶ δεινὸν ἀκούειν ὦ δῆμ' ἐστί μ' ὑπὸ τούτου;

ὅτι ἤ σε φιλῶ. δη. παῦ' οὗτοσὶ, καὶ μὴ σκέρβολλε πονηρά.
πολλοῦ γὰρ πολύν με χρόνον καὶ νῦν ἐλελήθεις ἐγκρυφιάζων.
αλ. μιαρώτατος ὦ δημακίδιον καὶ πλεῖστα πανοῦργα δεδρακὼς,
ὁπόταν χασμᾷ, καὶ τοὺς καυλοὺς
τῶν εὐθυνῶν ἐκκαυλίζων,
καταβροχθίζει, κἀμφοῖν χεροῖν
μυστιλλᾶται τῶν δημοσίων.
κλ. οὐ χαιρήσεις, ἀλλά σε κλέπτοντ'
αἱρήσω 'γὼ τρεῖς μυριάδας.
τί θαλαττοκοπεῖς καὶ πλατυγίζεις,
μιαρώτατος ὢν περὶ τὸν δῆμον,
τῶν ἀθηναίων, καί σ' ἀποδείξω
νὴ τὴν δήμητρ', ἢ μὴ ζώην.
δωροδοκήσαντ' ἐκ μιτυλήνης πλεῖν ἢ μνᾶς τετταράκοντα.

Αντιστροφή.

χο. ὦ πᾶσιν ἀνθρώποις φανεὶς μέγιστον ὠφέλημα,
ζηλῶ σε τῆς εὐγλωττίας. εἰ γὰρ ὧδ' ἐποίσεις,
μέγιστος ἑλλήνων ἔσει. καὶ μόνος καθέξεις,
τἀν τῇ πόλει, τῶν ξυμμάχων τ' ἄρξεις ἔχων τρίαιναν,
ᾗ πολλὰ χρήματ' ἐργάσει, σείων τε καὶ ταράττων,
καὶ μὴ μεθῇς τὸν ἄνδρ', ἐπειδή σοι λαβὴν δέδωκεν.
κατεργάσει γὰρ ῥᾳδίως, πλευρὰς ἔχων τοιαύτας.
κλ. οὐκ ὦγαθοὶ ταῦτ' ἐστί πω ταύτῃ, μὰ τὸν ποσειδῶ.
ἐμοὶ γάρ ἐστ' εἰργασμένον τοιοῦτον ἔργον ὥστε
ἁπαξάπαντας τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς ἐπιστομίζειν.
ἕως ἂν ᾖ τῶν ἀσπίδων τῶν ἐκ πύλου τι λοιπόν.
αλ. ἐπίσχες ἐν ταῖς ἀσπίσι. λαβὴν γὰρ ἐνδέδωκας.
οὐ γάρ σ' ἐχρῆν εἴπερ φιλεῖς τὸν δῆμον, ἐκ προνοίας
ταύτας ἐᾶν αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξιν ἀνατεθῆναι.

ἀλλ' ἔστι τοῦτ' ὦ δῆμε μηχάνημ' ἵν' ἢν σὺ βούλῃ,
τὸν ἄνδρα κολάσαι τουτονὶ, σοὶ τοῦτο μὴ κ γένηται.
ὁρᾷς γὰρ αὐτῷ στίφος, οἷόν ἐστι βυρσοπωλῶν
νεανιῶν. τούτους δὲ περιοικοῦσι μελιτοπῶλαι,
καὶ τυροπῶλαι. τοῦτο δ' εἰς ἓν ἐστὶ συγκεκυφός.
ὥστ' εἰ σὺ βριμήσαιο, καὶ βλέψειας ὀστρακίνδα,
νύκτωρ καθαρπάσαντες ἂν τὰς ἀσπίδας, θέοντες
τὰς εἰσβολὰς τῶν ἀλφίτων ἂν καταλάβοιεν ἡμῶν.
δη. οἴμοι τάλας. ἔχουσι γὰρ πόρπακας; ὦ πόνηρε,
ὅσον με παρεκόπτου χρόνον, τοιαῦτα κρουσιδημῶν.
κλ. ὦ δαιμόνιε μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι, μηδ' οἰηθῇς.
ἐμοῦ ποθ' εὑρήσειν φίλον βελτίον' ὅστις εἷς ὢν,
ἔπαυσα τοὺς συνωμότας, καί μ' οὐ λέληθεν οὐδὲν
ἐν τῇ πόλει συνιστάμενον, ἀλλ' εὐθέως κέκραγα.
ἀλ. ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγχέλεις θηρώμενοι πέπονθας,
ὅταν μὲν ἡ λίμνη καταστῇ, λαμβάνουσιν οὐδέν.
ἐὰν δ' ἄνωτε καὶ κάτω τὸν βόρβορον κυκῶσιν,
αἱροῦσι, καὶ σὺ λαμβάνεις, ἢν τὴν πόλιν ταράττῃς.
ἓν δ' εἰπέ μοι τοσουτονὶ, σκύτη τοσαῦτα πωλῶν
ἔδωκας ἤδη τουτῳῒ γε κάττυμα παρὰ σεαυτοῦ
ταῖς ἐμβάσι βάσκων φιλεῖν. δη. οὐ δῆτα μὰ τὸν ἀπόλλω
ἀλ. ἔγνωκας οὖν δῆτ' αὐτὸν οἷός ἐστιν; ἀλλ' ἐγώ σοι
ζεῦγος πριάμενος ἐμβάδων, τουτὶ φορεῖν δίδωμι.
δη. κρίνω σ' ὅσον γ' ἐγᾦδα περὶ τὸν δῆμον ὄντ' ἄριστον,
εὐνούστατόν τε τῇ πόλει γὰρ τοῖσι δακτύλοισιν.
κλ. οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐμβάδας τοσουτονὶ δύνασθαι.
ἐμοῦ δὲ μὴ μνείαν ἔχειν ὅσων πέπονθας, ὅστις
ἔπαυσα τοὺς κινουμένους, τὸν γρύττον ἐξαλείψας;
ἀλ. οὔκουν σε δῆτα ταῦτα δεινόν ἐστι πρωκτοτηρεῖν,

παῦσαί τε τοὺς κινουμένους, κοὐκ ἔσθ' ὅπως ἐκείνους
οὐχὶ φθονῶν ἔπαυσας, ἵνα μὴ ῥήτορες γένωνται.
τουτονὶ δ' ὁρῶν ἄνευ χιτῶνος ὄντα τηλικοῦτον,
οὐ πώποτ' ἀμφιμασχάλου τὸν δῆμον ἠξίωσας,
χειμῶνος ὄντος, ἀλλ' ἐγώ σοι τουτονὶ δίδωμι.
δη. τοιουτονὶ θεμιστοκλῆς οὐ πώποτ' ἐπενόησεν,
καί τοι σοφὸν κἀκεῖν' ὁ πειραιεύς. ἔμοιγε μέντοι
οὐ μεῖζον εἶναι φαίνετ' ἐξεύρημα τοῦ χιτῶνος
κλ. οἴμοι τάλας, οἵοις πιθηκισμοῖς με περιελαύνεις,
ἀλ. οὔκ, ἀλλ' ὅπερ πίνων ἀνὴρ πέπονθ' ὅταν χεσείῃ,
τοῖσι τρόποις τοῖς σοῖσιν ὥσπερ βλαυτίοισι χρῶμαι.
κλ. ἀλλ' οὐχ ὑπερβαλεῖς με θωπείαις, ἐγὼ γὰρ αὐτὸν
προσαμφιῶ τοδί. σὺ δ' οἴμωζ' ὦ πόνηρε. δη. αἰβοῖ.
οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ, βύρσης κάκιστον ὄζων;
ἀλ. καὶ τοῦτ' ἐπίτηδές σε περιήμπισχ' ἵνα σ' ἀποπνίξῃ.
καὶ πρότερον ἐπεβούλευσέ σοι, τὸν καυλὸν οἶσθ' ἐκεῖνον
τοῦ σιλφίου τὸν ἄξιον γενόμενον; δη. οἶδα μέντοι.
ἀλ. ἐπίτηδες οὗτος αὐτὸν ἔσπευδ' ἄξιον γενέσθαι,
ἵν' ἐσθίοιτ' ὠνούμενοι, κἄπειτ' ἐν ἡλιαίᾳ
βδέοντες ἀλλήλους ἀποκτείνειαν οἱ δικασταί.
δη. νὴ τὸν ποσειδῶ, καὶ πρὸς ἐμὲ τουτί γ' εἶπ' ἀνὴρ κόπριος.
ἀλ. οὐ γὰρ τόθ' ὑμεῖς βδεόμενοι δήπου γένεσθε πυρροί;
καὶ νὴ δί' ἦν καὶ τοῦτο πυρράνδρου τὸ μηχάνημα.
κλ. οἵοισί μ' ὦ πόνηρε βωμολοχεύμασι ταράττεις.
ἀλ. ἡ γὰρ θεός μ' ἐκέλευσε νικῆσαί σ' ἀλαζονείᾳ.
κλ. ἀλλ' οὔ με νικήσεις. ἐγὼ γὰρ φημί σοι παρέξειν,
ὦ δῆμε μηδὲν δρῶντι, μισθοῦ τρύβλιον ῥοφῆσαι.
ἀλ. ἐγὼ δὲ κυλίχνιόν τέ σοι καὶ φάρμακον δίδωμι,
τἀν τοῖσιν ἀντικνημίοισιν ἑλκύδρια περιαλείφειν.

κλ. ἐγὼ δὲ τὰς πολιάς γε σοῦ κλέγων, νέον ποιήσω.
ἀλ. ἰδοὺ δέχου κέρκον λαγὼ τὼ 'φθαλμιδίω περιψῆν.
κλ. ἀπομυξάμενος ὦ δῆμ' ἐμοῦ πρὸς τὴν κεφαλὴν ἀποψῶ.
ἀλ. ἐμοῦ μὲν οὖν, ἐμοῦ μὲν οὖν.
κλ. ἐγώ σε ποιήσω τριη
ραρχεῖν, ἀναλίσκοντα τῶν
σαυτοῦ παλαιὰν ναῦν ἔχον
τ' ἐς ἣν ἀναλῶν οὐκ ἐφέ
ξεις, οὐδὲ ναυπηγούμενος,
διαμηχανήσομαί θ' ὅπως
ἂν ἱστίον σαπρὸν λάβῃς.
χο. ἁνὴρ παφλάζει, παῦε παῦ'
ὑπερζέων, ὑφελκτέον
δὲ τῶν ξύλων. ἀπαρυστέον
τε τῶν ἀπειλῶν ταυτηί.
κλ. δώσεις ἐμοὶ καλὴν δίκην,
ἰπούμενος ταῖς εἰσφοραῖς.
ἐγὼ γάρ ἐς τοὺς πλουσίους
σπεύσω σ' ὅπως ἂν ἐγγραφῇς.
ἀλ. ἐγὼ δ' ἀπειλήσω μὲν οὐ
δέν. εὔχομαι δέ σοι ταδί.
τὸ μὲν τάγηνον τευθίδων
ἐφεστάναι σίζον. σὲ δὲ
γνώμην ἐρεῖν μέλλοντα περὶ
μιλησίων καὶ κερδανεῖν,
τάλαντον ἢν κατεργάσῃ,
σπεύδειν ὅπως τῶν τευθίδων
ἐμπλήμενος, φθαίης ἔτ' ἐς
ἐκκλησίαν ἐλθεῖν. ἔπειτ'

τὰ πρὶν φαγεῖν, ἀνὴρ μεθῄ
καὶ καὶ σὺ τὸ τάλαντον λαβεῖν
βουλόμενος ἐκ
θίων ἀποπνιγείης.

χο. εὖ νή γε τὸν δία καὶ τὸν ἀπόλλω,
καὶ τὴν δήμητρα.

δη. καί μοι δοκεῖ, καὶ τἄλλα γ' εἶναι καταφανῶς,
ἀγαθὸς πολίτης, οἷος οὐδείς πω χρόνου,
ἀνὴρ γεγένηται τοῖσι πολλοῖς τοῦ βολοῦ.
σὺ δ' ὦ παφλαγὼν φάσκων φιλεῖν μ' ἐσκορόδισας.
καὶ νῦν ἀπόδος τὸν δακτύλιον, ὡς οὐκ ἔτι
ἐμοὶ ταμιεύσεις. κλ. ἔχε, τοσοῦτον δ' ἴσθ' ὅτι,
εἰ μή μ' ἐάσεις ἐπιτροπεύειν, ἕτερος αὖ
ἐμοῦ πανουργότερός τις ἀναφανήσεται.

δη. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ δακτύλιος ἔσθ' οὑτοσὶ
οὑμός· τὸ γοῦν σημεῖον ἕτερον φαίνεται.
ἀλλ' ἢ οὐ καθορῶ. ἀλ. φέρ' ἴδω τί σοι σημεῖον ἦν

δη. δημοῦ βοείου θεῖον ἐξωπτημένον.

ἀλ. οὐ τοῦτό γ' ἐστὶν οὐ τὸ θεῖον. δη. ἀλλὰ τί.

ἀλ. λάρος κεχηνὼς ἐπὶ πέτρας δημηγορῶν.

δη. αἰβοῖ τάλας. ἀλ. τί ἐστιν. δη. ἀπόφερ' ἐκποδὼν
οὐ τὸν ἐμὸν εἶχεν, ἀλλὰ τὸν κλεωνύμου.
παρ' ἐμοῦ δὲ τουτονὶ λαβὼν, ταμίευέ μοι.

κλ. μὴ δῆτα πῶ γ' ὦ δέσποτ' ἀντιβολῶ σ' ἐγὼ,
πρὶν ἄν γε τῶν χρησμῶν ἀκούσῃς τῶν ἐμῶν.

ἀλ. καὶ τῶν ἐμῶν νυν. κλ. ἀλλ' ἐὰν τούτῳ πίθῃ,
μολγὸν γενέσθαι δεῖ σε. ἀλ. κἄν γε τουτῳὶ
ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου.

κλ. ἀλλ' οἵ γ' ἐμοὶ λέγουσιν ὡς ἄρξαι σε δεῖ.

χώρας ἁπάσης, ἐστεφανωμένον ῥόδοις.
ἀλ. οἵ μοι δέ γ' αὖ λέγουσιν, ὡς ἁλουργίδα
ἔχων κατάπαστον καὶ στεφάνην, ἐφ' ἅρματος
χρυσοῦ διώξεις Σμικύθην, καὶ κύριον.
κλ. καὶ μὴν ἔνεγκ' αὐτοὺς ἰὼν, ἵν' οὑτοσὶ
αὐτῶν ἀκούσῃ. ἀλ. πάνυ γε. δη. καὶ σὺ δὴ φέρε.
κλ. ἰδού. ἀλ. ἰδού. δη. νὴ τὸν Δί' οὐδὲν κωλύει.

Στροφή.

χο. ἥδιστον φάος ἡμέρας
ἔσται τοῖσι παροῦσι, καὶ
τοῖσιν ἀφικνουμένοισιν,
ἢν κλέων ἀπόληται.
καίτοι πρεσβυτέρων τινῶν
οἵων ἀργαλεωτάτων.
ἐν τῷ δείγματι τῶν δικῶν
ἤκουσ' ἀντιλεγόντων.
ὡς εἰ μὴ γένοιθ' οὗτος ἐν
τῇ πόλει μέγας οὐκ ἂν ἦ-
στην σκεύει δύο χρησίμω,
δοίδυξ, οὐδὲ τορύνη,
ἀλλὰ καὶ τόδ' ἔγωγε θαυ-
μάζω τῆς ὑομουσίας
αὐτοῦ. φασὶ γὰρ αὐτὸν οἱ
παῖδες ξυνεφοίτων,
τὴν δωριστὶ μόνην ἂν ἁρ-
μόττεσθαι θαμὰ τὴν λύραν,
ἄλλην δ' οὐκ ἐθέλειν μαθεῖν,
κᾆτα τὸν κιθαριστὴν
ὀργισθέντ' ἀπάγειν κελεύ-

ἂν ὡς ἁρμονίαν ὁ παῖς
οὗτος οὐ δύναται μαθεῖν,
ἢν μὴ δωροδοκῇσι.
κλ. ἰδοὺ, θέασαι, κοὐχ ἅπαντας ἐκφέρω.
ἀλ. οἴμ᾽ ὡς χεσείω, κοὐχ ἅπαντας ἐκφέρω.
δη. ταυτὶ τί ἐστι. κλ. λόγια. δη. πάντ᾽. κλ. ἔτι θαυμάζεις.
καὶ νὴ Δί᾽ ἔτι γ᾽ ἐμοὔστι κιβωτὸς πλέα.
ἀλ. ἐμοὶ δ᾽ ὑπερῷον, καὶ ξυνοικία δύω.
δη. φέρ᾽ ἴδω, τίνος γάρ εἰσιν οἱ χρησμοί ποτε.
κλ. οὑμοὶ μέν εἰσι βάκιδος. δη. οἱ δὲ σοὶ τίνος.
ἀλ. γλάνιδος ἀδελφοῦ τοῦ βάκιδος γεραιτέρου.
δη. εἰσὶ δὲ, περὶ τοῦ. ἀλ. περὶ ἀθηνῶν, περὶ πύλου,
περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ ἁπάντων πραγμάτων.
δη. οἱ σοὶ δὲ περὶ τοῦ. ἀλ. περὶ ἀθηνῶν, περὶ φακῆς,
περὶ λακεδαιμονίων, περὶ σκόμβρων νέων,
περὶ τῶν μετρούντων τἄλφιτ᾽ ἐν ἀγορᾷ κακῶς,
περὶ σοῦ περὶ ἐμοῦ, περὶ ἁπάντων πραγμάτων,
τὸ πέον αὖ οὑτοσὶ δάκνοι.
δη. ἄγε νυν ὅπως αὐτοὺς ἀναγνώσεσθέ μοι,
καὶ τὸν περὶ ἐμοῦ κεῖνον, ᾧπερ ἥδομαι,
ὡς ἐν νεφέλῃσιν αἰετὸς γενήσομαι.
κλ. ἄκουε δή νυν, καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν ἐμοί.
φράζευ ἐρεχθείδη λογίων ὁδὸν, ἥν σοι ἀπόλλων
ἴαχεν ἐξ ἀδύτοιο διὰ τριπόδων ἐριτίμων,
σώζεσθαί σ᾽ ἐκέλευσ᾽ ἱερὸν κύνα καρχαρόδοντα.
ὃς πρόσθεν δάκνων καὶ ὑπὲρ σοῦ δεινὰ κεκραγὼς,
σοὶ μισθὸν ποριεῖ, κἂν μὴ δρᾷ ταῦτ᾽ ἀπολεῖται.
πολλοὶ γὰρ μίσει σφε κατακρώζουσι κολοιοί.
δη. ταυτὶ μὰ τὴν δήμητρ᾽ ἐγὼ οὐκ οἶδ᾽ ὅτι λέγει.

τί γάρ ἐστ' Ἐρεχθεῖ καὶ κολοιοῖς καὶ κυνί;
κλ. ἐγὼ μέν εἰμ' ὁ κύων. πρὸ σοῦ γὰρ ἀπύω.
σοὶ δ' εἶπε σώζεσθαί μ' ὁ Φοῖβος τὸν κύνα.
αλ. οὐ τοῦτο φήσ' ὁ χρησμός, ἀλλ' ὁ κύων ὁδὶ,
ὥσπερ θύρας σου τῶν λογίων παρεσθίει.
ἐμοὶ γάρ ἐστ' ὀρθῶς περὶ τούτου τοῦ κυνός.
δη. λέγε δή. ἐγὼ δὲ πρῶτα λήψομαι λίθον.
ἵνα μή μ' ὁ χρησμὸς ὁ περὶ τοῦ κυνὸς δάκῃ.
αλ. φράζευ Ἐρεχθεΐδη κύνα Κέρβερον ἀνδραποδιστὴν,
ὃς κέρκῳ σαίνων ὁπόταν δειπνῇς ἐπιτηρῶν,
ἐξέδεταί σου τοὖψον, ὅταν σύ ποι ἄλλοσε χάσκῃς,
ἐς φοιτῶν δ' ἐς τοὐπτάνιον λήσει σε κυνηδὸν,
νύκτωρ τὰς λοπάδας καὶ τὰς νήσους διαλείχων.
δη. νὴ τὸν Ποσειδῶ, πολύ γ' ἄμεινον ὦ Γλάνι.
κλ. ὦ τᾶν, ἄκουσον, εἶτα διάκρινον τότε.
ἔστι γυνή. τέξει δὲ λέονθ' ἱεραῖς ἐν Ἀθήναις.
ὃς περὶ τοῦ δήμου πολλοῖς κώνωψι μαχεῖται.
ὥστε περὶ σκύμνοισι βεβηκὼς, ὃν σὺ φύλαξαι
τεῖχος ποιήσας ξύλινον, πύργους τε σιδηροῦς.
δη. ταῦτ' οἶσθ' ὅ,τι λέγει; αλ. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
κλ. ἔφρασεν ὁ θεός σοι σαφῶς σώζειν ἐμέ.
ἐγὼ γὰρ ἀντὶ τοῦ λέοντος εἰμί σοι.
δη. καὶ πῶς μ' ἐλελήθεις ἀντιλέων γεγενημένος;
αλ. ἓν οὐκ ἀναδιδάσκει σε τῶν λογίων ἑκὼν,
ὃ μόνον σιδηροῦν τεῖχός ἐστι καὶ ξύλον,
ἐν ᾧ σε σώζειν τόνδ' ἐκέλευσ' ὁ Λοξίας.
δη. πῶς δῆτα τοῦτ' ἔφραζεν ὁ θεός; αλ. τουτονὶ
δῆσαί σ' ἐκέλευε πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ.
δη. ταυτὶ τελεῖσθαι τὰ λόγι' ἤδη μοι δοκεῖ.

κλ. μὴ πείθου, φθονεραὶ γὰρ ἐπικρώζουσι κορῶναι.
ἀλλ᾽ ἱέρακα φίλει, μεμνημένος ἐν φρεσὶν ὅς σοι
ἤγαγε συνδήσας λακεδαιμονίων κορακίνους.
ἀλ. τοῦτό γέ τοι παφλαγὼν παρεκινδύνευσε μεθυσθείς,
κεκροπίδη κακόβουλε, τί τοῦτ᾽ ἡγεῖ μέγα τοὔργον,
καί κε γυνὴ φέροι ἄχθος, ἐπεί κεν ἀνὴρ ἀναθείη,
ἀλλ᾽ οὐκ ἂν μαχέσαιτο, χέσαιτο γὰρ εἰ μαχέσαιτο.
κλ. ἀλλὰ τόδε φράζου, πρὸ πύλου πύλον ὅν σοι ἔφραζεν,
ἔστι πύλος πρὸ πύλοιο. δη. τί τοῦτο λέγει πρὸ πύλοιο.
ἀλ. τὰς πυέλους φησὶ καταλοίψεσθ᾽ ἐν βαλανείῳ.
δη. ἐγὼ δ᾽ ἄλουτος τήμερον γενήσομαι.
ἀλ. αὐτὸς γὰρ ἡμῶν τὰς πυέλους ἀφήρπασεν.
ἀλλ᾽ οὑτοσὶ γάρ ἐστι περὶ τοῦ ναυτικοῦ
ὁ χρησμὸς, ᾧ σε δεῖ προσέχειν τὸν νοῦν πάνυ.
δη. προσέχω. σὺ δ᾽ ἀναγίνωσκε τοῖς ναύταισί μου.
ὅπως ὁ μισθὸς, πρῶτον ἀποδοθήσεται.
ἀλ. αἰγείδη, φράσσαι κυναλώπεκα μή σε δολώσῃ
λαίθαργον, ταχύπουν, δολίαν κερδὼ πολυΐδριν,
οἶσθ᾽ ὅτι τοῦτο τί ἐστι. δη. φιλόστρατος ἡ κυναλώπηξ.
ἀλ. οὐ τοῦτό φησιν, ἀλλὰ ναῦς ἑκάστοτε
αἰτεῖ ταχείας, ἀργυρολόγους οὑτοσί,
ταύτας ἀπαυδᾷ μὴ διδόναι σ᾽ ὁ λοξίας.
δη. πῶς δὴ τριήρης ἐστὶ κυναλώπηξ. ἀλ. ὅπως,
ὁτιὴ τριήρης ἐστὶ χὠ κύων, ταχύ.
δη. πῶς οὖν ἀλώπηξ προσετέθη πρὸς τῷ κυνί.
ἀλ. ἀλωπεκίοισι, τοὺς στρατιώτας ἤκασεν.
ὁτιὴ βότρυς τρώγουσιν ἐν τοῖς χωρίοις.
δη. εἶεν, τούτοις ὁ μισθὸς τοῖς ἀλωπεκίοισι ποῦ.
ἀλ. ἐγὼ ποριῶ καὶ τοῦτον ἡμερῶν τριῶν.

ἀλλ' ἔτι τόνδ' ἐπάκουσον, ὅν εἶπέ σοι ἐξαλέασθαι,
χρησμὸν λητοΐδης, κυλλήνην μή σε δολώσῃ.
:. ποίαν κυλλήνην. ἀλ. τὴν τούτου χεῖρ' ἐποίησε
κυλλήνην, ὀρθῶς ὅτι ἦ φήσ' ἔμβαλε κυλλῇ.
κλ. οὐκ ὀρθῶς φράζεις, τὴν κυλλήνην γὰρ ὁ φοῖβος
ἐς τὴν χεῖρ' ὀρθῶς. ᾐνίξατο τὴν διοπείθους.
ἀλλὰ γὰρ ἔστιν μοι χρησμὸς περὶ σοῦ πτερυγωτὸς
αἰετὸς ὡς γίνει, καὶ πάσης γῆς βασιλεύσεις.
ἀλ. καὶ γὰρ ἐμοὶ καὶ γῆς, καὶ τῆς ἐρυθρᾶς γε θαλάσσης,
χὤτι γ' ἐν ἐκβατάνοις δικάσεις, λείχων ἐπίπαστα.
κλ. ἀλλ' ἐγὼ εἶδον ὄναρ καί μοι δοκεῖ ἡ θεὸς αὐτὴ,
τοῦ δήμου καταχεῖν ἀρυταίνῃ πλουθυγίειαν.
ἀλ. νὴ δία καὶ γὰρ ἐγὼ, καί μοι δόκει ἡ θεὸς αὐτὴ
ἐκ πόλεως ἐλθεῖν καὶ γλαῦξ αὐτῇ 'πικαθῆσθαι.
εἶτα καταπένδειν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρυβάλλῳ,
ἀμβροσίαν κατὰ σοῦ, κατὰ τούτου δὲ σκορωδάλμην.
δη. ἰοὺ ἰοὺ, οὐκ ἦν ἄρ' οὐδεὶς γὰρ γλανίδος σοφώτερος.
καὶ νῦν ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω σοι τουτονὶ
γεροντογωγεῖν, κἀναπαιδεύειν πάλιν.
κλ. μήπω γ' ἱκετεύω σ' ἀλλ' ἀνάμεινον, ὡς ἐγὼ
κριθὰς ποριῶ σοι καὶ βίον καθ' ἡμέραν.
δη. οὐκ ἀνέχομαι κριθῶν ἀκούων, πολλάκις
ἐξηπατήθην ὑπό τε σοῦ καὶ θουφάνους.
κλ. ἀλλ' ἄλφιτ' ἤδη σοι ποριῶ σκευασμένα.
ἀλ. ἐγὼ δὲ μαζίσκας γε διαμεμαγμένας,
καὶ τοὔψον ὀπτὸν, μηδὲν ἄλλ' ἢ μὴ 'σθιε.
δη. ἀνύσατε νῦν ὅτι περ ποιήσεθ' ὡς ἐγὼ
ὁπότερος ἂν σφῷν εὖ με μᾶλλον ἂν ποιῇ,
τούτῳ παραδώσω τῆς πυκνὸς τὰς ἡνίας.

ἀλ. φέροιμ' ἂν ἤδη πρότερος. κλ. οὐ δῆτ' ἀλλ' ἐγώ.

Στροφή.

χο. ὦ δῆμε καλήν γ' ἔχεις
ἀρχὴν, ὅτε πάντες ἄν-
θρωποι δεδίασί σ' ὥς-
περ ἄνδρα τύραννον.
ἀλλ' εὐπαράγωγος εἶ
θωπευόμενός τε χαί-
ρεις, κἀξαπατώμενος,
πρός τε τὸν λέγοντ' ἀεὶ
κέχηνας. ὁ νοῦς δέ σου
παρὼν ἀποδημεῖ.

Σύστημα κατὰ περικοπήν.

δη. νοῦς οὐκ ἔνι ταῖς κόμαις
ὑμῶν, ὅτε μ' οὐ φρονεῖν
νομίζετ', ἐγὼ δ' ἑκὼν
ταῦτ' ἠλιθιάζω.
αὐτός τε γὰρ ἥδομαι
βρύλλων τὸ καθ' ἡμέραν,
κλέπτοντά τε βούλομαι
τρέφειν ἕνα προστάτην.
τοῦτον δ' ὅταν ᾖ πλέως,
ἄρας ἐπάταξα.

Αντιστροφή.

χο. οὕτω μὲν ἂν εὖ ποιῇς
εἴσοι πυκνότης ἔνε-
στ' ἐν τῷ τρόπῳ ὡς λέγεις
τούτῳ πάνυ πολλή.
εἰ τούς δ' ἐθελῇ τηδες ὥς

περ δημοσίους τρέφεις
ἐν τῇ πυκνί. κᾆθ' ὅταν
μή σοι τι τύχῃ ὄψον ὄν,
τούτων ὃς ἂν ᾖ παχύς,
θύσας, ἐπιδειπνεῖς.

Σύστημα ἕτερον.

δη. σκέψασθε δέ μ' εἰ σοφῶς
αὐτοὺς περιέρχομαι,
τοὺς οἰομένους φρονεῖν
καί μ' ἐξαπατύλλειν.
τηρῶ γὰρ ἑκάστοτ' αὐ
τούς, οὐδὲ δοκῶν ὁρᾶν,
κλέπτοντας, ἔπειτ' ἀναγ
κάζω πάλιν ἐξεμεῖν.
ὅσ' ἂν κεκλόφωσί μου,
κημὸν καταμηλῶν.

κλ. ἄπαγ' ἐς μακαρίαν ἐκποδών. ἀλ. σύ γ' ὦ φθόρε.
κλ. ὦ δῆμ' ἐγὼ μέντοι παρεσκευασμένος
τρίπαλαι κάθημαι βουλόμενός σ' εὐεργετεῖν.
ἀλ. ἐγὼ δὲ δεκάπαλαί γε, καὶ δωδεκάπαλαι,
καὶ χιλιόπαλαι, καὶ πρόπαλαι, πάλαι, πάλαι.
δη. ἐγὼ δὲ προσδοκῶν γε, τρισμυριόπαλαι,
βδελύττομαί σφω, καὶ πρόπαλαι, πάλαι, πάλαι.
ἀλ. οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον; δη. εἴγε μὴ φράσῃς γε σύ.
ἀλ. ἄφες ἀπὸ βαλβίδων ἐμέ τε καὶ τουτονί,
ἵνα σ' εὖ ποιῶμεν ἐξ ἴσου. δη. δρᾶν ταῦτα χρή,
ἄπιτον. ἀλ. ἰδού. δη. θέοιτ' ἄν. κλ. ὑποθεῖν οὐκ ἐῶ.
δη. ἀλλ' ἦ μεγάλως εὐδαιμονήσω τήμερον,
ὑπὸ τῶν ἐραστῶν νὴ Δί', ἢ 'γὼ θρύψομαι.

κλ. ὁρᾷς, ἐγώ σοι πρότερος ἐκφέρω δίφρον,
ἀλλ' οὐ τράπεζαν. ἀλ. ἀλλ' ἐγὼ προτεραίτερος.
κλ. ἰδοὺ φέρω σοι τήνδε μαζίσκην ἐγὼ,
ἐκ τῶν ὀλῶν τῶν ἐκ πύλου μεμαγμένην.
ἀλ. ἐγὼ δὲ μυστίλας μεμυστιλημένας
ὑπὸ τῆς θεοῦ τῇ χειρὶ τῇ 'λεφαντίνῃ.
δη. ὡς μέγαν ἄρ' εἶχες ὦ πότνια τὸν δάκτυλον.
κλ. ἐγὼ δ' ἔτνος γε πίσινον, εὔχρων καὶ καλὸν,
ἐτόρυνε δ' αὖθ' ἡ παλλὰς ἡ πυλαιμάχος.
ἀλ. ὦ δῆμ' ἐναργῶς ἡ θεὸς ἐπισκοπεῖ.
καὶ νῦν ὑπερέχει σου χύτραν ζωμοῦ πλέαν.
δη. οἴει γὰρ οἰκεῖσθ' ἂν ἔτι τήνδε τὴν πόλιν,
εἰ μὴ φανερῶς ἡμῶν ὑπερεῖχε τὴν χύτραν.
κλ. τουτί τέμαχός σοι δῶκεν ἡ φοβεσιστράτη.
ἀλ. ἡ δ' ὀμβριμοπάτρα γ' ἑφθὸν ἐκ ζωμοῦ κρέας,
καὶ χόλικος ἠνύστρου τε καὶ γαστρὸς, τόμον.
δη. καλῶς γ' ἐποίησε τοῦ πέπλου μεμνημένη.
κλ. ἡ γοργολόφας σ' ἐκέλευε τουτουὶ φαγεῖν
ἐλατῆρος, ἵνα τὰς ναῦς ἐλαύνωμεν καλῶς.
ἀλ. λαβὲ καὶ ταδὶ νῦν. δη. καὶ τί τούτοις χρήσομαι
τοῖς ἐντέροις. ἀλ. ἐπίτηδες αὔτ' ἔπεμψέ σοι
εἰς τὰς τριήρεις ἐντερόνειαν ἡ θεός.
ἐπισκοπεῖ γὰρ περιφανῶς τὸ ναυτικὸν,
ἔχε καὶ πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο.
δη. ὡς ἡδὺς ὦ ζεῦ, καὶ τὰ τρία φέρων καλῶς.
ἀλ. ἡ τριτογενὴς γὰρ αὐτὸν ἐνετριτώνισε.
κλ. λαβέ νυν πλακοῦντος πίονος παρ' ἐμοῦ τόμον.
ἀλ. παρ' ἐμοῦ δ' ὅλον γε τὸν πλακοῦντα τουτονί.
κλ. ἀλλ' οὐ λαγῷ' ἕξεις ὁπόθεν δῷς, ἀλλ' ἐγώ.

ἀλ. οἴμοι πόθεν λαγῷά μοι γενήσεται,
ὦ θυμὲ νυνὶ βωμολόχον ἔξευρέ τι.
κλ. ὁρᾷς τάδ᾽ ὦ κακόδαιμον; ἀλ. ὀλίγον μοι μέλει.
ἀλλὰ γὰρ ἐκεῖνοι γ᾽ ὡς ἔμ᾽ ἔρχονται. κλ. τίνες,
ἀλ. πρέσβεις ἔχοντες ἀργυρείου βαλάντια.
κλ. ποῦ, ποῦ. ἀλ. τί δέ σοι τοῦτ᾽, οὐκ ἐάσεις τοὺς ξένους,
ὦ δημίδιον, ὁρᾷς τὰ λαγῷ᾽ ἅ σοι φέρω;
κλ. οἴμοι τάλας, ἀδίκως γε τἀμ᾽ ὑφήρπασας.
ἀλ. νὴ τὸν ποσειδῶ καὶ σὺ γὰρ τοὺς ἐκ πύλου.
δη. εἴπ᾽ ἀντιβολῶ, πῶς ἐπενόησας ἁρπάσαι.
ἀλ. τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ, τὸ δὲ κλέμμ᾽ ἐμόν.
κλ. ἐγὼ δ᾽ ἐκινδύνευσ᾽. ἀλ. ἐγὼ δ᾽ ὤπτησά γε.
δη. ἄπιθ᾽, οὐ γὰρ, ἀλλὰ τοῦ παραθέντος ἡ χάρις.
κλ. οἴμοι κακοδαίμων ὑπεραναιδευθήσομαι.
ἀλ. τί οὐ διακρίνεις δῆμ᾽ ὁπότερός ἐστι νῷιν
ἀνὴρ ἀμείνων περὶ σὲ καὶ τὴν γαστέρα.
δη. τῷ δῆτ᾽ ἂν ὑμᾶς χρησάμενος τεκμηρίῳ.
δόξαιμι κρίνειν τοῖς θεαταῖσι σοφῶς.
ἀλ. ἐγὼ φράσω σοι τὴν ἐμὴν κίστην ἰὼν,
ξύλλαβε σιωπῇ, καὶ βασάνισον ἅττ᾽ ἔνι
καὶ τὴν παφλαγόνος, κἀμέλει, κρινεῖς καλῶς.
δη. φέρ᾽ ἴδω, τί οὖν ἔστ᾽. ἀλ. ἀλλ᾽ ἄρ᾽ οὐχ ὁρᾷς κενὴν
ὦ παππίδιον; ἅπαντα γάρ σοι παρεφόρουν.
δη. αὕτη μὲν ἡ κίστη τὰ τοῦ δήμου φρονεῖ.
ἀλ. βάδιζε νῦν καὶ δεῦρο πρὸς τὴν παφλαγόνος.
ὁρᾷς νῦν; δη. οἴμοι τῶν ἀγαθῶν ὅσον πλέα,
ὅσον τὸ χρῆμα τοῦ πλακοῦντος ἀπέθετο.
ἐμοὶ δ᾽ ἔδωκεν ἀποτεμὼν τυννουτονί.
ἀλ. τοιαῦτα μέντοι καὶ πρότερον ἐργάζετο.

σοὶ μὲν παρεδίδου μικρὸν ὧν ἐλάμβανεν·
αὐτὸς δ' ἑαυτῷ παρετίθει τὰ μείζονα.
δη. ὦ μιαρὲ κλέπτων δή με ταῦτ' ἐξηπάτας,
ἐγὼ δέ τοι ἐστεφάνιξα κἀδωρησάμην.
κλ. ἐγὼ δ' ἔκλεπτον ἐπ' ἀγαθῷ γε τῇ πόλει.
δη. κατάθου ταχέως τὸν στέφανον, ἵν' ἐγὼ τουτῳὶ
αὐτὸν περιθῶ. αλ. κατάθου ταχέως μαστιγία.
κλ. οὐ δῆτ' ἐπεί μοι χρησμός ἐστι πυθικός,
φράζων ὑφ' οὗ δεήσει μ' ἡττᾶσθαι μόνου.
αλ. τοὐμόν γε φράζων ὄνομα καὶ λίαν σαφῶς.
κλ. καὶ μὴν σ' ἐλέγξαι βούλομαι τεκμηρίῳ,
εἴ τι ξυνοίσθα τοῦ θεοῦ τοῖς θεσφάτοις.
καί σου τοσοῦτο πρῶτον ἐκπειράσομαι,
παῖς ὢν, ἐφοίτας ἐς τίνος διδασκάλου.
αλ. ἐν ταῖσιν εὕσταις, κονδύλοις ἡρμοττόμην.
κλ. πῶς εἶπας, ὥς μου χρησμὸς ἅπτεται φρενῶν,
εἶεν, ἐν παιδοτρίβου δὲ τίνα πάλην ἐμάνθανες.
αλ. κλέπτων, ἐπιορκεῖν, καὶ βλέπειν ἐναντίον.
κλ. ὦ φοῖβ' ἄπολλον, λύκιε, τί ποτέ μ' ἐργάσει.
τέχνην δὲ τίνα ποτ' εἶχες ἐξανδρούμενος.
αλ. ἠλλαντοπώλουν. κλ. καὶ τί. αλ. κἀβινεσκόμην.
κλ. οἴμοι κακοδαίμων, οὐκέτ' οὐδέν εἰμ' ἐγώ.
λεπτή τις ἐλπίς ἐστ' ἐφ' ἧς ὀχούμεθα.
καί μοι τοσοῦτον εἰπέ. πότερον ἐν ἀγορᾷ
ἠλλαντοπώλεις ἐτεὸν, ἢ 'πὶ ταῖς πύλαις.
αλ. ἐπὶ ταῖς πύλαισιν οὗ τὸ τάριχος ὤνιον.
κλ. οἴμοι, πέπρακται τοῦ θεοῦ τὸ θέσφατον.
κυλίνδετ' εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα.
ὦ στέφανε, χαίρων ἄπιθι, καί σ' ἄκων ἐγὼ

λείπω. σὲ δ' ἄλλος τις λαβὼν, κεκτήσεται.
κλέπτης μὲν οὐκ ἂν μᾶλλον, εὐτυχὴς δ' ἴσως.
ἀλ. ἑλλάνιε ζεῦ, σὸν τὸ νικητήριον.
χο. ὦ χαῖρε καλλίνικε, καὶ μέμνησ' ὅτι
ἀνὴρ γεγένησε δι' ἐμὲ, καί σ' αἰτῶ βραχὺ,
ὅπως γένωμαί σοι φανὸς ὑπογραφεὺς δικῶν.
δη. ἐμοὶ δέ γ' ὅτι σοι τοὔνομ' εἴπ'. ἀλ. ἀγοράκριτος.
ἐν τῇ ἀγορᾷ γὰρ κρινόμενος ἐβοσκόμην.
δη. ἀγορακρίτῳ τοίνυν γ' ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω,
καὶ τὸν παφλαγόνα παραδίδωμι τουτονί.
ἀλ. καὶ μὴν ἐγώ σ' ὦ δῆμε θεραπεύσω καλῶς,
ὥσθ' ὁμολογεῖν σε, μηδέν' ἀνθρώπων ἐμοῦ,
ἰδεῖν ἀμείνω τῇ κεχηναίων πόλει,

Ὠδὴ καὶ στροφή.

τί κάλλιον ἀρχομένοισιν, ἢ καταπαυομένοισιν,
ἢ θοᾶν ἵππων ἐλατῆρας ἀείδειν,
μηδὲν ἐς λυσίστρατον,
μηδὲ θούμαντιν ἀνέστιον αὖ
λυπεῖν ἑκούσῃ καρδίᾳ,
καὶ γὰρ οὗτος ὦ φίλ' ἄπολλον
πεινῇ, θαλεροῖσι δακρύοις
σᾶς ἁπτόμενος φαρέτρας
πυθῶνι ἐν, διὰ τὸ κακῶς πένεσθαι.
λοιδορῆσαι τοὺς πονηροὺς, οὐδέν ἐστ' ἐπίφθονον.
ἀλλὰ τιμὴ τοῖσι χρηστοῖς, ὅστις εὖ λογίζεται.
εἰ μὲν οὖν ἄνθρωπος ὃν δεῖ πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ κακὰ,
οὗτος ἦν ἔνδηλος, οὐκ ἂν ἀνδρὸς ἐμνήσθην φίλου.
νῦν δ' ἀρίγνωτον γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἐπίσταται.
ὅστις ἢ τὸ λευκὸν οἶδεν, ἢ τὸν ὄρθιον νόμον.

ἔστιν οὖν ἀδελφὸς αὐτῷ τοῖς τρόποις οὐ συγγενὴς,
ἀριφράδης πονηρὸς, ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ βούλεται,
ἔστι δ᾽ οὐ μόνον πονηρός. οὐ γὰρ οὐδ᾽ ἂν ᾐσθόμην,
οὐδὲ παμπόνηρος, ἀλλὰ καὶ προσεξεύρηκέ τι.
τὴν γὰρ αὑτοῦ γλῶτταν αἰσχραῖς ἡδοναῖς λυμαίνεται.
ἐν κασαυρείοισι λείχων τὴν ἀπόπτυστον δρόσον,
καὶ μολύνων τὴν ὑπήνην, καὶ κυκῶν τὰς ἐσχάρας,
καὶ πολυμνήστεια ποιῶν καὶ ξυνὼν οἰωνίχῳ.
ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα μὴ σφόδρα βδελύττεται,
οὔτε ποτ᾽ ἐκ ταυτοῦ μεθ᾽ ἡμῶν πίεται ποτηρίου.

χο. ἦ πολλάκις εὐνυχίαισι
φροντίσι συγγεγένημαι,
καὶ διεζήτηχ᾽ ὁπόθεν ποτὲ φαύλως
ἐσθίει κλεώνυμος.
φασὶ γὰρ αὐτὸν ἐρεπτόμενον
τὰ τῶν ἐχόντων ἀνέρων,
οὐκ ἂν ἐξελθεῖν ἀπὸ σιπύης,
τοὺς δ᾽ ἀντιβολεῖν ἂν ὁμοίως,
ἴθ᾽ ὦ ἄνα πρὸς γονάτων
ἔξελθε καὶ σύγγνωθι τῇ τραπέζῃ.
φασὶν ἀλλήλαις ξυνελθεῖν τὰς τριήρεις ἐς λόγον,
καὶ μίαν λέξαι τιν᾽ αὐτῶν ἥτις ἦν γεραιτέρα,
οὐδὲ πυνθάνεσθε ταῦτ᾽ ὦ παρθένοι τἀν τῇ πόλει;
φασὶν αἰτεῖσθαί τιν᾽ ἡμῶν ἑκατὸν ἐς καρχηδόνα,
ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην, ὀξίνην ὑπέρβολον.
ταῖς δὲ δόξαι δεινὸν εἶναι τοῦτο, κοὐκ ἀνασχετόν.
καὶ τιν᾽ εἰπεῖν, ἥτις ἀνδρῶν ἆσσον οὐκ ἐληλύθει.
ἀποτρόπαι᾽, οὐ δῆτ᾽ ἐμοῦ γ᾽ ἄρξει ποτ᾽, ἀλλ᾽ ἐάν με χρῇ,
ὑπὸ τερηδόνων σαπεῖσ᾽ ἐνταῦθα καταγηράσομαι,

οὐδὲ ναυφαρκτῆς γε τῆς ναύσωνος, οὐ δῆτ' ὦ θεοί,
εἴπερ ἐκπεύκης γε κἀγὼ καὶ ξύλων ἐπηγνύμην.
ἢν δ' ἀρέσκοι ταῦτ' ἀθηναίοισι, καθῆσθαί μοι δοκῶ,
ἐς τὸ θησεῖον πλεούσας, ἢ 'πὶ τῶν σεμνῶν θεῶν.
οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ πόλει,
ἀλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτὸς ἐς κόρακας εἰ βούλεται
τὰς σκάφας ἐν αἷς ἐπώλει τοῖς λύχνοις καθελκύσας.

ἀλ. εὐφημεῖν χρὴ καὶ στόμα κλείειν, καὶ μαρτυριῶν ἀπέχεσθαι,
καὶ τὰ δικαστήρια συγκλείειν οἷς ἡ πόλις ἥδε γέγηθεν
ἐπὶ καιναῖσιν δ' εὐτυχίαισι παιωνίζειν θέατρον.

χο. ὦ ταῖς ἱεραῖς νήσοις ἐπίκουρε καὶ φέγγος ἐν ἀθήναις,
τίν' ἔχων φήμην ἀγαθὴν ἥκεις, ἐφ' ὅτῳ κνισῶμεν ἀγυιάς.

ἀλ. τὸν δῆμον ἀφεψήσας ὑμῖν, καλὸν ἐξ αἰσχροῦ πεποίηκα.

χο. καὶ ποῦ 'στι νῦν, ὦ θαυμαστὰς ἐξευρίσκων ἐπινοίας.

ἀλ. ἐν ταῖσιν ἰοστεφάνοις οἰκεῖ ταῖς ἀρχαίαισιν ἀθήναις.

χο. πῶς ἂν ἴδωμεν ποίαν ἔχει σκευὴν καὶ ποῖος γεγένηται.

ἀλ. οἷός περ ἀριστείδῃ πρότερον, καὶ μιλτιάδῃ ξυνεσίτει.
ὄψεσθε δέ, καὶ γὰρ ἀνοιγνυμένων ψόφος ἤδη τῶν προπυλαίων,
ἀλλ' ὀλολύξατε φαινομέναις ταῖς ἀρχαίαισιν ἀθήναις,
καὶ θαυμασταῖς καὶ πολυύμνοις, ἵν' ὁ κλεινὸς δῆμος ἐνοικεῖ.

χο. ὦ ταὶ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι, καὶ ἀριζήλωτοι ἀθῆναι,
δείξατε τὸν τῆς ἑλλάδος ἡμῖν καὶ τῆς γῆς τῆσδε μόναρχον.

ἀλ. ὅδ' ἐκεῖνος ὁρᾶν τεττιγοφόρος, ἀρχαίῳ σχήματι λαμπρός,
οὐ χοιρίνων ὄζων, ἀλλὰ σπονδῶν, σμύρνῃ κατάλειπτος.

χο. χαῖρ' ὦ βασιλεῦ τῶν ἑλλήνων, καί σοι ξυγχαίρομεν ἡμεῖς.
τῆς γὰρ πόλεως ἄξια πράττεις, καὶ τοῦ 'ν μαραθῶνι τροπαίου.

δη. ὦ φίλτατ' ἀνθρώπων ἐλθὲ δεῦρ' ἀγοράκριτε,
ὅσα με δέδρακας ἀγάθ' ἀφεψήσας. ἀλ. ἐγώ;
ἀλλ' ὦ μέλ', οὐκ οἶσθ' οἷος ἦσθ' αὐτὸς πάρος

οὐδ' οἷον ἔδρας, ἐμὲ γὰρ νομίζοις ἂν θεόν.
δη. τί δ' ἔδρων, κάτειπέ μοι πρὸ τοῦ, ποῖος τις ἦ.
ἀλ. πρῶτον μὲν ὁπότ' εἴποι τις ἐν τῇ 'κκλησίᾳ,
ὦ δῆμ' ἐραστής εἰμι σός; φιλῶ τέ σε,
καὶ κήδομαί σου, καὶ προβουλεύω μόνος,
τούτοις ὁπότε χρήσαιτό τις προοιμίοις,
ἀνωρτάλιζες, κἀκερουτίας. δη. ἐγώ;
ἀλ. εἶθ' ἐξαπατήσας σ' ἀντὶ τούτων ᾤχετο.
δη. τί φῄς, τοιαῦτά μ' ἔδρων, ἐγὼ δ' οὐκ ᾐσθόμην.
ἀλ. τὼ δ' ὦτα γάρ σου νὴ δί' ἐξεπετάννυτο,
ὥσπερ σκιάδειον, καὶ πάλιν ξυνήγετο.
δη. οὕτως ἀνόητος ἐγεγενήμην καὶ γέρων;
ἀλ. καὶ νὴ δία γ' εἰ δύο λεγοίτην ῥήτορε,
ὁ μὲν, ποιεῖσθαι ναῦς λέγων, ὁ δ' ἕτερος αὖ,
καταμισθοφορῆσαι, τοῦτον ὁ τὸν μισθὸν λέγων.
τὸν τὰς τριήρεις παραδραμὼν ἂν ᾤχετο.
οὗτος τί κύπτεις, οὐχὶ κατὰ χώραν μενεῖς;
δη. αἰσχύνομαί τοι ταῖς πρότερον ἁμαρτίαις.
ἀλ. ἀλλ' οὐ σὺ τούτων αἴτιος, μὴ φροντίσῃς.
ἀλλ' οἵ σε ταῦτ' ἐξηπάτων. νῦν δὲ φράσον,
ἐάν τις εἴπῃ βωμολόχος ξυνήγορος,
οὐκ ἔστιν ὑμῖν τοῖς δικασταῖς ἄλφιτα,
εἰ μὴ καταγνώσεσθε ταύτην τὴν δίκην
τοῦτον τί δράσεις εἰπὲ τὸν ξυνήγορον.
δη. ἄρας μετέωρον, ἐς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ,
ἐκ τοῦ λάρυγγος ἐκκρεμάσας ὑπέρβολον.
ἀλ. τουτὶ μὲν ὀρθῶς καὶ φρονίμως ἤδη λέγεις.
τὰ δ' ἄλλα φέρ' ἴδω πῶς πολιτεύσει φράσον.
δη. πρῶτον μὲν ὁπόσοι ναῦς ἐλαύνουσι μακράς,

καταγομένοις τὸν μισθὸν ἀποδώσω ᾽ντελῆ.
ἀλ. πολλοῖς γ' ὑπολίσποις πυγιδίοισιν ἐχαρίσω.
δη. ἔπειθ' ὁ πολίτης ἐντεθεὶς ἐν καταλόγῳ,
οὐδεὶς κατὰ σπουδὰς μεταγραφήσεται,
ἀλλ' ὥσπερ ἦν τὸ πρῶτον ἐγγεγράψεται.
ἀλ. τοῦτ' ἔδακε τὸν πόρπακα τὸν κλεωνύμου.
δη. οὐδ' ἀγοράσει γ' ἀγένειος οὐδεὶς ἐν ἀγορᾷ.
ἀλ. ποῦ δῆτα κλεισθένης ἀγοράσει καὶ στράτων.
τὰ μειράκια ταυτὶ λέγω τἀν τῷ μύρῳ,
ἃ στωμυλεῖται τοιαδὶ, καθήμενα,
σοφός γ' ὁ φαίαξ, δεξιῶς τ' οὐκ ἀπέθανε.
συνερκτικὸς γάρ ἐστι καὶ περαντικὸς,
καὶ γνωμοτυπικὸς, καὶ σαφὴς, καὶ κρουστικὸς,
καταληπτικὸς τ' ἄριστα τοῦ θορυβητικοῦ.
χο. οὐκοῦν καταδακτυλικὸς σὺ τοῦ λαλητικοῦ.
δη. μὰ δί' ἀλλ' ἀναγκάσω κυνηγετεῖν ἐγὼ
τούτους ἅπαντας παυσαμένους ψηφισμάτων.
ἀλ. ἔχε νῦν ἐπὶ τούτοις τουτονὶ τὸν ὀκλαδίαν,
καὶ παῖδ' ἐνόρχην ὅσπερ οἴσει τόν δε σοι
κἄν που δοκῇ σοι, τοῦτον ὀκλαδίαν ποίει.
δη. μακάριος ἐς τἀρχαῖα δὴ καθίσταμαι.
ἀλ. φύσεις γ' ἐπειδὰν τὰς φιακοντούτιδας
σπονδὰς παραδῶ σοι, δεῦρ' ἴθ' αἱ σπονδαὶ ταχύ.
δη. ὦ ζεῦ πολυτίμηθ' ὡς καλαὶ, πρὸς τῶν θεῶν,
ἔξεστιν αὐτῶν καταφιακοντουτίσαι;
πῶς ἔλαβε ταύτας ἐτεόν. ἀλ. οὐ γὰρ ὁ παφλαγὼν
ἀπέκρυπτε ταύτας ἔνδον ἵνα μή συ λάβῃς.
νῦν οὖν ἐγώ σοι παραδίδωμ' ἐς τοὺς ἀγροὺς
αὐτὰς ἰέναι λαβόντα. δη. τὸν δὲ παφλαγόνα,

ὃς ταῦτ' ἔδρασεν εἶφ' ὅτι ποιήσεις κακόν.
ἀλ. οὐδὲν μέγ', ἀλλ' ἢ τὴν ἐμὴν ἕξει τέχνην.
ἐπὶ ταῖς πύλαις ἀλλαντοπωλήσει μόνος
τὰ κύνεια μιγνὺς τοῖς ὀνείοις πράγμασιν,
μεθύων τε ταῖς πόρναισι λοιδορήσεται,
κἀκ τῶν βαλανείων αὖ τὸ λοῦτρον πίεται.
δη. εὖ γ' ἐπενόησας οὗπέρ ἐστιν ἄξιος
πόρναισι καὶ βαλανεῦσι διακεκραγέναι,
καί σ' ἀντὶ τούτων εἰς τὸ πρυτανεῖον καλῶ,
ἐς τὴν ἕδραν θ' ἵν' ἐκεῖνος ἦν ὁ φαρμακός.
ἕπου δὲ ταυτηνὶ λαβὼν τὴν βατραχίδα.
κἀκεῖνον ἐκφερέτω τις ὡς ἐπὶ τὴν τέχνην,
ἵν' ἴδωσιν αὐτὸν οὓς ἐλωβᾶθ' οἱ ξένοι.

Ἀριστοφάνους ἱππέων τέλος.

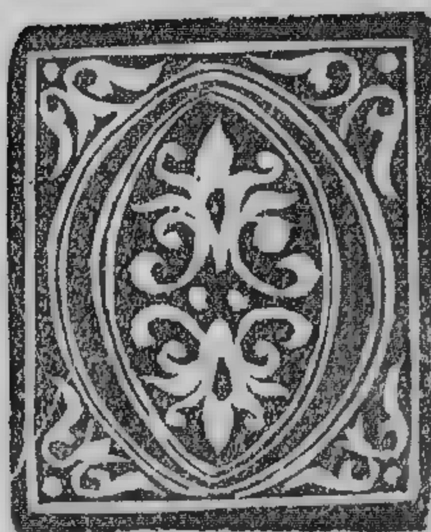
Ἀχαρνέων ὑπόθεσις.

Ἐκκλησίας οὔσης, παραγίνονταί τινες
παρὰ περσῶν, καὶ παρὰ σιτάλκους πάλιν,
οἱ μὲν στρατιὰν ἄγοντες, οἱ δὲ χρυσίον.
παρὰ τῶν λακεδαιμονίων τε μετὰ τούτους τινὲς,
σπονδὰς φέροντες, οὓς ἀχαρνεῖς οὐδαμῶς
εἴασαν, ἀλλ' ἐξέβαλον, ὧν καθάπτεται,
σκληρῶς ὁ ποιητὴς, αὐτό τὸ ψήφισμά τε
μεγαρικὸν ὡς ἱκανῶς φησι, καὶ τὸν περικλέα,
οὐκ τῶν λακώνων, τῶν δὲ πάντων αἴτιον,
σπονδὰς λύσιν τε τῶν ἐφεστώτων κακῶν.

Δικαιόπολις.
ἀμφίθεος.
βασιλέως ὀφθαλμός.
χορὸς ἀχαρνέων.
θυγάτηρ.
εὐριπίδης.
μεγαρεύς.
συκοφάντης.
νίκαρχος συκοφάντης.
γεωργὸς δερκέτης φυλάσιος.
κήρυξ.
πρέσβεις.
θέωρος.
μήτηρ.
κηφισοφῶν.
λάμαχος.
κόραι.
βοιωτός.
ἄγγελος λαμάχου.
θεράπων, ἢ παράνυμφος.

ΑΡΙΣΤΟΦΑ ΝΟΥΣ ΑΧΑΡΝΗΣ.

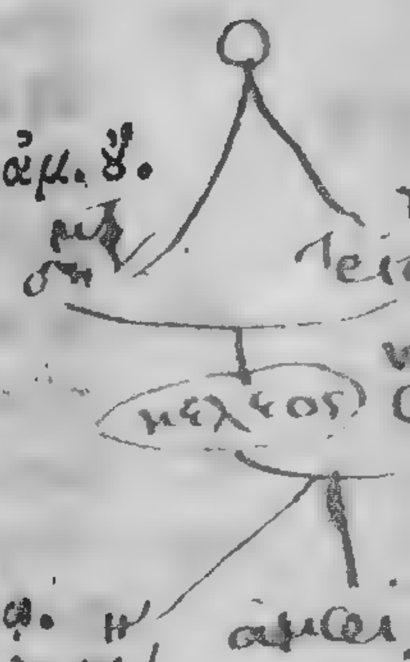
ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ΣΑ δὴ δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν.
ἥσθην δὲ βαιά, πάνυ δὲ βαιὰ τέτταρα,
ἃ δ' ὠδυνήθην, ψαμμοκοσιογάργαρα.
φέρ' ἴδω τί δ' ἥσθην ἄξιον χαιρηδόνος

ἐγᾦδ' ἐφ' ᾧ γε τὸ κέαρ εὐφράνθην ἰδὼν
τοῖς πέντε ταλάντοις οἷς κλέων ἐξήμεσε.
ταῦθ' ὡς ἐγανώθην, καὶ φιλῶ τοὺς ἱππέας
διὰ τοῦτο τοὔργον· ἄξιον γὰρ ἑλλάδι,
ἀλλ' ὠδυνήθην ἕτερον αὖ τραγῳδικόν.
ὅτε δὴ κεχήνη προσδοκῶν τὸν αἰσχύλον.
ὁ δ' ἀνεῖπεν, εἴσαγ' ὦ θέογνι τὸν χορόν.
πῶς τοῦτ' ἔσεισέ μου δοκεῖς τὴν καρδίαν.
ἀλλ' ἕτερον ἥσθην ἡνίκ' ἐπὶ μόσχῳ ποτὲ
δεξίθεος εἰσῆλθ' ᾀσόμενος βοιώτιον,
τῆτες δ' ἀπέθανον καὶ διεστράφην ἰδὼν,
ὅτε δὴ παρέκυψε χαῖρις ἐπὶ τὸν ὄρθιον.
ἀλλ' οὐδὲ πώποτ' ἐξ ὅτου 'γὼ ῥύπτομαι
οὕτως ἐδήχθην ὑπὸ κονίας γε τὰς ὀφρῦς,
ὡς νῦν ὁπότ' οὔσης κυρίας ἐκκλησίας
ἑωθινῆς, ἔρημος ἡ πνὺξ αὑτηὶ,
οἱ δ' ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι, κἄνω καὶ κάτω
τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλτωμένον.
οὐδ' οἱ πρυτάνεις ἥκουσιν, ἀλλ' ἀωρίαν
ἥκοντες, εἶτα δ' ὠστιοῦνται πῶς δοκεῖς,
ἐλθόντες ἀλλήλοισι, περὶ πρώτου ξύλου.
ἀθρόοι καταρρέοντες· εἰρήνη δ' ὅπως
ἔσται προτιμῶσ' οὐδὲν, ὦ πόλις πόλις.
ἐγὼ δ' ἀεὶ πρώτιστος εἰς ἐκκλησίαν
νοστῶν κάθημαι, κᾆτ' ἐπειδὰν ὦ μόνος,
στένω, κέχηνα, σκορδινῶμαι, πέρδομαι,
ἀπορῶ, γράφω, παρατίλλομαι, λογίζομαι,
ἀποβλέπων εἰς τὸν ἀγρὸν, εἰρήνης ἐρῶν.
στυγῶν μὲν ἄστυ, τὸν δ' ἐμὸν δῆμον ποθῶν,

ὃς οὐδὲ πώποτ' εἶπεν, ἄνθρακας πρίω,
οὐκ ὄξος, οὐκ ἔλαιον, οὐδ' ᾔδει πρίω.
ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα χὠ πρίων ἀπῆν.
νῦν οὖν ἀτεχνῶς ἥκω παρεσκευασμένος,
βοᾶν, ὑποκρούειν, λοιδορεῖν τοὺς ῥήτορας,
ἐάν τις ἄλλο πλὴν περὶ εἰρήνης λέγῃ.
ἀλλ' οἱ πρυτάνεις γὰρ οὑτοιί, μεσημβρινοί,
οὐκ ἠγόρευον τοῦτ' ἐκεῖν' οὑγὼ 'λεγον,
εἰς τὴν προεδρίαν πᾶς ἀνὴρ ὠστίζεται;
κή. πάριτ' εἰς τὸ πρόσθεν,
πάριθ' ὡς ἂν ἐντὸς ἦτε τοῦ καθάρματος.
ἀμ. ἤδη τις εἶπε. κή. τίς ἀγορεύειν βούλεται.
ἀμ. ἐγώ. κή. τίς ὤν. ἀμ. ἀμφίθεος. κή. οὐκ ἄνθρωπος. ἀμ. οὔ.
ἀλλ' ἀθάνατος. ὁ γὰρ ἀμφίθεος δήμητρος ἦν,
καὶ τριπτολέμου, τούτου δὲ κελεὸς γίνεται.
γαμεῖ δὲ κελεὸς, φαιναρέτην τήθην ἐμήν.
ἐξ ἧς λυκῖνος ἐγένετ', ἐκ τούτου δ' ἐγὼ,
ἀθάνατός εἰμ', ἐμοὶ δ' ἐπέτρεψαν οἱ θεοὶ,
σπονδὰς ποιεῖσθαι πρὸς λακεδαιμονίους μόνῳ.
ἀλλ' ἀθάνατος ὤν, ὦνδρες ἐφόδι' οὐκ ἔχω,
οὐ γὰρ διδόασιν οἱ πρυτάνεις. κή. οἱ τοξόται.
ἀμ. ὦ τριπτόλεμε καὶ κελεὲ, περιόψεσθέ με;
δι. ὦνδρες πρυτάνεις, ἀδικεῖτε τὴν ἐκκλησίαν,
τὸν ἄνδρ' ἀπάγοντες ὅστις ἡμῖν ἤθελε
σπονδὰς ποιῆσαι, καὶ κρεμάσαι τὰς ἀσπίδας.
κή. κάθησο σῖγα. δι. μὰ τὸν ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ,
ἢν μὴ περὶ εἰρήνης γε πρυτανεύσητέ μοι.
κή. οἱ παρὰ βασιλέως πρέσβεις.
δι. ποίου βασιλέως. ἄχθομαι 'γὼ πρέσβεσι,

καὶ τοῖς ταῶσι, τοῖς τ' ἀλαζονεύμασι.
κή. σίγα. δι. βαβαιάξ, ὦ κβάτανα τοῦ σχήματος.
πρ. ἐπέμψαθ' ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν,
μισθὸν φέροντας δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας
ἐπ' εὐθυμένους ἄρχοντος. δι. οἴμοι τῶν δραχμῶν.
πρ. καὶ δῆτ' ἐτρυχόμεσθα διὰ τῶν καϋστρίων
πεδίων ὁδοιπλανοῦντες ἐσκηνημένοι,
ἐφ' ἁρμαμαξῶν μαλθακῶς κατακείμενοι,
ἀπολλύμενοι. δι. σφόδρα γὰρ ἐσωζόμην ἐγὼ,
παρὰ τὴν ἔπαλξιν, ἐν φορυτῷ κατακείμενος.
πρ. ξενιζόμενοι δὲ, πρὸς βίαν ἐπίνομεν
ἐξ ὑαλίνων ἐκπωμάτων, καὶ χρυσίδων
ἄκρατον οἶνον ἡδύν. δι. ὦ κραναὰ πόλις,
ἆρ' ἐσθάνει τῶν κατάγελων τῶν πρέσβεων;
κή. οἱ βάρβαροι γὰρ ἄνδρας ἡγοῦνται μόνους
τοὺς πλεῖστα δυναμένους καταφαγεῖν τε καὶ πιεῖν.
δι. ἡμεῖς δὲ λαικαστάς τε καὶ καταπύγονας.
πρ. ἔτει τετάρτῳ δ' εἰς τὰ βασίλει' ἤλθομεν,
ἀλλ' εἰς ἀπόπατον ᾤχετο, στρατιὰν λαβὼν,
κἄχεζεν ὀκτὼ μῆνας ἐπὶ χρυσῶν ὀρῶν.
δι. πόσου δὲ τὸν πρωκτὸν χρόνου ξυνήγαγεν.
πρ. τῇ πανσελήνῳ, κᾆτ' ἀπῆλθεν οἴκαδε,
εἶτ' ἐξένιζε, παρετίθει δ' ἡμῖν ὅλους
ἐκ κριβάνου βοῦς. δι, καὶ τίς εἶδε πώποτε
βοῦς κριβανίτας, τῶν ἀλαζονευμάτων.
πρ. καὶ ναὶ μὰ δί' ὄρνιν τριπλάσιον κλεωνύμου
παρέθηκεν ἡμῖν, ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ φέναξ.
δι. ταῦτ' ἄρ' ἐφενάκιζες σὺ δύο δραχμὰς φέρων.
πρ. καὶ νῦν ἄγοντες ἥκομεν ψευδαρτάβαν.

τὸν βασιλέως ὀφθαλμόν. δι. ἐκκόψειέ γε
κόραξ πατάξας τόν γε σὸν τοῦ πρέσβεως.
κή. ὁ βασιλέως ὀφθαλμός. δι. ὦναξ ἡράκλεις
πρὸς τῶν θεῶν ἄνθρωπε ναύφρακτον βλέπεις,
ἢ περὶ ἄκραν κάμπτων, νεὼς οἶκον σκοπεῖς,
ἄσκωμ᾽ ἔχεις που περὶ τὸν ὀφθαλμὸν κάτω.
κή. ἄγε δὴ σὺ, βασιλεὺς ἅττα σ᾽ ἀπέμψε φράσον,
λέξοντ᾽ ἀθηναίοισιν ὦ ψευδερσώβα,
ἰαρταμὰν, ἐξαρξαν, ἀπισονασάτρα.
ξυνήκαθ᾽ ὃ λέγει; δι. μὰ τὸν ἀπόλλω ᾽γὼ μὲν οὔ.
κή. πέμψειν βασιλέα φησὶν ὑμῖν χρυσίον,
λέγε δὴ σὺ μεῖζον, καὶ σαφῶς τὸ χρυσίον,
οὐ λῆψι χρυσοχαυνοπρωκτ᾽ ἰαοναῦ.
οἴμοι κακοδαίμων ὡς σαφῶς. δι. τί δ᾽ αὖ λέγει.
κή. ὅτι χαυνοπρώκτους τοὺς ἰάονας λέγει,
εἰ προσδοκῶσι χρυσίον ἐκ τῶν βαρβάρων.
δι. οὐκ, ἀλλ᾽ ἀχάνας ὅδε γε χρυσίου λέγει.
κή. ποίας ἀχάνας; σὺ μὲν ἀλαζὼν εἶ μέγας.
ἀλλ᾽ ἄπιθ᾽, ἐγὼ δὲ βασανιῶ τοῦτον μόνος.
ἄγε δὴ σὺ φράσον ἐμοὶ σαφῶς πρὸς τουτονὶ,
ἵνα μή σε βάψω βάμμα σαρδιανικὸν,
βασιλεὺς ὁ μέγας ὑμῖν ἀποπέμψει χρυσίον;
ἀνανεύει, ἄλλως ἄρ᾽ ἐξαπατώμεθ᾽ ὑπὸ τῶν πρέσβεων
ἀθινεύει, ἑλληνικόν γ᾽ ἐπένευσαν ἄνδρες οὑτοιί,
οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως οὐκ εἰσὶν ἐνθένδ᾽ αὐτόθεν,
καὶ τοῖν μὲν εὐνούχοιν τὸν ἕτερον τουτονὶ,
ἐγᾦδ᾽ ὅς ἐστι κλεισθένης ὁ σιβυρτίου.
ὦ θερμόβουλον πρωκτὸν ἐξυρημένε,
τοιόνδε δ᾽ ὦ πίθηκε τὸν πώγων᾽ ἔχων

εὐνοῦχος ἡμῖν ἦλθεν ἐσκευασμένος;
ὁδὶ δὲ, τίς ποτ' ἐστίν· οὐ δήπου στράτων;
κή. σίγα, κάθιζε,
τὸν βασιλέως ὀφθαλμὸν ἡ βουλὴ καλεῖ,
εἰς τὸ πρυτανεῖον. δι. ταῦτα δῆτ' οὐκ ἀγχόνη;
κἄπειτ' ἐγὼ δῆτ' ἐνθαδὶ στρατεύομαι,
τοὺς δὲ ξενίζειν, οὐδέποτέ γ' ἴσχ' ἡ θύρα.
ἀλλ' ἐργάσομαί τι δεινὸν ἔργον καὶ μέγα.
ἀλλ' ἀμφίθεός μοι ποῦ 'στιν. ἀμ. οὑτοσὶ πάρα.
δι. ἐμοὶ σὺ ταυτασὶ λαβὼν ὀκτὼ δραχμὰς,
σπονδὰς ποίησαι πρὸς λακεδαιμονίους μόνῳ,
καὶ τοῖσι παιδίοισι καὶ τῇ πλάτιδι.
ὑμεῖς δὲ πρεσβεύεσθε, καὶ κεχήνατε.
κή. προσίτω θέωρος ὁ παρὰ σιτάλκους. θε. ὅδε. κή.
δι. ἕτερος ἀλαζὼν οὗτος εἰσκηρύττεται.
θε. χρόνον μὲν οὐκ ἂν ἦμεν ἐν θράκῃ πολύν.
δι. μὰ δί' οὐκ ἂν εἰ μισθόν γε μὴ 'φερες πολύν.
θε. εἰ μὴ κατένιψε χιόνι τὴν θράκην ὅλην,
καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔπηξ' ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον.
ὅτ' ἐνθαδὶ θέογνις ἠγωνίζετο,
τοῦτον μετὰ σιτάλκους ἔπινον τὸν χρόνον.
καὶ δῆτα φιλαθήναιος ἦν ὑπερφυῶς,
ὑμῶν τ' ἐραστὴς ἦν ἀληθῶς· ὥστε καὶ
ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραφεν, ἀθηναῖοι καλοί.
ὁ δ' υἱὸς, ὃν ἀθηναῖον ἐπεποιήμεθα,
ἤρα φαγεῖν ἀλλᾶντας ἐξ ἀπατουρίων,
καὶ τὸν πατέρ' ἠντιβόλει βοηθεῖν τῇ πάτρᾳ,
ὁ δ' ὤμοσε σπένδων, βοηθήσειν, ἔχων
στρατιὰν τοσαύτην, ὥστ' ἀθηναίους ἐρεῖν,

ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπων προσέρχεται.
δι. κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ τι τούτων πείθομαι.
θε. καὶ νῦν ὅπερ μαχιμώτατον θρακῶν γένος,
ἔπεμψεν ὑμῖν. δι. τοῦτο μὲν γ' ἤδη σαφές.
κή. οἱ θρᾶκες, ἴτε δεῦρ', οὓς θέωρος ἤγαγε.
δι. τουτὶ τί ἐστὶ τὸ κακόν. κή. ὀδομάντων στρατός.
δι. ποίων ὀδομάντων, εἰπέ μοι, τουτὶ τί ἦν,
τίς τῶν ὀδομάντων τὸ πέος ἀποτέθρακεν αὖ.
θε. τούτοις ἐὰν δραχμὰς δύο τις μισθὸν διδῷ,
καταπελτάσονται τὴν βοιωτίαν ὅλην.
δι. τοισδὶ δύο δραχμὰς τοῖς ἀπεψωλημένοις;
ὑποστένοι μέντ' ἂν ὁ θρανίτης λεὼς
ὁ σωσίπολις, οἴμοι τάλας, ἀπόλλυμαι,
ὑπὸ τῶν ὀδομάντων, τὰ σκόροδα πορθούμενος.
θε. οὐ καταβαλεῖτε τὰ σκόροδ', ὦ μόχθηρε σὺ,
οὐ μὴ πρόσει τούτοισιν ἐσκοροδισμένοις.
δι. ταυτὶ περιείδεθ' οἱ πρυτάνεις πάσχοντά με
ἐν τῇ πατρίδι, καὶ ταῦθ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων;
ἀλλ' ἀπαγορεύω μὴ ποιεῖν ἐκκλησίαν
τοῖς θραξὶ, περὶ μισθοῦ, λέγω δ' ὑμῖν, ὅτι
διοσημί' ἐστὶ, καὶ ῥανὶς, βέβληκέ με.
κή. τοὺς θρᾶκας ἀπιέναι, παρεῖναι δ' ἐς ἔνην.
οἱ γὰρ πρυτάνεις λύουσι τὴν ἐκκλησίαν,
δι. οἴμοι τάλας, μυττωτὸν ὅσον ἀπώλεσα.
ἀλλ' ἐκ λακεδαίμονος γὰρ ἀμφίθεος ὁδί.
χαῖρ' ἀμφίθεε. ἀμ. μήπω γε, πρὶν ἂν στῶ τρέχων.
δεῖ γάρ με φεύγοντ' ἐκφυγεῖν ἀχαρνέας.
δι. τί δ' ἐστί. ἀμ. σοὶ μὲν δεῦρ' ἐγὼ σπονδὰς φέρων
ἔσπευδον, οἱ δ' ὤσφροντο πρεσβῦταί τινες

ἀχαρνικοὶ, στιπτοὶ γέροντες, πρίνινοι,
ἀτεράμονες, μαραθωνομάχαι, σφενδάμνινοι,
ἔπειτ' ἀνέκραγον πάντες, ὦ μιαρώτατε,
σπονδὰς φέρεις τῶν ἀμπέλων τετμημένων;
κἀς τοὺς τρίβωνας ξυνελέγοντο τῶν λίθων.
ἐγὼ δ' ἔφευγον, οἱ δ' ἐδίωκον, κἀβόων.
δι. οἱ δ' οὖν βοώντων, ἀλλὰ τὰς σπονδὰς φέρεις,
ἀμ. ἔγωγε, φημὶ, τρία γε ταυτὶ γεύματα.
αὗται μὲν εἰσι πεντέτεις, γεῦσαι λαβών.
δι. αἰβοῖ. ἀμ. τί ἐστιν. δι. οὐκ ἀρέσκουσί μ' ὅτι
ὄζουσι πίττης καὶ παρασκευῆς νεῶν.
ἀμ. σὺ δ' ἀλλὰ τασδὶ τὰς δεκέτεις γεῦσαι λαβών.
δι. ὄζουσι χ' αὗται πρέσβεων ἐς τὰς πόλεις,
ὀξύτατον ὥσπερ διατριβῆς, τῶν συμμάχων.
ἀμ. ἀλλ' αὗται σπονδαὶ, τριακοντούτιδες
κατὰ γῆν τε καὶ θάλατταν. δι. ὦ διονύσια,
αὗται μὲν ὄζουσ' ἀμβροσίας καὶ νέκταρος,
καὶ μὴ 'πιτηρεῖν σιτί' ἡμερῶν τριῶν,
κἀν τῷ στόματι λέγουσι, βαῖν' ὅπη θέλεις,
ταύτας δέχομαι, καὶ σπένδομαι, κἀκπίομαι.
δι. χαίρειν κελεύω πολλὰ τοὺς ἀχαρνέας.
ἀμ. ἐγὼ δὲ πολέμου καὶ κακῶν ἀπαλλαγεὶς,
ἄξω τὰ κατ' ἀγροὺς εἰσιὼν διονύσια.
δι. ἐγὼ δὲ φεύξομαί γε τοὺς ἀχαρνέας.

Χορὸς ἀχαρνέων.

τῇδε πᾶς ἕπου, δίωκε, καὶ τὸν ἄνδρα πυνθάνου
τῶν ὁδοιπόρων ἁπάντων, τῇ πόλει γὰρ ἄξιον.
ἡμ. ξυλλαβεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον, ἀλλά μοι μηνύετε,
εἴ τις οἶδ' ὅποι τέτραπται γῆς ὁ τὰς σπονδὰς φέρων,

Στροφὴ κώλων ια´.

ἡμ. ἐκπέφευγ᾽ οἴχεται
φροῦδος. χο. οἴμοι τάλας,
τῶν ἐτῶν τῶν ἐμῶν
οὐκ ἂν ἐπ᾽ ἐμῆς γε νεό
τητος, ὅτ᾽ ἐγὼ φέρων
ἀνθράκων φορτίον,
ἠκολούθουν φαύλῳ τρέχων
ὧδε φαύλως ἂν ὁ
σπονδοφόρος οὗτος ὑπ᾽ ἐμοῦ τότε δι
ωκόμενος, ἐξέφυγεν.
οὐδ᾽ ἂν ἐλαφρῶς ἀπεπλίξατο.

Μεσῳδὴ κώλων δ´.

νῦν δ᾽ ἐπειδὴ στερρὸν ἤδη τοὐμὸν ἀντικνήμιον,
καὶ παλαιῷ λακρατίδῃ τὸ σκέλος βαρύνεται,
οἴχεται, διωκτέος δέ. μὴ γὰρ ἐγχάνῃ ποτὲ,
μηδέ περ γέροντας ὄντας ἐκφυγὼν ἀχαρνέας.

Ἀντιστροφὴ κώλων ια´.

ὅστις ὦ ζεῦ πάτερ
καὶ θεοί, τοῖσιν ἐ
χθροῖσιν ἐσπείσατο,
οἷσιν παρ᾽ ἐμοῦ πόλεμος,
ἐχθοδοπὸς αὔξεται,
τῶν ἐμῶν χωρίων.
κοὐκ ἀνήσω, πρὶν ἂν σχοῖνος αὐ
τοῖσιν ἀντεμπαγῶ,
ὀξὺς ὀδυνηρὸς, ἐπί
κωπος, ἵνα μή ποτε
πατῶσιν ἔτι τὰς ἐμὰς ἀμπέλους.

Ἐπῳδὸς στίχων γ΄.

ἀλλὰ δεῖ ζητεῖν τὸν ἄνδρα, καὶ βλέπειν βαλλήναδε,
καὶ διώκειν γῆν πρὸ γῆς, ἕως ἂν εὑρεθῇ ποτε·
ὡς ἐγὼ βάλλων ἐκεῖνον, οὐκ ἂν ἐμπλείμην λίθοις.
δι. εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.
χο. σῖγα πᾶς, ἠκούσατ᾽ ἄνδρες ἆρα τῆς εὐφημίας;
οὗτος αὐτός ἐστιν ὃν ζητοῦμεν. ἀλλὰ δεῦρο πᾶς
ἐκποδών. θύσων γὰρ ἁνὴρ ὡς ἔοικ᾽ ἐξέρχεται.
δι. εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.
πρόϊθ᾽ ὡς τὸ πρόσθεν ὀλίγον ἡ κανηφόρος,
ὁ ξανθίας τὸν φαλλὸν ὀρθὸν στησάτω.
μή. κατάθου τὸ κανοῦν ὦ θύγατερ, ἵν᾽ ἀπαρξώμεθα.
θυ. ὦ μῆτερ, ἀνάδος δεῦρο τὴν ἐτνήρυσιν,
ἵν᾽ ἔτνος καταχέω τοὐλατῆρος τουτουί.
δι. καὶ μὴν καλόν γ᾽ ἔστ᾽ ὦ διόνυσε δέσποτα,
κεχαρισμένως σοι τήνδε τὴν πομπὴν ἐμὲ
πέμψαντα καὶ θύσαντα μετὰ τῶν οἰκετῶν,
ἀγαγεῖν τυχηρὸς τὰ κατ᾽ ἀγροὺς διονύσια,
στρατιᾶς ἀπαλλαχθέντα. τὰς σπονδὰς δέ μοι
καλῶς ξυνενεγκεῖν τὰς τριακοντούτιδας.
μή. ἄγ᾽ ὦ θύγατερ ὅπως τὸ κανοῦν καλὴ καλῶς
οἴσει, βλέπουσα θυμβροφάγον, ὡς μακάριος
ὅστις σ᾽ ὀπύσει κἀκποιήσεται γαλᾶς,
σοῦ μηδὲν ἧττον βδεῖν, ἐπειδὰν ὄρθρος ᾖ.
πρόβαινε κἀν τῷχλῳ φυλάττεσθαι σφόδρα,
μή τις λαθών σου περιφάγῃ τὰ χρυσία.
δι. ὦ ξανθία, σφῷν δ᾽ ἐστὶν ὀρθὸς ἑκτέος
ὁ φαλλὸς ἐξόπισθε τῆς κανηφόρου.
ἐγὼ δ᾽ ἀκολουθῶν, ᾄσομαι τὸ φαλλικόν.

σὺ δ' ὦ γύναι θεῶ μ' ἀπὸ τοῦ τέγους, πρόβα.
φαλῆς, ἑταῖρε βακχείου
ξύγκωμε, νυκτοπεριπλάνη
τε μοιχὲ, παιδεραστά.
ἕκτῳ σ' ἔτει προσεῖπον ἐς
τὸν δῆμον ἐλθὼν ἄσμενος
σπονδὰς ποιησάμενος ἐμαυ
τῷ πραγμάτων τε καὶ μαχῶν,
καὶ λαμάχων ἀπαλλαγείς.
πολλῷ γάρ ἐστιν ἥδιον, ὦ φαλῆς, φαλῆς,
κλέπτουσαν εὑρόνθ' ὡρικὴν ὑληφόρον,
τὴν στρυμοδώρου θρᾷτταν ἐκ τοῦ φελλέως,
μέσην λαβόντ' ἄραντα κατα
βαλόντα, καταγιγαρτίσ' ὦ
φαλῆς, φαλῆς.
ἐὰν μεθ' ἡμῶν ξυμπίῃς ἐκ κραιπάλης,
ἕωθεν εἰρήνης ῥοφήσεις τρύβλιον,
ἡ δ' ἀσπὶς ἐν τῷ φεψάλῳ κρεμήσεται.
χο. οὗτος αὐτός ἐστιν οὗτος.
βάλλε, βάλλε, βάλλε, βάλλε,
παῖε, παῖε τὸν μιαρόν.
οὐ βαλεῖς αὖ, οὐ βαλεῖς;
δι. ἡράκλεις, τουτὶ τί ἐστι, τὴν χύτραν συντρίψετε;
χο. σὲ μὲν οὖν καταλεύσομεν ὦ μιαρὰ κεφαλή.
δι. ἀντὶ ποίας αἰτίας ὦ 'χαρνέων γεραίτατοι.

Στροφὴ κώλων ς'.

τοῦτ' ἐρωτᾷς; ἀναί
σχυντος εἶ καὶ βδελυρὸς,
ὦ προδότα τῆς πατρίδος,

ὅστις ἡμῶν μόνος
σπεισάμενος, εἶτα δύνα-
σαι πρὸς ἔμ᾽ ἀποβλέπειν.

δι. ἀντὶ δ᾽ ὧν ἐσπεισάμην, οὐκ ἴστε· ἀλλ᾽ ἀκούσατε.

Στροφὴ ἑπτακώλων ή.

χο. σοῦ γ᾽ ἀκούσωμεν; ἀπολεῖ
κατά σε χώσομεν τοῖς λίθοις.

δι. μηδαμῶς, πρὶν ἂν ἀκούσητέ γ᾽, ἀλλ᾽ ἀνάσχοισθ᾽ ὦ ᾽γαθοί.

χο. οὐκ ἀνασχήσομαι.
μηδὲ λέγε δή σὺ λόγον,
ὡς μεμίσηκά σε κλέ-
ωνος ἔτι μᾶλλον. ὃν ἐ-
γὼ κατατεμῶ τοῖσιν ἱππεῦσι ποτὲ
ἐς κατύμματα.
σοῦ δ᾽ ἐγὼ λόγους λέγοντος οὐκ ἀκούσομαι μακροὺς,
ὅστις ἐσπείσω λάκωσιν, ἀλλὰ τιμωρήσομαι.

δι. ὦ ᾽γαθοὶ, τοὺς μὲν λάκωνας ἐκποδὼν ἐάσατε,
τῶν δ᾽ ἐμῶν σπονδῶν, ἀκούσατ᾽ εἰ καλῶς ἐσπεισάμην.

χο. πῶς δέ γ᾽ ἂν καλῶς λέγοις ἂν, εἴπερ ἐσπείσω γ᾽ ἅπαξ,
οἷσιν οὔτε βωμὸς, οὔτε πίστις, οὔθ᾽ ὅρκος μένει.

δι. οἶδ᾽ ἐγὼ καὶ τοὺς λάκωνας οἷς ἄγαν ἐγκείμεθα,
οὐχ ἁπάντων ὄντας ἡμῖν αἰτίους τῶν πραγμάτων.

χο. οὐχ ἁπάντων ὦ πανοῦργε; ταῦτα δὴ τολμᾷς λέγειν.
ἐμφανῶς ἤδη πρὸς ἡμᾶς; εἶτ᾽ ἐγώ σου φείσομαι;

δι. οὐχ ἁπάντων, οὐχ ἁπάντων, ἀλλ᾽ ἐγὼ λέγων ὁδὶ,
πόλλ᾽ ἂν ἀποφήναιμ᾽ ἐκείνους ἔσθ᾽ ἃ κἀδικουμένους.

χο. τοῦτο τοὔπος, δεινὸν ἤδη, καὶ ταραξικάρδιον,
εἰ σὺ τολμήσεις ὑπὲρ τῶν πολεμίων ἡμῖν λέγειν.

δι. κἂν γε μὴ λέγω δίκαια, μήτε τῷ πλήθει δοκῶ,

ὑπὲρ ἐπιξήνου θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων, λέγειν.
χο. εἰπέ μοι τί φειδόμεσθα τῶν λίθων ὦ δημόται,
μὴ οὐ καταξαίνειν τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς φοινικίδα,
οἷος αὖ μέλας τις ὑμῖν θυμάλωψ ἐπέζεσεν.
δι. οὐδ' ἀκούσεσθ' ἀκούσεσθ' ἐτεὸν ὦ 'χαρνηΐδαι;
χο. οὐκ ἀκουσόμεσθα δῆτα. δι. δεινά γ' ἄρα πείσομαι.
χο. ἐξολοίμην ἢν ἀκούσω. δι. μηδαμῶς ὦ 'χαρνικοί.
χο. ὡς τεθνήξων ἴσθι νῦν γε. δι. δήξομαι γ' ἄρ' ὑμᾶς ἐγώ.
ἀνταποκτενῶ γὰρ ὑμῶν τῶν φίλων τοὺς φιλτάτους,
ὡς ἔχω γ' ὑμῶν ὁμήρους οὓς ἀποσφάξω λαβών.
χο. εἰπέ μοι, τί γὰρ τ' ἀπειλεῖ τοὔπος ἀνδρὸς δημόται,
τοῖς ἀχαρνικοῖσιν ὑμῶν, μῶν ἔχει τοῦ, παιδίον
τῶν παρόντων ἔνδον εἵρξας; ἢ 'πὶ τῷ, θρασύνεται.
δι. βάλλετ' εἰ βούλεσθ'. ἐγὼ γὰρ τουτονὶ διαφθερῶ.
εἴσομαι δ' ὑμῶν τάχ' ὅστις ἀνθράκων τι κήδεται.
χο. ὡς ἀπωλόμεσθ' ὁ λάρκος δημότης ὅδ' ἔστ' ἐμός.
ἀλλὰ μὴ δράσῃς ὃ μέλλεις, μηδαμῶς ὦ μηδαμῶς.
δι. ὡς ἀποκτενῶ κέκραχθ', ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀκούσομαι.
χο. ἀπολεῖς ἄρα τὸν ἥλικα τόνδε φιλανθρακέα.
δι. οὐδ' ἐμοῦ λέγοντος ἀρτίως ἠκούσατε.
χω. ἀλλὰ νῦν λέγ' εἴ σοι δοκεῖ, τόν τε λακε
δαιμόνιον αὐτόν, ὅτι τῷ τρόπῳ σοῦ 'στι φίλος.
ὡς τόδε τὸ λαρκίδιον οὐ προδώσω ποτέ.
δι. τοὺς νῦν μοι λίθους χαμᾶζε πρῶτον ἐξεράσατε.
χο. οὗτοιί σοι χαμαί. καὶ σὺ κατάθου πάλιν τὸ ξίφος.
δι. ἀλλ' ὅπως μὴ 'ν τοῖς τρίβωσιν ἐγκάθηνταί που λίθοι.
χο. ἐκσέσεισται χαμᾶζ', οὐχ ὁρᾷς σειόμενον;
ἀλλὰ μή μοι πρόφασιν, ἀλλὰ κατάθου τὸ βέλος.
ὡς ὅδε γε σειστὸς ἅμα τῇ στροφῇ γίνεται.

Δι. ἐμέλλετ' ἄρα πάντες ἀνασείειν, βοῆς
ὀλίγου τ' ἀπέθανον, ἄνθρακες παρνάσιοι,
καὶ ταῦτα διὰ τὴν ἀτοπίαν τῶν δημοτῶν.
ὑπὸ τοῦ δέους δὲ τῆς μαρίλης μοι, συχνὴν
ὁ λάρκος ἐνετίλησεν ὥσπερ σηπία.
δεινὸν γὰρ οὕτως ὀμφακίαν πεφυκέναι,
τὸν θυμὸν ἀνδρῶν, ὥστε βάλλειν καὶ βοᾶν
ἐθέλειν τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ἴσον ἴσῳ φέρον,
ἐμοῦ θέλοντος ὑπὲρ ἐπιξήνου λέγειν,
ὑπὲρ λακεδαιμονίων ἅπανθ' ὅσ' ἂν λέγω,
καί τοι φιλῶ γε τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγώ.

Στροφὴ κώλων η'.

Χο. τί οὖν οὐ λέγεις τοὐπίξηνον,
ἐξενεγκὼν θύραζ'
ὅ τι ποτ' ὦ σχέτλιε,
τὸ μέγα τοῦτ' ἔχεις.
πόθος γὰρ πάνυ με
ὅ, τι φονεῖς ἔχει.
ἀλλ' ᾗπερ αὐτὸς τὴν δίκην διωρίσω,
θεὶς δεῦρο τοὐπίξηνον. ἐγχείρει λέγειν.

Σύστημα κατὰ περικοπήν.

Δι. ἰδοὺ θεᾶσθε, τὸ μὲν ἐπίξηνον, τοδὶ
ὁ δ' ἀνὴρ ὁ λέξων οὑτοσὶ, τυννουτοσί,
ἀμέλει, μὰ τὸν Δί' οὐκ ἐνασπιδώσομαι.
λέξω δ' ὑπὲρ λακεδαιμονίων ἅ μοι δοκεῖ.
καί τοι δέδοικα πολλά. τούς τε γὰρ τρόπους
τοὺς τῶν ἀγροίκων οἶδα χαίροντας σφόδρα.
ἐάν τις αὐτοὺς εὐλογῇ, καὶ τὴν πόλιν,
ἀνὴρ ἀλαζὼν καὶ δίκαια, κἄδικα,

κἀνταῦθα λανθάνουσ᾽ ἀπεμπολώμενοι,
τῶν τ᾽ αὖ γερόντων οἶδα τὰς ψυχὰς, ὅτι
οὐδὲν βλέπουσιν ἄλλο, πλὴν ψήφῳ δακεῖν,
αὐτός τ᾽ ἐμαυτὸν ὑπὸ κλέωνος ἅ᾽παθον,
ἐπίσταμαι διὰ τὴν πέρυσι κωμῳδίαν.
εἰσελκύσας γάρ μ᾽ εἰς τὸ βουλευτήριον
διέβαλλε, καὶ ψευδῆ κατεγλώττιζέ μου,
κἀκυκλοβόρει, κἄπλυνεν, ὥστ᾽ ὀλίγου πάνυ
ἀπωλόμην, μολυνοπραγμονούμενος.
νῦν οὖν με πρῶτον πρὶν λέγειν ἐάσατε,
ἐνσκευάσασθαί μ᾽ οἷον ἀθλιώτατον.

Ἀντιστροφὴ κώλων η΄.

χο. τί ταῦτα στρέφει, τεχνάζει τε,
καὶ πορίζεις τριβάς.
λαβὲ δ᾽ ἐμοῦ γ᾽ εἵνεκα
παρ᾽ ἱερωνύμου,
σκοτοδασυπυκνότριχα
τὴν ἄϊδος κυνῆν.
εἶτ᾽ ἐξάνοιγε μηχανὰς τὰς σισύφου,
ὡς σκῆψιν αὖ, ἀγὼν οὗτος οὐκ εἰσδέξεται.
δι. ὥρα ᾽στιν ἤδη καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν,
καί μοι βαδιστέ᾽ ἐστὶν ὡς εὐριπίδην.
παῖ παῖ. κη. τίς οὗτος. δι. ἔνδον ἔστ᾽ εὐριπίδης;
κη. οὐκ ἔνδον, ἔνδον ἐστὶν, εἰ γνώμην ἔχεις.
δι. πῶς ἔνδον, εἶτ᾽ οὐκ ἔνδον. κη. ὀρθῶς ὦ γέρον.
ὁ νοῦς μὲν ἔξω συλλέγων ἐπύλλια,
οὐκ ἔνδον, αὐτὸς δ᾽ ἔνδον ἀναβάδην ποιεῖ
τραγῳδίαν. δι. ὦ τρισμακάρι᾽ εὐριπίδη.
ὅθ᾽ ὁ δοῦλος οὑτωσὶ σοφῶς ἀπεκρίνατο,

ἐκκάλεσον αὐτόν. κη. ἀλλ' ἀδύνατον. δι. ἀλλ' ὅμως,
οὐ γὰρ ἂν ἀπέλθοιμ', ἀλλὰ κόψω τὴν θύραν.
εὐριπίδη, εὐριπίδιον,
ὑπάκουσον, εἴπερ δή ποτ' ἀνθρώπων τινὶ
δικαιόπολις καλεῖ σε, χολλίδης ἐγώ.
ευ. ἀλλ' οὐ σχολή.
δι. ἀλλ' ἐκκυκλήθητ'. ευ. ἀλλ' ἀδύνατον. δι. ἀλλ' ὅμως.
ευ. ἀλλ' ἐκκυκλήσομαι, καταβαίνειν δ' οὐ σχολή.
δι. εὐριπίδη. ευ. τί λέλακας. δι. ἀναβάδην ποιεῖν
ἐξὸν καταβάδην, οὐκ ἐτὸς χωλοὺς ποιεῖς.
ἀτὰρ τί τὰ ῥάκι' ἐκ τραγῳδίας ἔχεις.
ἐσθῆτ' ἐλεεινὴν, οὐκ ἐτὸς χωλοὺς ποιεῖς;
ἀλλ' ἀντιβολῶ πρὸς τῶν γονάτων σ' εὐριπίδη,
δός μοι ῥάκιόν τι τοῦ παλαιοῦ δράματος.
δεῖ γάρ με λέξαι τῷ χορῷ ῥῆσιν μακράν.
αὕτη δὲ θάνατον ἢν κακῶς λέξω φέρει.
ευ. τὰ ποῖα τρύχη, μῶν ἐν οἷς οἰνεὺς ὁδὶ,
ὁ δύσποτμος γεραιὸς ἠγωνίζετο;
δι. οὐκ οἰνέως ἦν, ἀλλ' ἔτ' ἀθλιωτέρου.
ευ. τὰ τοῦ τυφλοῦ φοίνικος; δι. οὐ φοίνικος οὔ,
ἀλλ' ἕτερος ἦν φοίνικος ἀθλιώτερος.
ευ. ποίας ποτ' ἀνὴρ λακίδας αἰτεῖται πέπλων.
ἀλλ' ἢ φιλοκτήτου τὰ τοῦ πτωχοῦ λέγεις;
δι. οὐκ, ἀλλὰ τούτου πολὺ πολὺ πτωχιστέρου.
ευ. ἀλλ' ἢ τὰ δυσπινῆ θέλεις πεπλώματα,
ἃ βελλεροφόντης εἶχ' ὁ χωλὸς οὑτοσί;
δι. οὐ βελλεροφόντης, ἀλλὰ κἀκεῖνος μὲν ἦν
χωλὸς προσαιτῶν, στωμύλος, δεινὸς λέγειν.
ευ. οἶδ' ἄνδρα μυσὸν τήλεφον. δι. ναὶ τήλεφον.

τούτου δὸς ἀντιβολῶ σέ μοι τὰ σπάργανα.
εὐ. ὦ παῖ, δὸς αὐτῷ τηλέφου ῥακώματα.
κεῖται δ' ἄνωθεν τῶν θυεστείων ῥακῶν,
μεταξὺ τῶν ἰνοῦς. θε. ἰδοὺ ταυτὶ λαβέ.
δι. ὦ ζεῦ διόπτα καὶ κατόπτα πανταχῇ.
ἐνσκευάσασθαί μ' οἷον ἀθλιώτατον,
εὐριπίδη, ἐπειδήπερ ἐχαρίσω μοι ταδὶ,
κἀκεῖνά μοι δὸς τἀκόλουθα τῶν ῥακῶν,
τὸ πιλίδιον περὶ τὴν κεφαλὴν, τὸ μύσιον.
δεῖ γάρ με δόξαι πτωχὸν εἶναι τήμερον.
εἶναι μὲν ὅσπερ εἰμὶ, φαίνεσθαι δὲ μή.
τοὺς μὲν θεατὰς εἰδέναι μ' ὅς εἰμ' ἐγώ.
τοὺς δ' αὖ χορευτὰς, ἠλιθίους παρεστάναι.
ὅπως ἂν αὐτοὺς, ῥηματίοις σκιμαλίσω.
εὐ. δώσω. πυκνῇ γὰρ λεπτὰ μηχανᾷ φρενί.
δι. εὐδαιμονοίης, τηλέφῳ δ' ἅγω φρονῶ.
εὖ γ' οἷον ἤδη ῥηματίων ἐμπίπλαμαι.
ἀτὰρ δέομαι καὶ πτωχικοῦ βακτηρείου.
εὐ. τουτὶ λαβὼν ἄπελθε λαΐνων σταθμῶν,
δι. ὦ θυμ' ὁρᾷς γὰρ ὡς ἀπωθοῦμαι δόμων,
πολλῶν δεόμενος σκευαρίων. νῦν δὴ γενοῦ,
γλίσχρος, προσαιτῶν, λιπαρῶν τ' εὐριπίδην,
δός μοι σπυρίδιον διακεκαυμένον λύχνῳ.
εὐ. τί δ' ὦ τάλας γε τοῦδ' ἔχει πλέκους χρέος.
δι. χρέος μὲν οὐδὲν. βούλομαι δ' ὅμως λαβεῖν.
εὐ. λυπηρὸς ἴσθ' ὢν, κἀποχώρησον δόμων.
δι. φεῦ, εὐδαιμονοίης ὥσπερ ἡ μήτηρ ποτέ.
εὐ. ἄπελθέ νύν μοι. δι. μή. ἀλλά μοι δὸς ἓν μόνον
κυλίσκιον χεῖλος ἀποκεκρουσμένον.

P

εὐ. φέρου λαβὼν ταῦτ᾽, ἴσθ᾽ ὀχληρὸς ὢν δόμοις.
δι. οὔπω μὰ δί᾽ οἶσθ᾽ οἷ᾽ αὐτὸς ἐργάζει κακά.
ἀλλ᾽ ὦ γλυκύτατ᾽ εὐριπίδη, τουτὶ μόνον
δός μοι χυτρίδιον, σφογγίῳ βεβυσμένον.
εὐ. ἄνθρωπ᾽ ἀφαιρήσει με τὴν τραγῳδίαν.
ἄπελθε ταυτηνὶ λαβών. δι. ἀπέρχομαι.
καίτοι τί δράσω. δεῖ γὰρ ἑνός, οὗ μὴ τυχὼν,
ἀπόλωλ᾽. ἄκουσον ὦ γλυκύτατ᾽ εὐριπίδη.
τουτὶ λαβὼν ἄπειμι, κοὐ πρόσειμ᾽ ἔτι,
ἐς τὸ σπυρίδιον, ἰσχνά μοι φυλλεῖα δός.
εὐ. ἀπολεῖς μ᾽ ἰδού σοι φροῦδά μοι τὰ δράματα.
δι. ἀλλ᾽ οὐκέτ᾽ ἀλλ᾽ ἄπειμι, καὶ γὰρ εἴμ᾽ ἄγαν
ὀχληρὸς οὐ δοκῶν με κοιράνους στυγεῖν.
οἴμοι κακοδαίμων ὡς ἀπόλωλ᾽. ἐπελαθόμην
ἐν ᾧπερ ἐστὶ πάντα μοι τὰ πράγματα.
εὐριπίδιον γλυκύτατον, ὦ φιλτάτιον,
κάκιστ᾽ ἀπολοίμην, εἴ τι σ᾽ αἰτήσαιμ᾽ ἔτι,
πλὴν ἓν μόνον, τουτὶ μόνον, τουτὶ μόνον,
σκάνδικά μοι δὸς, μητρόθεν δεδεγμένος.
εὐ. ἀνὴρ ὑβρίζει, κλεῖε πηκτὰ δωμάτων.
δι. ὦ θυμ᾽ ἄνευ σκάνδικος ἐμπορευτέα,
ἆρ᾽ οἶσθ᾽ ὅσον τὸν ἀγῶν᾽ ἀγωνιεῖ τάχα,
μέλλων ὑπὲρ λακεδαιμονίων ἀνδρῶν λέγειν;
πρόβαινε νῦν ὦ θυμέ. γραμμὴ δ᾽ αὑτηί,
ἕστηκας; οὐκ εἶ καταπιὼν εὐριπίδην,
ἐπῄνεσ᾽ ἄγε νῦν ὦ τάλαινα καρδία
ἄπελθ᾽ ἐκεῖσε, κᾆτα τὴν κεφαλὴν ἐκεῖ
παράσχου, εἰποῦσ᾽ ἅττ᾽ ἂν αὐτῇ σοι δοκεῖ.
τόλμησον, ἴθι χώρησον, ἄγαμαι καρδίας.

Στροφὴ κώλων ή.

χο. τί δράσεις, τί φήσεις,
ἴσθι νῦν ἀναίσχυντος
ὢν σιδηροῦς τ' ἀνὴρ,
ὅστις παρασχὼν τῇ πόλει τὸν αὐχένα
ἅπασι μέλλεις εἷς λέγειν τἀναντία.
ἡμ. ἀνὴρ οὐ τρέμει τὸ πρᾶγμα.
εἶα νῦν ἐπειδήπερ
αὐτὸς αἱρεῖ λέγειν;
δι. μή μοι φθονήσητ' ἄνδρες οἱ θεώμενοι,
εἰ πτωχὸς ὢν, ἔπειτ' ἐν ἀθηναίοις λέγειν
μέλλω περὶ τῆς πόλεως, τρυγῳδίαν ποιῶν.
τὸ γὰρ δίκαιον οἶδε καὶ τρυγῳδία.
ἐγὼ δὲ λέξω δεινὰ μὲν, δίκαια δέ.
οὐ γάρ με καὶ νῦν διαβαλεῖ κλέων, ὅτι
ξένων παρόντων, τὴν πόλιν κακῶς λέγω
αὐτοὶ γάρ ἐσμεν, οὑπὶ ληναίῳ τ' ἀγὼν,
κοὔπω ξένοι πάρεισιν. οὔτε γὰρ φόροι
ἥκουσιν, οὔτ' ἐκ τῶν πόλεων οἱ ξύμμαχοι,
ἀλλ' ἐσμὲν αὐτοὶ νῦν γε περιεπτισμένοι.
τοὺς γὰρ μετοίκους ἄχυρα τῶν ἀστῶν λέγω.
ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν λακεδαιμονίους σφόδρα.
κἀυτὸς ὁ ποσειδῶν, οὑπὶ ταινάρῳ θεὸς,
σείσας, ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας.
κἀμοὶ γάρ ἐστιν ἀμπέλια κεκομμένα.
ἀτὰρ φίλοι γὰρ οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
τί ταῦτα τοὺς λάκωνας αἰτιώμεθα.
ἡμῶν γὰρ ἄνδρες οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω,
μέμνησθε τοῦθ' ὅτ' οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω,

ἀλλ' ἀνδράρια μοχθηρὰ παρακεκομμένα,
ἄτιμα, καὶ παράσημα, καὶ παράξενα,
ἐσυκοφάντει μεγαρέων τὰ χλανίσκια.
κεἴπου σίκυον εἶδεν, ἢ λαγώδιον,
ἢ χοιρίδιον, ἢ σκόροδον, ἢ χόνδρους ἅλας,
ταῦτ' ἦν μεγαρικὰ, κἀπέπρατ' αὐθημερόν.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ σμικρὰ, κἀπιχώρια.
πόρνην δὲ σιμαίθαν ἰόντες μεγάραδε,
νεανίαι κλέπτουσι μεθυσοκότταβοι·
κᾆθ' οἱ μεγαρεῖς ὀδύναις πεφυσιγγωμένοι
ἀντεξέκλεψαν ἀσπασίας πόρνα δύο,
κἀντεῦθεν ἀρχὴ τοῦ πολέμου κατερράγη
ἕλλησι πᾶσιν ἐκ τριῶν λαικαστριῶν,
ἐντεῦθεν ὀργῇ περικλέης οὐλύμπιος
ἤστραπτεν, ἐβρόντα, ξυνεκύκα τὴν ἑλλάδα,
ἐτίθει νόμους, ὥσπερ σκολιὰ γεγραμμένους,
ὡς χρὴ μεγαρέας μήτ' ἐν γῇ, μήτ' ἐν ἀγορᾷ,
μήτ' ἐν θαλάττῃ, μήτ' ἐν ἠπείρῳ μένειν.
ἐντεῦθεν οἱ μεγαρῆς ὅτε δὴ 'πείνων βάδην
λακεδαιμονίων ἐδέοντο, ψήφισμ' ὅπως
μεταστραφείη τὸ διὰ τὰς λαικαστρίας,
κοὐκ ἠθέλομεν ἡμεῖς, δεομένων πολλάκις,
κἀντεῦθεν ἤδη πάταγος ἦν τῶν ἀσπίδων,
ἐρεῖ τις οὐ χρῆν, ἀλλὰ τί χρῆν εἴπατε.
φέρ' εἰ λακεδαιμονίων τις ἐκπλεύσας σκάφει,
ἀπέδοτο φήνας κυνίδιον σεριφίων.
καθῆσθ' ἂν ἐν δόμοισιν ἢ πολλοῦ γε δεῖ,
καὶ κάρτα μέντ' ἂν εὐθέως καθείλκετε
τριακοσίας ναῦς. ἦν δ' ἂν ἡ πόλις πλέα,

θορύβου, στρατιωτῶν, περὶ τριηράρχου βοῆς,
μισθοῦ διδομένων, παλλαδίων χρυσουμένων,
στοᾶς στεναχούσης, σιτίων μετρουμένων,
ἀσκῶν, τροπωτήρων, κάδους ὠνουμένων,
σκορόδων, ἐλαῶν, κρομμύων ἐν δικτύοις,
στεφάνων, τριχίδων, αὐλητρίδων, ὑπωπίων,
τὸ νεώριον δ' αὖ κωπέων πλατουμένων,
τύλων ψοφούντων, θαλαμιῶν τροπουμένων,
αὐλῶν, κελευστῶν, νιγλάρων συριγμάτων.
ταῦτ' οἶδ' ὅτι ἂν ἐδρᾶτε, τὸν δὲ τήλεφον
οὐκ οἰόμεσθα. νοῦς ἄρ' ὑμῖν οὐκ ἔνι.

ἡμ. ἄληθες ὦ πίτριπτε, καὶ μιαρώτατε,
ταυτὶ σὺ τολμᾷς πτωχὸς ὢν, ἡμᾶς λέγειν;
καὶ συκοφάντης εἴ τις ἦν ὠνείδισας;

ἡμ. νὴ τὸν ποσειδῶ, καὶ λέγει γ' ἅπερ λέγει,
δίκαια πάντα, κοὐδὲν αὐτῶν ψεύδεται.

ἡμ. εἶτ' εἰ δίκαια, τοῦτον εἰπεῖν αὔτ' ἐχρῆν;
ἀλλ' οὐδὲ χαίρων ταῦτα τολμήσει λέγειν.

ἡμ. οὗτος σὺ ποῖ θεῖς, οὐ μενεῖς; ὡς εἰ θενεῖς
τὸν ἄνδρα τοῦτον, αὐτὸς ἀρθήσει τάχα.

ἡμ. ἰὼ λάμαχ' ἰὼ βλέπων ἀστραπὰς
βοήθησον ὦ γοργολόφα φανεὶς,
ἰὼ λάμαχ', ὦ φίλε, ὦ φυλέτα,
εἴτ' ἔστι τις ταξίαρχος ἢ στρατηγὸς,
ἢ τειχομάχος ἀνὴρ βοηθησάτω
τις ἀνύσας. ἐγὼ γὰρ ἔχομαι μέσος.

λα. πόθεν βοῆς ἤκουσα πολεμιστηρίας
ποῖ χρὴ βοηθεῖν, ποῖ κυδοιμὸν ἐμβαλεῖν
τίς γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σάγματος.

δι. ὦ λάμαχ' ἥρως, τῶν λόφων καὶ λόχων.
χο. ὦ λάμαχ' οὐ γὰρ οὗτος ἄνθρωπος πάλαι,
ἅπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακορροθεῖ;
λα. οὗτος σὺ τολμᾷς πτωχὸς ὢν λέγειν τάδε;
δι. ὦ λάμαχ' ἥρως, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε,
εἰ πτωχὸς ὢν εἶπόν τι, κἀστωμυλάμην.
λα. τί δ' εἶπας ἡμᾶς οὐκ ἐρεῖς; δι. οὐκ οἶδά πω.
ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ ὢν τῶν ὅπλων, ἰλιγγιῶ.
ἀλλ' ἀντιβολῶ σ' ἀπένεγκέ μου τὴν μορμόνα.
λα. ἰδού. δι. παράθες νῦν ὑπτίαν αὐτὴν ἐμοί.
λα. κεῖται. δι. φέρε νῦν ἀπὸ τοῦ κράνους μοι τὸ πτερόν.
λα. τουτὶ πτίλον σοι. δι. τῆς κεφαλῆς νῦν μου λαβοῦ,
ἵν' ἐξεμέσω. βδελύττομαι γὰρ τοὺς λόφους.
λα. οὗτος τί δράσεις, τῷ πτίλῳ μέλλεις ἐμεῖν;
δι. πτίλον γάρ ἐστιν εἰπέ μοι τίνος ποτέ.
λα. ὄρνιθός ἐστιν. δι. ἆρα κομπολακύθου;
λα. οἴμ' ὡς τεθνήσει. δι. μηδαμῶς ὦ λάμαχε,
οὐ κατ' ἰσχύν ἐστιν, εἰ δ' ἰσχυρὸς εἶ,
τί μ' οὐκ ἀπεψώλησας. εὔοπλος γὰρ εἶ.
λα. ταυτὶ λέγεις σὺ τὸν στρατηγὸν, πτωχὸς ὤν;
δι. ἐγὼ γάρ εἰμι πτωχός. λα. ἀλλὰ τίς γὰρ εἶ.
δι. ὅστις; πολίτης χρηστὸς, οὐ σπουδαρχίδης,
ἀλλ' ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος, στρατωνίδης.
σὺ δ' ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος, μισθαρχίδης
λα. ἐχειροτόνησαν γάρ με. δι. κόκκυγές τε τρεῖς.
ταῦτ' οὖν ἐγὼ βδελυττόμενος ἐσπεισάμην,
ὁρῶν πολιοὺς μὲν ἄνδρας ἐν ταῖς τάξεσι.
νεανίας δ' οἵους σὺ, διαδεδρακότας.
τοὺς μὲν, ἐπὶ θρᾴκης μισθοφοροῦντας τρεῖς δραχμάς,

τισαμενοφαινίππους, πανουργιππαρχίδας.
ἑτέροις δὲ παρὰ χάρητι, τοὺς δ' ἐν χάοσι
γερητοθεοδώροις διομφαλαζόνας.
τοὺς δ' ἐν καμαρίνῃ, κἀν γέλᾳ, κἀν καταγέλᾳ.
λα. ἐχειροτονήθησαν γάρ. δι. αἴτιον δὲ τί,
ὑμᾶς μὲν ἤδη μισθοφορεῖν ἁμηγέπου,
τωνδὶ δὲ μηδέν' ἐπὸν ὦ μαριλάδη
ἤδη πεπρέσβευκας σὺ πολιὸς ὢν ἐν, ἢ
ἀνένευσε, καί τοι γ' ἐστὶ σώφρων κἀργάτης.
τὶ δαὶ δράκυλλος, καὶ εὐφορείδης, ἢ πρινίδης,
οἶδεν τὶς ὑμῶν τἀκβάταν' ἢ τοὺς χάονας;
οὔ φασιν, ἀλλ' ὁ κοισύρας, καὶ λάμαχος,
οἷς ὑπὲρ ἐράνου τε καὶ χρεῶν πρώην ποτέ,
ὥσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ἑσπέρας,
ἅπαντες ἐξίστων παρῄνουν οἱ φίλοι.
λα. ὦ δημοκρατία ταῦτα δῆτ' ἀνασχετά.
δι. οὐ δῆτ' ἐὰν μὴ μισθοφορῇ γε λάμαχος.
λα. ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν πᾶσι πελοποννησίοις
ἀεὶ πολεμήσω, καὶ ταράξω πανταχῆ,
καὶ ναυσὶ, καὶ πεζοῖσι κατὰ τὸ καρτερόν.
δι. ἐγὼ δὲ κηρύττω καὶ πελοποννησίοις
ἅπασι καὶ μεγαρεῦσι, καὶ βοιωτίοις,
πωλεῖν, ἀγοράζειν πρὸς ἐμέ, λαμάχῳ δὲ μή.

Κομμάτιον.

χο. ἁνὴρ νικᾷ τοῖσι λόγοισιν, καὶ τὸν δῆμον μεταπείθειν.
περὶ τῶν σπονδῶν, ἀλλ' ἀποδύντες, τοῖς ἀναπαίστοις ἐπίωμεν.

Παράβασις στίχων λα'.

ἐξ οὗ γε χοροῖσιν ἐφέστηκε τρυγικοῖς ὁ διδάσκαλος ἡμῶν,
οὔπω παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λέξων, ὡς δεξιός ἐστιν.

διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν ἀθηναίοις ταχυβούλοις.
ὡς κωμῳδεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ τὸν δῆμον καθυβρίζει,
ἀποκρίνεσθαι δεῖται νυνὶ πρὸς ἀθηναίους μεταβούλους.
φασὶ δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν ἄξιος ἡμῖν ὁ ποιητής.
παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λίαν ἐξαπατᾶσθαι,
μήθ' ἥδεσθαι θωπευομένοις μήτ' εἶναι χαυνοπολίτας,
πρότερον δ' ὑμᾶς οἱ πρέσβεις ἀπὸ τῶν πόλεων ἐξαπατῶντες
πρῶτον μὲν ἰοστεφάνοις ἐκάλουν, κἀπειδὴ τοῦτό τις εἴπη,
εὐθὺς διὰ τοῖς στεφάνοις, ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων ἐκάθησθε.
εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας, λιπαρὰς καλέσειεν ἀθήνας,
εὗρε τὸ πᾶν ἂν διὰ τὰς λιπαράς. ἀφύων τιμὴν περιάψας,
ταῦτα ποιήσας, πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος ὑμῖν γεγένηται,
καὶ τοῖς δήμοις ἐν ταῖς πόλεσι δείξας ὡς δημοκρατοῦνται.
τοιγάρτοι νῦν ἐκ τῶν πόλεων τὸν φόρον ὑμῖν ἀπάγοντες
ἥξουσιν ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες τὸν ποιητὴν τὸν ἄριστον.
ὅστις παρεκινδύνευσεν ἀθηναίοις εἰπεῖν τὰ δίκαια.
οὕτω δ' αὐτοῦ περὶ τῆς τόλμης ἤδη πόρρω κλέος ἥκει,
ὅτε καὶ βασιλεὺς λακεδαιμονίων πρεσβείαν βασανίζων,
ἠρώτησε πρῶτα μὲν αὐτούς, πότεροι ταῖς ναυσὶ κρατοῦσιν.
εἶτα δὲ τοῦτον τὸν ποιητὴν ποτέρους εἴποι κακὰ πολλά.
τούτους γὰρ ἔφη τοὺς ἀνθρώπους πολὺ βελτίους γεγενῆσθαι,
καὶ τῷ πολέμῳ πολὺ νικήσειν, τοῦτον ξύμβουλον ἔχοντας.
διὰ τοῦθ' ὑμᾶς λακεδαιμόνιοι τὴν εἰρήνην προκαλοῦνται,
καὶ τὴν αἴγιναν ἀπαιτοῦσι, καὶ τῆς νήσου μὲν ἐκείνης,
οὐ φροντίζουσ', ἀλλ' ἵνα τοῦτον τὸν ποιητὴν ἀφέλωνται.
ἀλλ' ὑμεῖς τοι μήποθ' ἀφήσητε, ὡς κωμῳδήσει τὰ δίκαια.
φησὶν δ' ὑμᾶς πολλὰ διδάξειν ἀγάθ' ὥστ' εὐδαίμονας εἶναι
οὐ θωπεύων, οὐθ' ὑποτείνων μισθούς, οὔτ' ἐξαπατύλλων,
οὔτε πανουργῶν, οὔτε κατάρδων, ἀλλὰ τὰ βέλτιστα διδάσκων.

πρὸς ταῦτα κλέων καὶ παλαμάσθω,
καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταινέσθω.
τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ, καὶ τὸ δίκαιον,
ξύμμαχον ἔσται κοὐ μή ποθ' ἁλῶ,
περὶ τὴν πόλιν ὢν, ὥσπερ ἐκεῖνος.
δειλὸς καὶ λακκοκαταπύγων.

Ἀντιστροφὴ κώλων ή.

χο. δεῦρο μοῦσ' ἐλθὲ φλεγυρὸν πυρὸς ἔ
χουσα μένος, εὔτονος ἀχαρνική,
οἷον ἐξ ἀνθράκων πρινίνων,
φέψαλος ἀνήλατ' ἐρε
θιζόμενος οὐρία ῥιπίδι,
ἡνίκ' ἐπανθρακίδες ὦσι παρακείμεναι.
οἱ δὲ θασίαν ἀνακυκλῶσι λιπαράμπυκα,
οἱ δὲ μάττουσιν, οὕ
τω σοβαρὸν ἐλθὲ μέλος,
εὔτονον ἀγροικότονον,
ὡς ἐμὲ λαβοῦσα τὸν δημότην.

Ἐπίρρημα στίχων ις'.

χο. οἱ γέροντες οἱ παλαιοὶ, μεμφόμεσθα τῇ πόλει,
οὐ γὰρ ἀξίως ἐκείνων ὧν ἐναυμαχήσαμεν,
γηροβοσκούμεσθ' ὑφ' ὑμῶν. ἀλλὰ δεινὰ πάσχομεν,
οἵτινες γέροντας ἄνδρας ἐμβαλόντες ἐς γραφὰς,
ὑπὸ νεανίσκων ἐᾶτε καταγελᾶσθαι ῥητόρων
οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κωφοὺς, καὶ παρεξηυλημένους.
οἷς ποσειδῶν ἀσφάλειός ἐστιν, ἡ βακτηρία.
τονθορύζοντες δὲ γήρᾳ, τῷ λίθῳ προσέσταμεν,
οὐχ ὁρῶντες οὐδὲν, εἰ μὴ τῆς δίκης τὴν ἠλύγην.
ὁ δὲ νεανίας ἑαυτῷ σπουδάσας ξυνηγορεῖν,

ἐς τάχος παίει, ξυνάπτων στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι,
κᾆτ' ἀνελκύσας ἐρωτᾷ, σκανδάληθρ' ἱστὰς ἐπῶν
ἄνδρα τιθωνὸν, σπαράττων καὶ ταράττων, καὶ κυκῶν,
ὁ δ' ὑπὸ γήρως μασταρύζει, κᾆτ' ὄφλων ἀπέρχεται.
εἶτα λύζει καὶ δακρύει, καὶ λέγει πρὸς τοὺς φίλους
οὗ μ' ἐχρῆν σορὸν πρίασθαι, τοῦτ' ὄφλων ἀπέρχομαι.

ἀντῳδὴ καὶ ἀντιστροφὴ κώλων ια΄.

χο. ταῦτα πῶς εἰκότα γέροντ' ἀπολέ
σαι, πολιὸν ἄνδρα, περὶ κλεψύδραν,
πολλὰ δὴ ξυμπονήσαντα καὶ
θερμὸν ἀπομορξάμενον,
ἀνδρικὸν ἱδρῶτα δὴ καὶ πολὺν,
ἄνδρ' ἀγαθὸν ὄντα μαραθῶνι περὶ τὴν πόλιν.
εἶτα μαραθῶνι μὲν ὅτ' ἦμεν ἐδιώκομεν.
νῦν δ' ὑπ' ἀνδρῶν πονη
ρῶν σφόδρα διωκόμεθα,
κᾆτα προσαλισκόμεθα,
πρὸς τάδε τίς ἀντερεῖ μαρψίας.

Ἀντεπίρρημα στίχων ιζ΄.

τῷ γὰρ εἰκὸς ἄνδρα κυφὸν, ἡλίκον θουκυδίδην
ἐξολέσθαι συμπλακέντα τῇ σκυθῶν ἐρημίᾳ.
τῷδε τῷ κηφισοδήμῳ τῷ λάλῳ ξυνηγόρῳ.
ὥστ' ἐγὼ μὲν ἠλέησα, κἀπομορξάμην ἰδὼν,
ἄνδρα πρεσβύτην ὑπ' ἀνδρὸς τοξότου κυκώμενον.
ὃς μὰ τὴν δήμητρ' ἐκεῖνος ἡνίκ' ἦν θουκυδίδης,
οὐδ' ἂν αὐτὴν τὴν ἀχαιὰν ῥᾳδίως ἠνέσχετο,
ἀλλὰ κατεπάλαισε μὲν ἂν, πρῶτον εὐάθλους δέκα.
κατεβόησε δ' ἂν κεκραγὼς, τοξότας τριχιλίους,
περιετόξευσε δ' ἂν αὐτοῦ τοὺς πατρὸς τοὺς ξυγγενεῖς.

ἀλλ' ἐπειδὴ τοὺς γέροντας οὐκ ἐᾶθ' ὕπνου τυχεῖν,
ψηφίσασθε χωρὶς εἶναι τὰς γραφὰς, ὅπως ἂν ᾖ
τῷ γέροντι μὲν γέρων καὶ νωδὸς ὁ ξυνήγορος,
τοῖς νέοισι δ' εὐρύπρωκτος καὶ λάλος χὠ κλεινίου
κἀξελαύνειν χρὴ τολοιπόν. κἂν φύγῃ τις ζημιοῦν,
τὸν γέροντα τῷ γέροντι, τὸν νέον δὲ τῷ νέῳ.
δι. ὅροι μὲν ἀγορᾶς εἰσιν οἵδε τῆς ἐμῆς,
ἐνταῦθ' ἀγοράζειν τοῖσι πελοποννησίοις
ἔξεστι, καὶ μεγαρεῦσι, καὶ βοιωτίοις,
ἐφ' ᾧτε πωλεῖν πρὸς ἐμὲ, λαμάχῳ δὲ μή.
ἀγορανόμους δὲ τῆς ἀγορᾶς καθίσταμαι,
τρεῖς λαχόντας, τοὺς δ' ἱμάντας ἐκ λεπρῶν
ἐνταῦθα μήτε συκοφάντης εἰσίτω,
μήτ' ἄλλος ὅστις φασιανὸς ἐστ' ἀνήρ.
ἐγὼ δὲ τὴν στήλην καθ' ἣν ἐσπεισάμην,
μέτειμ' ἵνα στήσω φανερὰν ἐν τῇ ἀγορᾷ.
με. ἀγορὰ 'ν ἀθήναις χαῖρε, μεγαρεῦσιν φίλα.
ἐπόθουν τυ ναὶ τὸν φίλιον ἅπερ ματέρα,
ἀλλ' ὦ πόνηρα κώρια γ' ἀθλίου πατρὸς
ἄμβατε ποττὰν μάδδαν, αἴ χ' εὕρητέ πα.
ἀκούετον δὴ, ποτέχετ' ἐμὶν τὰν γαστέρα,
πότερα, πεπρᾶσθαι χρῄδετ' ἢ πεινῆν κακῶς.
κό. πεπρᾶσθαι, πεπρᾶσθαι.
με. ἐγώνγα καὐτός φαμι· τίς δ' οὕτως ἄνους,
ὃς ὑμέ κα πρίαιτο φανερὰν ζαμίαν.
ἀλλ' ἔστι γάρ μοι μεγαρικά τις μαχανά.
χοίρους γὰρ ὑμὲ σκευάσας, φασῶ φέρειν,
περίθεσθε τάσδε τὰς ὁπλὰς τῶν χοιρίων.
ὅπως δὲ δοξεῖτ' ἦμεν, ἐξ ἀγαθᾶς ὑός.

ὡς καὶ τὸν ἑρμᾶν εἴπερ ἵξετ' οἴκαδις,
τὰ πρᾶτα πειρασεῖσθε τᾶς λιμοῦ κακῶς,
ἀλλ' ἀμφίβεσθε καὶ τάδε τὰ ῥυγχία,
κἤπειτεν ἐς τὸν σάκκον ὧδ' ἐσβαίνετε.
ὅπως δὲ γρυλλιξεῖτε καὶ κοΐξεται,
χ'ἠσεῖτε φωνὰν χοιρίων μυστηρικῶν.
ἐγὼν δὲ καρυξῶ γε δικαιόπολιν, ὅπα
δικαιόπολι, ἦ λῇς πρίασθαι χοιρία;
δι. τί ἀνὴρ μεγαρικός. με. ἀγοράσοντες ἥκομες.
δι. πῶς ἔχετε. με. διαπεινᾶμες αἰεὶ ποττὸ πῦρ.
δι. ἀλλ' ἡδύ τοι νὴ τὸν δί' ἢν αὐλὸς παρῇ.
τί δ' ἄλλο πράττεθ' οἱ μεγαρεῖς νῦν. με. οἷα δή.
ἀλλὰ γὰρ ὅκα μὲν τηνόθεν ἐμπορευόμαν
ἄνδρες πρόβουλοι τοῦτ' ἔπραττον τᾷ πόλει,
ὅπως τάχιστα καὶ κάκιστ' ἀπολοίμεθα.
δι. αὐτίκ' ἄρ' ἀπαλλάξεσθε πραγμάτων. με. σᾶ μάν,
τί δ' ἄλλο. δι. μεγαροῖ, πῶς ὁ σῖτος ὤνιος.
με. παρ' ἀμὲ πολυτίματος, ἅπερ τοὶ θεοί.
δι. ἅλας οὖν φέρεις; με. οὐχ ὑμὲς αὐτῶν ἄρχετε;
δι. οὐδὲ σκόροδα; με. ποῖα σκόροδ' ὑμὲς, ὧν ἀεὶ
ὅκκ' ἐσβαλεῖτε τὼς ἀρωραῖοι μύες,
πάσσακι τὰς ἀγλίθας ἐξορύσσετε;
δι. τί δαὶ φέρεις. με. χοίρους ἐγώνγα μυστικάς.
δι. καλῶς λέγεις, ἐπίδειξον. με. ἀλλὰ μὰν καλαί,
ἄντεινον αἰ λῇς ὡς παχεῖαι καὶ καλαί.
δι. τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα. με. χοῖρος ναὶ δία.
δι. τί λέγεις σύ ποδαπὴ δ' ἐστὶ χοῖρος. με. μεγαρικά,
ἢ οὐ χοῖρος ἔσθ' ἅδε. δι. οὐκ ἔμοιγε φαίνεται.
με. οὐ δεινά; θᾶσθε τῶδε τὰς ἀπιστίας,

οὔ φατι τόνδε χοῖρον ἦμεν, ἀλλὰ μὰν
αἲ λῇς, περίδου νῦν μοι περὶ θυμιτιδᾶν ἁλῶν
αἲ μή 'στιν οὗτος χοῖρος ἑλλαίων νόμῳ.
δι. ἀλλ' ἔστιν ἀνθρώπου γε. με. ναὶ τὸν διοκλέα,
ἐμά γα, σὺ δὲ νιν ἦμεναι τινὸς δοκεῖς,
ἢ λῇς ἀκοῦσαι φθεγγομένας; δι. νὴ τοὺς θεοὺς
ἔγωγε. με. φώνει δὴ σὺ ταχέως χοιρίδιον,
οὐ χρῆσθα σιγῆς ὦ κάκιστ' ἀπολουμένα,
πάλιν τύ γ' ἀποισῶ, ναὶ μὰ τὸν ἑρμᾶν οἴκαδις.
κο. κοΐ κοΐ.
με. αὕτα 'στὶ χοῖρος. δι. νῦν γε χοῖρος φαίνεται.
ἀτὰρ ἐκτραφείς γε, κύσθος ἔσται πέντ' ἐτῶν.
με. σάφ' ἴσθι ποττὰν ματέρ' εἰκαθήσεται.
δι. ἀλλ' οὐδὲ θύσιμός ἐστιν αὑτηί. με. σὰ μάν.
πᾶ δ' οὐχὶ θύσιμός ἐστι. δι. κέρκον οὐκ ἔχει.
με. νέα γάρ ἐστιν, ἀλλὰ δελφακουμένα,
ἑξεῖ μεγάλαν τὲ καὶ παχεῖαν κἠρυθράν.
ἀλλ' αἰ τράφειν λῇς, ἅδε τοι χοῖρος καλά.
δι. ὡς ξυγγενὴς ὁ κύσθος αὐτῆς θατέρᾳ.
με. ὁμοματρία γάρ ἐστι, κἠκ ταὐτῶ πατρός.
αἰ δ' αὖ παχυνθῇ, κἀναχνοανθῇ γ' εὖ τριχὶ,
κάλλιστός ἐστι χοῖρος ἀφροδίτᾳ θύειν.
δι. ἀλλ' οὐχὶ χοῖρος τῇ 'φροδίτῃ θύεται.
με. οὐ χοῖρος; ἀφροδίτᾳ, μόνᾳ γε δαιμόνων,
καὶ γίνεταί γα τᾶνδε τᾶν χοῖρον τὸ κρῆς,
ἅδιστον, αἲ τὸν ὀδελὸν ἐμπεπαρμένον.
δι. ἤδη δ' ἄνευ τῆς μητρὸς ἐσθίοιεν ἄν.
με. ναὶ τὸν ποτειδᾶν, κἂν ἄνευ γα τῶ πατρός.
δι. τί δ' ἐσθίει μάλιστα. με. πάνθ' ἃ καὶ διδῷς.

αὐτὸς δ᾽ ἐρώτη. δι. χοῖρε, χοῖρε. κό. κοΐ κοΐ.
δι. τρώγοις ἂν ἐρεβίνθους; κό. κοΐ κοΐ.
δι. τί δαὶ φιβάλεως ἰσχάδας; κό. κοΐ κοΐ.
δι. τί δὲ, σῦκα τρώγοις αὐτὸς ἄν. κό. κοΐ κοΐ.
δι. ὡς ὀξὺ πρὸς τὰς ἰσχάδας κεκράγατε.
ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν τῶν ἰσχάδων,
τοῖς χοιριδίοισιν, ἆρα τρώξονται; βαβαὶ,
οἷον ῥοθιάζουσ᾽ ὦ πολυτίμηθ᾽ ἡράκλης,
ποδαπὰ τὰ χοιρί᾽ ὡς τραγασαῖα φαίνεται,
ἀλλ᾽ οὐχὶ πάσας κατέτραγον τὰς ἰσχάδας.
με. ἐγὼ γὰρ αὐτᾶν τάνδε μίαν ἀνειλόμαν.
δι. νὴ τὸν δί᾽ ἀστείω γε τὼ βοσκήματε,
πόσου πρίωμαί σοι τὰ χοιρίδια λέγε.
με. τὸ μὲν ἕτερον τούτων, σκορόδων τροπαλλίδος.
τὸ δ᾽ ἅτερον αἰ λῇς, χοίνικος μόνας ἁλῶν.
δι. ὠνήσομαί σοι, περιμὲν αὐτοῦ. με. ταῦτα δὴ
ἑρμᾶ ἐμπολαῖε, τὰν γυναῖκα τὰν ἐμὰν,
οὕτω μ᾽ ἀποδόσθαι, τάν τ᾽ ἐμαυτοῦ ματέρα.
συ. ἄνθρωπε, ποδαπός. με. χοιροπώλας μεγαρικός.
συ. τὰ χοιρίδια τοίνυν γ᾽ ἐγὼ φανῶ ταδὶ
πολέμια καὶ σέ. με. τοῦτ᾽ ἐκεῖν᾽, ἥκει πάλιν
ὅθεν περ ἀρχὰ τῶν κακῶν ἁμῖν ἔφυ.
συ. κλάων μεγαριεῖς, οὐκ ἀφήσεις τὸν σάκον;
με. δικαιόπολι, δικαιόπολι, φαντάζομαι.
δι. ὑπὸ τοῦ, τίς ὁ φαίνων σ᾽ ἐστίν; οἱ δ᾽ ἀγορανόμοι.
τοὺς συκοφάντας οὐ θύραζ᾽ ἐξείρξετε;
τί δὴ μαθὼν φαίνεις ἄνευ θρυαλλίδος.
συ. οὐ γὰρ φανῶ τοὺς πολεμίους; δι. κλάων γε σὺ
εἰ μὴ ᾽τέρωσε συκοφαντήσεις ἰών.

με. οἷον τὸ καλὸν ἐν ταῖς ἀθάναις τοῦτ' ἔνι.
δι. θάρρει μεγαρεῦ ἀλλ' ἧς τὰ χοιρίδι' ἀπέδου
τιμῆς, λαβὲ ταυτὶ τὰ σκόροδα καὶ τοὺς ἅλας,
καὶ χαῖρε πολλά γ'. με. ἀλλὰ μὰν οὐκ ἐπιχώριον.
δι. πολυπραγμοσύνης νυν ἐς κεφαλὴν τρέποιτ' ἐμοί.
με. ὦ χοιρίδια πειρῆσθε κἄνευ τῶ πατρός.
παίειν ἐφ' ἁλὶ τὰν μάζαν, αἴ κα τις διδῷ.

Στροφὴ κώλων κδ'.

χο. εὐδαιμονεῖ γ' ἄνθρωπος, οὐκ ἤκουσας οἷ προβαίνει
τὸ πρᾶγμα τοῦ βουλεύματος; καρπώσεται γὰρ ἀνὴρ
ἐν τἀγορᾷ καθήμενος,
κἂν ἐπίῃ τις κτησίας,
ἢ συκοφάντης ἄλλος, οἰ-
μώζων καθεδεῖται.
οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑποψωνῶν σε πημανεῖται,
οὐδ' ἐξομόρξεται πρέπις τὴν εὐρυπρωκτίαν σοι,
οὐδ' ὠστιεῖ κλεωνύμῳ
χλαῖναν δ' ἔχων φαυλὴν, δίει,
κοὐ ξυντυχὼν ὑπέρβολος,
δικῶν ἀναπλήσει.
οὐδ' ἐντυχὼν ἐν τἀγορᾷ πρόσεισί σοι βαδίζων
κρατῖνος, ἀεὶ κεκαρμένον μοιχὸν, μιᾷ μαχαίρᾳ,
οὐδ' ὁ περιπόνηρος ἀρτέμων
ὁ ταχὺς ἄγαν τὴν μουσικὴν
ὄζων κακὸν, τῶν μασχαλῶν,
πατρὸς τραγασαίου.
οὐδ' αὖθις αὖ σε σκώψεται παύσων ὁ παμπόνηρος,
λυσίστρατός τ' ἐν ἀγορᾷ χολαργέων ὄνειδος.
ὁ περιαλουργὸς τοῖς κακοῖς

ῥιγῶν τε καὶ πεινῶν ἀεί.
πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας
τοῦ μηνὸς ἑκάστου.
βοι. ἴττω ἡρακλῆς, ἐκαμόν γα τὰν τύλαν κακῶς,
κατθέου τὺ τὰν γλάχων' ἀφέμας ἰσμηνία,
ὑμὲς δ' ὅσοι θείβαθεν αὐληταὶ πάρα,
τοῖς ὀστίνοις φυσῆτε τὸν πρωκτὸν κυνός.
δι. παῦ' ἐς κόρακας, οἱ σφῆκες οὐκ ἀπὸ τῶν θυρῶν;
πόθεν προσέπταν οἱ κακῶς ἀπολούμενοι
ὠθὶ τὴν θύραν μοι χαιρειδεῖς, βομβαύλιοι.
βοι. νὴ τὸν ἰόλαον ὠθὶ χαρίτως αὖ γ' ὦ ξένε.
θείβαθι γὰρ φυσᾶντες ὀξόπαθέ μου,
καὶ τ' ἄνθεα τᾶς γλάχωνος ἀπέκιξαν χαμαί,
ἀλλ' εἴ τι βούλει πρίασο τῶν, ἐγὼ φέρω,
τῶν ὀρταλίχων, ἢ τῶν τετραπτερυλλίδων.
δι. ὦ χαῖρε κολλικοφάγε βοιωτίδιον.
τί φέρεις. βοι. ὅσ' ἐστ' ἂν ἀγαθὰ βοιωτοῖς ἁπλῶς,
ὀρίγανον, γλαχώ, ψιάθους, θρυαλλίδας,
νάσσας, κολοιοὺς ἀτταγᾶς, φαλαρίδας,
τροχίλους, κολύμβους. δι. ὥσπερεὶ χειμὼν ἄρα
ὀρνιθίας ἐς τὴν ἀγορὰν ἐλήλυθας;
βοι. καὶ μὰν φέρω χᾶνας, λαγῶς, ἀλώπεκας,
σκάλοπας, ἐχίνως, αἰελούρως, πυκτίδας,
ἰκτίδας ἐνύδρους, ἐγχέλεις κωπαΐδας.
δι. ὦ τερπνότατον σὺ τέμαχος ἀνθρώποις φέρων,
δός μοι προσειπεῖν, εἰ φέρεις τὰς ἐγχέλεις.
βοι. πρέσβειρα πεντήκοντα κωπαΐδων κορᾶν,
ἔκβαθι τῷδε κἠπιχάριττα τῷ ξένῳ.
δι. ὦ φιλτάτη σὺ καὶ πάλαι ποθουμένη,

ἦλθες

ἦλθες ποθεινὴ μὲν τρυγῳδικοῖς χοροῖς,
φίλη δὲ μορύχῳ δμῶες ἐξενέγκατε,
τὴν ἐσχάραν μὴ δεῦρο καὶ τὴν ῥιπίδα,
σκέψασθε παῖδες τὴν ἀρίστην ἔγχελυν,
ἥκουσαν ἕκτῳ μόλις ἔτει ποθουμένην,
προσείπατ' αὐτὴν ὦ τέκν' ἄνθρακας δ' ἐγὼ
ὑμῖν παρέξω τῆσδε τῆς ξένης χάριν.
ἀλλ' ἔσφερ' αὐτήν. μηδὲ γὰρ θανών ποτε
σοῦ χωρὶς εἴην ἐντετευτλανωμένης.
βοι. ἐμοὶ δὲ τιμὰ τᾶσδε τᾶ γενήσεται.
δι. ἀγορᾶς τέλος ταύτην γέ που δώσεις ἐμοί,
ἀλλ' εἴ τι πωλεῖς τῶνδε τῶν ἄλλων λέγε.
βοι. ἰώγα ταῦτα πάντα. δι. φέρε πόσου λέγεις
ἢ φορτί' ἕτερ' ἐνθένδε κεῖσ' ἄξεις ἰών.
βοι. ὅτι γ' ἔστ' ἀθάναις, ἐν βοιωτοῖσι δὲ μή.
δι. ἀφύας ἄρ' ἄξεις πριάμενος φαληρικὰς
ἢ κέραμον, βοι. ἀφύας ἢ κέραμον ἀλλ' ἔντ' ἐκεῖ
ἀλλ' ὅτε παρ' ἁμῖν μή, τάδε δ' αὖ πολύ.
δι. ἐγᾦδα, τοίνυν συκοφάντην ἔξαγε,
ὥσπερ κέραμον ἐνδησάμενος. βοι. νὴ τὼ σιώ.
λάβοιμι μέντ' ἂν κέρδος ἀγαγὼν, καὶ πολὺ
ἅπερ πίθακον, ἀλιτρίας πολλὰς πλέων.
δι. καὶ μὴν ὁδὶ νίκαρχος ἔρχεται φανῶν.
βοι, μικκόςγα μᾶκος οὗτος. δι. ἀλλ' ἅπαν κακόν.
νι. ταυτὶ τίνος τὰ φορτί' ἐστί. βοι. τῶδ' ἐμά,
θείβαθεν ἰττω ζεύς. νι. ἐγὼ τοίνυν γ' ὁδὶ
φαίνω πολέμια ταῦτα. βοι. τί δαὶ κακὸν παθών,
ὀρναπετίοισι πόλεμον ἤρω καὶ μάχαν.
νι. καὶ σέ γε φανῶ πρὸς τοῖσδε. βοι. τί ἀδικειμένος.

νι. ἐγὼ φράσω σοι τῶν περιεσώτων χάριν,
ἐκ τῶν πολεμίων εἰσάγεις θρυαλλίδας.
δι. ἔπειτα φαίνεις δῆτα διὰ θρυαλλίδας;
νι. αὕτη γὰρ ἐμπρήσειεν ἂν τὸ νεώριον.
δι. νεώριον θρυαλλίς; νι. οἶμαι. δι. τίνι τρόπῳ.
νι. ἐνθεὶς ἂν ἐς τίφην ἀνὴρ βοιώτιος,
ἅψας ἂν ἐσπέμψειεν ἐς τὸ νεώριον.
δι' ὑδρορρόας βορέαν ἐπιτηρήσας μέγαν.
κεἴπερ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἅπαξ,
σελαγοῖντ' ἂν αἱ νῆες. δι, ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,
σελαγοῖντ' ἂν ὑπὸ τίφης τε καὶ θρυαλλίδος;
νι. μαρτύρομαι. δι. ξυλλάμβαν' αὐτοῦ τὸ στόμα,
δός μοι φορυτὸν, ἵν' αὐτὸν ἐνδήσας φέρω,
ὥσπερ κέραμον, ἵνα μὴ καταγῇ φορούμενος.
χο. ἔνδησον ὦ βέλτιστε τῷ ξένῳ καλῶς
τὴν ἐμπολὴν οὕτως ὅπως ἂν μὴ φέρων κατάξῃ.
δι. ἐμοὶ μελήσει ταῦτ', ἐπεί τοι καὶ ψοφεῖ
λάλον τι καὶ πυρορραγὲς, κἄλλως θεοῖσιν ἐχθρόν.
χο. τί χρήσεταί ποτ' αὐτῷ.
δι. πάγχρηστον ἄγγος ἔσται,
κρατὴρ κακῶν, τριπτὴρ δικῶν
φαίνειν ὑπευθύνους, λυχνοῦχος καὶ κύλιξ,
τὰ πράγματ' ἐγκυκᾶσθαι,
χο. πῶς δ' ἂν πεποιθείη τις ἂν
ἀγγείῳ τοιούτῳ χρώμενος κατ' οἰκίαν,
τοσόν δ' ἀεὶ ψοφοῦντι.
δι. ἰσχυρόν ἐστιν ὦ 'γαθ', ὥς
τ' οὐκ ἂν καταγείη ποτ' εἰ
περ ἐκ ποδῶν

καὶ τὼ κάρα κρέμαιτό γε.
χο. ἤδη καλῶς ἔχει σοι.
βοι. μέλλω γέ τοι θερίδδειν.
χο. ἀλλ' ὦ ξένων βέλτιστε συν-
θεὶς. καὶ τοῦτον λαβὼν,
πρόβαλλ' ὅπου βούλει φέρων
πρὸς πάντα συκοφάντην.
δι. μόλις γ' ἐνέδησα τὸν κακῶς ἀπολούμενον,
αἶρου λαβὼν τὸν κέραμον ὦ βοιώτιε.
βοι. ὑπόκυπτε τὰν τύλαν ὦ ἰσμήνιχε,
χ' ὥπως κατοίσεις αὐτὸν εὐλαβούμενος.
πάντως μὲν οἰσεῖς οὐδὲν ὑγιὲς, ἀλλ' ὅμως
κἂν τοῦτο κερδάνῃς ἄγων τὸ φορτίον,
εὐδαιμονήσεις συκοφαντῶν γ' οὕνεκα.
ἀγ. δικαιόπολι. δι. τίς ἐστι, τί με βωστρεῖς. ἀγ. ὅτι
ἐκέλευσε λάμαχός σε ταύτης τῆς δραχμῆς,
ἐς τοὺς χόας αὐτῷ μεταδοῦναι τῶν κιχλῶν,
τριῶν δραχμῶν δ' ἐκέλευε κωπάϊδ' ἐγχέλυν.
δι. ὁποῖος οὗτος λάμαχος τὴν ἔγχελυν.
ἀγ. ὁ δεινὸς, ὁ ταλαύρινος, ὃς τὴν γοργόνα
πάλλει κραδαίνων τρεῖς κατασκίους λόφους,
δι. οὐκ ἂν μὰ δί' εἰ δοίη γέ μοι τὴν ἀσπίδα,
ἀλλ' ἐπὶ ταρίχει τοὺς λόφους κραδαινέτω.
ἢν δ' ἀπολιγαίνῃ, τοὺς ἀγορανόμους καλῶ.
ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τόνδε λαβὼν τὸ φορτίον,
εἴσειμ' ὑπαὶ πτερύγων κιχλᾶν καὶ κοψίχων.

Στροφὴ στίχων ιζ'.

χο. εἶδες ὦ, εἶδες ὦ.
πᾶσα πόλι τὸν φρόνιμον ἄνδρα τὸν ὑπέρσοφον,

χρ. τῷ τοῦτο κρίνεις; καρ. δηλονοτὴ καὶ τυφλῷ
γνῶναι δοκεῖ τοῦθ', ὡς σφόδρ' ἐστὶ συμφέρον
τὸ, μηδὲν ἀσκεῖν ὑγιὲς ἐν τῷ νῦν χρόνῳ.
χρ. οὐκ ἔσθ' ὅπως, ὁ χρησμὸς εἰς τουτὶ ῥέπει,
ἀλλ' εἰς ἕτερόν τι μεῖζον. ἢν δ' ἡμῖν φράσῃ,
ὅς τίς ποτ' ἐστὶν οὑτοσὶ, καὶ τοῦ χάριν,
καὶ τοῦ δεόμενος ἦλθε μετὰ νῷν ἐνθαδὶ,
πυθοίμεθ' ἂν τὸν χρησμὸν ἡμῶν, ὅ, τι νοεῖ.
κα. ἄγε δὴ σὺ πρότερον σαυτὸν ὅστις εἶ, φράσον,
ἢ, τἀπὶ τούτοις δρῶ. χρ. λέγειν χρὴ ταχὺ πάνυ.
πλ. ἐγὼ μὲν οἰμώζειν λέγω σοι. καρ. μανθάνεις
ὅς φησιν εἶναι; χρ. σοὶ λέγει τοῦτ' οὐκ ἐμοί.
σκαιῶς γὰρ αὐτοῦ καὶ χαλεπῶς ἐκπυνθάνει.
ἀλλ' εἴ τι χαίρεις ἀνδρὸς εὐόρκου τρόποις,
ἐμοὶ φράσον. πλ. κλάειν ἔγωγέ σοι λέγω.
κα. δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ.
χρ. οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρα χαιρήσεις ἔτι.
εἰ μὴ φράσεις γὰρ, ἀπό σ' ὀλῶ κακὸν κακῶς.
πλ. ὦ τᾶν ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμοῦ. χρ. πώμαλα.
κα. καὶ μὴν ὃ λέγω βέλτιστόν ἐστ' ὦ δέσποτα,
ἀπολῶ τὸν ἄνθρωπον κάκιστα τουτονί.
ἀναθεὶς γὰρ ἐπὶ κρημνόν τιν' αὐτὸν, κᾆτα λιπὼν,
ἄπειμ' ἵν' ἐκεῖθεν ἐκτραχηλισθῇ πεσών.
χρ. ἀλλ' αἶρε ταχέως. πλ. μηδαμῶς. χρ. οὔκουν ἐρεῖς;
πλ. ἀλλ' ἢν πύθησθέ μ' ὅς τις εἴμ' εὖ οἶδ' ὅτι
κακόν τι μ' ἐργάσεσθε, κοὐκ ἀφήσετε.
χρ. νὴ τοὺς θεοὺς ἡμεῖς γ' ἐὰν βούλῃ γε σύ.
πλ. μέθεσθέ νυν μου πρῶτον. χρ. ἰδοὺ μεθίεμεν.
πλ. ἀκούετον δή. δεῖ γὰρ ὡς ἔοικ' ἐμὲ.

εὖ δεῖ τῷ πολὺ πλεῖστα δὴ,
καὶ κάλλιστα μέλη ποιή-
σαντι τῶν ἔτι νῦν ὄντων.
θαυμάζω γὰρ ἔγωγ' ὅπῃ,
μέμψαιτό ποτε τοῦτον
τὸν βακχεῖον ἄνακτα
καὶ δέδοιχ' ὑπὲρ αὐτοῦ.

ευ. πάνυ γε μέλη θαυμαστὰ δείξει δὴ τάχα.
ἐς ἓν γὰρ αὐτοῦ πάντα τὰ μέλη ξυντεμῶ.

δι. καὶ μὴν λογιοῦμαι ταῦτα τῶν ψήφων λαβών.

Διαύλιον προσαυλεῖ.

ευ. φθιῶτ' ἀχιλλεῦ, τί ποτ' ἀνδροδάϊκτον ἀκούων
ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.
ἑρμᾶν μὲν πρόγονον
τίομεν γένος οἱ περὶ λίμναν,
ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.

δι. δύο σοὶ κόπω αἰσχύλε τούτω.

ευ. κύδιστ' ἀχαιῶν ἀτρέως
πολυκοίρανε μάνθανέ μου παῖ,
ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.

δι. τρίτος αἰσχύλε σοι κόπος οὗτος.

ευ. εὐφαμεῖτε μελισσονόμοι
δόμον ἀρτέμιδος πέλας οἴγειν,
ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.
κύριός εἰμι θροεῖν ὅσιον κράτος
αἴσιον ἀνδρῶν.

ευ. ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.
ὦ ζεῦ βασιλεῦ τὸ χρῆμα τῶν κόπων ὅσον.
ἐγὼ μὲν οὖν ἐς τὸ βαλανεῖον βούλομαι.

ὑπὸ τῶν κόπων γὰρ τὼ νεφρὼ βουβωνιῶ.
εὐ. μὴ πρίν γ' ἀκούσῃς χἀτέραν στάσιν μελῶν
ἐκ τῶν κιθαρῳδικῶν νόμων εἰργασμένην.
αἰ. ἴθι δὴ πέραινε, καὶ κόπον μὴ προστίθει.
εὐ. ὅπως ἀχαιῶν δίθρονον κράτος ἑλλάδος ἥβας
τὸ φλαττοθραττοφλαττόθρατ
σφίγγα δυσαμερείαν
πρύτανιν κύνα πέμπει
τὸ φλαττοθραττοφλαττόθρατ.
ξὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι
θούριος ὄρνις,
τὸ φλαττοθραττοφλαττόθρατ.
κυρεῖν παρασχὼν,
ἰταμαῖς κυσὶν ἀεροφοίτοις,
τὸ φλαττοφλαττόθρατ.
τὸ συγκλινὲς ἐπ' αἴαντι,
τὸ φλαττοφλαττόθρατ.
δι. τί τὸ φλαττόθρατ τοῦτ' ἐστὶν ἐκ μαραθῶνος, ἢ
πόθεν συνέλεξας ἱμονιοστρόφου μέλη.
αἰ. ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν ἐς τὸ καλὸν ἐκ τοῦ καλοῦ
ἤνεγκον αὔθ' ἵνα μὴ τὸν αὐτὸν φρυνίχῳ
λειμῶνα μουσῶν ἱερῶν ὀφθείην δρέπων.
οὗτος δ' ἀπὸ πάντων μὲν φέρει πορνιδίων
σκολιῶν μελίτου καὶ καρικῶν αὐλημάτων
θρήνων, χορείων, τάχα δὲ δηλωθήσεται,
ἐνεγκάτω τὶς τὸ λύριον, καίτοι τί δεῖ
λύρας ἐπὶ τοῦτον, ποῦ 'στιν ἡ τοῖς ὀστράκοις
αὕτη κροτοῦσα, δεῦρο μοῦσ' εὐριπίδου,
πρὸς ἥνπερ ἐπιτήδεια ταῦτ' ᾄδειν μέλη.

καὶ τοῖς ταὧσι, τοῖς τ' ἀλαζονεύμασι.
κή. σίγα. δι. βαβαιὰξ, ὦκβάτανα τοῦ σχήματος.
πρ. ἐπέμψαθ' ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν,
μισθὸν φέροντας δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας
ἐπ' εὐθυμένους ἄρχοντος. δι. οἴμοι τῶν δραχμῶν.
πρ. καὶ δῆτ' ἐτρυχόμεσθα διὰ τῶν καϋστρίων
πεδίων ὁδοιπλανοῦντες ἐσκηνημένοι,
ἐφ' ἁρμαμαξῶν μαλθακῶς κατακείμενοι,
ἀπολλύμενοι. δι. σφόδρα γὰρ ἐσωζόμην ἐγὼ,
παρὰ τὴν ἔπαλξιν, ἐν φορυτῷ κατακείμενος.
πρ. ξενιζόμενοι δὲ, πρὸς βίαν ἐπίνομεν
ἐξ ὑαλίνων ἐκπωμάτων, καὶ χρυσίδων
ἄκρατον οἶνον ἡδύν. δι. ὦ κραναὰ πόλις,
ἆρ' αἰσθάνει τῶν κατάγελων τῶν πρέσβεων;
κή. οἱ βάρβαροι γὰρ ἄνδρας ἡγοῦνται μόνους
τοὺς πλεῖστα δυναμένους καταφαγεῖν τε καὶ πιεῖν.
δι. ἡμεῖς δὲ λαικαστάς τε καὶ καταπύγονας.
πρ. ἔτει τετάρτῳ δ' εἰς τὰ βασίλει' ἤλθομεν,
ἀλλ' εἰς ἀπόπατον ᾤχετο, στρατιὰν λαβὼν,
κἄχεζεν ὀκτὼ μῆνας ἐπὶ χρυσῶν ὀρῶν.
δι. πόσου γε δὲ τὸν πρωκτὸν χρόνου ξυνήγαγεν.
πρ. τῇ πανσελήνῳ, κᾆτ' ἀπῆλθεν οἴκαδε,
εἶτ' ἐξένιζε, παρετίθει δ' ἡμῖν ὅλους
ἐκ κριβάνου βοῦς. δι. καὶ τίς εἶδε πώποτε
βοῦς κριβανίτας, τῶν ἀλαζονευμάτων.
πρ. καὶ ναὶ μὰ δί' ὄρνιν τριπλάσιον κλεωνύμου
παρέθηκεν ἡμῖν, ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ φέναξ.
δι. ταῦτ' ἄρ' ἐφενάκιζες σὺ δύο δραχμὰς φέρων.
πρ. καὶ νῦν ἄγοντες ἥκομεν ψευδαρτάβαν.

ὑπάλειψον εἰρήνῃ με τὠφθαλμὼ ταχύ.
δι. ἀλλ' ὦ πόνηρ' οὐ δημοσιεύων τυγχάνω.
γε. ἴθ' ἀντιβολῶ σ' ἤν πως κομίσωμαι τὼ βόε.
δι. οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ κλαῖε πρὸς τοὺς Πιττάλου.
γε. σὺ δ' ἀλλά μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἕνα,
εἰς τὸν καλαμίσκον ἐνστάλαξον τουτονί.
δι. οὐδ' ἂν στριβιλικὶγξ, ἀλλ' ἀπιὼν οἴμωζέ ποι.
γε. οἴμοι κακοδαίμων, τοῖν γεωργοῖν βοϊδίοιν.
ἀντιστροφὴ κώλων ι.
χο. ἀνὴρ ἀνεύρηκέ τι ταῖς
σπονδαῖσιν ἡδὺ, κοὐκ ἔοι
κεν οὐδενὶ μεταδώσειν.
δι. κατάχει σὺ τῆς χορδῆς τὸ μέλι,
τὰς σηπίας στάθευε.
χο. ἤκουσας ὀρθιασμάτων;
δι. ὀπτᾶτε τἀγχέλια.
χο. ἀποκτενεῖς λιμῷ με καὶ
τοὺς γείτονας, κνίσῃ τε καὶ
φωνῇ τοιαῦτα λάσκων.
δι. ὀπτᾶτε ταυτὶ καὶ καλῶς ξανθίζεται.
πα. δικαιόπολι. δι. τίς οὑτοσὶ, τίς οὑτοσί.
πα. ἔπεμψέ τίς σοι νυμφίος ταυτὶ κρέα,
ἐκ τῶν γάμων. δι. καλῶς ποιῶν ὅστις περ ἦν.
πα. ἐκέλευε δ' ἐγχέαι σε τῶν κρεῶν χάριν,
ἵνα μὴ στρατεύοιτ', ἀλλὰ βινοίη μένων,
ἐς τὸν ἀλάβαστρον, κύαθον εἰρήνης ἕνα.
δι. ἀπόφερ', ἀπόφερε τὰ κρέα, καὶ μή μοι δίδου,
ὡς οὐκ ἂν ἐγχέαιμι χιλίων δραχμῶν.
ἀλλ' αὑτηὶ, τίς ἐστιν. πα. ἡ νυμφεύτρια,

δεῖται παρὰ τῆς νύμφης τί σοι λέξαι μόνῳ.
δι. φέρε δή, τί σὺ λέγεις, ὡς γελοῖον ὦ θεοὶ
τὸ δέημα τῆς νύμφης, ὃ δεῖταί μου σφόδρα,
ὅπως ἂν οἰκουρῇ τὸ πέος τοῦ νυμφίου.
φέρε δεῦρο τὰς σπονδὰς, ἵν' αὐτῇ δῶ μόνῃ,
ὁτιὴ γυνή 'στι τοῦ πολέμου τ' οὐκ ἀξία.
ὕπεχ' ὧδε δεῦρο τοὐξάλειπτρον ὦ γύναι,
οἶσθ' ὡς ποιεῖται τοῦτο; τῇ νύμφῃ φράσον
ὅταν στρατιώτας καταλέγωσι τουτῳί
νύκτωρ ἐλειφέτω τὸ πέος τοῦ νυμφίου.
ἀπόφερε τὰς σπονδὰς, φέρε τὴν οἰνήρυσιν,
ἵν' οἶνον ἐγχέω λαβὼν, ἐς τοὺς χόας.
χο, καὶ μὴν ὁδί τις τὰς ὀφρῦς ἀνεσπακὼς,
ὥσπερ τι δεινὸν ἀγγελῶν ἐπείγεται.
ἄγ. ἰὼ πόνοι τε καὶ μάχαι καὶ λάμαχοι.
λά. τίς ἀμφὶ χαλκοφάλαρα δώματα κτυπεῖ.
ἄγ. ἰέναι σ' ἐκέλευον οἱ στρατηγοὶ τήμερον,
ταχέως λαβόντα τοὺς λόχους καὶ τοὺς λόφους.
κἄπειτα τηρεῖν νιφόμενον, τὰς ἐς βολὰς,
ὑπὸ τοὺς χόας γὰρ καὶ χύτρους αὐτοῖσι τίς
ἤγγειλε, λῃστὰς ἐμβαλεῖν βοιωτίους.
λά. ἰὼ στρατηγοὶ πλείονες ἢ βελτίονες.
δι. οὐ δεινὰ μὴ ξεῖναι με μὴ δ' ἑορτάσαι;
ἰὼ στράτευμα πολεμολαμαχαϊκόν.
λά. οἴμοι κακοδαίμων, καταγελᾷς ἤδη σύ μου;
δι. βούλει μάχεσθαι γηρυόνῃ τετραπτίλῳ.
λά. αἲ αἲ, οἵαν ὁ κῆρυξ ἀγγελίαν ἤγγειλέ μοι.
δι. αἲ αἲ, τίνα δ' αὖ μοι προστρέχει τις ἀγγελῶν.
ἄγ. δικαιόπολι. δι. τί ἐστι. ἄγ. ἐπὶ δεῖπνον ταχὺ

βάδιζε, τὴν κίστην λαβὼν καὶ τὸν χοᾶ.
ὁ τοῦ διονύσου γάρ σ' ἱερεὺς μεταπέμπεται,
ἀλλ' ἔγκονει, δειπνεῖν κατακωλύεις πάλαι.
τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἐστὶν παρεσκευασμένα,
κλῖναι, τράπεζαι, προσκεφάλαια, στρώματα,
στέφανοι, μύρον, τραγήμαθ', αἱ πόρναι πάρα,
ἄμυλοι, πλακοῦντες, σησαμοῦντες, ἴτρια,
ὀρχηστρίδες, τὰ φίλταθ' ἁρμοδίου, καλαί.
ἀλλ' ὡς τάχιστα σπεῦδε. λα. κακοδαίμων ἐγώ.
δι. καὶ γὰρ σὺ μεγάλην ἐπεγράφου τὴν γοργόνα,
σύγκλειε, καὶ δεῖπνόν τις ἐνσκευαζέτω.
λα. παῖ παῖ φέρ' ἔξω δεῦρο τὸν γύλιον ἐμοί.
δι. παῖ παῖ φέρ' ἔξω δεῦρο τὴν κίστην ἐμοὶ,
λα. ἅλας θυμίτας οἶσε παῖ καὶ κρόμμυα.
δι. ἐμοὶ δὲ τεμάχη. κρομμύοις γὰρ ἄχθομαι,
λα. θεῖον ταρίχοις οἶσε σαπροῦ δεῦρό μοι.
δι. κἀμοὶ δὲ δὴ σὺ παῖ θεῖον, ὀπτήσω δ' ἐκεῖ.
λά. ἔνεγκε δεῦρο τὼ πτερὼ τὼ κ τοῦ κράνους.
δι. ἐμοὶ δὲ τὰς φάττας γε φέρε καὶ τὰς κίχλας.
λά. καλόν γε καὶ λευκὸν τὸ τῆς στρουθοῦ πτερόν.
δι. καλόν γε καὶ ξανθὸν τὸ τῆς φάττης κρέας.
λά. ὤνθρωπε, παῦσαι καταγελῶν μου τῶν ὅπλων.
δι. ὤνθρωπε, βούλει μὴ βλέπειν εἰς τὰς κίχλας.
λά. τὸ λοφεῖον ἐξένεγκε τῶν τριῶν λόφων.
δι. κἀμοὶ λεκάνιον τῶν λαγώων δὸς κρεῶν.
λά. ἀλλ' ἦ τριχόβρωτες τοὺς λόφους μου κατέφαγον.
δι. ἀλλ' ἦ πρὸ δείπνου τὴν μίμαρκυν κατέδομαι.
λά. ὤνθρωπε βούλει μὴ προσαγορεύειν ἐμέ;
δι. οὔκ. ἀλλ' ἐγὼ χὼ παῖς ἐρίζομεν πάλαι,

βούλει πεισθόαθαι κἀπιτρέψαι λαμάχῳ,
πότερον ἀκρίδες ἥδιόν ἐστιν ἢ κίχλαι;
λά. οἴμ' ὡς ὑβρίζεις. δι. τὰς ἀκρίδας κρίνει πολύ.
λά. παῖ παῖ, καθελών μοι τὸ δόρυ δεῦρ' ἔξω φέρε.
δι. παῖ παῖ, σὺ δ' ἀφελὼν δεῦρο τὴν χορδὴν φέρε.
λά. φέρε τοῦ δόρατος ἀφελκύσομαι τοὔλυφον,
ἔχ' ἀντέχου παῖ. δι. καὶ σὺ παῖ τοῦδ' ἀντέχου.
λά. τοὺς κιλλίβαντας οἶσε παῖ τῆς ἀσπίδος.
δι. καὶ τῆς ἐμῆς τοὺς κριβανίτας ἔκφερε.
λά. φέρε δεῦρο γοργόνωτον ἀσπίδος κύκλον.
δι. κἀμοὶ πλακοῦντος τυρόνωτον δὸς κύκλον.
λά. ταῦτ' οὐ κατάγελώς ἐστιν ἀνθρώποις πλατύς.
δι. ταῦτ' οὐ πλακοῦς δῆτ' ἐστὶν ἀνθρώποις γλυκύς.
λά. κατάχει σὺ παῖ τοὔλαιον ἐν τῷ χαλκίῳ,
ἐνορῶ γέροντα δειλίας φευξούμενον.
δι. κατάχει σὺ τὸ μέλι, κἀνθάδ' εὔδηλος γέρων,
κλάειν κελεύων λάμαχον τὸν γοργά σου.
λά. φέρε δεῦρο παῖ θώρακα πολεμιστήριον.
δι. ἔξαιρε παῖ θώρακα κἀμοὶ τὸν χοᾶ.
λά. ἐν τῷδε πρὸς τοὺς πολεμίους θωρήξομαι.
δι. ἐν τῷδε πρὸς τοὺς πολεμίους θωρήξομαι.
λά. τὰ στρώματ' ὦ παῖ δῆσον ἐκ τῆς ἀσπίδος.
ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τὸν γύλιον οἴσω λαβών.
δι. τὸ δεῖπνον ὦ παῖ δῆσον ἐκ τῆς κίστιδος,
ἐγὼ δὲ θοἰμάτιον λαβὼν ἐξέρχομαι.
λά. τὴν ἀσπίδ' αἶρου, καὶ βάδιζ' ὦ παῖ λαβών,
νίφει, βαβαιάξ, χειμέρια τὰ πράγματα.
δι. αἶρου τὸ δεῖπνον, συμποτικὰ τὰ πράγματα.

Πρόῳδος κώλων ζ'.

Χο. ἴτε δὴ χαίροντες ἐπὶ στρατιάν,
ὡς ἀνομοίαν ἔρχεσθον ὁδόν.
τῷ μὲν πίνειν στεφανωσαμένῳ,
σοὶ δὲ ῥιγῶντι προφυλάττειν,
τῷ δὲ, καθεύδειν μετὰ παιδίσκης,
ὡραιοτάτης,
ἀνατριβομένῳ τε τὸ δεῖνα.

Στροφὴ κώλων ιβ'.

ἀντίμαχον τὸν ψακάδος,
τὸν ξυγγραφῆ, τὸν μελέων, τὸν ποιητὴν,
ὡς μὲν ἁπλῷ λόγῳ, κακῶς,
ἐξολέσειεν ὁ Ζεύς.
ὅς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα
λήναια χορηγῶν, ἀπέλυσ' ἄδειπνον.
ὅν γ' ἔτ' ἐπίδοιμι τευθίδος
δεόμενον, ἡ δ' ὠπτημένη
σίζουσα πάραλος ἐπὶ τραπέζῃ κειμένη,
ὀκέλλοι, κᾆτα μέλ
λοντος λαβεῖν αὐτοῦ, κύων,
ἁρπάσασα φεύγοι.

Ἀντιστροφὴ κώλων ιβ'.

τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἕν
κᾆθ' ἕτερον νυκτερινὸν γένοιτο.
ἠπιαλῶν γὰρ οἴκαδ' ἐξ
ἱππασίας βαδίζων,
εἶτα κατάξειέ τις αὐ
τοῦ μεθύων τῆς κεφαλῆς ὀρέστης,
μαινόμενος. ὁ δὲ λίθον βαλεῖν

βουλόμενος εὖ σκότῳ λάβοι
τῇ χειρὶ πελεθὸν, ἀρτίως κεχεσμένον.
ἐπαΐξειεν δ' ἔχων
τὸν μόρμαρον, κἄπειθ' ἁμαρ
τὼν, βάλοι κρατῖνον.

σύστημα κατὰ περικοπήν.

ἀγ. ὦ δμῶες οἳ κατ' οἶκον ἐστὲ λαμάχου,
ὕδωρ ὕδωρ ἐν χυτρίῳ θερμαίνετε,
ὀθόνια, κηρωτὴν παρασκευάζετε,
ἔρι' οἰσυπηρὰ λαμπάδιον περὶ τὸ σφυρόν,
ἀνὴρ τέτρωται χάρακι, διαπηδῶν τάφρον,
καὶ τὸ σφυρὸν παλίνορον ἐξεκόκκισεν,
καὶ τῆς κεφαλῆς κατέαγε περὶ λίθον πεσὼν
καὶ γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τῆς ἀσπίδος.
πτίλον δὲ τὸ μέγα κομπολακύθου πεσὸν
πρὸς ταῖς πέτραισι, δεινὸν ἐξηύδα μέλος,
ὦ κλεινὸν ὄμμα νῦν πανύστατόν σ' ἰδὼν,
λείπω φάος γε τοὐμὸν οὐκέτ' εἴμ' ἐγώ,
τοσαῦτα λέξας, εἰς ὑδρορρόαν πεσὼν,
ἀνίσταταί τε καὶ ξυναντᾷ δραπέταις,
λῃστὰς ἐλαύνων, καὶ κατασπέρχων δορὶ.
ὁδὶ δὲ καὐτὸς, ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.

λά. ἀτταταττατὰ
στυγερὰ τάδε γε κρυερὰ πάθεα.
τάλας ἐγὼ διόλλυμαι
δορὸς ὑπὸ πολεμίου τυπεὶς,
ἐκεῖνο δ' ἦν αἰακτὸν ἂν
οἰμωκτὸν ἂν γένοιτό μοι.
δικαιόπολις γάρ εἴμ' ἴδοι, τετρωμένον

καὶ τυγχάνοι γε τοῖς ἐμαῖσιν αὖ τύχαις.
δι. ἀτταταττατᾶ
τῶν τιτθίων ὡς σκληρὰ καὶ κυδώνια.
φιλήσατόν με μαλθακῶς ὦ χρυσίω,
τὸ περιπεταστὸν κἀπιμανδαλωτὸν αὖ.
τὸν γὰρ χοᾶ νῷ πρῶτος ἐκπέπωκά γε.
λα. ὦ συμφορὰ τάλαινα τῶν ἐμῶν κακῶν.
ἰὼ ἰὼ τραυμάτων ἐπωδύνων.
δι. ἰὴ ἰή. ὦ χαῖρε λαμαχίππιον.
λά. στυγερὸς ἐγώ. δι. μογερὸς ἐγώ.
λά. τί με σὺ κυνεῖς. δι. τί με σὺ δάκνεις.
λά. τάλας ἐγὼ τῆς ἐν μάχῃ
νῷ ξυμβολῆς βαρείας.
δι. τοῖς χουσὶ γάρ τις ξυμβολὰς ἐπράττετο.
λά. ἰὼ ἰώ. παιὰν παιάν.
δι. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τήμερον παιώνια.
λά. λάβεσθέ μου, λάβεσθε τοῦ σκέλους, παπαῖ,
προσλάβεσθέ μ' ὦ φίλοι.
δι. ἐμοῦ δέ γε σφὼ τοῦ πέους ἄμφω μέσου,
προσλάβεσθέ μ' ὦ φίλαι.
λά. ἰλιγγιῶ κάρα λίθῳ πεπληγμένος,
καὶ σκοτοδινιῶ.
δι. κἀγὼ καθεύδειν βούλομαι καὶ στύομαι,
καὶ σκοτοδινιῶ.
λά. θύραζέ μ' ἐξενέγκατ' ἐς τὸν πιττάλου,
παιωνίαισι χερσίν.
δι. ὡς τοὺς κριτάς μ' ἐκφέρετε, ποῦ 'στιν ὁ βασιλεὺς
ἀπόδοτέ μοι τὸν ἀσκόν.
λά. λόγχη τις ἐμπέπηγέ μοι δι' ὀστέων ὀδυρτά.

δι. ὁρᾶτε πυτονὶ κενόν; τήνελλα καλλίνικος.

χο. τήνελλα δῆτ', εἴπερ καλεῖς πρέσβυ καλλίνικος.

δι. καὶ πρός γ' ἄκρατον ἐγχέας ἄμυστιν ἐξέλαψα.

χο. τήνελλα νυῦ ὦ 'γεννάδα χώρει λαβὼν τὸν ἀσκόν.

δι. ἕπεσθε νυῦ ᾄδοντες ὦ τήνελλα καλλίνικος.

χο. ἀλλ' ἑψόμεσθα σὴν χάριν,
τήνελλα καλλίνικον ᾄ-
δοντές σε καὶ τὸν ἀσκόν.

Ἀριστοφάνους ἀχαρνέων τέλος.

Σφήκων ὑπόθεσις διὰ στίχων ἰάμβων.

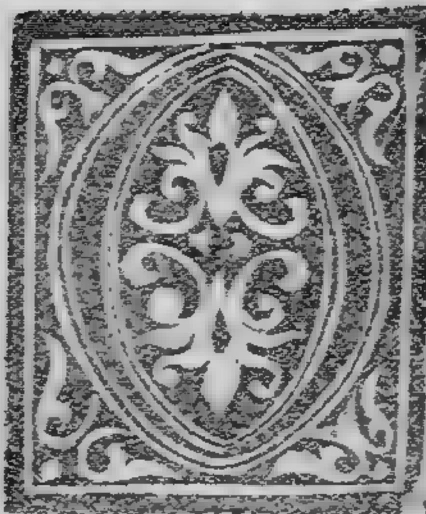
Φιλοῦντα δικάζειν πατέρα, παῖς εἴρξας ἄφνω,
αὐτὸς ἐφύλαττεν ἔνδον οἰκοῦντ' ὅπως,
μὴ λανθάνῃ, μήδ' ἐξίῃ, διὰ τὴν νόσον.
ὁ δ' ἀντιμάχεται παντὶ τρόπῳ καὶ μηχανῇ,
εἶθ' οἱ συνήθεις καὶ γέροντες λεγόμενοι
σφῆκες, παραγίνονται βοηθοῦντες σφόδρα,
ὑπὲρ τῷ δυνάσθαι κέντρον εἶναι τισὶ
φρονοῦντες ἱκανόν. ὁ δὲ γέρων τηρούμενος,
ξυμπείθετ' ἔνδον διαδικάζειν καὶ βιοῦν,
ἐπεὶ τὸ δικάζειν κέκρικεν ἐκ παντὸς τρόπου.

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Οἰκέται δύο, Σωσίας καὶ	ξανθίας.
βδελυκλέων.	φιλοκλέων.
χορὸς γερόντων σφηκῶν,	παῖδες.
κύων.	κῆρυξ.
κυδαθηναιεύς.	θεσμοθέτης.
γυνὴ ἀρτόπωλις.	ἀνήρ τις εὐριπίδης.
κατήγορος.	

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΣΦΗΚΕΣ.

ΣΩΣΙΑΣ.

Οὗτος τί πάσχεις ὦ κακόδαιμον ξανθίας;

ξα. φυλακὴν καταλύειν νυκτερινὴν διδάσκομαι.

σω. κακὸν ἄρα ταῖς πλευραῖς τι προὐφείλεις μέγα.

ἆρ' οἶσθά γ' οἷον κνώδαλον φυλάττομεν;

ξα. οἶδ' ἀλλ' ἐθιθυμῶ μικρὸν ἀπομερμηνεῖσαι.

σω. σὺ δ' οὖν παρακινδύνευ' ἐπεὶ καὐτοῦ γ' ἐμοῦ

κατὰ τοῖν κόραιν ἤδη τι καταχεῖται γλυκύ.

ξα. ἀλλ' ἦ παραφρονεῖς ἐτεόν, ἢ κορυβαντιᾷς.

σω. οὔκ, ἀλλ' ὕπνος μ' ἔχει τις ἐκ σαβαζίου.
ξα. τὸν αὐτὸν ἄρ' ἐμοὶ βουκολεῖς σαβάζιον.
κἀμοὶ γὰρ ἀρτίως τις ἐπεστρατεύσατο
μῆδός τις ἐπὶ τὰ βλέφαρα νυστακτὴς ὕπνος.
καὶ δῆτ' ὄναρ θαυμαστὸν εἶδον ἀρτίως.
σω. κἄγωγ' ἀληθῶς οἷον οὐδὲ πώποτε.
ἀτὰρ σὺ λέξον πρότερος. ξα. ἐδόκουν αἰετὸν
καταπτάμενον ἐς τὴν ἀγορὰν μέγαν πάνυ
ἀναρπάσαντα τοῖς ὄνυξιν ἀσπίδα,
φέρειν ἐπὶ χαλκὴν ἀνεκὰς ἐς τὸν οὐρανόν.
κἄπειτα ταύτην ἀποβαλεῖν κλεώνυμον.
σω. οὐδὲν ἄρα γρίφου διαφέρει κλεώνυμος.
πῶς δὴ προσερεῖ τις τοῖσι συμπόταις λέγων
ὅ,τι ταυτὸ θηρίον ἔν τε γῇ κἀν οὐρανῷ,
κἀν τῇ θαλάττῃ γ' ἀπέβαλε τὴν ἀσπίδα.
ξα. οἴμοι, τί δῆτά μοι κακὸν γενήσεται,
ἰδόντι τοιοῦτον ἐνύπνιον. σω. μὴ φροντίσῃς.
οὐδὲν γὰρ ἔσται δεινόν, οὐ μὰ τοὺς θεούς.
ξα. δεινόν γε ποῦ 'στ' ἄνθρωπος ἀποβαλὼν ὅπλα.
ἀτὰρ σὺ τὸ σὸν αὖ λέξον. σω. ἀλλ' ἔστι μέγα.
περὶ τῆς πόλεως γάρ ἐστι τοῦ σκάφους ὅλου.
ξα. λέγε νυν ἀνύσας τι, τὴν τρόπιν τοῦ πράγματος.
σω. ἔδοξέ μοι περὶ πρῶτον ὕπνον ἐν τῇ πυκνὶ
ἐκκλησιάζειν πρόβατα συγκαθήμενα.
βακτηρίας ἔχοντα καὶ τριβώνια.
κἄπειτα τούτοις τοῖς προβάτοισί μου δόκει,
δημηγορεῖν φάλαινα πανδοκεύτρια,
ἔχουσα φωνὴν ἐμπεπρησμένης ὑός.
ξα. αἰβοῖ. σω. τί ἐστι. ξα. παῦε παῦε, μὴ λέγε,

ὄζει κάκιστον τοὐνύπνιον βύρσης σαπρᾶς.
σω. εἶθ' ἡ μιαρὰ φάλαιν' ἔχουσα φυτάνην,
ἵστη βόειον δημόν. ξα. οἴμοι δείλαιος,
τὸν δῆμον ἡμῶν βούλεται διϊστάναι.
σω. ἐδόκει δέ μοι θέωρος αὐτῆς πλησίον
χαμαὶ καθῆσθαι, τὴν κεφαλὴν κόρακος ἔχων.
εἶτ' ἀλκιβιάδης εἶπε πρός με τραυλίσας,
ὁλᾷς θέωλος τὴν κεφαλὴν κόλακος ἔχει.
ξα. ὀρθῶς γε τοῦτ' ἀλκιβιάδης ἐτραύλισεν.
σω. οὐκ οὖν ἐκεῖν' ἀλλόκοτον, ὁ θέωρος κόραξ
γιγνόμενος. ξα. ἥκιστα, ἀλλ' ἄριστον. σω. πῶς. ξα. ὅπως.
ἄνθρωπος ὢν, εἶτ' ἐγένετ' ἐξαίφνης κόραξ.
οὐκ οὖν ἐναργὲς τοῦτο ξυμβαλεῖν, ὅτι
ἀρθεὶς ἀφ' ἡμῶν, ἐς κόρακας οἰχήσεται.
σω. εἶτ' οὐκ ἐγὼ δοὺς δύ' ὀβολοὺς μισθώσομαι,
οὕτως ὑποκρινόμενον σαφῶς ὀνείρατα.
ξα. φέρε νυν κατείπω τοῖς θεαταῖς θεαταῖς τὸν λόγον.
ὀλίγα γ' ὑπειπὼν πρότερον αὐτοῖσι, ταδὶ,
μηδὲν παρ' ἡμῶν προσδοκᾶν λίαν μέγα,
μηδ' αὖ γέλωτα μεγαρόθεν κεκλεμμένον.
ἡμῖν γὰρ ἔστ' οὔτε κάρυ' ἐκ φορμίδος,
δούλω διαρριπτοῦντε τοῖς θεωμένοις,
οὐθ' ἡρακλῆς τὸ δεῖπνον ἐξαπατώμενος,
οὐδ' αὖθις ἀνασελγαινόμενος εὐριπίδης,
οὐδ' εἰ κλέων ἔλαμψε τῆς τύχης χάριν,
αὖθις τὸν αὐτὸν ἄνδρα μυττωτεύσομεν,
ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν λογίδιον, γνώμην ἔχον.
ὑμῶν μὲν αὐτῶν οὐχὶ δεξιώτερον.
κωμῳδίας δὲ φορτικῆς σοφώτερον.

ἔστι γὰρ

ἔστι γὰρ ἡμῖν δεσπότης ἐκεινοσὶ,
ἄνω καθεύδων, ὁ μέγας οὑπὶ τοῦ τέγους,
οὗτος φυλάττειν τὸν πατέρ' ἐπέταξε νῷν,
ἔνδον καθεύδειν, ἵνα θύραζε μὴ 'ξίῃ.
νόσον γὰρ ὁ πατὴρ ἀλλόκοτον αὐτοῦ νοσεῖ,
ἣν οὐδ' ἂν εἷς γνοίη ποτ' οὐδὲ ξυμβάλοι,
εἰ μὴ πύθοιθ' ἡμῶν, ἐπεὶ τοπάζεται,
ἀμυνίας μὲν ὁ προνάπου φήσ' οὑτοσὶ
εἶναι φιλόκυβον αὐτόν. σω. ἀλλ' οὐδὲν λέγει.
ξα. μὰ δί' ἀλλ' ἀφ' αὑτοῦ τὴν νόσον τεκμαίρεται.
σω. οὔκ, ἀλλὰ φιλο μέν ἐστιν ἀρχὴ τοῦ κακοῦ.
ξα. ὁδὶ δέ φησι σωσίας πρὸς δερκύλον,
εἶναι φιλοπότην αὐτόν. σω. οὐδαμῶς γ' ἐπεὶ
αὕτη γε χρηστῶν ἀνδρῶν ἐστιν ἡ νόσος.
ξα. νικόστρατος δ' αὖ φησιν ὁ σκαμβωνίδης,
εἶναι φιλοθύτην αὐτὸν, ἢ φιλόξενον.
σω. μὰ τὸν κύν' ὦ νικόστρατ' οὐ φιλόξενος.
ἐπεὶ καταπύγων ἐστὶν ὅγε φιλόξενος.
ξα. ἄλλως φλυαρεῖτ'. οὐ γὰρ ἐξευρήσετε
εἰ δ' ἐπιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγᾶτε νῦν.
φράσω γὰρ ἤδη τὴν νόσον τοῦ δεσπότου,
φιληλιαστής ἐστιν ὡς οὐδεὶς ἀνήρ,
ἐρᾷ τε τούτου τοῦ δικάζειν, καὶ στένει.
ἢν μὴ 'πὶ τοῦ πρώτου καθίζηται ξύλου.
ὕπνου δ' ὁρᾷ τις νυκτὸς οὐδὲ πασπάλην.
ἢν δ' οὖν καταμύσει κἂν ἄχνην, ὅμως ἐκεῖ
ὁ νοῦς πέτεται τὴν νύκτα περὶ τὴν κλεψύδραν.
ὑπὸ τοῦ δὲ τὴν ψῆφον γ' ἔχειν εἰωθέναι,
τοὺς τρεῖς ξυνέχων τῶν δακτύλων, ἀνίσταται,

ὥσπερ λιβανωτὸν ἐπιτιθεὶς νουμηνίᾳ,
καὶ νὴ Δί᾽ ἂν ἴδῃ γέ που γεγραμμένον
τὸν πυριλάμπους ἐν θύρᾳ δῆμον καλὸν,
ἰὼν παρέγραψε πλησίον, κημὸς καλός.
τὸν ἀλεκτρυόνα δ᾽ ὃς ᾖδ᾽ ἐφ᾽ ἑσπέρας, ἔφη,
ὡς ὀψ᾽ ἐγείρειν αὐτὸν ἀναπεπεισμένον,
παρὰ τῶν ὑπευθύνων ἔχοντα χρήματα,
εὐθὺς ἀπὸ δορπηστοῦ, κέκραγεν ἐμβάδας.
κἄπειτ᾽ ἐκεῖσ᾽ ἐλθὼν, προκαθεύδει πρῷ πάνυ.
ὥσπερ λεπὰς προσεχόμενος τῷ κίονι
ὑπὸ δυσκολίας δ᾽ ἅπασι τιμῶν τὴν μακρὰν,
ὥσπερ μέλιττ᾽ ἢ βομβυλιὸς εἰσέρχεται,
ὑπὸ τοῖς ὄνυξι κηρὸν ὑποπεπλασμένος.
ψήφων δὲ δείσας μὴ δεηθείη ποτὲ,
ἵν᾽ ἔχῃ δικάζειν, αἰγιαλὸν ἔνδον φέφει,
τοιαῦτ᾽ ἀλύει, νουθετούμενος δ᾽ ἀεὶ,
μᾶλλον δικάζει. τοῦτον οὖν φυλάττομεν,
μοχλοῖσιν ἐγκλείσαντες, ὡς ἂν μὴ 'ξίῃ·
ὁ γὰρ υἱὸς αὐτοῦ τὴν νόσον βαρέως φέρει.
καὶ πρῶτα μὲν λόγοισι παραμυθούμενος,
ἀνέπειθεν αὐτὸν μὴ φορεῖν τριβώνιον,
μηδ᾽ ἐξιέναι θύραζ᾽, ὁ δ᾽ οὐκ ἐπείθετο.
εἶτ᾽ αὐτὸν ἀπέλου, καὶ κάθαιρε καὶ μάλα
μετὰ ταῦτ᾽ ἐκορυβάντιζ᾽. ὁ δ᾽ αὐτῷ τυμπάνῳ
ᾄξας ἐδίκαζεν ἐς τὸ καινὸν ἐμπεσών.
ὅτε δὴ δὲ ταύταις ταῖς τελεταῖς, οὐκ ὠφέλει,
διέπλευσεν εἰς αἴγιναν, εἶτα συλλαβὼν
νύκτωρ κατέκλινεν αὐτὸν εἰς ἀσκληπιοῦ.
ὁ δ᾽ ἀνεφάνη κνεφαῖος ἐπὶ τῇ κιγκλίδι,

ἐντεῦθεν οὐκ ἔτ' αὐτὸν ἐξεφρείομεν.
ὁ δ' ἐξεδίδρασκε διά τε τῶν ὑδρορροῶν,
καὶ τῶν ὀπῶν. ἡμεῖς δ' ὅσ' ἦν τετρημένα,
ἐνεβύσαμεν ῥακίοισι, κἀπακτώσαμεν.
ὁ δ' ὡσπερεὶ κολοιὸς αὐτῷ παττάλους
ἐνέκρουεν εἰς τὸν τοῖχον, εἶτ' ἐξήλατο.
ἡμεῖς δὲ τὴν αὐλὴν ἅπασαν δικτύοις
καταπετάσαντες ἐν κύκλῳ φυλάττομεν.
ἔστιν δ' ὄνομα τῷ μὲν γέροντι, φιλοκλέων,
ναὶ μὰ δία. τῷ δ' υἱεῖ γε τῳδὲ, βδελυκλέων,
ἔχων τρόπους, ὀφρυαγμοσεμνακουστίνους.
βδ. ὦ ξανθία καὶ σωσία, καθεύδετε;
ξα. οἴμοι. σω. τί ἔστι. ξα. βδελυκλέων ἀνίσταται.
βδ. οὐ περιδραμεῖται σφῷν ταχέως δεῦρ' ἅτερος;
ὁ γὰρ πατὴρ εἰς τὸν ἰπνὸν εἰσελήλυθε,
καὶ μῦς πολεῖ γ' ὅστις καταδεδυκὼς, ἀλλ' ἄθρει,
κατὰ τῆς πυέλου, τὸ τρῆμ' ὅπως μὴ κδύσεται.
σὺ δὲ τῇ θύρᾳ πρόσκεισο. οἰκ. ταῦτ' ὦ δέσποτα
ἄναξ πόσειδον, τί ποτ' ἄρ' ἡ κάπνη ψοφεῖ.
οὗτος τίς εἶ σύ. φι. καπνὸς ἔγωγ' ἐξέρχομαι.
βδ. καπνός; φέρ' ἴδω τίνος ξύλου σύ. φι. συκίνου.
βδ. νὴ τὸν δί' ὅσπερ γ' ἐστὶ δριμύτατος καπνῶν.
ἀτὰρ οὐκ ἐσερρήσεις γε, ποῦ 'σθ' ἡ τηλία,
δῦ' οὖ πάλιν, φέρ' ἐπαναθῶ σοι καὶ ξύλον.
ἐνταῦθα νῦν ζήτει τιν' ἄλλην μηχανήν.
ἀτὰρ ἄθλιός γ' εἴμ' ὡς ἕτερος οὐδεὶς ἀνὴρ,
ὅστις πατρὸς νῦν καπνίου κεκλήσομαι.
οἰκ. παῖ, τὴν θύραν ὤθει, πίεζ' εὖ νῦν σφόδρα.
εὖ κἀνδρικῶς, κἀγὼ γὰρ ἐνταῦθ' ἔρχομαι,

καὶ τῆς κατακλεῖδος ἐπιμελοῦ καὶ τοῦ μοχλοῦ
φυλάττεθ' ὅπως μὴ τὴν βάλανον ἐκτρώξεται.
φι. τί δράσετ', οὐκ ἐκφρήσετ' ὦ μιαρώτατε,
δικάσοντί μ' ἀλλ' ἐκφεύξεται δρακοντίδης.
βδ. σὺ δὲ τοῦτο βαρέως ἂν φέροις. ὁ γὰρ θεὸς
μαντευομένῳ μοὔχρησεν ἐν δελφοῖς ποτὲ,
ὅταν τις ἐκφύγῃ μ' ἀποσκλῆναι ποτέ.
φι. ἄπολλον ἀποτρόπαιε, τοῦ μαντεύματος.
ἴθ' ἀντιβολῶ σ' ἔκφερέ με, μὴ διαρραγῶ.
βδ. μὰ τὸν ποσειδῶ φιλοκλέων οὐδέποτέ γε.
φι. διατρώξομαι τοίνυν γ' ὀδὰξ τὸ δίκτυον,
βδ. ἀλλ' οὐκ ἔχεις ὀδόντας. φι. οἴμοι δείλαιος,
πῶς ἄν σ' ἀποκτείναιμι, πῶς δότε ξίφος,
ὅπως τάχιστ', ἢ πινάκιον τιμητικόν.
βδ. ἄνθρωπος οὗτος μέγα τι δράσειε κακόν.
φι. μὰ τὸν δί' οὐ δῆτ', ἀλλ' ἀποδόσθαι βούλομαι,
τὸν ὄνον ἄγων αὐτοῖσι, τοῖς κανθηλίοις.
νουμηνία γάρ ἐστιν. βδ. οὐκοῦν κἀυτὸς ἂν
αὐτὸν ἀποδοίμην δῆτ' ἄν. φι. οὐχ ὥσπερ γ' ἐγώ.
βδ. μὰ δί' ἀλλ' ἄμεινον, ἀλλὰ τὸν ὄνον ἔξαγε.
οἰκ. οἵαν πρόφασιν καθῆκεν ὡς εἰρωνικῶς,
ἵνα θᾶττον ἐκπέμψειας. βδ. ἀλλ' οὐκ ἔσπασεν.
ταύτῃ γ' ἐγὼ γὰρ ᾐσθόμην τεχνωμένου,
ἀλλ' εἰσιών μοι τὸν ὄνον ἐξάγειν δοκῶ,
ὅπως ἂν ὁ γέρων μηδὲ παρακύψῃ πάλιν.
κάνθων, τί κλαίεις, ὅτι πεπράσει τήμερον.
βάδιζε θᾶττον, τί στένεις, εἰ μὴ φέρεις
ὀδυσσέα τινά γ'. οἰκ. ἀλλὰ ναὶ μὰ δία φέρει
κάτω γε τουτονί τιν' ὑποδεδυκότα.

βδ. ποῖον, φέρ' ἴδωμαι. οἰκ. τουτονί. βδ. τουτὶ τί ἦν.
τίς εἶ ποτ' ἄνθρωπ' ἐτεόν. φι. οὖτις νὴ δία.
βδ. οὗτος σὺ ποδαπός. φι. ἴθακος ἀπὸ δρασιππίδου.
βδ. οὔτις μὰ τὸν δί' οὔτι χαιρήσων γ' ἔσει.
ὕφελκε θᾶττον αὐτὸν, ὦ μιαρώτατος,
ἵν' ὑποδέδυκεν, ὥστ' ἔμοιγ' ἰνδάλλεται
ὁμοιότατος κλητῆρος εἶναι πωλίῳ.
φι. εἰ μή μ' ἐάσεθ' ἥσυχον, μαχούμεθα.
βδ. περὶ τοῦ, μαχεῖ νῷν δῆτα. φι. περὶ ὄνου σκιᾶς.
βδ. πονηρὸς εἶ πόρρω τέχνης καὶ παράβολος.
φι. ἐγὼ πονηρός; οὐ μὰ δί', ἀλλ' οὐκ οἶσθα σὺ
νῦν μ' ὄντ' ἄριστον, ἀλλ' ἴσως ὅταν φάγῃς
ὑπογάστριον γέροντος ἡλιαστικοῦ.
βδ. ὤθει τὸν ὄνον καὶ σαυτὸν, ἐς τὴν οἰκίαν.
φι. ὦ ξυνδικασταὶ, καὶ κλέων ἀμύνατε.
βδ. ἔνδον κέκραχθι τῆς θύρας κεκλεισμένης,
ὤθει σὺ πολλοὺς τῶν λίθων πρὸς τὴν θύραν,
καὶ τὴν βάλανον ἔμβαλλε πάλιν εἰς τὸν μοχλὸν,
καὶ τῇ δοκῷ προσθεὶς τὸν ὅλμον τὸν μέγαν,
ἀνύσας τι προσκύλιε. οἰκ. ὤμοι δείλαιος,
πόθεν ποτ' ἐμπέπτωκέ μοι τὸ βώλιον.
οἰκ. ἴσως ἄνωθεν μῦς ἐνέβαλέ σοι ποθέν.
οἰκ. μῦς οὐ μὰ δί', ἀλλ' ὑποδυόμενός τις οὑτοσὶ,
ὑπὸ τῶν κεραμίδων ἡλιαστὴς ὀροφίας.
οἰκ. οἴμοι κακοδαίμων στρουθὸς ἁνὴρ γίγνεται,
ἐκπτήσεται. ποῦ ποῦ 'στί μοι τὸ δίκτυον
σοῦ, σοῦ, πάλιν σοῦ, νὴ δί' ἦ μοι κρεῖττον ἦν,
τηρεῖν σκιώνην, ἀντὶ τούτου τοῦ πατρός.
οἰκ. ἄγε νῦν ἐπειδὴ τουτονὶ σεσοβήκαμεν,

κοὐκ ἔσθ' ὅπως διαδύς τις ἡμᾶς ἐκλάθοι,
τί οὐκ ἀπεκοιμήθημεν ὅσον ὅσον στίλην.
βδ. ἀλλ' ὦ πόνηρ', ἥξουσιν ὀλίγον ὕστερον
οἱ συνδικασταὶ, παρακαλοῦντες τουτονὶ
τὸν πατέρα. οἰκ. τί λέγεις, ἀλλὰ νῦν ὄρθρος βαθύς.
βδ. νὴ τὸν δί' ὀψὲ γὰρ ἀνεστήκασί γε,
ὡς ἀπὸ μέσων νυκτῶν παρακαλοῦντες μ' ἀεὶ,
λύχνους ἔχοντες, καὶ μινυρίζοντες μέλη.
ἀρχαιομελισιδωνοφρυνιχήρατα,
οἷς ἐκκαλοῦνται τοῦτον. οἰκ. οὐκοῦν ἢν δέῃ,
ἤδη ποτ' αὐτοὺς τοῖς λίθοις βαλλήσομεν.
βδ. ἀλλ' ὦ πόνηρε. τὸ γένος ἤν τις ὀργίσῃ
τὸ τῶν γερόντων ἔσθ' ὅμοιον σφηκιᾷ.
ἔχουσι γὰρ καὶ κέντρον ἐκ τῆς ὀσφύος
ὀξύτατον, ᾧ κεντοῦσι, καὶ κεκραγότες
πηδῶσι, καὶ βάλλουσιν ὥσπερ φέψαλοι.
οἰκ. μὴ φροντίσῃς, ἐάν περ ἐγὼ λίθους ἔχω,
πολλῶν δικαστῶν σφηκιὰν διασκεδῶ.

Στροφὴ στίχων ιη'.

χο. χώρει, πρόβαιν' ἐρρωμένως, ὦ κωμία βραδύνεις;
μὰ τὸν δί' οὐ μέντοι πρὸ τοῦ γ', ἀλλ' ἦσθ' ἱμὰς κύνειος,
νυνὶ δὲ κρείττων ἐστί σου χαρινάδης βαδίζειν,
ὦ στρυμόδωρε κονθυλεῦ βέλτιστε συνδικαστῶν.
εὐεργίδης ἄρ' ἐστί που 'νταῦθ' ἢ χάβης ὁ φλυεύς,
πάρεσθ' ὃ λοιπόν ἐστιν, ἀππαπαί. παπαί. παπαιάξ
ἥβης ἐκείνης ἡνίκ' ἐν βυζαντίῳ ξυνῆμεν,
φρουροῦντ' ἐγώ τε καὶ σὺ, κᾆτα περιπατοῦντε νύκτωρ
τῆς ἀρτοπώλιδος λαθόντ' ἐκλέψαμεν τὸν ὅλμον.
κᾆθ' ἥψαμεν τοῦ κορκόρου, κατασχίσαντες αὐτὸν

ἀλλ' ἐγκονῶμεν ἄνδρες ὡς ἔσται λάχητι νυνὶ
σύμβλον δέ φασι χρημάτων ἔχειν ἅπαντες αὐτὸν
χθὲς οὖν κλέων ὁ κηδεμὼν ἡμῖν ἐφεῖτ' ἐν ὥρᾳ
ἥκειν ἔχοντας ἡμερῶν ὀργὴν τριῶν πονηρὰν
ἐπ' αὐτὸν ὡς κολουμένοις ὧν ἠδίκησεν, ἀλλὰ γὰρ
σπεύσωμεν ὦνδρες ἥλικες, πρὶν ἡμέραν γενέσθαι
χωρῶμεν, ἅμα τε τῷ λύχνῳ πάντῃ διασκοπῶμεν,
μή που λαθών τις ἡμᾶς ἐμποδὼν κακόν τι δράσῃ.
παι. τὸν πηλὸν ὦ πάτερ σὺ τουτονὶ φύλαξαι.
χο. κάρφος χαμᾶθεν νῦν λαβὼν, τὸν λύχνον πρόβυσον.
παι. οὔκ, ἀλλὰ τῳδί μοι γε νῦν δοκῶ τὸν λύχνον προβύσειν.
χο. τί δὴ μαθὼν, τῷ δακτύλῳ τὴν θρυαλλίδ' ὠθεῖς,
καὶ ταῦτα τοὐλαίου σπανίζοντος ὦ 'νόητε σὺ
οὐ γὰρ δάκνει σ' ὅταν δέῃ τίμιον πρίασθαι.
παι. εἰ νὴ δί' αὖθις κονδύλοις νουθετήσεθ' ἡμᾶς
ἀποσβέσαντες τοὺς λύχνους, ἄπιμεν οἴκαδ' αὐτοί,
κἄπειτ' ἴσως ἐν τῷ σκότῳ τουτουὶ στερηθεὶς,
τὸν πηλὸν ὥσπερ ἀτταγᾶς τυρβάσεις βαδίζων
χο. ἦ μὴν ἐγώ σου χ' ἑτέρους μείζονας κολάζω,
ἀλλ' οὑτοσί μοι βόρβορος φαίνεται πατοῦντι
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐχ ἡμερῶν τεττάρων τὸ πλεῖστον.
ὕδωρ ἀναγκαίως ἔχει τὸν θεὸν ποιῆσαι.
ἔπεισι, γοῦν τοῖσι λύχνοις, οὑτοιὶ μύκητες,
φιλεῖ δ' ὅταν ᾖ τουτὶ, ποιεῖν ὑετὸν μάλιστα,
δεῖται δὲ καὶ τῶν καρπίμων ἅττα μή 'στι πρῷα,
ὕδωρ γενέσθαι, κἀπιπνεῦσαι βορέαν αὐτοῖς,
τί χρῆμ' ἄρ' οὑκ τῆς οἰκίας τῆσδε συνδικαστὴς
πέπονθεν, ὡς οὐ φαίνεται δεῦρο πρὸς τὸ πλῆθος,
οὐ μὴν πρὸ τοῦ γ' ἐφολκὸς ἦν, ἀλλὰ πρῶτος ἡμῶν

ἡγεῖτ' ἂν ᾄδων φρυνίχου· καὶ γάρ ἐστιν ἀνὴρ
φιλῳδὸς, ἀλλά μοι δοκεῖ, στάντας ἐνθάδ' ὦνδρες,
ᾄδοντας αὐτὸν ἐκκαλεῖν, ἤν τι πως ἀκούσας
τοὐμοῦ μέλους, ὑφ' ἡδονῆς ἐξερπύσῃ θύραζε.

Χοροῦ μέλος.

τί ποτ' οὐ πρὸ θυρῶν φαίνετ' ἄρ' ἡμῖν
ὁ γέρων, οὐδ' ὑπακούει, μῶν ἀπολώλεκε τὰς ἐμ
βάδας, ἢ προσέκοψε τῷ σκότῳ τὸν δάκτυλόν που,
εἶτ' ἐφλέγμηνεν αὐτοῦ τὸ σφυρὸν γέροντος ὄντος,
καὶ τάχ' ἂν βουβωνιώη; ἦ μὴν πολὺ δριμύτατος
γ' ἦν τῶν παρ' ἡμῖν, καὶ μόνος οὐκ ἂν ἐπίθετο,
ἀλλ' ὁπότ' ἀντιβολοίη τις, κάτω κύπτων ἂν οὕτω
λίθον ἕψεις ἔλεγεν, τάχα δ' ἂν
διὰ τὸν χθεσινόν γ' ἄνθρωπον, ὃς ἡμᾶς διεδύετ'
ἐξαπατῶν, καὶ λέγων ὡς φιλαθήναιος ἦν, καὶ
τἀν σάμῳ πρῶτος κατείποι διὰ τοῦτ' ὀδυνηθεὶς,
εἶτ' ἴσως κεῖται πυρέττων.
ἔστι γὰρ τοιοῦτος ἀνὴρ, ἀλλ' ὦ 'γάθ' ἀνίστασο μὴ δ' οὕτω
σαυτὸν ἔσθιε, μὴ δ' ἀγανάκτει.
καὶ γὰρ ἀνὴρ παχὺς ἥκει τῶν προδόντων
τἀπὶ θράκης. ὃν ὅπως αἰχωεῖς, ἐγχυτριεῖς.

Ὁμοιόστροφα.

χο. ὕπαγ' ὦ παῖ ὕπαγε.
παι. ἐθελήσεις τί μοι οὖν ὦ
πάτερ ἤν σου τι δεηθῶ;
χο. πάνυ γ' ὦ παιδίον, ἀλλ' εἰ

στροφή.

πὲ τί βούλει με πρίασθαι
καλὸν, οἶμαι δέ σ' ἐρεῖν ἀ

ἀστραγάλους δήπουθεν ὦ παῖ.

σύστημα.

παῖ. μὰ δί', ἀλλ' ἰσχάδας ὦ παππία, ἥδιον γάρ.
χο. οὐκ ἂν μὰ τὸν δί' εἰ κρέμαισθέ γ' ὑμεῖς.
παῖ. μὰ δί' οὐκ ἄρα προπέμψω σε τὸ λοιπόν.

στροφή.

χο. ἀπὸ γὰρ τοῦδέ με τοῦ μισθαρίου,
τρίτον αὐτὸν ἔχειν ἄλφιτα δεῖ, καὶ
ξύλα, κὤψον. σὺ δὲ σῦκά μ' αἰτεῖς.
παῖ. ἄγε νυν ὦ πάτερ, ἢν μὴ
τὸ δικαστήριον ἄρχων
καθίσῃ νῦν, πόθεν ὠνη-
σόμεθ' ἄριστον, ἔχεις ἐλ-
πίδα χρηστήν τινα νῷν, ἢ,
πόρον ἕλλας ἱερόν.

στροφή.

χο. ἀπαπαῖ φεῦ,
μὰ δί', οὔκουν ἔγωγε ἰῷιν
εἶτ' ὅθεν γε δεῖπνον ἔσται.
παῖ. τί με δῆτ' ὦ μελέα μῆτερ ἔτικτες,
ἵν' ἐμοὶ πράγματα βόσκειν παρέχῃς.
χο. ἀνόνητον γ' ἄρ' ἆ σ' ὦ θυ-
λάκιον γ' εἶχον ἄγαλμα.
παῖ. ἒ ἔ, πάρα νῷν στενάξειν,
φι. φίλοι, πάλαι μὲν τήκομαι διὰ τῆς ὀπῆς
ὑμῶν ὑπακούων, ἀλλ' οὐχ οἷός τ' εἰμὶ ᾄδειν
τί ποιήσω, τηροῦμ' ὑπὸ τῶνδ', ἐπεὶ
βούλομαί γε πάλιν μεθ' ὑμῶν
ἐλθὼν ἐπὶ τοὺς καδίσκους

καλόν τι ποιῆσαι.
ἀλλ' ὦ ζεῦ μέγα βρόντα, καί με
ποίησον καπνὸν ἐξαίφνης,
ἢ προξενιάδην ἢ τὸν σελ
λου τοῦτον τὸν ψευδομάμαξυν,
τόλμησον ἄναξ χαρίσασθαί μοι
πάθος οἰκτείρας, ἤ με κεραυνῷ
διατινθαλέῳ σπόδισον ταχέως,
κἄπειτ' ἀνελών μ' ἀποφυσήσας
ἐς ὀξάλμην ἔμβαλε θερμὴν,
ἢ δῆτα λίθον με ποίησον, ἐφ' οὗ
τὰς χοιρίνας ἀριθμοῦσι.

Στροφὴ κώλων καὶ στίχων ιβ'.

χο. τίς γάρ ἐσθ' ὁ ταῦτά σ' εἴργων καὶ ποκλείων τὰς θύρας,
λέξον, πρὸς εὔνους γὰρ φράσεις.
Φι. οὑμὸς υἱὸς, ἀλλὰ μὴ βοᾶτε, καὶ γὰρ τυγχάνει
οὑτοσὶ πρόσθεν καθεύδων, ἀλλ' ὕφεσθε τοῦ τόνου.
χο. τοῦ δ' ἐφέξειν ὦ μάταιε ταῦτα δρᾶν σε βούλεται;
τίνα πρόφασιν ἔχων.
Φι. οὐκ ἐᾷ μ' ὦνδρες δικάζειν, οὐδὲ δρᾶν οὐδὲν κακὸν,
ἀλλά μ' εὐωχεῖν ἕτοιμός ἐστ', ἐγὼ δ' οὐ βούλομαι.
χο. τοῦτ' ἐτόλμησ' ὁ μιαρὸς χανεῖν ὁ δημολογοκλέων,
εἴπερ λέγεις περὶ τῶν νεῶν ἀληθὲς δή;
Φι. οὐ γὰρ ἄν ποθ' οὗτος ἁνὴρ τοῦτ' ἐτόλμησε λέγειν,
εἰ μὴ ξυνωμότης τις ἦν.
χο. ἀλλ' ἐκ τούτων ὥρα τινά σοι ζητεῖν καινὴν ἐπίνοιαν.
ἥτις σε λάθρα τἀνδρὸς τοῦδε καταβῆναι δεῦρο ποιήσει.
Φι. τίς δῆτ' οὖν εἴη ζητεῖθ' ὑμεῖς, ὡς πᾶν ἔγωγε ποιοίμην,
οὕτω κιττῶ διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν.

ο. ἔστιν ὀπὴ δῆθ᾽ ἥντιν᾽ ἂν ἔνδοθεν οἷός τ᾽ ἦς διορύξαι,
εἶτ᾽ ἐκδῦναι ῥάκεσι κρυφθεὶς ὥσπερ πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Φι. πάντα πέφρακται, κοὐκ ἔστιν ὀπῆς οὐδ᾽ εἰ σέρφῳ διαδῦναι.
ἀλλ᾽ ἄλλο τι δεῖ ζητεῖν ὑμᾶς, ὀπίαν δ᾽ οὐκ ἔστι γενέσθαι.
Χο. μέμνησαι δῆθ᾽ ὅτ᾽ ἐπὶ στρατιᾶς κλέψας ποτὲ τοὺς ὀβελί-
ἵεις σαυτὸν κατὰ τοῦ τείχους, ὅτε δή γ᾽ ἡ Νάξος ἑάλω; (σκους
Φι. οἶδ᾽ ἀλλὰ τί τοῦτ᾽, οὐδὲν γὰρ τοῦτ᾽ ἐστὶν ἐκείνῳ προσόμοιον,
ἥβων γὰρ, κἀδυνάμην κλέπτειν, ἴσχυόν τ᾽ αὐτὸς ἐμαυτοῦ,
κοὐδείς μ᾽ ἐφύλαττεν ἀλλ᾽ ἐξῆν μοι
φεύγειν ἀδεῶς, νῦν δὲ σὺν ὅπλοις
ἄνδρες ὁπλῖται διαταξάμενοι,
κατὰ τὰς διόδους σκοπιωροῦνται,
τὼ δὲ δύ᾽ αὐτῶν ἐπὶ ταῖσι θύραις
ὥσπερ με γαλῆν κρέα κλέψασαν
τηροῦσιν ἔχοντ᾽ ὀβελίσκους.

Στροφὴ ἑτέρα κώλων καὶ στίχων η´.

Χο. ἀλλὰ καὶ νῦν ἐκπόριζε μηχανὴν ὅπως τάχιστα,
ἕως γὰρ ὦ μελίττιον.
Φι. διαφαγεῖν τοίνυν κράτιστόν ἐστί μοι τὸ δίκτυον,
ἡ δέ μοι Δίκτυννα συγγνώμην ἔχοι τοῦ δικτύου.
ιο. ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστ᾽ ἀνύοντος ἐς σωτηρίαν,
ἀλλ᾽ ἔπαγε δὴ τὴν σὴν γνάθον.
ι. διατέτρωκται τοῦτό γ᾽, ἀλλὰ μὴ βοᾶτε μηδαμῶς,
ἀλλὰ τηρώμεσθ᾽ ὅπως μὴ Βδελυκλέων αἰσθήσεται.

Στροφὴ ἑτέρα κώλων η´.

. μηδὲν ὦ τᾶν δέδιθι μηδέν, ὡς ἐγὼ τοῦτον γ᾽ ἐὰν
γρύξῃ τι, ποιήσω δακεῖν
τὴν καρδίαν,
καὶ τὸν περὶ ψυχῆς δρόμον

δραμεῖν ἵν' εἰδῇ μὴ πατεῖν,
τὰ τοῖν θεοῖν ψηφίσματα.
ἀλλ' ἐξάψας διὰ τῆς θυρίδος τὸ καλώδιον, εἶτα καθίμα
δήσας σαυτὸν, καὶ τὴν ψυχὴν ἐμπλησάμενος διοπείθοις.
σύστημα κατὰ περικοπήν.
φι. ἄγε νυν ἢν αἰσθομένω τούτω ζητεῖτόν μ' εἰσκαλαμᾶσθαι,
κἀνασπαστὸν ποιεῖν εἴσω τί ποιήσετε, φράζετε νυνὶ
χο. ἀμυνοῦμέν σοι, τὸν πρινώδη θυμὸν ἅπαντες καλέσαντες.
ὅστ' οὐ δυνατὸν σ' εἴργειν τὰ τοιαῦτα ποιήσομεν ἡμεῖς
φι. δράσω τοίνυν γ' ὑμῖν πίσυνος. καὶ μανθάνετ' ἤν τι πάθω 'γώ,
ἀνελόντες καὶ κλαύσαντες, θεῖναί μ' ὑπὸ τοῖσι δρυφάκτοις
χο. οὐδὲν πείσει, μηδὲν δείσῃς, ἀλλ' ὦ βέλτιστε καθίει
σαυτὸν θαρρῶν, κἀπευξάμενος τοῖσι πατρῴοισι θεοῖσιν
φι. ὦ λύκε δέσποτα γείτων ἥρως, σὺ γὰρ οἷσπερ ἐγὼ κεχάρησαι.
τοῖς δακρύοισι τῶν φευγόντων ἀεὶ καὶ τοῖς ὀλοφυρμοῖς
ᾤκησας γοῦν ἐπίτηδες ἰὼν ἐνταῦθ' ἵνα ταῦτ' ἀκροῷο
κἀβουλήθης μόνος ἡρώων, παρὰ τὸν κλάοντα καθῆσθαι,
ἐλέησον καὶ σῶσον νυνὶ τὸν σαυτοῦ πλησιόχωρον.
κοὐ μή ποτέ σου παρὰ τὰς κάννας οὐρήσω, μηδ' ἀποπαρδῶ.
βδ. οὗτος, ἐγείρου. οικ. τί τὸ πρᾶγμ'. βδ. ὥσπερ φωνή με
τίς ἐγκεκύκλωται.
οικ. μῶν ὁ γέρων πῃ διαδύεται; βδ. μὰ δί' οὐ δῆτ' ἀλλὰ
καθιμᾷ.
αὑτὸν δήσας. οικ. ὦ μιαρώτατε τί ποιεῖς, οὐ μὴ καταβήσει;
βδ. ἀνάβαιν' ἀνύσας κατὰ τὴν ἑτέραν, καὶ ταῖσι φυλλάσι παῖε,
ἤν πως πρύμναν ἀνακρούσηται, πληγεὶς ταῖς εἰρεσιώναις,
οὐ ξυλλήψεσθ' ὁπόσοις δίκαι τῆτες μέλλουσιν ἔσεσθαι;
φι. ὦ σμικυθίων, καὶ τισιάδη, καὶ χρήμων, καὶ φερέδειπνε,
πότε δ' εἰ μὴ νῦν ἐπαρήξετέ μοι, πρίν μ' εἴσω μᾶλλον ἄγεσθαι

στροφὴ κώλων ιά.

χο. εἰπέ μοι τί μέλλομεν κινεῖν ἐκείνην τὴν χολήν,
ἥνπερ ἡνίκ' ἄν τις ἡμῶν ὀργίσῃ τὴν σφηκιάν,
νῦν ἐκεῖνο νῦν ἐκεῖνο τοὐξύθυμον
ᾧ κολαζόμεσθα κέντρον ἐντέτατ' ὀξύ.
ἀλλὰ θαἰμάτια λαβόντες ὡς τάχιστα παιδία,
θεῖτε, καὶ βοᾶτε, καὶ κλέωνι ταῦτ' ἀγγέλλετε.
καὶ κελεύετ' αὐτὸν ἥκειν,
ὡς ἐπ' ἄνδρα μισόπολιν,
ὄντα, κἀπολούμενον,
ὅτι τόνδε λόγον εἰσφέρει,
ὡς χρὴ μὴ δικάζειν δίκας.
βδ. ὦ 'γαθοὶ τὸ πρᾶγμ' ἀκούσατ' ἀλλὰ μὴ κεκράγετε
χο. νὴ δί' ἐς τὸν οὐρανόν γ', ὡς τόνδ' ἐγὼ οὐ μεθήσομαι
βδ. ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ καὶ τυραννίς ἐστιν ἐμφανής,
χο. ὦ πόλις καὶ θεώρου θεοσεχθρία,
κεἴ τις ἄλλος προέστηκεν ὑμῶν κόλαξ.
ξαν. ἡράκλεις, καὶ κέντρ' ἔχουσιν, οὐχ ὁρᾷς ὦ δέσποτα;
βδ. οἷς γ' ἀπώλεσαν φίλιππον ἐν δίκῃ τὸν γοργίου.
χο. καὶ σέ γ' αὖτις ἐξολοῦμεν, ἀλλ' ἅπας ἐπίστρεφε,
δεῦρο, κἀξείρας τὸ κέντρον, εἶτ' ἐπ' αὐτὸν ἵεσο
ξυσταλεὶς εὔτακτος, ὀργῆς καὶ μένους ἐμπλησμένος.
ὡς ἂν εὖ εἰδῇ τὸ λοιπὸν σμῆνος οἷον ὤργισεν,
ξαν. τοῦτο μέντοι δεινὸν ἤδη νὴ δί' εἰ μαχούμεθα,
ὡς ἔγωγ' αὐτῶν ὁρῶν δέδοικα τὰς ἐγκεντρίδας,
χο. ἀλλ' ἀφίει τὸν ἄνδρ', εἰ δὲ μὴ φήμ' ἐγώ,
τὰς χελώνας μακαριεῖν σε, τοῦ δέρματος.
φι. εἶά νυν γ' ὦ συνδικασταί, σφῆκες ὀξυκάρδιοι
οἱ μὲν, εἰς τὸν πρωκτὸν αὐτῶν εἰσπέτεσθ' ὠργισμένοι,

οἱ δὲ τὠφθαλμὼ κύκλῳ κεντεῖσθ', οἱ δὲ τοὺς δακτύλους.
βδ. ὦ μίδα, καὶ φρὺξ, βοηθεῖτε δεῦρο, καὶ μασυντία,
καὶ λάβεσθε τουτουί, καὶ μὴ μεθεῖσθε μηδενί.
εἰ δὲ μὴ, πέδαις παχείαις οὐδὲν ἀριστήσετε,
ὡς ἐγὼ πολλῶν ἀκούσας οἶδα θρίων τὸν ψόφον,
χο. εἰ δὲ μὴ τοῦτον μεθήσῃς, ἕν τί σοι παγήσεται.
φι. ὦ κέκροψ ἥρως ἄναξ, τὰ πρὸς ποδῶν δρακοντίδη.
περιορᾷς οὕτω μ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων χειρούμενον;
οὓς ἐγὼ 'δίδαξα κλάειν τέτταρ' ἐς τὴν χοίνικα;
χο. εἶτα δῆτ' οὐ πόλλ' ἔνεστι δεινὰ τῷ γήρᾳ κακά;
δηλαδή; καὶ νῷν γε τούτω, τὸν παλαιὸν δεσπότην
πρὸς βίαν χειροῦσιν, οὐδὲν τῶν πάλαι μεμνημένοι
διφθερῶν, κἀξωμίδων, ἃς οὗτος αὐτοῖς ἠμπόλα,
καὶ κυνᾶς, καὶ τοὺς πόδας χειμῶνος ὄντος ὠφέλει.
ὥστε μὴ ῥιγῶν γ' ἑκάστοτ', ἀλλὰ τούτοις γ' οὐκ ἔνι
οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν αἰδὼς τῶν παλαιῶν ἐμβάδων.
φι. οὐκ ἀφήσεις οὐδὲ νυνί μ' ὦ κάκιστον θηρίον,
οὐδ' ἀναμνησθεὶς ὅθ' εὑρὼν τοὺς βότρυς κλέπτοντά σε,
προσαγαγὼν πρὸς τὴν ἐλάαν, ἐξέδειρ' εὖ κἀνδρικῶς,
ὥστε σε ζηλωτὸν εἶναι; σὺ δ' ἀχάριστος ἦσθ' ἄρα;
ἀλλ' ἄνες με καὶ σὺ καὶ σὺ, πρὶν τὸν υἱὸν ἐκδραμεῖν.
χο. ἀλλὰ τούτων μὲν τάχ' ἡμῖν δώσετον καλὴν δίκην,
οὐκέτ' ἐς μακρὰν, ἵν' εἰδῆθ' οἷός ἐστ' ἀνδρῶν ὁ τρόπος
ὀξυθύμων, καὶ δικαίων, καὶ βλεπόντων κάρδαμα.
βδ. παῖε, παῖ', ὦ ξανθία τοὺς σφῆκας ἀπὸ τῆς οἰκίας.
ξαν. ἀλλὰ δρῶ τοῦτ' ἀλλὰ καὶ σὺ τῦφε πολλῷ τῷ καπνῷ.
σω, οὐχὶ σοῦσθ' ἐς κόρακας; οὐκ ἄπιτε. παῖε τῷ ξύλῳ.
ξαν. καὶ σὺ προσθεὶς αἰσχίνην ἔντυφε τὸν σελλαρτίου.
ἆρ' ἐμέλλομέν ποθ' ὑμᾶς ἀποσοβήσειν τῷ χρόνῳ.

χο. ἀλλὰ μὰ Δί᾽ οὐ ῥᾳδίως οὕτως δή γ᾽ αὐτὸς διέφυγες,
εἴπερ ἔτυχον τῶν μελέων φιλοκλέους βεβρωκότες,
μι. ἆρα δῆτ᾽ οὐκ αὐτὰ δῆλα,
τοῖς πένησιν ἡ τυραννὶς
ὡς λάθρα γ᾽ ἐλάνθαν᾽ ὑπιοῦσά με,
εἰ σύ γ᾽ ὦ πονωπόνηρε καὶ κομηταμυνία,
τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπείργεις ὧν ἔθηκεν ἡ πόλις
οὔτέ τιν᾽ ἔχων πρόφασιν,
οὔτε λόγον εὐτράπελον.
αὐτὸς ἄρχων μόνος
βδ. ἔσθ᾽ ὅπως ἄνευ μάχης, καὶ τῆς κατοξείας βοῆς,
ἐς λόγους ἔλθοιμεν ἀλλήλοισι καὶ διαλλαγάς;
χο. σοὶ λόγους ὦ μισόδημε, καὶ μοναρχίας ἐραστὰ,
καὶ ξυνῶν βρασίδα, καὶ φορῶν
κράσπεδα στεμμάτων, τήν θ᾽ ὑ-
πήνην ἄκουρον τρέφων;
βδ. νὴ Δί᾽ ἦ μοι κρεῖττον ἐκστῆναι τὸ παράπαν τοῦ πατρὸς
μᾶλλον, ἢ κακοῖς τοσούτοις ναυμαχεῖν ὁσημέραι.
χο. οὐδὲ μὲν γ᾽ οὐδ᾽ ἐν σελίνῳ πού ᾽στιν, οὐδ᾽ ἐν πηγάνῳ,
τοῦτο γὰρ παρεμβαλοῦμεν τῶν τριχοινίκων ἐπῶν,
ἀλλὰ νῦν μὲν οὐδὲν ἀλγεῖς, ἀλλ᾽ ὅταν ξυνήγορος
ταὐτὰ ταῦτά σου καταντλῇ, καὶ ξυνωμότας καλῇ.
φι. ἆρα γ᾽ ὦ πρὸς τῶν θεῶν ὑμεῖς ἀπαλλαχθεῖτέ μοι;
ἢ δέδοκταί μοι δέρεσθαι καὶ δέρειν δι᾽ ἡμέρας
οὐδέποτέ γ᾽ οὐχ ἕως ἄν τί μου λοιπὸν ᾖ,
ὅστις ἡμῶν ἐπὶ τυραννίδ᾽ ἐστάλης.
βδ. ὡς ἅπανθ᾽ ὑμῖν τυραννίς ἐστι καὶ ξυνωμόται,
ἤν τε μεῖζον ἤν τ᾽ ἔλαττον πρᾶγμά τις κατηγορῇ,
ἧς ἐγὼ οὐκ ἤκουσα τοὔνομ᾽ οὐδὲ πεντήκοντ᾽ ἐτῶν

νῦν δὲ πολλῷ τοῦ ταρίχους ἐστὶν ἀξιωτέρα,
ὥστε καὶ δὴ τοὔνομ' αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κυλίνδεται,
ἢν μὲν ὠνῆταί τις ὀρφῶς, μεμβράδας δὲ μὴ θέλῃ,
εὐθέως εἴρηχ' ὁ πωλῶν πλησίον τὰς μεμβράδας
οὗτος ὀψωνεῖν ἔοιχ' ἅνθρωπος ἐπὶ τυραννίδι,
ἢν δὲ γήτειον προσαιτῇ ταῖς ἀφύαις ἥδυσμά τι,
ἡ λαχανόπωλις παραβλέψασά φησι, θατέρῳ
εἰπέ μοι, γήτειον αἰτεῖς; πότερον ἐπὶ τυραννίδι,
ἢ νομίζεις τὰς Ἀθήνας σοι φέρειν ἡδύσματα.
ξαν. κἀμέ γ' ἡ πόρνη χθὲς εἰσελθόντα τῆς μεσημβρίας
ὅτι κελητίσαι 'κέλευον, ὀξυθυμηθεῖσά μοι,
ἤρετ' εἰ τὴν ἱππίου καθίσταμαι τυραννίδα.
βδ. ταῦτα γὰρ τούτοις ἀκούειν ἡδέα γε καὶ νῦν ἐγὼ
τὸν πατέρ' ὅτι βούλομαι τούτων ἀπαλλαχθέντα τῶν
ὀρθροφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων,
ζῆν βίον γενναῖον ὥσπερ Μόρυχος, αἰτίαν ἔχω
ταῦτα δρᾶν, ξυνωμότης, ὢν καὶ φρονῶν τυραννίδα.
φι. νὴ Δί' ἐν δίκῃ γ' ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα,
ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμ' ἄν, οὗ με νῦν ἀποστερεῖς,
οὐδὲ χαίρω βατίσιν· οὐδ' ἐγχέλυσιν, ἀλλ' ἥδιον ἂν
δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἂν, ἐν λοπάδι πεπνιγμένον.
βδ. νὴ Δί' εἰθίσθης γὰρ ἥδεσθαι τοιούτοις πράγμασιν,
ἀλλ' ἐὰν σιγῶν ἀνάσχῃ καὶ μάθῃς ἃ 'γὼ λέγω,
ἀναδιδάξειν σ' οἴομαί γ' ὡς πάντα ταῦθ' ἁμαρτάνεις.
φι. ἐξαμαρτάνω δικάζων; βδ. καταγελώμενος μὲν οὖν
οὐκ ἐπαΐεις ὑπ' ἀνδρῶν οὓς σὺ μονονοὺ προσκυνεῖς.
ἀλλὰ δουλεύων λέληθας. φι. παῦε δουλείαν λέγων,
ὅστις ἄρχω τῶν ἁπάντων. βδ. οὐ σύ γ' ἀλλ' ὑπηρετεῖς
οἰόμενος ἄρχειν. ἐπεὶ δίδαξον ἡμᾶς ὦ πάτερ,

ἥτις ἡ

ἢ τίς ἐστι τιμή σοι, καρπινυμένῳ τὴν ἑλλάσθαι.

φι. πάνυ γε, καὶ τούτοισί γ' αὐτὴν ἐπιτρέψαι θέλω. βδ. καὶ μὴν ἐγώ.

ἄφετε νῦν ἅπαντες αὐτόν, καὶ ξίφος γέ μοι δότε

ἢν γὰρ ἡττηθῶ λέγων σου, περιπεσοῦμαι τῷ ξίφει,

εἰπέ μοι τί δ' ἢν τὸ δεῖνα τῇ διαίτῃ μὴ 'μμένῃς.

φι. μηδέποτε πίοιμ' ἀκράτου μισθὸν ἀγαθοῦ δαίμονος.

χο. νῦν δὲ τὸν ἐκ θ' ἡμετέρου

γυμνασίου λέγειν τι δεῖ

καινὸν, ὅπως φανείσῃ;

βδ. ἐνεγκάτω μοι δεῦρο τὴν κίστην τις ὡς τάχιστα.

χο. ἀτὰρ φανεῖ ποῖός τις ὢν

ἢν ταῦτα παρακελεύῃ,

μὴ κατὰ τὸν νεανίαν

τόνδε λέγειν, ὁρᾷς γὰρ ὡς

σοι μέγας ἐστὶν ἀγὼν

καὶ περὶ τῶν ἁπάντων

εἴπερ ὃ μὴ γένοιτο νῦν,

οὗτος ἐθέλει κρατῆσαι.

βδ. καὶ μὴν ὅσ' ἂν λέξῃ γ' ἁπλῶς μνημόσυνα γράψομ' ἐγώ.

φι. τί γὰρ φάθ' ὑμεῖς, ἢν ὁδί με τῷ λόγῳ κρατήσῃ;

Στροφὴ κώλων η´.

χο. οὐκέτι πρεσβυτῶν ὄχλος

χρήσιμος ἔστ' οὐδ' ἀκαρῆ.

σκωπτόμενοι γὰρ ἂν, ἐν

ταῖσιν ὁδοῖς ἁπάσαις

θαλλοφόροι καλούμεθ', κἂν

τῶν μοσπῶν κελύφη.

ἀλλ' ὦ περὶ τῆς πάσης μέλλων βασιλείας ἀντιλογήσειν

τῆς ἡμετέρας, νυνὶ θαρρῶν, πᾶσαν γλῶτταν βασάνιζε.

φι. καὶ μὴν εὐθύς γ' ἀπὸ βαλβίδων περὶ τῆς ἀρχῆς ἀποδείξω.
τῆς ἡμετέρας, ὡς οὐδὲ μιᾶς ἥττων ἐστὶ βασιλείας
τί γὰρ εὐδαιμόν γ' ἢ καὶ μακαριστὸν μᾶλλον νῦν ἐστι δικαστοῦ,
ἢ τρυφερώτερον ἢ δεινότερον ζῷον καὶ ταῦτα γέροντος,
ὃν πρῶτα μὲν ἕρποντ' ἐξ εὐνῆς τηροῦσ' ἐπὶ τοῖσι δρυφάκτοις
ἄνδρες μεγάλοι καὶ τετραπήχεις, κἄπειτ' εὐθὺς προσιόντι
ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρ' ἁπαλὴν, τῶν δημοσίων κεκλοφυῖαν,
ἱκετεύουσίθ' ὑποκύπτοντες, τὴν φωνὴν οἰκτροχοοῦντες
οἴκτειρόν μ' ὦ πάτερ αἰτοῦμαί σ' εἰ καὐτὸς πώποθ' ὑφείλου
ἀρχὴν ἄρξας, ἢ 'πὶ στρατιᾶς τοῖς ξυσσίτοις ἀγοράζων,
ὅς ἔμ' οὐδ' ἂν ζῶντ' ᾔδειν, εἰ μὴ διὰ τὴν προτέραν ἀπόφυξιν
βδ. τουτὶ περὶ τῶν ἀντιβολούντων ἔστω τὸ μνημόσυνόν μοι.
φι. εἶτ' εἰσελθὼν ἀντιβοληθεὶς, τὴν ὀργὴν ἀπομορχθεὶς
ἔνδον, τούτων ὧν ἂν φάσκω πάντων οὐδὲν πεποίηκα,
ἀλλ' ἀκροῶμαι πάσας φωνὰς ἱέντων εἰς ἀπόφυξιν,
φέρ' ἴδω· τί γὰρ οὐκ ἔστιν ἀκοῦσαι θώπευμ' ἐνταῦθα δικαστῇ;
οἱ μέν γ' ἀποκλάονται πενίαν αὐτῶν· καὶ προστιθέασιν
κακὰ κἄγε πρὸς τοῖσιν οὖσιν, ἕως ἂν ἰσώσῃ τοῖσιν ἐμοῖσιν,
οἱ δὲ, λέγουσι μύθους ἡμῖν, οἱ δ' αἰσώπου τι γελοῖον,
οἱ δὲ, σκώπτουσ' ἵν' ἐγὼ γελάσω, καὶ τὸν θυμὸν καταθῶμαι
κἂν μὴ τούτοις ἀναπειθώμεσθα, τὰ παιδάρι' εὐθὺς ἀνέλκει
τὰς θηλείας καὶ τοὺς υἱεῖς τῆς χειρὸς ἐγὼ δ' ἀκροῶμαι,
τὰ δὲ, συγκύπτονθ' ἅμα βληχᾶται, κἄπειθ' ὁ πατὴρ ὑπὲρ αὐτῶν
ὥσπερ θεὸν ἀντιβολεῖ με τρέμων τῆς εὐθύνης ἀπολῦσαι,
εἰ μὲν χαίρεις ἀρνὸς φωνῇ, παιδὸς φωνὴν ἐλεήσαις
εἰ δ' αὖ τοῖς χοιριδίοις χαίρω, θυγατρὸς φωνῇ με πιθέσθαι
χἠμεῖς αὐτῷ τότε τῆς ὀργῆς ὀλίγον τὸν κόλλοπ' ἀνεῖμεν
ἆρ' οὐ μεγάλη τοῦτ' ἔστ' ἀρχὴ καὶ τοῦ πλούτου καταχήνη;
βδ. δεύτερον αὖ σου τουτὶ γράφομαι. τὴν τοῦ πλούτου καταχήνην,

κἂν τἀγαθά μοι μέμνησ᾽ ἃ λέγεις φάσκων τῆς ἑλλάδος ἄρχειν.

φι. παίδων τοίνυν δοκιμαζομένων, αἰδοῖα πάρεστι θεᾶσθαι.
κἂν οἴαγρος εἰσέλθῃ φεύγων οὐκ ἀποφεύγει πρὶν ἂν ἡμῖν
ἐκ τῆς νιόβης εἴπῃ ῥῆσιν τὴν καλλίστην ἀπολέξας,
κἂν αὐλητής γε δίκην νικᾷ, ταύτης ἡμῖν ἐπίχειρα,
ἐν φορβειᾷ τοῖσι δικασταῖς ἔξοδον ηὔλησ᾽ ἀπιοῦσιν.
κἂν ἀποθνήσκων ὁ πατήρ τῳ δῷ, καταλείπων παῖδ᾽ ἐπίκληρον,
κλάειν ἡμεῖς μακρὰ τὴν κεφαλὴν, εἰπόντες τῇ διαθήκῃ,
καὶ τῇ κόγχῃ τῇ πάνυ σεμνῶς τοῖς σημείοισιν ἐπούσῃ,
ἔδομεν ταύτην ὅστις ἂν ἡμᾶς ἀντιβολήσας ἀναπείσῃ,
καὶ ταῦτ᾽ ἀνυπεύθυνοι δρῶμεν· τῶν δ᾽ ἄλλων οὐδεμί᾽ ἀρχή.

βδ. τουτὶ γάρ τοι σεμνὸν τούτων ὧν εἴρηκας μακαρίζω.
τῆς δ᾽ ἐπικλήρου τὴν διαθήκην ἀδικεῖς ἀνακογχυλιάζων.

φι. ἔτι δ᾽ ἡ βουλὴ χὠ δῆμος ὅταν κρῖναι μέγα πρᾶγμ᾽ ἀπορήσῃ,
ἐψήφισται τοὺς ἀδικοῦντας τοῖσι δικασταῖς παραδοῦναι.
εἶτ᾽ εὔαθλος χὠ μέγας οὗτος κολακώνυμος ἀσπιδαποβλὴς
οὐχὶ προδώσειν ἡμᾶς φασὶ, περὶ τοῦ πλήθους δὲ μαχεῖσθαι
κἂν τῷ δήμῳ γνώμην οὐδεὶς πώποτ᾽ ἐνίκησεν, ἐὰν μὴ
εἴπῃ τὰ δικαστήρι᾽ ἀφεῖναι πρώτιστα μίαν δικάσαντας,
αὐτὸς δ᾽ ὁ κλέων ὁ κεκραξιδάμας, μόνους ἡμᾶς οὐ περιτρώγει
ἀλλὰ φυλάττει διὰ χειρὸς ἔχων, καὶ τὰς μυίας ἀπαμύνει
σὺ δὲ τὸν πατέρ᾽ οὐδὲν τούτων τὸν σαυτοῦ πώποτ᾽ ἔδρασας
ἀλλὰ θέωρος καίτοι ᾽στὶν ἀνὴρ εὐφημίου οὐδὲν ἐλάττων,
τὸν σπόγγον ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης τἀμβάδι᾽ ἡμῶν περικωνεῖ
σκέψαι δ᾽ ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἵων ἀποκλείεις καὶ κατερύκεις
ἣν δουλείαν οὖσαν ἔφασκες χ᾽ ὑπηρεσίαν ἀποδείξειν.

βδ. ἔμπλησο λέγων, πάντως γάρ τοι παύσει ποτὲ κἀναφανήσει
πρωκτὸς λουτροῦ περιγιγνόμενος τῆς ἀρχῆς τῆς περισέμνου.

φι. ὃ δέ γ᾽ ἥδιστον τούτων ἐστὶ πάντων, οὗ ᾽γὼ ᾽πιλελήσμην.

ὅταν οἴκαδ' ἴω τὸν μισθὸν ἔχων, κᾆπειθ' εἰσήκοντ' ἅμα πάντες
ἀσπάζονται διὰ τἀργύριον, καὶ πρῶτα μὲν ἡ θυγάτηρ με
ἀπονίζῃ, καὶ τὼ πόδ' ἀλείφῃ, καὶ προσκύψασα φιλήσῃ,
καὶ παππίζουσ' ἅμα τῇ γλώττῃ τὸ τριώβολον ἐκκαλαμᾶται
καὶ τὸ γύναιόν μ' ὑποθωπεῦσαν· φυστὴν μᾶζαν προσενέγκῃ
κᾆπειτα καθεζομένη παρ' ἐμοὶ, προσαναγκάζῃ φάγε τουτὶ
ἔμφαγε τουτὶ, τούτοισιν ἐγὼ γάνυμαι, καὶ μή με δεήσῃ
εἰς σὲ βλέψαι, καὶ τὸν ταμίαν, ὁπότ' ἄριστον παραθήσει,
καταρασάμενος καὶ τονθορύσας ἀλλ' ἤν μή μοι ταχὺ μάξῃ.
τάδε κέκτημαι πρόβλημα κακῶν, σκευὴν βελέων ἀλεωρὴν
κἂν οἶνόν μοι μὴ 'γχῇς σὺ, πιεῖν τὸν ὄνον τόνδ' ἐσκεκόμισμαι
οἴνου μεστὸν, κᾆτ' ἐγχέομαι κλίνας, οὗτος δὲ κεχηνὼς,
βρωμησάμενος τοῦ σοῦ δίνου, μέγα καὶ στράτιον κατέπαρδεν,
ἆρ' οὐ μεγάλην ἀρχὴν ἄρχω,
καὶ τῆς τοῦ διὸς οὐδὲν ἐλάττω,
ὅστις ἀκούω ταὔθ' ἅπερ ὁ ζεὺς,
ἢν γοῦν ἡμεῖς θορυβήσωμεν,
πᾶς τίς φησι τῶν παριόντων
οἷον βροντᾷ τὸ δικαστήριον,
ὦ ζεῦ βασιλεῦ, κἂν ἀστράψω,
ποππύζουσι κἀγκεχόδασί με
οἱ πλουτοῦντες καὶ πάνυ σεμνοί,
καὶ σὺ δέδοικάς με μάλιστ' αὐτός,
νὴ τὴν δήμητρα δέδοικας, ἐγὼ
δ' ἀπολοίμην, εἴ σε δέδοικα.

Στροφή.

Χο. οὐ πώποθ' οὕτω καθαρῶς
οὐδενὸς ἠκούσαμεν, οὐ-
δὲ ξυνετῶς λέγοντος.

σύστημα.

Φι. οὐκ, ἀλλ' ἐρήμας ᾤμην οὕτω ῥᾳδίως φυγήσειν,
καλῶς γὰρ ᾔδειν ὡς ἐγὼ ταύτῃ κράτιστός εἰμι.

στροφή.

Χο. ὡς δὲ πάντ' ἐπελήλυθεν,
κοὐδὲν παρῆλθεν, ὥστ' ἔγωγ'
ηὐξανόμην ἀκούων,
κἂν μακάρων δικάζειν,
αὐτὸς ἔδοξα νήσοις,
ἡδόμενος λέγοντι.

σύστημα.

Φι. ὥσθ' οὗτος ἤδη σκορδινᾶται, κἄστιν οὐκ ἐν αὑτοῦ,
ἦ μὴν ἐγώ σε τήμερον βλέπειν σκύτη ποιήσω.

στροφή.

Χο. δεῖ δέ σε παντοίας πλέκειν
εἰς ἀπόφευξιν παλάμας,
τὴν γὰρ ἐμὴν ὀργὴν πεπᾶ-
ναι χαλεπὸν, μὴ πρὸς ἐμοῦ λέγοντι,
πρὸς ταῦτα μύλην ἀγαθὴν ὥρα ζητεῖν σοι καὶ νεόκοπτον
ἢν μή τι λέγῃς, ἥτις δυνατὴ τὸν ἐμὸν θυμὸν κατερεῖξαι.

Βδ. χαλεπὸν μὲν καὶ δεινῆς γνώμης καὶ μείζονος ἢ 'πὶ φυγωδοῖς,
ἰάσασθαι νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐντετοκυῖαν,
ἀτὰρ ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη. Φι. παῦσαι καὶ μὴ πατέριζε
εἰ μὴ γὰρ ὅπως δουλεύω 'γὼ τουτὶ ταχέως με διδάξεις,
οὐκ ἔστιν ὅπως οὐχὶ τεθνήξει, κἂν χρῇ σπλάγχνων μ' ἀπέχεσθαι.

Βδ. ἀκρόασαι νυν ὦ παππίδιον χαλάσας ὀλίγον τὸ μέτωπον,
καὶ πρῶτον μὲν λόγισαι φαύλως μὴ ψήφοις, ἀλλ' ἀπὸ χειρὸς
τὸν φόρον ἡμῖν ἀπὸ τῶν πόλεων συλλήβδην τὸν προσιόντα,
κἄξω τούτου τὰ τέλη χωρὶς, καὶ τὰς πολλὰς ἑκατοστὰς,

πρυτανεῖα, μέταλλ', ἀγοράς, λιμένας, μισθούς, καὶ δημιόπρατα
τούτων πλήρωμα, τάλαντ' ἐγγὺς δισχίλια γίνεται ἡμῖν,
ἀπὸ τούτου νῦν μισθὸν κατάθες τοῖσι δικασταῖς τοῦ ἐνιαυτοῦ,
ἓξ χιλιάσιν, κοὔπω πλείους ἐν τῇ χώρᾳ κατένασθε.
γίγνεται ἡμῖν ἑκατὸν δήπου καὶ πεντήκοντα τάλαντα.

Φι. οὐδ' ἡ δεκάτη τῶν προσιόντων ἡμῖν ἄρ' ἐγίγνεθ' ὁ μισθός.

Βδ. μὰ Δί' οὐ μέντοι καὶ ποῖ τρέπεται δ' ἤπειτα τὰ χρήματα τἄλλα

Φι. ἐς τούτους, τούς, οὐχὶ προδώσω τὸν ἀθηναίων κολοσυρτόν,
ἀλλὰ μαχοῦμαι περὶ τοῦ πλήθους αἰεί. Βδ. σὺ γὰρ ὦ πάτερ αὐτοὺς
ἄρχειν αἱρεῖ σαυτοῦ, τούτοις τοῖς ῥηματίοις περιπεφθείς,
κᾆθ' οὗτοι μὲν δωροδοκοῦσι κατὰ πεντήκοντα τάλαντα,
ἀπὸ τῶν πόλεων, ἐπαπειλοῦντες τοιαυτί, κἀναφοβοῦντες
δώσετε τὸν φόρον, ἢ βροντήσας τὴν πόλιν ὑμῶν ἀνατρέψω,
σὺ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀγαπᾷς τῆς σῆς, τοὺς ἀργελόφους περιτρώγων,
οἱ δὲ ξύμμαχοι ὡς ᾔσθοντο τόγε τὸν μὲν σύρφακα τὸν ἄλλον
ἐκκηθαρίου λαγαριζόμενον καὶ τραγαλίζοντα τὸ μηδέν,
σὲ μὲν ἡγοῦνται κόννου ψῆφον, τούτοισι δὲ δωροδοκοῦσιν
ὕρχας, οἶνον, δάπιδας, τυρόν, μέλι, σήσαμα, προσκεφάλαια
φιάλας, χλανίδας, στεφάνους, ὅρμους, ἐκπώματα, πλουθυγίειαν
σὺ δὲ γ' ὧν ἄρχεις, πολλὰ μὲν ἐν γῇ πολλὰ δ' ἐφ' ὑγρᾷ πιτυλεύσας,
οὐδεὶς οὐδὲ σκορόδου κεφαλὴν τοῖς ἑψητοῖσι δίδωσι.

Φι. μὰ Δί' ἀλλὰ παρ' εὐχαρίδου καὐτὸς τρεῖς ἄγλιθας μετέπεμψα
ἀλλ' αὐτήν μοι τὴν δουλείαν οὐκ ἀποφαίνων, ἀποκναίεις.

Βδ. οὐ γὰρ μεγάλη δουλεία 'στίν, τούτους μὲν ἅπαντας ἐν ἀρχαῖς
αὐτούς τ' εἶναι καὶ τοὺς κόλακας τοὺς τούτων, μισθοφοροῦντας,
σοὶ δ' ἤν τις γε διδῷ τοὺς τρεῖς ὀβολοὺς ἀγαπᾶν, οὓς αὐτὸς ἐλαύνων
καὶ πεζομαχῶν καὶ πολιορκῶν, ἐκτήσω πολλὰ πονήσας,
καὶ πρὸς τούτοις, ἐπιταττόμενος φοιτᾷς ὃ μάλιστά μ' ἀπάγχει
ὅταν εἰσελθὸν μειράκιόν σοι κατάπυγον χαιρέου υἱός,

ἂν δὲ διαβὰς διακινηθεὶς τῷ σώματι, καὶ τρυφερανθεὶς,
ἥκειν εἴπῃ πρῲ κἀν ὥρᾳ δικάσονθ' ὡς ὅστις ἂν ὑμῶν
ὕστερος ἔλθῃ τοῦ σημείου, τὸ τριώβολος οὐ κομιεῖται,
αὐτὸς δὲ φέρει τὸ συνηγορικὸν, δραχμὴν, κἂν ὕστερος ἔλθῃ·
καὶ κοινωνῶν τῶν ἀρχόντων ἑτέρῳ τινὶ τῶν μεθ' ἑαυτοῦ,
ἤν τις τι διδῷ τῶν φευγόντων ξυνθέντε τὸ πρᾶγμα δύ' ὄντε
ἐσπουδάκατον, κᾆθ' ὡς πρίον', ὁ μὲν, ἕλκει, ὁ δ' ἀντενέδωκεν.
σὺ δὲ χασκάζεις τὸν κωλακρέτην, τὸ δὲ πραττόμενόν σε λέληθεν.
Φι. ταυτί με ποιοῦσ'; οἴμοι τί λέγεις, ὥς μου τὸν θῖνα ταράττεις,
καὶ τὸν νοῦν μου προσάγεις μᾶλλον, κοὐκ οἶδ' ὅτι χρῆμά με ποιεῖς
Βδ. σκέψαι τοίνυν γ' ὡς ἐξόν σοι πλουτεῖν καὶ τοῖσιν ἅπασιν
ὑπὸ τῶν αἰεὶ δημιζόντων, οὐκ οἶδ' ὅποι ἐγκεκύκλησαι,
ὅστις πόλεων ἄρχων πλείστων, ἀπὸ τοῦ πόντου μέχρι σαρδοῦς
οὐκ ἀπολαύεις πλὴν τοῦθ' ὃ φέρεις ἀκαρῆ, καὶ τοῦτ' ἐρίῳ σοι,
ἐνστάζουσι κατὰ μικρὸν ἀεὶ τοῦ ζῆν οὕνεχ' ὥσπερ ἄλευρον,
βούλονται γάρ σε πένητ' εἶναι, καὶ τούτου οὕνεκ' ἔρρωσο,
ἵνα γινώσκῃς τὸν τιθασευτὴν, κᾆθ' ὅταν οὗτός γ' ἐπισίξῃ,
ἐπὶ τῶν ἐχθρόν τιν' ἐπιρρύξας, ἀγρίως αὐτοῖς ἐπιπηδᾷς,
εἰ γὰρ ἐβούλοντο βίον πορίσαι τῷ δήμῳ, ῥᾴδιον ἦν ἄν,
εἰσίν γε πόλεις χίλιαι, αἳ νῦν τὸν φόρον ἡμῖν ἀπάγουσι
τούτων εἴκοσιν ἄνδρας βόσκειν εἴ τις προσέταξεν ἑκάστῃ,
δύο μυριάδες τῶν δημοτικῶν ἔζων ἐν πᾶσι λαγῴοις,
καὶ στεφάνοισιν, παντοδαποῖσιν, καὶ πυῷ, καὶ πυριάτῃ,
ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες, καὶ τοῦ 'ν μαραθῶνι τροπαίου,
νῦν δ' ὥσπερ ἐλαιολόγοι, χωρεῖθ' ἅμα τῷ τὸν μισθὸν ἔχοντι.
Φι. οἴμοι, τί ποθ' ὥσπερ νάρκη μου κατὰ τῆς χειρὸς καταχεῖται,
καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κατέχειν, ἀλλ' ἤδη μαλθακός εἰμι.
Βδ. ἀλλ' ὁπόταν μὲν δείσωσ' αὐτοὶ, τὴν εὔβοιαν διδόασιν,
ὑμῖν, καὶ σῖτον ὑφίστανται κατὰ πεντήκοντα μεδίμνους,

ποιεῖν, ἔδοσαν δ᾽ οὐ πώποτε σοι, πλὴν πρώην πεντεμεδίμνους
καὶ ταῦτα μόλις ξενίας φεύγων;
ἔλαβες κατὰ χοίνικα, κριθῶν,
ὧν εἵνεκ᾽ ἐγώ σ᾽ ἀπέκλειον ἀεὶ,
βόσκειν ἐθέλων καὶ μὴ τούτους
ἐγχάσκειν σοι στομφάζοντας
καὶ νῦν ἀτεχνῶς ἐθέλω παρέχειν
ὅ, τι βούλει σοι
πλὴν κωλακρέτου γάλα πίνειν.

στροφὴ στίχων ια΄.

χο. ἦ που σοφὸς ἦν, ὅστις ἔφασκε πρὶν ἂν, ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς
οὐκ ἂν δικάσαις, σὺ γὰρ οὖν νῦν μοι νικᾶν, πολλῷ δεδόκησαι
ὥστ᾽ ἤδη τὴν ὀργὴν χαλάσας, τοὺς σκίμπωνας καταβάλλω,
ἀλλ᾽ ὦ τῆς ἡλικίας ἡμῖν τῆς αὐτῆς συνθιασῶτα
πιθοῦ πιθοῦ λόγοισι, μήδ᾽ ἄφρων γένῃ
μήδ᾽ ἀτενὴς ἄγαν γ᾽ ἀτεράμων τ᾽ ἀνήρ,
εἴθ᾽ ὤφελέ μοι κηδεμὼν ἢ ξυγγενὴς
εἶναί τις, ὅστις δὴ τοιαῦτ᾽ ἐνουθέτει
σοὶ δὲ νῦν τις τῶν θεῶν παρὼν ἐμφανὴς,
ξυλλαμβάνει τοῦ πράγματος,
καὶ δῆλος εὖ ποιῶν, σὺ δ᾽ αὖ παρὼν δέχου.

βδ. καὶ μὴν θρέψω γ᾽ αὐτὸν παρέχων
ὅσα πρεσβύτῃ ξύμφορα, χόνδρον
λείχειν, χλαῖναν μαλακὴν, σισύραν,
πόρνην ἥτις τὸ πέος τρίψει καὶ τὴν ὀσφῦν,
ἀλλ᾽ ὅτι σιγᾷ κοὐδὲν γρύζει,
τοῦτ᾽ οὐ δύναταί με προσέσθαι.

χο. νενουθέτηκεν αὐτὸν ἐς τὰ πράγματα,
οἷς πότ᾽ ἐπεμαίνετ᾽, ἔγνωκε γὰρ ἀρτίως ὅτι

λογίζεται τ' ἐκεῖνα πάνθ' ἁμαρτίας,
ἅσου παρακελεύοντος οὐκ ἐπείθετο
νῦν δ' ἴσως τοῖς σοῖς λόγοισι πείθεται,
καὶ φρονεῖ μέντοι μεθιστὰς ἐς τὸ λοιπὸν τὸν τρόπον,
πειθόμενός τε σοί. φι. ἰώ μοι μοι. βδ. οὗτος τί μοι βοᾷς,
φι. μή μοι τούτων μηδὲν ὑπίσχνου
κείνων ἔραμαι, κεῖθι γενοίμαν,
ἵν' ὁ κῆρυξ φησὶ τίς ἀψήφιστος ἀνιστάσθω,
κἀπισταίην ἐπὶ τοῖς κημοῖς
ψηφιζομένων ὁ τελευταῖος,
σπεῦδ' ὦ ψυχή. ποῦ μοι ψυχή,
πάρες ὦ σκιερά, μὰ τὸν ἡρακλέα,
μὴ νῦν ἔτ' ἐγὼ 'ν τοῖσι δικασταῖς,
κλέπτοντα κλέωνα λάβοιμι.
βδ. ἴθ' ὦ πάτερ πρὸς τῶν θεῶν ἐμοὶ πιθοῦ.
φι. τί πείθομαί σοι. βδ. λέγ' ὅτι βούλει πλὴν ἑνός,
φι. ποῖον φέρ' ἴδω. βδ. τοῦ μὴ δικάζειν. φι. τοῦτο δὲ,
ᾅδης διακρινεῖ πρότερον, ἢ 'γὼ πείσομαι.
βδ. σὺ δ' οὖν ἐπειδὴ τοῦτο κεχάρηκας ποιῶν,
ἐκεῖσε μὲν μηκέτι βάδιζ', ἀλλ' ἐνθάδε,
αὐτοῦ μένων, δίκαζε τοῖσιν οἰκέταις.
περὶ τοῦ, τί ληρεῖς. βδ. ταῦθ' ἅπερ ἐκεῖ πράττεται,
ὅτι τὴν θύραν ἀνέῳξεν ἡ σηκὶς λάθρα,
ταύτης ἐπιβολὴν ψηφιεῖ μίαν μόνην,
πάντως δὲ κἀκεῖ ταῦτ' ἔδρας ἑκάστοτε.
καὶ ταῦτα μὲν νῦν εὐλόγως ἢν ἐξέχῃ
εἵλη κατ' ὄρθρον, ἡλιάσει πρὸς ἥλιον,
ἐὰν δὲ νίφῃ, πρὸς τὸ πῦρ καθήμενος,
ὕοντος εἴσει, κἂν ἔγρῃ, μεσημβρινός,

οὐδείς σ' ἀποκλείσει, θεσμοθέτης τῇ κιγκλίδι.
φι. τουτί μ' ἀρέσκει. βδ. πρὸς δὲ τούτοις, ἢν δίκην
λέγῃ μακράν τις; οὐχὶ πεινῶν ἀναμενεῖς,
δάκνων σεαυτὸν καὶ τὸν ἀπολογούμενον.
φι. πῶς οὖν διαγινώσκειν καλῶς δυνήσομαι,
ὥσπερ πρότερον τὰ πράγματ' ἔτι μασώμενος.
βδ. πολλῷ γ' ἄμεινον, καὶ λέγεται γὰρ τουτονὶ,
ὡς οἱ δικασταὶ ψευδομένων τῶν μαρτύρων,
μόλις τὸ πρᾶγμ' ἔγνωσαν ἀναμασώμενοι.
φι. ἀνάτοι με πείθεις, ἀλλ' ἐκεῖν' οὔπω λέγεις.
τὸν μισθὸν ὁπόθεν λήψομαι. βδ. παρ' ἐμοῦ. φι. καλῶς,
αἴσχιστα γάρ τοι μ' εἰργάσατο λυσίστρατος
ὁ σκωπτόλης, δραχμὴν μετ' ἐμοῦ πρώην λαβὼν,
ἐλθὼν, διεκερμάτιζε μ' ἐν τοῖς ἰχθύσιν,
κἄπειτ' ἐπέθηκε τρεῖς λοπίδας μοι κεστρέων,
κἀγὼ 'νέκαμψ', ὀβολοὺς γὰρ ᾤμην λαβεῖν,
κᾆτα βδελυχθεὶς, ὀσφρόμενος ἐξέπτυσα,
κᾆθ' εἷλκον αὐτόν. βδ. ὁ δὲ τί πρὸς ταῦτ' εἶφ'. φι. ὅ τι;
ἀλεκτρυόνος μ' ἔφασκε κοιλίαν ἔχειν,
ταχὺ γοῦν καθέψεις τἀργύριον, ἦ δ' ὃς λέγων.
βδ. ὁρᾷς ὅσον περ δῆτα τοῦτο κερδαίνεις;
φι. οὐ πάνυ τι μικρὸν, ἀλλ' ὅπερ μέλλεις ποίει.
βδ. ἀνάμενε νῦν, ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἥξω φέρων.
φι. ὅρα τὸ χρῆμα, τὰ λόγι' ὡς περαίνεται,
ἠκηκόειν γὰρ ὡς ἀθηναῖοι ποτὲ,
δικάσοιεν ἐπὶ ταῖς οἰκίαισι τὰς δίκας,
καὶ τοῖς προθύροις ἐνοικοδομήσει πᾶς ἀνὴρ
αὑτῷ δικαστηρίδιον μικρὸν πάνυ
ὥσπερ ἑκάταιον πανταχοῦ πρὸ τῶν θυρῶν.

βδ. ἰδοὺ, τί ἔτ' ἐρεῖς, ὡς ἅπαντ' ἐγὼ φέρω,
ὅσαπερ γ' ἔφασκον, κἄτι πολλῷ πλείονα,
ἀμὶς μὲν ἢν οὐρητιάσῃς, αὑτηί,
παρὰ σοὶ κρεμήσετ' ἐγγὺς ἐπὶ τοῦ παττάλου.
φι. σοφόν γε τουτὶ καὶ γέροντι πρόσφορον,
ἐξηῦρες ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγουρίας.
βδ. καὶ πῦρ γε τουτὶ καὶ προσέστηκεν φακῆ,
ῥοφεῖν ἐὰν δέῃ τι. φι. τοῦτ' αὖ δεξιὸν,
κἂν γὰρ πυρέττω, τόν γε μισθὸν λήψομαι,
αὐτοῦ μένων γὰρ τὴν φακῆν ῥοφήσομαι,
ἀτὰρ, τί τὸν ὄρνιν ὡς ἔμ' ἐξηνέγκατε.
βδ. ἵνα γ' ἢν καθεύδῃς ἀπολογουμένου τινὸς,
ᾄδων ἄνωθεν ἐξεγείρῃ σ' οὑτοσί.
φι. ἓν ἔτι ποθῶ, τὰ δ' ἄλλ' ἀρέσκει μοι. βδ. τὸ τί.
φι. θηρῷον εἴπως ἐκκομίσαις τὸ τοῦ λύκου.
βδ. πάρεστι τουτὶ, καὐτὸς ὡναξ οὑτοσί.
φι. ὦ δέσποθ' ἥρως, ὡς χαλεπὸς ἄρ' ἦσθ' ἰδεῖν
οἷόσπερ ἡμῖν φαίνεται κλεώνυμος.
σιχ. οὔκουν ἔχει γ' οὐδ' αὐτὸς ἥρως ὢν ὅπλα.
βδ. εἰ θᾶττον ἐκαθίζου σὺ, θᾶττον ἂν δίκην
ἐκάλουν. φι. κάλει νυν, ὡς κάθημ' ἐγὼ πάλαι.
βδ. φέρε νυν, τίν' αὐτῷ πρῶτον εἰσαγάγω δίκην,
τί τις κακὸν δέδρακεν τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ,
ἡ θρᾷττα προσκαύσασα πρώην τὴν χύτραν.
φι. ἐπίσχες οὗτος, ὡς ὀλίγου μ' ἀπώλεσας,
ἄνευ δρυφάκτου τὴν δίκην μέλλεις καλεῖν,
ὃ πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν κατεφαίνετο;
βδ. μὰ τὸν δί' οὐ πάρεστιν, ἀλλ' ἐγὼ δραμὼν
αὐτὸς κομιοῦμαι, τόγε παραυτίκ' ἔνδοθεν,

τί ποτε τὸ χρῆμ᾽ ὡς δεινὸν ἡ φιλοχωρία,
οἰκ. βάλλ᾽ ἐς κόρακας, τοιουτονὶ τρέφειν κύνα.
βδ. τί δ᾽ ἔστιν ἐτεόν. οἰκ. οὐ γὰρ ὁ λάβης ἀρτίως
ὁ κύων παράξας ἐς τὸν ἰπνὸν ἁρπάσας
τροφαλίδα τυροῦ σικελικὴν, κατεδήδοκε;
βδ. τοῦτ᾽ ἆρα πρῶτον τἀδίκημα τῷ πατρὶ
εἰσακτέον μοι, σὺ δὲ κατηγόρει παρών.
οἰκ. μὰ δί᾽ οὐκ ἔγωγ᾽, ἀλλ᾽ ἅτερός φησι κύων
κατηγορήσειν, ἤν τις εἰσάγῃ γραφήν.
βδ. ἴθι νυν, ἄγ᾽ αὐτὼ δεῦρο. οἰκ. ταῦτα χρὴ ποιεῖν.
φι. τουτὶ, τί ἐστι. οἰκ. χοιροκομεῖον ἑστίας.
φι. εἶθ᾽ ἱεροσυλήσας φέρεις; οἰκ. οὔκ, ἀλλ᾽ ἵνα
ἀφ᾽ ἑστίας ἀρχόμενος ἐπιτρίψω τινά.
φι. ἀλλ᾽ εἴσαγ᾽ ἀνύσας, ὡς ἐγὼ τιμᾶν βλέπω.
βδ. φέρε νυν, ἐνέγκω τὰς σανίδας, καὶ τὰς γραφάς.
φι. οἴμοι διατρίβεις, κἀπολεῖς τετριμμένων
ἐγὼ δ᾽ ἀλοκίζειν ἐδεόμην τὸ χωρίον,
ἰδοὺ κάλει νυν. βδ. ταῦτα δή. φι. τίς οὑτοσὶ
ὁ πρῶτός ἐστιν. βδ. ἐς κόρακας ὡς ἄχθομαι,
ὁτιὴ 'πελαθόμην τοὺς καδίσκους ἐκφέρειν.
φι. οὗτος σὺ ποῖ θεῖς. βδ. ἐπὶ καδίσκους. φι. μηδαμῶς.
ἐγὼ γὰρ εἶχον τούσδε τοὺς ἀρυστίχους.
βδ. κάλλιστα τοίνυν, πάντα γὰρ πάρεστι νῷν,
ὅσων δεόμεθα, πλήν γε δὴ τῆς κλεψύδρας.
φι. ἡδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν, οὐχὶ κλεψύδρα;
βδ. εὖ γ᾽ ἐκπορίζεις αὐτὰ, κἀπιχωρίως,
ἀλλ᾽ ὡς τάχιστα πῦρ τις ἐξενεγκάτω,
καὶ μυρρίνας καὶ τὸν λιβανωτὸν ἔνδοθεν,
ὅπως ἂν εὐξώμεθα πρῶτα τοῖς θεοῖς.

χο. καὶ μὴν ἡμεῖς αὐθὶ ταῖς σπονδαῖς καὶ ταῖς εὐχαῖς
φήμην ἀγαθὴν λέξομεν ὑμῖν
ὅτι γενναίως ἐκ τοῦ πολέμου
καὶ τοῦ νείκους ξυνέβητον.
βδ. εὐφημία μὲν πρῶτα νῦν ὑπαρχέτω.
χο. ὦ φοῖβ' ἄπολλον πύθι' ἐπ' ἀγαθῇ τύχῃ
τὸ πρᾶγμ' ὃ μηχανᾶται,
ἔμπροσθεν οὗτος τῶν θυρῶν.
ἅπασιν ἡμῖν ἁρμόσαι
ὡς παυσαμένοισι τῶν πλανῶν
ἰήιε παιάν.
βδ. ὦ δέσποτ' ἄναξ, γεῖτον ἀγυιεῦ, τοὐμοῦ προθύρου πρὸς πύλας
δέξαι τελετὴν καινὴν ὦναξ, ἣν τῷ πατρὶ καινοτομοῦμεν,
παῦσόν τ' αὐτοῦ τουτὶ τὸ λίαν στρυφνὸν καὶ πρίνινον ἦθος,
ἀντὶ σιραίου, μέλιτος σμικρὸν τῷ θυμιδίῳ παραμίξας,
ἤδη δ' εἶναι τοῖς ἀνθρώποις ἤπιον αὐτόν,
τοὺς φεύγοντάς τ' ἐλεεῖν μᾶλλον τῶν γραψαμένων.
καὶ πιδακρύειν ἀντιβολούντων,
καὶ παυσάμενον τῆς δυσκολίας,
ἀπὸ τῆς ὀργῆς, τὴν ἀκαλήφην ἀφελέσθαι.

στροφὴ κώλων ϛ'.

χο. ξυνευχόμεσθά σοι, κἀπᾴδομεν νέαισιν ἀρχαῖς,
οὕνεκά γε τῶν προλελεγμένων,
εὖνοι γάρ ἐσμεν ἐξ ὅτου
τὸν δῆμον ᾐσθόμεσθά σου
φιλοῦντος ὡς οὐδεὶς ἀνήρ,
τῶν νῦν γε σοῦ νεωτέρων.
βδ. εἴ τις θύρασιν ἡλιαστὴς εἰσίτω,
ὡς ἡνίκ' ἂν λέγωσιν οὐκ εἰσφρήσομεν

φι. τίς ἆρ' ὁ φεύγων οὗτος, ὅσον ἁλώσεται.
θε. ἀκούετ' ἤδη τῆς γραφῆς ἧς ἐγράψατο,
κύων κυδαθηναιεὺς, λάβητ' αἰξωνέα
τὸν τυρὸν ἀδικεῖν ὅτι μόνος κατήσθιε
τὸν σικελικὸν, τίμημα κλῳὸς σύκινος.
φι. θάνατος μὲν οὖν κύνειος, ἢν ἅπαξ ἁλῷ.
βδ. καὶ μὴν ὁ φεύγων οὑτοσὶ λάβης πάρα.
φι. ὦ μιαρὸς οὗτος, ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει.
οἷον σεσηρὼς ἐξαπατήσειν μ' οἴεται,
ποῦ δ' οὑδιώκων, ὁ κυδαθηναιεὺς κύων.
κύ. αὖ αὖ. βδ. πάρεστιν ἕτερος οὗτος αὖ λάβης,
ἀγαθός γ' ὑλακτεῖν καὶ διαλείχειν τὰς χύτρας.
κύ. σίγα. κάθιζε, σὺ δ' ἀναβὰς κατηγόρει.
φι. φέρε νυν, ἅμα τήνδ' ἐγχεάμενος κἀγὼ ῥοφῶ.
θε. τῆς μὲν γραφῆς ἠκούσαθ' ἣν ἐγραψάμην
ἄνδρες δικασταὶ τουτονὶ, δεινότατα γὰρ
ἔργων δέδρακε κἀμὲ, καὶ ῥυππαπαὶ,
ἀποδρὰς γὰρ εἰς τὴν γωνίαν τυρὸν πολὺν
κατεσικέλιζε κἀνέπλητ' ἐν τῷ σκότῳ.
φι. νὴ τὸν δί' ἀλλὰ δῆλός ἐστ' ἐμοὶ δέ τοι,
τυροῦ κάκιστον ἀρτίως ἐνήρυγεν,
ὁ βδελυρὸς οὗτος, κοὐ μετέδωκ' αἰτοῦντί μοι
καί τοι τίς ὑμᾶς εὖ ποιεῖν δυνήσεται,
ἢν μή τι κἀμοί τις προβάλλῃ τῷ κυνί.
θε. οὐδὲν μετέδωκεν οὐδὲ τῷ κοινῷ γ' ἐμοί.
φι. θερμὸς γὰρ ἁνὴρ οὐδὲν ἧττον φακῆς.
βδ. πρὸς τῶν θεῶν μὴ προκαταγίνωσκ' ὦ πάτερ,
πρὶν ἄν γ' ἀκούσῃς ἀμφοτέρων. φι. ἀλλ' ὦγαθὲ,
τὸ πρᾶγμα φανερόν ἐστιν. αὐτὸ γὰρ βοᾷ.

βδ. μὴ νυν ἀφῆτέ γ' αὐτὸν ὡς ὄντ' αὖ πολὺ
κυνῶν ἁπάντων ἄνδρα μονοφαγίστατον
ὅστις περιπλεύσας τὴν θυείαν ἐν κύκλῳ,
ἐκ τῶν πόλεων τὸν σκῖρρον ἐξεδήδοκεν.
φι. ἐμοὶ δέ γ', οὐκ ἔστ' οὐδὲ τὴν ὑδρίαν πλάσαι.
κυ. πρὸς ταῦτα τοῦτον κολάσατ' οὐ γὰρ ἄν ποτε
τρέφειν δύναιτ' ἂν μία λόγχη κλέπτα δύω
ἵνα μὴ κεκλάγγω διακενῆς ἄλλως ἐγὼ,
ἐὰν δὲ μὴ τὸ λοιπὸν οὐ κεκλάγξομαι.
φι. ἰοὺ ἰοὺ ὅσας κατηγόρησε τὰς πανουργίας,
κλέπτον τὸ χρῆμα τἀνδρὸς, οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ,
ὦ 'λεκτρυὼν νὴ τὸν δί' ἐπιμύει γέ τοι.
ὁ θεσμοθέτης, ποῦ 'σθ' οὗτος, ἀμίδα μοι δότω.
βδ. αὐτὸς καθελοῦ, τοὺς μάρτυρας γὰρ ἐσκαλῶ
λάβητι μάρτυρας παρεῖναι, τρύβλιον
δοίδυκα, τυρόκνηστιν, ἐσχάραν, χύτραν,
καὶ τἄλλα τὰ σκεύη τὰ προσκεκαυμένα,
ἀλλ' ἔτι σύ γ' οὐρεῖς, καὶ καθίζεις οὐδέπω,
τοῦτον δέ γ' οἶμ' ἐγὼ χεσεῖσθαι τήμερον.
βδ. οὐκ αὖ σὺ παύσει χαλεπὸς ὢν καὶ δύσκολος.
καὶ ταῦτα τοῖς φεύγουσιν, ἀλλ' ὀδὰξ ἔχει;
φι. ἀνάβαιν' ἀπολογοῦ, τί σεσιώπηκας λέγε.
βδ. ἀλλ' οὐκ ἔχειν οὗτος γ' ἔοικεν ὅ, τι λέγῃ.
φι. οὐκ, ἀλλ' ἐκεῖνό μοι δοκεῖ πεπονθέναι
ὅπερ ποτὲ φεύγων ἔπαθε καὶ θουκυδίδης,
ἀπόπληκτος ἐξαίφνης ἐγένετο τὰς γνάθους.
βδ. πάρεχ' ἐκποδὼν, ἐγὼ γὰρ ἀπολογήσομαι,
χαλεπὸν μὲν ὦνδρες ἐστὶ διαβεβλημένους
ὑπεραποκρίνεσθαι κυνὸς, λέξω δ' ὅμως,

ἀγαθὸς γάρ ἐστι, καὶ διώκει τοὺς λύκους.
φι. κλέπτης μὲν οὖν οὗτός γε καὶ ξυνωμότης,
βδ. μὰ δί᾽ ἀλλ᾽ ἄριστός ἐστι τῶν νυνὶ κυνῶν,
οἷός τε πολλοῖς προβατίοις ἐφεστάναι.
φι. τί οὖν ὄφελος τὸν τυρὸν εἰ κατεσθίει.
βδ. ὅτι σοῦ προμάχεται καὶ φυλάττει τὴν θύραν,
καὶ τἄλλ᾽ ἄριστός ἐστιν, εἰ δ᾽ ὑφείλετο,
σύγγνωθι, κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταται.
βδ. ἐγὼ δ᾽ ἐβουλόμην ἂν, οὐδὲ γράμματα,
ἵνα μὴ κακουργῶν ἐνέγραφ᾽ ἡμῖν τὸν λόγον.
βε. ἄκουσον ὦ δαιμόνιε μοῦ τῶν μαρτύρων,
ἀνάβηθι τυρόκνηστι, καὶ λέξον μέγα.
σὺ γὰρ ταμιεύουσ᾽ ἔτυχες. ἀπόκριναι σαφῶς,
εἰ μὴ κατέκνησας τοῖς στρατιώταις ἃ λάβες
βδ. φησὶ κατακνῆσαι. φι. νὴ δί᾽ ἀλλὰ ψεύδεται.
βδ. ὦ δαιμόνι᾽ ἐλέει ταλαιπωρουμένους,
οὗτος γὰρ ὁ λάβης, καὶ τραχήλι᾽ ἐσθίει,
καὶ τὰς ἀκάνθας, κοὐδέποτ᾽ ἐν ταὐτῷ μένει,
ὁ δ᾽ ἕτερος οἷός ἐστιν οἰκουρὸς μόνον,
αὐτοῦ μένων γὰρ, ἅττ᾽ ἂν εἴσω τις φέρῃ,
τούτων μεταιτεῖ τὸ μέρος, εἰ δὲ μὴ, δάκνει.
φι. αἰβοῖ, τί κακόν ποτ᾽ ἔσθ᾽ ὅτῳ μαλάττομαι
κακόν τι περιβαίνει με κἀναπείθομαι.
βδ. ἴθ᾽ ἀντιβολῶ σ᾽ οἰκτείρατ᾽ αὐτὸν ὦ πάτερ,
καὶ μὴ διαφθείρητε, ποῦ τὰ παιδία,
ἀναβαίνετ᾽ ὦ πόνηρα, καὶ κνυζούμενα,
αἰτεῖτε, κἀντιβολεῖτε, καὶ δακρύετε.
φι. κατάβα, κατάβα, κατάβα. βδ. καταβήσομαι.
καίτοι τὸ κατάβα τοῦτο πολλοὺς

ἐξηπάτηκεν, ἀτὰρ ὅμως καταβήσομαι.
φι. ἐς κόρακας, ὡς οὐκ ἀγαθόν ἐστί γε τὸ ῥοφεῖν
ἐγὼ γὰρ ἀπεδάκρυσα νῦν γνώμην ἐμὴν.
οὐδέποτέ γ' ἀλλ' ἢ τῆς φακῆς πεπλησμένος.
βδ. οὔκουν ἀποφεύγει δῆτα. φι. χαλεπὸν εἰδέναι.
βδ. ἴθ' ὦ πατρίδιον, ἐπὶ τὰ βελτίω τρέπου,
τηνδὶ λαβὼν τὴν ψῆφον ἐπὶ τὸν ὕστερον
μύσας παρᾷξον, κἀπόλυσον ὦ πάτερ.
φι. οὐ δῆτα κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
βδ. φέρε νύν σε τηνδὶ τὴν ταχίστην περιάγω.
φι. ὅδ' ἔσθ' ὁ πρότερος. βδ. οὗτος. φι. αὕτη 'ντευθενί.
βδ. ἐξηπάτηται κἀπολέλυκεν οὐχ ἑκών.
φι. φέρ' ἐξεράσω, πῶς ἄρ' ἠγωνίσμεθα.
βδ. δείξειν ἔοικεν ἐκπέφευγας ὦ λάβης,
πάτερ πάτερ τί πέπονθας; φι. οἴμοι ποῦ 'σθ' ὕδωρ.
βδ. ἔπαιρ' ἔπαιρε σαυτόν. φι. εἰπὲ νῦν ἐκεῖνό μοι
ὄντως ἀπέφυγε; βδ. νὴ δί'. φι. οὐδέν εἰμ' ἄρα.
βδ. μὴ φροντίσῃς ὦ δαιμόνι' ἀλλ' ἀνίστασο.
φι. πῶς οὖν ἐμαυτῷ τοῦτ' ἐγὼ ξυνείσομαι,
φεύγοντ' ἀπολύσας ἄνδρα, τί ποτε πείσομαι,
ἀλλ' ὦ πολυτίμητοι θεοὶ, ξύγγνωτέ μοι,
ἄκων γὰρ αὔτ' ἔδρασα, κοὐ τοὐμοῦ τρόπου.
βδ. καὶ μηδὲν ἀγανάκτει γ' ἐγὼ γάρ σ' ὦ πάτερ
θρέψω καλῶς, ἄγων μετ' ἐμαυτοῦ πανταχοῦ,
ἐπὶ δεῖπνον, ἐς ξυμπόσιον, ἐπὶ θεωρίαν,
ὥσθ' ἡδέως διάγειν σε τὸν λοιπὸν χρόνον
κοὐκ ἐγχανεῖταί σ' ἐξαπατῶν ὑπέρβολος
ἀλλ' εἰσίωμεν. φι. ταῦτά νυν γ' εἴπερ δοκεῖ.

Κομμάτιον κώλων ζ'.

χο. ἀλλ' ἴτε χαίροντες ὅποι βούλεσθ', ὑ-
μεῖς δέ γε ταχέως, ὦ μυρι-
άδες ἀναρίθμητοι, νῦν
μὲν τὰ μέλλοντ' εὖ λέγεσθαι,
μὴ πέσῃ φαύλως χαμᾶζ' εὐλαβεῖσθε,
τοῦτο γὰρ σκαιῶν θεατῶν
ἔστι πάσχειν κοὐ πρὸς ὑμῶν.

παράβασις στίχων λς'. καὶ κώλων θ'.

νῦν αὖτε λεῴ, προσέχετε τὸν νοῦν, εἴπερ καθαρόν τι φιλεῖτε.
μέμψασθαι γὰρ τοῖσι θεαταῖς ὁ ποιητὴς νῦν ἐπιθυμεῖ
ἀδικεῖσθαι γάρ φησι, πρότερος πόλλ' αὐτοὺς εὖ πεποιηκώς,
τὰ μὲν οὐ φανερῶς, ἀλλ' ἐπικουρῶν κρύβδην ἑτέροισι ποιηταῖς
μιμησάμενος τὴν εὐρυκλέους μαντείαν καὶ διάνοιαν,
εἰς ἀλλοτρίας γαστέρας ἐνδὺς, κωμῳδικὰ πολλὰ χέασθαι,
μετὰ τοῦτο δὲ καὶ φανερῶς ἤδη κινδυνεύων καθ' ἑαυτὸν,
οὐκ ἀλλοτρίων ἀλλ' οἰκείων μουσῶν στόμαθ' ἡνιοχήσας,
ἀρθεὶς δὲ μέγας, καὶ τιμηθεὶς ὡς οὐδεὶς πώποτ' ἐν ὑμῖν,
οὐκ ἐκτελέσαι φησὶν ἐπαρθεὶς, οὐδ' ὀγκῶσαι τὸ φρόνημα,
οὐδὲ παλαίστρας περικωμάζειν πειρῶν, οὐδ' εἴ τις ἐραστὴς
κωμῳδεῖσθαι παιδίχ' ἑαυτοῦ μισῶν, ἔσπευδε πρὸς αὐτὸν,
οὐδενὶ πώποτέ φησι πείθεσθαι γνώμην τιν' ἔχων ἐπιεικῆ,
ἵνα τὰς μούσας αἷσι χρῆται μὴ προαγωγοὺς ἀποφήνῃ,
οὐδ' ὅτε πρῶτον ἦρξε διδάσκειν, ἀνθρώποις φήσ' ἐπιθέσθαι
ἀλλ' ἡρακλέους ὀργήν τιν' ἔχων, τοῖσι μεγίστοις ἐπιχειρᾶν,
θρασέως ξυστὰς εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι
οὗ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν κύννης ἀκτῖνες ἔλαμπον
ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἐλιχμῶν,
περὶ τὴν κεφαλὴν φωνὴν δ' εἶχε χαράδρας ὄλεθρον τετοκυίας.

φώκης δ' ὀσμὴν, λαμίας δ' ὄρχεις ἀπλύτους, πρωκτὸν δὲ καμήλου
τοιοῦτον ἰδὼν τέρας, οὔ φησιν δείσας καταδωροδοκῆσαι,
ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν ἔτι καὶ νυνὶ πολεμεῖ, φησίν τε μετ' αὐτοῦ,
τοῖς ἠπιάλοις ἐπιχειρῆσαι πέρυσιν, καὶ τοῖς πυρετοῖσιν
οἳ τοὺς πατέρας τ' ἦγχον νύκτωρ, καὶ τοὺς πάππους ἀπέπνιγον.
κατακλινόμενοί τ' ἐπὶ ταῖς κοίταις ἐπὶ τοῖσιν ἀπράγμοσιν ἡμῶν
ἀντωμοσίας, καὶ προσκλήσεις, καὶ μαρτυρίας συνεκόλλων
ὥστ' ἀναπηδᾶν δειμαίνοντας πολλοὺς, ὡς τὸν πολέμαρχον
τοιόνδ' εὑρόντες ἀλεξίκακον τῆς χώρας τῆσδε καθαρτὴν,
πέρυσιν καταπρούδοτε, καινοτάταις σπείροντ' αὐτὸν διανοίαις.
ἃς ὑπὸ τοῦ μὴ γνῶναι καθαρῶς ὑμεῖς, ἐποιήσατ' ἀναλδεῖς,
καίτοι σπένδων πόλλ', ἐπὶ πολλοῖσιν ὄμνυσι τὸν διόνυσον,
μὴ πώποτ' ἀμείνον' ἔπη τούτων κωμῳδικὰ μηδέν' ἀκοῦσαι,
τοῦτο μὲν οὖν ἔσθ' ὑμῖν αἰσχρὸν, τοῖς μὴ γνοῦσιν παραχρῆμα,
ὁ δὲ ποιητὴς οὐδὲν χείρων παρὰ τοῖσι σοφοῖς νενόμισται,
εἰ παρελαύνων τοὺς ἀντιπάλους, τὴν ἐπίνοιαν ξυνέτριψεν.

ἀλλὰ τὸ λοιπὸν, τῶν ποιητῶν,
ὦ δαιμόνιοι, τοὺς ζητοῦντας
καινόν τι λέγειν κἀξευρίσκειν
στέργετε μᾶλλον καὶ θεραπεύετε
καὶ τὰ νοήματα σώζεσθ' αὐτῶν.
ἐσβάλλετε δ' εἰς τὰς κιβωτοὺς
μετὰ τῶν μήλων, κἂν ταῦτα ποιῆ
θ' ὑμῖν δι' ἔτους τῶν ἱματίων,
ὀζήσει δεξιότητος.

ᾠδὴ καὶ στροφὴ κώλων ια'.

χο. ὦ πάλαι ποτ' ὄντες ἡμεῖς, ἄλκιμοι μὲν ἐν χοροῖς,
ἄλκιμοι δ' ἐν μάχαισιν
καὶ κατ' αὐτὸ δὴ τοῦτο μόνον, ἄνδρες μαχιμώτατοι,

πρίν ποτ' ἦν πρὶν ταῦτα, νῦν
δ' οἴχεταί γε, κύκνου τε πολιώτεραι δὴ,
αἵδ' ἐπανθοῦσι θρίχες,
ἀλλὰ κἀκ τῶν λειψάνων
δεῖ τῶνδε ῥώμην νεανικὴν ἔχειν, ἐγὼ
τοὐμὸν νομίζω γῆρας εἶναι κρεῖττον, ἢ πολ
λῶν κικίννους νεανιῶν
καὶ σχῆμα, κεὐρυπρωκτίαν.

Ἐπίρρημα στίχων κ΄.

χο. εἴ τις ὑμῶν ὦ θεαταὶ τὴν ἐμὴν ἰδὼν φύσιν
εἶτα θαυμάζει μ' ὁρῶν μέσον ἐσφηκωμένον, ἢ τίς
ἡμῶν 'στιν ἡ 'πίνοια τῆσδε τῆς ἐγκεντρίδος,
ῥᾳδίως ἐγὼ διδάξω, κἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν,
ἐσμὲν ἡμεῖς οἷς πρόσεστι τοῦτο τὸ ὑρροπύγιον,
ἀττικοὶ, μόνοι δικαίως εὐγενεῖς αὐτόχθονες,
ἀνδρικώτατον γένος, καὶ πλεῖστα τήνδε τὴν πόλιν
ὠφελῆσαν ἐν μάχαισιν, ἡνίκ' ἦλθεν ὁ βάρβαρος
τῷ καπνῷ τύφων ἅπασαν τὴν πόλιν, καὶ πυρπολῶν,
ἐξελεῖν ἡμῶν, μενοινῶν πρὸς βίαν τἀνθρήνια,
εὐθέως γὰρ ἐκδραμόντες, ξὺν δορὶ ξὺν ἀσπίδι,
ἐμαχόμεσθ' αὐτοῖσι, θυμὸν ὀξίνην πεπωκότες,
στὰς ἀνὴρ παρ' ἄνδρ' ὑπ' ὀργῆς τὴν χελώνην ἐσθίων,
ὑπὸ δὲ τῶν τοξευμάτων, οὐκ ἦν ἰδεῖν τὸν οὐρανόν,
ἀλλ' ὅμως, ἀπεωσάμεσθα ξὺν θεοῖς πρὸς ἑσπέρᾳ
γλαῦξ, γὰρ ἡμῶν πρὶν μάχεσθαι, τὸν στρατὸν διέπτατο
εἶτα δ' ἑπόμεσθα θυννάζοντες εἰς τοὺς θυλάκους,
οἱ δ' ἔφευγον, τὰς γνάθους καὶ τὰς ὀφρῦς κεντούμενοι
ὥστε παρὰ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ καὶ νῦν ἔτι,
μηδὲν ἀττικοῦ καλεῖσθαι σφηκὸς ἀνδρικώτερον.

Ἀντῳδὴ καὶ ἀντιστροφὴ κώλων ια'.

χο. ἆρα δεινὸς ἦ τόθ', ὥστε πάντα μὴ δεδοικέναι
καὶ κατεστρεψάμην γε,
τοὺς ἐναντίους, πλέων ἐκεῖσε ταῖς τριήρεσιν,
οὐ γὰρ ἦν ἡμῖν ὅπως
ῥῆσιν εὖ λέξειν ἐμέλλομεν τότ' οὐδὲ
συκοφαντήσειν τινὰ,
φροντὶς, ἀλλ' ὅς ἂν ἐρέτης
ἔσοιτ' ἄριστος, τοιγαροῦν πολλὰς πόλεις,
μήδων ἑλόντες, αἰτιώτατοι φέρεσθαι,
καὶ τὸν φόρον δεῦρ' ἐς μὲν ὃν
κλέπτουσιν οἱ νεώτεροι.

Ἀντεπίρρημα στίχων κ'.

χο. πολλαχοῦ σκοποῦντες, ἡμᾶς εἰς ἅπανθ' εὑρήσετε,
τοὺς τρόπους καὶ τὴν δίαιταν, σφηξὶν ἐμφερεστάτους
πρῶτα μὲν γὰρ οὐδὲν ἡμῶν ζῷον ἠρεθισμένον,
μᾶλλον ὀξύθυμόν ἐστιν, οὐδὲ δυσκολώτερον,
εἶτα τἆλλ' ὅμοια πάντα σφηξὶν μηχανώμεθα
συλλέγοντες γὰρ καθεσμοὺς ὥσπερ εἰ τ' ἀνθρήνια,
οἱ μὲν, ἡμῶν οὗπερ ἄρχων, οἱ δὲ παρὰ τοὺς ἕνδεκα,
οἱ δ' ἐν ᾠδείῳ δικάζουσ', οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχίοις,
ξυμβεβυσμένοι, πυκνὸν νεύοντες εἰς τὴν γῆν, μόλις
ὥσπερ οἱ σκώληκες, ἐν τοῖς κυττάροις κινούμενοι,
ἔς τε τὴν ἄλλην δίαιταν ἐσμὲν εὐπορώτατοι
πάντα γὰρ κεντοῦμεν ἄνδρα, κἀκποριζόμεσθα βίον,
ἀλλὰ γὰρ κηφῆνες ἡμῖν εἰσιν ἐγκαθήμενοι,
οὐκ ἔχοντες κέντρον. οἳ μένοντες ἡμῶν τοῦ φόρου
τὸν γόνον κατεσθίουσιν, οὐ ταλαιπωρούμενοι.
τοῦτο δ' ἔστ' ἄλγιστον, ὑμῶν ἤν τις ἀστράτευτος ὢν

ἐκφορεῖ τὸν μισθὸν ἡμῶν, τῆσδε τῆς χώρας ὕπερ
μήτε κώπην, μήτε λόγχην, μήτε φλύκταιναν λαβών,
ἀλλά μοι δοκεῖ τὸ λοιπὸν τῶν πολιτῶν ἔμβραχυ,
ὅστις ἂν μὴ 'χῃ τὸ κέντρον, μὴ φέρειν τριώβολον,

φι. οὔτοι ποτὲ ζῶν τοῦτον ἀποδυθήσομαι,
ἐπεὶ μόνος μ' ἔσωσε παρατεταγμένον,
ὅθ' ὁ βορέας ὁ μέγας ἐπεστρατεύσατο.
βδ. ἀγαθὸν ἔοικας οὐδὲν ἐπιθυμεῖν παθεῖν.
φι. μὰ τὸν δί', οὐ γὰρ οὐδαμῶς μοι ξύμφορον,
καὶ γὰρ πρότερον ἐπ' ἀνθρακίδων πεπλησμένος
ἀπέδωκ' ὀφείλων τῷ γναφεῖ τριώβολον.
βδ. ἀλλ' οὖν πεπειράσθω γ' ἐπειδήπερ γ' ἅπαξ
ἐμοὶ σεαυτὸν παραδέδωκας εὖ ποιεῖν.
φι. τί οὖν κελεύεις δρᾶν με. βδ. τὸν τρίβων' ἄφες,
τηνδὶ δὲ χλαῖναν ἀναβαλοῦ τριβωνικῶς.
φι. ἔπειτα παῖδας χρὴ φυτεύειν καὶ τρέφειν
ὅθ' οὑτοσί με νῦν ἀποπνῖξαι βούλεται;
βδ. ἔχ' ἀναβαλοῦ, τηνδὶ λαβὼν καὶ μὴ λάλει.
φι. τουτὶ τὸ κακὸν τί ἐστι πρὸς πάντων θεῶν.
βδ. οἱ μὲν καλοῦσι περσίδ', οἱ δὲ καυνάκην
φι. ἐγὼ δὲ σισύραν ᾠόμην θυμαιτίδα.
βδ. κοὐ θαῦμά γ' ἐς σάρδεις γὰρ οὐκ ἐλήλυθας,
ἔγνως γὰρ ἄν, νῦν δ' οὐχὶ γιγνώσκεις. φι. ἐγώ;
μὰ τὸν δί' οὐ τοίνυν γ' ἀτὰρ δοκεῖ γέ μοι
ἐοικέναι μάλιστα μορύχου σάγματι.
βδ. οὔκ, ἀλλ' ἐν ἐκβατάνοισι ταῦθ' ὑφαίνεται.
φι. ἐν ἐκβατάνοισι γίγνεται κρόκης χόλιξ;
βδ. πόθεν ὦ 'γαθ', ἀλλὰ τοῦτο τοῖσι βαρβάροις
ὑφαίνεται πολλαῖς δαπάναις, αὕτη γέ τοι

ἐρίων ταλάντων καταπέπωκε ῥᾳδίως.

φι. οὐκοῦν ἐριώλην δῆτ' ἐχρῆν ταύτην καλεῖν,
δικαιότερόν γ' ἢ καυνάκην. βδ. ἔχ' ὦγαθὲ,
καὶ στῆθί γ' ἀμπισχόμενος. φι. οἴμοι δείλαιος,
ὡς θερμὸν ἡ μιαρά τί μου κατήρυγεν.

βδ. οὐκ ἀναβαλεῖ; φι. μὰ δί' οὐκ ἔγωγ' ἀλλ' ὦγαθὲ
εἴπερ ἀνάγκη, κρίβανόν μ' ἀμπίσχετε.

βδ. φέρε ἀλλ' ἐγώ σε περιβαλῶ, σὺ δ' οὖν ἴθι

φι. καταθοῦ γε μέντοι καὶ κρεάγραν. βδ. τιὴ, τί δή.

φι. ἵν' ἐξέλῃς με, πρὶν διερρυηκέναι.

βδ. ἄγε νῦν, ἀπόδυε τὰς καταράτους ἐμβάδας,
τασδὶ δ' ἀνύσας ὑπόδυθι τὰς λακωνικάς.

φι. ἐγὼ γὰρ ἂν τλαίην ὑποδύσασθαί ποτε,
ἐχθρῶν παρ' ἀνδρῶν δυσμενῆ καττύματα.

βδ. ἔνθες ποτ' ὦ τᾶν κἀπόβαιν' ἐρρωμένως,
ἐς τὴν λακωνικὴν ἀνύσας. φι. ἀδικεῖς γέ με.
ἐς τὴν πολεμίαν ἀποβιβάζων τὸν πόδα.

βδ. φέρε καὶ τὸν ἕτερον. φι. μηδαμῶς τοῦτόν γ' ἐπεὶ
πάνυ, μισολάκων αὐτοῦ 'στιν εἷς τῶν δακτύλων.

βδ. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα. φι. κακοδαίμων ἐγὼ
ὅστις ἐπὶ γήρᾳ χίμετλον οὐδὲν λήψομαι.

βδ. ἄνυσόν ποθ' ὑποδυσάμενος, εἶτα πλουσίως,
ὡδὶ προβὰς, τρυφερόν τι διασαλακώνισον.

φι. ἰδοὺ, θεῶ τὸ σχῆμα, καὶ σκέψαι μ' ὅτῳ.
μάλιστ' ἔοικα τὴν βάδισιν τῶν πλουσίων.

βδ. ὅτῳ; δοθιῆνι σκόροδον ἠμφιεσμένῳ.

φι. καὶ μὴν προθυμοῦμαί γε σαυλοπρωκτιᾶν.

βδ. ἄγε νυν, ἐπιστήσει λόγους σεμνοὺς λέγειν,
ἀνδρῶν παρόντων πολυμαθῶν καὶ δεξιῶν.

φι. ἔγωγε. βδ. τίνα δῆτ' ἂν λέγοις. φι. πολλοὺς πάνυ
πρῶτον μὲν ὡς ἡ λαμί' ἁλοῦσ' ἐπέρδετο,
ἔπειτα δ' ὡς καρδοπίων τὴν μητέρα,
βδ. μή μοί γε μύθους, ἀλλὰ τῶν ἀνθρωπίνων,
οἵους λέγομεν μάλιστα τοὺς κατ' οἰκίαν.
φι. ἐγᾦδα τοίνυν τῶν γε πάνυ κατ' οἰκίαν,
ἐκεῖνον, ὡς οὕτω ποτ' ἦν μῦς καὶ γαλῆ.
βδ. ὦ σκαιὲ, κἀπαίδευτε θεογένης ἔφη,
τῷ κοπρολόγῳ, καὶ ταῦτα λοιδορούμενος
μῦς καὶ γαλᾶς μέλλεις λέγειν ἐν ἀνδράσιν.
φι. ποίους, τίνας δὲ χρὴ λέγειν. βδ. μεγαλοπρεπεῖς.
ὡς ξυνεθεώρεις ἀνδροκλεῖ καὶ κλεισθένει.
φι. ἐγὼ δὲ τεθεώρηκα πώποτ' οὐδαμοῦ.
πλὴν ἐς πάρον, καὶ ταῦτα δύ' ὀβολὼ φέρων.
βδ. ἀλλ' οὖν λέγειν χρή σ' ὡς ἐμάχετό γ' αὐτίκα,
ἐφουδίων παγκράτιον, ἀσκώνδας καλῶς
ἤδη γέρων ὢν καὶ πολιὸς ἔχων δέ τοι
πλευρὰν βαθυτάτην, καὶ χέρας, λαγόνας τε, καὶ
θώρακ' ἄριστον. φι. παῦε παῦ' οὐδὲν λέγεις,
πῶς δ' ἂν μαχέσαιτο παγκράτιον θώρακ' ἔχων.
βδ. οὕτως διηγεῖσθαι νομίζουσ' οἱ σοφοί,
ἀλλ' ἕτερον εἰπέ μοι παρ' ἀνδράσι ξένοις,
πίνων, σεαυτοῦ, ποῖον ἂν λέξαι δοκεῖς,
ἐπὶ νεότητος ἔργον ἀνδρικώτατον.
φι. ἐκεῖν' ἐκεῖν' ἀνδρειότατόν γε τῶν ἐμῶν,
ὅτ' ἐργασίωνος τὰς χάρακας ὑφειλόμην.
βδ. ἀπολεῖς με, ποίας χάρακας, ἀλλ' ὡς ἢ κάπρον
ἐδιώκαθές ποτ' ἢ λαγών, ἢ λαμπάδα,
ἔδραμες, ἀνευρὼν ὅ τι νεανικώτατον,

φι. ἐγᾦδα τοίνυν τόγε νεανικώτατον,
ὅτε τὸν δρομέα φαύλον, ὢν βούπαις ἔτι
εἷλον διώκων, λοιδορίας ψήφοιν δυοῖν.
βδ. παῦ᾽ ἀλλὰ δευρὶ κατακλινεὶς, προσμάνθανε,
ξυμποτικὸς εἶναι καὶ ξυνουσιαστικὸς,
φι. πῶς οὖν κατακλίνω φράζ᾽ ἀνύσας. βδ. εὐσχημόνως.
φι. ὡδὶ κελεύεις κατακλιθῆναι; βδ. μηδαμῶς.
φι. πῶς δαί. βδ. τὰ γόνατ᾽ ἔκτεινε, καὶ γυμναστικῶς
ὑγρὸν χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασιν,
ἔπειτ᾽ ἐπαίνεσόν τι τῶν χαλκωμάτων,
ὀροφὴν θέασαι, κρεκάδι᾽ αὐλῆς θαύμασον
ὕδωρ κατὰ χειρὸς, τὰς τραπέζας εἰσφέρειν
δειπνοῦμεν, ἀπονενίμμεθ᾽ ἤδη, σπένδομεν.
φι. πρὸς τῶν θεῶν, ἐνύπνιον ἑστιώμεθα.
βδ. αὐλητρὶς ἐνεφύσησεν, οἱ δὲ συμπόται
εἰσὶν, θέωρος, αἰσχίνης, φᾶνος, κλέων,
ξένος τις ἕτερος πρὸς κεφαλῆς ἀκέστορος
τούτοις ξυνὼν, τὰ σκόλι᾽ ὅπως δέξει καλῶς.
φι. ἀληθὲς, ὡς οὐδείς γε διακρίων δεδέξεται.
βδ. ἐγὼ εἴσομαι. καὶ δὴ γὰρ εἰμ᾽ ἐγὼ κλέων
ᾄδω δὲ πρῶτος ἁρμοδίου, δέξει δὲ σὺ,
οὐδεὶς πώποτ᾽ ἀνὴρ ἐγένετ᾽ ἀθηναῖος.
· οὐχ οὕτω γε πανοῦργος κλέπτης.
ι. τουτὶ σὺ δράσεις παραπολεῖ βοώμενος;
φύσει γὰρ ἐξολεῖν σε καὶ διαφθορεῖν,
καὶ τῆσδε τῆς γῆς ἐξελᾶν. φι. ἐγὼ δέ γε
ἐάν γ᾽ ἀπειλῇ, νὴ δί᾽ ἑτέραν ᾄσομαι.

Στροφὴ κώλων ιδ´.

χο. ὤνθρωφ᾽ οὗτος ὁ μαινόμενος τὸ μέγα κράτος,

ἀνατρέψεις ἔτι τὴν πόλιν, ἁ δ' ἔχει ῥοπᾶς
τί δ' ὅταν Θέωρος πρὸς ποδῶν κατακείμενος,
ᾄδῃ, κλέωνος λαβόμενος τῆς δεξιᾶς,
ἀδμήτου λόγον ὦ ταῖρε μαθὼν, τοὺς ἀγαθοὺς φίλει,
τούτῳ τί λέξεις σκόλιον. φι. ᾀδικῶς ἐγὼ
οὐκ ἔστιν ἀλωπεκίζειν,
οὐδ' ἀμφοτέροις γίγνεσθαι φίλον,

βδ. μετὰ τοῦτον αἰσχίνης ὁ σέλλου δέξεται
ἀνὴρ σοφὸς, καὶ μουσικὸς, κᾆτ' ᾄσεται
χρήματα καὶ βίαν,
κλειταγόρᾳ τε κἀ
μοὶ μετὰ θετταλῶν.

φι. πολλὰ δὲ διεκόμισας σύ τε κἀγώ.

βδ. τουτὶ μὲν ἐπιεικῶς σύ γ' ἐξεπίστασαι,
ὅπως δ' ἐπὶ δεῖπνον εἰς φιλοκτήμονος ἴμεν
παῖ παῖ, τὸ δεῖπνον χρυσὲ συσκεύαζε νῶιν
ἵνα καὶ μεθυσθῶμεν διὰ χρόνου, μηδαμῶς,
κακὸν τὸ πίνειν, ἀπὸ γὰρ οἴνου γίνεται,
καὶ θυροκοπῆσαι καὶ πατάξαι καὶ βαλεῖν,
κἄπειτ' ἀποτίνειν ἀργύριον ἐκ κραιπάλης.

βδ. οὔκ, ἢν ξυνῇς ἀνδράσι καλοῖς τε κἀγαθοῖς,
ἢ γὰρ παρῃτήσαντο τὸν πεπονθότα;
ἢ λόγον ἔλεξας αὐτὸς ἀστεῖόν τινα,
αἰσωπικὸν γέλοιον, ἢ συβαριτικὸν,
ὧν ἔμαθες ἐν τῷ συμποσίῳ, κᾆτ' ἐς γέλων
τὸ πρᾶγμ' ἔτρεψας ὥστ' ἀφείς σ' ἀποίχεται.

φι. μαθητέον γ' ἄρ' ἐστὶ πολλοὺς τῶν λόγων,
εἴπερ γ' ἀποτίσω μηδὲν, ἤν τι δρῶ κακὸν,
ἄγε νυν ἴωμεν, μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.

Προσῳδὴ κώλων θ'.

πολλάκις δὴ 'δοξα 'μαυτῷ, δεξιὸς πεφυκέναι,
καὶ σκαιὸς οὐδὲ πώποτε,
ἀλλ' ἀμυνίας ὁ σέλλου μᾶλλον, ὁὐκ τῶν κρωβύλου,
οὗτος, ὅντιν' ἐγώ ποτ' εἶδον, ἀντὶ μήλου καὶ ῥοιᾶς
δειπνοῦντα μετὰ λεωγόρου,
πεινῇ γὰρ ἧπερ ἀντιφῶν
ἀλλὰ πρεσβεύων γὰρ ἐς φάρσαλον ᾤχετ' εἶτ' ἐκεῖ
μόνος μόνοισι τοῖς πενέσταισι ξυνῆν τοῖς θετταλῶν,
αὐτὸς πενέστης ὢν ἐλάττων οὐδενός.

Στροφὴ στίχων θ'.

ὦ μακάρει' αὐτόμενες, ὥς σε μακαρείζομεν
παῖδας ἐφύτευσας, ὅτι χειροτεχνικωτάτους,
πρῶτα μὲν ἅπασι φίλον, ἄνδρα τε σοφώτατον,
τὸν κιθαραοιδότατον ᾧ χάρις ἐφέσπετο,
τὸν δ' ὑποκριτὴν, ἕτερον, ἀργαλέον ὡς σοφὸν,
εἶτ' ἀειφράδην, πολύ τι θυμοσοφικώτατον,
ὅν τινά ποτ' ὤμοσε, μαθόντα παρὰ μηδενὸς,
ἀλλ' ἀπὸ σοφῆς φύσεως, αὐτόματον ἐκμαθεῖν,
γλωττοποιεῖν, εἰς τὰ πορνεῖ' εἰσιόνθ' ἑκάστοτε.

Ἀντιστροφὴ κώλων θ'.

εἰσί τινες οἵ μ' ἔλεγον ὡς καταδιηλλάγην
ἡνίκα κλέων μ' ὑπετάραττεν ἐπικείμενος,
καί με κακίσταις ἔκνισε, κᾆθ' ὅτ' ἀπεδειρόμην,
οἱ 'κτὸς ἐγέλων μέγα, κεκραγότα θεώμενοι
οὐδὲν ἄρ' ἐμοῦ μέλον, ὅσον δὲ μόνον εἰδέναι,
σκωμμάτιον εἴ ποτέ τι θλιβόμενος ἐκβάλλω,
τοῦτο κατιδὼν, ὑπό τι μικρὸν ἐπιθήκισα,
εἶτα νῦν ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον,

θε. ἰὼ χελῶναι μακάριαι τοῦ δέρματος,
καὶ τρισμακάριαι τῆς 'πὶ ταῖς πλευραῖς ἐμοῦ,
ὡς εὖ κατηρέψασθε, καὶ νουβυστικῶς,
κεράμῳ, τὸ νῶτον ὥστε τὰς πλευρὰς στέγειν,
ἐγὼ δ' ἀπόλωλα στιζόμενος βακτηρίᾳ.
χο. τί δ' ἔστιν ὦ παῖ· παῖδα γὰρ κἂν ᾖ γέρων
καλεῖν δίκαιον, ὅστις ἂν πληγὰς λάβῃ.
θε. οὐ γὰρ ὁ γέρων ἀτηρότατον ἄρ' ἦν κακὸν,
καὶ τῶν ξυνόντων πολὺ παροινικώτατος;
καίτοι παρῆν ἵππυλος, ἀντιφῶν, λύκων,
λυσίστρατος, θούφραστος, οἱ περὶ φρύνιχον
τούτων ἁπάντων ἦν ὑβριστότατος μακρῷ.
εὐθὺς γὰρ ὡς ἐνέπλητο πολλῶν κἀγαθῶν
ἐνήλλατ', ἐσκίρτα, πεπόρδει, κατεγέλα,
ὥσπερ καχρύων ὀνίδιον εὐωχημένον,
κἄτυπτε δή με νεανικῶς παῖ παῖ καλῶν,
εἶτ' αὐτὸν ὡς εἶδ' ᾔκασεν λυσίστρατος,
ἔοικας ὦ πρεσβῦτα νεοπλούτῳ φρυγὶ
κλητῆρί τ' εἰς ἀχυρῶνας ἀποδεδρακότι
ὁ δ' ἀνακραγὼν, ἀντῄκασ' αὐτὸν πάρνοπι
τὰ θρῖά γε τοῦ τρίβωνος ἀποβεβληκότι
σθενέλῳ τε τὰ σκευάρια διακεκαρμένῳ
οἱ δ' ἀνεκρότησαν πλήν γε θουφράστου μόνου,
οὗτος δὲ διεμύλλαινεν, ὡς δὴ δεξιὸς
ὁ γέρων δὲ τὸν θούφραστον ἤρετ' εἰπέ μοι,
ἐπὶ τῷ κομᾷς καὶ κομψὸς εἶναι προσποιεῖ
κωμῳδολοιχῶν περὶ τὸν εὖ πράττοντ' ἀεὶ,
τοιαῦτα περιύβριζεν αὐτοὺς ἐν μέρει,
σκώπτων ἀγροίκως καὶ προσέτι λόγους λέγων

ἀμαθέστατ' οὐδὲν εἰκότως τῷ πράγματι
ἔπειτ' ἐπειδὴ μέθυεν, οἴκαδ' ἔρχεται,
τύπτων ἅπαντας, ἤν τις αὐτῷ ξυντύχοι,
ὁδὶ δὲ δὴ καὶ σφαλλόμενος προσέρχεται.
ἀλλ' ἐκποδὼν ἄπειμι, πρὶν πληγὰς λαβεῖν.
φι. ἄνεχε, πάρεχε,
κλαύσεταί τις τῶν ὄπισθεν
ἐπακολουθούντων ἐμοὶ
οἷον εἰ μὴ 'ρρήσεθ' ὑμεῖς
ὦ πόνηροι, ταυτηὶ τῇ
δαΐδι φρυκτοὺς σκευάσω.
βδ. ἦ μὴν σὺ δώσεις αὔριον τούτων δίκην
ἡμῖν ἅπασι κεἰ σφόδρ' εἶ νεανίας,
ἀθρόοι γὰρ ἥξομέν σε προσκαλούμενοι.
φι. ἰὴ ἰοῦ, καλούμενοι,
ἀρχαῖά γ' ὑμῶν ἆρά γ' ἴσ-
θ' ὡς οὐδ' ἀκούων ἀνέχομαι
δικῶν, ἰαιβοῖ αἰβοῖ,
τάδε μ' ἀρέσκει, βάλλε κημούς,
οὐκ ἄπεισι γὰρ ποῦ 'στιν ἡλιαστὴς ἐκποδών,
ἀνάβαινε δεῦρο χρυσομηλολόνθιον,
τῇ χειρὶ, τουδὶ λαβομένη τοῦ σχοινίου
ἔχου, φυλάττου δ' ὡς σαπρὸν τὸ σχοινίον,
ὅμως γε μέντοι τριβόμενον οὐκ ἄχθεται,
ὁρᾷς, ἐγώ σ' ὡς δεξιῶς σ' ὑφειλόμην,
μέλλουσαν ἤδη λεσβιεῖν τοὺς ξυμπότας,
ὧν εἵνεκ' ἀπόδος τῷ πέει τῳδὶ χάριν,
ἀλλ' οὐκ ἀποδώσειν, οὐδὲ ἠπιαλεῖς οἶδ' ὅτι
ἀλλ' ἐξαπατήσεις, κἀγχανεῖ τούτῳ μέγα,

πολλοῖς γὰρ ἤδη χατέροις αὔτ' ἠργάσω,
ἐὰν γένῃ δὲ μὴ κακὴ νυνὶ γυνή,
ἐγώ σ' ἐπειδὰν οὑμὸς υἱὸς ἀποθάνῃ,
λυσάμενος, ἕξω παλλακὴν ὦ χοιρίον,
νῦν δ' οὐ κρατῶ 'γὼ τῶν ἐμαυτοῦ χρημάτων
νέος γάρ εἰμι, καὶ φυλάττομαι σφόδρα,
τὸ γὰρ υἵδιον τηρεῖ με, κἄστι δύσκολον,
κἄλλως, κυμινοπριστοκαρδαμογλύφον
ταῦτ' οὖν περί μου δέδοικε, μὴ διαφθαρῶ,
πατὴρ γὰρ οὐδείς ἐστιν αὐτῷ, πλὴν ἐμοῦ,
ὁδὶ δὲ καὐτὸς ἐπὶ σὲ καί μ' ἔοικε θεῖν
ἀλλ' ὡς τάχιστα στῆθι, τάσδε τὰς δετάς.
λαβοῦσ' ἵν' αὐτὸν τωθάσω νεανικῶς,
οἵως ποθ' οὗτος ἐμὲ πρὸ τῶν μυστηρίων,
βδ. ὦ οὗτος, τυφεδανὲ, καὶ χοιρόθλιψ
ποθεῖν ἐρᾶν τ' ἔοικας ὡραίας σοροῦ,
οὔτοι καταπροίξει μὰ τὸν ἀπόλλω τοῦτο δρῶν,
φι. ὡς ἡδέως φάγοις ἂν ἐξ ὄξους δίκην.
βδ. οὐ δεινὰ τωθάζειν σε, τὴν αὐλητρίδα
τῶν ξυμποτῶν κλέψαντα; φι. ποίαν αὐλητρίδα,
τί ταῦτα ληρεῖς, ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσών.
βδ. νὴ τὸν δί' αὕτη πού 'στι σοί γ' ἡ δαρδανίς.
φι. οὔκ, ἀλλ' ἐν ἀγορᾷ τοῖς θεοῖς δᾲς κάεται.
βδ. δᾲς ἥδε; φι. δᾲς δῆτ' οὐχ ὁρᾷς ἐστιγμένην;
βδ. τί δὲ τὸ μέλαν τοῦτ' ἐστὶν αὐτῆς τοὐν μέσῳ.
φι. ἡ πίττα δήπου καομένης ἐξέρχεται.
βδ. ὁ δ' ὄπισθεν, οὐχὶ πρωκτός ἐστιν οὑτοσί;
φι. ὄζος μὲν οὖν τῆς δᾳδὸς οὗτος ἐξέχει.
βδ. τί λέγεις σύ, ποῖος ὄζος; οὐκ εἶ δεῦρο σύ.

φι. ἆ ἆ, τί μέλλεις δρᾶν. βδ. ἄγειν ταύτην λαβὼν
ἀφελόμενός σε, καὶ νομίσας εἶναι σαπρὸν,
κοὐδὲν δύνασθαι δρᾶν. φι. ἄκουσον νυν ἐμοῦ,
ὀλυμπίασι γὰρ ἡνίκ' ἐθεώρουν ἐγὼ,
ἐφουδίων ἐμαχέσατ' ἀσκώνδᾳ καλῶς,
ἤδη γέρων ὢν, εἶτα τῇ πυγμῇ θενὼν
ὁ πρεσβύτερος κατέβαλε τὸν νεώτερον,
πρὸς ταῦτα τηροῦ μὴ λάβῃς ὑπώπια.
βδ. νὴ τὸν δί' ἐξέμαθές γε τὴν ὀλυμπίαν.
αρ. ἴθι μοι, παράστηθ' ἀντιβολῶ πρὸς τῶν θεῶν,
ὁδὶ γάρ ἐστιν ὅς μ' ἀνὴρ ἀπώλεσε,
τῇ δᾳδὶ παίων, κἀξέβαλεν ἐντευθενὶ
ἄρτους δέκ' ὀβολῶν, κἀπιθήκην τέτταρας.
βδ. ὁρᾷς ἃ δέδρακας πράγματ' αὖ, δεῖ καὶ δίκας
ἔχειν διὰ τὸν σὸν οἶνον. φι. οὐδαμῶς γ' ἐπεὶ,
λόγοι διαλλάξουσιν αὐτὰ δεξιοὶ
ὥστ' οἶδ' ὁτιὴ ταύτῃ διαλλαχθήσομαι.
αρ. οὔτοι μὰ τὼ θεὼ καταπροίξει μυρτίας,
τῆς ἀγκυλίωνος θυγατέρος, καὶ σωστράτης,
οὕτω διαφθείρας ἐμοῦ τὰ φορτία.
φι. ἄκουσον ὦ γύναι, λόγον σοι βούλομαι
λέξαι χαρίεντα. αρ. μὰ δία μή μοι γ' ὦ μέλε.
φι. αἴσωπον ἀπὸ δείπνου βαδίζονθ' ἑσπέρας,
θρασεῖα καὶ μεθύση τις ὑλάκτει κύων,
κἄπειτ' ἐκεῖνος εἶπεν, ὦ κύον, κύον,
εἰ νὴ δί' ἀντὶ τῆς κακῆς γλώττης ποθὲν,
πυροὺς πρίαιο σωφρονεῖν ἄν μοι δοκεῖς.
αρ. καὶ καταγελᾷς μου, προσκαλοῦμαί σ' ὅστις εἶ
πρὸς τοὺς ἀγορανόμους, βλάβης τῶν φορτίων.

κλητῆρ᾽ ἔχουσα χαιρεφῶντα τουτονί.
φι. μὰ δί᾽ ἀλλ᾽ ἄκουσον, ἤν τί σοι δόξω λέγειν,
λᾶσός ποτ᾽ ἀντεδίδασκε καὶ σιμωνίδης,
ἔπειθ᾽ ὁ λᾶσος εἶπεν, ὀλίγον μοι μέλει.
βδ. ἀληθὲς οὗτος, καὶ σὺ δή μοι χαιρεφῶν
γυναικὶ κλητεύειν, ἐοικὼς αψίνῃ,
Ἰνοῖ κρεμαμένη πρὸς ποδῶν εὐριπίδου.
θε. ὁδί τις ἕτερος ὡς ἔοικεν ἔρχεται,
καλούμενός σε τόν γέ τοι κλητῆρ᾽ ἔχει.
κα. οἴμοι κακοδαίμων, προσκαλοῦμαί σ᾽ ὦ γέρον,
ὕβρεως. βδ. ὕβρεως; μὴ μὴ καλέσῃς πρὸς τῶν θεῶν,
ἐγὼ γὰρ ὑπὲρ αὐτοῦ, δίκην δίδωμί σοι,
ἣν ἂν σὺ τάξῃς, καὶ χάριν προσείσομαι.
φι. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτῷ διαλλαχθήσομαι,
ἑκών, ὁμολογῶ γὰρ πατάξαι καὶ βαλεῖν,
ἀλλ᾽ ἐλθὲ δευρὶ πρότερον, ἐπιτρέπεις ἐμοὶ,
ὅ,τι χρή μ᾽ ἀποτίσαντ᾽ ἀργύριον τοῦ πράγματος
εἶναι φίλον τὸ λοιπόν; ἢ σύ μοι φράσεις.
κα. σὺ λέγε, δικῶν γὰρ οὐ δέομ᾽ οὐδὲ πραγμάτων.
φι. ἀνὴρ συβαρίτης ἐξέπεσεν ἐξ ἅρματος
καί πως κατεάγη τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα,
ἐτύγχανε γὰρ οὐ τρίβων ὢν ἱππικῆς.
κᾆπειτ᾽ ἐπιστὰς εἶπεν ἀνὴρ αὐτῷ φίλος,
ἔρδοι τις ἣν ἕκαστος εἰδείη τέχνην
οὕτω δὲ καὶ σὺ παράτρεχ᾽ ἐς τὰ πιττάλου.
βδ, ὅμοιά σου καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις τρόποις.
κα. ἀλλ᾽ οὖν σὺ μέμνησ᾽ αὐτὸς ἃν ἀπεκρίνατο.
φι. ἄκουε, μὴ φεῦγ᾽ ἐν συβάρει γυνή ποτε,
κατέαξ᾽ ἐχῖνον. κα. ταῦτ᾽ ἐγὼ μαρτύρομαι.

φι. οὐ χεῖνος οὖν ἔχων, τίν' ἐπεμαρτύρατο;
εἶθ' ἡ σιβαρῖτις εἶπεν, εἰ ναὶ τὰν κόραν
τὴν μαρτυρίαν ταύτην ἐάσας, αὐ τάχα,
ἐπίδεσμον ἐπρίω, νοῦν ἂν εἶχες πλείονα.
κα. ὕβριζ' ἕως ἂν τὴν δίκην ἄρχων καλῇ.
βδ. οὔτοι μὰ τὴν δήμητρ' ἔτ' ἐνταυθοῖ μενεῖς,
ἀλλ' ἀράμενος γ' οἴσω σε. φι. τί ποιεῖς; βδ. ὅ, τι ποιῶ,
εἴσω φέρω σ' ἐντεῦθεν, εἰ δὲ μὴ, τάχα.
κλητῆρες ἐπιλείψουσι τοὺς καλουμένους.
αἴσωπον οἱ δελφοί ποτ'. βδ. ὀλίγον μοι μέλει.
φι. φιάλην ἐπῃτιῶντο κλέψαι τοῦ θεοῦ
ὁ δ' ἔλεξεν αὐτοῖς ὡς ὁ κάνθαρός ποτε
βδ. οἴμ' ὡς ἀπολεῖς αὐτοῖσι τοῖσι κανθάροις.

Στροφὴ κώλων ιβ΄.

χο. ζηλῶ γε τῆς εὐτυχίας,
τὸν πρέσβυν οἷ μετέστη
ξηρῶν τρόπων καὶ βιοτῆς
ἕτερα δὲ νῦν ἀντιμαθὼν
ἦ, μεταπείσεται ἐπὶ
τὸ τρυφερὸν καὶ μαλακὸν,
τάχα δ' ἂν ἴσως οὐκ ἐθέλοι
τὸ γὰρ ἀποστῆναι χαλεπὸν,
φύσεως ἣν ἔχοι τις ἀεὶ,
καίτοι πολλοὶ ταῦτ' ἔπαθον,
ξυνόντες γνώμαις ἑτέρων
μετεβάλλοντο τοὺς τρόπους.

Αντιστροφὴ κώλων ιβ΄.

πολλοῦ δ' ἐπαίνου παρ' ἐμοὶ
καὶ τοῖσιν εὖ φρονοῦσι,

τυχὼν ἄπεισι διὰ τὴν
φιλοτροπίαν καὶ σοφίαν,
παῖς ὁ φιλοκλέωνος, οὐ-
δενὶ γὰρ οὕτως ἀγανῷ,
ξυνεγενόμην, οὐδὲ τρόποις
ἐπεμάνην, οὐδ' ἐξεχύθην,
τί γὰρ ἐκεῖνος ἀντιλέγων,
οὐ κρείττων ἦν βουλόμενος
τὸν φύσαντα σεμνοτέροις
κατακοσμῆσαι πράγμασιν;

οἰκ. νὴ τὸν διόνυσον ἄπορά γ' ἡμῖν πράγματα
δαίμων τις εἰσκεκύκληκεν εἰς τὴν οἰκίαν,
ὁ γὰρ γέρων ὡς ἔπιε διὰ πολλοῦ χρόνου
ἤκουσέ τ' αὐλοῦ, περιχαρὴς τῷ πράγματι
ὀρχούμενος τῆς νυκτὸς οὐδὲν παύεται,
τἀρχαῖ' ἐκεῖν' οἷς θέσπις ἠγωνίζετο,
καὶ τοὺς τραγῳδούς φησιν ἀποδείξειν κρόνους,
τοὺς νῦν διορχησόμενος ὀλίγον ὕστερον.

φι. τίς ἐπ' αὐλείοισι θύραις θάσσει.

οἰκ. τουτὶ καὶ δὴ χωρεῖ τὸ κακόν.

φι, κλῇθρα χαλάσθω τάδε. οἰκ. καὶ γὰρ δὴ
σχήματος ἀρχὴ
μᾶλλον δέ γ' ἴσως μανίας ἀρχή.

φι. πλευρὰν λυγίζοντος ὑπαὶ ῥώμης,
οἷον μυκτὴρ μυκᾶται, καὶ
σφόνδυλος ἀχεῖ. οἰκ. πῖθ' ἐλλέβορον.

φι. πτήσσει φρύνιχος ὥς τις ἀλέκτωρ.

οἰκ. τάχα βαλλήσεις.

φι. σκέλος οὐράνιόν γ' ἐκλακτίζων

πρωκτὸς χάσκει. οἰκ. καὶ σαυτὸν ὅρα,
φι. νῦν γὰρ ἐν ἄρθροις τοῖς ἡμετέροις,
στρέφεται χαλαρὰ κοτυληδών.
βδ. οὐκ εὖ μὰ Δί' οὐ δῆτ' ἀλλὰ μανικοῖς πράγμασι,
φι. φέρε νῦν, ἀνείπω, κἀνταγωνιστὰς καλῶ,
εἴ τις τραγῳδός φησιν ὀρχεῖσθαι καλῶς,
ἐμοὶ διορχησόμενος ἐνθάδ' εἰσίτω,
φησὶν τίς; ἢ οὐδείς. βδ. εἷς γ' ἐκεινοσὶ μόνος.
φι. τίς ὁ κακοδαίμων ἐστίν. βδ. υἱὸς καρκίνου,
ὁ μέσατος. φι. ἀλλ' οὗτός γε καταποθήσεται
ἀπολῶ γὰρ αὐτὸν ἐμμελείᾳ κονδύλου,
ἐν τῷ ῥυθμῷ γὰρ οὐδέν ἐστ'. βδ. ἀλλ' ὦ 'ζυρὲ,
ἕτερος τραγῳδὸς καρκινίτης ἔρχεται,
ἀδελφὸς αὐτοῦ. φι. νὴ Δί' ὠψώνηκ' ἄρα.
βδ. μὰ τὸν Δί' οὐδέν γ' ἄλλο, πλήν γε καρκίνους,
προσέρχεται γὰρ ἕτερος αὖ τῶν καρκίνου.
φι. τουτὶ τί ἦν τὸ προσέρπον, ὀξὶς ἢ φάλαγξ.
βδ. ὁ πινοτήρης οὗτός ἐστι τοῦ γένους,
ὁ σμικρότατος, ὃς τὴν τραγῳδίαν ποιεῖ,
φι. ὦ καρκίν', ὦ μακάριε τῆς εὐπαιδίας
ὅσον τὸ πλῆθος κατέπεσεν τῶν ὀρχίλων,
ἀτὰρ καταβατέον γ' ἐπ' αὐτοὺς ὦ 'ζυρὲ,
ἅλμην κυκᾶν τούτοισιν, ἣν ἐγὼ κρατῶ.
χο. φέρε νῦν, ἡμεῖς αὐτοῖς ὀλίγον ξυγχωρήσωμεν ἅπαντες,
ἵν' ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν πρόσθεν βεμβηκίζωσιν ἑαυτούς.

Στροφὴ κώλων ι'.

ἡμι. ἄγ' ὦ μεγαλώνυμα
τέκνα τοῦ θαλασσίου,
πηδᾶτε παρὰ ψάμαθον,

καὶ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο,
καρκίνων ἀδελφοί,
ταχὺν πόδ' ἐν κύκλῳ σοβεῖτε
καὶ τὸ φρυνίχειον
ἐκλακτισάτω τὶς ὅπως
ᾄδοντες ἄνω σκέλος,
ὤζωσιν οἱ θεαταί.

Στροφὴ ἑτέρα στίχων ι΄.

ἡμι. στρόβει, παράβαινε κύκλῳ, καὶ γάστρισον σεαυτὸν
ῥῖπτε σκέλος οὐράνιον, βέμβικες ἐγγενέσθων,
καὐτὸς γὰρ ὁ ποντομέδων ἄναξ πατὴρ προσέρπει,
ἡσθεὶς ἰδὼν τοῖσιν ἑαυτοῦ παισὶ, τοῖσι τριόρχαις,
ἀλλ' ἐξάγετ' εἴ τι φιλεῖτ' ὀρχούμενοι, θύραζε
ἡμᾶς ταχὺ, τοῦτο γὰρ οὐδείς πω πάρος δέδρακεν,
ὀρχούμενός τις ἀπήλλαξεν χορὸν τραγῳδῶν.

Ἀριστοφάνους σφηκῶν τέλος.

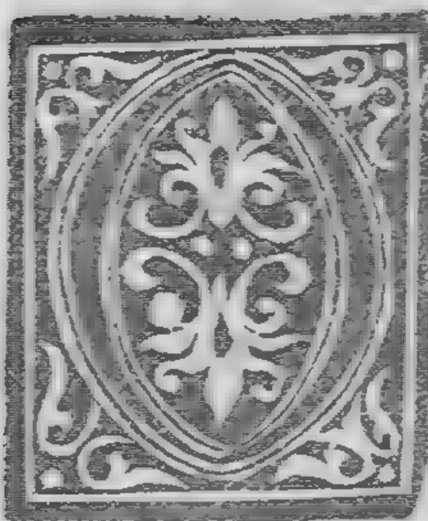
Διὰ τὰς δίκας φεύγουσιν ἀθήνας δύο τινὲς,
εἰς πρὸς τὸν ἔποπα τὸν λεγόμενον τηρέα,
ἐλθόντες ἠρώτων ἀπραγμόνων πόλιν,
εἷς δ' ὄρνις ἔποπι συμπαρὼν μετὰ πλειόνων,
πείθων διδάσκει τὸ δυνατὸν ὀρνίθων γένος,
καὶ πῶς ἑαυτοῖς κατὰ μέσον τὸν ἀέρα,
πόλιν κτίσωσι, τῶν γὰρ θεῶν τὰ πράγματα,
αὐτοὶ παραλήψοντ', ἐκ δὲ τοῦδε τοῦ φαρμάκου,
περιέρυζάστ' ἐποίουν, ἠξίωσαν δ' οἱ θεοὶ,
ἐπίθεσιν οὐ μικρὰν ὁρῶντες γινομένην.

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Εὔελπις.
θεράπων ἔποπος.
ἔποψ.
κῆρυξ.
ποιητής.
γεωμέτρης.
ψηφισματογράφος.
ἶρις.
πατραλοίας.
πένης συκοφάντης.
ποσειδῶν.
ἡρακλῆς.
ἕτερος ἄγγελος.
πεισθέταιρος.
ἕτερος. θεράπων τροχίλος.
χορὸς ὀρνίθων.
ἱερεύς.
χρησμολόγος.
ἐπίσκοπος.
ἄγγελος.
ἕτερος κῆρυξ.
κινησίας διθυραμβοποιός.
προμηθεύς.
τριβαλλός.
οἰκέτης πεισθέταιρος.

ΑΡΙΣΤΟΦΑ ΝΟΥΣ ΟΡΝΙΘΕΣ.

ΕΥΕΛΠΙΣ ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ.

ρθὴν κελεύεις, ᾗ τὸ δένδρον φαίνεται.
πει. διαρραγείης, ἥδε δ' αὖ κρώζει πάλιν
ευ. τί ὦ πόνηρ', ἄνω κάτω πλανύττομεν
πει. ἀπολούμεθ' ἄλλως τὴν ὁδὸν προφορουμένω.
τὸ δ' ἐμὲ κορώνῃ πειθόμενον τὸν ἄθλιον,
ὁδοῦ περιελθεῖν στάδια πλεῖν ἢ χίλια.
ευ. τὸ δ' ἐμὲ κολοιῷ πειθόμενον τὸν δύσμορον,
ἀποσποδῆσαι τοὺς ὄνυχας τῶν δακτύλων.
πει. ἀλλ' οὐδὲ ποῖ γῆς ἐσμὲν οἶδ' ἔγωγ' ἔτι.
ευ. ἐντευθενὶ τὴν πατρίδ' ἂν ἐξεύροις σύ που.
πει. οὐδ' ἂν μὰ δία γ' ἐντεῦθεν ἐξηκεστίδης.
ευ. οἴμοι. πει. σὺ μὲν ὦ τᾶν τὴν ὁδὸν ταύτην ἴθι.
ευ. ἦ δεινὰ νὼ δέδρακεν οὑκ τῶν ὀρνέων,
ὁ πινακοπώλης φιλοκράτης μελαγχολῶν,
ὃς τώδ' ἔφασκε νῷν φράσειν τὸν τηρέα.
τὸν ἔποφ' ὃς ὄρνις ἐγένετ' ἐκ τῶν ὀρνέων,
κἀπέδοτο τὸν μὲν, θαρρελείδου τουτονὶ
κολοιὸν, ὀβολοῦ, τήνδε δὲ τριωβόλου,
τὼ δ' οὐκ ἄρ' ᾔστην οὐδὲν ἄλλο, πλὴν δάκνειν,
καὶ νῦν τί κέχηνας ἔσθ' ὅποι κατὰ τῶν πετρῶν,
ἡμᾶς ἔτ' ἄξεις, οὐ γάρ ἐστ' ἐνταῦθά τις

ὁδοὺς. πει. οὐδὲ μὰ Δί᾽ ἐνταῦθά γ᾽ ἀφανὴς οὐδαμοῦ.
ευ. οὐδ᾽ ἡ κορώνη τῆς ὁδοῦ τι λέγει πέρι.
πει. οὐ, ταὐτὰ κρώζει μὰ Δία νῦν τε καὶ τότε.
ευ. τί δὴ λέγει περὶ τῆς ὁδοῦ. πει. τί δ᾽ ἄλλο γ᾽ ἢ
βρύκουσ᾽ ἀπέδεσθαί φησί μου τοὺς δακτύλους.
ευ. οὐ δεινὸν δῆτ᾽ ἐστὶν ἡμᾶς δεομένους
ἐς κόρακας ἐλθεῖν καὶ παρεσκευασμένους
ἔπειτα μὴ ξευρεῖν δύνασθαι τὴν ὁδόν;
ἡμεῖς γὰρ ὦνδρες οἱ παρόντες ἐν λόγῳ
νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σάκᾳ,
ὁ μὲν γὰρ ὢν οὐκ ἀστὸς, εἰσβιάζεται,
ἡμεῖς δὲ φυλῇ καὶ γένει τιμώμενοι,
ἀστοὶ μετ᾽ ἀστῶν, οὐ σοβοῦντος οὐδενὸς,
ἀνεπτόμεσθ᾽ ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν ποδοῖν
αὐτὴν μὲν οὐ μισοῦντ᾽ ἐκείνην τὴν πόλιν,
τὸ μὴ οὐ μεγάλην εἶναι φύσει κεὐδαίμονα,
καὶ πᾶσι κοινὴν ἐναποτῖσαι χρήματα,
οἱ μὲν γὰρ οὖν τέττιγες, ἕνα μῆν᾽ ἢ δύο
ἐπὶ τῶν κραδῶν ᾄδουσιν, ἀθηναῖοι δ᾽ ἀεὶ
ἐπὶ τῶν δικῶν ᾄδουσι πάντα τὸν βίον,
διὰ ταῦτα τόνδε τὸν βάδον βαδίζομεν,
κανοῦν δ᾽ ἔχοντε καὶ χύτραν, καὶ μυρρίνας
πλανώμεθα, ζητοῦντε τόπον ἀπράγμονα
ὅποι καθιδρυθέντε, διαγενοίμεθ᾽ ἄν,
ὁ δὲ στόλος νῷν ἐστὶ παρὰ τὸν τηρέα
τὸν ἔποπα παρ᾽ ἐκείνου πυθέσθαι δεομένω,
εἴ που τοιαύτην εἶδε πόλιν ἢ 'πέπτατο.
πει. οὗτος. ευ. τί ἔστιν. πει. ἡ κορώνη μοι πάλαι
ἄνω τι φράζει. ευ. χὡ κολοιὸς οὑτοσὶ

αὖτω κέχηνεν ὡς περὶ δεινὸς τί μοι,
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔστιν ἐνταῦθ' ὄρνεα
ἐσόμεθα δ' αὐτίκ' ἢν ποιήσωμεν ψόφον,
ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσον; τῷ σκέλει θένε τὴν πέτραν.
πει. σὺ δὲ τῇ κεφαλῇ γ' ἵν' ᾖ διπλάσιος ψόφος.
ευ. σὺ δ' οὖν λίθῳ κόψον λαβών. πει. πάνυ γ' εἰ δοκεῖ.
ευ. παῖ, παῖ. πει. τί λέγεις οὗτος τὸν ἔποπα παῖ καλεῖς;
οὐκ ἀντὶ τοῦ παιδὸς γ' ἐχρῆν ἐποποῖ καλεῖν;
ευ. ἐποποῖ, ποιήσεις τί με κόπτειν αὖθις αὖ,
ἐποποῖ. θε. τίνες οὗτοι, τίς ὁ βοῶν τὸν δεσπότην.
ευ. ἄπολλον ἀποτρόπαιε, τοῦ χασμήματος.
θε. οἴμοι τάλας, ὀρνιθοθήρα τουτωί.
ευ. οὕτω τι δεινὸν, οὐδὲ κάλλιον λέγειν.
θε. ἀπολεῖσθον. ευ. ἀλλ' οὐκ ἐσμὲν ἀνθρώπω. θε. τί δαί.
ευ. ὑποδεδιὼς ἔγωγε λιβυκὸν ὄρνεον.
θε. οὐδὲν λέγεις. ευ. καὶ μὴν ἐροῦ τὰ πρὸς ποδῶν.
θε. ὁδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν ὄρνις; οὐκ ἐρεῖς;
πει. ἐπικεχοδὼς ἔγωγε φασιανικός.
ευ. ἀλλὰ σὺ τί θηρίον ποτ' εἶ πρὸς τῶν θεῶν.
θε. ὄρνις ἔγωγε δοῦλος. ευ. ἡττήθης τινὸς
ἀλεκτρυόνος; θε. οὔκ, ἀλλ' ὅτε περ ὁ δεσπότης
ἔποψ ἐγένετο, τότε γενέσθαι μ' ηὔξατο
ὄρνιν, ἵν' ἀκόλουθον διάκονόν τ' ἔχῃ.
ευ. δεῖται γὰρ ὄρνις καὶ διακόνου τινός;
θε. οὗτος γὰρ οἶμαι πρότερον ἄνθρωπος ποτ' ὤν,
τότε μὲν ἐρᾷ φαγεῖν ἀφύας φαληρικὰς,
τρέχω 'π' ἀφύας ἐγὼ, λαβὼν τὸ τρύβλιον,
ἔτνους δ' ἐπιθυμεῖ, δεῖ τορύνης καὶ χύτρας,
τρέχω 'πὶ τορύνην. ευ. τροχίλος ὄρνις οὑτοσὶ

οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον, ὦ τροχίλε; τὸν δεσπότην
ἡμῖν κάλεσον. τρ. ἀλλ' ἀρτίως νὴ τὸν δία
εὕδει καταφαγὼν μύρτα καὶ σέρφους τινάς.
ευ. ὅμως ἐπέγειρον αὐτόν. τρ. οἶδα μὲν σαφῶς,
ὅτι ἀχθέσεται, σφῷν δ' αὐτὸν εἵνεκ' ἐπεγερῶ,
πει. κακῶς σύ γ' ἀπόλοι' ὥς μ' ἀπέκτεινας δέει,
ευ. οἴμοι κακοδαίμων, χὠ κολοιός μ' οἴχεται,
ὑπὸ τοῦ δέους. πει. ὦ δειλότατον σὺ θηρίον
δείσας ἀφῆκας τὸν κολοιόν; ευ. εἰπέ μοι,
σὺ δὲ τὴν κορώνην οὐκ ἀφῆκας καταπεσών;
πει. μὰ δί' οὐκ ἔγωγε. ευ. ποῦ γάρ ἐστιν. πει. ἀπέπτατο
ευ. οὐκ ἆρ' ἀφῆκας ὦγαθ' ὡς ἀνδρεῖος εἶ.
επ. ἄνοιγε τὴν ὕλην ἵν' ἐξέλθω ποτέ.
ευ. ὦ ἡράκλεις, τουτὶ τί ποτ' ἐστὶ θηρίον,
τίς ἡ πτέρωσις, τίς ὁ τρόπος τῆς τριλοφίας.
επ. τίνες εἰσί μ' οἱ ζητοῦντες. ευ. οἱ δώδεκα θεοὶ,
εἴξασιν ἐπιτρίψαι σε. επ. μῶν με σκώπτετον,
ὁρῶντε τὴν πτέρωσιν; ἦν γὰρ ὦ ξένοι
ἄνθρωπος. ευ. οὐ σοῦ καταγελῶμεν. επ. ἀλλὰ τοῦ;
ευ. τὸ ῥάμφος ἡμῖν σου γελοῖον φαίνεται.
επ. τοιαῦτα μέντοι σοφοκλέης λυμαίνεται
ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐμὲ τὸν τηρέα.
ευ. τηρεὺς γὰρ εἶ σύ; πότερον, ὄρνις, ἢ ταώς.
επ. ὄρνις ἔγωγε. ευ. κᾆτά σοι ποῦ τὰ πτερά.
επ. ἐξερρύηκε. ευ. πότερον, ὑπὸ νόσου τινός;
επ. οὐκ, ἀλλὰ τὸν χειμῶνα πάντα τἄρνεα
πτερορρυεῖ τε, κᾆυθις ἕτερα φύομεν,
ἀλλ' εἴπατόν μοι σφώ, τίν' ἐστόν. ευ. νώ, βροτώ.
επ. ποδαπὼ τὸ γένος. ευ. ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί.

ἔπ. μῶν ἡλιαστά. εὐ. μὴ ἀλλὰ θατέρου τρόπου,
ἀφηλιαστά. ἔπ. σπείρεται γὰρ τοῦτ' ἐκεῖ
τὸ σπέρμ'. εὐ. ὀλίγον ζητῶν ἄν, ἐξ ἀγροῦ λάβοις.
ἔπ. πράγους δὲ δὴ τοῦ, δεομένω δεῦρ' ἤλθετον.
εὐ. σοὶ ξυγγενέσθαι βουλομένω. ἔπ. τίνος πέρι.
εὐ. ὅτι πρῶτα μὲν ἦσθ' ἄνθρωπος, ὥσπερ νώ ποτε,
κἀργύριον ὠφείλησας ὥσπερ νώ ποτε,
κοὐκ ἀποδιδοὺς ἔχαιρες ὥσπερ νώ ποτε,
εἶτ' αὖθις ὀρνίθων μεταλλάξας φύσιν,
καὶ γῆν ἐπέτου καὶ τὴν θάλατταν ἐν κύκλῳ.
καὶ πάνθ' ὅσαπερ ἄνθρωπος ὅσα τ' ὄρνις φρονεῖς,
ταῦτ' οὖν ἱκέται νὼ, πρὸς σὲ δεῦρ' ἀφίγμεθα,
εἴ τινα πόλιν φράσειας ἡμῖν εὔερον,
ὥσπερ σισύραν ἐγκατακλιθῆναι μαλθακήν.
ἔπ. ἔπειτα μείζω τῶν κραναῶν, ζητεῖς πόλιν;
εὐ. μείζω μὲν οὐδὲν, προσφορωτέραν δὲ νῷν.
ἔπ. ἀριστοκρατεῖσθαι δῆλος εἶ ζητῶν. εὐ. ἐγὼ,
ἥκιστα, καὶ τὸν σκελλίου βδελύττομαι.
ἔπ. ποίαν τιν' οὖν ἥδιστ' ἂν οἰκοῖτ' ἂν πόλιν.
εὐ. ὅπου τὰ μέγιστα πράγματ' εἴη τοιάδε,
ἐπὶ τὴν θύραν μου πρῴ τις ἐλθὼν τῶν φίλων,
λέγοι μοι ταδὶ, πρὸς τοῦ διὸς τοὐλυμπίου,
ὅπως παρέσῃ μοι καὶ σὺ καὶ τὰ παιδία,
λουσάμενα πρῴ, μέλλω γὰρ ἑστιᾶν γάμους
καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιήσῃς, εἰ δὲ μὴ,
μή μοι τότε γ' ἔλθῃς ὅταν ἐγὼ πράττω κακῶς.
ἔπ. νὴ δία ταλαιπώρων γε πραγμάτων ἐρᾷς
τί δαὶ σύ. πει. τοιούτων ἐρῶ κἀγώ. ἔπ. τίνων.
πει. ὅπου ξυναντῶν μοι ταδί τις μέμψεται,

ὥσπερ ἀδικηθεὶς παιδὸς ὡραίου πατὴρ,
καλῶς γέ μοι, τὸν υἱὸν ὦ στιλβωνίδη
εὑρὼν ἀπιόντ' ἀπὸ γυμνασίου λελουμένον,
οὐκ ἔκυσας, οὐ προσεῖπας, οὐ προσηγάγου.
οὐκ ὠρχιπέδισας, ὢν ἐμοὶ πατρικὸς φίλος.
ἔπ. ὦ δειλακρίων σὺ, τῶν κακῶν οἵων ἐρᾷς,
ἀτὰρ, ἔστι γ' ὁποίαν λέγετον εὐδαίμων πόλις,
παρὰ τὴν ἐρυθρὰν θάλατταν. εὐ. οἴμοι, μηδαμῶς,
ἡμῖν παρὰ τὴν θάλατταν, ἵν' ἀνακύψεται,
κλητῆρ' ἄγουσ' ἕωθεν ἡ σαλαμινία,
ἑλληνικὴν δὲ πόλιν ἔχεις ἡμῖν φράσαι.
ἔπ. τί οὐ τὸν ἠλεῖον λέπρεον οἰκίζετον,
ἐλθόνθ'. εὐ. ὁτιὴ νὴ τοὺς θεοὺς ὅς οὐκ ἰδὼν
βδελύττομαι τὸν λέπρεον ἀπὸ μελανθίου.
ἔπ. ἀλλ' εἰσὶν ἕτεροι τῆς λοκρίδος ὀπούντιοι,
ἵνα χρὴ κατοικεῖν. εὐ. ἀλλ' ἔγωγ' ὀπούντιος,
οὐκ ἂν γενοίμην ἐπὶ ταλάντῳ χρυσίου,
οὗτος δὲ δὴ τίς ἔσθ' ὁ μετ' ὀρνίθων βίος,
σὺ γὰρ οἶσθ' ἀκριβῶς. ἔπ. οὐκ ἄχαρις ἐς τὴν τριβὴν,
οὗ πρῶτα μὲν δεῖ ζῆν ἄνευ βαλαντίου.
εὐ. πολλήν γ' ἀφεῖλες τοῦ βίου κιβδηλίαν.
. νεμόμεσθα δ' ἐν κήποις τὰ λευκὰ σήσαμα,
καὶ μύρτα, καὶ μήκωνα, καὶ σισύμβρια.
. ὑμεῖς μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίων βίον.
. φεῦ φεῦ,
ἦ μέγ' ἐνορῶ βούλευμ' ἐν ὀρνίθων γένει,
καὶ δύναμιν ἣ γένοιτ' ἂν εἰ πείθεσθέ μοι.
ἔπ. τί σοι πειθώμεσθ'. πει. ὅτι πίθοισθε, πρῶτα μὲν,
μὴ περιπέτεσθε πανταχῇ κεχηνότες,

ὡς τοῦτ' ἄτιμον πρᾶγμ' ἐστὶν αὐτίκα,
ἐκεῖ παρ' ἡμῖν τοὺς πετομένους ἢν ἔρῃ,
τίς οὗτος ὄρνις, ὁ τελέας ἐρεῖ ταδὶ
ἄνθρωπος ὄρνις ἀστάθμητος πετόμενος,
ἀτέκμαρτος, οὐδὲν οὐδέποτ' ἐν ταὐτῷ μένων.
ἔπ. νὴ τὸν διόνυσον εὖ γε μωμᾷ ταυταγὶ
τί δῆτ' οὖν ποιῶμεν. πει. οἰκίσατε μίαν πόλιν.
ἔπ, ποίαν δ' ἂν οἰκίσαιμεν ὄρνιθες πόλιν.
πει. ἀληθές ὦ σκαιότατον εἰρηκὼς ἔπος,
βλέψον κάτω. ἔπ. καὶ δὴ βλέπω. πει. βλέπε νῦν ἄνω.
ἔπ. βλέπω. πει. περίαγε τὸν τράχηλον. ἔπ. νὴ δία,
ἀπολαύσομαί τί γ' εἰ διαστραφήσομαι.
πει. εἶδές τι; ἔπ. τὰς νεφέλας γε καὶ τὸν οὐρανόν.
οὐχ οὗτος οὖν δῆτ' ἐστὶν ὀρνίθων πόλος;
ἔπ. πόλος. πει. τίνα τρόπον, ὥσπερ εἴποι τις, τόπος
ὅτι δὲ πολεῖται τοῦτο καὶ διέρχεται
ἅπαντα, διὰ τοῦτό γε καλεῖται νῦν πόλος,
ἢν δ' οἰκίσητε, τοῦτο, καὶ φράξηθ' ἅπαξ.
ἐκ τοῦ πόλου τούτου, κεκλήσεται πόλις,
ὥστ' ἄρξετ' ἀνθρώπων μὲν ὥσπερ παρνόπων
τοὺς δ' αὖ θεοὺς ἀπολεῖτε λιμῷ μηλίῳ.
ἔπ. πῶς. πει. ἐν μέσῳ δήπουθεν ἀήρ ἐστι γῆς,
εἶθ' ὥσπερ ἡμεῖς, ἢν ἰέναι βουλώμεθα
πυθῶδε βοιωτοὺς δίοδον αἰτούμεθα,
οὕτως ὅταν θύσωσιν ἄνθρωποι θεοῖς
ἢν μὴ φόρον φέρωσιν ὑμῖν, οἱ θεοὶ,
διὰ τῆς πόλεως ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους
τῶν μηρίων τὴν κνῖσαν οὐ διαφρήσετε.
ἔπ. ἰοὺ ἰού.

μὰ γῆν, μὰ παγίδας, μὰ νεφέλας, μὰ δίκτυα,
μὴ 'γὼ νόημα κομψότερον ἤκουσά πω
ὥστ' ἂν κατοικίζοιμι μετὰ σοῦ τὴν πόλιν
εἰ ξυνδοκοίη τοῖσιν ἄλλοις ὀρνέοις.

πει. τὶς ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' αὐτοῖς διηγήσαιτο. ἔπ. σὺ
ἐγὼ γὰρ αὐτοὺς βαρβάρους ὄντας πρὸ τοῦ
ἐδίδαξα τὴν φωνὴν, ξυνὼν πολὺν χρόνον.

πει. πῶς δῆτ' ἂν αὐτοὺς ξυγκαλέσειας; ἔπ. ῥᾳδίως,
δευρὶ γὰρ ἐμβὰς αὐτίκα μάλ' ἐς τὴν λόχμην,
ἔπειτ' ἀνεγείρας τὴν ἐμὴν ἀηδόνα,
καλοῦμεν αὐτοὺς, οἱ δὲ νῷν τοῦ φθέγματος
ἐάνπερ ἐπακούσωσι, θεύσονται δρόμῳ.

πει. ὦ φίλτατ' ὀρνίθων σὺ, μὴ νῦν ἕσταθι
ἀλλ' ἀντιβολῶ σ' ἄγ' ὡς τάχιστ' ἐς τὴν λόχμην
ἔσβαινε, κἀνέγειρε τὴν ἀηδόνα.

ᾨδὴ κώλων ιδ'.

ἔπ. ἄγε σύννομέ μοι παῦσαι μὲν ὕπνου,
χῦσον δὲ νόμους ἱερῶν ὕμνων
οὓς διὰ θείου στόματος θρηνεῖς,
τὸν ἐμὸν καὶ σὸν πολύδακρυν ἴτυν,
ἐλελιζομένη διεροῖς μέλεσι,
γένοις ξουθῆς καθαρὰ χωρεῖ,
διὰ φυλλοκόμου σμίλακος ἠχὼ,
πρὸς διὸς ἕδρας, ἵν' ὁ χρυσοκόμας
φοῖβος ἀκούων τοῖς σοῖς ἐλέγοις,
ἀντιψάλλων, ἐλεφαντόδετον
φόρμιγγα θεῶν ἵστησι χορούς,
διὰ δ' ἀθανάτων στομάτων χωρεῖ
ξύμφωνος ὁμοῦ

θεία μακάρων ὀλολυγή,
αὐλεῖ τις.
Σύστημα καὶ περικοπήν.
εὐ. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τοῦ φθέγματος τοὐρνιθίου,
οἷον κατεμελίτωσε τὴν λόχμην ὅλην.
πει. οὗτος. εὐ. τί ἔστιν. πει. οὐ σιωπήσεις. εὐ. τί δαί.
πει. οὔποψ μελῳδεῖν αὖ παρασκευάζεται.
ᾠδὴ κώλων ι΄.
ἔπ. ἐποποῖ, ποιποποποποῖ, ποποῖ,
ἰὼ, ἰὼ, ἰτὼ, ἰτὼ, ἰτὼ, ἰτὼ,
ἴτω τὶς ὧδε τῶν ἐμῶν ὁμοπτέρων,
ὅσα τ' εὐσπόρους ἀγρῶν γύας
νέμεσθε, φῦλα μυρία κριθοφάγων,
σπερμολόγων τε γένη ταχὺ πετόμενα,
μαλθακὴν ἱεῖσα γῆρυν
ὅσα τε ἐν ἄλοκι θαμὰ βῶλον
ἀμφιτιττυβίζεθ' ὧδε
λεπτὸν ἡδομένᾳ φωνᾷ.
ἑτέρα στροφὴ καὶ ᾠδὴ κώλων ιγ΄.
τιὸ τιὸ, τιὸ τιὸ, τιὸ τιὸ, τιὸ, τιὸ,
ὅσα θ' ὑμῶν κατὰ κήποις ἐπὶ κι-
σσοῦ, κλάδεσι νομὸν ἔχει, τά, τε κατ' ὄρεα,
τά, τε κοτινοφάγα, τά, τε κομαροφάγα,
ἀνύσατε πετόμενα πρὸς ἐμὰν αὐδὰν
τριοτὸ, τριοτὸ, τοτοβρὶξ,
ὅσα θ' ἑλείας παρ' αὐλῶνας,
τὰς ὀξυστόμους ἐμπίδας,
κάμπτεθ', ὅσα τ' εὐδρόσους τε,
γῆς τόπους ἔχετε, καὶ λειμῶνα

να τὸν ἐρόεντα μαραθῶνος,
ὄρνις τε πτεροποίκιλος,
ἀτταγᾶς, ἀτταγᾶς.

ἑτέρα στροφὴ καὶ ᾠδὴ κώλων η΄.

ὧν τ' ἐπὶ πόντιον οἶδμα θαλάσσης
φῦλα μετ' ἀλκυόνεσσι ποτᾶται,
δεῦρ' ἴτε, πευσόμενοι τὰ νεώτερα,
πάντα γὰρ ἐνθάδε φῦλ' ἀθροΐζομεν
οἰωνῶν τῶν ταναοδείρων
ἥκει γάρ τις δριμὺς πρέσβυς
καινὸς γνώμην,
καινῶν ἔργων τ' ἐγχειρητής.

Ἐπῳδὴ κώλων ε΄.

ἀλλ' ἴτ' ἐς λόγους ἅπαντα,
δεῦρο, δεῦρο, δεῦρο, δεῦρο,
τορο τορο τορο τορο τορο τίγξ,
κικκαβαῦ, κικκαβαῦ,
τοροτοροτοροτολιλιλίγξ.

Σύστημα κατὰ περικοπήν.

πει. ὁρᾷς τὸν ὄρνιν; εὐ. μὰ τὸν ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ,
καίτοι κέχηνά γ' ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπων.
ἄλλως ἄρ' οὔποψ ὡς ἔοικ' ἐς τὴν λόχμην
ἐμβὰς, ἐπῶζε, χαραδριὸν μιμούμενος.
ἔπ. τοροτίγξ, τοροτίγξ.
πει. ὦγαθ' ἀλλ' οὑτοσὶ καὶ δή τις ὄρνις ἔρχεται.
εὐ. νὴ Δί' ὄρνις δῆτα, τίς ποτ' ἐστὶν, οὐ δήπου ταῶς;
πει. οὗτος αὐτὸς νῷν φράσει, τίς ἐστιν ὄρνις οὑτοσί.
ἔπ. οὗτος, οὐ τῶν ἠθάδων τῶν δ' ὧν ὁρᾶθ' ὑμεῖς ἀεὶ,
ἀλλὰ λιμναῖος. πει. βαβαὶ, καλός γε καὶ φοινικοῦς.

ἔπ. εἰκότως, καὶ γὰρ ὄνομ᾽ αὐτῷ γ᾽ ἐστὶ φοινικόπτερος.
πει. οὗτος, ὦ σέ τοι. ἔπ. τί βωστρεῖς. πει. ἕτερος ὄρνις οὑτοσί.
ἔπ. νὴ δί᾽ ἕτερος δῆτα χοὗτος ἔξεδρον χώραν ἔχων.
πει. τίς ποθ᾽ ὁ μουσόμαντις ἄτοπος ὄρνις ὀρειβάτης.
ἔπ. ὄνομα τούτῳ μῆδός ἐστι. πει. μῆδος ὦναξ ἥρακλεις
εἶτα πῶς ἄνευ καμήλου μῆδος ὢν εἰσέπτατο.
εὐ. ἕτερος αὖ λόφον κατειληφώς τις ὄρνις οὑτοσί.
πει. τί τὸ τέρας τουτί ποτ᾽ ἐστίν, οὐ σὺ μόνος ἄρ᾽ ἦσθ᾽ ἔποψ;
ἀλλὰ χοὗτος ἕτερος. ἔπ. οὗτος ἐστι μὲν φιλοκλέους
ἐξ ἔποπος, ἐγὼ δὲ τούτου πάππος, ὥσπερ εἰ λέγοις
ἱππόνικος, καλλίου, κἀξ ἱππονίκου καλλίας.
πει. καλλίας ἄρ᾽ οὗτος οὕρνις ἐστίν; ὡς πτερορρυεῖ.
ἔπ. ἅτε γὰρ ὢν γενναῖος, ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν τίλλεται,
αἵ τε θήλειαι προσεκτίλλουσιν αὐτοῦ τὰ πτερά.
πει. ὦ πόσειδον, ὡς ἕτερος αὖθις βαπτὸς ὄρνις οὑτοσί
τίς ὀνομάζεται ποθ᾽ οὗτος. ἔπ. οὑτοσὶ κατωφαγᾶς.
πει. ἔστι γὰρ κατωφαγᾶς τις ἄλλος ἢ κλεώνυμος;
πῶς ἂν οὖν κλεώνυμός γ᾽ ὢν, οὐκ ἀπέβαλε τὸν λόφον.
εὐ. ἀλλὰ μέντοι τίς ποθ᾽ ἡ λόφωσις ἡ ᾽πὶ τῶν ὀρνέων,
ἢ ᾽πὶ τὸν δίαυλον ἦλθον. ἔπ. ὥσπερ οἱ κᾶρες μὲν οὖν,
ἐπὶ λόφων οἰκοῦσιν ὦγαθ᾽ ἀσφαλείας οὕνεκα.
πει. ὦ πόσειδον, οὐχ ὁρᾷς ὅσον συνείλεκται κακόν;
ὀρνέων; εὐ. ὦναξ ἄπολλον, τοῦ νέφους, ἰοὺ ἰού,
οὐδ᾽ ἰδεῖν ἔτ᾽ ἔσθ᾽ ὑπ᾽ αὐτῶν πετομένων τὴν εἴσοδον.
πει. οὑτοσὶ πέρδιξ, ἐκεινοσί γε νὴ δί᾽ ἀτταγᾶς.
εὐ. οὑτοσὶ δὲ, πηνέλοψ, ἐκεινοσὶ δέ γ᾽ ἀλκυών.
εὐ. τίς γὰρ ἔσθ᾽ οὔπισθεν αὐτῆς. πει. ὅστις ἐστί; κηρύλος.
εὐ. κηρύλος γάρ ἐστιν ὄρνις. πει. οὐ γάρ ἐστι σπόργιλος,
χ᾽ αὐτηί γε γλαύξ. εὐ. τί φῄς τίς γλαῦκ᾽ ἀθήναζ᾽ ἤγαγε

κίττα,

κίττα, τρυγὼν, κορυδὸς, ἐλεᾶς, ὑποθυμὶς, περιστερὰ
νέρτος, ἱέραξ, φάττα, κόκκυξ, ἐρυθρόπους, κεβλήπυρις,
πορφυρὶς, κερχνὴς κολυμβὶς, ἀμπελὶς, φήνη, δρύοψ.
πει. ἰοὺ ἰοὺ τῶν ὀρνέων
ἰοὺ ἰοὺ τῶν κοψίχων
οἷα πιππίζουσι καὶ τρέχουσι διακεκραγότες,
ἆρ' ἀπειλοῦσιν γε νῷν; οἴμοι κεχήνασι γέ τοι,
καὶ βλέπουσιν ἐς σὲ καὶ μέ. ευ. τοῦτο μὲν καὶ μοὶ δοκεῖ.
χο. ποποποποποποποποποποῖ.
ποῦ μ' ἄρ' ὃς ἐκάλεσε,
τίνα τόπον ἄρα νέμεται.
ἐπ. οὑτοσὶ πάλαι πάρειμι, κοὐκ ἀποστατῶ φίλων.
χο. τι τι τι τι τιμπρού,
τίνα λόγον ἄρα ποτὲ
πρὸς ἐμὲ φίλον ἔχων.
ἐπ. κοινὸν ἀσφαλῆ, δίκαιον ἡδὺν ὠφελήσιμον,
ἄνδρε γὰρ λεπτὼ λογιστὰ, δεῦρ' ἀφίκονθ' ὡς ἐμέ.
χο. ποῦ, πᾶ, πῶς, φῄς.
ἐπ. φήμ' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφῖχθαι δεῦρο πρεσβύτα δύο
ἥκετον δ' ἔχοντε πρέμνον πράγματος πελωρίου.
χο. ὦ μέγιστον ἐξαμαρτὼν, ἐξ ὅτου 'τράφην ἐγὼ,
πῶς λέγεις. ἐπ. μήπω φοβηθῇς τὸν λόγον. χο. τί μ' εἰργάσω
ἐπ, ἄνδρ' ἐδεξάμην ἐραστὰ τῆσδε τῆς συνουσίας.
χο. καὶ δέδρακας τοῦτο τοὔργον; ἐπ. καὶ δεδρακώς γ' ἥδομαι.
χο. κἀστὸν ἤδη που. ἐπ. παρ' ἡμῖν, εἰ παρ' ὑμῖν εἰμ' ἐγώ.

Στροφὴ κώλων η'.

χο. ἔα ἔα προδεδόμεθ' ἀνόσιά τ' ἐπάθομεν,
ὃς γὰρ φίλος ἦν, ὁμότροφά θ' ἡμῖν
ἐνέμετο πεδία παρ' ἡμῖν,

παρέβη μὲν θεσμοὺς ἀρχαίους,
παρέβη δ' ὅρκους ὀρνίθων,
ἐς δὲ δόλον ἐκάλεσεν, παρέβαλέ τ' ἐμὲ παρὰ
γένος ἀνόσιον, ὅπερ ἐξ ὅτ' ἐγένετό γ' ἐπ' ἐμοὶ
πολέμιόν γ' ἐτράφη.

Σύστημα κατὰ περικοπήν.

πρὸς μὲν οὖν τὸν ὄρνιν ἡμῖν, ἔστιν ὕστερος λόγος
τὼ δὲ πρεσβύτα δοκεῖ μοι τώδε δοῦναι τὴν δίκην
διαφορηθῆναί θ' ὑφ' ἡμῶν. πει. ὡς ἀπολούμεθ' ἄρα.
ευ. αἴτιος μέντοι σὺ νῷν εἶ τῶν κακῶν τούτων μόνος,
ἐπὶ τί γάρ μ' ἐκεῖθεν ἦγες. πι. ἵν' ἀκολουθοίης ἐμοί.
ευ. ἵνα μὲν οὖν κλάοιμι μεγάλα. πι. τοῦτο μὲν ληρεῖς ἔχων
κάρτα. ευ. πῶς. πει. κλαυσεῖ γὰρ ἢν ἅπαξ γε τὼ
φθαλμὼ κκοπῆς.

Ἀντιστροφὴ κώλων θ'.

χο. ἰὼ ἰὼ, ἔπαγ' ἔπιθ' ἐπίφερε πολέμιον,
ὁρμὰν φονίαν, πτέρυγά τε πάνταγε.
ἐπίβαλε περί τε κύκλωσαι,
ὡς δεῖ τώδ' οἰμώζειν ἄμφω,
καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν,
οὔτε γὰρ ὄρος σκιερὸν, οὔτε νέφος αἰθέριον
οὔτε πολιὸν πέλαγός ἐστιν, ὅτι δέξεται,
τώδ' ἀποφυγόντε με,
ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν ἤδη τώδε τίλλειν καὶ δάκνειν,
ποῦ 'σθ' ὁ ταξίαρχος, ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρας.
ευ. τοῦτ' ἐκεῖνο, ποῖ φύγω δύστηνος. πι. οὗτος οὐ μενεῖς.
ευ. ἵν' ὑπὸ τούτων διαφορηθῶ; πει. πῶς γὰρ ἂν τούτους δοκεῖς
ευ. ἐκφυγεῖν, οὐκ οἶδ' ὅπως ἄν. πει. ἀλλ' ἐγώ τι σοι λέγω,
ὅτι μένοντε δεῖ μάχεσθαι λαμβάνειν τε τῶν χυτρῶν.

εὐ. τί δὲ χύτρα νῷν ὠφελήσει. πει. γλαὺξ μὲν οὐ πρόσεισι νῷν
τοῖς δὲ γαμψώνυξι τοῖσδε, τὸν ὀβελίσκον ἁρπάσας,
εἶτα κατάπηξον πρὸς αὑτόν. εὐ. τοῖσι δ᾽ ὀφθαλμοῖσι τί.
πει. ὀξύβαφον ἐντευθενὶ πρόσθου λαβὼν, ἢ τρύβλιον.
εὐ. ὦ σοφώτατ᾽ εὖ γ᾽ ἀνηῦρες αὐτὸ, καὶ στρατηγικῶς
ὑπερακοντίζεις σύ γ᾽ ἤδη Νικίαν ταῖς μηχαναῖς.
χο. ἐλελελεῦ, χώρει, κάθες τὸ ῥύγχος, οὐ μέλλειν ἐχρῆν
ἕλκε, τίλλε, παῖε, δεῖρε, κόπτε πρώτην τὴν χύτραν.
ἔπ. εἰπέ μοι τί μέλλετ᾽ ὦ πάντων κάκιστα θηρίων,
ἀπολέσαι, παθόντες οὐδὲν, ἄνδρε καὶ διασπάσαι,
τῆς ἐμῆς γυναικὸς ὄντε ξυγγενέε καὶ φυλέτα.
χο. φεισόμεσθα γάρ τι τῶνδε μᾶλλον ἡμεῖς ἢ λύκων,
ἢ τίνας τισαίμεθ᾽ ἄλλους τῶνδ᾽ ἂν ἐχθίους ἔτι.
ἔπ. εἰ δὲ τὴν φύσιν μὲν ἐχθροὶ, τὸν δὲ νοῦν εἰσὶ φίλοι,
καὶ διδάξοντές τι δεῦρ᾽ ἥκουσιν ὑμᾶς χρήσιμον.
χο. πῶς δ᾽ ἂν, οἵγ᾽ ἡμᾶς τι χρήσιμον διδάξειάν ποτε
ἢ φράσειαν ὄντες ἐχθροὶ τοῖσι πάπποις τοῖς ἐμοῖς.
ἔπ. ἀλλ᾽ ἀπ᾽ ἐχθρῶν δῆτα πολλὰ μανθάνουσιν οἱ σοφοί
ἡ γὰρ εὐλάβεια σώζει πάντα, παρὰ μὲν τοῦ φίλου,
οὐ μάθοις ἂν οὐδὲν, ὁ δ᾽ ἐχθρὸς αὐτὸς ἐξηνάγκασεν,
αὐτίκ᾽ αἱ πόλεις παρ᾽ ἀνδρῶν γ᾽ ἔμαθον ἐχθρῶν κοὐ φίλων
ἐκπονεῖν θ᾽ ὑψηλὰ τείχη, ναῦς τε κεκτῆσθαι μακράς,
τὸ δὲ μάθημα τοῦτο, σώζει παῖδας, οἶκον, χρήματα.
χο. ἔστι μὲν λόγων ἀκοῦσαι πρῶτον ὡς ἡμῖν δοκεῖ,
χρήσιμον, μάθοι γὰρ ἄν τις κἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σοφόν.
πει. οἵδε τῆς ὀργῆς χαλᾶν εἴξασιν, ἄναγ᾽ ἐπὶ σκέλος.
ἔπ. καὶ δίκαιόν γ᾽ ἐστὶ, κἀμοὶ δεῖ νέμειν ὑμᾶς χάριν.
χο. ἀλλὰ μὴν οὐδ᾽ ἄλλο σοί πω πρᾶγμ᾽ ἐναντιώμεθα.
πει. μᾶλλον εἰρήνην ἄγουσιν

ἡμῖν, ὥστε τὴν τε χύτραν
τήνγε φυβλίῳ καθίει,
καὶ τὸ δόρυ χρὴ τὸν ὀβελίσκον,
περιπατεῖν ἔχοντας ἡμᾶς
τῶν ὅπλων αὐτὸς, παρὰ τὴν χύ-
τραν ἄκραν αὐτὴν ὁρῶντας
ἐγγὺς ὡς οὐ φευκτέον νῶιν.

εὐ. ἐτεὸν, ἢν δ᾽ ἄρ᾽ ἀποθάνωμεν,
καὶ τορυχθησόμεθα ποῦ γῆς.

πει. ὁ κεραμεικὸς δέξεται νώ
δημοσία γὰρ ἵνα ταφῶμεν,
φήσομεν πρὸς τοὺς στρατηγοὺς
μαχομένω τοῖσι πολεμίοις,
ἀποθανεῖν ἐν ὀρνεαῖς.

Στροφὴ κώλων ζ΄.

χο. αὖ ἄγ᾽ ἐς τάξιν πάλιν ἐς ταυτὸν,
καὶ τὸν θυμὸν κατάθου κύψας
παρὰ τὴν ὀργὴν ὥσπερ ὁπλίτης,
κἀναπειθώμεθα τούσδε τίνες ποτε,
καὶ πόθεν ἔμολον
ἐπὶ τίνα τ᾽ ἐπίνοιαν,
ἰὼ ἔποψ, σέ τοι καλῶ.

ἔπ. καλεῖς δὲ, τοῦ κλύειν θέλων.

χο. τίνες ποθ᾽ οἵδε καὶ πόθεν;

ἔπ. ξείνω σοφῆς ἀφ᾽ ἑλλάδος.

χο. τύχη δὲ ποία κομίζει,
ποτ᾽ αὐτὼ, πρὸς ὄρνις ἐλθεῖν.

ἔπ. ἔρως βίου, διαίτης τε,
καὶ σοῦ ξυνοικεῖν τέ σοι,

καὶ ξυνεῖναι τὸ πᾶν. χο. τί φῄς,
λέγουσι δὲ δὴ τίνας λόγους.
ἔπ. ἄπιστα καὶ πέρα κλύειν.
χο. ὁρᾷ τι κέρδος ἐνθάδ᾽ ἄξιον μονῆς
ὅτῳ πέποιθέ μοι ξυνὼν,
κρατεῖν δ᾽ἂν ἢ τὸν ἐχθρὸν, ἢ
φίλοισιν ὠφελεῖν ἔχειν;
ἔπ. λέγει μέγαν τιν᾽ ὄλβον, οὔ
τε λεκτὸν, οὔτε πιστὸν, ὡς
σὰ ταῦτα γὰρ δὴ πάντα, καὶ
τὸ τῇδε καὶ τὸ κεῖσε καὶ
τὸ δεῦρο προσβιβᾷ λέγων.
χο. πότερα μαινόμενος;
ἔπ. ἄφατον ὡς φρόνιμος.
χο. ἔνι σοφόν τι φρενί;
ἔπ. πυκνότατον κίναδος,
σόφισμα, κύρμα, τρίμμα, παιπάλημ᾽ ὅλον.
χο. λέγειν κέλευέ μοι λέγειν,
κλύων γὰρ ὧν σύ μοι λέγεις,
λόγων ἀνεπτέρωμαι.

Σύστημα κατὰ περικοπήν.

ἔπ. ἄγε δὴ σὺ καὶ σὺ τὴν πανοπλίαν πάλιν
ταύτην λαβόντε, κρεμάσατον τύχῃ ἀγαθῇ,
ἐς τὸν ἰπνὸν εἴσω, πλησίον τοῦ πιστάτου,
σὺ δὲ τούσδ᾽ ἐφ᾽ οἶσπερ τοῖς λόγοις ξυνέλεξ᾽ ἐγὼ,
φράσον δίδαξον. πει. μὰ τὸν ἀπόλλω ᾽γὼ μὲν οὔ,
ἢν μὴ διάθωνταί γ᾽ οἵδε διαθήκην ἐμοὶ,
ἥνπερ ὁ πίθηκος τῇ γυναικὶ διέθετο,
ὁ μαχαιροποιὸς, μήτε δάκνειν τούτους ἐμὲ,

μήτ' ὀρχίπεδ' ἕλκειν, μήτ' ὀρύττειν. χο. οὔτι που.
τὸν, οὐδαμῶς. πει. οὐκ ἀλλὰ τὼ φθαλμὼ λέγω.
χο. διατίθεμ' ἔγωγε. πει. κατόμοσον νυν ταῦτά μοι.
χο. ὄμνυμ' ἐπὶ τούτοις πᾶσι νικᾶν τοῖς κριταῖς,
καὶ τοῖς θεαταῖς πᾶσι. πει. ἔσται ταυταγί.
χο. εἰ δὲ παραβαίνην, ἑνὶ κριτῇ νικᾶν μόνον.
πει. ἀκούετε λεῴ, τοὺς ὁπλίτας νυνμενὶ
ἀνελομένους θ' ὅπλ' ἀπιέναι πάλιν οἴκαδε
σκοπεῖν δ' ὅ τι ἂν προγράφωμεν ἐν τοῖς πινακίοις.

Στροφὴ κώλων ια'.

χο. δολερὸν μὲν ἀεὶ κατὰ πάντα δὴ τρόπον
πέφυκεν ἄνθρωπος, σὺ δ' ὅμως λέγε μοι,
τάχα γὰρ τύχοις ἂν,
χρηστὸν, ἐξειπὼν ὅτι μοι παρορᾷς, ἢ
δύναμίν τινα μείζω,
παραλειπομένην ὑπ' ἐμῆς φρενὸς
ἀξυνέτου, σὺ δὲ τοῦθ' ὁρᾷς, λέγ' ἐς κοινὸν,
ὃ γὰρ ἂν σὺ τύχῃς μοι
ἀγαθὸν πορίσας, τοῦτο κοινὸν ἔσται
ἀλλ' ἐφ' ὅτῳπερ ἂν ἥκεις τὴν σὴν πράγματι γνώμην ἀναπείσας
λέγε θαρρήσας, ὡς τὰς σπονδὰς οὐ μὴ πρότερον παραβῶμεν
πει. καὶ μὴν ὀργῶ νὴ τὸν Δία καὶ προπεφύραται λόγος εἷς μοι
ὃν διαμάττειν οὐ κωλύει φέρε παῖ στέφανον, κατὰ χεῖρος θε.
κατὰ χειρὸς ὕδωρ φερέτω ταχύ τις. χο. δειπνήσειν μέλλομεν ἢ τί
πει. μὰ Δί' ἀλλὰ λέγειν ζητῶ τι πάλαι μέγα καὶ λαρινὸν ἔπος τι
ὅ τι τὴν τούτων θραύσει ψυχὴν, οὕτως ὑμῶν ὑπεραλγῶ,
οἵτινες ὄντες πρότερον βασιλῆς. χο. ἡμεῖς βασιλῆς; τίνος.
πει. ὑμεῖς
πάντων ὁπόσ' ἐστὶν, ἐμοῦ πρῶτον τουδὶ, καὶ τοῦ Διὸς αὐτοῦ

ἀρχαιότεροι, πρότεροί τε Κρόνου, καὶ Τιτάνων ἐγένεσθε,
καὶ γῆς. Χο. καὶ γῆς; Πε. νὴ τὸν Ἀπόλλω. Χο. τουτὶ μὰ Δί' οὐκ ἐπεπύσμην.

Πε. ἀμαθὴς γὰρ ἔφυς, κοὐ πολυπράγμων, οὐδ' Αἴσωπον πεπάτηκας·
ὃς ἔφασκε λέγων κορυδὸν πάντων πρώτην ὄρνιθα γενέσθαι,
προτέραν τῆς γῆς, κἄπειτα νόσῳ τὸν πατέρ' αὐτῆς ἀποθνήσκειν,
γῆν δ' οὐκ εἶναι, τὸν δὲ προκεῖσθαι πεμπταῖον, τὴν δ' ἀποροῦσαν,
ὑπ' ἀμηχανίας, τὸν πατέρ' αὐτῆς ἐν τῇ κεφαλῇ κατορύξαι.
Χο. ὁ πατὴρ ἄρα τῆς κορυδοῦ, νυνὶ κεῖται τεθνεὼς κεφαλῆσιν.
Ἔπ. οὐκοῦν δῆτ' εἰ πρότεροι μὲν γῆς πρότεροι δὲ θεῶν ἐγένοντο,
ὡς πρεσβυτάτων αὐτῶν ὄντων, ὀρθῶς ἐσθ' ἡ βασιλεία,
Εὐ. νὴ τὸν Ἀπόλλω πάνυ τοίνυν χρὴ ῥύγχος βόσκειν σε τὸ λοιπόν.
Ἔπ. οὐκ ἀποδώσει ταχέως ὁ Ζεὺς τὸ σκῆπτρον τῷ δρυκολάπτῃ;
Πε. ὡς δ' οὐχὶ θεοὶ τοίνυν τῶν ἀνθρώπων ἦρχον τὸ παλαιὸν
ἀλλ' ὄρνιθες, κἀβασίλευον πολλ' ἐστὶ τεκμήρια τούτων,
αὐτίκα δ' ὑμῖν πρῶτ' ἐπιδείξω τὸν ἀλεκτρυόν' ὡς ἐτυράννει,
ἦρχέ τε Περσῶν πρῶτον πάντων, Δαρείου καὶ Μεγαβύζου,
ὥστε καλεῖται Περσικὸς ὄρνις, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἔτ' ἐκείνης.
Ἔπ. διὰ ταῦτ' ἄρ' ἔχων καὶ νῦν ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μέγας διαβάσκει
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν κυρβασίαν, τῶν ὀρνίθων μόνος ὀρθήν.
Πε. οὕτω δ' ἴσχυσέ τε, καὶ μέγας ἦν τότε καὶ πολύς, ὥστ' ἔτι καὶ νῦν
ὑπὸ τῆς ῥώμης τῆς τότ' ἐκείνης, ὁπόταν μόνον ὄρθριον ᾄσῃ
ἀναπηδῶσι πάντες ἐπ' ἔργον, χαλκῆς κεραμῆς, σκυτοδέψαι
σκυτῆς, βαλανῆς ἀλφιταμοιβοί, τορνευτασπιδολυροπηγοί·
οἱ δὲ, βαδίζουσ' ὑποδησάμενοι νύκτωρ. Εὐ. ἐμὲ τοῦτό γ' ἐρώτα
χλαῖναν γὰρ ἀπώλεσ' ὁ μοχθηρὸς, Φρυγίων ἐρίων διὰ τοῦτον,
ἐς δεκάτην γάρ ποτε παιδαρίου κληθεὶς, ὑπέπινον ἐν ἄστει
κἄρτι καθηῦδον, καὶ πρὶν δειπνεῖν τοὺς ἄλλους, οὗτος ἄρ' ᾖσεν·
κἀγὼ νομίσας ὄρθρον, ἐχώρουν Ἁλιμοῦντάδε, κἄπι προκύπτω

ἔξω τείχους, καὶ λωποδύτης παίει ῥοπάλῳ με τὸ νῶτον,
κἀγὼ πίπτω, μέλλω τε βοᾶν· ὁ δ' ἀπέβλισε θοἰμάτιόν μου.
πει. ἰκτῖνος οὖν τῶν ἑλλήνων ἦρχε τότε, καὶ βασίλευεν.
ἐπ. τῶν ἑλλήνων; πει. καὶ κατέδειξέν γ' οὗτος πρῶτος βασιλεύων
προκυλινδεῖσθαι τοῖς ἰκτίνοις. ευ. νὴ τὸν διόνυσον ἐγώγ' οὖν
ἐκυλινδούμην ἰκτῖνον ἰδὼν, κᾆθ' ὕπτιος ὢν ἀναχάσκων,
ὀβολὸν κατεβρόχθισα, κᾆτα κενὸν τὸν θύλακον οἴκαδ' ἀφεῖλκον.
πει. αἰγύπτου δ' αὖ καὶ φοινίκης πάσης, κόκκυξ βασιλεὺς ἦν,
χ' ὡπόθ' ὁ κόκκυξ εἴποι κόκκυ, τόθ' οἱ φοίνικες ἅπαντες,
τοὺς πυροὺς ἂν καὶ τὰς κριθὰς ἐν τοῖς πεδίοις ἐθέριζον.
ἐπ. τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖν' ἦν τοὔπος ἀληθῶς, κόκκυ ψωλοὶ πεδίονδε.
πει. ἦρχον δ' οὕτω σφόδρα τὴν ἀρχὴν, ὥστ' εἴ τις καὶ βασιλεύοι
ἐν ταῖς πόλεσι τῶν ἑλλήνων, ἀγαμέμνων ἢ μενέλαος,
ἐπὶ τῶν σκήπτρων ἐκάθητ' ὄρνις, μετέχων ὅτι δωροδοκοίη.
ευ. τουτὶ τοίνυν γ' οὐκ ᾔδειν 'γώ, καὶ δῆτά μ' ἐλάμβανε θαῦμα
ὁπότ' ἐξέλθοι πρίαμός τις ἔχων ὄρνιν ἐν τοῖσι τραγῳδοῖς,
ὁ δ' ἀνειστήκει τὸν λυσικράτη τηρῶν ὅτι δωροδοκοίη.
πει. ὃ δὲ δεινότατόν ἐστιν ἁπάντων, ὁ ζεὺς γὰρ ὁ νῦν βασιλεύων,
αἰετὸν ἕστηκ' ὄρνιν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς βασιλεὺς ὤν,
ἡ δ' αὖ θυγάτηρ, γλαῦχ', ὁ δ' ἀπόλλων ὥσπερ θεράπων ἱέρακα.
ευ. νὴ τὴν δήμητρ' εὖ ταῦτα λέγεις, τίνος οὖν οὕνεκα ταῦτ' ἄρ' ἔχουσιν
πει. ἵν' ὅταν θύων τις, ἔπειτ' αὐτοῖς εἰς τὴν χεῖρ' ὡς νόμος ἐστὶ,
τὰ σπλάγχνα διδοῖ, τοῦ διὸς αὐτοὶ πρότεροι τὰ σπλάγχνα λάβωσιν,
ὤμνυ τ' οὐδεὶς τότ' ἀνθρώπων θεὸν, ἀλλ' ὄρνιθας ἅπαντες,
λάμπων δ' ὄμνυσιν ἔτι καὶ νῦν τὸν χῆν', ὅταν ἐξαπατᾷ τι.
οὕτως ὑμᾶς πάντες πρότερον μεγάλους ἁγίους τ' ἐνόμιζον
νῦν δ' ἀνδράποδ' ἠλιθίους, μανᾶς,
ὥσπερ δ' ἤδη τοὺς μαινομένους,

βάλλουσ' ὑμᾶς, κἀν τοῖς ἱεροῖς
πᾶς τις ἐφ' ὑμῶν ὀρνιθευτὴς,
ἵστησι βρόχους, παγίδας, ῥάβδους,
ἕρκη, νεφέλας, δίκτυα, πηκτὰς,
εἶτα λαβόντες πωλοῦσ' ἀθρόους,
οἱ δ' ὠνοῦνται βλιμάζοντες,
κοὐδ' οὖν εἴπερ τοῦτο δοκεῖ δρᾶν;
ὀπτησάμενοι παρέθενθ' ὑμᾶς
ἀλλ' ἐπικνῶσι τυρὸν, ἔλαιον,
σίλφιον. ὄξος, καὶ τρίψαντες,
κατάχυσμ' ἕτερον γλυκὺ καὶ λιπαρὸν
κἄπειτα κατεσκέδασαν θερμὸν
τοῦτο καθ' ὑμῶν,
αὐτῶν, ὥσπερ κενεβρείων.

Ἀντιστροφὴ κώλων ια'.

πολὺ δὴ χαλεπωτάτους λόγους,
ἤνεγκας ἄνθρωφ', ὡς
ἐδάκρυσά γ' ἐμῶν
πατέρων κάκην, οἳ
τάσδε τὰς τιμὰς προγόνων παραδόντων
ἐπ' ἐμοῦ κατέλυσαν,
σὺ δέ μοι κατὰ δαίμονα καὶ
συντυχίαν ἀγαθὴν ἥκεις ἐμοὶ σωτὴρ,
ἀνάθεις γὰρ ἐγώ σοι
τὰ νεόττια καὶ μαυτὸν οἰκήσω δὴ,
ἀλλὰ τί χρὴ δρᾶν, σὺ δίδασκε παρὼν, ὡς ζῆν οὐκ ἄξιον ἡμῖν
εἰ μὴ κομιούμεθα παντὶ τρόπῳ τὴν ἡμετέραν βασιλείαν.
πει. καὶ δὴ τοίνυν πρῶτα διδάσκω μίαν ὀρνίθων πόλιν εἶναι,
κἄπειτα τὸν ἀέρα πάντα κύκλῳ, καὶ πᾶν τουτὶ τὸ μεταξὺ

περιτειχίζειν μεγάλαις πλίνθοις ὀπταῖς, ὥσπερ βαβυλῶνα.
ἔπ. ὦ κεβριόνα, καὶ πορφυρίων, ὡς σμερδαλέον τὸ πόλισμα.
πει. κἄπειτ᾽ ἢν τοῦτ᾽ ἐπανεστήκῃ, τὴν ἀρχὴν τὸν δί᾽ ἀπαιτεῖν
κἂν μὲν μὴ φῇ μηδ᾽ ἐθελήσῃ, μηδ᾽ εὐθὺς γνωσιμαχήσῃ,
ἱερὸν πόλεμον πρωὐδᾶν αὐτῷ, καὶ τοῖσι θεοῖσιν ἀπειπεῖν
διὰ τῆς χώρας τῆς ὑμετέρας ἐστηκόσι μὴ διαφοιτᾶν,
ὥσπερ πρότερον μοιχεύσοντες τὰς ἀλκμήνας κατέβαινον,
καὶ τὰς ἀλόπας, καὶ τὰς σεμέλας, ἤνπερ δ᾽ ἐπίωσι βάλλειν
σφραγῖδ᾽ αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψωλήν ἵνα μὴ βινῶσ᾽ ἔτι κείνας
τοῖς δ᾽ ἀνθρώποις ὄρνιν ἕτερον πέμψαι κήρυκα κελεύω,
ὡς ὀρνίθων βασιλευόντων, θύειν ὄρνισι το λοιπόν,
κἄπειτα θεοῖς ὕστερον αὖθις, προσνείμασθαι δὲ πρεπόντως
τοῖσι θεοῖσι τῶν ὀρνίθων, ὃς ἂν ἁρμόζῃ καθ᾽ ἕκαστον,
ἢν ἀφροδίτῃ θύῃ πυροὺς ὄρνιθι φαληρίδι θύειν,
ἢν δὲ ποσειδῶνι τὶς οἶν θύῃ, νύττῃ, πυροὺς καθαγίζειν,
ἢν δ᾽ ἡρακλεῖ τις βοῦν, λάρῳ ναστοὺς θύειν μελιτοῦντας,
κἂν δὶὶ θύῃ βασιλεῖ κριόν, βασιλεύς ἐστ᾽ ὀρχίλος ὄρνις,
ᾧ προτέρῳ δεῖ τοῦ διὸς αὐτοῦ, σέρφον ἐνόρχην σφαγιάζειν.
εὐ. ἥσθην σέρφῳ σφαγιαζομένῳ, βροντάτω νῦν ὁ μέγας ζάν.
ἔπ. καὶ πῶς ἡμᾶς νομιοῦσι θεοὺς ἄνθρωποι, κοὐχὶ κολοιοὺς
οἳ πετόμεσθα, πτέρυγάς τ᾽ ἔχομεν. πει. ληρεῖς, καὶ νὴ δί᾽ ὅ γ᾽ ἑρμῆς
πέτεται θεὸς ὤν, πτέρυγάς τε φορεῖ, κἄλλοι γε θεοὶ πάνυ πολλοί
αὐτίκα νίκη πέτεται πτερύγοιν χρυσαῖν, καὶ νὴ δί᾽ ἔρως γε,
ἶριν δέ γ᾽ ὅμηρος ἔφασκ᾽ ἰκέλην εἶναι τρήρωνι πελείῃ.
ἔπ. ὁ ζεὺς δ᾽ ἡμῖν οὐ βροντήσας, πέμψει πτερόεντα κεραυνόν;
πει. ἢν δ᾽ οὖν ὑμᾶς μὲν ὑπ᾽ ἀγνοίας εἶναι νομίσωσι τὸ μηδέν,
τούτους δὲ θεοὺς τοὺς ἐν ὀλύμπῳ, τότε χρὴ στρουθῶν νέφος ἀρθὲν
καὶ σπερμολόγων, ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸ σπέρμ᾽ αὐτῶν ἀνακάψαι
κἄπειτ᾽ αὐτοῖς ἡ δημήτηρ πυροὺς πεινῶσι μετρείτω.

ἔπ. οὐκ ἐθελήσει μὰ δί᾽ ἀλλ᾽ ὄψει προφάσεις αὐτῶν περιέχουσιν.
πει. οἱ δ᾽ αὖ κέρχνους τῶν ζευγαρίων οἷσι τὴν γῆν καταροῦσι,
καὶ τῶν προβάτων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκοψάντων ἐπὶ πείρᾳ,
εἶθ᾽ ὁ γ᾽ ἀπόλλων ἰατρὸς ὤν, ἰάσθω μισθοφορεῖ δέ.
εὐ. μὴ πρίν γ᾽ ἂν ἐγὼ τὼ βοϊδαρίω τὼ ᾽μὼ πρῶτ᾽ ἀποδῶμαι.
πει. ἢν δ᾽ ἡγῶνται σε θεὸν, σὲ βίον, σὲ δὲ γῆν, σὲ κρόνον, σὲ ποσειδῶ
ἀγάθ᾽ αὐτοῖσι πάντα παρέσται. χο. λέγε δή μοι τῶν ἀγαθῶν ἕν.
πει. πρῶτα μὲν αὐτῶν τὰς οἰνάνθας οἱ πάρνοπες οὐ κατέδονται,
ἀλλὰ γλαυκῶν λόχος εἷς αὐτοὺς, καὶ κορχνίδων, ἐπιτρίψει,
εἶθ᾽ οἱ κνῖπες καὶ ψῆνες ἀεὶ τὰς συκᾶς οὐ κατέδονται,
ἀλλ᾽ ἀναλέξει πάντας καθαρῶς αὐτοὺς ἀγέλη μία κιχλῶν.
ἔπ. πλουτεῖν δὲ πόθεν δώσομεν αὐτοῖς, καὶ γὰρ τούτου σφόδρ᾽ ἐρῶσι
πει. τὰ μέταλλ᾽ αὐτοῖς μαντευομένοις, οὗτοι δώσουσι τὰ χρηστὰ,
τάς τ᾽ ἐμπορίας τὰς κερδαλέας, πρὸς τὸν μάντιν καταπροῦσιν
ὥστ᾽ οὐκ ἀπολεῖται τῶν ναυκλήρων οὐδείς. χο. πῶς οὐκ ἀπολεῖται;
πει. προερεῖ τις ἀεὶ τῶν ὀρνίθων μαντευομένῳ, περὶ τοῦ πλοῦ
νυνὶ μὴ πλεῖ, χειμὼν ἔσται νυνὶ πλεῖ κέρδος ἐπέσται.
εὐ. γαῦλον κτῶμαι καὶ ναυκληρῶ, κοὐκ ἂν μείναιμι παρ᾽ ὑμῖν.
πει. τοὺς θησαυρούς τ᾽ αὐτοῖς δείξουσ᾽ οὓς οἱ πρότεροι κατέθεντο
τῶν ἀργυρίων, οὗτοι γὰρ ἴσασι, λέγουσι δέ τοι τάδε πάντες
οὐδεὶς οἶδε τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν, πλὴν εἴ τις ἄρ᾽ ὄρνις.
εὐ. πωλῶ γαῦλον, κτῶμαι σμινύην, καὶ τὰς ὑδρίας ἀνορύττω.
ἔπ. πῶς δ᾽ ὑγίειαν δώσουσ᾽ αὐτοῖς οὖσαν παρὰ τοῖσι θεοῖσιν.
πει. ἢν εὖ πράττωσ᾽ οὐχ ὑγίεια μεγάλη τοῦτ᾽ ἐστί, σάφ᾽ ἴσθι,
ὡς ἄνθρωπός γε κακῶς πράττων, ἀτεχνῶς οὐδεὶς ὑγιαίνει.
χο. πῶς δ᾽ ἐς γῆρας ποτ᾽ ἀφίξονται, καὶ γὰρ τοῦτ᾽ ἔστ᾽ ἐν ὀλύμπῳ,
ἢ παιδάριον τ᾽ ἀποθνήσκειν δεῖ. πει. μὰ δί᾽ ἀλλὰ τριακόσι᾽ αὐτοῖς
ἔτι προσθήσουσ᾽ ὄρνιθες ἔτη. χο. παρὰ τοῦ; πει. παρὰ τοῦ παρ᾽ ἑαυτῶν
οὐκ οἶσθ᾽ ὅτι πέντε γενεὰς ἀνδρῶν ζώει λακέρυζα κορώνη;

εὐ. αἰβοῖ, ὡς πολλῷ κρείττους οὗτοι τοῦ διὸς ἡμῖν βασιλεύειν.
πε. οὐ γὰρ πολλοῦ πρῶτον μὲν, οὐ
χρὴ νεὼς ἡμᾶς οἰκοδομεῖν δεῖ,
λιθίνοις αὐτοῖς, οὐδὲ θυρῶσαι
χρυσαῖσι θύραις ἀλλ' ὑπὸ θάμνοις
καὶ πρινιδίοις οἰκήσουσιν,
τοῖς δ' αὖ σεμνοῖς τῶν ὀρνίθων,
δένδρον ἐλαίας ὁ νεὼς ἔσται,
κοὐδ' εἰς δελφοὺς οὐδ' εἰς ἄμμω-
ν' ἐλθόντες, ἐκεῖ θύσομεν, ἀλλ' ἐν
ταῖσι κομάροις καὶ τοῖς κοτίνοις,
στάντες ἔχοντες κριθὰς, πυρούς,
εὐξόμεθ' ἑαυτοῖς, ἀνατείνοντες,
τὼ χεῖρ' ἀγαθῶν διδόναι τι μέρος,
καὶ ταῦθ' ἡμῖν παραχρῆμ' ἔσται,
πυροὺς ὀλίγους προβαλοῦσιν.

Στροφὴ κώλων ιβ'.

χο. ὦ φίλτατ' ἐμοὶ πολὺ πρέσβυτ' ἐξ ἐχθίστου μεταπίπτων,
οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἐγώ ποθ' ἑκὼν τῆς σῆς γνώμης ἔτ' ἀφείμην.
ἐπαυχήσας δὲ τοῖσι τοῖς λόγοις,
ἐπηπείλησα, καὶ κατώμοσα,
ἢν σὺ παρ' ἐμὲ θέμενος
ὁμόφρονας λόγους δικαίους
ἀδόλους, ὁσίους,
ἐπὶ θεοὺς ἴοις, ἐμοὶ
φρονῶν ξυνῳδὰ, μὴ πολὺν χρόνον,
θεοὺς ἔτι σκῆπτρα, τἀμὰ τρίψειν,
ἀλλ' ὅσα μὲν δεῖ ῥώμῃ πράττειν, ἐπὶ ταῦτα τεταξόμεθ' ἡμεῖς
ὅσα δὲ γνώμῃ δεῖ βουλεύειν, ἐπὶ σοὶ τάδε πάντ' ἀνάκειται

Σύστημα κατὰ περικοπήν.

ἔπ. καὶ μὴν μὰ τὸν δί' οὐχὶ νυστάζειν ἔτι
ὥρα 'στιν ἡμῖν, οὐδὲ μελλονικιᾶν,
ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν, πρῶτον δέ γε
εἰσέλθετ' εἰς νεοττίαν γε τὴν ἐμὴν,
καὶ τὰ μὰ κάρφη, καὶ τὰ παρόντα φρύγανα,
καὶ τοὔνομ' ἡμῖν φράσατον, ἀλλὰ ῥᾴδιον.
πει. ἐμοὶ μὲν ὄνομα πεισθέταιρος. ἔπ. τῳδὶ δὲ, τίς;
πει. εὐελπίδης θριῆθεν. χο. ἀλλὰ χαίρετον.
πει. ἄμφω δεχόμεσθα. ἔπ. δεῦρο τοίνυν εἴσιτον.
πει. ἴωμεν εἰσηγοῦ σὺ λαβὼν ἡμᾶς. ἔπ. ἴθι.
πει. ἀτὰρ τὸ δεῖν' ἐπανάκρουσαι πάλιν. ἔπ. φέρ' ἴδω.
πει. φράσον γε νῷν, ὅπως ἐγώ τε χ' οὑτοσὶ,
συνεσόμεθ' ὑμῖν πετομένοις οὐ πετομένω.
ἔπ. καλῶς. πει. ὅρα νυν, ὡς ἐν αἰσώπου λόγοις
ἐστὶν, λεγόμενον δή τι, τὴν ἀλώπεχ' ὡς
φλαύρως ἐκοινώνησεν αἰετῷ ποτέ.
ἔπ. μηδὲν φοβηθῇς, ἔστι γάρ τι ῥίζιον
ὃ διατραγόντ', ἔσεσθον ἐπτερωμένω.
πει. οὕτω μὲν εἰσίωμεν, ἄγε δὴ ξανθία
καὶ μανόδωρε, λαμβάνετε τὰ στρώματα. (μετὰ σαυτοῦ.
οὗτος σὲ καλῶ, σὲ λέγω. ἔπ. τί καλεῖς. χο. τούτους μὲν ἄγων
ἀρίστησον, τὴν δ' ἡδυμελῆ ξύμφωνον ἀηδόνα μούσαις,
κατάλειφ' ἡμῖν δεῦρ' ἐκβιβάσας, ἵνα παίσωμεν μετ' ἐκείνης.
ι. ὦ τοῦτο μέντοι νὴ δί' αὐτοῖσιν πιθοῦ,
ἐκβίβασον ἐκ τοῦ βουτόμου τοὐρνίθιον,
ἐκβίβασον αὐτοῦ πρὸς θεῶν αὐτὴν, ἵνα
καὶ νὼ θεασώμεσθα τὴν ἀηδόνα.
ἔπ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σφῷν, ταῦτα χρὴ δρᾶν, ἡ πρόκνη

ἔκβαινε, καὶ σαυτὴν ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις.
πει. ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ᾽ ὡς καλὸν τοὐρνίθιον,
ὡς δ᾽ ἁπαλόν, ὡς δὲ λευκόν. εὐ. ἆρ᾽ οἶσθ᾽ ὅτι
ἐγὼ διαμηρίζοιμ᾽ ἂν αὐτὴν ἡδέως;
ὅσον δ᾽ ἔχει τὸν χρυσὸν ὥσπερ παρθένος.
πει. ἐγὼ μὲν αὐτὴν καὶ φιλῆσαί μοι δοκῶ.
εὐ. ἀλλ᾽ ὦ κακόδαιμον, ῥύγχος ὀβελίσκοιν ἔχει.
πει. ἀλλ᾽ ὥσπερ ᾠὸν νὴ δί᾽ ἀπολέψαντα χρή,
ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ λέμμα, κᾆθ᾽ οὕτω φιλεῖν.
ἐπ. ἴωμεν. πει. ἡγοῦ δὴ σὺ νῷν ἀγαθῇ τύχῃ.

Κομμάτιον κώλων θ΄.

χο. ὦ φίλη, ὦ ξουθή, ὦ
φίλτατον ὀρνέων,
πάντων ξύννομε τῶν ἐμῶν,
ὕμνων ξύντροφ᾽ ἀηδοῖ,
ἦλθες ἦλθες, ὤφθης
ἡδὺν φθόγγον ἐμοὶ φέρου
σ᾽ ἀλλ᾽ ὦ καλλιβόαν κρέκου
σ᾽ αὐλὸν, φθέγμασιν ἠρινοῖς
ἄρχου τῶν ἀναπαίστων.

Παράβασις στίχων λη΄. καὶ κώλων ιδ΄.

χο. ἄγε δὴ φύσιν ἄνδρες ἀμαυρόβιοι, φύλλων γενεᾷ προσόμοιοι
ὀλιγοδρανέες, πλάσματα πηλοῦ, σκιοειδέα φῦλ᾽ ἀμενηνά,
ἀπτῆνες, ἐφημέριοι, ταλαοὶ βροτοί, ἀνέρες εἰκελόνειροι,
προσέχετε τὸν νοῦν τοῖς ἀθανάτοις ἡμῖν, τοῖς αἰὲν ἐοῦσι,
τοῖς αἰθερίοις, τοῖσιν ἀγήρως, τοῖσιν ἄφθιτα μηδομένοισιν·
ἵν᾽ ἀκούσαντες πάντα παρ᾽ ἡμῶν ὀρθῶς, περὶ τῶν μετεώρων,
φύσιν οἰωνῶν, γένεσίν τε θεῶν, ποταμῶν τ᾽ ἐρέβους τε χάους τε
εἰδότες ὀρθῶς, Προδίκῳ παρ᾽ ἐμοῦ κλάειν εἴπητε τὸ λοιπόν,

χάος ἦν καὶ νὺξ, ἔρεβός τε μέλαν πρῶτον, καὶ τάρταρος εὐρὺς
γῆ δ' οὐδ' ἀὴρ, οὐδ' οὐρανὸς ἦν, ἐρέβους δ' ἐν ἀπείροσι κόλποις,
τίκτει πρώτιστον ὑπηνέμιον νὺξ ἡ μελανόπτερος, ᾠὸν,
ἐξ οὗ περιτελλομέναις ὥραις, ἔβλαστεν ἔρως ὁ ποθεινὸς,
στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν, εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις,
οὗτος δὲ χάει πτερόεντι μιγεὶς νυχίῳ, κατὰ τάρταρον εὐρὺν
ἐνεόττευσε γένος ἡμέτερον, καὶ πρῶτον ἀνήγαγεν ἐς φῶς,
πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν ἔρως συνέμιξεν ἅπαντα
ξυμμιγνυμένων δ' ἑτέρων ἑτέροις, γένετ' οὐρανὸς, ὠκεανός τε,
καὶ γῆ πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἄφθιτον, ὧδε μέν ἐσμεν
πολὺ πρεσβύτατοι πάντων μακάρων, ἡμεῖς δ' ὡς ἐσμὲν ἔρωτος
πολλοῖς δῆλον, πετόμεσθα γὰρ καὶ τοῖσιν ἐρῶσι σύνεσμεν,
πολλοὺς δὲ καλοὺς ἀπομωμοκότας παῖδας, πρὸς τέρμασιν ὥρας
διὰ τὴν ἰσχὺν τὴν ἡμετέραν, διεμήρισαν ἄνδρες ἐρασταὶ, (νιν,
ὁ μὲν, ὄρτυγα δοὺς, ὁ δὲ πορφυρίων', ὁ δὲ χῆν', ὁ δὲ περσικὸν ὄρ-
πάντα δὲ θνητοῖς ἐστιν ἀφ' ἡμῶν τῶν ὀρνίθων τὰ μέγιστα,
πρῶτα μὲν ὥρας φαίνομεν ἡμεῖς ἦρος, χειμῶνος, ὀπώρας,
σπείρειν μὲν, ὅταν γέρανος κρώζουσ' ἐς τὴν λιβύην μεταχωρῇ
καὶ πηδάλιον τότε ναυκλήρῳ φράζειν κρεμάσαντι καθεύδειν
εἶτα δ' ὀρέστῃ χλαῖναν ὑφαίνειν ἵνα μὴ ῥιγῶν ἀποδύῃ,
ἰκτῖνος αὖ μετὰ ταῦτα φανεὶς ἑτέραν ὥραν ἀποφαίνει,
ἡνίκα πέκειν ὥρα προβάτων πόκον ἠρινὸν, εἶτα χελιδὼν,
ὅτε χρὴ χλαῖναν πωλεῖν ἤδη, καὶ ληδάριόν τι πρίασθαι,
ἐσμὲν δ' ὑμῖν ἄμμων, δελφοὶ, δωδώνη, φοῖβος ἀπόλλων
ἐλθόντες γὰρ πρῶτον ἐπ' ὄρνεις, οὕτω πρὸς ἅπαντα τρέπεσθε
πρός τ' ἐμπορίαν καὶ πρὸς βιότου κτῆσιν, καὶ πρὸς γάμον ἀνδρὸς
ὄρνιν τε νομίζετε πάνθ' ὅσαπερ περὶ μαντείας διακρίνει,
φήμη γ' ὑμῖν ὄρνις ἐστὶ, πταρμόν τ' ὄρνιθα καλεῖτε,
ξύμβολον, ὄρνιν, φωνὴν, ὄρνιν, θεράποντ' ὄρνιν, ὄνον, ὄρνιν,

ἆρ' οὐ φανερῶς ἡμεῖς ὑμῖν ἐσμὲν μαντεῖος ἀπόλλων
ἢν οὖν ἡμᾶς νομίσητε θεοὺς,
ἕξετε χρῆσθαι μάντεσι, μούσαις,
αὔραις, ὥραις, χειμῶνι, θέρει,
μετρίῳ πνίγει, κοὐκ ἀποδράντες
καθεδούμεθ' ἄνω σεμνυνόμενοι,
παρὰ ταῖς νεφέλαις ὥσπερ χὼ ζεὺς
ἀλλὰ παρόντες δώσομεν ὑμῖν
αὐτοῖς παισὶ, παίδων παισὶν,
πλουθυγίειαν εὐδαιμονίαν,
βίον εἰρήνην, νεότητα γέλω
τὰ χορούς, θαλίας, γάλατ' ὀρνίθων
ὥστε παρέσται κοπιᾶν ὑμῖν
ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν
οὕτω πλουτήσετε πάντες.

Ὠδὴ καὶ στροφὴ κώλων ις'.

μοῦσα λοχμαία,
τιο τιο τιο τιο τίγξ,
ποικίλη, μεθ' ἧς ἐγὼ
νάπαισι κορυφαῖσί τ' ἐν ὀρείαις
τιο τιο τιο τιο τίγξ,
δι' ἐμῆς γένυος ξουθῆς μελέων,
ἱζόμενος μελίας ἐπὶ φυλλοκόμου
τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ,
πανὶ νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω
σεμνά τε μητρὶ χορεύματ' ὀρείᾳ
το το το το το το το το το το τίγξ,
ἔνθεν ὥσπερ ἡ μέλιττα
φρύνιχος ἀμβροσίων

μελέων

μελέων ἀπεβόσκετο καρπὸν ἀεί,
φέρων γλυκεῖαν ᾠδήν.
τιο τιο τιο τίγξ.

Ἐπίρρημα στίχων ιϛʹ.

Χο. εἰ μετ᾽ ὀρνίθων τις ὑμῶν ὦ θεαταὶ βούλεται
διαπλέκειν, ζῶν ἡδέως τὸ λοιπὸν ἡμᾶς ἴτω,
ὅσα γάρ ἐστιν ἐνθάδ᾽ αἰσχρὰ τῷ νόμῳ κρατούμενα,
ταῦτα πάντ᾽ ἐστὶ παρ᾽ ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισι καλά.
εἰ γὰρ ἐνθάδ᾽ ἐστὶν αἰσχρὸν τὸν πατέρα τύπτειν νόμῳ,
τοῦτ᾽ ἐκεῖνο καλὸν παρ᾽ ἡμῖν ἐστιν, ἤν τις τῷ πατρὶ,
προσδραμὼν εἴπῃ πατάξας αἶρε πλῆκτρον εἰ μάχει,
εἰ δὲ τυγχάνει τις ὑμῶν δραπέτης ἐστιγμένος
ἀτταγᾶς οὗτος παρ᾽ ἡμῖν ποικίλος κεκλήσεται
εἰ δὲ τυγχάνει τις ὢν φρύξ μηδὲν ἧττον σπινθάρου,
φρυγίλος ὄρνις ἐνθάδ᾽ ἔσται, τοῦ φιλήμονος γένους,
εἰ δὲ δοῦλός ἐστι καὶ κάρ, ὥσπερ ἐξηκεστίδης,
φυσάτω πάππους παρ᾽ ἡμῖν, καὶ φανοῦνται φράτορες
εἰ δ᾽ ὁ πεισίου προδοῦναι τοῖς ἀτίμοις τὰς πύλας
βούλεται, πέρδιξ γενέσθω τοῦ πατρὸς νεόττιον,
ὡς παρ᾽ ἡμῖν οὐδὲν αἰσχρόν ἐστιν ἐκπερδικίσαι.

Ἀντῳδὴ καὶ ἀντιστροφὴ κώλων ιϛ.

Χο. τοιάδε κύκνοι,
τιο τιο τιο τιο τίγξ
συμμιγῆ βοὴν ὁμοῦ
πτεροῖσι κρέκοντες, ἴακχον ἀπόλλω
τιο τιο τιο τιο τίγξ,
ὄχθῳ ἐφεζόμενοι παρ᾽ ἕβρον ποταμὸν
τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ,
διὰ δ᾽ αἰθέριον νέφος ἦλθε βοά,

πτῆξε δὲ ποικίλα τε φῦλα θηρῶν,
κύματά τ᾽ ἔσβεσε νήνεμος αἴθρη·
τοτοτοτοτοτοτοτοτοτοτίγξ,
πᾶς δ᾽ ἐπεκτύπησ᾽ ὄλυμπος,
εἷλε δὲ θάμβος ἄνακτας·
ὀλυμπιάδες δὲ μέλος χάριτες
μοῦσαί τ᾽ ἐπωλόλυξαν
τιο τιο τιο τίγξ.

Ἀντεπίρρημα στίχων ιϛ´.

χο. οὐδὲν ἔστ᾽ ἄμεινον, οὐδ᾽ ἥδιον, ἢ φῦσαι πτερά,
αὐτίχ᾽ ὑμῶν τῶν θεατῶν εἴ τις ἦν ὑπόπτερος
εἶτα πεινῶν τοῖς χοροῖσι τῶν τραγῳδῶν ἤχθετο,
ἐκπτόμενος ἂν οὗτος, ἠρίστησεν, ἐλθὼν οἴκαδε
κᾆτ᾽ ἂν ἐμπλησθεὶς, ἐφ᾽ ἡμᾶς αὖθις αὖ κατέπτατο
εἴτε πατροκλείδης τις ὑμῶν τυγχάνει χεζητιῶν,
οὐκ ἂν ἐξίδισεν ἐς θοἰμάτιον, ἀλλ᾽ ἀνέπτατο,
κἀποπαρδὼν κἀναπνεύσας, αὖθις αὖ κατέπτατο
εἴτε μοιχεύων τις ὑμῶν ἐστὶν, ὅστις τυγχάνει,
κᾆθ᾽ ὁρᾷ τὸν ἄνδρα τῆς γυναικὸς ἐν βουλευτικῷ,
οὗτος ἂν, πάλιν παρ᾽ ὑμῶν πτερυγίσας ἀνέπτατο
εἶτα βινήσας, ἐκεῖθεν αὖθις αὖ καθέζετο,
ἆρ᾽ ὑπόπτερον γενέσθαι παντός ἐστιν ἄξιον;
ὡς διιτρέφης γε πυτιναῖα μόνον ἔχων πτερὰ,
ἡρέθη φύλαρχος, εἶθ᾽ ἵππαρχος, εἶτ᾽ ἐξ οὐδενὸς
μεγάλα πράττει, κἄστι νυνὶ ξουθὸς ἱππαλεκτρυών.

πει. ταυτὶ τοιαυτὶ, μὰ Δί᾽ ἐγὼ μὲν, πρᾶγμά πω
γελοιότερον οὐκ εἶδον οὐδὲ πώποτε.

ευ. ἐπὶ τῷ γελᾷς; πει. ἐπὶ τοῖσι τοῖς ὠκυπτέροις,
οἶσθ᾽ ᾧ μάλιστ᾽ ἔοικας ἐπτερωμένος,

ἐς εὐτέλειαν χηνὶ συγγεγραμμένῳ.
εὐ. σὺ δὲ κοψίχῳ γε σκάφιον ἀποτετιλμένῳ.
πει. ταυτὶ μὲν ᾐκάσμεσθα κατὰ τὸν αἰσχύλον
τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων ἀλλὰ τοῖς ἑαυτῶν πτεροῖς.
ἔπ. ἄγε δή, τί χρὴ δρᾶν; πει. πρῶτον ὄνομα τῇ πόλει,
θέσθαι τι μέγα καὶ κλεινόν, εἶτα τοῖς θεοῖς
θῦσαι μετὰ τοῦτο. ἔπ. ταὐτὰ καὶ μοὶ συνδοκεῖ.
πει. φέρ' ἴδω, τί δ' ἡμῖν οὔνομ' ἔσται τῇ πόλει
βούλεσθε τὸ μέγα τοῦτο τοὐκ λακεδαίμονος,
σπάρτην ὄνομα καλῶμεν αὐτήν. ἔπ. ἡράκλεις
σπάρτην γὰρ ἂν θείμην ἐγὼ τῇ μῇ πόλει,
οὐδ' ἂν χαμεύνῃ πάνυ γε κειρίαν ἔχων.
πει. τί δῆτ' ὄνομ' αὐτῇ θησόμεσθ'. ἔπ. ἐντευθενί.
ἔπ. ἐκ τῶν νεφελῶν καὶ τῶν μετεώρων χωρίων.
πει. χαῦνόν τι πάνυ βούλει, νεφελοκοκκυγίαν.
ἔπ. ἰοὺ ἰού, καλόν γ' ἀτεχνῶς καὶ μέγ' εὗρες τοὔνομα,
ἆρ' ἐστὶν αὕτη γ' ἡ νεφελοκοκκυγία
ἵνα καὶ τὰ θεογένους τὰ πολλὰ χρήματα
τά τ' αἰσχίνου γ' ἅπαντα. πει. καὶ λῷστον μὲν οὖν
τὸ φλέγρας πεδίον, ἵν' οἱ θεοὶ τοὺς γηγενεῖς
ἀλαζονευόμενοι, καθυπερηκόντισαν.
ἔπ. λιπαρὸν τὸ χρῆμα τῆς πόλεως, τίς δαὶ θεὸς
πολιοῦχος ἔσται, τῷ ξανοῦμεν τὸν πέπλον.
πει. τί δ' οὐκ ἀθηναίαν ἐῶμεν πολιάδα.
ἔπ. καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ' ἂν εὔτακτος πόλις,
ὅπου θεὸς γυνὴ γεγονυῖα, πανοπλίαν
ἕστηκ' ἔχουσα, κλεισθένης δὲ κερκίδα.
πει. τίς δ' αὖ καθέξει τῆς πόλεως τὸ πελαργικόν.
ἔπ. ὄρνις ἀφ' ἡμῶν τοῦ γένους τοῦ περσικοῦ

ὅπερ λέγεται δεινότατος εἶναι πανταχοῦ.
ἄρεως νεοττός. πει. ὦ νεοττὲ δέσποτα.
ἐπ. ὡς δ' ὁ θεὸς ἐπιτήδειος οἰκεῖν ἐπὶ πετρῶν.
πει. ἄγε νυν, σὺ μὲν βάδιζε πρὸς τὸν ἀέρα,
καὶ τοῖσι τειχίζουσι παραδιακόνει,
χάλικας παραφόρει, πηλὸν ἀποδὺς, ὄργασον
λεκάνην ἀνένεγκε, κατάπεσ' ἀπὸ τῆς κλίμακος.
φύλακας κατάστησαι, τὸ πῦρ ἔγκρυπτ' ἀεὶ,
κωδωνοφορῶν περίτρεχε, καὶ κάθευδ' ἐκεῖ
κήρυκα δὲ πέμψον, τὸν μὲν εἰς θεοὺς ἄνω,
ἕτερον δ' ἄνωθεν αὖ παρ' ἀνθρώποις κάτω,
κἀκεῖθεν αὖθις παρ' ἐμέ. ἐπ. σὺ δέ γ' αὐτοῦ μένων,
οἴμωζε παρ' ἐμ'. πει. ἴθ' ὦ 'γάθ' οἷ πέμπω σ' ἐγὼ
οὐδὲν γὰρ ἄνευ σοῦ τῶνδ' ἃ λέγω πεπράξεται,
ἐγὼ δ' ἵνα θύσω τοῖσι καινοῖσι θεοῖς,
τὸν ἱερέα πέμψοντα τὴν πομπὴν καλῶ
παῖ, παῖ, τὸ κανοῦν αἴρεσθε καὶ τὴν χέρνιβα.

Στροφὴ κώλων ζ'.

χο. ὁμορροθῶ, συνθέλω,
συμπαραινέσας ἔχω,
προσόδια μεγάλα
σεμνὰ προσιέναι θεοῖσιν,
ἅμα δὲ προσέτι χάριτος οὕνεκα
προβάτιόν τι θύειν,
ἴτω ἴτω δὲ πυθιὰς βοὰ τῷ θεῷ,
συναδέτω δὲ χαῖρις ᾠδάν.

Ἀλλοιόστροφα.

πει. παῦσαι σὺ φυσῶν, ἡράκλεις, τουτὶ τί ἦν
τουτὶ, μὰ δί' ἐγὼ πολλὰ δὴ καὶ δείν' ἰδὼν,

οὔπω κόρακ' εἶδον ἐμπεφορβιωμένον.

ἐπ. ἱερεῦ, σὸν ἔργον, θῦε τοῖς καινοῖς θεοῖς.

Στροφὴ κώλων ί.

ἱερ. δράσω τάδ'. ἀλλὰ ποῦ 'στιν ὁ τὸ κανοῦν ἔχων,

εὔχεσθε τῇ ἑστίᾳ τῇ ὀρνιθείῳ

καὶ τῷ ἰκτῖνι τῷ ἑστιούχῳ

καὶ ὄρνισιν ὀλυμπίοις καὶ ὀλυμπίῃσιν,

πᾶσι καὶ πάσῃσιν;

ὦ σουνιέρακε χαῖρ' ἄναξ πελαργικὲ,

καὶ κύκνῳ πυθίῳ καὶ δηλίῳ,

καὶ λητοῖ ὀρτυγομήτρᾳ,

καὶ ἀρτέμιδι ἀκαλανθίδι.

πει. οὐκέτι κολαινὶς, ἀλλ' ἀκαλανθὶς ἄρτεμις.

Στροφὴ κώλων ζ'.

ἱερ. καὶ φρυγίλῳ, σαβαζίῳ,

καὶ στρουθῷ μεγάλῃ,

μητρὶ θεῶν καὶ ἀνθρώπων,

δέσποινα κυβέλη, στρουθὲ, μῆτερ κλεοκρίτου,

διδόναι νεφελοκοκκυγιεῦσιν,

ὑγίειαν, καὶ σωτηρίαν,

αὐτοῖσι καὶ χίοισιν.

πει. χίοισιν ἥδομαι πανταχοῦ προσκειμένοις.

Στροφὴ κώλων ή.

ἱερ. καὶ ἥρωσι καὶ ὄρνισι καὶ ἡρώων παισὶν

καὶ πορφυρίωνι καὶ πελεκᾶντι,

καὶ πελεκίνῳ, καὶ φλέξιδι,

καὶ τέτρακι, καὶ ταῶνι,

καὶ ἐλεᾷ, καὶ βάσκᾳ,

καὶ ἐλασᾷ, καὶ ἐρωδιῷ,

καὶ καταρράκτῃ, καὶ μελαγκορύφῳ,
καὶ αἰγιθάλλῳ.

πει. παῦσ' ἐς κόρακας, παῦσαι καλῶν, ἰοὺ ἰού,
ἐπὶ ποῖον ὦ κακόδαιμον ἱερεῖον καλεῖς,
ἁλιαιέτους, καὶ γῦπας, οὐχ ὁρᾷς ὅτι
ἴκτινος εἷς ἂν τουτόγ' οἴχοιθ' ἁρπάσας;
ἄπελθ' ἀφ' ἡμῶν καὶ σὺ καὶ τὰ στέμματα
ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τουτογὶ θύσω μόνος.

Στροφὴ κώλων η'.

ἱερ. εἶτ' αὖθις αὖτ' ἄρα σοι
δεῖ με δεύτερον μέλος
χέρνιβι θεοσεβὲς
ὅσιον ἐπιβοᾶν, καλεῖν δὲ
μάκαρας ἕνα τινὰ μόνον, εἴπερ
ἱκανὸν ἕξετ' ὄψον,
τὰ γὰρ παρόντα θύματ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν
γένειόν τ' ἐστὶ, καὶ κέρατα.

πει. θύοντες εὐξώμεσθα τοῖς πτερίνοισι θεοῖς.

ποι. νεφελοκοκκυγίαν τὰν εὐδαίμονα,
κλῆσον ὦ μοῦσα
τεαῖς ἐν ὕμνων ᾠδαῖς.

πει. τουτὶ τὸ πρᾶγμα ποδαπὸς εἰπέ μοι τίς εἶ.

ποι. ἐγὼ μελιγλώσσων ἐπέων ἱεὶς ἀοιδὰν,
μουσάων θεράπων,
ὁ τρηρὸς κατὰ τὸν ὅμηρον.

πει. ἔπειτα δῆτα δοῦλος ὢν κόμην ἔχεις;

ποι. οὐκ, ἀλλὰ πάντες ἐσμὲν οἱ διδάσκαλοι,
μουσάων θεράποντες,
ὀτρηροὶ κατὰ τὸν ὅμηρον.

πι. οὐκ ἐπὶς ὀφηρὸν καὶ τὸ ληδάειον ἔχεις,
ἀτὰρ ὦ ποιητὰ κατὰ τί δεῦρ' ἀνεφθάρης.
πι. μέλη πεποίηκ' ἐς τὰς νεφελοκοκκυγίας,
τὰς ὑμετέρας, κύκλιά τε πολλὰ καὶ καλὰ,
καὶ παρθένεια, καὶ κατὰ τὰ σιμωνίδου.

Σύστημα στίχων δ'.

πι. ταυτὶ σύ ποτ' ἐποίησας, ἀπὸ ποίου χρόνου;
ποι. πάλαι πάλαι δὴ τήνδ' ἐγὼ κλήζω πόλιν.
πι. οὐκ ἄρτι θύω τὴν δεκάτην ταύτης ἐγώ;
καὶ τοὔνομ' ὥσπερ παιδίῳ νῦν δὴ 'θέμην.

Ὠδὴ καὶ στροφὴ κώλων ζ'.

ποι. ἀλλά τις ὠκεῖα μουσάων φάτις,
οἷά περ ἵππων ἀμαρυγὰ,
σὺ δ' ὦ πάτερ κτίστορ αἴτνας,
ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε,
δὸς ἐμὶν ὅτιπερ
τεᾷ κεφαλᾷ θέλῃς
πρόφρων δόμεν ἐμὶν τεΐν.

Σύστημα στίχων ε'.

πι. τουτὶ παρέξει τὸ κακὸν ἡμῖν πράγματα,
εἰ μή τι τούτῳ δόντες ἀποφευξούμεθα,
οὗτος, σὺ μέντοι σπολάδα, καὶ χιτῶν' ἔχεις,
ἀπόδυθι, καὶ δὸς τῷ ποιητῇ τῷ σοφῷ,
ἔχε τὴν σπολάδα, πάντως δέ μοι ῥιγῶν δοκεῖς.

Ὠδὴ καὶ στροφὴ ἑτέρα
κώλων δ'.

πι. τόδε μὲν οὐκ ἀέκουσα φίλα,
μοῦσα τόδε δῶρον δέχεται,
τὺ δὲ, τεᾷ φρενὶ μάθε,

πινδάρειον ἔπος.

πει. ἄνθρωπος ἡμῶν οὐκ ἀπαλλαχθήσεται.

ᾨδὴ καὶ στροφὴ ἑτέρα κώλων ε΄.

ποι. νομάδεσσι γὰρ ἐν σκύθαις
ἀλᾶται στρατῶν
ὃς ὑφαντοδόνητον ἔσθος οὐ πέπαται,
ἀκλεὴς δ᾽ ἔβα σπολὰς ἄνευ χιτῶνος,
ξύνες ὅ,τι λέγω;

Σύστημα στίχων ε΄.

ποι. ξυνίημ᾽ ὅτι βούλει τὸν χιτωνίσκον λαβεῖν,
ἀπόδυθι, δεῖ γὰρ τὸν ποιητὴν ὠφελεῖν,
ἄπελθε τουτονὶ λαβών. ποι. ἀπέρχομαι,
κἀς τὴν πόλιν γ᾽ ἐλθὼν, ποιήσω δὴ ταδί.

ᾨδὴ καὶ στροφὴ κώλων δ΄.

κλῇσον ὦ χρυσόθρονε τὰν
τρομερὰν κρυερὰν,
νιφοβόλα πεδία πολύπορά
τ᾽ ἤλυθον ἀλαλαί.

Σύστημα στίχων ε΄.

πει. νὴ τὸν δί᾽ ἀλλὰ γὰρ πέφευγας ταυταγὶ
τὰ κρυερὰ, τονδὶ τὸν χιτωνίσκον λαβών,
τουτὶ μὰ δί᾽ ἐγὼ τὸ κακὸν οὐδέποτ᾽ ἤλπισα
οὕτω ταχέως τοῦτον πεπύσθαι τὴν πόλιν,
αὖθις σὺ περιχώρει λαβὼν τὴν χέρνιβα.
ἱερ. εὐφημία᾽ στω. χρη. μὴ κατάρξῃ τοῦ τράγου.
πει. σὺ δ᾽ εἶ τίς. χρη. ὅστις; χρησμολόγος. πει. οἴμωζέ νυν.
χρη. ὦ δαιμόνιε, τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε,
ὡς ἔστι βάκιδος χρησμὸς ἄντικρυς, λέγων,
ἐς τὰς νεφελοκοκκυγίας. πει. κἄπειτα πῶς

ταῦτ' οὖν ἐχρησμολόγεις σὺ, πρὶν ἐμὲ τὴν πόλιν
τήνδ' οἰκίσαι; χρη. τὸ θεῖον ἐνεπόδιζέ με.
πει. ἀλλ' οὐδὲν οἷον ἔστ' ἀκοῦσαι τῶν ἐπῶν.
χρη. ἀλλ' ὅταν οἰκήσωσι λύκοι πολιαί τε κορῶναι
ἐν ταὐτῷ τὸ μεταξὺ κορίνθου καὶ σικυῶνος.
πει. τί οὖν προσήκει δῆτ' ἐμοὶ κορινθίων.
χρη. ἠνίξαθ' ὁ βάκις τοῦτο πρὸς τὸν ἀέρα,
πρῶτον πανδώρᾳ θῦσαι λευκότριχα κριὸν
ὃς δέκ' ἐμῶν ἐπέων ἔλθῃ πρώτιστα προφήτης,
τῷ, δόμεν ἱμάτιον καθαρὸν, καὶ καινὰ πέδιλα.
πει. ἔνεστι καὶ τὰ πέδιλα. χρη. λαβὲ τὸ βυβλίον,
καὶ φιάλην δοῦναι καὶ σπλάγχνων χεῖρ' ἐπιπλῆσαι.
πει. καὶ σπλάγχνα διδόν' ἔνεστι. χρη. λαβὲ τὸ βυβλίον,
κἂν μὲν θέσπιε κοῦρε ποιῇς ταῦθ' ὡς ἐπιτέλλω,
αἰετὸς ἐν νεφέλῃσι γενήσεαι, αἰ δέ κε μὴ δῷς,
οὐκ ἔσῃ οὐ τρυγὼν, οὐδ' αἰετὸς, οὐ δρυκολάπτης.
πει. καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα. χρη. λαβὲ τὸ βυβλίον.
πει. οὐδὲν ἄρ' ὅμοιος ἔσθ' ὁ χρησμὸς τουτωί,
ὃν ἐγὼ παρὰ τἀπόλλωνος ἐξεγραψάμην
αὐτὰρ ἐπὴν ἄνθρωπος ἰὼν ἄκλητος ἀλαζὼν
λυπῇ θύοντας καὶ σπαγχνεύειν ἐπιθυμῇ,
δὴ τότε χρὴ τύπτειν αὐτὸν πλευρῶν τὸ μεταξύ.
χρη. οὐδὲν λέγειν οἶμαί σε. πει. λαβὲ τὸ βυβλίον,
καὶ φείδου μηδὲν, μήδ' αἰετοῦ ἐν νεφέλῃσι,
μήτ' ἢν λάμπων ᾖ, μήτ' ἢν ὁ μέγας διοπείθης.
χρη. καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα. πει. λαβὲ τὸ βυβλίον;
οὐκ εἶ θύραζ' ἐς κόρακας. χρη. οἴμοι, δείλαιος.
πει. οὔκουν ἑτέρωσε χρησμολογήσεις ἐκτρέχων;
γεω. ἥκω παρ' ὑμᾶς. πει. ἕτερον αὖ τουτὶ κακόν,

τί δ' αὖ σὺ δράσων, τίς δ' ἰδέα βουλήματος,
τίς ἡ 'πίνοια. τίς ὁ κόθορνος τῆς ὁδοῦ;
γεω. γεωμετρῆσαι βούλομαι τὸν ἀέρα,
ὑμῖν διελεῖν τε κατ' ἀγυιάς. πει. πρὸς τῶν θεῶν
σὺ δ' εἶ τίς ἀνδρῶν. γεω. ὅστις εἴμ' ἐγώ; μέτων,
ὃν οἶδεν ἑλλὰς χὠ κολωνός. πει. εἰπέ μοι
ταυτὶ δέ σοι τί ἐστι. γεω. κανόνες ἀέρος,
αὐτίκα γὰρ ἀήρ ἐστι τὴν ἰδέαν ὅλος,
κατὰ πνιγέα μάλιστα, προσθεὶς οὖν ἐγὼ
τὸν κανόν' ἄνωθεν τουτονὶ τὸν καμπύλον,
ἐνθεὶς διαβήτην, μανθάνεις; πει. οὐ μανθάνω.
γεω. ὀρθῷ μετρήσω κανόνι, προστιθεὶς ἵνα
ὁ κύκλος γένηταί σοι τετράγωνος, κἀν μέσῳ
ἀγορὰ φέρουσαι δ' ὦσιν εἰς αὐτὴν ὁδοὶ
ὀρθαὶ, πρὸς αὐτὸ τὸ μέσον, ὥσπερ δ' ἀστέρος
αὐτοῦ κυκλοτεροῦ ὄντος, ὀρθαὶ πανταχῆ,
ἀκτῖνες ἀπολάμπωσιν. πει. ἅνθρωπος θαλῆς,
μέτων. γεω. τί ἐστιν. πει. οἶσθ' ὅτιὴ φιλῶ σ' ἐγώ.
κἀμοί γε πιθόμενος, ὑποκίνει τῆς ὁδοῦ.
γεω. τί δ' ἐστὶ δεινόν. πει. ὥσπερ ἐν λακεδαίμονι,
ξενηλατοῦνται, καὶ κεκίνηνταί τινες,
πληγαὶ συχναὶ κατ' ἄστυ. γεω. μῶν στασιάζετε;
πει. μὰ τὸν δί' οὐ δῆτ'. γεω. ἀλλὰ πῶς. πει. ὁμοθυμαδὸν,
σποδεῖν ἅπαντας τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖ.
γεω. ὑπάγοιμι γὰρ ἄν γε νὴ δί'. πει. ὡς οὐκ οἶδ' ἂρ εἰ
φθαίης ἄν, ἐπίκεινται γὰρ ἐγγὺς αὑτουί;
γεω. οἴμοι κακοδαίμων. πει. οὐκ ἔλεγον ἐγὼ πάλαι;
οὐκ ἀναμετρήσεις σαυτὸν ἀπιὼν ἀλλαχῆ;
ἐπί. ποῦ πρόξενοι. πει. τίς ὁ σαρδανάπαλος οὑτοσί.

ἐπι. ἐπίσκοπος ἥκω δεῦρο, τῷ κυάμῳ λαχὼν,
ἐς τὰς νεφελοκοκκυγίας. πει. ἐπίσκοπος;
ἔπεμψε δὲ τίς σε δεῦρο. ἐπι. φαῦλον βιβλίον,
τελέου. πει. τί βούλει δῆτα; τὸν μισθὸν λαβὼν,
μὴ πράγματ' ἔχειν ἀλλ' ἀπιέναι; ἐπι. νὴ τοὺς θεοὺς,
ἐκκλησιάσαι δ' οὖν ἐδεόμην οἴκοι μένων,
ἔστι γὰρ ἃ δι' ἐμοῦ πέπρακται φαρνάκῃ.
πει. ἄπιθι λαβὼν, ἔστι δ' ὁ μισθὸς οὑτοσί.
ἐπι. τουτὶ, τί ἦν. πει. ἐκκλησία περὶ φαρνάκου.
ἐπι. μαρτύρομαι τυπτόμενος, ὢν ἐπίσκοπος.
πει. οὐκ ἀποσοβήσεις, οὐκ ἀποίσεις τὼ κάδω,
οὐ δεινὰ, καὶ πέμπουσιν ἤδ' ἐπισκόπους
ἐς τὴν πόλιν, πρὶν καὶ τεθῦσθαι τοῖς θεοῖς.
ψη. ἐὰν δ' ὁ νεφελοκοκκυγιεὺς, τὸν ἀθηναῖον ἀδικῇ
πει. τουτὶ τί ἐστιν αὖ κακὸν τὸ βιβλίον.
ψη. ψηφισματοπώλης εἰμὶ, καὶ νόμους νέους
ἥκω παρ' ὑμᾶς δεῦρο πωλήσων. πει. τὸ τί;
ψη. χρῆσθαι νεφελοκοκκυγίας τοῖσδε τοῖς
μέτροισι, καὶ σταθμοῖσι, καὶ ψηφίσμασι,
καθάπερ ὀλοφύξιοι.
πει. σὺ δ' ἔγ' οἷσί περ ὀτοτύξιοι χρήσει τάχα.
ψη. οὗτος τί πάσχεις; πει. οὐκ ἀποίσεις τοὺς νόμους,
πικροὺς ἐγώ σοι τήμερον δείξω νόμους.
ἐπι. καλοῦμαι πεισθέταιρον ὕβρεως,
ἐς τὸν μουνυχιῶνα μῆνα.
πει. ἄληθες οὗτος, ἔτι γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθα σύ;
ψη. ἐὰν δέ τις ἐξελαύνῃ τοὺς ἄρχοντας,
καὶ μὴ δέχηται κατὰ τὴν στήλην.
πει. οἴμοι κακοδαίμων, καὶ σὺ γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθ' ἔτι;

ψηφ. ἀπολῶ σε, καὶ γράφω σε μυρίας δραχμάς.
πει. ἐγὼ δέ σου γε τὼ καδίσκω διασκεδῶ.
ψηφ. μέμνησ' ὅτι τῆς στήλης κατέτιλας ἑσπέρας
πει. αἰβοῖ, λαβέτω τις αὐτὸν, οὗτος, οὐ μενεῖς.
ἱερ. ἀπίωμεν ἡμεῖς ὡς τάχιστ' ἐντευθενὶ,
θύσοντες εἴσω τοῖσι θεοῖσι τὸν τράγον.

Ὠδὴ καὶ στροφὴ κώλων ιδ'.

χο. ἤδη μοι τῷ παντόπτᾳ
καὶ παντάρχᾳ θνητοὶ πάντες
θύσουσ' εὐκταίαις εὐχαῖς,
πᾶσαν μὲν γὰρ γᾶν ὀπτεύω,
σώζω δ' εὐθαλεῖς καρπούς,
κτείνων παμφύλων γένναν,
θηρῶν, οἳ πάντ' ἐν γαίᾳ
ἐκ κάλυκος αὐξανόμενα γένυσι πολυφάγοις,
δένδρεσί τ' ἐφεζόμενα καρπὸν ἀποβόσκεται·
κτείνω δ' οἳ κήπους εὐώδεις
φθείρουσι λύμαις ἐχθίσταις,
ἑρπετά τε καὶ δάκεθ' ὁπόσα περ αὖ
ἔστιν, ὑπ' ἐμᾶς πτέρυγος.
ἐν φοναῖς ὄλλυται.

Ἐπίρρημα στίχων ις'.

χο. τῇδε μέντοι θἠμέρᾳ μάλιστ' ἐπαναγορεύεται,
ἢν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν διαγόραν τὸν μήλιον,
λαμβάνειν τάλαντον, ἤν τε τῶν τυράννων τις τινὰ,
τῶν τεθνηκότων ἀποκτείνῃ, τάλαντον λαμβάνειν,
βουλόμεσθ' οὖν νῦν ἀνειπεῖν ταῦτα χ' ἡμεῖς ἐνθάδε,
ἢν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν φιλοκράτη τὸν στρούθιον,
λήψεται τάλαντον, ἢν δὲ ζῶντ' ἀγάγῃ, τέτταρα,

ὅτι συνείρων τοὺς σπίνους, πωλεῖ καθ' ἑπτὰ τοὐβολοῦ.
εἶτα φυσῶν, τὰς κίχλας δείκνυσι καὶ λυμαίνεται,
τοῖς τε κοψίχοισιν εἰς τὰς ῥῖνας ἐγχεῖ τὰ πτερὰ,
τὰς περιστεράς θ' ὁμοίως ξυλλαβὼν, εἷρξας, ἔχει
καὶ παναγκάζει παλεύειν, δεδεμένας ἐν δικτύῳ,
ταῦτα βουλόμεσθ' ἀνειπεῖν, κεἴ τις ὄρνιθας φέρει,
εἰργμένοις ἡμῶν ἐν αὐλῇ, φράζομεν μεθιέναι
ἢν δὲ μὴ πείθησθε, συλληφθέντες ὑπὸ τῶν ὀρνέων,
αὖθις ὑμεῖς αὖ παρ' ἡμῖν δεδεμένοι, παλεύσετε.

Ἀντῳδὴ καὶ ἀντιστροφὴ κώλων ιδ'.

χο. εὔδαιμον φῦλον πτηνῶν,
οἰωνῶν, οἳ χειμῶνος μὲν,
χλαίνας οὐκ ἀμπισχνοῦνται,
οὐδ' αὖ θερμὴ πνίγους ἡμᾶς
ἀκτὶς τηλαυγὴς θάλπει,
ἀλλ' ἀνθηρῶν λειμώνων,
φύλλων ἐν κόλποις ναίω,
ἡνίκ' ἂν ὁ θεσπέσιος ὀξυμελὴς ἀχέτας,
θάλπεσι μεσημβρινοῖς ὑφ' ἡλίῳ μανεὶς βοᾷ,
χειμάζω δ' ἐν κοίλοις αὔραις
νύμφαις οὐρείαις ξυμπαίζων,
ἠρινά τε βοσκόμεθα παρθένια
λευκότροφα μύρτα χαρί-
των τε κηπεύματα.

ἀντεπίρρημα στίχων ις'.

χο. τοῖς κριταῖς εἰπεῖν τι βουλόμεσθα, τῆς νίκης πέρι,
ὅσ' ἀγάθ' ἢν κρίνωσιν ἡμᾶς, πᾶσιν αὐτοῖς δώσομεν
ὥστε κρείττω δῶρα πολλῷ τῶν ἀλεξάνδρου λαβεῖν,
πρῶτον μὲν γὰρ οὗ μάλιστα πᾶς κριτὴς ἐφίεται,

γλαῦκες ὑμᾶς οὔποτ' ἐπιλείψουσι λαυρειωτικαί,
ἀλλ' ἐνοικήσουσιν ἔνδον, ἔν τε τοῖς βαλλαντίοις
ἐννεοττεύσουσι κἀκλέψουσι μικρὰ κέρματα,
εἶτα πρὸς τούτοισιν, ὥσπερ ἐν ἱεροῖς οἰκήσετε,
τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας, ἐρέψομεν πρὸς αἰετόν,
κἂν λαχόντες ἀρχίδιον, εἶθ' ἁρπάσαι βούλησθέ τι
ὀξὺ ἱερακίσκον ἐς τὰς χεῖρας ὑμῖν δώσομεν,
ἢν δέ που δειπνῆτε, πρηγορεῶνας ὑμῖν πέμψομεν
ἢν δὲ μὴ κρίνητε, χαλκεύεσθε μηνίσκους φορεῖν,
ὥσπερ ἀνδριάντες, ὡς ὑμῶν ὃς ἂν μὴ μήνην ἔχῃ,
ὅταν ἔχητε χλανίδα λευκήν. τότε μάλισθ' οὕτω δίκην
δώσεθ' ἡμῖν πᾶσι τοῖς ὄρνισι κατατιλώμενοι.
πε. τὰ μὲν ἱέρ' ἡμῖν ἐστὶν ὦρνιθες καλά,
ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ τείχους πάρεστιν ἄγγελος
οὐδεὶς ὅπου πευσόμεθα τἀκεῖ πράγματα,
ἀλλ' οὑτοσὶ τρέχει τις ἀλφειὸν πνέων.
ἀγγ. ποῦ ποῦ 'στι, ποῦ ποῦ ποῦ 'στι, ποῦ ποῦ ποῦ 'στι ποῦ,
ποῦ Πεισθέταιρός ἐστιν ἄρχων. πει. οὑτοσί.
ἀγγ. ἐξῳκοδόμηταί σοι τὸ τεῖχος. πει. εὖ λέγεις.
ἀγγ. κάλλιστον ἔργον καὶ μεγαλοπρεπέστατον,
ὥσθ' ὑπεράνω μὲν Προξενίδης ὁ κομπασεὺς,
καὶ Θεαγένης, ἐναντίω δύ' ἅρματε,
ἵππων ὑπόντων μέγεθος ὅσον ὁ δούρειος,
ὑπὸ τοῦ πλάτους ἂν παρελασαίτην. πει. ἡράκλεις
ἀγγ. τὸ δὲ μῆκός ἐστι, καὶ γὰρ ἐμέτρησ' αὔτ' ἐγώ,
ἑκατοντόργυιον. πει. ὦ πόσειδον τοῦ μάκρους.
τίνες ᾠκοδόμησαν αὐτὸ τηλικουτονί.
ἀγγ. ὄρνιθες, οὐδεὶς ἄλλος, οὐκ αἰγύπτιος,
πλινθοφόρος, οὐ λιθουργὸς, οὐ τέκτων παρῆν,

ἀλλ' αὐτόχειρες, ὥστε θαυμάζειν ἐμέ,
ἐκ μὲν γε λιβύης, ἧκον ὡς τρισμύριαι,
γέρανοι, θεμελίους καταπεπωκυῖαι λίθους,
τούτους δ' ἐτύκιζον αἱ κρέκες τοῖς ῥύγχεσιν,
ἕτεροι δ' ἐπλινθοφόρουν πελαργοὶ μυρίοι,
ὕδωρ δ' ἐφόρουν κάτωθεν ἐς τὸν ἀέρα,
οἱ χαραδριοὶ καὶ τἄλλα ποτάμι' ὄρνεα.
πει. ἐπηλοφόρουν δ' αὐτοῖσι τίνες· ἀγγ. ἐρωδιοὶ,
λεκάναισι. πει. τὸν δὲ πηλὸν ἐνεβάλλοντο πῶς;
ἀγγ. τοῦτ' ὦ γάθ' ἐξηύρητο καὶ σοφώτατα.
οἱ χῆνες ὑποτύπτοντες ὥσπερ ταῖς ἄμαις
ἐς τὰς λεκάνας ἐνέβαλον αὐτὸν τοῖν ποδοῖν.
πει. τί δῆτα πόδες ἂν οὐκ ἂν ἐργασαίατο.
ἀγγ. καὶ νὴ δί' αἱ νῆτταί γε περιεζωσμέναι,
ἐπλινθοφόρουν, ἄνω δὲ τὸν ὑπαγωγέα
ἐπέτοντ' ἔχουσαι κατόπιν ὥσπερ παιδία,
τὸν πηλὸν ἐν τοῖς στόμασιν αἱ χελιδόνες.
πει. τί δῆτα μισθωτοὺς ἂν ἔτι μισθοῖτό τις;
φέρ' ἴδω τί δαί, τὰ ξύλινα τοῦ τείχους, τίνες
ἀπηργάσαντ'; ἀγγ. ὄρνιθες ἦσαν τέκτονες,
σοφώτατοι, πελεκᾶντες, οἳ τοῖς ῥύγχεσιν
ἀπεπελέκησαν τὰς πύλας, ἦν δ' ὁ κτύπος
αὐτῶν πελεκώντων, ὥσπερ ἐν ναυπηγίῳ,
καὶ νῦν ἅπαντ' ἐκεῖνα πεπύλωται πύλαις
καὶ βεβαλάνωται καὶ φυλάττεται κύκλῳ,
ἐφοδεύεται, κωδωνοφορεῖται, πανταχῆ
φυλακαὶ καθεστήκασι, καὶ φρυκτωρίαι,
ἐν τοῖσι πύργοις, ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀποτρέχων,
ἀπονίψομαι, σὺ δ' αὐτὸς ἤδη τἄλλα δρᾷ.

χο. οὗτος, τί ποιεῖς, ἆρα θαυμάζεις ὅτι,
οὕτω τὸ τεῖχος ἐκτετείχισται ταχύ;
πει. νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγε, καὶ γὰρ ἄξιον,
ἴσα γὰρ ἀληθῶς φαίνεταί μοι ψεύδεσιν,
ἀλλ' ὡδί, φύλαξ γὰρ τῶν ἐκεῖθεν ἄγγελος,
ἐσθεῖ πρὸς ἡμᾶς δεῦρο, πυρείχην βλέπων.
ἄγγ. ἰοὺ ἰοὺ, ἰοὺ ἰοὺ, ἰοὺ ἰού.
πει, τί τὸ πρᾶγμα τουτί. ἄγγ. δεινότατα πεπόνθαμεν
τῶν γὰρ θεῶν τις ἄρτι τῶν παρὰ τοῦ διὸς,
διὰ τῶν πυλῶν εἰσέπτατ' εἰς τὸν ἀέρα,
λαθὼν κολοιοὺς φύλακας ἡμεροσκόπους.
πει. ὦ δεινὸν ἔργον καὶ σχέτλιον εἰργασμένος,
τίς τῶν θεῶν; ἄγγ. οὐκ ἴσμεν ὅτι δ' εἶχε πτερὰ,
τοῦτ' ἴσμεν. χο. οὔκουν δῆτα περιπόλους ἐχρῆν
πέμψαι κατ' αὐτὸν εὐθύς. ἄγγ. ἀλλ' ἐπέμψαμεν
τρισμυρίους ἱέρακας ἱπποτοξότας,
χωρεῖ δὲ πᾶς τις ὄνυχας ἠγκυλωμένος,
κερχνῆς, τριόρχης, γύψ, κύμινδις, αἰετὸς,
ῥύμῃ τε καὶ πτεροῖσι καὶ ῥοιζήμασιν
αἰθὴρ δονεῖται, τοῦ θεοῦ ζητουμένου,
κἄστ' οὐ μακρὰν ἄπωθεν, ἀλλ' ἐνταῦθά που
ἤδη 'στίν. χο. οὔκουν σφενδόνας δεῖ λαμβάνειν,
καὶ τόξα. ἄγγ. χώρει δεῦρο πᾶς ὑπηρέτης
τόξευε πᾶς τις, σφενδόνην τίς μοι δότω.

Στροφὴ κώλων ια'.

χο. πόλεμος αἴρεται,
πόλεμος οὐ φατὸς
πρὸς ἐμὲ καὶ θεοὺς,
ἀλλὰ φύλαττε πᾶς

ἀέρα

ἀέρα περινέφελον,
ὅν γ' ἔρεβος ἔτεκεν·
μή σε λάθῃ θεῶν
τὶς ταύτῃ περῶν.
ἄθρει δὲ πᾶς κύκλῳ σκοπῶν
ὡς ἐγγὺς ἤδη δαίμονος πεδαρσίου,
δίνης, πτερωτὸς φθόγγος ἐξακούεται.
πει. αὕτη σὺ, ποῖ ποῖ ποῖ, πέτει, μέν' ἥσυχος
ἔχ' ἀτρέμας, αὐτοῦ στῆθ' ἐπίσχες τοῦ δρόμου,
τίς εἶ, ποδαπή; λέγειν ἐχρῆν ὁπόθεν ποτ' εἶ;
ἶρ. παρὰ τῶν θεῶν ἔγωγε τῶν ὀλυμπίων.
πει. ὄνομα δέ σοι τί ἐστί, πλοῖον, ἢ κυνῆ;
ἶρ. ἶρις ταχεῖα. πι. πάραλος ἢ σαλαμινία;
ἶρ. τί δαὶ τοῦτο. πει. ταυτηνί τις οὐ ξυλλήψεται,
ἀναπτάμενος, τρίορχος; ἶρ. ἐμὲ ξυλλήψεται,
τί ποτ' ἐστὶ τουτὶ τὸ κακόν. πει. οἰμώξει μακρά.
ἶρ. ἄτοπόν γε τουτὶ τὸ πρᾶγμα. πει. κατὰ ποίας πύλας
εἰσῆλθες εἰς τὸ τεῖχος, ὦ μιαρωτάτη;
ἶρ. οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε κατὰ ποίας πύλας.
πει. ἤκουσας αὐτῆς, οἷον εἰρωνεύεται;
πρὸς τοὺς κολοιάρχας προσῆλθες; οὐ λέγεις;
σφραγῖδ' ἔχεις παρὰ τῶν πελαργῶν; ἶρ. τί τὸ κακόν.
πει. οὐκ ἔλαβες. ἶρ. ὑγιαίνεις μέν. πει. οὐδὲ σύμβολον.
ἐπέβαλεν ὀρνίθαρχος οὐδείς σοι παρών;
ἶρ. μὰ Δί' οὐκ ἔμοιγ' ἐπέβαλεν οὐδεὶς, ὦ μέλε.
πει. κἄπειτα δῆθ' οὕτω σιωπῇ διαπέτει,
διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους;
ἶρ. ποίᾳ γὰρ ἄλλῃ χρὴ πέτεσθαι τοὺς θεούς.
πει. οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε, τῇδε μὲν γὰρ οὔ,

ἀδικεῖς δὲ καὶ νῦν, ἆρά γ' οἶσθα τοῦθ' ὅτι
δικαιότατ' ἂν, ληφθεῖσα πασῶν ἰρίδων,
ἀπέθανες, εἰ τῆς ἀξίας ἐτύγχανες;
ἰρ. ἀλλ' ἀθάνατός εἰμ'. πει. ἀλλ' ὅμως ἂν ἀπέθανες.
δεινότατα γάρ τοι πεισόμεσθ' ἐμοὶ δοκεῖ,
εἰ τῶν μὲν ἄλλων ἄρχομεν, ὑμεῖς δ' οἱ θεοὶ
ἀκολασταινεῖτε, κοὐδέπω γνώσεσθ' ὅτι,
ἀκροατέον ὑμῖν ἐν μέρει τῶν κρειττόνων,
φράσον δέ μοι τὼ πτέρυγε, ποῖ ναυστολεῖς;
ἰρ. ἐγώ; πρὸς ἀνθρώπους πέτομαι παρὰ τοῦ πατρὸς
φράσουσα θύειν τοῖς ὀλυμπίοις θεοῖς,
μηλοσφαγεῖν τε βουθύτοις ἐπ' ἐσχάραις,
κνισᾶν τ' ἀγυιάς. πει. τί σὺ λέγεις, ποίοις θεοῖς;
ἰρ. ποίοισιν; ἡμῖν τοῖς ἐν οὐρανῷ θεοῖς.
πει. θεοὶ γὰρ ὑμεῖς; ἰρ. τίς γὰρ ἔστ' ἄλλος θεός;
πει. ὄρνιθες ἀνθρώποισι νῦν εἰσι θεοὶ,
οἷς θυτέον αὐτοῖς, ἀλλὰ μὰ δί' οὐ τῷ διΐ.
ἰρ. ὦ μῶρε, μῶρε μὴ θεῶν κίνει φρένας,
δεινάς, ὅπως μή σου γένος πανώλεθρον,
διὸς μακέλλῃ πᾶν ἀναστρέψῃ δίκη,
λιγνὺς δὲ σῶμα, καὶ δόμων περιπτυχὰς,
καταιθαλώσει σου λικυμνίαις βολαῖς.
πει. ἄκουσον, αὕτη παῦε τῶν παφλασμάτων,
ἔχ' ἀτρέμας φέρ' ἴδω, πότερα λυδὸν, ἢ φρύγα
ταυτὶ λέγουσα, μορμολύττεσθαι δοκεῖς,
ἆρ' οἶσθ' ὅτι ζεὺς εἴ με λυπήσει πέρα,
μέλαθρα μὲν αὐτοῦ, καὶ δόμους ἀμφίονος
καταιθαλώσω πυρφόροισιν αἰετοῖς
πέμψω δὲ πορφυρίωνας ἐς τὸν οὐρανὸν,

ὄρνεις ἐπ' αὐλὸν παρδάλας ἐνημμένοις,
πλεῖν ἑξακοσίους τὸν ἀριθμὸν, καὶ δή ποτε
εἷς πορφυρίων αὐτῷ πάρεχε πράγματα
οὐδ' εἴ με λυπήσεις τι, τῆς διακόνου
πρώτης ἀνατείνας τὼ σκέλη, διαμηριῶ
τὴν ἶριν αὐτὴν, ὥστε θαυμάζειν ὅπως,
οὕτω γέρων ὢν στύομαι τριέμβολον.

ἶερ. διαῤῥαγείης ὦ μέλ' αὐτοῖς ῥήμασι.

πει. οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐ ταχέως εὐρὰξ πατάξ.

ἶερ. ἦ μήν σε παύσει τῆς ὕβρεως οὑμὸς πατήρ.

πει. οἴμοι, τάλας, οὔκουν ἑτέρωσε πετομένη;
καταιθαλώσεις τῶν νεωτέρων τινά.

Στροφὴ κώλων ζ.

χο. ἀποκεκλῄκαμεν
διογενεῖς θεοὺς,
μηκέτι γε τὴν ἐμὴν
διαπερᾶν πόλιν
μηδέ τιν' ἱερόθυ-
τον ἀνὰ δάπεδον ἔτι,
τῇδε βροτὸν θεοῖσι πέμπειν ἔτι καπνόν.

πει. δεινόν γε τὸν κήρυκα τὸν παρὰ τοὺς βροτοὺς
οἰχόμενον, εἰ μηδέποτε νοστήσει πάλιν.

κή. ὦ πισθέταιρ' ὦ μακάριε ὦ σοφώτατε,
ὦ κλεινότατ' ὦ σοφώτατ' ὦ γλαφυρώτατε
ὦ τρισμακάρι' ὦ κατακέλευσον. πει. τί σὺ λέγεις;

κή. στεφάνῳ σε χρυσῷ τῷδε σοφίας οὕνεκα
στεφανοῦσι καὶ τιμῶσιν οἱ πάντες λεῴ.

πει. δέχομαι, τί δ' οὕτως οἱ λεῴ τιμῶσί με;

κή. ὦ κλεινοτάτην αἰθέριον οἰκίσας πόλιν,

οὐκ οἶσθ' ὅσην τιμὴν παρ' ἀνθρώποις φέρεις;
ὅσους τ' ἐραστὰς τῆσδε τῆς χώρας ἔχεις,
πρὶν μὲν γὰρ οἰκῆσαι σε τήνδε τὴν πόλιν,
ἐλακωνομάνουν πάντες ἄνθρωποι τότε,
ἐκόμων, ἐπείνων, ἐρρύπων, ἐσωκράτουν,
σκυτάλι' ἐφόρουν, νυνὶ δ' ὑποστρέψαντες αὖ
ὀρνιθομανοῦσι, πάντα δ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς
ποιοῦσιν ἅπερ ὄρνιθες, ἐκμιμούμενοι,
πρῶτον μὲν εὐθὺς, πάντες ἐξ εὐνῆς ἅμα
ἐπέτονθ' ἕωθεν ὥσπερ ἡμεῖς ἐπὶ νομὸν,
κἄπειτ' ἂν, ἅμα κατῆραν ἐς τὰ βυβλία,
εἶτ' ἀπενέμοντ' ἐνταῦθα τὰ ψηφίσματα,
ὀρνιθομανοῦν δ' οὕτω περιφανῶς, ὥστε καὶ
πολλοῖσιν ὀρνίθων ὀνόματ' ἦν κείμενα,
πέρδιξ μὲν εἷς, κάπηλος ὀνομάζετο,
χωλὸς, μενίππῳ δ' ἦν χελιδὼν τοὔνομα,
ὀπουντίῳ δ' ὀφθαλμὸν οὐκ ἔχων κόραξ,
κορυδὸς φιλοκλεῖ, χηναλώπηξ θεαγένει,
ἶβις λυκούργῳ, χαιρεφῶντι νυκτερὶς,
συρακουσίῳ δὲ κίττα, μειδίας δ' ἐκεῖ,
ὄρτυξ ἐκαλεῖτο, καὶ γὰρ ἧκεν ὄρτυγι
ὑπὸ στυφοκόμπου τὴν κεφαλὴν πεπληγμένῳ
ᾖδον δ' ὑπὸ φιλορνιθίας πάντες μέλη,
ὅπου χελιδὼν ἦν τις ἐμπεποιημένη,
ἢ πηνέλοψ, ἢ χήν τις, ἢ περιστερὰ,
ἢ πτέρυγες, ἢ πτεροῦ τι καὶ μικρὸν προσῆν,
τοιαῦτα μὲν τἀκεῖθεν, ἓν δέ σοι λέγω,
ἥξουσ' ἐκεῖθεν δεῦρο, πλεῖν ἢ μύριοι,
πτερῶν δεόμενοι, καὶ τρόπων γαμψωνύχων

ὥστε πτερῶν σοι τοῖς ἐποίκοις δεῖ πόθεν.

πει. οὐκ ἄρα μὰ Δί' ἡμῖν ἔτ' ἔργον ἑστάναι,
ἀλλ' ὡς τάχιστα σὺ μὲν ἰὼν, τὰς ἀρρίχους
καὶ τοὺς κοφίνους ἅπαντας ἐμπίπλη πτερῶν
μανῆς δὲ, φερέτω μοι θύραζε τὰ πτερὰ,
ἐγὼ δ' ἐκείνων τοὺς προσιόντας δέξομαι,

χο. ταχὺ δ' ἂν, πολυανόρα τάνδε πόλιν,
καλεῖ τις ἀνθρώπων αὖ.

πει. τύχη μόνον προσείη.

χο. κατέχουσι δ' ἔρωτες ἐμᾶς πόλεως.

πει. θᾶττον φέρειν κελεύω.

χο. τί γὰρ οὐκ ἔνι ταύτῃ,
καλὸν ἀνδρὶ μετοικεῖν,
σοφία, πόθος, ἀμβροσία, χάριτες
τό, τε τῆς ἀγανόφρονος ἡσυχίας,
εὐήμερον πρόσωπον.

πει. ὡς βλακικῶς διακονεῖς
οὐ θᾶττον ἐγκονήσεις;

χο. φερέτω κάλαθον ταχύ τις πτερῶν,
σὺ δ' αὖ τις αὖ γ' ἐξόρμα,
τύπτων γε τοῦτον ὡδί,
πάνυ γὰρ βραδύς τίς ἐστιν ὥσπερ ὄνος.

πει. μανῆς γάρ ἐστι δειλός.

Στροφὴ κώλων ε'.

χο. σὺ δὲ τὰ πτερὰ πρῶτον
διάθες τάδε κόσμῳ,
τά τε μουσίχ' ὁμοῦ, τά τε μαντικὰ, καὶ
τὰ θαλάσσι', ἔπειτα δ' ὅπως φρονίμως
πρὸς ἄνδρ' ὁρῶν πτερώσεις.

πει. οὔτι μὰ τὰς κερχνῆδας ἔτι σου σχήσομαι
οὕτως ὁρῶν σε δειλὸν ὄντα καὶ βραδύν.
πει. γενοίμαν αἰετὸς ὑψιπέτας
ὡς ἂν ποταθείην ἀτρυγέτου,
γλαυκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας.
πει. ἔοικεν οὐ ψευδαγγελὴς εἶναι ἄγγελος,
ᾄδων τοῦ ὅδε τις αἰετοὺς προσέρχεται.
πα. αἰβοῖ οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι γλυκύτερον,
ἐρῶ δ' ἔγωγε τῶν ἐν ὄρνισι νομῶν
ὀρνιθομανῶ γὰρ, καὶ πέτομαι, καὶ βούλομαι
οἰκεῖν μεθ' ὑμῶν, κἀπιθυμῶ τῶν νομῶν.
πει. ποίων νομῶν; πολλοὶ γὰρ ὀρνίθων νομοί.
πα. πάντων, μάλιστα δ' ὅτι καλὸν νομίζεται,
τὸν πατέρα τοῖς ὄρνισιν ἄγχειν καὶ δάκνειν.
πει καὶ νὴ δί' ἀνδρεῖόν γε πάνυ νομίζομεν
ὃς ἂν πεπλήγῃ τὸν πατέρα νεοττὸς ὤν.
πα. διὰ ταῦτα μέντοι, δεῦρ' ἀνοικισθεὶς ἐγὼ
ἄγχειν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα, καὶ πάντ' ἔχειν
πει. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισι νόμος
παλαιὸς, ἐν τοῖς τῶν πελαργῶν κύρβεσιν,
ἐπὴν ὁ πατὴρ ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμους
πάντας ποιήσῃ τοὺς πελαργιδεῖς τρέφων,
δεῖ τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν.
πα. ἀπέλαυσα γὰρ νὴ τὸν δί' ἐλθὼν ἐνθαδὶ,
εἴπερ γέ μοι καὶ τὸν πατέρα βοσκητέον.
πει. οὐδένγ' ἐπειδήπερ γὰρ ἦλθες ὦ μέλε,
εὔνους, πτερώσω σ' ὥσπερ ὄρνιν ὀρφανὸν
σοὶ δ' ὦ νεανίσκ' οὐ κακῶς ὑποθήσομαι,
ἀλλ' οἷάπερ αὐτὸς ἔμαθον ὅτε παῖς ἦ, σὺ γὰρ

τὸν μὲν πατέρα μὴ τύπτε, ταύτην δέ γε λαβὼν,
τὴν πτέρυγα, καὶ τουτὶ τὸ πλῆκτρον θητέρα,
νομίσας ἀλεκτρυόνος ἔχειν γε τὸν λόφον,
φρούρει, στρατεύου, μισθοφορῶν σαυτὸν τρέφε,
τὸν πατέρ' ἔα ζῆν, ἀλλ' ἐπειδὴ μάχιμος εἶ,
ἐς τἀπὶ Θρᾴκης ἀποπέτου κἀκεῖ μάχου.

πα. νὴ τὸν διόνυσον εὖ γέ μοι δοκεῖς λέγειν,
καὶ πείσομαί σοι. πει. νοῦν ἄρ' ἕξεις νὴ δία.

Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀπρόσστροφον.

κι. ἀναπέτομαι δὴ πρὸς ὄλυμπον
πτερύγεσσι κούφαις, πέτομαι δ' ὁδὸν,
ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν μελέων.

πει. τουτὶ τὸ πρᾶγμα, φορτίου δεῖται πτερῶν,

κι. ἀφόβῳ φρενὶ
σώματι νέαν ἐφέπων.

πει. ἀσπαζόμεσθα φελλύρινον κινησίαν
τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλὸν, ἀνὰ κύκλον κυκλεῖς;

κι. ὄρνις γενέσθαι βούλομαι
λιγύμυθος ἀηδών.

πει. παῦσαι μελῳδῶν, ἀλλ' ὅ, τι λέγεις εἰπέ μοι.

κι. ὑπὸ σοῦ πτερωθεὶς, βούλομαι μετάρσιος
ἀναπτόμενος ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λαβεῖν,
ἀεροδονήτους καὶ νιφοβόλους ἀναβολὰς,

πει. ἐκ τῶν νεφελῶν γὰρ ἄν τις ἀναβολὰς λάβοι,

κι. κρέμαται μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἡμῶν ἡ τέχνη,
τῶν διθυράμβων γὰρ τὰ λαμπρὰ γίνεται
ἀέρια καὶ σκότιά γε καὶ κυαναυγέα,
καὶ πτεροδόνητα, σὺ δὲ κλύων, εἴσει τάχα.

πει. οὐ δῆτ' ἔγωγε. κι. νὴ τὸν ἡρακλέα σύ γε

ἅπαντα γὰρ διειμί σοι τὸν ἀέρα,
εἴδωλα πετηνῶν αἰθεροδρόμων,
οἰωνῶν ταναοδείρων.
πε. ὢόπ. κι. τὸν ἁλαδρόμον ἁλάμενος
ἅμ' ἀνέμων πνοαῖσι βαίην.
πει. νὴ δί' ἐγώ σου καταπαύσω τὰς πνοάς.
κι. τοτὲ μὲν, νοτίαν στείχων πρὸς ὁδὸν,
τοτὲ δ' αὖ βορέᾳ σῶμα πελάζων
ἀλίμενον αἰθέρος αὔλακα τέμνων
χαρίεν γ' ὦ πρεσβῦτ' ἐσοφίσω καὶ σοφά.
πει. οὐ γὰρ σὺ χαίρεις πτεροδόνητος γενόμενος;
κι. ταυτὶ πεποίηκας τὸν κυκλιοδιδάσκαλον,
ὃς ταῖσι φυλαῖς περιμάχητός εἰμ' ἀεί;
πει. βούλει διδάσκειν καὶ παρ' ἡμῖν οὖν μένων,
λεωτροφίδῃ χορὸν πετομένων ὀρνέων;
κεκροπίδα φυλήν. κι. καταγελᾷς μου δῆλος εἶ,
ἀλλ' οὖν ἔγωγ' οὐ παύσομαι τοῦτ' ἴσθ' ὅτι
πρὶν ἂν πτερωθεὶς διαδράμω τὸν ἀέρα.
συ. ὄρνιθες τίνες οἵδε,
οὐδὲν ἔχοντες πτεροποίκιλοι,
τανυσίπτεροι ποικίλα χελιδοῖ.
πει. τουτὶ τὸ κακὸν οὐ φαῦλον ἐξεγρήγορεν,
ὅδ' αὖ μινυρίζων δεῦρό τις προσέρχεται,
συ. τανυσίπτερε ποικίλα μάλ' αὖθις.
πει. ἐς θοἰμάτιον τὸ σκολιὸν ᾄδειν μοι δοκεῖ,
δεῖσθαι δ' ἔοικεν οὐκ ὀλίγων χελιδόνων.
συ. τίς ὁ πτερῶν δεῦρ' ἐστὶ τοὺς ἀφικνουμένους.
πει. ὅδι πάρεστιν, ἀλλ' ὅτου χρὴ δεῖ λέγειν.
συ. πτερῶν, πτερῶν δεῖ, μὴ πύθῃ τὸ δεύτερον.

πει. μῶν δὴ θὺ πελλιώνης πέτεσθαι διανοεῖ;
συ. μὰ Δί' ἀλλὰ κλητήρ εἰμι νησιωτικὸς,
καὶ συκοφάντης. πει. ὦ μακάριε τῆς τέχνης.
συ. καὶ πραγματοδίφης. εἶτα δέομαι πτερὰ λαβὼν
κύκλῳ περισοβεῖν τὰς πόλεις καλούμενος.
πει. ὑπαὶ πτερύγων τι προσκαλεῖν σοφώτερον;
συ. μὰ Δί' ἀλλ' ἵν' οἱ λῃσταί γε μὴ λυπῶσί με,
μετὰ τῶν γεράνων τ' ἐκεῖθεν ἀναχωρῶ πάλιν
ἀνθ' ἕρματος, πολλὰς καταπεπωκὼς δίκας.
πει. τουτὶ γὰρ ἐργάζει σὺ τοὔργον, εἰπέ μοι,
νεανίας ὢν, συκοφαντεῖς τοὺς ξένους;
συ. τί γὰρ πάθω, σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
πει. ἀλλ' ἔστιν ἕτερα νὴ Δί' ἔργα σώφρονα,
ἀφ' ὧν διαζῆν ἄνδρα χρῆν τοσουτονὶ
ἐκ τοῦ δικαίου μᾶλλον, ἢ δικορραφεῖν.
συ. ὦ δαιμόνιε, μὴ νουθέτει μ' ἀλλὰ πτέρου.
πει. νῦν τοι λέγων πτερῶ σε. συ. καὶ πῶς ἂν λόγοις
ἄνδρα πτερώσειας σύ. πει. πάντες τοῖς λόγοις
ἀναπτεροῦνται. συ. πάντες; πει. οὐκ ἀκήκοας
ὅταν λέγωσιν οἱ πατέρες ἑκάστοτε,
τοῖς μειρακίοις ἐν τοῖσι κουρείοις ταδὶ
δεινῶς τέ μου τὸ μειράκιον ὁ διιτρέφης
λέγων ἀνεπτέρωκεν ὥσθ' ἱππηλατεῖν;
ὁ δέ τις τὸν αὑτοῦ φησιν ἐπὶ τραγῳδίᾳ
ἀνεπτερῶσθαι, καὶ πεποτῆσθαι τὰς φρένας;
λόγοισί τ' ἆρα καὶ πτεροῦνται. πει. φήμ' ἐγὼ,
ὑπὸ γὰρ λόγων ὁ νοῦς τε μετεωρίζεται,
ἐπαίρεταί τ' ἄνθρωπος, οὕτω καί σ' ἐγὼ,
ἀναπτερώσας βούλομαι χρηστοῖς λόγοις

τρέψαι πρὸς ἔργον νόμιμον. συ. ἀλλ' οὐ βούλομαι.
πει. τί δαὶ ποιήσεις; συ. τὸ γένος, οὐ καταισχυνῶ
παππῷος ὁ βίος συκοφαντεῖν ἐστί μοι,
ἀλλὰ πτέρου με, τάχεσι καὶ κούφοις πτεροῖς
ἱέρακος, ἢ κερχνῇδος, ὡς ἂν τοὺς ξένους
καλεσάμενος, κᾆτ' ἐγκεκληκὼς ἐνθαδὶ,
κᾆτ' αὖ πέτωμαι πάλιν ἐκεῖσε. πει. μανθάνω,
ᾡδὶ λέγεις, ὅπως ἂν ὠφλήκη δίκην,
ἐνθάδε πρὶν ἥκειν ὁ ξένος. συ. πάνυ μανθάνεις.
πει. κᾆθ' ὁ μὲν πλεῖ δεῦρο, σὺ δ' ἐκεῖσ' αὖ πέτει,
ἁρπασόμενος τὰ χρήματ' αὐτοῦ. συ. πάντ' ἔχεις
βέμβικος οὐδὲν διαφέρειν δεῖ. πει. μανθάνω,
βέμβικα, καὶ μὴν ἔστι μοι νὴ τὸν δία,
κάλλιστα κερκυραῖα τοιαυτὶ πτερά.
συ. οἴμοι τάλας μάστιγ' ἔχεις; πει. πτερὼ μὲν οὖν,
οἷσί σε ποιήσω τήμερον βεμβικιᾶν.
σύ. οἴμοι τάλας, οὐ πτερυγιεῖς ἐντευθενί;
πει. οὐκ ἀπολιβάξεις ὦ κάκιστ' ἀπολούμενος;
πικρὰν τάχ' ὄψει, στρεψοδικοπανουργίαν
ἀπίωμεν ἡμεῖς ξυλλαβόντες τὰ πτερά.

Στροφὴ κώλων ιγ'.

χο. πολλὰ δὴ καὶ καινὰ καὶ θαυ
μάστ' ἐπετόμεσθα,
καὶ δεινὰ πράγματ' εἴδομεν
ἔστι γὰρ δένδρον πεφυκὸς
ἔκτοπόν τι, καρδίας
ἀποτέρω κλεώνυμος,
χρήσιμον μὲν οὐδὲν ἄλ
λως δὲ δειλὸν καὶ μέγα,

τοῦ μὲν ἦρος ἀεὶ
βλαστάνει καὶ συκοφαντεῖ,
τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν
τὰς ἀσπίδας φυλλορροεῖ.

Ἀντιστροφὴ κώλων ιβ΄.

ἔστι δ' αὖ χώρα πρὸς αὐτῷ
τῷ σκότῳ πόρρω τις ἐν
τῇ λύχνων ἐρημίᾳ,
ἔνθα τοῖς ἥρωσιν ἄνθρω
ποι συναριστῶσι, καὶ
ξύνεισι, πλὴν τῆς ἑσπέρας
τηνικαῦτα δ' οὐκ ἔτ' ἦν
ἀσφαλὲς ξυντυγχάνειν,
εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρωι
τῶν βροτῶν νύκτωρ ὀρέστῃ,
γυμνὸς ἦν πληγεὶς ὑπ' αὐ
τοῦ πάντα τἀπιδέξια.

προ. οἴμοι τάλας γ' ὁ ζεὺς ὅπως μή μ' ὄψεται
ποῦ πεισθέταιρός ἐστιν. πει. ἔα τουτὶ τί ἦν
τίς ὁ συγκαλυμμός. προ. τῶν θεῶν ὁρᾷς τινα
ἐμοῦ κατόπιν ἐνταῦθα; πει. μὰ τὸν δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
τίς δ' εἶ σύ. προ. πηνίκ' ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμέρας.
πει. ὁπηνίκα; σμικρόν τι μετὰ μεσημβρίαν,
ἀλλὰ σὺ τίς εἶ; προ. βουλητὸς ἢ περαιτέρω.
πει. οἴμ' ὡς βδελύττομαί σε. προ. τί γὰρ ὁ ζεὺς ποιεῖ
ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας, ἢ ξυννεφεῖ.
πει. οἴμωζε μεγάλ'. προ. οὕτω μὲν ἐκκαλύψομαι.
πει. φίλε προμηθεῦ. προ. παῦε, παῦε μὴ βόα.
πει. τί γάρ ἐστι. προ. σίγα, μὴ κάλει μου τοὔνομα,

ἀπὸ γάρ ὀλέσεις, εἴ μ' ἐνθάδ' ὁ ζεὺς ὄψεται.
ἀλλ' ἵνα φράσω σοι πάντα τἄνω πράγματα,
τουτὶ λαβών μου τὸ σκιάδειον ὑπέρεχε,
ἄνωθεν, ὡς ἂν μή μ' ὁρῶσιν οἱ θεοί.
πει. ἰού, ἰού, εὖ γ' ἐπενόησας αὐτὸ καὶ προμηθικῶς,
ὑπόδυθι ταχὺ δή, κᾆτα θαρρήσας λέγε.
προ. ἄκουε δὴ νῦν. πει. ὡς ἀκούοντος λέγε.
προ. ἀπόλωλεν ὁ ζεύς. πει. πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο.
προ. ἐξ οὗπερ ὑμεῖς ᾠκίσατε τὸν ἀέρα,
θύει γὰρ οὐδεὶς οὐδὲν ἀνθρώπων ἔτι
θεοῖσιν, οὐδὲ κνῖσα μηρίων ἄπο,
ἀνῆλθεν ὡς ἡμᾶς ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου,
ἀλλ' ὥσπερεὶ θεσμοφορίοις, νηστεύομεν,
ἄνευ θυηλῶν, οἱ δὲ βάρβαροι θεοὶ
πεινῶντες ὥσπερ ἰλλυριοί, κεκριγότες
ἐπιστρατεύσειν φάσ' ἄνωθεν τῷ διΐ,
εἰ μὴ παρέξει τἀμπόρι' ἀνεωγμένα,
ἵν' εἰσάγοιτο σπλάγχνα κατατετμημένα.
πει. εἰσὶν γὰρ ἕτεροι βάρβαροι θεοί τινες,
ἄνωθεν ὑμῶν; προ. οὐ γάρ εἰσι βάρβαροι,
ὅθεν ὁ πατρῷός ἐστιν ἐξηκεστίδῃ;
πει. ὄνομα δὲ τούτοις τοῖς θεοῖς τοῖς βαρβάροις
τί ἐστιν. προ. ὅ, τι ἐστί; τριβαλλοί. πει. μανθάνω,
ἐντεῦθεν ἄρα τοὐπιτριβείης ἐγένετο.
προ. μάλιστα πάντων, ἓν δέ σοι λέγω σαφές,
ἥξουσι πρέσβεις δεῦρο περὶ διαλλαγῶν
παρὰ τοῦ διὸς καὶ τῶν τριβαλλῶν τῶν ἄνω,
ὑμεῖς δὲ μὴ σπένδεσθ', ἐὰν μὴ παραδιδῷ,
τὸ σκῆπτρον ὁ ζεὺς τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν

καὶ τὴν βασίλειαν σοι γυναῖκ' ἔχειν διδῷ.
πει. τίς ἐστιν ἡ βασίλεια. προ. καλλίστη κόρη,
ἥπερ κεραμεύει τὸν κεραυνὸν τοῦ διός,
καὶ τἄλλ' ἁπαξάπαντα, τὴν εὐβουλίαν,
τὴν εὐνομίαν, τὴν σωφροσύνην, τὰ νεώρια
τὴν λοιδορίαν, τὸν κωλακρέτην, τὰ τριώβολα
πει. ἅπαντα γ' ἄρ' αὐτῷ ταμιεύει; προ. φήμ' ἐγὼ
ἣν γ' ἢν σὺ παρ' ἐκείνου λάβῃς, ἅπαντ' ἔχεις
τούτων ἕνεκα δεῦρ' ἦλθον, ἵνα φράσαιμί σοι,
αἰεί ποτ' ἀνθρώποις γὰρ εὔνους εἴμ' ἐγώ.
πει. μόνον θεῶν γὰρ διά σ' ἀπανθρακίζομεν.
προ. μισῶ δ' ἅπαντας τοὺς θεούς, ὡς οἶσθα σύ.
πει. νὴ τὸν δί' αἰεὶ δῆτα θεομισὴς ἔφυς.
προ. τίμων, καθαρῶς, ἀλλ' ὡς ἂν ἀποτρέχω πάλιν
φέρε μοι σκιάδειον ἵνα με κἂν ὁ ζεὺς ἴδῃ
ἄνωθεν, ἀκολουθεῖν δοκῶ κανηφόρῳ.
πει. καὶ τὸν δίφρον φόρει τονδὶ λαβών.
χο. πρὸς δὲ τοῖσι, σκιάποσι λι
μνη τίς ἔστ' ἄλουτος οὗ
ψυχαγωγεῖ σωκράτης,
ἔνθα καὶ πείσανδρος ἦλθεν
δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν ἣ
ζῶντ' ἐκεῖνον προὔλιπεν.

Ἀντιστροφὴ κώλων ε'.

σφάγι' ἔχων κάμηλον,
ἀμνόν τιν', ἧς λαιμοὺς τεμὼν
ὥσπερ ὀδυσσεὺς ἀπῆλθεν,
κᾆτ' ἀνῆλθεν αὐτῷ κάτωθεν,
πρὸς τὸ λαῖμα τῆς καμήλου,

χαιρεφῶν ἡ νυκτερίς.
πο. τὸ μὲν πόλισμα τῆς νεφελοκοκκυγίας,
ὁρᾶς τοδὶ πάρεστιν, ἢ πρεσβεύομεν,
οὗτος τί δρᾷς ἐπ' ἀριστέρ' οὕτως ἀμπέχῃ,
οὐ μεταβαλεῖς θοἰμάτιον, ὡς ὡδὶ δεξιά,
τί ὦ κακόδαιμον λαισποδίας εἶ τὴν φύσιν
ὦ δημοκρατία, ποῖ προβιβᾷς ἡμᾶς ποτε,
εἰ τουτονί γ' ἐχειροτόνησαν οἱ θεοί.
τρ. ἕξεις ἀτρέμας. πο. οἴμωζε πολὺ γὰρ δή σ' ἐγὼ,
ἑώρακα πάντων βαρβαρώτατον θεῶν
ἄγε δὴ τί δρῶμεν ἡράκλεις. ἡρ. ἀκήκοας
ἐμοῦ γ' ὅτι τὸν ἄνθρωπον ἄγχειν βούλομαι,
ὅστις ποτ' ἔσθ' ὁ τοὺς θεοὺς ἀποτειχίσας.
πο. ἀλλ' ὦ 'γάθ' ᾑρήμεσθα περὶ διαλλαγῶν
πρέσβεις. ἡρ. διπλασίως μᾶλλον ἄγχειν μοι δοκεῖ.
πει. τὴν τυρόκνηστιν τὶς δότω, φέρε σίλφιον,
τυρὸν φερέτω τις, πυρπόλει τοὺς ἄνθρακας.
ἡρ. τὸν ἄνδρα χαίρειν οἱ θεοὶ κελεύομεν,
τρεῖς ὄντες ἡμεῖς. πει. ἀλλ' ἐπικνῶ τὸ σίλφιον.
ἡρ. τὰ κρέα δὲ τοῦ, ταῦτ' ἐστίν. πει. ὄρνιθές τινες.
ἐπανιστάμενοι τοῖς δημοτικοῖσιν ὀρνέοις
ἔδοξαν ἀδικεῖν. ἡρ. εἶτα δῆτα σίλφιον
ἐπικνᾷς πρότερον αὐτοῖσιν. πει. ὦ χαῖρ' ἡράκλεις,
τί ἐστι. ἡρ. πρεσβεύοντες ἐνθάδ' ἥκομεν
παρὰ τῶν θεῶν, περὶ πολέμου καταλλαγῆς.
πει. ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν ἐν τῇ ληκύθῳ.
ἡρ. καὶ μὴν τά γ' ὀρνίθεια λιπαρά γ' εἶναι πρέπει.
πο. ἡμεῖς τε γὰρ πολεμοῦντες, οὐ κερδαίνομεν,
ὑμεῖς τ' αὖ, ἡμῖν τοῖς θεοῖς ὄντες φίλοι,

ὄμβριον ὕδωρ ἄν, εἶχέτ' ἂν τοῖς τέλμασιν
ἀλκυονίδας τ' ἄν, ἤγεθ' ἡμέρας ἀεί,
τούτων πέρι πάντων αὐτοκράτορες ἥκομεν.
πει. ἀλλ' οὔτε πρότερον πώποθ' ἡμεῖς ἤρξαμεν,
πολέμου πρὸς ὑμᾶς, νῦν τ' ἐθέλομεν εἰ δοκεῖ
ἐάν τι δίκαιον ἀλλὰ νῦν ἐθέλητε δρᾶν
σπονδὰς ποιεῖσθαι, τὰ δὲ δίκαι' ἐστὶν ταδί
τὸ σκῆπτρον ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισι πάλιν,
τὸν Δί' ἀποδοῦναι, καὶ διαλλαττώμεθα,
ἐπὶ τοῖσδε, τοὺς πρέσβεις ἐπ' ἄριστον καλῶ.
ἡρ. ἐμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα, καὶ ψηφίζομαι.
πο. τί ὦ κακόδαιμον ἠλίθιος καὶ γάστρις εἶ,
ἀποστερεῖς τὸν πατέρα τῆς τυραννίδος;
πει. ἄληθες, οὐ γὰρ μεῖζον ὑμεῖς οἱ θεοὶ
ἰσχύσετ' ἢν ὄρνιθες ἄρξωσι κάτω,
νῦν μέν γ' ὑπὸ ταῖς νεφέλαισιν ἐγκεκρυμμένοι
κύψαντες ἐπιορκοῦσιν ἡμᾶς οἱ βροτοί,
ἐὰν δὲ τοὺς ὄρνις ἔχητε συμμάχους,
ὅταν ὀμνύῃ τις τὸν κόρακα καὶ τὸν Δία,
ὁ κόραξ παρελθὼν τοὐπιορκοῦντος λάθρα
προσπτάμενος ἐκκόψει τὸν ὀφθαλμὸν θένων.
νὴ ποσειδῶ ταῦτά γε καλῶς λέγεις
καὶ μοὶ δοκεῖ. πει. τί δαὶ σὺ φῄς. φ. ναβαισατρεῦ
ὁρᾷς, ἐπαινεῖ χοὗτος, ἕτερον νῦν ἔτι
ἀκούσαθ' ὅσον ὑμᾶς ἀγαθὸν ποιήσομεν.
ἐάν τις ἀνθρώπων ἱερεῖον τῷ θεῷ
εὐξάμενος, εἶτα διασοφίζηται λέγων,
μενετοὶ θεοί, καὶ μὴ 'ποδιδῷ, μισητίᾳ
ἀναπράξομεν καὶ ταῦτα. πο. φέρ' ἴδω τῷ τρόπῳ.

πει. ὅταν διαριθμῶν ἀργύριον τύχῃ
ἄνθρωπος οὗτος ἢ κάθηται λούμενος,
καταπτάμενος ἴκτινος ἁρπάσας λάθρα,
προβάτοιν δυοῖν τιμὴν ἀνοίσει τῷ θεῷ.
ἡρ. τὸ σκῆπτρον ἀποδοῦναι πάλιν ψηφίζομαι
τοῖς ὄρνισιν ἐγώ. πο. τὸν τριβαλλόν γε νῦν ἐροῦ.
ἡρ. ὁ τριβαλλὸς οἰμώζειν δοκεῖ σοι. φ. σαυνάκα
βακταρικροῦσα. ἡρ. φησὶν εὖ λέγειν πάνυ.
πο. εἴ τοι δοκεῖ σφῷν, ταῦτα καὶ μοὶ συνδοκεῖ.
ἡρ. οὗτος δοκεῖ δρᾶν ταῦτα, τοῦ σκήπτρου πέρι.
πει. καὶ νὴ δί' ἕτερόν γ' ἐστὶν, οὗ 'μνήσθην ἐγώ,
τὴν μὲν γὰρ ἥραν παραδίδωμι τῷ διΐ
τὴν δὲ βασίλειαν τὴν κόρην γυναῖκ' ἐμοὶ,
ἐκδοτέον ἐστίν. πο. οὐ διαλλαγῶν ἐρᾷς,
ἀπίωμεν οἴκαδ' αὖθις. πει. ὀλίγον μοι μέλει
μάγειρε, τὸ κατάχυσμα χρὴ ποιεῖν γλυκύ.
ἡρ. ὦ δαιμόνι' ἀνθρώπων πόσειδον, ποῖ φέρει
ὑμεῖς περὶ γυναικὸς μιᾶς πολεμήσομεν;
πο. τί δαὶ ποιῶμεν. ἡρ. ὅτι διαλλαττώμεθα.
πο. τί ὦ ζύρ' οὐκ οἶσθ' ἐξαπατώμενος πάλαι;
βλάπτεις δέ τοι σὺ σαυτὸν, ἢν γὰρ ἀποθάνῃ
ὁ ζεὺς παραδοὺς τούτοισι τὴν τυραννίδα,
πένης ἔσει σὺ, σοῦ γὰρ ἅπαντα γίγνεται,
τὰ χρήμαθ' ὅσ' ἂν ὁ ζεὺς ἀποθνήσκων καταλίπῃ.
πει. οἴμοι τάλας γ' οἷόν σε περισοφίζεται,
δεῦρ' ὡς ἔμ' ἀποχώρησον, ἵνα τί σοι φράσω,
διαβάλλεταί σ' ὁ θεῖος ὦ πόνηρε σὺ
τῶν γὰρ πατρῴων οὐδ' ἀκαρῆ μέτεστί σοι,
κατὰ τοὺς νόμους, νόθος γὰρ εἶ κοὐ γνήσιος.

ἡρ. ἐγὼ

ἡρ. ἐγὼ νόθος; τί λέγεις. πει. σὺ μέντοι νὴ δία,
ὤν γε ξένης γυναικὸς, ἢ πῶς ἄν ποτε
ἐπίκληρον εἶναι τὴν ἀθηναίαν δοκεῖς,
οὖσαν θυγατέρ᾽ ὄντων ἀδελφῶν γνησίων;
ἡρ. τί δ᾽ ἢν ὁ πατὴρ ἐμοὶ διδῷ τὰ χρήματα
νόθῳ ᾽ξαποθνήσκων. πει. ὁ νόμος αὐτὸν οὐκ ἐᾷ.
οὗτος ὁ ποσειδῶν πρῶτος ὃς ἐπαίρει σε νῦν
ἀνθέξεταί σου τῶν πατρῴων χρημάτων,
φάσκων ἀδελφὸς αὐτὸς εἶναι γνήσιος
ἐρῶ δὲ δὴ καὶ τὸν σόλωνός σοι νόμον,
νόθῳ δὲ μὴ εἶναι ἀγχι-
στείαν, παίδων ὄντων γνη-
σίων, ἐὰν δὲ παῖδες
μὴ ὦσι γνήσιοι, τοῖς
ἐγγυτάτω τοῦ γένους,
μετεῖναι τῶν χρημάτων
ἡρ. ἐμοὶ δ᾽ ἄρ᾽ οὐδὲν τῶν πατρῴων χρημάτων
μέτεστιν; πει. οὐ μέντοι νὴ δία, λέξον δέ μοι
ἤδη σ᾽ ὁ πατὴρ ᾽σήγαγ᾽ ἐς τοὺς φράτορας;
ἡρ. οὐ δῆτ᾽ ἐμέ γε, καὶ δῆτ᾽ ἐθαύμαζον πάλαι.
πει. τί δῆτ᾽ ἄνω κέχηνας αἰκίαν βλέπων,
ἀλλ᾽ ἢν μεθ᾽ ἡμῶν ᾖς, καταστήσω σ᾽ ἐγὼ
τύραννον, ὀρνίθων παρέξω σοι γάλα.
ἡρ. δίκαι᾽ ἔμοι γε καὶ πάλαι δοκεῖς λέγειν,
περὶ τῆς κόρης, κἄγωγε παραδίδωμί σοι.
πει. τί δαὶ σὺ φής; πο. τἀναντία ψηφίζομαι.
πει. ἐν τῷ τριβαλλῷ πᾶν τὸ πρᾶγμα, τί σὺ λέγεις;
τρ. καλανὶ κόραυνα καὶ μεγάλα βασιλιναῦ
ὄρνιθι παραδίδωμι. ἡρ. παραδοῦναι λέγεις;

πο. μὰ τὸν δί' οὐχ οὗτός γε παραδοῦναι λέγει,
εἰ μὴ βαδίζειν ὥσπερ αἱ χελιδόνες.

πει. οὐκοῦν παραδοῦναι ταῖς χελιδόσι λέγει.

πο. σφὼ νῷν διαλλάττεσθε καὶ ξυμβαίνετε,
ἐγὼ δ' ἐπειδὴ σφῷν δοκεῖ, σιγήσομαι.

ἡρ. ἡμῖν ἃ λέγεις σὺ, πάντα συγχωρεῖν δοκεῖ,
ἀλλ' ἴθι μεθ' ἡμῶν αὐτὸς ἐς τὸν οὐρανὸν
ἵνα τὴν βασίλειαν καὶ τὰ πάντ' ἐκεῖ λάβῃς.

πει. ἐς καιρὸν ἄρα κατεκόπησαν οὑτοιί,
ἐς τοὺς γάμους. ἡρ. βούλεσθε δῆτ' ἐγὼ τέως
ὀπτῶ τὰ κρέα ταυτὶ μένων, ὑμεῖς δ' ἴτε.

πο. ὀπτᾷς σὺ κρέα; πολλήν γε τενθείαν λέγεις,
οὐκ εἶ μεθ' ἡμῶν; ἡρ. εὖ γε μέντἂν διετέθην.

πει. γαμικὴν χλανίδα δότω τις δεῦρό μοι.

Στροφὴ κώλων ι'.

χο. ἔστι δ' ἐν φαναῖσι, πρὸς τῇ
κλεψύδρᾳ πανοῦργον ἐγ-
γλωττογαστόρων γένος
οἳ, θερίζουσίν τε καὶ σπεί-
ρουσι καὶ τρυγῶσι ταῖς γλώτ-
ταισι, συκάζουσί τε,
βάρβαροι δ' εἰσὶν γένος,
γοργίαι τε φίλιπποι,
κἀπὸ τῶν ἐγγλωττογαστέρων κείνων τῶν φιλίππ-
πανταχοῦ τῆς ἀττικῆς ἡ γλῶττα χωρὶς τέμνεται.

Σύστημα κατὰ περικοπήν.

ἄγγ. ὦ πάντ' ἀγαθὰ πράττοντες, ὦ μείζω λόγου,
ὦ τρισμακάριον πτηνὸν ὀρνίθων γένος,
δέχεσθε τὸν τύραννον ὀλβίοις δόμοις,

προσέρχεται γὰρ οἷος οὔτε παμφαὴς
ἀστὴρ ἰδεῖν ἔλαμψε χρυσαυγεῖ δόμῳ,
οὔθ᾽ ἡλίου τηλαυγὲς ἀκτίνων σέλας
τοιοῦτον ἐξέλαμψεν, οἷον δ᾽ ἔρχεται
ἔχων γυναικὸς κάλλος, οὐ φατὸν λέγειν,
πάλλων κεραυνὸν πτεροφόρον διὸς βέλος,
ὀσμὴ δ᾽ ἀνωνόμαστος ἐς βάθος κύκλου
χωρεῖ, καλὸν θέαμα θυμιαμάτων,
αὖραι διαψαίρουσι πλεκτάνην καπνοῦ
ὁδὶ δὲ καὐτός ἐστιν, ἀλλὰ χρὴ θεᾶς,
μούσης ἀνοίγειν ἱερὸν εὔφημον στόμα.

Ὠιδὴ καὶ στροφὴ κώλων ιβ′.

ἡμ. ἄναγε, δίεχε, δίαγε, πάραγε, πάρεχε,
περιπέτεσθε τὸν μάκαρα
μάκαρι σὺν τύχᾳ
ὢ φεῦ φεῦ, τῆς ὥρας,
τοῦ κάλλους
ὦ μακαριστὸν σὺ γάμον
τῇδε τῇ πόλει γήμας.
ἡμ. μεγάλαι κατέχουσι τύχαι
γένος ὀρνίθων,
διὰ τόνδε τὸν ἄνδρα
ἀλλ᾽ ὑμεναίοισι καὶ νυμφιδίοις
δέχεσθ᾽ ᾠδαῖς
αὐτὸν καὶ τὴν βασιλείαν.

Στροφὴ ἑτέρα κώλων ε′.

χο. ἥρᾳ ποτ᾽ ὀλυμπίᾳ
τῶν ἠλιβάτων θρόνων
ἄρχοντα θεοῖς μέγαν

μοῖραι ξυνεκοίμισαν,
ἐν τοιῷδ' ὑμεναίῳ.

Ἀντιστροφὴ κώλων ε'.

ὁ δ' ἀμφιθαλὴς ἔρως
χρυσόπτερος, ἡνίας
εὔθυνε παλιντόνους,
ζηνὸς πάροχος γάμων,
τῆς τ' εὐδαίμονος ἥρας.

Ἐπῳδὴ κώλων ϛ'.

ὑμὴν ὦ ὑμέναι' ὦ ὑμήν.
πε. ἐχάρην ὕμνοις, ἐχάρην ᾠδαῖς,
ἄγαμαι δὲ λόγων. ἄγε νῦν αὐτοῦ,
καὶ τὰς χθονίας κλήσατε βροντὰς,
τάς, τε πυρώδεις διὸς ἀστραπὰς,
δεινῶντ' ἀργῆτα κεραυνόν.

Στροφὴ ἑτέρα καὶ ᾠδὴ
κώλων ιη'.

χο. ὦ μέγα χρύσεον ἀστραπῆς φάος,
ὦ διὸς ἄμβροτον ἔγχος πυρφόρον
βαρυαχέες ὀμβροφόροι θ' ἅμα,
βρονταὶ, αἷς ὅδε νῦν χθόνα σείει,
διὰ σὲ τὰ πάντα κρατήσας, καὶ
πάρεδρον βασιλείαν ἔχει διός.
ὑμ. ὑμὴν ὦ, ὑμέναι' ὦ
ἕπεσθε νῦν γάμοισιν ὦ
φῦλα πάντα συννόμων
πτεροφόρ' ἐπὶ πέδον διὸς,
καὶ λέχος γαμήλιον
ὄρεξον ὦ μάκαιρα σὴν

χεῖρα, καὶ πτερῶν ἐμῶν
λαβοῦσα, συγχόρευσον,
αἴρων δὲ κουφιῶ σ' ἐγὼ
ἀλαλαλαὶ ἰὴ παιὼν,
τήνελλα καλλίνικος ὦ
δαιμόνων ὕπερτατε.

Ἀριστοφάνους ὀρνίθων τέλος.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΕΙΡΗΝΗΣ.

ἬΔΗ τῷ πελοποννησιακῷ πολέμῳ κεκμηκότας τοὺς ἀθηναίους καὶ τοὺς σύμπαντας ἕλληνας ἀριστοφάνης ἰδὼν, ἱκανῶς γὰρ διετέλει πολεμούντων αὐτῶν ὁ χρόνος, τὸ δρᾶμα συνέγραψε τοῦτο, προτρέπων τὰς πόλεις, καταθέσθαι μὲν τὴν πρὸς ἀλλήλους φιλονεικίαν ὁμόνοιαν δὲ καὶ εἰρήνην ἀντὶ τῆς προτέρας ἔχθρας ἑλέσθαι, παρεισάγει τοίνυν γεωργόν τινα τρυγαῖον τοὔνομα, μάλιστα τῆς εἰρήνης ἀντιποιούμενον, ὃς ἀσχάλλων ἐπὶ τῷ πολέμῳ, εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν ἐβουλεύσατο πρὸς τὸν δία πευσόμενος παρ' αὐτοῦ, δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐκτρέπει τὰ τῶν ἑλλήνων πράγματα τοσοῦτον ποιήσαντα πόλεμον αὐτοῖς, ὃν δὴ διαποροῦντα τίνα τρόπον τὴν εἰς οὐρανὸν πορείαν ποιήσει, παρεισάγει τρέφοντα κάνθαρον ὡς ἀναπτησόμενος εἰς οὐρανὸν δι' αὐτοῦ, βελλεροφόν

του δίκην, προλογίζουσι δὲ οἱ δύο θεράποντες αὐτοῦ, εἷς καὶ ἐκτρέφειν προσετέτακτο τὸν κάνθαρον δυσφοροῦντες ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ σιτίοις. Ἡ δὲ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐκ μέρους μὲν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ μέρους δὲ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ, ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἔκ τινων ἀνδρῶν ἀττικῶν γεωργῶν.

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Οἰκέτης.
τρυγαῖος.
ἑρμῆς.
κυδοιμός.
θεράπων τρυγαίου.
δρεπανουργός.
θωρακοπώλης.
κρανοπώλης.
παῖς λαμάχου.
ἕτερος οἰκέτης.
παιδία τρυγαίου.
πόλεμος.
χορὸς γεωργῶν ἀθμονέων.
ἱεροκλῆς.
λοφοποιός.
σαλπιγγοποιός.
δορυξόος.
παῖς κλεωνύμου.

ΑΡΙΣΤΟΦΑ-
ΝΟΥΣ ΕΙΡΗΝΗ.

ΟΙΚΕΤΗΣ ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ.

ἶρ' αἶρε μᾶζαν ὡς τάχιστα κανθάρῳ.
ἑτ. ἰδού. οἰκ. δὸς αὐτῷ τῷ κακῶς ἀπολουμένῳ.
ἑτ. καὶ μήποτ' αὐτοῦ μᾶζαν ἡδίω φάγοι.
οἰκ. δὸς μᾶζαν ἑτέραν ἐξ ὀνίδων πεπλασμένην.
ἑτ. ἰδοὺ μάλ' αὖθις. οἰκ. ποῦ γὰρ ἣν νῦν δὴ 'φερον,
οὐ κατέφαγε; ἑτ. μὰ τὸν δί' ἀλλ' ἐξαρπάσας
ὅλην ἐνέκαψε περικυλίσας τοῖν ποδοῖν.
οἰκ. ἀλλ' ὡς τάχιστα τρῖβε πολλὰς καὶ πυκνάς.
ἑτ. ἄνδρες κοπρολόγοι προσλάβεσθε πρὸς θεῶν,
εἰ μή με βούλεσθ' ἀποπνιγέντα περιϊδεῖν.
οἰκ. ἑτέραν ἑτέραν δὸς παιδὸς ἡταιρηκότος,
τετριμμένης γάρ φησιν ἐπιθυμεῖν. ἑτ. ἰδού,
ἑνὸς μὲν ὦνδρες ἀπολελύσθαι μοι δοκῶ,
οὐδεὶς γὰρ ἂν φαίη με μάττοντ' ἐσθίειν.
οἰκ. αἰβοῖ, φέρ' ἄλλην, χἀτέραν μοι, χἀτέραν,
καὶ τρῖβ' ἑτέρας γε. ἑτ. μὰ τὸν ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
οὐ γὰρ ἔθ' οἷός τ' εἰμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας
αὐτὴν ἄρ' οἴσω προσλαβὼν τὴν ἀντλίαν.
οἰκ. νὴ τὸν δί' ἐς κόρακάς γε, καὶ σαυτόν γε πρός.
ἑτ. ὑμῶν δέ γ' εἴ τις οἶδε μοι κατειπάτω,

πόθεν δ' ἂν πριαίμην ῥῖνα μὴ τετρημένην,
οὐδὲν γὰρ ἔργον ἦν ἄρ' ἀθλιώτερον,
ἢ κανθάρῳ μάττοντα παρέχειν ἐσθίειν,
ὗς μὲν γὰρ ὥσπερ ἂν χέσῃ τις, ἢ κύων,
φαύλως ἐρείδει, τοῦτο δ' ὑπὸ φρονήματος,
βρενθύεταί τε καὶ φαγεῖν οὐκ ἀξιοῖ,
ἢν μὴ παραθῶ τρίψας δι' ἡμέρας ὅλης,
ὥσπερ γυναικὶ γογγύλην μεμαγμένην,
ἀλλ' εἰ πέπαυται τῆς ἐδωδῆς, σκέψομαι,
τηδὶ παροίξας τῆς θύρας, ἵνα μή μ' ἴδῃ,
ἔρειδε, μὴ παύσαιο μήποτ' ἐσθίων
τέως, ἕως σαυτὸν λάθῃς διαρραγείς,
οἷον δὲ κύψας ὁ κατάρατος ἐσθίει,
ὥσπερ παλαιστὴς παραβαλὼν τοὺς γομφίους,
καὶ ταυτὶ τὴν κεφαλήν τε καὶ τὼ χεῖρέ πως,
ὡδὶ περιάγων ὥσπερ οἱ τὰ σχοινία,
τὰ παχέα συμβάλλοντες εἰς τὰς ὁλκάδας
μιαρὸν τὸ χρῆμα καὶ κάκοσμον καὶ βορόν,
χ' ὅτου ποτ' ἐστὶ δαιμόνων ἡ προσβολή.
οἰκ. οὐκ οἶδ' ἀφροδίτης μὲν γὰρ οὔ μοι φαίνεται
οὐ μὴν χαρίτων γε, τοῦ γάρ ἐστ', οὐκ ἔσθ' ὅπως
τοῦτ' ἐστὶ τὸ τέρας οὐ διὸς καταιβάτου.
ἕτ. οὐκοῦν ἂν ἤδη τῶν θεατῶν τις λέγοι
νεανίας δοκησίσοφος, τὸ δὲ πρᾶγμα, τί
ὁ κάνθαρος δὲ πρὸς τί, κᾆτ' αὐτῷ γ' ἀνὴρ
ἰωνικός τις φησὶ παρακαθήμενος
δοκέω μὲν ἐς κλέωνα τοῦτ' αἰνίττεται,
ὡς κεῖνος ἀναιδέως τὴν σπατίλην ἐσθίει,
ἀλλ' εἰσιὼν τῷ κανθάρῳ δώσω πιεῖν.

οἰκ. ἐγὼ δὲ τὸν λόγον γε τοῖς παιδίοις,
καὶ τοῖσιν ἀνδρείοισι, καὶ τοῖς ἀνδράσι
καὶ τοῖς ὑπὲρ τούτοισιν ἀνδράσι φράσω,
καὶ τοῖς ὑπερηνορέουσιν ἔτι τούτοις μάλα,
ὁ δεσπότης μου μαίνεται καινὸν τρόπον,
οὐχ ὅνπερ ὑμεῖς, ἀλλ᾽ ἕτερον καινὸν πάνυ,
δι᾽ ἡμέρας γὰρ εἰς τὸν οὐρανὸν βλέπων,
ὡδὶ κεχηνὼς, λειδορεῖται τῷ διῒ
καὶ φησὶν ὦ ζεῦ, τί ποτε βουλεύει ποιεῖν,
κατάθου τὸ κόρημα, μὴ κόρει τὴν ἑλλάδα,
ἔα ἔα,
σιγήσαθ᾽, ὡς φωνῆς ἀκούειν μοι δοκῶ.
τρ. ὦ ζεῦ, τί δρασείεις ποθ᾽ ἡμῶν τὸν λεὼν,
λήσεις σεαυτὸν τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας;
οἰκ. τοῦτ᾽ ἐστὶ δῆτα τὸ κακὸν αὔθ᾽ ὅ ᾽γὼ ᾽λεγον,
τὸ γὰρ παράδειγμα τῶν μανιῶν ἀκούετε,
ἃ δ᾽ εἶπε πρῶτον ἡνίκ᾽ ἤρχεθ᾽ ἡ χολὴ,
πεύσεσθ᾽ ἔφασκε γὰρ πρὸς αὐτὸν ἐνθαδὶ,
πῶς ἄν ποτ᾽ ἀφικοίμην ἂν, εὐθὺ τοῦ διὸς,
ἔπειτα λεπτὰ κλιμάκια ποιούμενος,
πρὸς ταῦτ᾽ ἀνερριχᾶτ᾽ ἂν ἐς τὸν οὐρανὸν
ἕως ξυνετρίβη τῆς κεφαλῆς καταρρυεὶς
ἐχθὲς δὲ μετὰ ταῦτ᾽ ἐκφθαρεὶς; οὐκ οἶδ᾽ ὅποι,
εἰσήγαγ᾽ αἰτναῖον μέγιστον κάνθαρον
κἄπειτα τοῦτον ἱπποκομεῖν μ᾽ ἠνάγκασε,
καὐτὸς καταψῶν αὐτὸν ὥσπερ πωλίον,
ὦ πηγάσιόν μοι φησὶ γενναῖον πτερὸν,
ὅπως πετήσει μ᾽ εὐθὺ τοῦ διὸς λαβὼν
ἀλλ᾽ ὅ, τι ποιεῖ, τῇδε διακύψας ὄψομαι,

οἴμοι τάλας, ἴτε δεῦρο δεῦρ᾽ ὦ γείτονες,
ὁ δεσπότης γάρ μου μετέωρος αἴρεται,
ἱππηδὸν ἐς τὸν ἀέρ᾽ ἐπὶ τοῦ κανθάρου.

Σύστημα καὶ περικοπὴ ἀνομοιομερές.

τρ. ἥσυχος ἥσυχος ἠρέμα κάνθων
μή μοι σοβαρῶς χώρει λίαν
εὐθὺς ἀπ᾽ ἀρχῆς ῥώμῃ πίσυνος,
πρὶν ἂν ἰδίης καὶ διαλύσῃς
ἄρθρων ἶνας πτερύγων ῥύμῃ,
καὶ μὴ πνεῖ μοι κακὸν ἀντιβολῶ
σ᾽, εἰ δὲ ποιήσεις τοῦτο κατ᾽ οἴκους
αὐτοῦ μεῖνον τοὺς ὑμετέρους.
οἰκ. ὦ δέσποτ᾽ ἄναξ ὡς παραπαίεις. τρ. σίγα σίγα.
οἰκ. ποῖ δῆτ᾽ ἄλλως μετεωροκοπεῖς.
τρ. ὑπὲρ Ἑλλήνων πάντων πέτομαι,
τόλμημα νέον παλαμησάμενος.
οἰκ. τί πέτει, τί μάτην οὐχ ὑγιαίνεις;
τρ. εὐφημεῖν χρὴ καὶ μὴ φλαῦρον
μηδὲν γρύζειν, ἀλλ᾽ ὀλολύζειν,
τοῖς τ᾽ ἀνθρώποισι φράσον σιγᾶν,
τούς τε κοπρῶνας καὶ τὰς λαύρας,
καιναῖς πλίνθοισιν ἀνοικοδομεῖν,
καὶ τοὺς πρωκτοὺς ἐπικλείειν.

Σύστημα ἕτερον.

οἰκ. οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως σιγήσομ᾽ ἢν μή μοι φράσῃς,
ὅποι πέτεσθαι διανοεῖ. τρ. τί δ᾽ ἄλλο γ᾽ ἢ
ὡς τὸν Δί᾽ ἐς τὸν οὐρανόν. οἰκ. τίνα νοῦν ἔχων.
τρ. ἐρησόμενος ἐκεῖνον Ἑλλήνων πέρι,
ἁπαξαπάντων ὅ τι ποιεῖν βουλεύεται.

ἐὰν δὲ μὴ κατηγορήσῃ. τρ. γράψομαι
μήδοισιν αὐτὸν προδιδόναι τὴν ἑλλάδα.
μὰ τὸν διόνυσον οὐδέποτε ζῶντός γ' ἐμοῦ.
οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλ'. οἰκ. ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ,
ὦ παιδί' ὁ πατὴρ ἀπολιπὼν ἀπέρχεται,
ὑμᾶς ἐρήμους εἰς τὸν οὐρανὸν λάθρα,
ἀλλ' ἀντιβολεῖτε τὸν πατέρ' ὦ κακοδαίμονα

Σύστημα ἕτερον ἀνομοιομερές.

ὦ πάτερ, ὦ πάτερ ἔτυμός γ' ἆρ
δώμασιν ἡμετέροις φάτις ἥκει,
ὡς σὺ μετ' ὀρνίθων προλιπὼν ἐμὲ
ἐς κόρακας βαδιεῖ μεταμώνιος,
ἔστι τι τούτων ἐτύμως, εἴπ' ὦ πάτερ εἴ τι φιλεῖς με
δοξάσαι ἔστι κόραι, τὸ δ' ἐτήτυμον ἄχθομαι ὑμῖν.
ἡνίκ' ἂν αἰτίζητ' ἄρτον πάππαν με καλοῦσαι,
ἔνδον δ' ἀργυρίου, μὴ δὲ ψακὰς ᾖ πάνυ πάμπαν,
ἢν δ' ἐγὼ εὖ πράξας, ἔλθω πάλιν, ἕξετ' ἐν ὥρα,
κολλύραν μεγάλην, καὶ κόνδυλον ὄψον ἐπ' αὐτῇ.
καὶ τίς πόρος σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται,
ναῦς μὲν γὰρ οὐκ ἄξει σε ταύτην τὴν ὁδόν.
πτηνὸς πορεύσει πῶλος, οὐ ναυσθλώσομαι.
τίς δ' ἡ 'πίνοια σοὔστιν, ὥστε κάνθαρον
ζεύξαντ' ἐλαύνειν εἰς θεοὺς, ὦ παππία.
ἐν τοῖσιν αἰσώπου λόγοις ἐξηυρέθη,
μόνος πετεινῶν εἰς θεοὺς ἀφιγμένος.
ἄπιστον εἶπας μῦθον ὦ πάτερ πάτερ,
ὅπως κάκοσμον ζῶον ἦλθεν εἰς θεούς.
ἦλθεν κατ' ἔχθραν αἰετοῦ πάλαι ποτὲ
ᾠ' ἐκκυλίνδων κἀντιτιμωρούμενος.

παι. οὐκοῦν ἐχρῆν σε πηγάσου ζεῦξαι πτερὸν,
ὅπως ἐφαίνου τοῖς θεοῖς τραγικώτερος.
τρ. ἀλλ' ὦ μέλε' ἄν μοι σιτίων διπλῶν ἔδει,
νῦν δ' ἅττ' ἂν αὐτὸς καταφάγω τὰ σιτία
τούτοισι τοῖς αὐτοῖσι τοῦτον χορτάσω.
παι. τί δ' ἢν ἐς ὑγρὸν πόντιον πέσῃ βάθος,
πῶς ἐξολισθεῖν πτηνὸς ὢν δυνήσεται.
τρ. ἐπίτηδες εἶχον πηδάλιον, ᾧ χρήσομαι,
τὸ πλοῖον δ' ἔσται, ναξιουργὴς κάνθαρος;
παι. λιμὴν δὲ τίς σε δέξεται φορούμενος;
τρ. ἐν πειραεῖ δήπου 'στὶ κανθάρου λιμήν.
παι. ἐκεῖνο τήρει μὴ σφαλεὶς, καταρρυῇς,
ἐντεῦθεν, εἶτα χωλὸς ὢν, εὐριπίδῃ
λόγον παράσχῃς, καὶ τραγῳδία γένῃ.
τρ. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ', ἀλλὰ χαίρετε,
ὑμεῖς δέ γ' ὑπὲρ ὧν τοὺς πόνους ἐγὼ πονῶ,
μὴ βδεῖτε, μηδὲ χέζεθ' ἡμερῶν τριῶν,
ὡς εἰ μετέωρος οὗτος ὢν ὀσφρήσεται,
κατωκάρα ῥίψας με βουκολήσεται,
ἀλλ' ἄγε πήγασε χώρει χαίρων,
χρυσοχάλινον πάταγον ψαλίων,
διακινήσας φαιδροῖς ὠσὶν,
τί ποιεῖς τί ποιεῖς, ποῖ παρακλίνεις,
τοὺς μυκτῆρας πρὸς τὰς λαύρας,
ἵει, σαυτὸν θαρρῶν ἀπὸ γῆς,
κᾆτα δρομαίαν πτέρυγ' ἐκτείνων
ὀρθῶς χώρει διὸς ἐς αὐλὰς,
ἀπὸ μὲν κάκκης τὴν ῥῖν' ἀπέχων,
ἀπό θ' ἡμερινῶν σιτίων πάντων,

ἄνθρωπε τί δρᾷς οὗτος ὁ χέζων
ἐν πειραεῖ παρὰ ταῖς πόρναις,
ἀπολεῖς, οὐ κατορύξεις,
καὶ πιφορήσεις τῆς γῆς πολλήν;
καὶ πιφυτεύσεις ἕρπυλον αὐτῷ
καὶ μύρον ἐπιχεεῖς, ὡς ἤν τι πεσὼν,
ἐνθένδε πάθω, τοὐμοῦ θανάτου
πέντε τάλανθ' ἡ πόλις ἡ χίων
διὰ τὸν σὸν πρωκτὸν ὀφλήσει,
οἴμ' ὡς δέδοικα κοὐκέτι σκώπτων λέγω.
ὦ μηχανοποιὲ, πρόσεχε τὸν νοῦν ὡς ἐμὲ,
ἤδη στροφεῖ τι πνεῦμα περὶ τὸν ὀμφαλὸν,
κἂν μὴ φυλάξεις, χορτάσω τὸν κάνθαρον,
ἀτὰρ ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν ἐμοὶ δοκῶ,
καὶ δὴ καθορῶ τὴν οἰκίαν τοῦ διὸς,
τίς ἐν διὸς θύραισιν, οὐκ ἀνοίξετε;
πόθεν βροτοῦ με προσέβαλ' ὦναξ ἡράκλεις,
τουτὶ τί ἐστὶ τὸ κακόν. τρ. ἱπποκάνθαρος.
ὦ μιαρὲ καὶ τολμηρὲ, κἀναίσχυντε σὺ,
καὶ μιαρὲ καὶ παμμίαρε, καὶ μιαρώτατε,
πῶς δεῦρ' ἀνῆλθες ὦ μιαρῶν μιαρώτατε,
τί σοι πότ' ἐστὶ τοὔνομ' οὐκ ἐρεῖς; τρ. μιαρώτατος.
ποδαπὸς τὸ γένος εἶ; φράζε μοι. τρ. μιαρώτατος.
πατὴρ δέ σοι τίς ἐστιν; τρ. ἐμοὶ, μιαρώτατος.
οὔτοι μὰ τὴν γῆν ἐστ' ἀσεβῶς οὐκ ἀποθανεῖ,
εἰ μὴ κατερεῖς μοι τοὔνομ' ὅ,τι πότ' ἐστί σοι.
τρυγαῖος, ἀθμονεὺς, ἀμπελουργὸς δεξιὸς,
οὐ συκοφάντης, οὐδ' ἐραστὴς πραγμάτων.
ἥκεις δὲ κατὰ τί; τρ. τὰ κρέα ταυτί σοι φέρων.

ἑρ. ὦ δειλακρίων, πῶς ἦλθες, ὦ γλίσχρων. τρ. ὁρᾷς,
ὡς οὐκ ἔτ' εἶναί σοι δοκῶ μιαρώτατος,
ἴθι νυν, κάλεσόν μοι τὸν δί'. ἑρ. ἰὴ, ἰὴ, ἰὴ,
ὅτ' οὐδὲ μέλλεις ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν,
φροῦδοι γάρ εἰσιν ἐχθὲς ἐξῳκισμένοι.
τρ. ποῖ γῆς; ἑρ. ἰδοὺ γῆς. τρ. ἀλλὰ ποῖ; ἑρ. πόρρω πάνυ
ὑπ' αὐτὸν ἀτεχνῶς τοὐρανοῦ τὸν κύτταρον.
τρ. πῶς οὖν σὺ δῆτ' ἐνταῦθα καθελείφθης μόνος;
ἑρ. τὰ λοιπὰ τηρῶ σκευάρια τὰ τῶν θεῶν,
χυτρίδια, καὶ σανίδια, κἀμφορείδια.
τρ. ἐξῳκίσαντο δ' οἱ θεοὶ, τίνος οὕνεκα;
ἑρ. ἕλλησιν ὀργισθέντες, εἶτ' ἐνταῦθα μὲν
ἵν' ἦσαν αὐτοὶ τὸν πόλεμον κατῴκισαν,
ὑμᾶς παραδόντες δρᾶν ἀτεχνῶς ὅ,τι βούλεται·
αὐτοὶ δ' ἀνῳκίσανθ' ὅπως ἀνωτάτω,
ἵνα μὴ βλέποιεν μαχομένους ὑμᾶς ἔτι,
μή δ' ἀντιβολούντων μηδὲν αἰσθανοίατο.
τρ. τοῦ δ' εἵνεχ' ἡμᾶς ταῦτ' ἔδρασας; εἰπέ μοι.
ἑρ. ὅτι πολεμεῖν ᾑρεῖσθ' ἐκείνων πολλάκις,
σπονδὰς ποιούντων, κεὶ μὲν οἱ λακωνικοὶ
ὑπερβάλοιντο μικρὸν, ἔλεγον ἂν ταδὶ,
ναὶ τὼ σιὼ, νῦν ὡττικίων δώσει δίκην,
εἰ δ' αὖ τι πράξαιντ' ἀγαθὸν ἀττικωνικοὶ,
κἄλθοιεν οἱ λάκωνες εἰρήνης πέρι,
ἐλέγετ' ἂν ὑμεῖς εὐθὺς, ἐξαπατώμεθα,
νὴ τὴν ἀθηνᾶν, νὴ δί' οὐχὶ πειστέον.
ἥξουσι καὖθις ἢν ἔχωμεν τὴν πύλον,
ὁ γὰρ χαρακτὴρ ἡμεδαπὸς τῶν ῥημάτων,
ὧν οὕνεκ' οὐκ οἶδ' εἴ ποτ' εἰρήνην ἔτι,

τολοιπὸν ὄψεσθ'. τρ. ἀλλὰ ποῖ γὰρ οἴχεται;
ἐρ. ὁ πόλεμος αὐτὴν ἐνέβαλ' εἰς ἄντρον βαθύ.
τρ. εἰς ποῖον; ἐρ. εἰς τουτὶ τὸ κάτω, κἄπειθ' ὁρᾷς
ὅσους ἄνωθεν ἐπεφόρησε τῶν λίθων,
ἵνα μὴ λάβητε μηδέποτ' αὐτήν; τρ. εἰπέ μοι,
ἡμᾶς δὲ δὴ τί δρᾶν παρασκευάζεται;
ἐρ. οὐκ οἶδα πλὴν ἕν, ὅτι θυείαν ἑσπέρας
ὑπερφυᾶ τὸ μέγεθος εἰσηνέγκατο.
τρ. τί δῆτα ταύτῃ τῇ θυείᾳ χρήσεται;
ἐρ. τρίβειν ἐν αὐτῇ τὰς πόλεις βουλεύεται.
ἀλλ' εἶμι, καὶ γὰρ ἐξιέναι γνώμην ἐμὴν
μέλλει, θορυβεῖ γοῦν ἔνδον. τρ. οἴμοι δείλαιος.
φέρ' αὐτὸν ἀποδρῶ, καὶ γὰρ ὥσπερ ᾐσθόμην,
καὐτὸς θυείας φθέγμα πολεμιστηρίας.
πο. ἰὼ βροτοὶ, βροτοὶ βροτοὶ πολυτλήμονες,
ὡς αὐτίκα μάλα τὰς γνάθους ἀλγήσετε.
τρ. ὦναξ ἄπολλον τῆς θυείας τοῦ πλάτους,
ὅσον κακὸν, καὶ τοῦ πολέμου καὶ τοῦ βλέμματος.
ἆρ' οὗτός ἐστ' ἐκεῖνος ὃν καὶ φεύγομεν;
ὁ δεινὸς, ὁ ταλαύρινος, ὁ κατὰ τοῖν σκελοῖν;
πο. ἰὼ πρασιαὶ τρισάθλιαι καὶ πεντάκις
καὶ πολλοδεκάκις, ὡς ἀπολεῖσθε τήμερον.
τουτὶ μὲν ἄνδρες οὐδὲν ἡμῖν πρᾶγμά πω·
τὸ γὰρ κακὸν τοῦτ' ἐστὶ τῆς λακωνικῆς.
ἰὼ μέγαρα μέγαρ', ὡς ἐπιτρίψεσθ' αὐτίκα,
ἁπαξάπαντα καταμεμυττωμένα.
τρ. βαβαὶ βαβαιὰξ, ὡς μεγάλα καὶ δριμέα
τοῖσι μεγαρεῦσιν ἐνέβαλε τὰ κλαύματα.
πο. ἰὼ σικελία, καὶ σὺ δ' ὡς ἀπόλλυσαι,

ἰὼ πόλις τάλαινα διακναισθήσεται,
φέρ᾽ ἐγχέω καὶ τὸ μέλι τουτὶ τἀττικόν.
τρ. οὗτος, παραινῶ μέλιτι χρῆσθαι θατέρῳ,
τετρώβολον τοῦτ᾽ ἐστι, φείδου τἀττικοῦ.
πο. παῖ παῖ κυδοιμέ. κυ. τί με καλεῖς. πο. κλαύσει μακρὰ
ἕστηκας ἀργός, οὑτοσὶ γὰρ κόνδυλος,
ὡς δριμύς. κυ. οἴμοι μοι τάλας ὦ δέσποτα,
μῶν τῶν σκορόδων ἐνέβαλες εἰς τὸν κόνδυλον;
πο. οἴσεις ἀλετρίβανον τρέχων. κυ. ἀλλ᾽ ὦ μέλε
οὐκ ἔστιν ἡμῖν, ἐχθὲς εἰσῳκίσμεθα.
πο. οὔκουν παρ᾽ ἀθηναίοις μεταθρέξει ταχύ.
κυ. ἔγωγε νὴ δί᾽ εἰ δὲ μήγε κλαύσομαι.
τρ. ἄγε δὴ τί δρῶμεν ὦ πονήρ᾽ ἀνθρώπια.
κυ. ὁρᾶτε τὸν κίνδυνον ἡμῖν ὡς μέγας;
εἴπερ τοῦ ἥξει γε τὸν ἀλετρίβανον φέρων,
τούτῳ ταράξει τὰς πόλεις καθήμενος,
ἀλλ᾽ ὦ διόνυσ᾽ ἀπόλοιτο, καὶ μὴ ᾽λθοι φέρων.
πο. οὗτος. κυ. τί ἐστιν. πο. οὐ φέρεις. κυ. τὸ δεῖνα γὰρ
ἀπόλωλ᾽ ἀθηναίοις ἀλετρίβανος ὁρᾷς,
ὁ βυρσοπώλης, ὃς ἐκύκα τὴν ἑλλάδα.
τρ. εὖ γ᾽ ὦ δέσποινα πότνι᾽ ἀθηναία ποιῶν
ἀπόλωλ᾽ ἐκεῖνος, κἀν δέοντι τῇ πόλει
ἢ πρίν γε τὸν μυττωτὸν ἡμῖν ἐγχέαι.
πο. οὔκουν ἕτερον δῆτ᾽ ἐκ λακεδαίμονος μέτει,
ἀνύσας τι. κυ. ταῦτ᾽ ὦ δέσποθ᾽. πο. ἧκέ νυν ταχύ.
τρ. ὦ ἄνδρες, τί πεισόμεσθα; νῦν ἀγὼν μέγας,
ἀλλ᾽ εἴ τις ὑμῶν ἐν σαμοθρᾴκῃ τυγχάνει
μεμυημένος, νῦν ἐστὶν εὔξασθαι καλόν,
ἀποστραφῆναι τοῦ μετιόντος τὼ πόδε.

κυ. οἴμοι

κυ. οἴμοι τάλας, οἴμοι γε, κἆτ' οἴμοι μάλα.
πο. τί ἐστι, μῶν οὐκ αὖ φέρεις; κυ. ἀπόλωλε γὰρ
καὶ τοῖς λακεδαιμονίοισι κακὸς ἀλετρίβανος.
πο. πῶς ὦ πανοῦργ'. κυ. ἐς τἀπὶ θρᾴκης χωρία,
χρήσαντες ἑτέροις αὐτὸν, εἶτ' ἀπώλεσαν.
τρ. εὖ γ' εὖ γε, ποιήσαντες ὦ διοσκόρω,
ἴσως δ' ἂν εὖ γένοιτο, θαρρεῖτ' ὦ βροτοί.
πο. ἀπόφυρε τὰ σκεύη λαβὼν ταυτὶ πάλιν
ἐγὼ δὲ δοίδυκ' εἰσιὼν ποιήσομαι.
τρ. νῦν τοῦτ' ἐκεῖν' ἥκει τὸ δάτιδος μέλος,
ὃ δεφόμενός ποτ' ᾖδε τῆς μεσημβρίας,
ὡς ἥδομαι καὶ τέρπομαι καὶ χαίρομαι,
νῦν ἐστιν ἡμῖν ὦνδρες ἕλληνες καλὸν,
ἀπαλλαγεῖσι πραγμάτων τε καὶ μαχῶν,
ἐξελκύσαι τὴν πᾶσιν εἰρήνην φίλην,
πρὶν ἕτερον αὖ δοίδυκα κωλῦσαί τινα,
ἀλλ' ὦ γεωργοὶ κἄμποροι καὶ τέκτονες,
καὶ δημιουργοὶ καὶ μέτοικοι καὶ ξένοι
καὶ νησιῶται δεῦρ' ἴτ' ὦ πάντες λεῴ,
ὡς τάχιστ' ἄμας λαβόντες καὶ μοχλοὺς καὶ σχοινία
νῦν γὰρ ἡμῖν ἁρπάσαι πάρεστιν ἀγαθοῦ δαίμονος.
χο. δεῦρο πᾶς χώρει προθύμως εὐθὺ τῆς σωτηρίας,
ὦ πανέλληνες, βοηθήσωμεν εἴ πώποτε,
τάξεων ἀπαλλαγέντες καὶ κακῶν φοινικικῶν
ἡμέρα γὰρ ἐξέλαμψεν ἥδε μισολάμαχος
πρὸς τάδ' ἡμῖν εἴ τι χρὴ δρᾶν, φράζε κἀρχιτεκτόνει
οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως ἀπειπεῖν ἂν δοκῶ μοι τήμερον
πρὶν μοχλοῖς καὶ μηχαναῖσιν εἰς τὸ φῶς ἀνελκύσαι
τὴν θεῶν πασῶν, μεγίστην καὶ φιλαμπελωτάτην.

τρ. οὐ σιωπήσεσθ᾽ ὅπως μὴ περιχαρεῖς τῷ πράγματι,
τὸν πόλεμον ἐκζωπυρήσετ᾽ ἔνδοθεν κεκραγότες.
χο. ἀλλ᾽ ἀκούσαντες τοιούτου χαίρομεν κηρύγματος
οὐ γὰρ ἦν ἔχοντας ἥκειν σιτί᾽ ἡμερῶν τριῶν.
τρ. εὐλαβεῖσθ᾽ ἐκεῖνον τὸν κέρβερον καὶ δεδίττεσθε,
μὴ παφλάζων καὶ κεκραγὼς ὥσπερ ἡνίκ᾽ ἐνθάδ᾽ ἦν
ἐμποδὼν ἡμῖν γένηται τὴν θεὸν μὴ ᾽ξελκύσαι.
χο. οὔτι καὶ νῦν ἐστὶν αὐτὴν ὅστις ἐξαιρήσεται,
ἢν ἅπαξ ἐς χεῖρας ἔλθῃ τὰς ἐμάς, ἰοῦ, ἰοῦ.
τρ. ἐξολεῖτέ μ᾽ ὦνθρωποι εἰ μὴ τῆς βοῆς ἀνήσετε,
ἐκδραμὼν γὰρ πάντα ταυτὶ συνταράξει τοῖν ποδοῖν.
χο. ὡς κυκάτω καὶ πατείτω πάντα, καὶ ταραττέτω
οὐ γὰρ ἂν χαίροντες ἡμεῖς τήμερον παυσαίμεθ᾽ ἄν.
τρ. τί τὸ κακόν, τί πάσχετ᾽ ὦνθρωποι, μηδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν
πρᾶγμα κάλλιστον διαφθείρητε διὰ τὰ σχήματα.
χο. ἀλλ᾽ ἔγωγ᾽ οὐ σχηματίζειν βούλομ᾽ ἀλλ᾽ ὑφ᾽ ἡδονῆς
οὐκ ἐμοῦ κινοῦντος, αὐτὼ τὼ σκέλη χορεύετον.
τρ. μή τι καὶ νυνί γ᾽ ἔτ᾽, ἀλλὰ παῦε παῦ᾽ ὀρχούμενος.
χο. ἢν ἰδοὺ, καὶ δὴ πέπαυμαι. τρ. φῄς γε παύει δ᾽ οὐδέπω,
ἓν μὲν οὖν τουτί μ᾽ ἔασον ἑλκύσαι, καὶ μηκέτι.
τρ. τοῦτό νυν, καὶ μηκέτ᾽ ἄλλο μηδὲν ὀρχήσεσθ᾽ ἔτι.
χο. οὐκ ἂν ὀρχησαίμεθ᾽ εἴπερ ὠφελήσαιμέν τί σε.
τρ. ἀλλ᾽ ὁρᾶτ᾽ οὔπω πέπαυσθε. χο. τουτογὶ νὴ τὸν δία
τὸ σκέλος ῥίψαντες ἤδη λήγομεν τὸ δεξιόν.
τρ. ἐπιδίδωμι τοῦτό γ᾽ ὑμῖν, ὥστε μὴ λυπεῖν ἔτι.
χο. ἀλλὰ καὶ τ᾽ ἀριστερόν τοί μ᾽ ἔστ᾽ ἀναγκαίως ἔχον
ἥδομαι γὰρ καὶ γέγηθα, καὶ πέπορδα καὶ γελῶ,
μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδὺς, ἐκφυγὼν τὴν ἀσπίδα.
τρ. μηκέτ᾽ οὖν νυνί γε χαίρετ᾽ οὐ γὰρ ἴστε πω σαφῶς

ἀλλ' ὅταν λάβωμεν αὐτήν, τηνικαῦτα χαίρετε,
καὶ βοᾶτε, καὶ γελᾶτε,
ἤδη δ' ἐξέσται τόθ' ὑμῖν
πλεῖν, μένειν, κινεῖν, καθεύδειν,
ἐς πανηγύρεις θεωρεῖν,
ἑστιᾶσθαι, κοτταβίζειν,
συβαρίζειν, ἰοὺ ἰοὺ κεκραγέναι.
χο. εἰ γάρ μοι γένοιτ' ἰδεῖν ταύτην τὴν ἡμέραν ποτέ,
πολλὰ γὰρ ἠνεσχόμην,
πράγματά τε καὶ στιβάδας ἃς ἔλαχε φορμίων,
κοὐκέτ' ἄν μ' εὕροις δικαστὴν δριμὺν οὐδὲ δύσκολον
οὐδὲ τοὺς τρόπους γε δήπου σκληρὸν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
ἀλλ' ἁπαλόν γ' ἄν μ' ἴδοις,
καὶ πολὺ νεώτερον, ἀπ-
αλλαγέντα πραγμάτων,
καὶ γὰρ ἱκανὸν χρόνον ἀπ-
ολλύμεθα καὶ κατατετρίμμεθα πλανώμενοι,
ἐς λύκειον, κἀκ λυκείου
σὺν δορὶ σὺν ἀσπίδι τε
ἀλλ' ὅ,τι μάλιστα χαριούμεθα ποιοῦντες ἄγε,
φράζε, σὲ γὰρ αὐτοκράτο-
ρ' εἵλετ' ἀγαθή τις ἡμῖν τύχη.
τρ. φέρε δὴ κατίδω ποῖ τοὺς λίθους ἀφέλξομεν.
ἑρ. ὦ μιαρὲ καὶ τολμηρέ, τί ποιεῖν διανοεῖ.
τρ. οὐδὲν πονηρόν, ἀλλ' ὅπερ καὶ κιλλικών.
ἑρ. ἀπόλωλας ὦ κακόδαιμον. φ. οὐκοῦν ἢν λάχω
ἑρμῆς γὰρ ὢν κλήρῳ ποιήσεις οἶδ' ὅτι.
ἑρ. ἀπόλωλας ἐξόλωλας. φ. ἐς τίν' ἡμέραν.
ἑρ. ἐς αὐτίκα μάλ'. φ. ἀλλ' οὐδὲν ἠμπόληκά πω

οὔτ' ἄλφιτ' οὔτε τυρὸν, ὡς ἀπολούμενος.
ἑρ. καὶ μὴν ἐπιτέτριψαί γε. τρ. κᾆτα τοῦ τρόπου
οὐκ ᾐσθόμην ἀγαθὸν τοσουτονὶ λαβών
ἑρ. ἆρ' οἶσθα θάνατον ὅτι προεῖφ' ὁ ζεὺς, ὃς ἂν
ταύτην ἀνορύττων εὑρεθῇ; τρ. νῦν ἆρά με
ἅπας ἀνάγκη γ' ἀποθανεῖν; ἑρ. εὖ ἴσθ' ὅτι
τρ. ἐς χοιρίδιόν μοι νῦν δάνεισον τρεῖς δραχμὰς
δεῖ γὰρ μυηθῆναί με πρὶν τεθνηκέναι.
ἑρ. ὦ ζεῦ κεραυνοβρόντα. τρ. μὴ, πρὸς τῶν θεῶν
ἡμῶν κατείπῃς ἀντιβολῶ σε δέσποτα.
ἑρ. οὐκ ἂν σιωπήσαιμι. τρ. ναὶ πρὸς τῶν κρεῶν,
ἃ 'γὼ προθύμως σοι φέρων ἀφικόμην.
ἑρ. ἀλλ' ὦ μέλε ὑπὸ διὸς ἀμαλδυνθήσομαι,
εἰ μὴ τετορήσω ταῦτα καὶ λακήσομαι.
τρ. μὴ νῦν λακήσῃς, λίσσομαί σ' ὦ 'ρμίδιον,
εἰπέ μοι, τί πάσχετ' ἄνδρες, ἕστατ' ἐκπεπληγμένοι,
ὦ πόνηροι; μὴ σιωπᾶτ'· εἰ δὲ μὴ, λακήσεται.
χο. μηδαμῶς ὦ δέσποθ' ἑρμῆ, μηδαμῶς, μὴ, μηδαμῶς
εἴ τι κεχαρισμένον,
χοιρίδιον οἶσθα παρ' ἐμοῦ γε κατεδηδοκώς
τοῦτο μὴ φαῦλον νομίζων ἐν τῷδε τῷ πράγματι.
τρ. οὐκ ἀκούεις οἷα θωπεύουσί σ' ὦ 'ναξ δέσποτα.
χο. μὴ γένῃ παλίνκοτός τις ἀντιβολοῦσιν ἡμῖν γε,
ὥστε τήνδε μὴ λαβεῖν,
ἀλλὰ χάρισ' ὦ φιλαν
θρωπότατε καὶ μεγαλο
δωρότατε δαιμόνων,
εἴ τι πεισάνδρου βδελύττει τοὺς λόφους καὶ τὰς ὀφρῦς,
καί σε θυσίαισιν ἱε

ραῖσι προσόδοις τε μεγά-
λαισι διαπαντὸς ὦ
δέσποτ' ἀγαλοῦμεν ἀεί.
τρ. ἴθ' ἀντιβολῶ σ' ἐλέησον αὐτῶν τὴν ὄπα,
ἐπεί σε καὶ τιμῶσι μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ.
ἑρ. κλέπται γάρ εἰσι νῦν γε μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ.
τρ. καί σοι φράσω τι πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα,
ὃ τοῖς θεοῖς ἅπασιν ἐπιβουλεύεται.
ἑρ. ἴθι δὴ κάτειπ', ἴσως γὰρ ἂν πείσαις με.
τρ. ἡ γὰρ σελήνη χ' ὡ πανοῦργος ἥλιος,
ὑμῖν ἐπιβουλεύοντε πολὺν ἤδη χρόνον,
τοῖς βαρβάροισι προδίδοτον τὴν ἑλλάδα.
ἑρ. ἵνα τί δὲ τοῦτο δρᾶτον; τρ. ὅτι νὴ τὸν δία
ἡμεῖς μὲν ὑμῖν θύομεν τούτοισι δὲ,
οἱ βάρβαροι θύουσι, διὰ τοῦτ' εἰκότως,
βούλοιντ' ἂν ὑμᾶς πάντας ἐξολωλέναι,
ἵνα τὰς τελετὰς λάβοιεν αὐτοὶ τῶν θεῶν.
ἑρ. ταῦτ' ἄρα πάλαι τῶν ἡμερῶν παρεκλέπτετον,
καὶ τοῦ κύκλου παρέτρωγον ὑφ' ἁρματωλίας.
τρ. ναὶ μὰ δία, πρὸς ταῦτ' ὦ φίλ' ἑρμῆ ξύλλαβε,
ἡμῖν προθύμως τήνδε καὶ ξυνέλκυσον,
καί σοι τὰ μεγάλ' ἡμεῖς παναθήναι' ἄξομεν,
πάσας τε τὰς ἄλλας τελετὰς τὰς τῶν θεῶν,
μυστήρι' ἑρμῆ, διιπόλει', ἀδώνια,
ἄλλαι τέ σοι πόλεις πεπαυμέναι κακῶν,
ἀλεξικάκῳ θύσουσιν ἑρμῇ πανταχοῦ,
χ' ἅτερ' ἔτι πόλλ' ἕξεις ἀγαθὰ, πρῶτον δέ σοι
δῶρον δίδωμι τήνδ' ἵνα σπένδειν ἔχῃς.
ἑρ. οἴμ' ὡς ἐλεήμων εἴμ' ἀεὶ, τῶν χρυσίδων,

ὑμέτερον ἐντεῦθεν ἔργον ὦνδρες, ἀλλὰ ταῖς ἄμαις
εἰσιόντες ὡς τάχιστα τοὺς λίθους ἀφέλκετε.

χο. ταῦτα δράσομεν, σὺ δ᾽ ἡμῖν ὦ θεῶν σοφώτατε,
ἅττα χρὴ ποιεῖν, ἐφεστὼς φράζε δημιουργικῶς,
τἄλλα δ᾽ εὑρήσεις ὑπουργεῖν ὄντας ἡμᾶς οὐ κακούς.

τρ. ἄγε δὴ σὺ ταχέως ὕπεχε τὴν φιάλην, ὅπως
ἔργῳ φιαλοῦμεν εὐξάμενοι τοῖσι θεοῖς.

ἑρ. σπονδὴ σπονδή,
εὐφημεῖτ᾽ εὐφημεῖτε.

τρ. σπένδοντες εὐχόμεσθα, τὴν νῦν ἡμέραν,
Ἕλλησιν ἄρξαι πᾶσι πολλῶν κἀγαθῶν,
χὤστις προθύμως ξυλλάβοι τῶν σχοινίων,
τοῦτον τὸν ἄνδρα μὴ λαβεῖν ποτ᾽ ἀσπίδα.

χο. μὰ δί᾽ ἀλλ᾽ ἐν εἰρήνῃ διάγειν με τὸν βίον,
ἔχονθ᾽ ἑταίραν καὶ σκαλεύοντ᾽ ἄνθρακας.

τρ. ὅστις δὲ πόλεμον μᾶλλον εἶναι βούλεται,
μηδέποτε παύσαιτ᾽ αὐτὸν ὦ διόνυσ᾽ ἄναξ,
ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀκίδας ἐξαιρούμενον,

χο. κεἴ τις ἐπιθυμῶν ταξιαρχεῖν σοι φθονεῖ,
εἰς φῶς ἀνελθεῖν, ὦ πότνι᾽ ἐν ταῖς μάχαις.
πάσχοι γε τοιαῦθ᾽ οἷάπερ κλεώνυμος.

τρ. κεἴ τις δορυξὸς ἢ κάπηλος ἀσπίδων
ἵν᾽ ἐμπολᾷ βέλτιον, ἐπιθυμεῖ μαχῶν,
ληφθεὶς ὑπὸ λῃστῶν ἐσθίοι κριθὰς μόνας.

χο. κεἴ τις στρατηγεῖν βουλόμενος μὴ ξυλλάβῃ
ἢ δοῦλος αὐτομολεῖν παρεσκευασμένος,
ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ᾽ ἕλκοιτο μαστιγούμενος,
ἡμῖν δ᾽ ἀγαθὰ γένοιτ᾽ ἰὴ παιών, ἰή.

τρ. ἄφελε τὸ παίειν, ἀλλ᾽ ἰὴ μόνον λέγε.

χο. ἰὴ τοίνυν γ' ἰὴ μόνον λέγω.

τρ. ἑρμῇ χάρισιν, ὥραισιν, ἀφροδίτῃ, πόθῳ.

χο. ἄρει δέ. τρ. μὴ μή. χο. μηδ' ἐνυαλίῳ γε. τρ. μή.

χο. ὑπότεινε δὴ πᾶς καὶ κάταγε τοῖσιν κάλως.

ἑρ. ὢ εἶα.

χο. εἶα μάλα.

ἑρ. ὢ εἶα.

χο. εἶα ἔτι μάλα.

ἑρ. ὢ εἶα, ὢ εἶα.

τρ. ἀλλ' οὐχ ἕλκουσ' ἄνδρες ὁμοίως,
οὐχὶ ξυλλήψεσθ' οἷ' ὀγκύλλεσθ'
οἰμώξεσθ' οἱ βοιωτοί.

ἑρ. εἶα νῦν.

τρ. εἶα, ὤ.

χο. ἄγε ξυνέλκετον καὶ σφώ.

τρ. οὔκουν ἕλκω κἀξαρτῶμαι,
κἀπιπίπτω καὶ σπουδάζω.

ἑρ. πῶς οὖν οὐ χωρεῖ τοὔργον.

χο. ὦ λάμαχ', ἀδικεῖς ἐμποδὼν καθήμενος,
οὐδὲν δεόμεθ' ὤνθρωπε τῆς σῆς μορμόνος,

ἑρ. οὐδ' οἵδε γ' εἷλκον, οὐδὲν ἀργεῖοι πάλαι,
ἀλλ' ἢ κατεγέλων τῶν ταλαιπωρουμένων
καὶ ταῦτα διχόθεν μισθοφοροῦντες ἄλφιτα.

τρ. ἀλλ' οἱ λάκωνες ὦγάθ' ἕλκουσ' ἀνδρικῶς.

ἑρ. ἆρ' οἶσθ' ὅσοι γ' αὐτῶν ἔχονται τοῦ ξύλου,
μόνοι προθυμοῦντ' ἀλλ' ὁ χαλκεὺς οὐκ ἐᾷ.

χο. οὐδ' οἱ μεγαρῆς δρῶσ' οὐδὲν, ἕλκουσι δ' ὅμως
γλισχρότατα σαρκάζοντες ὥσπερ κυνίδια,
ὑπὸ τοῦ γε λιμοῦ νὴ δί' ἐξολωλότες.

τρ. οὐδὲν ποιοῦμεν ἄνδρες, ἀλλ' ὁμοθυμαδὸν
ἅπασιν ἡμῖν αὖθις ἀντιληπτέον.
ἑρ. ὢ εἶα.
τρ. εἶα μάλα.
ἑρ. ὢ εἶα.
τρ. εἶα νὴ δία.
ἑρ. ὢ εἶα, ὢ εἶα.
χο. μικρόν γε κινοῦμεν. τρ. οὐ δεινὸν,
τοὺς μὲν, τείνειν τοὺς δ' ἀντισπᾶν;
χο. πληγὰς λήψεσθ' ὦ 'ργεῖοι.
ἑρ. εἶα νῦν.
τρ. εἶα ὤ.
χο. ὡς κακὸν εἴ τινες ἦσαν ἐν ὑμῖν,
ὑμεῖς μὲν τῶν οἱ κιττῶντες
τῆς εἰρήνης, σπᾶτ' ἀνδρείως
ἀλλ' εἴσ' οἳ κωλύουσιν.
τρ. ἄνδρες μεγαρῆς, οὐκ ἐς κόρακας ἐρρήσετε;
μισεῖ γὰρ ὑμᾶς ἡ θεὸς μεμνημένη,
πρῶτοι γὰρ αὐτὴν τοῖς σκορόδοις ἠλείψατε,
καὶ τοῖς ἀθηναίοισι παύσασθαι λέγω,
ἐντεῦθεν ἐχομένοις ὅθεν νῦν ἕλκετε,
οὐδὲν γὰρ ἄλλο δρᾶτε πλὴν δικάζετε,
ἀλλ' εἴπερ ἐπιθυμεῖτε τήνδ' ἐξελκύσαι,
πρὸς τὴν θάλατταν ὀλίγον ὑποχωρήσατε.
χο. ἄγ' ὦνδρες αὐτοὶ δὴ μόνοι λαβώμεθ' οἱ γεωργοί.
ἑρ. χωρεῖ γε δὴ, τὸ πρᾶγμα πολλῷ μᾶλλον ὦνδρες ὑμ
χο. χωρεῖν τὸ πρᾶγμά φησιν, ἀλλὰ πᾶς ἀνὴρ προθυμοῦ.
τρ. οἱ γεωργοὶ τοὔργον ἐξέλκουσι, κἄλλος οὐδείς.
χο. ἄγε νῦν, ἄγε πᾶς

καὶ μὴν ὁμοῦ 'στιν ἤδη 'γγὺς
μὴ νῦν ἀνῶμεν, ἀλλ' ἐπεν-
τείνωμεν ἀνδρικώτερον,
ἤδη 'στὶ τοῦτ' ἐκεῖνο
ὦ εἶα νῦν, ὦ εἶα πᾶς,
ὦ εἶα, ὦ εἶα, εἶα εἶα,
ὦ εἶα, ὦ εἶα πᾶς.
τρ. ὦ πότνια βοτρυόδωρε, τί προσείπω σ' ἔπος,
πόθεν ἂν λάβοιμι ῥῆμα μυριάμφορον,
ὅτῳ προσείπω σ'; οὐ γὰρ εἶχον οἴκοθεν,
ὦ χαῖρ' ὀπώρα, καὶ σὺ δ' ὦ θεωρία,
οἷον δ' ἔχεις τὸ πρόσωπον ὦ θεωρία,
οἷον δὲ πνεῖς ὡς ἡδὺ κατὰ τῆς καρδίας
γλυκύτατον ὥσπερ ἀστρατείας καὶ μύρου,
μῶν οὖν ὅμοιον καὶ γυλίου στρατιωτικοῦ;
ἑρ. ἀπέπτυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἔχθιστον πλέκος,
τοῦ μὲν γὰρ, ὄζει κρομμυοξυρεγμίας,
ταύτης δ' ὀπώρας ὑποδοχῆς διονυσίων,
αὐλῶν, τραγῳδῶν, σοφοκλέους μελῶν κιχλῶν
ἐπυλλίων εὐριπίδου. τρ. κλαύσ' ἄρα σύ
ταύτης καταψευδόμενος, οὐ γὰρ ἥδεται
αὕτη ποιητῇ ῥηματίων δικανικῶν
κιττοῦ, τρυγοίπου, προβατίων βληχωμένων,
κόλπου γυναικῶν διατρεχουσῶν ἐς ἰπνόν,
δούλης μεθυούσης, ἀνατετραμμένου χοῶς,
ἄλλων τε πολλῶν κἀγαθῶν. ἑρ. ἴθι νῦν ἄθρει,
οἷον πρὸς ἀλλήλας λαλοῦσιν αἱ πόλεις,
διαλλαγεῖσαι, καὶ γελῶσιν ἄσμεναι,
καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιασμέναι

ἀπεξάπασαι, καὶ κυάθους προσκείμεναι.
τρ. καὶ τῶνδε τοίνυν τῶν θεωμένων σκόπει
τὰ πρόσωφ᾽ ἵνα γνῷς τὰς τέχνας. ἑρ. αἰβοῖ τάλας,
ἐκεινονὶ γὰρ τὸν λοφοποιὸν οὐχ ὁρᾷς,
τίλλοντ᾽ ἑαυτόν; ὁ δέ γε τὰς σμινύας ποιῶν
πέπαρδεν ἄρτι τοῦ ξιφουργοῦ κεινουί.
τρ. ὁ δὲ δρεπανουργὸς οὐχ ὁρᾷς ὡς ἥδεται;
καὶ τὸν δορυξὸν οἷον ἐσκιμάλισεν;
ἑρ. ἴθι νυν ἄνειπε τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι.
τρ. ἀκούετε λεῴ τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι,
τὰ γεωργικὰ σκεύη λαβόντας ἐς ἀγρὸν
ὡς τάχιστ᾽ ἄνευ δορατίου καὶ ξίφους κἀκοντίου,
ὡς ἅπαντ᾽ ἤδη ᾿στὶ μεστὰ τἀνθάδ᾽ εἰρήνης σαπρᾶς,
ἀλλὰ πᾶς χώρει πρὸς ἔργον εἰς ἀγρὸν παιωνίσας.
χο. ὦ ποθεινὴ τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡμέρα,
ἄσμενός γ᾽ ἰδὼν προσειπεῖν βούλομαι τὰς ἀμπέλους,
τάς τε συκᾶς ἃς ἐγὼ ᾿φύτευον ὢν νεώτερος;
ἀσπάσασθαι θυμὸς ἡμῖν γάρ ἐστι πολλοστῷ χρόνῳ.
τρ. νῦν μὲν οὖν ὦ ᾽νδρες προσευξώμεθα πρῶτον τῇ θεῷ.
ἥπερ ἡμῶν τοὺς λόφους ἀφεῖλε καὶ τὰς γοργόνας,
εἶθ᾽ ὅπως λιταργιοῦμεν οἴκαδ᾽ ἐς τὰ χωρία,
ἐμπολήσαντές τι χρηστὸν εἰς ἀγρὸν ταρίχιον.
ἑρ. ὦ πόσειδον, ὡς καλὸν τὸ στῖφος αὐτῶν φαίνεται,
καὶ πυκνὸν καὶ γοργὸν ὥσπερ μᾶζα καὶ πανδαισία.
τρ. νὴ δί᾽, ἡ γὰρ σφῦρα λαμπρὸν ἦν ἄρ᾽ ἐξωπλισμένη,
αἵ τε θρίνακες διαστίλβουσι πρὸς τὸν ἥλιον,
ἦ καλῶς αὐτῶν ἀπαλλάξειεν ἂν μετόρχιον,
ὥστ᾽ ἔγωγ᾽ ἤδη ᾿πιθυμῶ καὐτὸς ἐλθεῖν εἰς ἀγρὸν,
καὶ τριαινοῦν τῇ δικέλλῃ διὰ χρόνου τὸ γῄδιον,

ἀλλ' ἀναμνησθέντες ὦνδρες
τῆς διαίτης τῆς παλαιᾶς,
ἣν παρεῖχ' αὕτη ποθ' ἡμῖν,
τῶν τε παλλασίων ἐκείνων
τῶν τε σύκων, τῶν μύρτων
τῆς τρυγός τε τῆς γλυκείας
τῆς ἰωνιᾶς τε τῆς πρὸς
τῷ φρέατι
τῶν τ' ἐλαῶν ὧν ποθοῦμεν
ἀντὶ τούτων τήνδε νυνὶ
τὴν θεὸν προσείπατε.
ΧΟ. χαῖρε χαῖρ' ὦ φιλταθ' ὡς
ἀσμένοισιν ἡμῖν ἦλθες,
σῷ γὰρ ἐδάμημεν πόθῳ,
δαίμονα βουλόμενοι
εἰς ἀγρὸν ἀνερπύσαι,
ἦσθα γὰρ τὸ μέγιστον ἡμῖν
κέρδος ὦ ποθουμένη
πᾶσιν, ὁπόσοι γεωργι-
κὸν βίον ἐτρίβομεν,
μόνη γὰρ ἡμᾶς ὠφέλεις,
πολλὰ γὰρ ἐπάσχομεν,
πρίν ποτ' ἐπὶ σοῦ γλυκέα,
καὶ δάπανα καὶ φίλα,
τοῖς ἀγροίκοισι γὰρ ἦσθα
χίδρα καὶ σωτηρία,
ὥστε σε τά τ' ἀμπέλια
καὶ τὰ νέα συκίδια
τἄλλα θ' ὅσ' ἐστὶ φυτά,

πρὸς γελάσαντά σε λαβόντ' ἄσμενα,
ἀλλὰ ποῦ ποτ' ἦν ἀφ' ἡμῶν τὸν πολὺν ἤδη χρόνον
ἥδε, τοῦθ' ἡμᾶς δίδαξον ὦ θεῶν εὐνούστατε.

ἑρ. ὦ σοφώτατοι γεωργοὶ, τἀμὰ δὴ ξυνίετε
ῥήματ', εἰ βούλεσθ' ἀκοῦσαι τήνδ' ὅπως ἀπώλετο,
πρῶτα μὲν γὰρ αὐτῆς ἦρξε φειδίας πράξας κακῶς
εἶτα περικλέης φοβηθεὶς μὴ μετάσχῃ τῆς δίκης,
τὰς φύσεις ἡμῶν δεδοικὼς, καὶ τὸν αὐτοδὰξ τρόπον
πρὶν παθεῖν τι δεινὸν, αὐτὸς ἐξέφλεξε τὴν πόλιν,
ἐμβαλὼν σπινθῆρα μικρὸν μεγαρικοῦ ψηφίσματος,
ἐξεφύσησε γὰρ τοσοῦτον πόλεμον, ὥστε τῷ καπνῷ
πάντας ἕλληνας δακρῦσαι, τούς τ' ἐκεῖ τούς τ' ἐνθάδε,
ὡς δ' ἅπαξ τὸ πρῶτον ἤκουσ' ἐψόφησεν ἄμπελος,
καὶ πίθος πληγεὶς ὑπ' ὀργῆς ἀντελάκτισε πίθῳ,
οὐκέτ' ἦν οὐδεὶς ὁ παύσων, ἥδε δ' ἠφανίζετο.

τρ. ταῦτα τοίνυν μὰ τὸν ἀπόλλω 'γὼ πεπύσμην οὐδενὸς,
ὁ δ' ὅπως αὐτῇ προσήκοι φειδίας ἠκηκόειν.

χο. οὐδ' ἔγωγε, πλήν γε νυνὶ, ταῦτ' ἄρ' εὐπρόσωπος ἦν,
οὖσα συγγενὴς ἐκείνου, πολλά γ' ἡμᾶς λανθάνει.

ἑρ. κᾆτ' ἐπειδὴ 'γνωσαν ὑμᾶς αἱ πόλεις ὧν ἤρχετε,
ἠγριωμένους ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ σεσηρότας,
πάντ' ἐμηχανῶντ' ἐφ' ὑμῖν τοὺς φόρους φοβούμεναι,
κἀνέπειθον τῶν λακώνων τοὺς μεγίστους χρήμασιν,
οἱ δ' ἅτ' ὄντες αἰσχροκερδεῖς καὶ διειρωνόξενοι,
τήνδ' ἀπορρίψαντες, αἰσχρῶς τὸν πόλεμον ἀνήρπασαν,
κᾆτα τἀκείνων γε κέρδη, τοῖς γεωργοῖς ἦν κακά·
αἱ γὰρ ἐνθένδ' αὖ τριήρεις ἀντιτιμωρούμεναι,
οὐδὲν αἰτίων ἀνδρῶν γε τὰς κράδας κατήσθιον.

χο. ἐν δίκῃ μὲν οὖν, ἐπεί τοι τὴν κορώνεών γέ μου

ἐξέκοψαν, ἣν ἐγὼ φυτεύσας ἐξεθρεψάμην.

τρ. νὴ Δί᾽ ὦ μέλ᾽ ἐνδίκως δῆτ᾽, ἐπεὶ καὶ μοῦ τὸν λίθον
ἐμβαλόντες ἑξμέδιμνον κυψέλην ἀπώλεσαν.

ἑρ. κᾆτα δ᾽ ὡς ἐκ τῶν ἀγρῶν ξυνῆλθεν οὑργάτης λεώς,
τὸν τρόπον πωλούμενος τὸν αὐτὸν οὐκ ἐλάνθανεν
ἀλλ᾽ ἅτ᾽ ὢν ἄνευ γιγάρτων, καὶ φιλῶν τὰς ἰσχάδας,
ἔβλεπε πρὸς τοὺς λέγοντας, οἱ δὲ γινώσκοντες εὖ
τοὺς πένητας ἀσθενοῦντας, κἀποροῦντας ἀλφίτων,
τὴν δὲ μὲν δικροῖς ἐώθουν τὴν θεὸν κεκράγμασι,
πολλάκις φανεῖσαν αὐτὴν τῆσδε τῆς χώρας πόθῳ,
τῶν δὲ συμμάχων ἔσειον τοὺς παχεῖς καὶ πλουσίους,
αἰτίας ἂν προστιθέντες, ὡς φρονεῖ τὰ βρασίδου,
εἶτ᾽ ἂν, ὑμεῖς τοῦτον ὥσπερ κυνίδι᾽ ἐσπαράττετε,
ἡ πόλις γὰρ ὠχριῶσα κἀν φόβῳ καθημένη,
ἅττ᾽ ἂν διαβάλλοι τις αὐτῇ, ταῦτ᾽ ἂν ἥδιστ᾽ ἤσθιεν,
οἱ δὲ, τὰς πληγὰς ὁρῶντες ἃς ἔτυπτον, οἱ ξένοι,
χρυσίῳ τῶν ταῦτα ποιούντων ἐβύουν τὸ στόμα,
ὥστ᾽ ἐκείνους μὲν ποιῆσαι πλουσίους, ἡ δ᾽ ἑλλὰς ἂν
ἐξερημωθεῖσ᾽ ἂν ὑμᾶς, ἔλαθεν, ταῦτα δ᾽ ἦν ὁ δρῶν
βυρσοπώλης. τρ. παῦε παῦ᾽ ὦ δέσποθ᾽ ἑρμῆ μὴ λέγε
ἀλλ᾽ ἔα τὸν ἄνδρ᾽ ἐκεῖνον οὗπέρ ἐστ᾽ εἶναι κάτω,
οὐ γὰρ ἡμέτερός τις ἔστ᾽ ἐκεῖνος ἀνήρ, ἀλλὰ σός,
ἅττ᾽ ἂν οὖν λέγῃς ἐκεῖνον
κεἰ πανοῦργος ἦν ὅτ᾽ ἔζη,
καὶ λάλος καὶ συκοφάντης,
καὶ κύκηθρον καὶ τάρακτρον,
ταῦθ᾽ ἅπαξάπαντα νυνὶ
τοὺς σεαυτοῦ λοιδορεῖς,
ἀλλ᾽ ὅ, τι σιωπᾷς ὦ πότνια, κάτειπέ μοι.

ἐρ. ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποι πρός γε τοὺς θεωμένους,
ὀργὴν γὰρ αὐτοῖς ὧν ἔπαθε πολλὴν ἔχει.
τρ. ἡ δ' ἀλλὰ πρὸς σὲ μικρὸν εἰπάτω μόνον.
ἐρ. εἴφ' ὅ, τι νοεῖς αὐτοῖσι πρὸς ἔμ' ὦ φιλτάτη,
εἶθ' ὦ γυναικῶν μισοπορπακιστάτη,
εἶεν γ' ἀκούω, ταῦτ' ἐπικαλεῖς, μανθάνω,
ἀκούσαθ' ὑμεῖς ὧν οὕνεκα μομφὴν ἔχει,
ἐλθοῦσα φησὶν αὐτομάτη μετὰ τὰν πύλῳ,
σπονδῶν φέρουσα τῇ πόλει κίστην πλέαν.
ἀποχειροτονηθῆναι τρὶς ἐν τῇ 'κκλησίᾳ.
τρ. ἡμάρτομεν ταῦτ' ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε,
ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἦν τότ' ἐν τοῖς σκύτεσιν.
ἐρ. ἴθι νυν ἄκουσον οἷον ἄρτι μ' ἤρετο
ὅστις κακόνους αὐτῇ μάλιστ' ἦν ἐνθάδε,
χ' ὅστις φίλος κἄσπευδεν εἶναι μὴ μάχας.
τρ. εὐνούστατος μὲν ἦν μακρῷ κλεώνυμος.
ἐρ. ποῖός τις οὖν εἶναι δοκεῖ τὰ πολεμικὰ
ὁ κλεώνυμος. τρ. ψυχήν γ' ἄριστος πλήν γ' ὅτι
οὐκ ἦν ἄρ' ὥσπερ φησὶν εἶναι τοῦ πατρὸς,
εἰ γάρ ποτ' ἐξέλθοι στρατιώτης, εὐθέως
ἀποβολιμαῖος τῶν ὅπλων ἐγίνετο.
ἐρ. ἔτι νυν ἄκουσον οἷον ἄρτι μ' ἤρετο,
ὅστις κρατεῖ νῦν τοῦ λίθου τοῦ 'ν τῇ πνυκί.
τρ. ὑπέρβολος νῦν τοῦτ' ἔχει τὸ χωρίον,
αὕτη, τί ποιεῖς, τὴν κεφαλὴν περιάγεις;
ἐρ. ἀποστρέφεται τὸν δῆμον ἀχθεσθεῖσ' ὅτι
αὑτῷ πονηρὸν προστάτην ἐπεγράψατο.
τρ. ἀλλ' οὐκ ἔτ' αὐτῷ χρησόμεθ' οὐδὲν, ἀλλὰ νῦν
ἀπορῶν ὁ δῆμος ἐπιτρόπου καὶ γυμνὸς ὤν,

τοῦ τὸν τέως τὸν ἄνδρα περιεζώσατο.
ἑρ. πῶς οὖν ξυνοίσει ταῦτ᾽ ἐρωτᾷ τῇ πόλει.
τρ. εὐβουλότεροι γενησόμεθα τρόπῳ τινί,
ἐπεὶ τυγχάνει λυχνοποιὸς ὤν, πρὸ τοῦ μὲν οὖν
ἐψηλαφῶμεν ἐν σκότῳ τὰ πράγματα,
νυνὶ δ᾽ ἅπαντα πρὸς λύχνον βουλεύσομεν.
ἑρ. ὢ ὤ.
οἷα μ᾽ ἐκέλευσεν ἀναπυθέσθαι σου. τρ. τὰ τί.
ἑρ. πάμπολλα, καὶ τἀρχαῖ᾽ ἃ κατέλιπεν τότε,
πρῶτον δ᾽ ὅ τι πράττοι σοφοκλέης ἀνήρετο.
τρ. εὐδαιμονεῖ πάσχει δὲ θαυμαστόν. ἑρ. τὸ τί.
τρ. ἐκ τοῦ σοφοκλέους γίνεται σιμωνίδης.
ἑρ. σιμωνίδης; πῶς. τρ. ὅτι γέρων ὢν καὶ σαπρὸς,
κέρδους ἕκατι κἂν ἐπὶ τῆς ῥιπὸς πλέοι.
ἑρ. τί δὲ κρατῖνος ὁ σοφός ἐστιν; τρ. ἀπέθανεν,
ὅθ᾽ οἱ λάκωνες ἐνέβαλον. ἑρ. τί παθών; τρ. ὅτι.
ὡρακιάσας, οὐ γὰρ ἐξηνέσχετο,
ἰδὼν πίθον καταγνύμενον οἴνου πλέων,
χἄτερα πόσ᾽ ἄττ᾽ οἴει γεγενῆσθ᾽ ἐν τῇ πόλει,
ὥστ᾽ οὐδέποτ᾽ ὦ δέσποιν᾽ ἀφησόμεσθά σου.
ἑρ. ἴθι νῦν ἐπὶ τούτοις τὴν ὀπώραν λάμβανε,
γυναῖκα σαυτῷ τήνδε, κᾆτ᾽ ἐν τοῖς ἀγροῖς
ταύτῃ ξυνοικῶν, ἐκποιοῦ σαυτῷ βότρυς.
ὦ φιλτάτη δεῦρ᾽ ἐλθὲ καὶ δός μοι κύσαι,
ἆρ᾽ ἂν βλαβείην διὰ χρόνου τί σοι δοκῶ
ὦ δέσποθ᾽ ἑρμῆ τῆς ὀπώρας κατελάσας;
ἑρ. οὔκ, εἴγε κυκεῶν᾽ ἐπιπίοις βληχωνίαν,
ἀλλ᾽ ὡς τάχιστα τήνδε τὴν θεωρίαν,
ἀπάγαγε τῇ βουλῇ λαβὼν ἧσπερ ποτ᾽ ἦν.

τρ. ὦ μακαρία σὺ βουλὴ τῆς θεωρίας
ὅσον ῥοφήσεις ζωμὸν ἡμερῶν τριῶν,
ὅσας δὲ κατέδῃ χόλικας ἑφθὰς καὶ κρέα,
ἀλλ' ὦ φίλ' ἑρμῆ χαῖρε πολλά. ἑρ. καὶ σύ γε
ὤνθρωπε χαίρων ἄπιθι καὶ μέμνησό μου.
τρ. ὦ κάνθαρ', οἴκαδ' ἀποπετώμεθα.
ἑρ. οὐκ ἐνθάδ' ὦ τᾶν ἐστι. τρ. ποῖ γὰρ οἴχεται;
ἑρ. ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ.
τρ. πόθεν οὖν ὁ τλήμων ἐνθάδ' ἕξει σιτία.
ἑρ. τὴν τοῦ γανυμήδους ἀμβροσίαν σιτήσεται.
τρ. πῶς δῆτ' ἐγὼ καταβήσομαι; ἑρ. θάρσει καλῶς,
τηδὶ παρ' αὐτὴν τὴν θεόν. τρ. δεῦρ' ὦ κόραι,
ἕπεσθον ἅμ' ἐμοὶ θᾶττον, ὡς πολλοὶ πάνυ
ποθοῦντες ὑμᾶς, ἀναμένουσ' ἐστυκότες.
χο. ἀλλ' ἴθι χαίρων, ὑμεῖς δὲ τέως τάδε τὰ σκεύη παραδόντες
τοῖς ἀκολούθοις δῶμεν σώζειν, ὡς εἰώθασι μάλιστα,
περὶ τὰς σκηνὰς πλεῖστοι κλέπται κυπτάζειν καὶ κακοποιεῖν
ἀλλὰ φυλάττετε ταῦτ' ἀνδρείως, ἡμεῖς δ' αὖ τοῖσι θεαταῖς
ἣν ἔχομεν ὁδὸν λόγων εἴπωμεν, χ' ὅσα τε νοῦς αὐτῶν ἔχει.

Παράβασις.

χρῆν μὲν τύπτειν τοὺς ῥαβδούχους, εἴ τις κωμῳδοποιητὴς,
αὑτὸν ἐπῄνει πρὸς τὸ θέατρον παραβὰς ἐν τοῖς ἀναπαίστοις
εἰ δ' οὖν εἰκός τινα τιμῆσαι, θύγατερ διὸς, ὅστις ἄριστος
κωμῳδοδιδάσκαλος ἀνθρώπων καὶ κλεινότατος γεγένηται
ἄξιος εἶναι φησ' εὐλογίας μεγάλης ὁ διδάσκαλος ἡμῶν,
πρῶτον μὲν γὰρ τοὺς ἀντιπάλους μόνος ἀνθρώπων κατέπαυσε
ἐς τὰ ῥάκια σκώπτοντας ἀεὶ, καὶ τοῖς φθειρσὶ πολεμοῦντας,
τούς θ' ἡρακλέας τοὺς μάττοντας, καὶ τοὺς πεινῶντας ἐκείνους,
τοὺς φεύγοντας κἀξαπατῶντας καὶ τυπτομένους ἐπίτηδες

ἐξήλασ' ἀτιμώσας

ἐξήλασ' ἀτιμώσας πρῶτος, καὶ τοὺς δούλους κατέλυσεν,
οὓς ἐξῆγον κλαίοντας ἀεὶ καὶ τούτους οὕνεκα τουδὶ,
ἵν' ὁ σύνδουλος σκώψας αὐτοῦ τὰς πληγὰς ἐπανέροιτο, (σοι
ὦ κακόδαιμον, τί τὸ δέρμ' ἔπαθες, μῶν ὑστριχὶς εἰσέβαλεν
ἐς τὰς πλευρὰς πολλῇ στρατιᾷ, κἀδενδροτόμησε τὰ νῶτα;
τοιαῦτ' ἀφελὼν κακὰ, καὶ φόρτον, καὶ βωμολοχεύματ' ἀγεννῆ
ἐποίησε τέχνην μεγάλην ἡμῖν, κἀπύργωσ' οἰκοδομήσας
ἔπεσιν μεγάλοις καὶ διανοίαις, καὶ σκώμμασιν οὐκ ἀγοραίοις,
οὐκ ἰδιώτας ἀνθρωπίσκους κωμῳδῶν, οὐδὲ γυναῖκας,
ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργήν τιν' ἔχων, τοῖσι μεγίστοις ἐπεχείρει
διαβὰς βυρσῶν ὀσμὰς δεινὰς, κἀπειλὰς βορβοροθύμους
καὶ πρῶτον μὲν μάχομαι πάντων αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι
οὗ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν κύννης ἀκτῖνες ἔλαμπον
ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων, ἐλιχμῶντο,
περὶ τὴν κεφαλὴν, φωνὴν δ' εἶχε χαράδρας ὄλεθρον τετοκυίας
φώκης δ' ὀσμὴν, λαμίας ὄρχεις ἀπλύτους, πρωκτὸν δὲ καμήλου
τοιοῦτον ἰδὼν τέρας, οὐ κατέδεισ' ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν πολεμίζων
ἀντεῖχον ἀεὶ, καὶ τῶν ἄλλων νήσων, ὧν εἵνεκα νυνὶ
ἀποδοῦναι τὴν χάριν εἰκὸς ὑμᾶς, καὶ μνήμονας εἶναι,
καὶ γὰρ πρότερον πράξας κατὰ νοῦν, οὐχὶ παλαίστρας
παῖδας ἐπείρων, ἀλλ' ἀράμενος τὴν σκευὴν, εὐθὺς ἐχώρουν,

παῦρ' ἀνιάσας, πόλλ' εὐφράνας
πάντα παρασχὼν τὰ δέοντα,
πρὸς ταῦτα χρεὼν εἶναι μετ' ἐμοῦ,
καὶ τοὺς ἄνδρας καὶ τοὺς παῖδας,
καὶ τοῖς φαλακροῖσι παραινοῦμεν
ξυσπουδάζειν περὶ τῆς νίκης,
πᾶς γάρ τις ἐρεῖ νικῶντος ἐμοῦ
κἀπὶ τραπέζῃ καὶ ξυμποσίοις.

φέρε τῷ φαλακρῷ, δὸς τῷ φαλακρῷ
τῶν τρωγαλίων, καὶ μὴ 'φαίρει,
γενναιοτάτου τῶν ποιητῶν
ἀνδρὸς τὸ μέτωπον ἔχοντος.

Στροφή.

χο. Μοῦσα, σὺ μὲν πολέμοις
ἀπωσαμένη μετ' ἐμοῦ
τοῦ φίλου χόρευσον,
κλείουσα θεῶν τε γάμοις,
ἀνδρῶν τε δαῖτας,
καὶ θαλίας μακάρων,
σοὶ γὰρ τάδ' ἐξ ἀρχῆς μέλει,
ἢν δέ σε Καρκίνος ἐλθὼν
ἀντιβολεῖ μετὰ τῶν παί-
δων χορεῦσαι,
μήθ' ὑπακούσῃς, μήτ' ἔλ-
θῃς συνέριθος αὐτοῖς,
ἀλλὰ νόμιζε πάντας
ὄρτυγας οἰκογενεῖς,
γυλιαύχενας ὀρχηστὰς
ναννοφυεῖς, σφυράδων
ἀποκνίσματα,
μηχανοδίφας
καὶ γὰρ ἔφασχ' ὁ πατὴρ
ὃ παρελπίδας
εἶχε τὸ δρᾶμα, γαλῆν
τῆς ἑσπέρας ἀπάγξαι.

Ἀντιστροφή.

τοιάδε χρὴ χαρίτων

δαμώματα καλλικόμων
τὸν σοφὸν ποιητὴν
ὑμνεῖν, ὅταν ἠρινὰ μὲν
φωνῇ χελιδὼν
ἑζομένη κελαδῇ
χορὸν δὲ μὴ 'χῃ μόρσιμος,
μηδὲ μελάνθιος, οὗ δὴ
πικροτάτην ὄπα γηρύ-
σαντος ἤκου-
σ', ἡνίκα τῶν τραγῳδῶν
τὸν χορὸν εἶχον ἀδελ-
φός τε καὶ αὐτὸς ἄμφω,
γοργόνες ὀψοφάγοι,
βατιδοσκόποι, ἅρπυιαι,
γραοσόβαι, μιαροὶ
τραγομάσχαλοι
ἰχθυολῦμαι,
ὧν καταχρεμψαμένη
μέγα καὶ πλατὺ
μοῦσα θεά, μετ' ἐμοῦ
ξύμπαιζε τὴν ἑορτήν.

τρ. ὡς χαλεπὸν ἦν ἐλθεῖν ἄρ' εὐθὺ τῶν θεῶν,
ἔγωγέ τοι πεπόνηκα κομιδῇ τὰ σκέλη,
μικροὶ δ' ὁρᾶν ἄνωθεν ἦστ', ἔμοιγέ τοι,
ἀπ' οὐρανοῦ φαίνεσθε κακοήθεις πάνυ,
ἐντευθενὶ δὲ, πολύ τι κακοηθέστεροι.
ὦ δέσποθ' ἥκεις; τρ. ὡς ἐγὼ πυθόμην τινός.
θε. τί δ' ἔπαθες. τρ. ἤλγουν τὼ σκέλη μακρὰν ὁδὸν
διεληλυθώς. θε. ἴθι νυν κάτειπέ μοι. τρ. τὸ τί.

θε. ἄλλον τιν' εἶδες ἄνδρα κατὰ τὸν ἀέρα,
πλανώμενον πλὴν σαυτόν; τρ. οὔκ, εἰ μή γε που
ψυχὰς δύ' ἢ τρεῖς διθυραμβοδιδασκάλων.
θε. τί δ' ἔδρων; τρ. ξυνελέγοντ' ἀναβολὰς ποτώμεναι,
τὰς ἐνδιαεριαυερινηχέτους τινάς.
θε. οὐκ ἦν ἄρ' οὐδ' ἃ λέγουσι κατὰ τὸν ἀέρα;
ὡς ἀστέρες γινόμεθ' ὅταν τις ἀποθάνῃ;
τρ. μάλιστα. θε. καὶ τίς ἐστιν ἀστὴρ νῦν ἐκεῖ;
τρ. ἴων ὁ χῖος, ὅσπερ ἐποίησε πάλαι,
ἐνθάδε τὸν ἀοιόν ποθ' ὥστε γ' εὐθέως,
ἀοιόν αὐτὸν πάντες ἐκάλουν ἀστέρα.
θε. τίνες γάρ εἰσ' οἱ διαφέροντες ἀστέρες.
οἱ καόμενοι θέουσιν. τρ. ἀπὸ δείπνου τινὲς
τῶν πλουσίων οὗτοι βαδίζουσ' ἀστέρων
ἰπνοὺς ἔχοντες, ἐν δὲ τοῖς ἰπνοῖσι πῦρ,
ἀλλ' εἴσαγ' ὡς τάχιστα ταυτηνὶ λαβὼν
καὶ τὴν πύελον κατάκλυζε, καὶ θέρμαιν' ὕδωρ,
στόρνυτέ μοι καὶ τῇδε κουρίδιον λέχος,
καὶ ταῦτα δράσας, ἧκε δεῦρ' αὖθις πάλιν,
ἐγὼ δ' ἀποδώσω τήνδε τῇ βουλῇ τέως.
θε. πόθεν δ' ἔλαβες ταύτας σύ; τρ. πόθεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.
θε. οὐκ ἂν ἔτι δοίην τῶν θεῶν τριώβολον,
εἰ πορνοβοσκοῦσ' ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί.
τρ. οὔκ, ἀλλὰ κἀκεῖ ζῶσιν ἀπὸ τούτων τινές.
θε. ἄγε νυν ἴωμεν, εἰπέ μοι, δῶ καταφαγεῖν,
ταύτῃ τι. τρ. μηδέν, οὐ γὰρ ἐθελήσει φαγεῖν,
οὔτ' ἄρτον. οὔτε μᾶζαν, εἰωθυῖ' ἀεὶ
παρὰ τοῖς θεοῖσιν ἀμβροσίαν λείχειν ἄνω.
θε. λείχειν; ἆρ' αὐτῇ καὶ κἀνθάδε σκευαστέον.

χο. εὐδαιμονικῶς γ' ὁ πρέσ-
βυτης ὅσα γ' ὧδ' ἰδεῖν,
τανῦν τάδε πράττει.
τρ. τί δῆτ' ἐπειδὰν νυμφίον μ' ὁρᾶτε λαμπρὸν ὄντα.
χο. ζηλωτὸς ἔσει γέρον
αὖθις νέος ὢν πάλιν,
μύρῳ κατάλειπτος.
τρ. οἶμαι τί δῆθ' ὅταν ξυνὼν τῶν τιτθίων ἔχωμαι,
εὐδαιμονέστερος φανεὶς τῶν καρκίνου στροβίλων,
οὐκοῦν δικαίως, ὅστις εἰς ὄχημα κανθάρου βὰς,
ἔσωσα τοὺς ἕλληνας, ὥστ' ἐν τοῖς ἀγροῖσιν αὐτοὺς
ἅπαντας ὄντας; ἀσφαλῶς κινεῖν τε καὶ καθεύδειν.
θε. ἡ παῖς λέλουται, καὶ τὰ τῆς πυγῆς καλὰ,
ὁ πλακοῦς πέπεπται, σησαμῆ ξυμπλάττεται,
καί τ' ἄλλ' ἁπαξάπαντα, τοῦ πέους δὲ δεῖ.
τρ. ἴθι νυν ἀποδῶμεν τήνδε τὴν θεωρίαν,
ἀνύσαντε τῇ βουλῇ. θε. τίς ἐστ' αὕτη, τί φῄς;
τρ. αὕτη θεωρία 'στὶν, ἣν ἡμεῖς ποτε
ἐπαίομεν βραυρῶνα δ' ὑποπεπωκότες,
σάφ' ἴσθι κἀλήφθη γε μόλις. θε. ὦ δέσποτα,
ὅσην ἔχει τὴν πρωκτοπεντετηρίδα.
τρ. εἶεν, τίς ἐστ' ὑμῶν δίκαιος, τίς ποτε,
τίς διαφυλάξει τήνδε τῇ βουλῇ λαβών,
οὗτος τί περιγράφεις; θε. τὸ δεῖν' ἐς ἴσθμια,
σκηνὴν ἐμαυτοῦ τῷ πέει καταλαμβάνω.
τρ. οὔπω λέγεθ' ὑμεῖς τίς ὁ φυλάξων; δεῦρο σὺ
καταθήσομαι γὰρ ἐς μέσους αὐτὴν ἄγων.
θε. ἐκεινοσὶ νεύει. τρ. τίς. θε. ὅστις; ἀριφράδης,
ἄγειν παρ' αὑτὸν ἀντιβολῶν. τρ. ἀλλ' ὦ μέλε,

τὸν ζωμὸν αὐτῆς προσπεσὼν ἐκλάψεται,
ἄγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί,
βουλή, πρυτάνεις, ὁρᾶτε τὴν θεωρίαν;
σκέψασθ᾽ ὅς ὑμῖν ἀγαθὰ παραδώσω φέρων,
ὥστ᾽ εὐθέως ἄραντας ὑμᾶς τὼ σκέλη
ταύτης μετέωρα καταγαγεῖν ἀνάρρυσιν,
τουτὶ δ᾽ ὁρᾶτε τοὐπτάνιον ὑμῖν ὡς καλόν,
διὰ ταῦτα καὶ κεκάπνικ᾽ ἄρ᾽ ἐνταῦθα γὰρ
πρὸ τοῦ πολέμου τὰ λάσανα τῇ βουλῇ ποτ᾽ ἦν,
ἔπειτ᾽ ἀγῶνά γ᾽ εὐθὺς ἐξέσται ποιεῖν
ταύτην ἔχουσιν αὔριον καλὸν πάνυ,
ἐπὶ γῆς παλαίειν, τετραποδηδὸν ἑστάναι,
καὶ παγκράτιόν γ᾽ ὑπαλειψαμένοις νεανικῶς,
παίειν, ὀρύττειν, πὺξ ὁμοῦ καὶ τῷ πέει;
τρίτῃ δὲ μετὰ ταῦθ᾽ ἱπποδρομίαν ἄξετε
ἡνίκα δὲ κέλης κέλητα παρακελητιεῖ,
ἅρματα δ᾽ ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ἀνατετραμμένα,
φυσῶντα καὶ πνέοντα προσκινήσετε,
ἕτεροι δὲ κείσονταί γ᾽ ἀπεψωλημένοι,
περὶ ταῖσι κάμπαις ἡνίοχοι πεπτωκότες,
ἀλλ᾽ ὦ πρυτάνεις δέχεσθε τὴν θεωρίαν,
ἴθ᾽ ὡς προθύμως ὁ πρύτανις παρεδέξατο,
ἀλλ᾽ οὐκ ἂν εἴ τι προῖκα προσαγαγεῖν σ᾽ ἔδει,
ἀλλ᾽ εὗρον ἂν σ᾽ ὑπέχοντα τὴν ἐκεχειρίαν.
χο. ἦ χρηστὸς ἀνὴρ πολί-
της ἐστὶν ἅπασιν, ὅσ-
τις γ᾽ ἐστὶ τοιοῦτος.
τρ. ὅταν τρυγᾶτ᾽ εἴσεσθε πολλῷ μᾶλλον οἷός εἰμι.
χο. καὶ νῦν σύ γε δῆλος εἶ.

σωτὴρ γὰρ ἅπασιν ἀν-
θρώποις γεγένησαι.
τρ. φήσεις τί δῆτ' ἐπειδὰν ἐκπίῃς οἴνου λεπαστήν.
χο. καὶ πλήν γε τῶν θεῶν ἀεί σ' ἡγησόμεσθα πρῶτον.
τρ. πολλῶν γὰρ ὑμῖν ἄξιος ἀθμονεὺς ἐγὼ,
δεινῶν ἀπαλλάξας πόνων τὸν δημότην ὅμιλον
καὶ τὸν γεωργικὸν λεὼν ὑπέρβολόν τε παύσας.
χο. ἄγε δὴ τί νῷν ἐντευθενὶ ποιητέον;
τρ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ ταύτην χύτραις ἱδρυτέον.
χο. χύτραισιν, ὥσπερ μεμφόμενον ἑρμίδιον;
τρ. τί δαὶ δοκεῖ, βούλεσθε λαρινῷ βοΐ;
χο. βοΐ μηδαμῶς ἵνα μὴ βοηθεῖν ποι δέοι.
τρ. ἀλλ' ὑῒ παχείᾳ καὶ μεγάλῃ. χο. μὴ μή; φ. τιή.
χο. ἵνα μὴ γένηται θεαγένους ὑηνία.
χο. τί δὴ δοκεῖ σοι δῆτα τῶν λοιπῶν. χο. ὀΐ.
τρ. ὀΐ; χο. ναὶ μὰ δί'. φ. ἀλλὰ τοῦτό γ' ἔστ' ἰωνικὸν
τὸ ῥῆμα γ'. χο. ἐπίτηδές γ' ἵν' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
ὡς χρὴ πολεμεῖν λέγει τις, οἱ καθήμενοι
ὑπὸ τοῦ δέους λέγωσ' ἰωνικῶς, ὀΐ.
τρ. εὖ τοι λέγεις. χο. καὶ τἄλλα γ' ὦσιν ἤπιοι,
ὥστ' ἐσόμεθ' ἀλλήλοισιν ἀμνοὶ τοὺς τρόπους,
καὶ τοῖσι συμμάχοισι, πρᾳότεροι πολύ.
τρ. ἴθι νυν, ἄγ' ὡς τάχιστα τὸ πρόβατον λαβών,
ἐγὼ δὲ πορίῶ βωμὸν ἐφ' ὅτου θύσομεν.
χο. ὡς πάνθ' ὅσ' ἂν θεὸς θέλῃ γε, χ' ἡ τύχη κατορθεῖ,
χωρεῖ κατὰ νοῦν, ἕτερον δ' ἑτέρῳ
τούτων, κατὰ καιρὸν ἀπαντᾷ.
τρ. ὡς ταῦτα δῆλά γ' ἔσθ', ὁ γὰρ βωμὸς θύρασι καὶ δή.
χο. ἐπείγετε νυν ἐν ὅσῳ,

σοβαρὰ θεόθεν,
κατέχει πολέμου,
μετάτροπος αὔρα,
νῦν γὰρ δαίμων φανερῶς,
ἐς ἀγαθὰ μεταβιβάζει,
τὸ κανοῦν πάρεστιν, ὀλὰς ἔχον καὶ στέμμα, καὶ μάχαιραν
καὶ πῦρ γε τουτὶ, κοὐδὲν ἴσχει πλὴν τὸ πρόβατον ἡμᾶς.
χο. οὔκουν ἁμιλλήσεσθον
ὡς ἢν χαῖρις ὑμᾶς ἴδη
πρόσεισιν αὐλήσων ἄκλη
τος, κᾆτα τοῦτ' εὖ οἶδ' ὅτι
φυσῶντι καὶ πονουμένῳ
προσδώσετε δήπου.
τρ. ἄγε δὴ τὸ κανοῦν λαβὼν σὺ καὶ τὴν χέρνιβα
περίιθι τὸν βωμὸν ταχέως ἐπιδεξιά.
θε. ἰδοὺ λέγοις ἂν ἄλλο, περιελήλυθα,
φέρε δὴ τὸ δαλίον τόδ' ἐμβάψω λαβὼν
σείου σὺ ταχέως, σὺ δὲ πρότεινε τῶν ὀλῶν
καὐτός τε χερνίπτου παραδοὺς ταύτην ἐμοὶ,
καὶ τοῖσι θεαταῖς ῥῖπτε, τῶν κριθῶν. ἰδού.
τρ. ἔδωκας ἤδη. θε. νὴ τὸν ἑρμῆν, ὥστε γε
τούτων ὅσοιπέρ εἰσι τῶν θεωμένων,
οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ὅστις οὐ κριθὴν ἔχει.
τρ. οὐχ αἱ γυναῖκες ἔλαβον. θε. ἀλλ' ἐς ἑσπέραν
δώσουσιν αὐταῖς ἄνδρες, ἀλλ' εὐχώμεθα,
τίς τῇδε ποῦ ποτ' εἰσὶ πολλοὶ κἀγαθοὶ,
τοῖσι φέρε δῶ, πολλοὶ γάρ εἰσι κἀγαθοί.
τρ. τούτους ἀγαθοὺς ἐνόμισας. θε. οὐ γὰρ οἵ τινες
ἡμῶν καταχεόντων ὕδωρ τοσουτονὶ

ἐς ταυτὶ τοῦτ' ἐστάσ' ἰόντες χωρίον,
ἀλλ' ὡς τάχιστ' εὐχώμεθα, εὐχώμεθα δή.
τρ. ὦ σεμνοτάτη βασίλεια θεὰ
πότνι' Εἰρήνη
δέσποινα χορῶν, δέσποινα γάμων,
δέξαι θυσίαν τὴν ἡμετέραν.
θε. δέξαι δῆτ' ὦ πολυτιμήτη
νὴ δία, καὶ μὴ ποίει γ' ἅπερ αἱ
μοιχευόμεναι δρῶσι γυναῖκες,
καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίνασαι
τῆς αὐλείας παρακύπτουσι
κἄν τις προσέχῃ τὸν νοῦν αὐταῖς
ἀναχωροῦσι,
κᾆτ' ἢν ἀπίῃ, παρακύπτουσι
τούτων σὺ ποίει μηδὲν ἔθ' ἡμᾶς.
τρ. μὰ δί' ἀλλ' ἀπόφηνον ὅλην σαυτὴν,
γυναικοπρεπῶς τοῖσιν ἐρασταῖς.
ἡμῖν, οἵ, σου τρυχόμεθ' ἤδη,
τρία καὶ δέκ' ἔτη,
λῦσον δὲ μάχας καὶ κορκορυγὰς,
ἵνα λυσιμάχην σε καλῶμεν,
παῦσον δ' ἡμῶν τὰς ὑπονοίας
τὰς περικόμψοις, αἷς στωμυλλόμε
θ' εἰς ἀλλήλοις, μῖξον δ' ἡμᾶς
τοὺς ἕλληνας πάλιν ἐξ ἀρχῆς
φιλίας χυλῷ, καὶ συγγνώμῃ
τινὶ πρᾳοτέρᾳ κέρασον τὸν νοῦν,
καὶ τὴν ἀγορὰν ἡμῖν ἀγαθῶν
ἐμπλησθῆναι μεγάλων σκορόδων,

σικύων πεπόνων, μήλων, ῥοιῶν,
δούλοισι χλανισκιδίων μικρῶν,
κἀκ βοιωτῶν γε φέροντας ἰδεῖν,
χῆνας, νήττας, φάττας, τροχίλους,
καὶ κωπαΐδων ἐλθεῖν σπυρίδας,
καὶ περὶ ταύτας ἡμᾶς ἀθρόους
ὀψωνοῦντας τυρβάζεσθαι,
μορύχῳ, τελέᾳ, γλαυκέτῃ, ἄλλοις
τένθαις πολλοῖς, κᾆτα μελάνθιον
ἥκειν ὕστερον εἰς τὴν ἀγορὰν,
τὰς δὲ πεπρᾶσθαι, τὸν δ᾽ ὀτοτύζειν,
εἶτα μονῳδεῖν ἐκ μηδείας,
ὀλόμαν ὀλόμαν ἀποχηρωθεὶς,
τᾶς ἐν τεύτλοισι λοχευομένας
τοὺς δ᾽ ἀνθρώπους ἐπιχαίρειν,
ταῦτ᾽ ὦ πολυτίμητ᾽ εὐχομένοις ἡμῖν δίδου,

θε. λαβὲ τὴν μάχαιραν, εἶθ᾽ ὅπως μαγειρικῶς
σφάξεις τὸν οἶν. τρ. ἀλλ᾽ οὐ θέμις. θε. τιὴ τί δή.

τρ. οὐχ ἥδεται δήπουθεν εἰρήνη σφαγαῖς,
οὐδ᾽ αἱματοῦται βωμὸς, ἀλλ᾽ εἴσω φέρων
θύσας, τὰ μηρί᾽ ἐξελὼν δεῦρ᾽ ἔκφερε
χοὔτω τὸ πρόβατον τῷ χορηγῷ σώζεται,

χο. σὲ δὴ θύρασι χρὴ μένοντα τοίνυν,
σχίζας δευρὶ τιθέναι ταχέως
τά, τε πρόσφορ᾽ ἅπαντ᾽ ἐπὶ τούτοις.

τρ. οὔκουν δοκῶ σοι μαντικῶς τὸ φρύγανον τίθεσθαι;

χο. πῶς δ᾽ οὐχί τί γάρ σε πέφευγ᾽ ὅσα χρὴ
σοφὸν ἄνδρα, τί δ᾽ οὐ σὺ φρονεῖς ὁπόσα
ἐστὶ χρεὼν τόν γε σοφῇ δόκιμον,

φρενὶ καὶ πορίμῳ τῇ τόλμῃ.
τρ. ἡ σχίζα γοῦν ἐνημμένη. τὸν στιλβίδην πιέζει,
καὶ τὴν τράπεζαν οἴσομαι, καὶ παιδὸς οὐ δεήσει.
χο. τίς οὐκ ἂν ἐπαινέσει
εν ἄνδρα τοιοῦτον, ὅσ-
τις, πολλ' ἀνατλὰς ἔσω
σε τὴν ἱερὰν πόλιν,
ὥστ' οὐχὶ μὴ παύσει ποτ' ὤν,
ζηλωτὸς ἅπασιν.
θε. ταυτὶ δέδραται, τίθεσο τὼ μηρὼ λαβών,
ἐγὼ δ' ἐπὶ σπλάγχν' εἶμι καὶ θυλήματα.
τρ. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ', ἀλλ' ἥκειν ἐχρῆν.
θε. ἰδοὺ πάρειμι, μῶν ἐπισχεῖν σοι δοκῶ;
τρ. ὄπτα καλῶς νυν αὐτά, καὶ γὰρ οὑτοσὶ
προσέρχεται δάφνῃ τις ἐστεφανωμένος,
τίς ἆρα ποτ' ἐστίν; θε. ὡς ἀλαζὼν φαίνεται,
μάντις τίς ἐστιν. τρ. οὐ μὰ Δί' ἀλλ' ἱεροκλέης.
θε. οὗτός γέ που 'σθ' ὁ χρησμολόγος, οὑξ ὠρεοῦ
τί ποτ' ἆρα λέξει; τρ. δῆλος ἐσθ' οὗτός γ' ὅτι
ἐναντιώσεταί τι ταῖς διαλλαγαῖς.
οὔκ, ἀλλὰ κατὰ τὴν κνῖσαν εἰσελήλυθεν.
ρ. μὴ νυν ὁρᾶν δοκῶμεν αὐτόν. θε. εὖ λέγεις.
ρ. τίς ἡ θυσία ποτ' αὕτη, καὶ τῷ θεῶν.
ι. ὄπτα σὺ σιγῇ, κἄπαγ' ἀπὸ τῆς ὀσφύος.
ρ. ὅτῳ δὲ θύετ' οὐ φράζετ'; τρ. ἡ κέρκος ποιεῖ
καλῶς. θε. καλῶς δῆτ' ὦ πότνι' εἰρήνη φίλη.
ιερ. ἄγε νυν ἀπάρχου, κᾆτα δὸς τἀπάργματα.
τρ. ὀπτᾶν ἄμεινον πρῶτον. ἱερ. ἀλλὰ ταυταγὶ
ἤδη 'στὶν ὀπτά. τρ. πολλὰ πράττεις ὅστις εἶ,

καὶ τέτμνε, ποῦ τράπεζα, τὴν σπονδὴν φέρε.
ἱερ. ἡ γλῶττα χωρὶς τέμνεται. τρ. μεμνήμεθα.
ἱερ. ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσον, θε. ἢν φράσῃς. τρ. μὴ διαλέγου
νῷν μηδὲν, εἰρήνῃ γὰρ ἱερὰ θύομεν.
ἱερ. ὦ μέλεοι θνητοὶ καὶ νήπιοι. τρ. ἐς κεφαλὴν σοί.
ἱερ. οἵτινες ἀφραδίῃσι θεῶν νόον οὐκ ἀΐοντες,
ξυνθήκας πεποίησθ' ἄνδρες χαροποῖσι πιθήκοις.
θε. αἰβοῖ αἰβοῖ. τρ. τί γελᾷς. θε. ἥσθην χαροποῖσι πιθήκοις
ἱερ. καὶ κέπφοι τρήρωνες, ἀλωπεκιδεῦσι πέπεισθε,
ὧν δόλιαι ψυχαὶ; δόλιαι φρένες. τρ. εἴθε σου εἶναι,
ὤφελεν, ὦ 'λαζὼν οὑτοσὶ θερμὸς ὁ πλεύμων.
ἱερ. εἰ γὰρ μὴ νύμφαι γε θεαὶ βάκιν ἐξαπάτασκον,
μηδὲ βάκις θνητούς, μηδ' αὖ νύμφαι βάκιν αὐτόν.
τρ. ἐξώλης ἀπόλοι' εἰ μὴ παύσαιο βακίζων.
ἱερ. οὔπω θέσφατον ἦν εἰρήνης δέσμ' ἀναλῦσαι,
ἀλλὰ τόδε πρῶτον. τρ. τοῖς ἁλσί γε πάσσε ταυτί.
ἱερ. οὐ γάρ πω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν,
φυλόπιδος λῆξαι, πρίν κεν λύκος οἶν ὑμεναιοῖ,
ὡς ἡ σφονδύλη φεύγουσα πονηρότατον βδεῖ,
χ' ἡ κώδων ἀκαλανθὶς ἐπειγομένη, τυφλὰ τίκτει
τουτάκις οὔπω χρῆν τὴν εἰρήνην πεποιῆσθαι.
τρ. ἀλλὰ τί χρῆν ἡμᾶς, οὐ παύσασθαι πολεμοῦντας;
ἢ διακαυνιάσαι, πότεροι κλαυσούμεθα μείζω,
ἐξὸν σπεισαμένοις κοινῇ, τῆς ἑλλάδος ἄρχειν.
ἱερ. οὔποτε ποιήσεις τὸν καρκίνον ὀρθὰ βαδίζειν.
τρ. οὔποτε δειπνήσεις ἐπὶ τοῦ λοιποῦ γ' ἐν πρυτανείῳ
οὐδ' ἐπὶ τῷ πραχθέντι ποιήσεις ὕστερον οὐδέν.
ἱερ. οὐδέποτ' ἂν θείης λεῖον τὸν τραχὺν ἐχῖνον.
τρ. ἆρα φενακίζων ποτ' ἀθηναίους ἐπὶ παύσει;

ἱερ. ποῖον γὰρ κατὰ χρησμὸν ἐκαύσατε μῆρα θεοῖσιν
τρ. ὧς περ κάλλιστον δήπου πεποίηκεν ὅμηρος,
ὡς οἱ μὲν, νέφος ἐχθρὸν ἀπωσάμενοι πολέμοιο,
εἰρήνην εἵλοντο, καὶ ἱδρύσανθ' ἱερείῳ,
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
ἔσπενδον δεπάεσιν, ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμόνευον,
χρησμολόγῳ δ' οὐδεὶς ἐδίδου κώθωνα φαεινόν.
ἱερ. οὐ μετέχω τούτων, οὐ γὰρ ταῦτ' εἶπε σίβυλλα.
τρ. ἀλλ' ὁ σοφός τοι νὴ δί' ὅμηρος, δεξιὸν εἶπεν,
ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος,
ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος.
ἱερ. φράζεο δὴ, μή πως σε δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
ἰκτῖνος μάρψῃ. τρ. τουτὶ μέντοι σὺ φυλάττου,
ὡς οὗτος φοβερὸς τοῖς σπλάγχνοις ἐστὶν ὁ χρησμός.
ἔγχει δὴ σπονδὴν, καὶ τῶν σπλάγχνων φέρε δευρί.
ἱερ. ἀλλ' εἰ τοῦτο δοκεῖ, κἀγὼ 'μαυτῷ βαλανεύσω,
τρ. σπονδὴ, σπονδή,
ἱερ. ἔγχει δὴ κἀμοὶ καὶ σπλάγχνων μοῖραν ὄρεξον.
τρ. ἀλλ' οὔπω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν,
ἀλλὰ τόδε πρότερον σπένδειν ἡμᾶς, σὲ δ' ἀπελθεῖν,
ὦ πότνι' εἰρήνη, παράμεινον τὸν βίον ἡμῖν.
ἱερ. πρόσφερε τὴν γλῶτταν. τρ. σὺ δὲ τὴν σαυτοῦ γ' ἀπένεγκε.
ἱερ. σπονδή. τρ. καὶ ταυτὶ μετὰ τῆς σπονδῆς λαβὲ θᾶττον.
ἱερ. οὐδεὶς δώσει μοι τῶν σπλάγχνων; τρ. οὐ γὰρ οἷόν τε
ἡμῖν πρὶν διδόναι πρὶν καὶ λύκος οἶν ὑμεναιοῖ,
ἱερ. ναὶ πρὸς τῶν γονάτων. τρ. ἄλλως ὦ τᾶν ἱκετεύεις,
οὐ γὰρ ποιήσεις λεῖον τὸν τραχὺν ἐχῖνον,
ἄγε δὴ θεαταὶ δεῦρο συσπλαγχνεύετε
μεθ' ἡμῶν. ἱερ. τί δ' ἔγωγε; τρ. τὴν σίβυλλαν ἔσθιε.

ἱερ. οὔ τοι μὰ τὴν γῆν, ταῦτα κατέδεσθον μόνω,
ἀλλ' ἀρπάσομαί σφῷν αὐτὰ κείμεν' ἐν μέσῳ.
τρ. παῖε παῖε τὸν βάκιν. ἱερ. μαρτύρομαι.
ἱερ. κἀγὼ γὰρ ὅτι πένθης εἶ κ' ἀλαζὼν ἀνήρ
παῖ' αὐτὸν ἐπέχων τῷ ξύλῳ τὸν ἀλαζόνα.
θε. σὺ μὲν οὖν, ἐγὼ δὲ τουτονὶ τῶν κῳδίων
ἃ λάμβανεν αὐτὸς ἐξαπατῶν, ἐκβολβυνῶ,
οὐ καταβαλεῖς τὰ κῴδι' ὦ θυηπόλε;
ἱερ. ἤκουσας ὁ κόραξ οἷος ἦλθ' ἐξ ὠρεοῦ;
θε. οὐκ ἀποπετήσει θᾶττον εἰς Ἐλύμνιον
χο. ἥδομαι ἥδομαι,
κράνους ἀπηλλαγμένος
τυροῦ τε καὶ κρομμύων
οὐ γὰρ φιληδῶ μάχαις,
ἀλλὰ πρὸς πῦρ διέλκων
μετ' ἀνδρῶν ἑτέρων φίλων
ἐκκέας τῶν ξύλων ἅττ' ἂν ᾖ
δανότατα τοῦ θέρους
ἐκπεπρισμένα
κἀνθρακίζων τοὐρεβίνθου,
τήν τε φηγὸν ἐμπυρεύων
χ' ἅμα τὴν Θρᾶτταν κυνῶν
τῆς γυναικὸς λουμένης.
χο. οὐ γάρ ἐστιν ἥδιον, ἢ τυχεῖν μὲν ἤδη σπαρμένα,
τὸν θεὸν δ' ἐπιψεκάζειν, καί τιν' εἰπεῖν γείτονα
εἰπέ μοι τί τηνικάδε δρῶμεν ὦ κωμαρχίδη,
ἐμπιεῖν ἔμοιγ' ἀρέσκει, τοῦ θεοῦ δρῶντος καλῶς
ἀλλ' ἄφαυε τῶν φασήλων ὦ γύναι τρεῖς χοίνικας
τῶν τε πυρῶν μίξον αὐτοῖς, τῶν τε σύκων ἔξελε,

τόν τε μανῆν ἡ σύρα βοησάτω τοῦ χωρίου,
οὐ γὰρ οἷόν τ' ἐστὶ πάντως οἰναρίζειν τήμερον,
οὐδὲ τυντλάζειν, ἐπειδὴ παρδακὸν τὸ χωρίον,
κἀξ ἐμοῦ δ' ἐνεγκάτω τις τὴν κίχλην καὶ τὼ σπίνω,
ἦν δὲ καὶ πυός τις ἔνδον, καὶ λαγῷα τέτταρα,
εἴ τι μὴ 'ξήνεγκεν αὐτῶν ἡ γαλῆ ἑσπέρας,
ἐψόφει γοῦν ἔνδον, οὐκ οἶδ' ἅττα κἀκυδοιδόπα,
ὧν ἔνεγκ' ὦ παῖ τρί' ἡμῖν, ἓν δὲ δοῦναι τῷ πατρί,
μυρρίνας αἴτησον ἐξ αἰσχινάδου τῶν καρπίμων
χἄμα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ, χαρινάδην τις βωσάτω,
ὡς ἂν ἐμπίῃ μεθ' ἡμῶν
εὖ ποιοῦντος κὠφελοῦντος
τοῦ θεοῦ τἀρόματα,
ἡνίκ' ἂν ἀχέτας
ᾄδῃ τὸν ἡδὺν νόμον,
διασκοπῶν ἥδομαι
τὰς λημνίας ἀμπέλους,
εἰ πεπαίνουσιν ἤδη
τὸ γὰρ φῖτυ πρῷον φύει
τόν τε φίληχ' ὁρῶν οἰδαίνοντα
τ', εἶθ' ὁπόταν ᾖ πέπων,
ἐσθίω κἀπέχω,
χἄμα φήμ', ὧραι φίλαι, καὶ
τοῦ θύμου τρίβων κυκῶμαι,
κᾆτα γίνομαι παχὺς,
τηνικαῦτα τοῦ θέρους
μᾶλλον ἢ θεοῖσιν ἐχθρὸν ταξίαρχον προσβλέπων
τρεῖς λόφους ἔχοντα καὶ φοινικίδ' ὀξεῖαν πάνυ,
ἣν ἐκεῖνός φησιν εἶναι βάμμα σαρδιανικὸν,

ἢν δέ που δέῃ μάχεσθ' ἔχοντα τὴν φοινικίδα,
τηνικαῦτ' αὐτὸς βέβαπται βάμμα κυζικηνικὸν,
κᾆτα φεύγει πρῶτος ὥσπερ ξουθὸς ἱππαλεκτρυὼν
τοὺς λόφους σείων, ἐγὼ δ' ἕστηκα λινοπτώμενος,
ἡνίκα δ' οὖν οἴκοι γένωνται, δρῶσιν οὐκ ἀνασχετὰ,
τοὺς μὲν ἐγγράφοντες ἡμῶν, τοὺς δ' ἄνω τε καὶ κάτω,
ἐξαλείφοντες δὶς ἢ τρὶς, αὔριον γ' ἔσθ' ἡ 'ξοδος
τῷδε σιτί' οὐκ ἐώνητ' οὐ γὰρ ᾔδειν ἐξιὼν,
εἶτα προστὰς πρὸς τὸν ἀνδρειάντα τὸν πανδίονος,
εἶδεν αὑτὸν, κἀπορῶν, ἔθει τὸ κακὸν βλέπων ὀπὸν,
ταῦτα δ' ἡμᾶς τοὺς ἀγροίκους δρῶσι, τοὺς δ' ἐξ ἄστεος,
ἧττον οἱ θεοῖσιν οὗτοι κἀνδράσι ῥιψάσπιδες,
ὧν ἔτ' εὐθύνας ἐμοὶ δώσουσιν ἢν θεὸς θέλῃ,
πολλὰ γὰρ δή μ' ἠδίκησαν
ὄντες οἴκοι μὲν λέοντες,
ἐν μάχῃ δ' ἀλώπεκες.

τρ. ἰοὺ, ἰοὺ,
ὅσον τὸ χρῆμ' ἐπὶ δεῖπνον ἦλθ' ἐς τοὺς γάμους,
ἔχ' ἀποκάθαιρε τὰς τραπέζας ταυτηὶ,
πάντως γὰρ οὐδὲν ὄφελος ἔστ' αὐτῶν ἔτι,
ἔπειτ' ἐπίσφερε τοὺς ἀμύλους, καὶ τὰς κίχλας,
καὶ τῶν λαγώων πολλὰ καὶ τοὺς κολλάβους,

δρ. ποῦ ποῦ τρυγαῖός ἐστιν. τρ. ἀναβάττω κίχλας.

δρ. ὦ φίλτατ' ὦ τρυγαῖ' ὅσ' ἡμᾶς τἀγαθὰ
δέδρακας, εἰρήνην ποιήσας, ὡς πρὸ τοῦ,
οὐδεὶς ἐπρίατ' ἂν δρέπανον οὐδὲ κολλύβου,
νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν ἐμπολῶ,
ὁδὶ δὲ τριδράχμους τοὺς κάδους εἰς τοὺς ἀγρούς.
ἀλλ' ὦ τρυγαῖε τῶν δρεπάνων τε λάμβανε

καὶ τῶν

καὶ τῶνδ' ὅτι βούλει, προῖκα γὰρ ταυτὶ δέχου,
ἀφ' ὧν γ' ἄρ' ἀπεδόμεσθα κἀκερδαίνομεν,
τὰ δῶρα ταυτί σοι φέρομεν εἰς τοὺς γάμους.
τρ. ἴθι νυν καταθέμενοι παρ' ἐμοὶ ταῦτ', εἴσιτε
ἐπὶ δεῖπνον ὡς τάχιστα, καὶ γὰρ οὑτοσὶ
ὅπλων κάπηλος, ἀχθόμενος προσέρχεται.
λο. οἴμ' ὡς προθέλυμνόν μ' ὦ φυγαῖ' ἀπώλεσας
τρ. τί δ' ἐστὶν ὦ κακόδαιμον, οὔτι που λοφᾷς.
λο. ἀπώλεσάς μου τὴν τέχνην, καὶ τὸν βίον,
καὶ τουτονὶ, καὶ τοῦ δορυξοῦ κεινουί.
τρ. τί δῆτα τουτοινὶ καταθῶ σοι τοῖν λόφοιν.
λο. αὐτὸς σὺ, τί δίδως. τρ. ὅτι δίδωμ' αἰσχύνομαι
ὅμως δ' ὅτι τὸ σφήκωμ' ἔχει πόνον πολὺν,
δοίην ἂν αὐτοῖν, ἰσχάδων τρεῖς χοίνικας,
ἵν' ἀποκαθαίρω τὴν τράπεζαν τουτωΐ.
λο. ἔνεγκε τοίνυν εἰσιὼν τὰς ἰσχάδας,
κρεῖττον γὰρ ὦ τᾶν ἐστὶν ἢ μηδὲν λαβεῖν,
τρ. ἀπόφερ' ἀπόφερ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας,
τριχορρυεῖτον, οὐδέν ἐστον τὼ λόφω,
οὐκ ἂν πριαίμην οὐδ' ἂν ἰσχάδος μιᾶς.
θω. τί δαὶ δεμάμνῳ τῷδε θώρακος σκύτει,
ἐνημμένῳ κάλλιστα χρήσομαι τάλας.
τρ. οὗτος μὲν οὐ μή σοι ποιήσει ζημίαν,
ἀλλ' αἶρέ μοι τοῦτόν γε τῆς ἰσωνίας,
ἐναποπατεῖν γάρ ἐστ' ἐπιτήδειος πάνυ.
θω. παῦσαι μ' ὑβρίζων τοῖς ἐμοῖσι χρήμασι.
τρ. ὡδὶ παραθεὶς τρεῖς λίθους οὐ δεξιῶς.
θω. ποίᾳ δ' ἀποψήσει ποτ' ὦ μαθέστατε.
τρ. τῇδὶ διεὶς τὴν χεῖρα διὰ τῆς θαλαμιᾶς,

καὶ τῇ δ' ἀμ'. θω. ἀμφοῖν δήπου. τρ. ἔγωγε νὴ Δία
ἵνα μή γ' ἁλῶ φύσημα κλέπτων τῆς νεώς.
θρ. ἔπειτ' ἐπὶ δεκάμνῳ χεσεῖ καθήμενος;
τρ. ἔγωγε νὴ Δί' ὦ πί[illegible]' ἀεὶ γὰρ δήπου
τὸν πρωκτὸν ἀποδόσθαι με χιλίων δραχμῶν;
θω. ἴθι δὴ ξυνένεγκε τἀργύριον. τρ. ἀλλ' ὦγαθὲ
θλίβει τὸν ὄρρον ἀπόφερ', οὐκ ὠνήσομαι,
σαλ. τί δ' ἆρα τῇ σάλπιγγι τῇδε χρήσομαι,
ἣν ἐπριάμην δραχμῶν ποθ' ἑξήκοντ' ἐγώ.
τρ. μόλιβδον ἐς τουτὶ τὸ κοῖλον ἐγχέας,
ἔπειτ' ἄνωθεν ῥάβδον ἐνθεὶς ὑπόμακρον,
γενήσεταί σοι τῶν κατακτῶν κοττάβων.
σαλ. οἴμοι καταγελᾷς. τρ. ἀλλ' ἕτερον παραινέσω
τὸν μὲν μόλιβδον, ὥσπερ εἶπον, ἔγχεον,
ἐντευθενὶ δὲ σπαρτίοις ἠρτημένη·
πλάστιγγα πρόσθες, καὐτός σοι γενήσεται.
τὰ σύκ' ἐν ἀγρῷ τοῖς οἰκέταισιν ἱστάναι.
κρ. ὦ δυσκάθαρτε δαῖμον ὥς μ' ἀπώλεσας
ὅτ' ἀντέδωκά γ' ἀντὶ τῶνδε μνᾶν ποτε
καὶ νῦν τί δράσω, τίς γὰρ αὔτ' ὠνήσεται;
τρ. πώλει βαδίζων αὐτὰ τοῖς Αἰγυπτίοις
ἔστι γὰρ ἐπιτήδεια συρμαίαν μετρεῖν.
δο. οἴμοι ὦ κρανοποι' ὡς ἀθλίως πεπράγαμεν,
τρ. οὗτος μὲν οὐ πέπονθεν οὐδέν. κρ. ἀλλὰ τί
ἔτ' ἐστὶ τοῖσι κράνεσιν ὅ,τι τις χρήσεται
τρ. ἐὰν τοιαυτασὶ μάθῃ λαβὰς ποιεῖν,
ἄμεινον ἢ νῦν αὔτ' ἀποδώσεται πολύ.
κρ. ἀπίωμεν ὦ δορυξέ. τρ. μηδαμῶς, ἐπεὶ
τούτω γ' ἐγὼ τὰ δόρατα ταῦτ' ὠνήσομαι.

δο. πόσου δ' ἴσως δῆτ'. τρ. εἰ διαπρισθεῖεν δίχα
λάβοιμ' ἂν αὐτοὺς χάρακας ἑκατὸν τῆς δραχμῆς.
δο. ὑβριζόμεσθα; χωρῶμεν ὦ τᾶν ἐκποδών.
τρ. νὴ τὸν Δί' ὡς τὰ παιδία γ' ἤδη 'ξέρχεται
οὐρησόμενα τὰ τῶν ἐπικλήτων δεῦρ' ἵνα
ἅττ' ᾄσεται, προαναβάλλεταί μοι δοκεῖ,
ἀλλ' ὅπερ ᾄδειν ἐπινοεῖς ὦ παιδίον
αὐτοῦ παρ' ἐμὲ στὰν πρότερον ἀναβαλοῦ 'νθαδί.
παι. νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα. τρ. παῦσαι
ὁπλοτέρους ᾄδων, καὶ ταῦτ' ὦ τρισκακόδαιμον
εἰρήνης γ' οὔσης, ἀμαθές γ' εἶ καὶ κατάρατον.
παι. οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
σύν ῥ' ἔβαλον ῥινούς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας.
τρ. ἀσπίδας; οὐ παύσει μεμνημένος ἀσπίδας ἡμῖν,
παι. ἔνθα δ' ἅμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν.
τρ. ἀνδρῶν οἰμωγή, κλαύσει νὴ τὸν Διόνυσον
οἰμωγὰς ᾄδων, καὶ ταύτας ὀμφαλοέσσας.
παι. ἀλλὰ τί δῆτ' ᾄδω, σὺ γὰρ εἰπέ μοι, οἷς τισι χαίρεις.
τρ. ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα καὶ τὰ τοιαυτὶ
ἄριστον προτίθεντο καὶ ἅττ' ἥδιστα πάσασθαι.
παι. ὡς οἱ μὲν, δαίνυντο βοῶν κρέα, καὐχένας ἵππων,
ἔκλυον ἱδρώοντας, ἐπεὶ πολέμου ἐκόρεσθεν;
τρ. εἶεν, ἐκόρεσθεν, τοῦ πολέμου κατήσθιον
ταῦτ' ᾆδε, ταῦθ' ὡς ἤσθιον κεκορημένοι.
παι. θωρήσσοντ' ἄρ' ἔπειτα πεπαυμένοι. τρ. ἄσμενοι.
παι. πύργων δ' ἐξεχέοντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
τρ. κάκιστ' ἀπόλοιο παιδάριον αὐταῖσι μάχαις,
οὐδὲν γὰρ ᾄδεις, πλὴν πολέμους. τοῦ καί ποτ' εἶ.
παι. ἐγώ. τρ. σὺ μέντοι νὴ Δί'. παι. υἱὸς Λαμάχου.

τρ. αἰβοῖ,
ἦ γὰρ ἐγὼ θαύμαζον ἀκούων εἰ σὺ μὴ ἦς
ἀνδρὸς βουλομάχου, καὶ κλαυσιμάχου τινὸς υἱός,
ἄπερρε, καὶ τοῖς λογχοφόροισιν ᾆδ' ἰών,
ποῦ μοι τοῦ κλεωνύμου 'στὶ παιδίον,
ᾆσον πρὶν εἰσιέναι τι, σὺ γὰρ εὖ οἶδ' ὅτι
οὐ πράγματ' ᾄσεις, σώφρονος γὰρ εἶ πατρός.
παι. ἀσπίδι μὲν Σαΐων τις ἀγάλλεται, ἣν παρὰ θάμνῳ,
ἔντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων.
τρ. εἰπέ μοι ὦ πόσθων εἰς τὸν σαυτοῦ πατέρ' ᾄδεις.
παι. ψυχὴν δ' ἐξεσάωσα. τρ. κατῄσχυνάς γε τοκῆας,
ἀλλ' εἰσίωμεν, εὖ γὰρ οἶδ' ἐγὼ σαφῶς
ὅτι ταῦθ' ὅτ' ᾖσας ἄρτι περὶ τῆς ἀσπίδος,
οὐ μὴ 'πιλάθῃ πότ' ὢν ἐκείνου τοῦ πατρὸς,
ὑμῶν τὸ λοιπὸν ἔργον ἤδη 'νταῦθα τῶν μενόντων
φλᾶν ταῦτα πάντα καὶ σπονδεῖν,
καὶ μὴ κενὰς παρέλκειν,
ἀλλ' ἀνδρικῶς ἐμβάλλετον,
καὶ σμήχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν,
οὐδὲ γὰρ ὦ πόνηροι
λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἐστὶν,
ἢν μήτι καὶ μασῶνται,
χο. ἡμῖν μελήσει ταῦτα γ' εὖ ποιεῖς δὲ καὶ σὺ φράζων,
τρ. ἀλλ' ὦ πρὸ τοῦ πεινῶντες, ἐμβάλλεσθε τῶν λαγῴων.
ὡς οὐχὶ πᾶσαν ἡμέραν,
πλακοῦσιν ἐστὶν ἐντυχεῖν πλανωμένοις ἐρήμοις,
πρὸς ταῦτα βρύκετ' ἢ τάχ' ὑμῖν φημὶ μεταμελήσειν,
εὐφημεῖν χρὴ καὶ τὴν νύμφην ἔξω τινὰ δεῦρο κομίζειν,
δᾷδάς τε φέρειν, καὶ πάντα λεὼν συγχαίρειν κἀπικελεύειν

καὶ τὰς σκευὰς πάλιν εἰς τὸν ἀγρὸν νῦν χρὴ πάντα κομίζειν,
ὀρχησαμένους καὶ σπείσαντας καὶ ὑπέρβολον ἐξελάσαντας
κἀπευξαμένους τοῖσι θεοῖς
διδόναι πλοῦτον τοῖς ἕλλησι,
κριθάς τε ποιεῖν ἡμᾶς πολλὰς
πάντας ὁμοίως, οἶνόν τε πολὺν
σῦκά τε τρώγειν,
τάς τε γυναῖκας τίκτειν ἡμῖν,
καὶ τἀγαθὰ πάνθ' ὅσ' ἀπωλέσαμεν,
συλλέξασθαι πάλιν ἐξ ἀρχῆς
λῆξαι δ' αἴθωνα σίδηρον,
δεῦρ' ὦ γύναι εἰς ἀγρὸν,
χ' ὅπως μετ' ἐμοῦ καλὴ
καλῶς κατακείσει
ὑμὴν ὑμέναι' ὦ, ὑμὴν ὑμέναι' ὦ,
Χο, ὦ τρισμάκαρ ὡς δικαίως
τἀγαθὰ νῦν ἔχεις
ὑμὴν ὑμέναι' ὦ
ὑμὴν ὑμέναι' ὦ
τί δράσομεν αὐτὴν
τί δράσομεν αὐτὴν,
τρυγήσομεν αὐτὴν,
τρυγήσομεν αὐτὴν,
ἀλλ' ἀράμενοι φέρωμεν
οἱ πρὸς τεταγμένοι οἱ χοροῦ τοῦ ἀναλαβόντες,
τὸν νυμφίον ὦνδρες,
ὑμὴν ὑμέναι' ὦ, ὑμὴν ὑμέναι' ὦ
οἰκήσετε γοῦν καλῶς
οὐ πράγματ' ἔχοντες,

ἀλλὰ συνακολουθοῦντες
ὑμὴν ὑμέναι' ὦ, ὑμὴν ὑμέναι' ὦ
τοῦ μέγα καὶ παχύ,
τῆς δ' ἡδὺ τὸ σῦκον,
φήσεις γοῦν ὅταν ἐσθίῃς.
οἶνόν τε πίῃς πολύν
ὑμὴν ὑμέναι' ὦ, ὑμὴν ὑμέναι' ὦ.
Λείπει.
πλακοῦντας ἔδεσθαι.

Ἀριστοφάνους Εἰρήνης τέλος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΩΝ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἐν τοῖς σκίροις τὰ γύναι' ἔκρινε στολὰς ἀνδρῶν προκαθίζοντα γινομένης ἐκκλησίας περιθέμεναι πώγωνας ἀλλοτρίων τριχῶν, ἐποίησεν οὕτως ὑποδραμοῦντες τὰς στολὰς, ἄνδρας γυναικῶν ἐκάθισαν, καὶ δὴ μία δημηγορεῖ περὶ τοῦ λαβούσας τῶν ὅλων τὴν ἐπιτροπὴν, βέλτιον ἄρξειν ἐκείνων, ἐκέλευσέ τ' εἰς τὸ κοινὸν φέρειν τὰ χρήματα καὶ χρῆσθαι τοῖς νόμοις.

γυνή τις πραξαγόρα.
χορός.
ἕτερος ἀνὴρ βλέπυρος.
ἄλλος ἀνὴρ φειδωλός.
γραῦς.
νέος.
θεράπαινα.
ἑτέρα γυνή.
ἀνήρ τις.
ἕτερος ἀνὴρ ἀπὸ ἐκκλησίας
κῆρυξ.
χρέμης.
ἑτέρα γραῦς.
νέα.

ΑΡΙΣΤΟΦΑ ΝΟΥΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ.

λαμπρὸν ὄμμα τοῦ τροχηλάτου λύχνου
κάλλιστ' ἐν εὐσκόποισιν ἐξηυρημένον
γονάς τε γὰρ σὰς καὶ τύχας δηλώσομεν,
τροχῷ γὰρ ἐλαθεὶς κεραμικῆς ῥύμης ἄπο
μυκτῆρσι λαμπρὰς ἡλίου τιμὰς ἔχεις,
ὅρμα φλογὸς σημεῖα τὰ ξυγκείμενα.
σοὶ γὰρ μόνῳ δηλοῦμεν εἰκότως, ἐπεὶ
κἀν τοῖσι δωματίοισιν ἀφροδίτης τρόπων
πειρωμέναισι πλησίον παραστατεῖς,
λορδουμένων τε σωμάτων ἐπιστάτην
ὀφθαλμὸν οὐδεὶς τὸν σὸν ἐξείργει δόμων,
μόνος δὲ μηρῶν εἰς ἀπορρήτους μυχοὺς

λάμπεις ἀφαύων τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχα,
στοάς τε καρποῦ βακχίου τε νάματος,
πλήρεις ὑποιγνύσαισι συμπαραστατεῖς
καὶ ταῦτα συνδρῶν, οὐ λαλεῖς τοῖς πλησίον,
ἀνθ' ὧν συνείσει καὶ τὰ νῦν βουλεύματα,
ὅσα σκίροις ἔδοξε ταῖς ἐμαῖς φίλαις,
ἀλλ' οὐδεμία πάρεστιν ἃς ἥκειν ἐχρῆν,
καίτοι πρὸς ὄρθρον γ' ἐστὶν ἡ δ' ἐκκλησία,
αὐτίκα μάλ' ἔσται καταλαβεῖν ἡμᾶς ἕδρας
ἃς σφυρόμαχός ποτ' εἶπεν εἰ μέμνησθ' ἔτι
δεῖ τὰς ἑταίρας κἀγκαθιζομένας λαθεῖν,
τί δῆτ' ἂν εἴη, πότερον οὐκ ἐρραμμένους
ἔχουσι τοὺς πώγωνας οὓς εἴρητ' ἔχειν,
ἢ θοιμάτια τἀνδρεῖα κλεψάσαις λαθεῖν
ἦν χαλεπὸν αὐταῖς, ἀλλ' ὁρῶ τονδὶ λύχνον
προσιόντα, φέρε νυν ἐπαναχωρήσω πάλιν
μὴ καί τις ὢν ἀνὴρ ὁ προσιὼν τυγχάνῃ.
γυ. ὥρα βαδίζειν ὡς ὁ κῆρυξ ἀρτίως
ἡμῶν προσιόντων, δεύτερον κεκόκκυκεν.
πρ. ἐγὼ δέ γ' ὑμᾶς προσδοκῶσ' ἐγρηγόρουν
τὴν νύκτα πᾶσαν, ἀλλὰ φέρε τὴν γείτονα
τήνδ' ἐκκαλέσωμαι θρυγονῶσα τὴν θύραν,
δεῖ γὰρ τὸν ἄνδρ' αὐτῆς λαθεῖν. γυ. ἤκουσά τοι
ὑποδουμένη τὸ κνῖσμα σου τῶν δακτύλων,
ἅτ' οὐ καταδαρθοῦσ'. ὁ γὰρ ἀνήρ, ὦ φιλτάτη
σαλαμίνιος γάρ ἐστιν ᾧ ξύνειμ' ἐγώ,
τὴν νύχθ' ὅλην ἤλαυνέ μ' ἐν τοῖς στρώμασιν,
ὥστ' ἄρτι τουτὶ θοιμάτιον αὐτοῦ λαβεῖν,
καὶ μὴν ὁρῶ καὶ κλειναρέτην καὶ σωστράτην

προσιοῦσαν ἤδη τήνδε καὶ φιλαινέτην.
πρ. οὔκουν ἐπείξεσθ' ὡς γλύκη κατώμοσε
τὴν ὑστάτην ἥκουσαν οἴνου τρεῖς χοᾶς,
ἡμῶν ἀποτίσειν κἀρεβίνθων χοίνικα,
τὴν σμικυθίωνος οὐχ ὁρᾷς μελιστίχην
σπεύδουσαν ἐν ταῖς ἐμβάσιν, καί μοι δοκεῖ
κατὰ σχολὴν παρὰ τἀνδρὸς ἐξελθεῖν μόνη.
γυ. τὴν τοῦ καπήλου δ' οὐχ ὁρᾷς γευσιστράτην
ἔχουσαν ἐν τῇ δεξιᾷ τὴν λαμπάδα,
καὶ τὴν φιλοδωρείτου τε καὶ χαιρητάδου;
πρ. ὁρῶ προσιούσας χἀτέρας πολλὰς πάνυ,
γυναῖκας, ὅτι πέρ ἐστ' ὄφελος ἐν τῇ πόλει.
γυ. καὶ πάνυ ταλαιπώρως ἔγωγ' ὦ φιλτάτη,
ἐκδρᾶσα παρέδυν, ὁ γὰρ ἀνὴρ τὴν νύχθ' ὅλην
ἔβηττε τριχίδων ἑσπέρας ἐμπλησμένος.
πρ. κάθησθε τοίνυν ὡς ἀνείρωμαι τάδε
ὑμᾶς, ἐπειδὴ συλλελεγμένας ὁρῶ,
ὅσα σκίροις ἔδοξεν, εἰ δεδράκατε.
γυ. ἔγωγε, πρῶτον μέν γ' ἔχω τὰς μασχάλας,
λόχμης δασυτέρας καθάπερ ἦν ξυγκείμενον,
ἔπειθ' ὁπότ' ἀνὴρ εἰς ἀγορὰν οἴχοιτό μου,
ἀλειψαμένη τὸ σῶμ' ὅλον δι' ἡμέρας,
ἐχλιαινόμην ἑστῶσα πρὸς τὸν ἥλιον,
υ. κἄγωγε τὸ ξυρὸν δέ γ' ἐκ τῆς οἰκίας
ἔρριψα πρῶτον ἵνα δασυνθείην ὅλη,
καὶ μηδὲν εἴην ἔτι γυναικὶ προσφερής.
. ἔχετε δὲ τοὺς πώγωνας οὓς εἴρητ' ἔχειν
πάσαισιν ἡμῖν ὁπότε συλλεγοίμεθα;
γυ. νὴ τὴν ἑκάτην καλόν γ' ἔγωγε τουτονί.

ἑτ. κἄγωγ᾽ ἐπικράτους οὐκ ὀλίγῳ καλλίονα.
πρ. ὑμεῖς δὲ, τί φατέ. γυ. φασὶ κατανεύουσι γοῦν.
πρ. καὶ μὴν τά γ᾽ ἄλλ᾽ ὑμῖν ὁρῶ πεπραγμένα,
λακωνικὰς γὰρ ἔχετε καὶ βακτηρίας
καὶ θαἰμάτια τἀνδρεῖα καθάπερ εἴπομεν.
γυ. ἔγωγέ τοι τὸ σκύταλον ἐξηνεγκάμην,
τὸ τοῦ λαμίου τουτὶ καθεύδοντος λάθρα.
πρ. τοῦτ᾽ ἔστ᾽ ἐκεῖνο τῶν σκυτάλων ὧν πέρδεται,
νὴ τὸν δία τὸν σωτῆρα, ἐπιτήδειος γ᾽ ἂν ἦν,
τὴν τοῦ πανόπτου διφθέραν ἐνημμένος,
εἴπερ τις ἄλλος βουκολεῖν τὸν δήμιον.
γυ. λέγοιθ᾽ ὅπως καὶ τἀπὶ τούτοις δράσομεν,
ἕως ἔτ᾽ ἐστὶν ἄστρα κατὰ τὸν οὐρανόν
ἡ ᾽κκλησία δ᾽ εἰς ἣν παρεσκευάσμεθα
ἡμεῖς βαδίζειν, ἐξ ἕω γενήσεται;
πρ. νὴ τὸν δί᾽ ὥστε δεῖ σε καταλαβεῖν ἕδρας
ὑπὸ τῷ λίθῳ τῶν πρυτάνεων καταντικρύ.
ἀλ. ταυτί γέ τοι νὴ τὸν δί᾽ ἐφερόμην ἵνα
πληρουμένης ξαίνοιμι τῆς ἐκκλησίας.
πληρουμένης τάλαινα. γυ. νὴ τὴν ἄρτεμιν
ἔγωγε, τί γὰρ ἂν χεῖρον ἀκροῴμην ἅμα
ξαίνουσα, γυμνὰ δ᾽ ἐστί μου τὰ παιδία.
πρ. ἰδού γε σε ξαίνουσαν ἣν τοῦ σώματος
οὐδὲν παραφῆναι τοῖς καθημένοις ἔδει,
οὐκοῦν καλά γ᾽ ἂν πάθοιμεν εἰ πλήρης τύχοι
ὁ δῆμος ὤν, κἄπειτ᾽ ὑπερβαίνουσά τις
ἀναβαλλομένη δείξειε τὸν φορμίσιον,
ἢν δ᾽ ἐγκαθιζώμεσθα πρότεραι λήσομεν
συστειλάμεναι θαἰμάτια, τὸν πώγωνά τε,

ὅταν καθώμεθ᾽ οὖν περιδησόμεσθ᾽ ἐκεῖ,
τίς οὐκ ἂν ἡμᾶς ἄνδρας ἡγήσαιθ᾽ ὁρῶν,
ἀγύρειος γοῦν τὸν προνόμου πώγων᾽ ἔχων,
λέληθε, καί τοι πρότερον ἦν οὗτος γυνὴ,
νυνὶ δ᾽ ὁρᾷς πράττει τὰ μέγιστ᾽ ἐν τῇ πόλει,
τούτου γέ τοι νὴ τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν
τόλμημα τολμῶμεν τοσοῦτον γ᾽, οὕνεκα
ἤν πως παραλαβεῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα
δυνώμεθ᾽ ὥστ᾽ ἀγαθόν τι πρᾶξαι τὴν πόλιν
νῦν μὲν γὰρ οὔτε θέομεν οὔτ᾽ ἐλαύνομεν.
γυ. καὶ πῶς γυναικῶν θηλύφρων ἐξουσία
δημηγορήσει. πρ. πολὺ μὲν οὖν ἄριστά που,
λέγουσι γὰρ καὶ τῶν νεανίσκων, ὅσοι
πλεῖστα σποδοῦνται, δεινοτάτους εἶναι λέγειν,
ἡμῖν δ᾽ ὑπάρχει τοῦτο κατὰ τύχην τινά.
γυ. οὐκ οἶδα, δεινὸν δ᾽ ἐστὶν ἡ ᾽μὴ ᾽μπειρία.
πρ. οὐκοῦν ἐπίτηδες ξυνελέγημεν ἐνθάδε,
ὅπως προμελετήσωμεν ἁκεῖ δεῖ λέγειν,
οὐκ ἂν φθάνοις τὸ γένειον ἂν περιδουμένη,
ἄλλαι θ᾽ ὅσαι λαλεῖν μεμελετήκασί που.
γυ. τίς δ᾽ ὦ μέλ᾽ ἡμῶν οὐ λαλεῖν ἐπίσταται.
πρ. ἴθι δὴ σὺ περίδου, καὶ ταχέως ἀνὴρ γενοῦ,
ἐγὼ δὲ θεῖσα τοὺς στεφάνους περιδήσομαι
κ᾽ αὐτὴ μεθ᾽ ὑμῶν, ἤν τι μοι δόξῃ λέγειν.
γυ. δεῦρ᾽ ὦ γλυκυτάτη πραξαγόρα σκέψαι τάλαν
ὡς καὶ καταγέλαστον τὸ πρᾶγμα φαίνεται.
πρ. πῶς καταγέλαστον. γυ. ὥσπερεί τις σηπίαις
πώγωνα περιδήσειεν ἐσταθευμέναις.
πρ. ὁ περιστίαρχος περιφέρειν χρὴ τὴν γαλῆν,

περίιθ' ἐς τὸ πρόσθεν, ἀρίφραδες παῦσαι λαλῶν,
κάθιζε παριὼν, τίς ἀγορεύειν βούλεται.
γυ. ἐγώ. πρ. περίθου δὴ τὸν στέφανον τύχ' ἀγαθῇ.
γυ. ἰδού. πρ. λέγοις ἄν. γυ. εἶτα πρὶν πιεῖν λέγω;
πρ. ἰδοὺ πιεῖν. γυ. τί γὰρ ὦ μέλ' ἐστεφανωσάμην.
πρ. ἄπιθ' ἐκποδὼν τοιαῦτ' ἂν ἡμᾶς ἠργάσω
ἐκεῖ. γυ. τί δ' οὐ πίνουσι κἀν τῇ 'κκλησίᾳ.
πρ. ἰδού γε σοι πίνουσιν. γυ. νὴ τὴν ἄρτεμιν
καὶ ταῦτά γ' εὔζωρον, τὰ γοῦν βουλεύματα
αὐτῶν ὅσ' ἂν πράξωσιν ἐνθυμουμένοις
ὥσπερ μεθύοντ' ἐστὶ παραπεπληγμένα,
καὶ νὴ δία σπένδουσί γ', ἢ τίνος χάριν
τοσαῦτ' ἐπηύχοντ' εἴπερ οἶνος μὴ παρῆν,
καὶ λοιδοροῦνταί γ' ὥσπερ ἐμπεπωκότες,
καὶ τὸν παροινοῦντ' ἐμφέρουσ' οἱ τοξόται.
πρ. σὺ μὲν βάδιζε, καὶ κάθιζ' οὐδὲν γὰρ εἶ.
γυ. νὴ τὸν δί' ἦ μοι μὴ γενειᾶν κρεῖττον ἦν,
δίψει γὰρ ὡς ἔοικεν ἀφαυανθήσομαι.
πρ. ἔσθ' ἥτις ἑτέρα βούλεται λέγειν. γυ. ἐγώ.
πρ. ἴθι δὴ στεφανοῦ καὶ γὰρ τὸ χρῆμ' ἐργάζεται,
ἄγε νῦν ὅπως ἀνδριστὶ καὶ καλῶς ἐρεῖς,
διερεισαμένη τὸ σχῆμα τῇ βακτηρίᾳ.
γυ. ἐβουλόμην μὲν ἕτερον ἂν τῶν ἠθάδων,
λέγειν τὰ βέλτισθ' ἵν' ἐκαθήμην ἥσυχος,
νῦν δ' οὐκ ἐάσω, κατά γε τὴν ἐμὴν μίαν,
ἐν τοῖσι καπηλείοισι λάκκους ἐμποιεῖν,
ὕδατος, ἐμοὶ μὲν οὐ δοκεῖ μὰ τὼ θεώ.
πρ. μὰ τὼ θεὼ τάλαινα ποῦ τὸν νοῦν ἔχεις;
γυ. τί δ' ἐστὶν, οὐ γὰρ δὴ πιεῖν ᾔτησά σε.

πρ. μὰ δί' ἀλλ' ἀνὴρ ὢν τὼ θεὼ κατώμοσας
καίτοι τά γ' ἄλλ' εἰποῦσα δεξιώτατα.
γυ. ὢ νὴ τὸν ἀπόλλω. πρ. παῦε τοίνυν ὡς ἐγὼ
ἐκκλησιάζουσ' οὐκ ἂν προβαίην τὸν πόδα
τὸν ἕτερον, εἰ μὴ ταῦτ' ἀκριβωθήσεται.
γυ. φέρε τὸν στέφανον, ἐγὼ γὰρ αὖ λέξω πάλιν.
οἶμαι γὰρ ἤδη μεμελετηκέναι καλῶς
ἐμοὶ γὰρ ὦ γυναῖκες αἱ καθήμεναι,
πρ. γυναῖκας αὖ δύστηνε τοὺς ἄνδρας λέγεις.
γυ. μὰ δί' ἐπίγονόν γ' ἐκεῖνον, ἐπιβλέψασα γὰρ
ἐκεῖσε πρὸς γυναῖκας ᾠόμην λέγειν.
πρ. ἄπερρε καὶ σὺ καὶ κάθησ' ἐντευθενὶ
αὐτὴ γὰρ ὑμῶν γ' οὕνεκά μοι λέξειν δοκῶ,
τονδὶ λαβοῦσα τοῖς θεοῖς μὲν εὔχομαι,
τυχεῖν κατορθώσασα τὰ βεβουλευμένα,
ἐμοὶ δ' ἴσον μὲν τῆσδε τῆς χώρας μέτα,
ὅσονπερ ὑμῖν, ἄχθομαι δὲ καὶ φέρω,
τὰ τῆς πόλεως ἅπαντα βαρέως πράγματα
ὁρῶ γὰρ αὐτὴν προστάταισι χρωμένην,
ἀεὶ πονηροῖς. κἂν τις ἡμέραν μίαν
χρηστὸς γένηται δέκα πονηρὸς γίγνεται,
ἐπέτρεψας ἑτέρῳ, πλεῖον ἔτι δράσει κακὰ
χαλεπὸν μὲν οὖν ἄνδρας δυσαρέστους νουθετεῖν
οἳ τοὺς φιλεῖν βουλομένοις δεδοίκατε,
τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἀντιβολεῖθ' ἑκάστοτε,
ἐκκλησίαισιν ἦν ὅτ' οὐκ ἐχρώμεθα,
οὐδὲν τὸ παράπαν ἀλλὰ τόν γ' ἀγύρειον
πονηρὸν ἡγούμεσθα, νῦν δὲ χρωμένων,
ὁ μὲν λαβὼν ἀργύριον, ὑπερεπήνεσεν

ὁ δ' οὐ λαβὼν εἶναι θανάτου φήσ' ἀξίους,
τοὺς μισθοφορεῖν ζητοῦντας ἐν τῇ 'κκλησίᾳ.
γυ. νὴ τὴν ἀφροδίτην εὖ γε ταυταγὶ λέγεις.
πρ. τάλαιν' ἀφροδίτην ὠνόμασας, χαρίεντά γ' ἂν
ἔδρασας εἰ τοῦτ' εἶπας ἐν τῇ 'κκλησίᾳ.
γυ. ἀλλ' οὐκ ἂν εἶπα. πρ. μὴ δ' ἐθίζου νῦν λέγειν.
γυ. τὸ συμμαχικὸν αὖ τοῦθ' ὅτ' ἐσκοπούμεθα
εἰ μὴ γένοιτ' ἀπολεῖν, ἔφασκον τὴν πόλιν,
ὅτι δὴ γ' ἐγένετ' ἤχθοντο, τῶν δὲ ῥητόρων
ὁ τοῦτ' ἀναπείσας εὐθὺς ἀποδρὰς ᾤχετο
ναῦς δεῖ καθέλκειν τῷ πένητι μὲν δοκεῖ,
τοῖς πλουσίοις δὲ καὶ γεωργοῖς, οὐ δοκεῖ
κορινθίοις ἤχθεσθε, κἀκεῖνοί γέ σοι
νῦν εἰσὶ χρηστοὶ, καὶ σὺ νῦν χρηστὸς γενοῦ,
ἀργεῖος ἀμαθὴς, ἀλλ' ἱερώνυμος σοφὸς,
σωτηρία παρέκυψεν ἀλλ' ὀργίζεται
θρασύβουλος αὐτὸς οὐχὶ παρακαλούμενος.
γυ. ὡς ξυνετὸς ἁνήρ. πρ. νῦν καλῶς ἐπῄνεσας
ὑμεῖς γάρ ἐστ' ὦ δῆμε τούτων αἴτιοι
τὰ δημόσια γὰρ μισθοφοροῦντες χρήματα
ἰδίᾳ σκοπεῖσθ' ἕκαστος ὅ,τι τις κερδανεῖ
τὸ δὲ κοινὸν ὥσπερ αἴσιμος κυλίνδεται,
ἢν οὖν ἐμοὶ πείθησθε, σωθήσεσθ' ἔτι,
ταῖς γὰρ γυναιξὶ φημὶ χρῆναι τὴν πόλιν
ὑμᾶς παραδοῦναι, καὶ γὰρ ἐν ταῖς οἰκίαις
ταύταις ἐπιτρόποις καὶ ταμίαισι χρώμεθα.
γυ. εὖ γ' εὖ γε νὴ δί' εὖ γε, λέγε λέγ' ὠγαθὲ,
πρ. ὡς δ' εἰσὶν ἡμῶν τοὺς τρόπους βελτίονες,
ἐγὼ διδάξω, πρῶτα μὲν γὰρ τἄρια

βάπτουσι θερμῷ κατὰ τὸν ἀρχαῖον νόμον
ἁπαξάπασαι, κοὐχὶ μεταπειρωμένας
ἴδοις ἂν αὐτάς, ἡ δ᾽ ἀθηναίων πόλις
εἰ τοῦτο χρηστῶς εἶχεν, οὐκ ἂν ἐσώζετο,
εἰ μή τι καινὸν ἄλλο περιειργάζετο,
καθήμεναι φρύγουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ
τὰ θεσμοφόρει᾽ ἄγουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
τοὺς ἄνδρας ἐπιτρίβουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
μοιχοὺς ἔχουσιν ἔνδον ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
αὑταῖς παροψωνοῦσιν, ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
τὸν οἶνον εὔζωρον φιλοῦσ᾽, ὥσπερ πρὸ τοῦ
βινούμεναι χαίρουσιν, ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ
ταύταισιν οὖν ὦνδρες παραδόντες τὴν πόλιν
μὴ περιλαλῶμεν μηδὲ πυνθανώμεθα
τί ποτ᾽ ἄρα δρᾶν μέλλουσιν, ἀλλ᾽ ἁπλῷ τρόπῳ
ἐῶμεν ἄρχειν σκεψάμεναι ταυτὶ μόνα,
ὡς τοὺς στρατιώτας πρῶτον οὖσαι μητέρες
σώζειν ἐπιθυμοῦσιν, εἶτα σιτία
τίς τῆς τεκούσης μᾶλλον ἐπιπέμψειεν ἄν,
χρήματα πορίζειν εὐπορώτατον γυνή,
ἄρχουσά τ᾽ οὐκ ἂν ἐξαπατηθείη ποτὲ,
αὐταὶ γάρ εἰσιν ἐξαπατᾶν εἰθισμέναι.
τὰ δ᾽ ἄλλ᾽ ἐάσω, ταῦτα κἂν πείθησθέ μου,
εὐδαιμονοῦντες τὸν βίον διάξετε.
γυ. εὖ γ᾽ ὦ γλυκυτάτη πραξαγόρα καὶ δεξιῶς
πόθεν ὦ τάλαινα ταῦτ᾽ ἔμαθες οὕτω καλῶς.
πρ. ἐν ταῖς φυγαῖς μετ᾽ ἀνδρὸς ᾤκησ᾽ ἐν πυκνὶ
ἔπειτ᾽ ἀκούουσ᾽ ἐξέμαθον τῶν ῥητόρων.

γυ. οὐκ ἐτὸς ἄρ᾽ ὦ μέλ᾽ ἦσθα δεινὴ καὶ σοφή,
καί σε στρατηγὸν αἱ γυναῖκες αὐτόθεν
αἱρούμεθ᾽ ἢν ταῦθ᾽ ἃ πινοεῖς κατεργάσῃ
ἀτὰρ ἢν κέφαλός σοι λοιδορῆται προσφθαρείς,
πῶς ἀντερεῖς πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ ᾽κκλησίᾳ.
πρ. φήσω παραφρονεῖν αὐτόν; γυ. ἀλλὰ τοῦτό γε
ἴσασι πάντες. πρ. ἀλλὰ καὶ μελαγχολᾶν.
γυ. καὶ τοῦτ᾽ ἴσασιν. πρ. ἀλλὰ καὶ τὰ τρύβλια,
κακῶς κεραμεύειν, τὴν δὲ πόλιν εὖ καὶ καλῶς.
γυ. τί δ᾽ ἢν νεοκλείδης ὁ γλάμων σε λοιδορῇ.
πρ. τούτῳ μὲν εἶπον ἐς κυνὸς πυγὴν ὁρᾶν.
γυ. τί δ᾽ ἢν ὑποκρούωσί σε. πρ. προσκινήσομαι
ἅτ᾽ οὐκ ἄπειρος οὖσα πολλῶν κρουμάτων.
γυ. ἐκεῖνο μόνον ἄσκεπτον ἢν σοι τοξόται
ἕλκωσιν ὅτι δράσεις ποτέ. πρ. ἐξαγκωνιῶ,
ὡδί, μέση γὰρ οὐδέποτε ληφθήσομαι.
γυ. ἡμεῖς δέ γ᾽ ἢν αἴρωσ᾽ ἐᾶν κελεύσομεν.
πρ. ταυτὶ μὲν ἡμῖν ἐντεθύμηται καλῶς.
γυ. ἐκεῖνο δ᾽ οὐ πεφροντίκαμεν, ὅσῳ τρόπῳ,
τὰς χεῖρας αἴρειν μνημονεύσομεν τότε,
εἰθισμέναι γὰρ ἐσμὲν αἴρειν τὰ σκέλη.
πρ. χαλεπὸν τὸ πρᾶγμ᾽ ὅμως δὲ χειροτονητέον,
ἐξωμισάσαις, τὸν ἕτερον βραχίονα,
ἄγε νῦν ἀναστέλλεσθ᾽ ἄνω τὰ χιτώνια
ὑποδεῖσθε δ᾽ ὡς τάχιστα τὰς λακωνικὰς,
ὥσπερ τὸν ἄνδρα θεᾶσθ᾽ ὅτ᾽ ἐς ἐκκλησίαν
μέλλοι βαδίζειν ἢ θύραζ᾽ ἑκάστοτε,
ἔπειτ᾽ ἐπειδὰν ταῦτα πάντ᾽ ἔχῃ καλῶς,
περιδεῖσθε τοὺς πώγωνας, ἡνίκ᾽ ἂν δέ γε

τούτους

τοῖς ἀκριβώσητε περιηρμοσμέναι
καὶ θοἰμάτια τἀνδρεῖα τάπερ ἐκλέψατε
ἐπαναβάλλεσθε, κᾆτα ταῖς βακτηρίαις
ἐπερειδόμεναι, βαδίζετ' ᾄδουσαι μέλος,
πρεσβυτικόν τι, τὸν τρόπον μιμούμεναι
τὸν τῶν ἀγροίκων. γυ. εὖ λέγεις, ἡμεῖς δέ γε,
προΐωμεν αὐτῶν, καὶ γὰρ ἑτέρας οἴομαι
ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰς τὴν πνύκ' ἥξειν ἄντικρυς
γυναῖκας; ἀλλὰ σπεύσαθ' ὡς εἴωθ' ἐκεῖ
τοῖς μὴ παροῦσιν ὀρθρίως ἐς τὴν πνύκα,
ὑπαποτρέχειν ἔχουσι, μηδὲ πάτταλον.
χο. ὥρα προβαίνειν ὦνδρες ἡμῖν ἐστι, τοῦτο γὰρ χρὴ
μεμνημένας ἀεὶ λέγειν ὡς μήποτ' ἐξολίσθῃ
ἡμᾶς, ὁ κίνδυνος γὰρ οὐχὶ μικρὸς ἢν ἁλῶμεν
ἐνδυόμεναι κατὰ σκότον τόλμημα τηλικοῦτον,
χωρῶμεν εἰς ἐκκλησίαν ὦνδρες, ἠπείλησε γὰρ
ὁ θεσμοθέτης ὡς ὅστις μὴ πρῷ πάνυ τοῦ κνέφους
ἥκῃ κεκονισμένοις βλέπων ὑπότριμμα,
στέργων σκοροδάλμῃ μὴ δώσειν τριώβολον
ἀλλ' ὦ Χαριτιμίδη καὶ Σμίκυθε καὶ Δράκη
ἕπου κατεπείγων σαυτὸν προσέχων ὅπως
μηδὲν παραχορδιῇς ὧν δεῖ σ' ἀποδεῖξαι,
ὅπως δὲ τὸ σύμβολον λαβόντες ἔπειτα πλη-
σίοι καθεδούμεθ' ὡς ἂν χειροτονῶμεν,
ἅπανθ' ὁπόσ' ἂν δέῃ τὰς ἡμετέρας φίλας
καίτοι τί λέγω, φίλους γὰρ χρῆν μ' ὀνομάζειν,
ὅρα δ' ὅπως ὠθήσομαι τούσδε τοὺς ἐξ ἄστεως
ἥκοντας ὅσοι πρὸ τοῦ μὲν ἡνίκ' ἐλθόντ' ἔδει
λαβεῖν ὀβολὸν μόνον, καθῆντο λαλοῦντες,

νυνὶ δ' ἐνοχλοῦσ' ἄγαν ἀλλ' οὐχὶ μυρωνίδης
ὅτ' ἦρχεν ὁ γεννάδας, οὐδεὶς ἂν ἐτόλμα
τὰ τῆς πόλεως διοικεῖν, ἀργύριον φέρων,
ἀλλ' ἧκεν ἕκαστος ἐν ἀσκιδίῳ φέρων
πιεῖν ἅμα τ' ἄρτον αὖον καὶ δύο κρομμύω
καὶ τρεῖς ἂν ἐλάας, νυνὶ δὲ τριώβολον,
ζητοῦσι λαβεῖν, ὅταν πράττωσί τι κοινὸν ὥς
περ πηλοφοροῦντες.

βλ. τί τὸ πρᾶγμα, ποῖ ποθ' ἡ γυνὴ φρούδη 'στί μοι,
ἐπεὶ πρὸς ἕω νῦν γ' ἐστὶν, ἡ δ' οὐ φαίνεται,
ἐγὼ δὲ κατάκειμαι πάλαι χεζητιῶν
τὰς ἐμβάδας ζητῶν λαβεῖν ἐν τῷ σκότῳ,
καὶ θοἰμάτιον, ὅτε δ' ἤδ' ἐκεῖνο ψηλαφῶν,
οὐκ ἐδυνάμην εὑρεῖν, ὁ δ' ἤδη τὴν θύραν
ἐπεῖχε κρούων ὁ κοπρεαῖος, λαμβάνω
τουτὶ τὸ τῆς γυναικὸς ἡμιδιπλοΐδιον
καὶ τὰς ἐκείνης περσικὰς ὑφέλκομαι,
ἀλλ' ἐν καθαρῷ ποῦ ποῦ τις ἂν χέσας τύχοι,
ἢ πανταχοῦ τοι νυκτός ἐστιν ἐν καλῷ,
οὐ γάρ με νῦν χέζοντά γ' οὐδεὶς ὄψεται,
οἴμοι κακοδαίμων, ὅτι γέρων ὢν ἠγόμην
γυναῖχ', ὅσας εἴμ' ἄξιος πληγὰς λαβεῖν,
οὐ γάρ ποθ' ὑγιὲς οὐδὲν ἐξελήλυθε,
δράσουσ' ὅμως δ' οὖν ἐστὶν ἀποπατητέον.

αν. τίς ἐστιν, οὐ δήπου βλέπυρος ὁ γειτνιῶν.

βλ. νὴ τὸν δί' αὐτὸς δῆτ' ἐκεῖνος. αν. εἰπέ μοι
τί τοῦτό σοι τὸ πυρρόν ἐστιν οὔτι που
κινησίας σου κατατετίληκεν. βλ. πόθεν
οὐκ, ἀλλὰ τῆς γυναικὸς ἐξελήλυθα,

τὸ κροκώτιον ἀμπισχόμενος, ὃ 'νδύεται,
ἀν. τὸ δ' ἱμάτιόν σου ποῦ 'στιν. βλ. οὐκ ἔχω φράσαι.
ζητῶν γὰρ αὔτ' οὐχ εὗρον ἐν τοῖς στρώμασιν.
ἀν. εἶτ' οὐδὲ τὴν γυναῖκ' ἐκέλευσάς σοι φράσαι.
βλ. μὰ τὸν δί' οὐ γὰρ ἔνδον οὖσα τυγχάνει.
ἀλλ' ἐκτετρύπηκε λαθοῦσά μ' ἔνδοθεν
ὃ καὶ δέδοικα μή τι δρᾷ νεώτερον.
ἀν. νὴ τὸν ποσειδῶ, ταυτὰ τοίνυν ἄντικρυς
ἐμοὶ πέπονθας, καὶ γὰρ ᾗ ξύνειμ' ἐγὼ,
φρούδη 'στ' ἔχουσα θοἰμάτιον οὑ 'γὼ 'φόρουν,
κοὐ τοῦτό πω λυπεῖ μ', ἀλλὰ καὶ τὰς ἐμβάδας
οὔκουν λαβεῖν γ' αὐτὰς ἐδυνάμην οὐδαμοῦ.
βλ. μὰ τὸν διόνυσον, οὐδ' ἐγὼ γὰρ τὰς ἐμὰς
λακωνικὰς, ἀλλ' ὡς ἔτυχε χεζητιῶν,
ἐς τὼ κοθόρνω τὼ πόδ' ἐνθεὶς ἵεμαι,
ἵνα μὴ 'γχέσαιμ' ἐς τὴν σισύραν, φανὴ γὰρ ἦν,
ἀν. τί δῆτ' ἂν εἴη, μῶν ἐπ' ἄριστον γυνὴ
κέκληκεν αὐτὴν τῶν φίλων; βλ. γνώμην γ' ἐμήν.
ἀν. οὔκουν πονηρά γ' ἐστὶν ὅτι κἄμ' εἰδέναι,
ἀλλὰ σὺ μὲν ἱμονιάν τιν' ἀποπατεῖς, ἐμοὶ
δ' ὥρα βαδίζειν ἐστὶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν,
ἤνπερ λάβω θοἰμάτιον ὅπερ ἦν μοι μόνον,
βλ. κἀγώ γ' ἐπειδὰν ἀποπατήσω, νῦν δέ μου,
ἀχράς τις ἐγκλείσας ἔχει τὰ σιτία.
ἀν. μῶν ἣν θρασύβουλος εἶπε τοῖς λακωνικοῖς;
βλ. νὴ τὸν διόνυσον ἐνέχεται γοῦν μοι σφόδρα,
ἀτὰρ τί δράσω καὶ γὰρ οὐδὲ τοῦτό με
μόνον τὸ λυποῦν ἐστὶν, ἀλλ' ὅταν φάγω,
ὅποι βαδιεῖταί μοι τὸ λοιπὸν ἡ κόπρος,

νῦν μὲν γὰρ οὗτος βεβαλάνωκε τὴν θύραν,
ὅστις ποτ' ἔστ' ἄνθρωπος ἀχραδούσιος
τίς ἂν οὖν ἰατρόν μοι μετέλθοι καὶ τίνα,
τίς τῶν καταπρώκτων δεινός ἐστι τὴν τέχνην
ἆρ' οἶδ' ἀμύνων, ἀλλ' ἴσως ἀρνήσεται,
ἀντισθένην τις καλεσάτω πάσῃ τέχνῃ,
οὗτος γὰρ ἀνὴρ εἵνεκά γε στεναγμάτων,
οἶδε τί πρωκτὸς βούλεται χεζητιῶν,
ὦ πότνι' εἰλήθυια μή με περιίδῃς,
διαρραγέντα μηδὲ βεβαλανωμένον
ἵνα μὴ γένωμαι σκωραμὶς κωμῳδική.
χρ. οὗτος τί ποιεῖς, οὔτι που χέζεις; βλ. ἐγώ.
οὐ δῆτ' ἔγωγε μὰ τὸν Δί' ἀλλ' ἀνίσταμαι.
χρ. τὸ τῆς γυναικὸς δ' ἀμπέχει χιτώνιον.
βλ. ἐν τῷ σκότῳ γὰρ τοῦτ' ἔτυχον ἔνδον λαβών,
ἀτὰρ πόθεν ἥκεις ἐτεόν. χρ. ἐξ ἐκκλησίας.
βλ. ἤδη λέλυται γάρ. χρ. νὴ τὸν Δί' ὄρθριον μὲν οὖν
καὶ δῆτα πολὺν ἡ μίλτος ὦ Ζεῦ φίλτατε
γέλων παρέσχεν ἣν προσέρραινον κύκλῳ.
βλ. τριώβολον δῆτ' ἔλαβες. χρ. εἰ γὰρ ὤφελον,
ἀλλ' ὕστερος νῦν ἦλθον, ὥστ' αἰσχύνομαι,
μὰ τὸν Δί' οὐδὲν ἄλλον ἢ τὸν θύλακον.
βλ. τὸ δ' αἴτιον τί. χρ. πλεῖστος ἀνθρώπων ὄχλος
ὅσος οὐδεπώποτ' ἦλθεν ἀθρόως ἐς τὴν πνύκα,
καὶ δῆτα πάντες σκυτοτόμοις ᾐκάζομεν
ὁρῶντες αὐτοὺς, οὐ γὰρ ἀλλ' ὑπερφυῶς
ὡς λευκοπληθὴς ἦν ἰδεῖν ἡ 'κκλησία,
ὥστ' οὐκ ἔλαβον οὔτ' αὐτὸς οὔτ' ἄλλοι συχνοί.
βλ. οὐδ' ἄρ' ἂν ἐγὼ λάβοιμι νῦν ἐλθών; χρ. πόθεν

οὐδ' ἂν μὰ δία τότ' ἦλθον, ὅτε τὸ δεύτερον
ἀλεκτρυὼν ἐφθέγγετο. βλ. οἴμοι δείλαιος,
ἀντίλοχ' ἀποίμωξόν με τοῦ τριωβόλου
τὸν ζῶντα μᾶλλον, τἀμὰ γὰρ διοίχεται,
ἀτὰρ, τί τὸ πρᾶγμ' ἦν ὅτι τοσοῦτον χρῆμ' ὄχλου
οὕτως ἐν ὥρᾳ ξυνελέγη. χρ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ
ἔδοξε τοῖς πρυτάνεσι περὶ σωτηρίας
γνώμας καθεῖναι τῆς πόλεως, κᾆτ' εὐθέως
πρῶτος νεοκλείδης ὁ γλάμων παρέρπυσεν,
κἄπειθ' ὁ δῆμος ἀναβοᾷ πόσον δοκεῖς,
οὐ δεινὰ τολμᾶν τουτονὶ δημηγορεῖν
καὶ ταῦτα περὶ σωτηρίας προκειμένου
ὡς αὐτὸς αὑτῷ βλεφαρίδ' οὐκ ἐσώσατο,
ὁ δ' ἀναβοήσας καὶ περιβλέψας ἔφη,
τί δαί με χρὴ δρᾶν. βλ. σκόροδ' ὁμοῦ τρίψαντ' ὀπῷ,
τιθύμαλλον ἐμβαλόντα τοῦ λακωνικοῦ
σαυτῷ παραλείφειν τὰ βλέφαρα τῆς ἑσπέρας.
ἔγωγ' ἂν εἶπον εἰ παρὼν ἐτύγχανον,
χρ. μετὰ τοῦτον εὐαίων ὁ δεξιώτατος
παρῆλθε γυμνὸς ὡς ἐδόκει τοῖς πλείοσιν
αὐτός γε μέντ' οὔφασκεν ἱμάτιον ἔχειν,
κἄπειτ' ἔλεξε δημοτικωτάτους λόγους,
ὁρᾶτε μέν με δεόμενον σωτηρίας
τετραστατήρου καὐτὸν, ἀλλ' ὅμως ἐρῶ,
ὡς τὴν πόλιν καὶ τοὺς πολίτας σώσετε,
ἢν γὰρ παρέχωσι τοῖς δεομένοις οἱ κναφῆς
χλαίνας ἐπειδὰν πρῶτον ἥλιος τράπῃ,
πλευρεῖτις ἡμῶν, οὐδέν' ἂν λάβοι ποτὲ,
ὅσοις δὲ κλίνη μή 'στι μὴ δὲ στρώματα

ἰέναι καθευδήσοντας ἀπονενιμμένους,
ἐς τῶν σκυτοδεψῶν, ἢν δ' ἀποκλίνῃ τῇ θύρᾳ
χειμῶνος ὄντος, τρεῖς σισύρας ὀφειλέτω.
βλ. νὴ τὸν διόνυσον χρηστά γ' εἰ δ' ἐκεῖνά γε
προσέθηκεν οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν ἂν
τοὺς ἀλφιταμοιβοὺς τοῖς ἀπόροις τρεῖς χοίνικας
δεῖπνον παρέχειν ἅπασιν, ἢ κλάειν μακρὰ
ἵνα τοῦτ' ἀπέλαυσαν ναυσικύδους τἀγαθόν.
χρ. μετὰ τοῦτο τοίνυν εὐπρεπὴς νεανίας
λευκός τις ἀνεπήδησεν ὅμοιος νικίᾳ,
δημηγορήσων καὶ 'πεχείρησε λέγειν
ὡς χρὴ παραδοῦναι ταῖς γυναιξὶ τὴν πόλιν
εἶτ' ἐθορύβησαν κἀνέκραγον ὡς εὖ λέγοι
τὸ σκυτοτομικὸν πλῆθος, οἱ δ' ἐκ τῶν ἀγρῶν
ἀνεβορβόρυξαν. βλ. νοῦν γὰρ εἶχον νὴ δία.
χρ. ἀλλ' ἦσαν ἥττους, ὁ δὲ, κατεῖχε τῇ βοῇ
τὰς μὲν γυναῖκας πόλλ' ἀγαθὰ λέγων, σὲ δὲ
πολλὰ κακά. βλ. καὶ τί εἶπε. χρ. πρῶτον μέν σ' ἔφη
εἶναι πανοῦργον. βλ. καὶ σέ. χρ. μήπω τοῦτ' ἔρῃ
κἄπειτα κλέπτην. βλ. ἐμὲ μόνον. χρ. καὶ νὴ δία
καὶ συκοφάντην. βλ. ἐμὲ μόνον. χρ. καὶ νὴ δία
τωνδὶ τὸ πλῆθος. βλ. τίς δὲ τοῦτ' ἄλλως λέγει.
χρ. γυναῖκα δ' εἶναι πρᾶγμ' ἔφη νουβαστικὸν
καὶ χρηματοποιὸν, κοὔτ' ἀπόρρητ' ἔφη
ἐκ θεσμοφοροῖν ἑκάστοτ' αὐτὰς ἐκφέρειν,
σὲ δὲ κἀμὲ βουλεύοντε τοῦτο δρᾶν ἀεί.
βλ. καὶ νὴ τὸν ἑρμῆν τοῦτό γ' οὐκ ἐψεύσατο.
χρ. ἔπειτα συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας ἔφη,
ἱμάτια, χρυσί' ἀργύριον, ἐκπώματα,

μόναις μόνας οὐ μαρτύρων γ' ἐναντίον
καὶ ταῦτ' ἀποφέρειν πάντα κοὐκ ἀποστερεῖν,
ἡμῶν δὲ τοὺς πολλοὺς ἔφασκε τοῦτο δρᾶν.
βλ. νὴ τὸν ποσειδῶ μαρτύρων τ' ἐναντίον.
χρ. οὐ συκοφαντεῖν, οὐ διώκειν, οὐδὲ τὸν
δῆμον καταλύειν, ἀλλὰ πολλά τε κἀγαθὰ
ἕτερά τε πλεῖστα τὰς γυναῖκας ηὐλόγει.
βλ. τί δῆτ' ἔδοξεν. χρ. ἐπιτρέπειν σε τὴν πόλιν
ταύταις, ἐδόκει γὰρ τοῦτο μόνον ἐν τῇ πόλει
οὔπω γεγενῆσθαι. βλ. καὶ δέδοκται. χρ. φήμ' ἐγώ.
βλ. ἅπαντά τ' αὐταῖς ἐστι προστεταγμένα
ἃ τοῖσιν ἀστοῖς ἔμελεν. χρ. οὕτω ταῦτ' ἔχει.
βλ. οὐδ' εἰς δικαστήριον ἄρ' εἶμ' ἀλλ' ἡ γυνή;
χρ. οὐδέ τι σὺ θρέψεις οὓς ἔχεις, ἀλλ' ἡ γυνή.
βλ. οὐδὲ στένειν τὸν ὄρθρον ἔτι πρᾶγμ' ἄρα μοι.
χρ. μὰ δί' ἀλλὰ ταῖς γυναιξὶ ταῦτ' ἤδη μέλει,
σὺ δ' ἀστενακτὶ περδόμενος οἴκοι μενεῖς.
βλ. ἐκεῖνο δεινὸν τοῖσιν ἡλίκοισι νῷν,
μὴ παραλαβοῦσαι τῆς πόλεως τὰς ἡνίας,
ἔπειτ' ἀναγκάζωσι πρὸς βίαν. χρ. τί δρᾶν.
βλ. κινεῖν ἑαυτάς. χρ. ἦν δὲ μὴ δυνώμεθα;
βλ. ἄριστον οὐ δώσουσιν. χρ. σὺ δέ γε νὴ δία
δρᾶ ταῦτ' ἵν' ἀριστᾶτε καὶ κινεῖς ἅμα.
βλ. τὸ πρὸς βίαν δεινότατον. χρ. ἀλλ' εἰ τῇ πόλει
τοῦτο ξυνοίσει, ταῦτα χρὴ πάντ' ἄνδρα δρᾶν.
λόγος τέ τοι τίς ἐστι τῶν γεραιτέρων
ὅσ' ἂν ἀνόητα καὶ μῶρα βουλευσώμεθα,
ἅπαντ' ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν,
καὶ ξυμφέροι γ' ὦ πότνια παλλὰς καὶ θεοί,

ἀλλ' εἶμι σὺ δ' ὑγίαινε. βλ. καὶ σύ γ' ὦ χρέμης.
χο. ἔμβα χώρει,
ἆρ' ἔστι τῶν ἀνδρῶν τις ἡμῖν ὅστις ἐπακολουθεῖ,
στρέφου σκόπει,
φύλαττε σαυτὴν ἀσφαλῶς, πολλοὶ γὰρ οἱ πανοῦργοι
μήπου τις ἐκ τοὔπισθεν ὢν, τὸ σχῆμα καταφυλάξῃ,
ἀλλ' ὡς μάλιστα τοῖν ποδοῖν ἐπικτυπῶν βάδιζε,
ἡμῖν δ' αἰσχύνην φέροι,
πάσαισι, παρὰ τοῖς ἀνδράσι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐλεγχθὲν
πρὸς ταῦτα συστέλλου σεαυτὴν,
καὶ περισκοπουμένη κἀκεῖσε καὶ τἀκ δεξιᾶς,
μὴ ξυμφορὰ γενήσεται τὸ πρᾶγμα,
ἀλλ' ἐγκονῶμεν, τοῦ τόπου γὰρ ἐγγὺς ἐσμὲν ἤδη,
ὅθενπερ εἰς ἐκκλησίαν ὁρμώμεθ' ἡνίκ' ἦμεν
τὴν δ' οἰκίαν ἔξεσθ' ὁρᾶν ὅθεν περ ἡ στρατηγὸς
ἔσθ' ἡ τὸ πρᾶγμ' εὑροῦσ' ὃ νῦν ἔδοξε τοῖς πολίταις,
ὥστ' εἰκὸς ἡμᾶς μὴ βραδύνειν ἔστ' ἐπαναμενούσας,
πώγωνας ἐξηρτημένας, μὴ καί τις ὄψεθ' ἡμᾶς,
χ' ἡμῶν ἴσως κατείπῃ, ἀλλ' εἶα δεῦρ' ἐπὶ σκιᾶς
ἐλθοῦσα πρὸς τὸ τειχίον παραβλέπουσα, θατέρῳ
πάλιν μετασκεύαζε σαυτὴν αὖθις ἥπερ ἦσθα,
καὶ μὴ βράδυν', ὡς τήνδε δὴ τὴν στρατηγὸν ἡμῶν
χωροῦσαν ἐξ ἐκκλησίας ὁρῶμεν, ἀλλ' ἐπείγου
ἅπασα καὶ μίσει σάκον πρὸς ταῖν γνάθοιν ἔχουσα,
χ' αὗται γὰρ ἥκουσι πάλαι τὸ σχῆμα τοῦτ' ἔχουσαι.
πρ. ταυτὶ μὲν ἡμῖν ὦ γυναῖκες εὐτυχῶς,
τὰ πράγματ' ἐκβέβηκεν, ἃ βουλεύσαμεν,
ἀλλ' ὡς τάχιστα πρὶν τὶν' ἀνθρώπων ἰδεῖν
ῥιπτεῖτε χλαίνας, ἐμβὰς ἐκποδὼν ἴτω,

χάλα συναπτοὺς ἡνίας λακωνικὰς
βακτηρείας ἄφεσθε, καὶ μέντοι σὺ μὲν
ταύτας κατευτρέπιζ' ἐγὼ δὲ βούλομαι
εἴσω παρερπύσασα πρὶν τὸν ἄνδρα με
ἰδεῖν, καταθέσθαι θοἰμάτιον αὐτοῦ πάλιν,
ὅθενπερ ἔλαβον τἄλλα θ' ἃ ξυνηνέγκαμεν.
χο. κεῖται δὴ πάνθ' ἅπερ εἶπας, σὸν δ' ἔργον τἄλλα διδάσκειν
ὅτι σοι δρῶσαι, ξύμφορον ἡμεῖς, δόξομεν ὀρθῶς ἐπακούειν
οὐδεμία γὰρ δεινοτέρα σου ξυμμίξασ' οἶδα γυναικί.
πρ. περιμείνατε νῦν ἵνα τῆς ἀρχῆς ἣν ἄρτι κεχειροτόνημαι
ξυμβούλαισιν ἁπάσαις ὑμῖν χρήσωμαι, καὶ γὰρ ἐκεῖ μοι
ἐν τῷ θορύβῳ καὶ τοῖς δεινοῖς, ἀνδρειόταται γεγένησθε,
ἀν. αὕτη πόθεν ἥκεις πραξαγόρα. πρ. τί δ' ὦ μέλε
σοὶ τοῦθ'. ἀν. ὅ,τι μοι τοῦτ' ἐστίν. πρ. ὡς εὐηθικῶς,
οὔτοι παρὰ τοῦ μοιχοῦ γε φήσεις. ἀν. οὐκ ἴσως,
ἑνός γε. πρ. καὶ μὴν βασανίσαι τουτί γέ σοι
ἔξεστι. ἀν. πῶς. πρ. εἰ τῆς κεφαλῆς ὄζω μύρου.
ἀν. τί δ' οὐχὶ βινεῖται γυνὴ κἄνευ μύρου;
πρ. οὐ δὴ τάλαιν' ἔγωγε. ἀν. πῶς οὖν ὄρθριον
ᾤχου σιωπῇ θοἰμάτιον λαβοῦσά μου.
πρ. γυνή μέ τις νύκτωρ ἑταίρα καὶ φίλη
μετεπέμψατ' ὠδίνουσα. ἀν. κᾆτ' οὐκ ἦν ἐμοὶ
φράσασαν ἰέναι; πρ. τῆς λεχοῦς δ' οὐ φροντίσαι
οὕτως ἐχούσης ὦνερ; ἀν. εἰποῦσάν γέ μοι
ἀλλ' ἔστιν ἐνταῦθά τι κακόν. πρ. μὰ τὼ θεώ,
ἀλλ' ὥσπερ εἶχον ᾠχόμην, ἐδεῖτο δὲ
ἡ πέμψασά μ' ἐξιέναι πάσῃ τέχνῃ.
ἀν. εἶτ' οὐ τὸ σαυτῆς ἱμάτιον, ἐχρῆν σ' ἔχειν,
ἀλλ' ἔμ' ἀποδύσασ' ἐπιβαλοῦσα τοὔγκυκλον,

ᾤχου καταλιποῦσ' ὥσπερεὶ προκείμενος,
μόνον οὐ στεφανώσασ' οὐδ' ἐπιθεῖσα λήκυθον.
πρ. ψῦχος γὰρ ἦν, ἐγὼ δὲ λεπτὴ κἀσθενής,
ἔπειθ' ἵνα λεαίνοιμι τοῦτ' ἠμπισχόμην,
σὲ δ' ἐν ἀλέᾳ κατακείμενον καὶ στρώμασι
κατέλιπον ὦ 'νερ. ἀν. αἱ δὲ λακωνικαὶ
ᾤχοντο μετὰ σοῦ κἄστιχ' ἡ βακτηρία
πρ. ἵνα θοἰμάτιον σώσαιμι μεθυποδησαμένη
μιμουμένη σε καὶ κτυποῦσα τοῖν ποδοῖν,
καὶ τοὺς λίθους παίουσα τῇ βακτηρίᾳ.
ἀν. οἶσθ' οὖν ἀπολωλεκυῖα πυρῶν ἑκτέα;
ὃν χρῆν ἔμ' ἐξ ἐκκλησίας εἰληφέναι.
πρ. μὴ φροντίσῃς, ἄρρεν γὰρ ἔτεκε παιδίον,
ἀν. ἡ 'κκλησία; πρ. μὰ Δί' ἀλλ' ἐφ' ἣν ἔγωγ' ᾠχόμην
ἀτὰρ γεγένηται; ἀν. ναὶ μὰ Δί' οὐκ ᾔδεισθά με
φράσαντά σοι χθές; πρ. ἄρτι γ' ἀναμιμνήσκομαι.
ἀν. οὐδ' ἆρα τὰ δόξαντ' οἶσθα. πρ. μὰ Δί' ἔγω μὲν οὔ.
ἀν. κάθισο τοίνυν σηπίας μασωμένη,
ὑμῖν δέ φασι παραδίδοσθαι τὴν πόλιν.
πρ. τί δρᾶν, ὑφαίνειν. ἀν. οὐ μὰ Δί' ἀλλ' ἄρχειν. πρ. τίνος.
ἀν. ἁπαξαπάντων τῶν κατὰ πόλιν πραγμάτων.
πρ. νὴ τὴν ἀφροδίτην, μακαρεία γὰρ ἡ πόλις
ἔσται τολοιπόν. ἀν. κατὰ τί; πρ. πολλῶν οὕνεκα,
οὐ γὰρ ἐπὶ τοῖς τολμῶσιν αὐτὴν αἰσχρὰ δρᾶν
ἔσται τὸ λοιπὸν, οὐδαμοῦ δὲ μαρτυρεῖν,
οὐ συκοφαντεῖν. βλ. μηδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν
τουτὶ ποιήσῃς, μὴ δ' ἀφέλῃς μου τὸν βίον.
ἀν. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν τὴν γυναῖκ' ἔα λέγειν.
πρ. μὴ λωποδυτῆσαι μὴ φθονεῖν τοῖς πλησίον,

μὴ γυμνὸν εἶναι, μὴ πένητα μηδένα,
μὴ λοιδορεῖσθαι, μὴ 'νεχυραζόμενον φέρειν.
αν. νὴ τὸν ποσειδῶ, μεγάλ' εἰ μὴ ψεύσεται.
πρ. ἀλλ' ἀποφανῶ τοῦθ' ὥστ' ἔμοιγε μαρτυρεῖν
καὶ τοῦτον αὐτὸν μηδὲν ἀντειπεῖν ἐμοί.
χο. νῦν δὴ δεῖ σε πυκνὴν φρένα καὶ
φιλόσοφον ἐγείρειν φροντίδ' ἐπισταμένην
ταῖσι φίλαισιν ἀμύνειν, κοινῇ γὰρ ἐπ' εὐτυχίαισιν
ἔρχεται γλώττης ἐπίνοια, πολίτην,
δῆμον ἐπαγλαϊοῦσα, μυρίαισιν εὐτυχίαισι βίου,
δηλοῦν ὅ τι περ δύναται καιρὸς,
δεῖται γάρ τοι σοφοῦ τινος ἐξευρήματος ἡ πόλις ἡμῶν
ἀλλὰ πέραινε μόνον μήτε δεδραμένα, μή
τ' εἰρημένα πω πρότερον,
μισοῦσι γὰρ ἢν τὰ παλαιὰ πολλάκις θεῶνται,
ἀλλ' οὐ μέλλειν ἀλλ' ἅπτεσθαι, καὶ δὴ χρῆν ταῖς διανοίαις
ὡς τὸ ταχύνειν χαρίτων μετέχει πλεῖστον παρὰ τοῖσι θεαταῖς.
πρ. καὶ μὴν ὅτι μὲν χρηστὰ διδάξω, πιστεύω, τοὺς δὲ θεατὰς
εἰ καινοτομεῖν ἐθελήσουσι καὶ μὴ τοῖς ἠθάσι λίαν
τοῖς τ' ἀρχαίοις ἐνδιατρίβειν, τοῦτ' ἔσθ' ὃ μάλιστα δέδοικα.
βλ. περὶ μὲν τοίνυν τοῦ καινοτομεῖν μὴ δείσῃς, τοῦτο γὰρ ἡμῖν
δρᾶν ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἐστι, τῶν δ' ἀρχαίων ἀμελῆσαι.
πρ. μὴ νῦν πρότερον μηδεὶς ὑμῶν ἀντείπῃ μηδ' ὑποκρούσῃ,
πρὶν ἐπίστασθαι τὴν ἐπίνοιαν, καὶ τοῦ φράζοντος ἀκοῦσαι,
κοινωνεῖν γὰρ πάντας φήσω χρῆναι, πάντων μετέχοντας
κἀκ ταὐτοῦ ζῆν, καὶ μὴ τὸν μὲν πλουτεῖν τὸν δ' ἄθλιον εἶναι,
μηδὲ γεωργεῖν τὸν μὲν πολλήν, τῷ δ' εἶναι μηδὲ ταφῆναι
μηδ' ἀνδραπόδοις τὸν μὲν χρῆσθαι πολλοῖς τὸν δ' οὐδ' ἀκολούθῳ,
ἀλλ' ἕνα ποιῶ κοινὸν πᾶσι βίοτον, καὶ τοῦτον ὅμοιον.

 (μου.

βλ. πῶς οὖν ἔσται κοινὸς ἅπασι. πρ. κατέδει πέλεθον πρότερός

βλ. τοῦ πελέθου κοινωνοῦμεν; πρ. μὰ δί' ἀλλ' ἔφθης μ' ὑποκρούσας

τοῦτο γὰρ ἤμελλον ἐγὼ λέξειν, τὴν γῆν πρώτιστα ποιήσω

κοινὴν πάντων καὶ τἀργύριον, καὶ τἄλλ' ὁπόσ' ἐστὶν ἑκάστῳ

εἶτ' ἀπὸ τούτων κοινῶν ὄντων ἡμεῖς βοσκήσομεν ὑμᾶς

ταμιευόμεναι καὶ φειδόμεναι καὶ τὴν γνώμην προσέχουσαι.

βλ. πῶς οὖν ὅστις μὴ κέκτηται γῆν ἡμῶν ἀργύριον δὲ

καὶ δαρεικοὺς, ἀφανῆ πλοῦτον. πρ. τοῦτ' ἐς τὸ μέσον καταθήσει

καὶ μὴ καταθεὶς ψευδορκήσει. βλ. κἀκτήσατο γὰρ διὰ τοῦτο,

πρ. ἀλλ' οὐδέν τοι χρήσιμον ἔσται πάντως αὐτῷ. βλ. κατὰ δὴ τί;

πρ. οὐδεὶς δ' οὐ πενίᾳ δράσει, πάντα γὰρ ἕξουσιν ἅπαντες

ἄρτους, τεμάχη, μάζας, χλαίνας, οἶνον, στεφάνους, ἐρεβίνθους

ὥστε τί κέρδος μὴ καταθεῖναι, σὺ γὰρ ἐξευρὼν ἀπόδειξον.

βλ. οὔκουν καὶ νῦν οὗτοι μᾶλλον κλέπτουσ' οἷς ταῦτα πάρεστι. (ροισιν

πρ. πρότερόν γ' ὦ ταῖρ' ὅτε τοῖσι νόμοισι διεχρώμεθα τοῖς προτέ

νῦν δ' ἔσται γὰρ βίος ἐκ κοινοῦ, τί τὸ κέρδος μὴ καταθεῖναι.

βλ. ἢν μειράκιον ἰδὼν ἐπιθυμήσῃ καὶ βούληται σκαλαθῦραι

ἕξει τούτων ἀφελὼν δοῦναι, τῶν ἐκ κοινοῦ δὲ μετέξει (θεῖν

ξυγκαταδαρθών. πρ. ἀλλ' ἐξέσται προῖκ' αὐτῷ ξυγκαταδαρ

καὶ ταύτας γὰρ κοινὰς ποιῶ τοῖς ἀνδράσι ξυγκατακεῖσθαι

καὶ παιδοποιεῖν τῷ βουλομένῳ. βλ. πῶς οὖν εἰ πάντες ἴασιν

ἐπὶ τὴν ὡραιοτάτην αὐτῶν καὶ ζητοῦσιν ἐρείδειν.

πρ. αἱ φαυλότεραι καὶ σιμότεραι παρὰ τὰς σεμνὰς καθεδοῦνται

κᾆτ' ἢν ταύτης ἐπιθυμήσῃ, τὴν αἰσχρὰν πρῶθ' ὑποκρούσει.

βλ. καὶ πῶς ἡμᾶς τοὺς πρεσβύτας ἢν ταῖς αἰσχραῖσι ξυνῶμεν

οὐκ ἐπιλείψει τὸ πέος πρότερον, πρὶν ἐκεῖσ' οἷ φῂς ἀφικέσθαι.

πρ. οὐχὶ μαχοῦνται. βλ. περὶ τοῦ; πρ. τοῦ μὴ ξυγκαταδαρθεῖν.

βλ. καί σοι τοιοῦτον ὑπάρξει,

πρ. τὸ μὲν ἡμέτερον γνώμην τιν' ἔχει, προβεβούλευται γὰρ ὅπως ἂν

μηδεμιᾶς ἦν φύσημα καί. βλ. τὸ δὲ τῶν ἀνδρῶν τί ποιήσει;
φεύξονται γὰρ τοὺς αἰσχίους, ἐπὶ δὲ τοὺς καλοὺς βαδιοῦνται.
πρ. ἀλλὰ φυλάξουσ' οἱ φαυλότεροι τοὺς καλλίους ἀπιόντας
ἀπὸ τοῦ δείπνου, καὶ τηρήσουσ' ἐπὶ τοῖσι δημοσίοισιν
οἱ φαυλότεροι, κοὐκ ἐξέσται παρὰ τοῖσι καλοῖς καταδαρθεῖν,
ταῖς γυναιξὶ πρὶν τοῖς αἰσχροῖς καὶ τοῖς μικροῖς χαρίσωνται.
βλ. ἡ λυσικράτους ἄρα νυνὶ ῥὶς ἴσα τοῖσι καλοῖσι φρονήσει.
πρ. νὴ τὸν ἀπόλλω καὶ δημοτικὴ ἡ γνώμη καὶ καταχήνη
τῶν σεμνοτέρων ἔσται πολλὴ, καὶ τῶν σφραγίδας ἐχόντων,
ὅταν ἐμβάδ' ἔχων εἴπῃ πρότερος παραχώρει, κᾆτ' ἐπιτήρει
ὅταν ἤδη 'γὼ διαπραξάμενος παραδῶ σοι δευτεριάζειν.
βλ. πῶς οὖν οὕτω ζώντων ἡμῶν τοὺς αὑτοῦ παῖδας ἕκαστος
ἔσται δυνατὸς διαγιγνώσκειν. πρ. τί δὲ δεῖ, πατέρας ἅπαντας
τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν εἶναι τοῖσι χρόνοισι, νομιοῦσιν.
βλ. οὐκοῦν ἄγξουσ' εὖ καὶ χρηστῶς ἑξῆς τὸν πάντα γέροντα
διὰ τὴν ἄγνοιαν, ἐπεὶ καὶ νῦν γιγνώσκοντες πατέρ' ὄντα
ἄγχουσι, τί δῆθ' ὅταν ἀγνὼς ᾖ, πῶς οὐ τότε κἀπιχεσοῦνται.
πρ. ἀλλ' ὁ παρεστὼς, οὐκ ἐπιτρέψει τότε δ' αὐτοῖς οὐκ ἔμελ' οὐδὲν
τῶν ἀλλοτρίων ὅστις τύπτοι, νῦν δ' ἢν πληγέντος ἀκούσῃ,
μὴ αὐτὸν ἐκεῖνον τύπτῃ, δεδιὼς τοῖς δρῶσι τοῦτο μαχεῖται.
βλ. τὰ μὲν ἄλλα λέγεις οὐδὲν σκαιῶς, εἰ δὲ προσελθὼν ἐπίκουρος
ἢ λευκολόφος πάππαν με καλεῖ, τοῦτ' ἤδη δεινὸν ἀκοῦσαι.
πρ. πολὺ μέντοι δεινότερον τούτου τοῦ πράγματός ἐστι. βλ. τὸ ποῖον;
πρ. εἴ σε φιλήσειεν ἀρίστυλλος φάσκων αὐτοῦ πατέρ' εἶναι.
βλ. οἰμώζοι γ' ἂν καὶ κωκύοι. πρ. σὺ δέ γ' ὄζεις ἂν καλαμίνθης
ἀλλ' οὗτος μὲν πρότερον γέγονε πρὶν τὸ ψήφισμα γενέσθαι
ὥστ' οὐχὶ δέος μή σε φιλήσῃ. βλ. δεινὸν μέντ' ἂν ἐπεπόνθην
τὴν γῆν δὲ τίς ἔσθ' ὁ γεωργήσων; πρ. οἱ δοῦλοι, σοὶ δὲ μελήσει
ὅταν ᾖ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον λιπαρῶς χωρεῖν ἐπὶ δεῖπνον.

βλ. περὶ δ' ἱματίων τίς πόρος ἔσται, καὶ γὰρ τοῦτ' ἔστιν ἐρέσθαι.
πρ. τὰ μὲν ὄνθ' ὑμῖν, πρῶτον ὑπάρξει, τὰ δὲ λοίφ' ἡμεῖς ὑφανοῦμεν.
βλ. ἓν ἔτι ζητῶ πῶς ἤν τις ὄφλῃ παρὰ τοῖς ἄρχουσι δίκην τῳ
    πόθεν ἐκτίσει ταύτην, οὐ γὰρ τῶν κοινῶν γ' ἐστὶ δίκαιον.
πρ. ἀλλ' οὐδὲ δίκαι πρῶτον ἔσονται. βλ. τουτὶ πόσους ἐπιτρίψει.
πρ. κἀγὼ ταύτην γνώμην ἐθέμην. τοῦ γὰρ τάλαν οὕνεκ' ἔσονται.
βλ. πολλῶν οὕνεκεν νὴ τὸν ἀπόλλω, πρῶτον δ' ἑνὸς εἵνεκα δήπου
    ἤν τις ὀφείλων ἐξαρνῆται. πρ. πόθεν οὖν ἐδάνεισ' ὁ δανείσας;
    ἐν τῷ κοινῷ πάντων ὄντων, κλέπτων δήπου 'στ' ἐπίδηλος.
βλ. νὴ τὴν δήμητρ' εὖ γε διδάσκεις. τουτὶ τοίνυν φρασάτω μοι
    τῆς αἰκίας οἱ κλέπτοντες πόθεν ἐκτίσουσιν, ἐπειδὰν
    εὐωχηθέντες ὑβρίζωσι, τοῦτο γὰρ οἶμαί σ' ἀπορήσειν.
πρ. ἀπὸ τῆς μάζης ἧς σιτεῖται, ταύτην γὰρ ὅταν τις ἀφαιρῇ
    οὐχ ὑβριεῖται φαύλως οὕτως τῇ γαστρὶ κολασθείς.
βλ. οὐδ' αὖ κλέπτης οὐδεὶς ἔσται. πρ. πῶς γὰρ κλέψαιμι τὸ μαυτοῦ
βλ. οὐδ' ἀποδύσουσ' ἆρα τῶν νυκτῶν. πρ. οὐκ ἢν οἴκοι γε καθεύδῃς,
    οὐδ' ἤν γε θύραζ' ὥσπερ πρότερον, βίοτος γὰρ πᾶσιν ὑπάρξει,
    ἢν δ' ἀποδύῃ γ' αὐτὸς δώσει, τί γὰρ αὐτῷ πρᾶγμα μάχεσθαι,
    ἕτερον γὰρ ἰὼν ἐκ τοῦ κοινοῦ, κρεῖττον κομιεῖται ἐκείνου.
βλ. οὐδὲ κυβεύσουσ' ἄρ' ἄνθρωποι. πρ. περὶ τοῦ γὰρ τοῦτο ποιήσει.
βλ. τὴν δὲ δίαιταν τίνα ποιήσεις. πρ. κοινὴν πᾶσι, τὸ γὰρ ἄστυ
    μίαν οἴκησίν φημι ποιήσειν συρρήξασ' εἰς ἓν ἅπαντα
    ὥστε βαδίζειν ὡς ἀλλήλους. βλ. τὸ δὲ δεῖπνον ποῦ παραθήσεις
πρ. τὰ δικαστήρια καὶ τὰς στοιὰς, ἀνδρῶνας πάντα ποιήσω.
βλ. τὸ δὲ βῆμα, τί σοι χρήσιμον ἔσται; πρ. τοὺς κρατῆρας καταθήσω
    καὶ τὰς ὑδρείας καὶ ῥαψῳδεῖν ἔσται τοῖς παιδαρίοισι
    τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμῳ, κεἴ τις δειλὸς γεγένηται
    ἵνα μὴ δειπνῶσ' αἰσχυνόμενοι. βλ. νὴ τὸν ἀπόλλω χάριέν γε
    τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ τρέψεις; πρ. εἰς τὴν ἀγορὰν καταθήσω

καὶ τὰ στήσασα παρ᾽ ἁρμοδίῳ κληρώσω πάντας ἕως ἂν
εἰδὼς ὁ λαχὼν ἀπίῃ χαίρων ἐν ὁποίῳ γράμματι δειπνεῖ,
καὶ κηρύξει τοὺς ἐκ τοῦ βῆτ᾽ ἐπὶ τὴν στοιὰν ἀκολουθεῖν,
τὴν βασίλειον δειπνήσοντας, τὸ δὲ θῆτ᾽ ἐς τὴν παραταύτην,
τοὺς δ᾽ ἐκ τοῦ κάππ᾽ εἰς τὴν στοιὰν χωρεῖν τὴν ἀλφιτόπωλιν,
ἵνα κάπτωσι βλ. μὰ δί᾽ ἀλλ᾽ ἵν᾽ ἐκεῖ δειπνῶσιν ὅτῳ δὲ τὸ γράμ
μὴ ᾿ξελκυσθῇ καθ᾽ ὃ δειπνήσει, τούτους ἀπελῶσιν ἅπαντες. (μα
πρ. ἀλλ᾽ οὐκ ἔσται τοῦτο παρ᾽ ἡμῖν,
πᾶσι γὰρ ἄφθονα πάντα παρέξομεν,
ὥστε μεθυσθεὶς αὐτῷ στεφάνῳ
πᾶς τις ἄπεισι τὴν δᾷδα λαβὼν,
αἱ δὲ γυναῖκες κατὰ τὰς διόδους
προσπίπτουσαι τοῖς ἀπὸ δείπνου,
τάδε λέξουσιν, δεῦρο παρ᾽ ἡμᾶς,
ἐνθάδε μεῖραξ ἔσθ᾽ ὡραία
παρ᾽ ἐμοὶ δ᾽ ἑτέρα φήσει τις ἄνω
θ᾽ ἐξ ὑπερῴου καὶ καλλίστη,
καὶ λευκοτάτη, πρότερον μέντοι
δεῖ σε καθεύδειν αὐτῆς παρ᾽ ἐμοὶ,
τοῖς δ᾽ εὐπρεπέσιν ἀκολουθοῦντες
καὶ μειρακίοις οἱ φαυλότεροι
τοιάδ᾽ ἐροῦσιν, ποῖ θεῖς οὗτος,
πάντως οὐδὲν δράσεις ἐλθὼν,
τοῖς γὰρ σιμοῖς καὶ τοῖς αἰσχροῖς
ἐψήφισται προτέροις βινεῖν
ὑμᾶς δὲ τέως θεία λαβόντας διφόρου συκῆς
ἐν τοῖς προθύροις δέφεσθαι
φέρε νυν φράσον μοι ταῦτ᾽ ἀρέσκει σφῷν. βλ. πάνυ.
πρ. βαδιστέον ἄρ᾽ ἐστὶν εἰς ἀγορὰν ἐμοὶ

ἵν᾽ ἀποδέχωμαι τὰ προσιόντα χρήματα
λαβοῦσα κηρύκαιναν εὔφωνόν τινα,
ἐμὲ γὰρ ἀνάγκη ταῦτα δρᾶν ᾑρημένην
ἄρχειν, καταστῆσαί τε τὰ ξυσσίτια
ὅπως ἂν εὐωχῆσθε πρῶτον σήμερον.
βλ. ἤδη γὰρ εὐωχησόμεθα. πρ. φήμ᾽ ἐγώ
ἔπειτα τὰς πόρνας καταπαῦσαι βούλομαι
ἁπαξαπάσας. βλ. ἵνα τί. πρ. δῆλον τοῦτο τί,
ἵνα τῶν νέων ἔχωσιν αὗται τὰς ἀκμὰς,
καὶ τάς γε δούλας, οὐχὶ δεῖ κοσμουμένας
τὴν τῶν ἐλευθέρων ὑφαρπάζειν κύπριν
ἀλλὰ παρὰ τοῖς δούλοισι κοιμᾶσθαι μόνον,
κατωνάκῃ τὸν χοῖρον ἀποτετιλμένας.
βλ. φέρε νῦν ἐγώ σοι παρακολουθῶ πλησίον,
ἵν᾽ ἀποβλέπωμαι καὶ λέγωσί μοι ταδὶ,
τὸν τῆς στρατηγοῦ τοῦτον οὐ θαυμάζετε.
πρ. ἐγὼ δ᾽ ἵν᾽ εἰς ἀγοράν γε τὰ σκεύη φέρω,
προχειριοῦμαι κἀξετάσω τὴν οὐσίαν.
αἰ. χώρει σὺ δεῦρο κιναχύρα καλὴ καλῶς
τῶν χρημάτων θύραζε πρώτη τῶν ἐμῶν,
ὅπως ἂν ἐντετριμμένη κανηφορῇς
πολλοὺς κάτω δὴ θυλάκους στρέψασ᾽ ἐμοὺς,
ποῦ 'σθ᾽ ἡ διφροφόρος, ἡ χύτρα δεῦρ᾽ ἔξιθι
νὴ Δία μέλαινά γ᾽ οὐδ᾽ ἂν εἰς τὸ φάρμακον
ἕψουσ᾽ ἔτυχες ᾧ Λυσικράτης μελαίνεται,
ἵστω παρ᾽ αὐτὴν δεῦρ᾽ ἴθι κομμώτρια
φέρε δεῦρο ταύτην τὴν ὑδρίαν, ὑδριαφόρε
ἐνταῦθα, σὺ δὲ δεῦρ᾽ ἡ κιθαρῳδὸς, ἔξιθι
πολλάκις ἀναστήσασά μ᾽ εἰς ἐκκλησίαν

ἀωρὶ νυκτῶν διὰ τὸν ὄρθριον νόμον
ὁ τὴν σκάφην λαβὼν, προΐτω τὰ κηρία
κόμιζε τοὺς θαλλοὺς καὶ καθίση πλησίον,
καὶ τρίποδ' ἐξένεγκε καὶ τὴν λήκυθον,
τὰ χυτρίδι' ἤδη καὶ τὸν ὄχλον ἀφίετε.
φε. ἐγὼ καταθήσω τἀμά; κακοδαίμων ἄρα
αν. ἔσομαι καὶ νοῦν ὀλίγον κεκτημένος
μὰ τὸν ποσειδῶ γ' οὐδέποτ' ἀλλὰ βασανιῶ,
πρώτιστον αὐτὰ πολλάκις καὶ σκέψομαι
οὐ γὰρ τὸν ἐμὸν ἱδρῶτα καὶ φειδωλίαν
οὐδὲν πρὸς ἔπος ἀνοήτως ἐκβαλῶ,
πρὶν ἐκπύθομαι πᾶν τὸ πρᾶγμ' ὅπως ἔχει,
οὗτος, τί τὰ σκευάρια ταυτὶ βούλεται,
πότερον μετοικιζόμενος ἐξενήνοχας
αὐτ' ἢ φέρεις ἐνέχυρα θήσων; αν. οὐδαμῶς.
φε. τί δῆτ' ὡδὶ στοίχου 'στὶν οὕτως οὔτι μὴ
ἱέρωνι τῷ κήρυκι πομπὴν πέμπετε.
αν. μὰ δί' ἀλλ' ἀποφέρειν αὐτὰ μέλλω τῇ πόλει,
εἰς τὴν ἀγορὰν κατὰ τοὺς δεδογμένους νόμους.
φε. μέλλεις ἀποφέρειν. αν. πάνυ γε. φε. κακοδαίμων ἄρ' εἶ
νὴ τὸν δία τὸν σωτῆρα. αν. πῶς; φε. πῶς ῥᾳδίως.
αν. τί δ' οὐχὶ πειθαρχεῖν με τοῖς νόμοισι δεῖ.
φε. ποίοισιν ὦ δύστηνε; αν. τοῖς δεδογμένοις.
φε. δεδογμένοισιν, ὡς ἀνόητος ἦσθ' ἄρα.
αν. ἀνόητος. φε. οὐ γὰρ ἠλιθιώτατος μὲν οὖν,
ἁπαξαπάντων. αν. ὅτι τὸ ταττόμενον ποιῶ;
τὸ ταττόμενον γὰρ δεῖ ποιεῖν τὸν σώφρονα,
μάλιστα πάντων. φε. τὸν μὲν οὖν ἀβέλτερον.
αν. σὺ δ' οὐ καταθεῖναι διανοεῖ. φε. φυλάξομαι,

πρὶν ἂν γ' ἴδω τὸ πλῆθος ὅτι βουλεύεται.
ἀν. τί γὰρ ἄλλο γ' ἢ φέρειν παρεσκευασμένοι
τὰ χρήματ' εἰσίν. φει. ἀλλ' ἰδὼν ἐπιθόμην.
ἀν. λέγουσι γοῦν ἐν ταῖς ὁδοῖς. φει. λέξουσι γάρ.
ἀν. καὶ φασὶν οἴσειν ἀράμενοι. φει. φήσουσι γάρ.
ἀν. ἀπολεῖς ἀπιστῶν πάντ'. φει. ἀπιστήσουσι γάρ.
ἀν. ὁ Ζεύς σ' ἐπιτρίψειεν. φει. ἐπιτρίψουσι γάρ.
οἴσειν δοκεῖς τιν; ἀν. ὅστις αὐτῶν νοῦν ἔχει.
φει. οὐ γὰρ πάτριον τοῦτ' ἐστίν. ἀν. ἀλλὰ λαμβάνειν
ἡμᾶς μόνον δεῖ; φει. νὴ δία καὶ γὰρ οἱ θεοί.
γνώσει δ' ἀπὸ τῶν χειρῶν τε, καὶ τἀγαλμάτων.
ὅταν γὰρ εὐχώμεσθα διδόναι τἀγαθά,
ἕστηκεν ἐκτείνοντα τὴν χεῖρ' ὑπτίαν
οὐχ ὥς τι δώσοντ', ἀλλ' ὅπως τι λήψεται.
ἀν. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, ἔα με τὸν προὔργου τι δρᾶν
ταυτὶ γάρ ἐστι συνδετέα ποῦ μοὖσθ' ἱμάς.
φει. ὄντως γὰρ οἴσεις. ἀν. ναὶ μὰ δία, καὶ δὴ μὲν οὖν
τωδὶ ξυνάπτω τὼ τρίποδε. φει. τῆς μωρίας,
τὸ μὴ δὲ περιμείναντα τοὺς ἄλλους ὅτι
δράσουσιν, εἶτα τηνικαῦτ' ἤδη. ἀν. τί δρᾶς;
φει. ἐπαναμένειν, ἔπειτα διατρίβειν ἔτι.
ἀν. ἵνα δὴ τί. φει. σεισμὸς εἰ γένοιτο πολλάκις
ἢ πῦρ ἀπότροπον, ἢ διάξειεν γαλῆ,
παύσαιντ' ἂν εἰσφέροντες, ὦμβρόντητε σύ.
ἀν. χαρίεντα γοῦν πάθοιμ' ἂν εἰ μὴ 'χοιμ' ὅποι,
ταῦτα καταθείμην. φει. μὴ γὰρ οὐ λάβοις ὅποι
θάρρει καταθήσεις κἂν ἔνης ἔλθης. ἀν. τιή.
φει. ἐγᾦδα, τούτους χειροτονοῦντας μὲν ταχὺ
ἅττ' ἂν δὲ δόξῃ, ταῦτα πάλιν ἀρνουμένους.

ἀν. εἴσουσι ὦ τᾶν. φει. ἐὰν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;
ἀν. ἀμέλει κομιοῦσι. φει. ἐὰν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;
ἀν. μαχούμεθ' αὐτοῖς. φει. ἐὰν δὲ κρείττους ὦσι, τί;
ἀν. ἄπειμ' ἐάσας. φει. ἐὰν δὲ πωλῶσ' αὐτὰ, τί;
ἀν. διαρραγείης. φει. ἐὰν διαρραγῶ δὲ, τί;
ἀν. καλῶς ποιήσεις. φει. σὺ δ' ἐπιθυμήσεις φέρειν.
ἀν. ἔγωγε, καὶ γὰρ τοὺς ἐμαυτοῦ γείτονας
ὁρῶ φέροντας. φει. πάνυ γ' ἂν οὖν ἀντισθένης
αὔτ' εἰσενέγκαι, πολὺ γὰρ ἐμμελέστερον,
πρότερον χέσαι, πλεῖν, ἢ τριάκονθ' ἡμέρας.
ἀν. οἴμωζε. φει. καλλίμαχος δ' ὁ χοροδιδάσκαλος
αὐτοῖσιν ἐσοίσει πλεῖον καλλίου.
ὥνθρωπος οὗτος ἀποβαλεῖ τὴν οὐσίαν.
ἀν. δεινά γε λέγεις. φει. τί δεινὸν ὥσπερ οὐχ ὁρῶν
αἰεὶ τοιαῦτα γιγνόμενα ψηφίσματα;
οὐκ οἶσθ' ἐκεῖν' οὔδοξε τὸ περὶ τῶν ἁλῶν.
ἀν. ἔγωγε. φει. τοὺς χαλκοῦς δ' ἐκείνους ἡνίκα
ἐψηφισάμεσθ' οὐκ οἶσθα. ἀν. καὶ κακόν γέ μοι
τὸ κόμμ' ἐγένετ' ἐκεῖνο, πωλῶν γὰρ βότρυς,
μεστὴν ἀπῆρα τὴν γνάθον χαλκῶν ἔχων,
κἄπειτ' ἐχώρουν ἐς ἀγορὰν ἐπ' ἄλφιτα
ἔπειθ' ὑπέχοντος ἄρτι μου τὸν θύλακον
ἀνέκραγ' ὁ κῆρυξ μὴ δέχεσθαι μηδένα
χαλκοῦν τὸ λοιπὸν, ἀργύρῳ γὰρ χρώμεθα.
φει. τὸ δ' ἔναγχος οὐχ ἅπαντες ὠμνύμεν
τάλαντ' ἔσεσθαι πεντακόσια τῇ πόλει
τῆς τεσσαρακοστῆς, ἣν ἐπόρισ' εὐριπίδης
κεὐθὺς κατεχρύσου πᾶς ἀνὴρ εὐριπίδην.
ὅτε δ' ἢ δ' ἀνασκοπουμένοις ἐφαίνετο

ὁ διὸς κόρινθος καὶ τὸ πρᾶγμ' οὐκ ἤρεσεν
πάλιν κατεπίττου πᾶς ἀνὴρ εὐριπίδην.
ἀν. οὐ ταυτὸν ὦ τᾶν, τότε μὲν ἡμεῖς ἤρχομεν
νῦν δ' αἱ γυναῖκες. φει. ἅς γ' ἐγὼ φυλάξομαι
νὴ τὸν ποσειδῶ μὴ κατουρήσωσί μου.
ἀν. οὐκ οἶδ' ὅτι ληρεῖς, φέρε σοι τἀνάφορον ὁ παῖς.
κη. ὦ πάντες ἀστοὶ, νῦν γὰρ οὕτω ταῦτ' ἔχει,
χωρεῖτ' ἐπείγεσθ' εὐθὺ τῆς στρατηγίδος
ὅπως ἂν ὑμῖν ἡ τύχη κληρουμένοις
φράσῃ καθ' ἕκαστον ἄνδρ' ὅποι δειπνήσετε
ὡς αἱ τράπεζαί γ' εἰσὶν ἐπινενασμέναι
ἀγαθῶν ἁπάντων καὶ παρεσκευασμέναι
κλίναι τε σισυρῶν καὶ δαπίδων νενασμέναι
κρατῆρα συγκιρνᾶσιν αἱ μυροπώλιδες
ἑστῶσ' ἐφεξῆς, τάτε μάχη ῥιπίζεται,
λαγῷ' ἀναπηγνύασι, πόπανα πέττεται,
στέφανοι πλέκονται, φρύγονται τραγήματα
χύτρας ἔτνους ἕψουσιν αἱ νεώταται,
σμοῖος δ' ἐν αὐταῖς ἱππικὴν στολὴν ἔχων
τὰ τῶν γυναικῶν διακαθαίρει τρύβλια,
γέρων δὲ χωρεῖ χλανίδα καὶ κονίποδα
ἔχων, καχάζων μεθ' ἑτέρου νεανίου,
ἐμβὰς δὲ κεῖται καὶ τρίβων ἐρριμμένος,
πρὸς ταῦτα χωρεῖθ' ὡς τὴν μᾶζαν φέρων
ἕστηκεν, ἀλλὰ τὰς γνάθους διοίγνυτε.
ἀν. οὔκουν βαδιοῦμαι δῆτα. τί γὰρ ἕστηκ' ἔχων
ἐνταῦθ' ἐπειδὴ ταῦτα τῇ πόλει δοκεῖ.
κή. καὶ ποῖ βαδιεῖ σὺ μὴ καταθεὶς τὴν οὐσίαν;
ὁμ. ἐπὶ δεῖπνον. κή. οὐ δῆτ' ἤν γ' ἐκείναις νοῦς ἐνῇ

πρίν γ' ἀπενείκῃς. ὁμ. ἀλλ' ἀποίσω. κή. ὁπηνίκα.
ὁμ. οὐ τοὐμὸν ὦ τᾶν ἐμποδὼν ἔσται. κή. τί δή.
ὁμ. ἑτέροις ἀποίσειν φήμ' ἔθ' ὑστέροις ἐμοῦ.
κή. βαδιεῖ δὲ δειπνήσων ὅμως. ὁμ. τί γὰρ πάθω
τὰ δυνατὰ γὰρ δεῖ τῇ πόλει ξυλλαμβάνειν,
τῶν εὖ φρονούντας. κή. ἢν δὲ κωλύσωσι, τί.
ὁμ. ὁμόσ' εἶμι κύψας. κή. ἢν δὲ μαστιγῶσι, τί.
ὁμ. καλούμεθ' αὐτάς. κή. ἢν δὲ καταγελῶσι, τί.
ὁμ. ἐπὶ ταῖς θύραις ἑστώς. κή. τί δράσεις εἰπέ μοι.
ὁμ. τῶν εἰσφερόντων ἁρπάσομαι τὰ σιτία.
ὁ καταθεὶς βάδιζε τοίνυν ὕστερος, σὺ δ' ὦ Σίκων
καὶ Παρμένων αἴρεσθε τὴν παμπησίαν.
ὁμ. φέρε νῦν ἐγώ σοι ξυμφέρω, ὁ καταθεὶς, μὴ μηδαμῶς,
δέδοικα γὰρ μὴ καὶ παρὰ τῇ στρατηγίδι
ὅταν κατατιθῶ, προσποιῇ τῶν χρημάτων.
ὁμ. νὴ τὸν Δία δεῖ γοῦν μηχανήματός τινος
ὅπως τὰ μὲν ὄντα χρήμαθ' ἕξω, τοῖς δέ γε
τῶν ματτομένων κοινῇ, μεθέξω πως ἐγώ,
ὀρθῶς ἔμοιγε φαίνεται βαδιστέον,
ὁμόσ' ἐστὶ δειπνήσοντα κοὐ μελλητέον.
γρ. τί ποτ' ἄνδρες οὐχ ἥξουσιν, ὥρα δ' ἦν πάλαι
ἐγὼ καταπεπλασμένη ψιμυθίῳ
ἕστηκα καὶ κροκωτὸν ἠμφιεσμένη,
ἀργὸς μινυρμένη τι πρὸς ἐμαυτὴν μέλος,
παίζουσ' ὅπως ἂν περιλάβοιμ' αὐτῶν τινα
παριόντα, Μοῦσαι δεῦρ' ἴτ' ἐπὶ τοὐμὸν στόμα,
μελύδριον εὑροῦσαί τι τῶν Ἰωνικῶν.
ἀλ. νῦν μέν με παρακύψασα προὔφθης ὦ σαπρὰ,
ᾤου δ' ἐρήμας οὐ παρούσης ἐνθάδε

ἐμοῦ φυγήσειν, καὶ προσάξεσθαί τινα
ᾄδουσ', ἐγὼ δ' ἢν τοῦτο δρᾷς, ἀντᾴσομαι,
καὶ γὰρ δι' ὄχλου τοῦτ' ἐστὶ τοῖς θεωμένοις
ὅμως ἔχει τερπνόν τι, καὶ κωμῳδικόν.
γρ. τούτῳ διαλέγου κἀπιχώρησον· σὺ δὲ
φιλοττάριον αὐλητὰ τοὺς αὐλοὺς λαβὼν
ἄξιον ἐμοῦ καὶ σοῦ προσαύλησον μέλος.
γρ. εἴ τις ἀγαθὸν βούλεται
παθεῖν τι, παρ' ἐμοὶ χρὴ καθεύδειν,
οὐ γὰρ ἐν νέαις τὸ σοφὸν ἔ-
νεστιν, ἀλλ' ἐν ταῖς πεπείροις,
οὐδέ τοι στέργειν ἂν ἐθέλοι
μᾶλλον ἢ 'γὼ τὸν φίλον
ᾧ περ ξυνείην, ἀλλ' ἐφ' ἕτερον ἂν ἐπέτοιτο.
νέ. μὴ φθόνει ταῖσι νέαισι
τὸ τρυφερὸν γὰρ ἐμπέφυκε
τοῖς ἁπαλοῖς μηροῖς,
κἀπὶ τοῖς μήλοις ἐπανθεῖ, σὺ δ' ὦ
γραῦ παραλέλεξαι, κἀντέτριψαι τῷ
θανάτῳ μέλημα.
γρ. ἐκπέσοι σου τὸ τρῆμα
τό τ' ἐπίκλιντρον ἀποβάλοις,
βουλομένη σποδεῖσθαι
κἀπὶ τῆς κλίνης ὄφιν εὕροις
καὶ προσελκύσαιο βουλομένη φιλῆσαι.
νέ. αἰ αἶ, τί ποτε πείσομαι, οὐχ ἥκει μου ταῖρος,
μόνη δ' αὐτοῦ λείπομ' ἡ
γάρ μοι μήτηρ, ἄλλῃ βέβηκε
καὶ τἄλλ' οὐδέν με ταῦτα δεῖ λέγειν,

γρ. οὗτος τί κόπτεις, μῶν ἐμὲ ζητεῖς. νέ. πόθεν.
γρ. καὶ τὴν θύραν γ' ἤραττεν. νέ. ἀποθάνοιμ' ἄρα.
γρ. τοῦ δὲ δεόμενος δᾷδ' ἔχων ἐλήλυθας.
νέ. ἀναφλύστιον ζητῶν τιν' ἄνθρωπον. γρ. τίνα.
νέ. οὐ τόν σε βινοῦνθ' ὃν σὺ προσδοκᾷς ἴσως.
γρ. νὴ τὴν ἀφροδίτην ἤν τε βούλῃ γ' ἤν τε μή.
νέ. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τὰς ὑπερεξηκοντέτεις
εἰσάγομεν, ἀλλ' εἰσαῦθις ἀναβεβλήμεθα
τὰς ἐντὸς εἴκοσιν γὰρ ἐκδικάζομεν.
γρ. ἐπὶ τῆς προτέρας ἀρχῆς γε ταῦτ' ἦν ὦ γλύκων,
νυνὶ δὲ πρῶτον εἰσάγειν ἡμᾶς δοκεῖ.
νέ. τῷ βουλομένῳ γε κατὰ τὸν ἐν παιτοῖς νόμον.
γρ. ἀλλ' οὐδὲ δειπνεῖς κατὰ τὸν ἐν παιτοῖς νόμον.
νέ. οὐκ οἶδ' ὅτι λέγεις, τήνδε δή μοι κρουστέον.
γρ. ὅταν γε κρούσῃς τὴν ἐμὴν πρῶτον θύραν.
νέ. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ κρησέραν αἰτούμεθα.
γρ. οἶδ' ὅτι φιλοῦμαι, νῦν δὲ θαυμάζεις ὅτι
θύραισι μ' ηὗρες, ἀλλὰ πρόσαγε τὸ στόμα.
νέ. ἀλλ' ὦ μέλ' ὀρρωδῶ τὸν ἐραστήν σου. γρ. τίνα.
νέ. τὸν τῶν γραφέων ἄριστον. γρ. οὗτος δ' ἔστι τίς.
νέ. ὃς τοῖς νεκροῖσι ζωγραφεῖ τὰς ληκύθους
ἀλλ' ἄπιθ' ὅπως μή σ' ἐπὶ θύραισιν ὄψεται.
γρ. οἶδ' οἶδ' ὅτι βούλει. νέ. καὶ γὰρ ἐγώ σε νὴ δία.
γρ. μὰ τὴν ἀφροδίτην ἥ μ' ἔλαχε κληρουμένη
μὴ 'γώ σ' ἀφήσω. νέ. παραφρονεῖς ὦ γρᾴδιον.
γρ. ληρεῖς ἐγὼ δ' ἄξω σ' ἐπὶ τἀμὰ στρώματα.
νέ. τί δῆτα κρεάγρας τοῖς κάδοις ὠνοίμεθ' ἄν
ἐξὸν καθέντα γρᾴδιον τοιουτονὶ,
ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κάδους ξυλλαμβάνειν.

γρ. μὴ σκῶπτέ μ' ὦ τάλαν, ἀλλ' ἕπου δεῦρ' ὡς ἐμέ.
νέ. ἀλλ' οὐκ ἀνάγκη μοὐστὶν, εἰ μὴ τῶν ἐμῶν
τὴν πεντακοσιοστὴν κατέθηκας τῇ πόλει.
γρ. νὴ τὴν ἀφροδίτην, δεῖ σε μέντοι γ' ὡς ἐγὼ,
τοῖς τηλικούτοις ξυγκαθεύδουσ' ἥδομαι.
νέ. ἐγὼ δὲ ταῖς γε τηλικαύταις ἄχθομαι
κοὐκ ἂν πιθοίμην οὐδέποτ'. γρ. ἀλλὰ νὴ δία
ἀναγκάσει τουτί σε. νέ. τοῦτο δ' ἔστι τί.
γρ. ψήφισμα καθ' ὅ σε δεῖ βαδίζειν ὡς ἐμέ.
νέ. λέγ' αὐτὸ τί ποτε κἄστι. γρ. καὶ δή σοι λέγω
ἔδοξε ταῖς γυναιξὶν, ἢν ἀνὴρ νέος
νέας ἐπιθυμῇ, μὴ σποδεῖν αὐτὴν, πρὶν ἂν
τὴν γραῦν προκρούσῃ πρῶτον, ἢν δὲ μὴ θέλῃ
πρότερον προκρούειν, ἀλλ' ἐπιθυμῇ τῆς νέας
ταῖς πρεσβυτέραις γυναιξὶν ἔστω τὸν νέον
ἕλκειν ἀνατεὶ λαβομένας τοῦ παττάλου.
νέ. οἴμοι προκρούστης τήμερον γενήσομαι.
γρ. τοῖς γὰρ νόμοις τοῖς ἡμετέροισι πειστέον.
νέ. τί δ' ἢν ἀφαιρῆταί μ' ἀνὴρ τῶν δημοτῶν
ἢ τῶν φίλων ἐλθόντες. γρ. ἀλλ' οὐ κύριος
ὑπὲρ μέδιμνον ἔστ' ἀνὴρ οὐδεὶς ἔτι.
νέ. ἐξωμοσία δ' οὐκ ἔστιν. γρ. οὐ γὰρ δεῖ στροφῆς.
νέ. ἀλλ' ἔμπορος εἶναι σκήψομαι. γρ. κλάε σύ.
νέ. τί δῆτα χρὴ δρᾶν. γρ. δεῦρ' ἀκολουθεῖν ὡς ἐμέ.
νέ. καὶ ταῦτ' ἀνάγκη μοὔστι. γρ. διομήδειά γε.
νέ. ὑποστόρεσαι, νῦν πρῶτα τῆς ὀριγάνου
καὶ κλήματ' ὑπόθου συγκλάσασα τέτταρα
καὶ ταινίωσαι, καὶ παράθου τὰς ληκύθους,
ὕδατός τε κατάθου τοὔστρακον πρὸ τῆς θύρας.

ἀλλ' ὦ μαῖ' ἱκετεύομαι
κάλει τὸν ὀρθαγόραν, ὅπως
σαυτῆς κατόναι' ἀντιβολῶ σε.
ἤδη τὸν ἀπὸ Ἰωνίας
τρόπον τάλαινα κνησιᾷς
δοκεῖς δέ μοι καὶ λάβδα κατὰ τοὺς λεσβίους
ἀλλ' οὐκ ἄν ποθ' ὑφαρπάσαιο
τὰ μὰ παίγνια, τὴν δ' ἐμὴν
ὥραν οὐκ ἀπολεῖς, οὐδ' ἀπολήψει.
ᾆδ' ὁπόσα βούλει καὶ παράκυφθ' ὥσπερ γαλῆ,
οὐδεὶς γὰρ ὡς σὲ πρότερον εἴσεισ' ἀντ' ἐμοῦ.
οὐκοῦν ἐπ' ἐκφοράν γε; νέ. καινόν γ' ὦ σαπρά.
οὐ δῆτα. νέ. τί γὰρ ἂν, γραῒ καινά τις λέγοι.
οὐ τοὐμὸν ὀδυνήσει σε γῆρας. νέ. ἀλλὰ τί.
ἥγχουσα μᾶλλον καὶ τὸ σὸν ψιμμύθιον.
τί μοι διαλέγει. γρ. σὺ δὲ τί διακύπτεις. νέ. ἐγώ;
ᾄδω πρὸς ἐμαυτὴν ἐπιγένει τῷ μῷ φίλῳ.
σοὶ γὰρ φίλος τίς ἐστιν ἄλλος ἢ γέρης.
δείξει σε καὶ σοί, τάχα γὰρ εἶσιν ὡς ἐμὲ
ὁδὶ γὰρ αὐτός ἐστιν οὐ σοῦ γ' ὦλεθρε
δεόμενος οὐδέν. νέ. νὴ Δί' ὦ φθίνυλλα σὺ
δείξει τάχ' αὐτὸς, ὡς ἔγωγ' ἀπέρχομαι.
κἄγωγ' ἵνα γνῷς ὡς πολύ σου μεῖζον φρονῶ.
εἶθ' ἐξῆν παρὰ τῇ νέᾳ καθεύδειν
καὶ μηδὲν πρότερον διασποδῆσαι,
ἀνάσιμον ἢ πρεσβύτερον, οὐ γὰρ ἀνασχετὸν
τοῦτό γ' ἐλευθέρῳ.
οἰμώζων ἄρα νὴ Δία σποδήσεις,
οὐ γὰρ τἀπὶ χαριξένης τάδ' ἐστὶν

κατὰ τὸν νόμον τοῦτον ποιεῖν
ἐστὶ δίκαιον εἰ δημοκρατούμεθα,
ἀλλ' εἶμι τηρήσουσ' ὅτι καὶ δράσεις ποτέ.
ἀν. εἴθ' ὦ θεοὶ λάβοιμι τὴν καλὴν μόνην
ἐφ' ἣν πεπωκὼς ἔρχομαι πάλιν ποθῶν.
νέ. ἐξηπάτησα τὸ κατάρατον γραΐδιον,
φρούδη γάρ ἐστιν, οἰομένη μ' ἔνδον μενεῖν.
νέ. ἀλλ' οὑτοσὶ γὰρ αὐτὸς οὗ μεμνήμεθα
δεῦρο δὴ, δεῦρο δὴ, φίλον ἐμὸν δεῦρό μοι
πρόσελθε καὶ ξύνευνός μοι
τὴν εὐφροσύνην ὅπως ἔσει, πάνυ γάρ τις ἔρως με δονεῖ
τῶνδε τῶν σῶν βοστρύχων,
ἄτοπος δ' ἔγκειταί μοι τίς πόθος
ὅς με διακναίσας ἔχει
μέθες ἱκνοῦμαί σ' ἔρως, καὶ ποίησον τὸν δ' ἐς εὐνὴν
τὴν ἐμὴν ἱκέσθαι. νέ. δεῦρο δὴ, δεῦρο δὴ καὶ σύ μοι
καταδραμοῦσα τὴν θύραν ἄνοιξον
τήνδ', εἰ δὲ μὴ καταπεσὼν κείσομαι
φίλον, ἀλλ' ἐν τῷ σῷ βούλομαι κόλπῳ
πληκτίζεσθαι μετὰ τῆς σῆς πυγῆς,
κύπρι τί μ' ἐκμαίνεις ἐπὶ ταύτῃ
μέθες ἱκνοῦμαί σ' ἔρως, καὶ ποίησον τήνδ' ἐς εὐνὴν
τὴν ἐμὴν ἱκέσθαι, καὶ ταῦτα μέν μοι μετρίως
πρὸς τὴν ἐμὴν ἀνάγκην εἰρημέν' ἐστὶ, σὺ δέ μοι
φίλτατον ὦ ἱκετεύω
ἄνοιξον ἀσπάζου τε, διά τοι σε πόνους ἔχω,
ὦ χρυσοδαίδαλτον ἐμὸν μέλημα,
κύπριδος ἔρνος, μέλιττα μούσης, χαρίτων θρέμμα τρυφῆς
ἄνοιξον ἀσπάζου με, διά τοι σε πόνους ἔχω. (πρόσωπον,

γρ. ἢ μὴν ἔτ' ὠνήσει σὺ καὶ στεφάνην ἐμοί.
ἐ. νὴ τὸν Δί' ἢν περ γέ που τῶν κηρίνων·
οἶμαι γὰρ εἴσω διαπεσεῖσθαί σ' αὐτίκα.
ἐ. ποῖ τοῦτον ἕλκεις σύ. γρ. τὴν ἐμαυτῆς εἰσάγω.
ἐ. οὐ σωφρονοῦσά γ'· οὐ γὰρ ἡλικίαν ἔχει,
παρά σοι καθεύδειν τηλικοῦτος ὤν, ἐπεὶ
μήτηρ ἂν αὐτῷ μᾶλλον εἴης ἢ γυνή,
ὥστ' εἰ καταστήσεσθε τοῦτον τὸν νόμον,
τὴν γῆν ἅπασαν οἰδιπόδων ἐμπλήσετε.
ὦ παμβδέλυρα, φθονοῦσα τὸν δὲ τὸν νόμον
ἐξηῦρες, ἀλλ' ἐγώ σε τιμωρήσομαι.
νε. νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα κεχάρισαί γέ μοι
ὦ γλυκύτατον τὴν γραῦν ἀπαλλάξασά μου
ὥστ' ἀντὶ τούτων τῶν ἀγαθῶν ἐς ἑσπέραν,
μεγάλην ἀποδώσω καὶ παχεῖάν σοι χάριν.
γρ. αὕτη σύ, ποῖ παραβᾶσα τόνδε τὸν νόμον,
ἕλκεις παρ' ἐμοὶ τῶν γραμμάτων εἰρηκότων
πρότερον καθεύδειν αὐτόν. νε. οἴμοι δείλαιος
πόθεν ἐξέκυψας ὦ κάκιστ' ἀπολουμένη
τοῦτο γὰρ ἐκείνου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον.
γρ. βάδιζε δεῦρο. νε. μηδαμῶς με περιίδης,
ἑλκόμενον ὑπὸ τῆς ἀντιβολῶ σ'. γρ. ἀλλ' οὐκ ἐγώ,
ἀλλ' ὁ νόμος ἕλκει. νε. οὐκ ἐμέ γ' ἀλλ' ἔμπουσά τις
ἐξ αἵματος φλύκταιναν ἠμφιεσμένη.
γρ. ἕπου μαλακίων δεῦρ' ἀνύσας, καὶ μὴ λάλει.
νε. ἴθι νυν ἔασον ἐς ἄφοδον πρώτιστά με
ἐλθόντα θαρρῆσαι πρὸς ἐμαυτόν, εἰ δὲ μὴ
αὐτοῦ τι δρῶντα πυρρὸν ὄψει μ' αὐτίκα,
ὑπὸ τοῦ δέους. γρ. θάρρει βάδιζ' ἔνδον χεσεῖ.

νε. δέδοικα κἀγὼ μὴ πλέον ἢ βούλομαι
ἀλλ' ἐγγυητάς σοι καταστήσω δύο,
ἀξιόρχρως. γρ. μή μοι κάθιστη. ἀλ. ποῖ σὺ, ποῖ
χωρεῖς μετ' αὐτῆς. νε. οὐκ ἔγωγ' ἀλλ' ἕλκομαι
ἀτὰρ εἴτις εἶ γε πολλ' ἀγαθὰ γένοιτό σοι
ὅτι μ' οὐ περιεῖδες ὧδ' ἐπιτριβέντ', ὦ ἡράκλεις
ὦ πᾶνες, ὦ κορύβαντες, ὦ διοσκόρω
τοῦτ' αὖ πολὺ τούτου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον,
ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἔστ' ἀντιβολῶ τουτί ποτε,
πότερον πίθηκος ἀνάπλεως ψιμυθίου,
ἢ γραῦς ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν νεκρῶν.
ἀλ. γρ. μὴ σκῶπτέ μ' ἀλλὰ δεῦρ' ἕπου. γρ. δευρὶ μὲν οὖν
ὡς οὐκ ἀφήσω σ' οὐδέποτε. ἀλ. γρ. οὐδὲ μὴν ἐγώ.
νε. διασπάσεσθέ μ' ὦ κακῶς ἀπολούμεναι.
γρ. ἐμοὶ γὰρ ἀκολουθεῖν σ' ἔδει κατὰ τὸν νόμον.
ἀλ. γ. οὐκ ἢν ἑτέρα γε γραῦς ἔτ' αἰσχίων φανῇ.
νε. ἢν οὖν ὑφ' ὑμῶν πρῶτον ἀπόλωμαι κακῶς,
φέρε πῶς ἐπ' ἐκείνην τὴν καλὴν ἀφίξομαι.
γρ. αὐτὸς σκόπει σὺ, τάδε δέ σοι ποιητέον.
νε. ποτέρας ποτέρας οὖν κατελάσας ἀπαλλαγῶ.
γρ. οὐκ οἶσθα βαδιεῖ δεῦρο. νε. ἀφέτω νύν μ' αὑτηί.
ἀλ. γ. δευρὶ μὲν οὖν ἴθ' ὡς ἐμέ. νε. ἢν ἡδί γ' ἀφῇ.
γρ. ἀλλ' οὐκ ἀφήσω μὰ δία σε. ἀλ. οὐδὲ μὴν ἐγώ.
νε. χαλεπαί γ' ἂν ἦστε γενόμεναι πορθμῆς. γρ. τιή.
νε. ἕλκουτε τοὺς πλωτῆρας ἂν ἀπεκναίετε.
γρ. σιγῇ βάδιζε δεῦρο. ἀλ. μὰ δί' ἀλλ' ὡς ἐμέ.
νε. τουτὶ τὸ πρᾶγμα κατὰ τὸ καννώνου σαφῶς
ψήφισμα βινεῖν δεῖ με διαλελημμένον,
πῶς οὖν δικωπεῖν ἀμφοτέρας δυνήσομαι.

καλῶς ἐπειδὰν καταφάγῃς βολβῶν χύτραν.
οἴμοι κακοδαίμων ἐγγὺς ἤδη τῆς θύρας
ἑλκόμενός εἰμι. ἀλ. ἀλλ' οὐδὲν ἔσται σοι πλέον
ξυνεσπεσοῦμαι γὰρ μετὰ σοῦ. νε. μὴ πρὸς θεῶν
ἑνὶ γὰρ ξυνέχεσθαι κρεῖττον ἢ δυεῖν κακοῖν.
νὴ τὴν ἑκάτην, ἐάν τε βούλῃ γ' ἤν τε μή.
ὦ τρισκακοδαίμων, εἰ γυναῖκα δεῖ σαπρὰν
βινεῖν ὅλην τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν,
κἄπειτ' ἐπειδὰν τῆσδ' ἀπαλλαγῶ πάλιν
φρύνην ἔχουσαν λήκυθον πρὸς ταῖς γνάθοις
ἆρ' οὐ κακοδαίμων εἰμὶ, βαρυδαίμων μὲν οὖν,
νὴ τὸν δία τὸν σωτῆρ' ἀνὴρ καὶ δυστυχὴς,
ὅστις τοιούτοις θηρίοις συνείξομαι
ὅμως δ' ἐάν τι πολλάκις πάθω,
ὑπὸ ταῖνδε ταῖν κασαλβάδοιν δεῦρ' ἐς πλέων,
θάψαι μ' ἐπ' αὐτῷ τῷ στόματι τῆς ἐσβολῆς
καὶ τῶν ἄνωθεν ἐπὶ πολλῆς τοῦ σήματος,
ζῶσαν καταπιττώσαντες, εἶτα τὼ πόδε
μολυβδοχοήσαντες κύκλῳ περὶ τὰ σφυρὰ,
ἄνω 'πιθεῖναι πρόφασιν ἀντὶ ληκύθου.
ὦ μακάριος μὲν δῆμος, εὐδαίμων δ' ἐγὼ
αὐτή τέ μοι δέσποινα μακαριωτάτη,
ὑμεῖς δ' ὅσαι πάρεστ' ἐπὶ ταῖς θύραις,
οἱ γείτονές γε πάντες οἱ τῶν δημοτῶν,
ἐγώ τε πρὸς τούτοισιν ἡ διάκονος,
ἥτις μεμύρωμαι τὴν κεφαλὴν μυρώμασιν
ἀγαθοῖσιν ὦ ζεῦ. πολὺ δ' ὑπερπέπαικεν αὖ
τούτων ἁπάντων τὰ θάσι' ἀμφορείδια,
ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ ἐμμενεῖ πολὺν χρόνον
τὰ δ' ἄλλ' ἀπανθήσαντα πάντα πέπτατο,

ὥστ' ἐστὶ πολὺ δὴ βέλτιστα, πολὺ δῆτ' ὦ θεοί,
κέρασον ἄκρατον, εὐφρανεῖ τὴν νύχθ' ὅλην
ἐκλεγομένας ὅτι ἂν μάλιστ' ὀσμὴν ἔχῃ,
ἀλλ' ὦ γυναῖκες φράσατέ μοι τὸν δεσπότην
τὸν ἄνδρ' ὅπου 'στὶ τῆς ἐμῆς κεκτημένης.
χο. αὐτοῦ μένουσ' ἡμῖν γὰρ ἐξευρεῖν δοκεῖς.
θε. μάλισθ' ὁδὶ γὰρ ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχεται,
ὦ δέσποτ' ὦ μακάριε καὶ τρισόλβιε.
δε. ἐγώ. θε. σὺ μέντοι νὴ Δί' ὥς γ' οὐδεὶς ἀνήρ
τίς γὰρ γένοιτ' ἂν μᾶλλον ὀλβιώτερος
ὅστις πολιτῶν πλεῖον ἢ τρισμυρίων,
ὄντων τὸ πλῆθος, οὐ δεδείπνηκας μόνος.
χο. εὐδαιμονικόν γ' ἄνθρωπον εἴρηκας σαφῶς.
θε. ποῖ ποῖ βαδίζεις. δε. ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχομαι.
θε. νὴ τὴν Ἀφροδίτην πολύ γ' ἁπάντων ὕστατος,
ὅμως δ' ἐκέλευε συλλαβοῦσαν μ' ἡ γυνὴ
ἄγειν σε, καὶ τασδὶ μετὰ σοῦ τὰς μείρακας
οἶνος δὲ χῖός ἐστι περιλελειμμένος
καὶ τἄλλ' ἀγαθὰ πρὸς ταῦτα μὴ βραδύνετε,
καὶ τῶν θεατῶν εἴτις εὔνους τυγχάνει,
καὶ τῶν κριτῶν εἰ μήτις ἑτέρωσε βλέπει,
ἴτω μεθ' ἡμῶν, πάντα γὰρ παρέξομεν,
οὐκοῦν ἅπασι δῆτα γενναίως ἐρεῖς
καὶ μὴ παραλείψῃς μηδὲν, ἀλλ' ἐλευθέρως
καλεῖν γέροντα μειράκιον παιδίσκον, ὡς
τὸ δεῖπνον αὐτοῖς ἔστ' ἐπεσκευασμένον,
ἁπαξάπασιν, ἢν ἀπίωσιν οἴκαδε,
ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον, ἤδη 'πείξομαι
ἔχουσά τοι καὶ δᾷδα ταυτηνὶ καλῶς,
τί δῆτα διατρίβεις ἔχων, ἀλλ' οὐκ ἄγεις

τασδὶ λαβὼν, σὺ δ᾽ ὅσω δὲ καὶ ταβαίνεις, ἐγὼ
ἐπάσομαι μέλος τι μελοδειπνικὸν,
σμικρὸν δ᾽ ὑποθέσθαι τοῖς κριταῖσι βούλομαι
τοῖς σοφοῖσι μὲν τῶν σοφῶν μεμνημένοις κρίνειν ἐμὲ
τοῖς γελῶσι δ᾽ ἡδέως, διὰ τὸν γέλων κρίνειν ἐμὲ
σχεδὸν ἅπαντας οὖν κελεύω δηλαδὴ κρίνειν ἐμὲ
μὴ δὲ τὸν κλῆρον γενέσθαι μηδὲν ἡμῖν αἴτιον,
ὅτι προείληχ᾽ ἀλλ᾽ ἅπαντα ταῦτα χρὴ μεμνημένοις
μὴ ᾽πιορκεῖν, ἀλλὰ κρίνειν τοὺς χοροὺς ὀρθῶς ἀεὶ,
μὴ δὲ ταῖς κακαῖς ἑταίραις τόν γε τρόπον προσεικέναι
αἳ μόνον μνήμην ἔχουσι τῶν τελευταίων ἀεὶ,
ὢ ὢ ὥρα δὴ φίλαι
γυναῖκες εἴπερ μέλλομεν τὸ χρῆμα δρᾶν
ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὑπανακινεῖν, κρητικῶς οὖν τὼ πόδε
καὶ σὺ κίνει. ἡμ. τοῦτο δρῶ. καὶ τάσδε νῦν λαγαρὰς
τοῖν σκελίσκοιν τὸν ῥυθμὸν τάχα γὰρ ἔπεισι
λοπαδοτεμαχοσελαχογαλεο,
κρανιολειψανοδριμυποτριμματο,
σιλφιοπαραομελιτοκατακεχυμενο,
κιχλεπικοσσυφοπεριστερὰ
λεκτρυονοπτεκεφαλλιοκιγκλοπε
λειολαγωοσιραιοβαφητραγανοπτερύγων,
σὺ δὲ ταῦτ᾽ ἀκροασάμενος ταχὺ καὶ ταχέως
λαβὲ τρύβλιον, εἶτα λαβὼν κόνισαι
λέκιθον ἵν᾽ ἐπιδειπνῇς.
ἀλλὰ λαιμάττουσί που
αἴρεσθ᾽ ἄνω, ἰαὶ εὐαί, δειπνήσομεν εὐοῖ εὐαί
εὐαὶ ὡς ἐπὶ νίκῃ εὐαί, εὐαί, εὐαί, εὐαί, εὐαί.

ΤΕΛΟΣ.

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Μνησίλοχος κηδεστὴς εὐριπίδου.

εὐριπίδης.	θεράπων.
ἀγάθων.	χορός.
κήρυξ.	γυνή τις.
ἑτέρα γυνή.	ἑτέρα γυνή.
κλεισθένης.	ἡμιχόριον γυναικῶν.
ἠχώ.	σκύθης.

ΑΡΙΣΤΟΦΑ
ΝΟΥΣ ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ ΜΝΗΣΙΛΟ-
χος κηδεστὴς εὐριπίδου.

Ζεῦ χελιδὼν ἆρά ποτε φανήσεται,
ἀπολεῖ μ' ἀλοῶν ἅνθρωπος ἐξ ἑωθινοῦ
οἷόν τε πρὶν τὸν σπλῆνα κομιδῇ μ' ἐκβαλεῖν,
παρὰ σοῦ πυθέσθαι ποῖ μ' ἄγεις ὦ 'υριπίδη;
εὐ. ἀλλ' οὐκ ἀκούειν δεῖ σε πάνθ' ὅσ' αὐτίκα
ὄψει παρεστώς. μν. πῶς λέγεις, αὖθις φράσον,
οὐ δεῖ μ' ἀκούειν; εὐ. οὐχ ἅ γ' ἂν μέλλῃς ὁρᾶν.
μν. οὐδ' ἆρ' ὁρᾶν δεῖ μ'. εὐ. οὐχ ἅ γ' ἂν ἀκούειν δέῃ.
μν. πῶς μοι παραινεῖς; δεξιῶς μέντοι λέγεις.

οὐ φὴς

οὐ φὴς σὺ χρῆναί μ' οὔτ' ἀκούειν, οὔθ' ὁρᾶν.
χωρὶς γὰρ αὐτοῖν ἑκατέρου 'στιν ἡ φύσις
τοῦ μήτ' ἀκούειν, μήθ' ὁρᾶν; εὐ. εὖ ἴσθ' ὅτι,
μν. πῶς χωρίς; εὐ. οὕτω ταῦτα διεκρίθη τότε,
αἰθὴρ γὰρ ὅτε τὰ πρῶτα διεχωρίζετο,
καὶ ζῷ' ἐν αὑτῷ ξυνετέκνου κινούμενα,
ᾧ μὲν βλέπειν χρὴ πρῶτα μηχανήσατο,
ὀφθαλμὸν ἀντίμιμον ἡλίου τροχῷ
ἀκοῆς δὲ χοάνης ὦτα διετετρήνατο.
μν. διὰ τὴν χοάνην οὖν μήτ' ἀκούω, μήθ' ὁρῶ,
νὴ τὸν δί' ἥδομαί γε τουτὶ προσμαθὼν
οἷόν τί πού 'στιν αἱ σοφαὶ ξυνουσίαι.
εὐ. πόλλ' ἂν μάθοις τοιαῦτα παρ' ἐμοῦ. μν. πῶς δ' ἂν οὖν.
εὐ. πρὸς τοῖς ἀγαθοῖς τούτοισιν ἐξεύροιμ' ὅπως
ἔτι προσμάθοιμι, μὴ χωλὸς εἶναι τὼ σκέλη,
βάδιζε δευρὶ καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν. μν. ἰδού.
εὐ. ὁρᾷς τὸ θύριον τοῦτο. μν. νὴ τὸν ἡρακλέα
οἶμαί γε. εὐ. σίγα νῦν. μν. σιωπῶ τὸ θύριον.
εὐ. ἄκουε. μν. ἀκούσω καὶ σιωπῶ τὸ θύριον.
εὐ. ἐνταῦθ' ἀγάθων ὁ κλεινὸς οἰκῶν τυγχάνει
ὁ τραγῳδοποιός. μν. ποῖος οὗτος ἀγάθων
ἔστιν, τὶς ἀγάθων; μῶν ὁ μέλας ὁ καρτερός.
εὐ. οὐκ ἀλλ' ἕτερός τις οὐχ ἑώρακας πώποτε;
μν. μῶν ὁ δασυπώγων. εὐ. οὐχ ἑώρακας πώποτε;
μν. μὰ τὸν δί' οὔτοι γ' ὥστε, καὶ μέ γ' εἰδέναι,
εὐ. καὶ μὴν βεβίνηκας σύ γ' ἀλλ' οὐκ οἶσθ' ἴσως
ἀλλ' ἐκποδὼν πτήξωμεν ὡς ἐξέρχεται,
θεράπων τις αὐτοῦ πῦρ ἔχων καὶ μυρρίνας
προθυσόμενος ἔοικε τῆς ποιήσεως.

θε. εὔφημος πᾶς ἔστω λεὼς
στόμα συγκλείσας ἐπιδημεῖ γὰρ
θίασος μουσῶν ἔνδον μελάθρων
τῶν δεσποσύνων μελοποιῶν
ἐχέτω δὲ πνοὰς νήνεμος αἰθήρ,
κῦμα δὲ πόντου μὴ κελαδείτω
γλαυκόν. μν. βομβάξ.
εὐ. σίγα, τί λέγεις;
θε. πτηνῶν τε γένη κατακοιμάσθω
θηρῶν τ' ἀγρίων πόδες ὑλοδρόμων
μὴ λυέσθων.
μν. βομβαλοβομβάξ.
θε. μέλλει γὰρ ὁ καλλιεπὴς ἀγάθων
πρόμος ἡμέτερος,
μν. μῶν βινεῖσθαι;
εὐ. τίς ὁ φωνήσας.
μν. νήνεμος αἰθήρ.
θε. δρυόχους τιθέναι δράματος ἀρχάς,
κάμπτει δὲ νέας ἀψῖδας ἐπῶν,
τὰ δὲ τορνεύει, τὰ δὲ κολλομελεῖ
καὶ γνωμοτυπεῖ, κἀντονομάζει,
καὶ κηροχυτεῖ, καὶ γογγυλίζει,
καὶ χοανεύει.
μν. καὶ λαικάζει.
θε. τίς ἀγροιώτας πελάθει θριγκοῖς;
μν. ὃς ἕτοιμος σοῦ τοῦτε ποιητοῦ
τοῦ καλλιεποῦς, τοῦ θριγκοῦ,
γογγυλίσας καὶ συστρέψας
τουτὶ τὸ πέος, χοανεῦσαι,

θε. ἤ που νέος ἀγρὼν ἢ ὑβριστὴς ὦ γέρων;
ευ. ὦ δαιμόνιε τοῦτον μὲν ἔα χαίρειν, σὺ δὲ
ἀγάθωνά μοι δεῦρ', ἐκκάλεσον πάσῃ τέχνῃ.
θε. μηδὲν ἱκέτευ', αὐτὸς γὰρ ἔξεισιν τάχα,
καὶ γὰρ μελοποιεῖν ἄρχεται χειμῶνος οὖν
ὄντος κατακάμπτειν, τὰς στροφὰς οὐ ῥᾴδιον
ἢν μὴ προΐῃ θύραζε πρὸς τὸν ἥλιον.
μν. τί οὖν ἐγὼ δρῶ. ευ. περίμεν' ὡς ἐξέρχεται.
ὦ ζεῦ τί δρᾶσαι διανοεῖ με τήμερον.
μν. νὴ τοὺς θεοὺς, ἐγὼ πυθέσθαι βούλομαι,
τί τὸ πρᾶγμα τουτί; τί στένεις, τί δυσφορεῖς,
οὐ χρῆν σε κρύπτειν, ὄντα κηδεστὴν ἐμόν.
ευ. ἔστιν κακόν μοι μέγα τι προπεφυραμένον,
μν. ποῖόν τι. ευ. τῇδε θἠμέρᾳ κριθήσεται,
εἴτ' ἔστ' ἔτι ζῶν, εἴτ' ἀπόλωλ' εὐριπίδης.
μν. καὶ πῶς; ἐπεὶ νῦν γ' οὔτε τὰ δικαστήρια
μέλλει δικάζειν, οὔτε βουλῆς ἔσθ' ἕδρα,
ἐπεὶ τρίτη 'στὶ θεσμοφορίων, ἡ μέση.
ευ. τοῦτ' αὐτὸ γάρ τοι κἀπολεῖν με προσδοκῶ
αἱ γὰρ γυναῖκες ἐπιβεβουλεύκασί μοι
κἀν θεσμοφόροιν μέλλουσι περὶ ἐμοῦ τήμερον
ἐκκλησιάζειν ἐπ' ὀλέθρῳ. μν. τιὴ τί δή.
ευ. ὅτιὴ τραγῳδῶ καὶ κακῶς αὐτὰς λέγω.
μν. νὴ τὸν ποσειδῶ καὶ δίκαι' ἂν πάθοις,
ἀτὰρ τίν' ἐκ ταύτης σὺ μηχανὴν ἔχεις.
ευ. ἀγάθωνα πεῖσαι τὸν τραγῳδοδιδάσκαλον
ἐν θεσμοφόροιν ἐλθεῖν. μν. τί δράσοντ' εἰπέ μοι
ευ. ἐκκλησιάσοντ' ἐν ταῖς γυναιξὶν, κἂν δέῃ
λέξονθ' ὑπὲρ ἐμοῦ. μν. πότερα φανερὸν ἢ λάθρᾳ,

εὐ. λάθρα, στολὴν γυναικὸς ἠμφιεσμένον.
μν. τὸ πρᾶγμα κομψὸν, καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου·
τοῦ γὰρ τεχνάζειν, ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.
εὐ. σίγα. μν. τί δ' ἔστιν. εὐ. ἀγάθων ἐξέρχεται.
μν. καὶ ποῖός ἐστιν οὗτος. εὐ. οὑκκυκλούμενος.
μν. ἀλλ' ἦ τυφλὸς μέν εἰμ', ἐγὼ γὰρ οὐχ ὁρῶ,
ἄνδρ' οὐδέν' ἐνθάδ' ὄντα, κυρήνην δ' ὁρῶ.
εὐ. σίγα, μελῳδεῖν, αὖ παρασκευάζεται.
μν. μύρμηκος ἀτραποὺς, ἢ τί διαμινυρίζεται.
ἀγ. ἱερὰν χθονίαις δεξάμεναι
λαμπάδα κοῦραι ξὺν ἐλευθέρα
πατρίδι χορεύσασθε βοάν.
χο. τίνι δαιμόνων ὁ κῶμος λέγε νῦν
εὐπίστως δὲ τοὐμὸν
δαίμονας ἔχει σεβίσαι.
ἀγ. ἄγε νῦν ὄλβιζε μοῦσα
χρυσέων ῥύτορα τόξων
φοῖβον, ὃς ἱδρύσατο χώρας
γύαλα σιμοεντίδι γᾷ.
χο. χαῖρε καλλίσταις ἀοιδαῖς
φοῖβ' ἐν εὐμούσοισι τιμαῖς
γέρας ἱερὸν προφέρων.
ἀγ. τάν τ' ἐν ὄρεσι δρυογόνοι
σι κόραν ἀείσατ' ἄρ
τεμιν ἀγροτέραν.
χο. ἕπομαι, κλῄζουσα σεμνὸν
γόνον ὀλβίζουσα λατοῦς
ἄρτεμιν ἀπειρολεχῆ
ἀγ. λατώ τε κρούματά τ' ἀσιάδος

ποδὶ παράρυθμ' εὔρυθμα φρυγίων
δινεύματα χαρίτων.
χο. σέβομαι λατώ τ' ἄνασσαν
κιθαρίν τε ματέρ' ὕμνων
ἄρσενι βοᾷ, δοκίμῳ.
τᾷ φῶς ἔσσυτο δαιμονίοις ὄμμασιν,
ἡμετέρας τε δι' αἰφνιδίου ὀπὸς
ὧν χάριν ἄνακτ' ἄγαλλε φοῖβον τιμᾷ,
χαῖρ' ὄλβιε παῖ λατοῦς.
ὀλολύζης γέρων.
μν. ὡς ἡδὺ τὸ μέλος ὦ πότνιαι γενετυλλίδες
καὶ θηλυδριῶδες, καὶ κατεγλωττισμένον
καὶ μανδαλωτὸν ὥστ' ἐμοῦ γ' ἀκροωμένου
ὑπὸ τὴν ἕδραν αὐτὴν ὑπῆλθε γάργαλος,
καί σ' ὦ νεανίσχ' ὅστις εἶ κατ' αἰσχύλον
ἐκ τῆς λυκουργίας ἐρέσθαι βούλομαι
ποδαπὸς ὁ γύννις, τίς πάτρα, τίς ἡ στολή,
τίς ἡ τάραξις τοῦ βίου, τί βάρβιτος
λαλεῖ κροκωτῷ, τί δὲ λύρα κεκρυφάλῳ,
τί λήκυθος, καὶ στρόφιον ὡς οὐ ξυμφόρον,
τίς δαὶ κατόπτρου, καὶ ξίφους κοινωνία;
τίς δ' αὐτὸς ὦ παῖ, πότερον ὡς ἀνὴρ τρέφει;
καὶ ποῦ πέος; ποῦ χλαῖνα; ποῦ λακωνικαί;
ἀλλ' ὡς γυνὴ δῆτ'; εἶτα, ποῦ τὰ τιτθία;
τί φῂς; τί σιγᾷς; ἀλλὰ δῆτ' ἐκ τοῦ μέλους
ζητῶ σ' ἐπειδή γ' αὐτὸς οὐ βούλει φράσαι.
ἀγ. ὦ πρέσβυ πρέσβυ τοῦ φθόνου μὲν τὸν ψόγον
ἤκουσα, τὴν δ' ἄλγησιν οὐ παρεσχόμην,
ἐγὼ δὲ τὴν ἐσθῆτ' ἅμα γνώμῃ φορῶ,

χρὴ ποιητὴν ἄνδρα πρὸς τὰ δράματα
ἃ δεῖ ποιεῖν, πρὸς ταῦτα τοὺς τρόπους ἔχειν
αὐτίκα γυναικεῖ᾽ ἢν ποιῇ τις δράματα
μετουσίαν δεῖ τὸν τρόπων τὸ σῶμ᾽ ἔχειν.
μν. οὐκοῦν κελητίζεις, ὅταν φαίδραν ποιῇς.
ἀγ. ἀνδρεῖα δ᾽ ἂν ποιῇ τις ἐν τῷ σώματι
ἔνεσθ᾽ ὑπάρχον τοῦθ᾽ ἃ δ᾽ οὐ κεκτήμεθα,
μίμησις ἤδη ταῦτα, συνθηρεύεται.
μν. ὅταν σατύροις τοίνυν ποιῇς καλεῖν ἐμὲ
ἵνα συμποιῶ σ᾽ οὔπισθεν ἐστυκὼς ἐγώ.
ἀγ. ἀλλ᾽ ὥστ᾽ ἄμουσον ἐστὶν ποιητὴν ἰδεῖν
ἀγρεῖον ὄντα καὶ δασὺν, σκέψαι δ᾽ ὅτι
ἴβυκος ἐκεῖνος κ᾽ ἀνακρέων ὁ τήιος,
ἢ ἀλκαῖος, οἳ περὶ ἁρμονίαν ἐχύμισαν
ἐμιτροφόρουν τε, καὶ διεκίνουν ἰωνικῶς,
καὶ φρύνιχος, τοῦτον γὰρ οὖν ἀκήκοας,
αὐτός τε καλὸς ἦν καὶ καλῶς ἠμπέχετο,
διὰ τοῦτ᾽ ἄρ᾽ αὐτοῦ καὶ καλὰ ἦν τὰ δράματα,
ὅμοια γὰρ ποιεῖν ἀνάγκη τῇ φύσει.
μν. ταῦτ᾽ ἄρ᾽ ὁ φιλοκλῆς αἰσχρὸς ὢν αἰσχρῶς ποιεῖ,
ὁ δ᾽ αὖ ξενοκλῆς ὢν κακῶς ποιεῖ,
ὁ δ᾽ αὖ θέογνις ψυχρὸς ὢν ψυχρῶς ποιεῖ,
ἀγ. ἅπασ᾽, ἀνάγκη. ταῦτα γάρ τοι γνοὺς ἐγὼ
ἐμαυτὸν ἐθεράπευσα. μν. πῶς πρὸς τῶν θεῶν;
ἀγ. παῦσαι βαΰζων, καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτος ἦν
ὢν τηλικοῦτος ἡνίκ᾽ ἠρχόμην ποιεῖν.
μν. μὰ τὸν δί᾽ οὐ ζηλῶ σε τῆς παιδεύσεως,
εὐ. ἀλλ᾽ ὧνπερ οὕνεκ᾽ ἦλθον, ἔα μ᾽ εἰπεῖν. ἀγ. λέγε.
εὐ. ἀγάθων σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ὅς τις ἐν βραχεῖ

πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγοις,
ἐγὼ δὲ καινῇ ξυμφορᾷ πεπληγμένος
ἱκέτης ἀφῖγμαι πρὸς σέ. ἀγ. τοῦ χρείαν ἔχων.
εὐ. μέλλουσί μ' αἱ γυναῖκες ἀπολεῖν τήμερον
τοῖς θεσμοφορίοις, ὅτι κακῶς αὐτὰς λέγω.
ἀγ. τίς οὖν παρ' ἡμῶν ἐστὶν ὠφέλειά σοι.
εὐ. ἡ πᾶσα, ἐὰν γὰρ ἐγκαθεζόμενος λάθρα,
ἐν ταῖς γυναιξὶν ὡς δοκῶν εἶναι γυνὴ,
ὑπεραποκρίνῃ μου σαφῶς σώσεις ἐμὲ,
μόνος γὰρ ἂν λέξειας ἀξίως ἐμοῦ.
ἀγ. ἔπειτα πῶς οὐκ αὐτὸς ἀπολογεῖ παρών.
εὐ. ἐγὼ φράσω σοι, πρῶτα μὲν γινώσκομαι,
ἔπειτα πολιός εἰμι καὶ πώγων' ἔχω,
σὺ δ' εὐπρόσωπος λευκὸς ἐξυρημένος,
γυναικόφωνος, ἁπαλὸς, εὐπρεπὴς ἰδεῖν.
ἀγ. εὐριπίδη. εὐ. τί ἐστιν. ἀγ. ἐποίησάς ποτε;
χαίρεις ὁρῶν φῶς, πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς.
εὐ. ἔγωγε. ἀγ. μὴ νῦν ἐλπίσῃς τὸ σὸν κακὸν
ἡμᾶς ὑφέξειν, καὶ γὰρ μαινοίμεθ' ἄν,
ἀλλ' αὐτὸς ὅ γε σόν ἐστιν οἰκείως φέρε,
τὰς συμφορὰς γὰρ οὐχὶ τοῖς τεχνάσμασιν
φέρειν δίκαιον, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.
μν. καὶ μὴν σύ γ' ὦ κατάπυγον εὐρύπρωκτος εἶ
οὐ τοῖς λόγοισιν, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.
εὐ. τί δ' ἔστιν ὅτι δέδοικας ἐλθεῖν αὐτόσε.
ἀγ. κάκιον ἀπολοίμην ἂν ἢ σύ. εὐ. πῶς; ἀγ. ὅπως
δοκῶν γυναικῶν ἔργα νυκτερείσια
κλέπτειν ὑφαρπάζειν τε θήλειαν κύπριν.
μν. ἰδού γε κλέπτειν νὴ δία βινεῖσθαι μὲν οὖν,

ἀγ. ἀτὰρ πρόφασίς γε νὴ δί᾽ εἰκότως ἂν ᾖ.
εὐ. τί οὖν ποιήσεις ταῦτα; ἀγ. μὴ δόκει γε σύ.
εὐ. ὦ τρισκακόδαιμον ὡς ἀπόλωλ᾽ εὐριπίδης.
μν. ὦ φίλτατ᾽ ὦ κηδεστὰ μὴ σαυτὸν προδῷς.
εὐ. πῶς οὖν ποιήσω δῆτα. μν. τοῦτον μὲν μακρὰ
κλάειν κέλευ᾽ ἐμοὶ δ᾽ ὅ τι βούλει χρῶ λαβών.
εὐ. ἄγε νῦν ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδίδως ἐμοὶ,
ἀπόδυθι τουτὶ θοἰμάτιον. μν. καὶ δὴ χαμαὶ
ἀτὰρ τί μέλλεις δρᾶν με. εὐ. ἀποξυρεῖν ταδὶ
τὰ κάτω δ᾽ ἀφεύειν. μν. ἀλλὰ πρᾶτ᾽ εἴ σοι δοκεῖ
ἢ μὴ διδόναι γ᾽ ὤφελόν ποτε.
εὐ. ἀγάθων σὺ μέντοι ξυροφορεῖς ἑκάστοτε,
χρῆσόν τι νῷν ἡμῖν ξυρόν. ἀγ. αὐτὸς λάμβανε
ἐντεῦθεν ἐκ τῆς ξυροδόκης. εὐ. γενναῖος εἶ,
κάθιζε φύσα τὴν γνάθον τὴν δεξιάν.
μν. ὤμοι. εὐ. τί κέκραγας; ἐμβαλῶ σοι πάτταλον
ἢν μὴ σιωπᾷς. μν. ἄτταται ἄτταται.
εὐ. οὗτος σὺ ποῖ θεῖς. μν. ἐς τὸ τῶν σεμνῶν θεῶν,
οὐ γὰρ μὰ τὴν δήμητρα ἐνταυθοῖ μενῶ
τεμνόμενος. εὐ. οὐκ οὖν καταγέλαστος δῆτ᾽ ἔσει
τὴν ἡμίκραιραν τὴν ἑτέραν ψιλὴν ἔχων.
μν. ὀλίγον μέλει μοι. εὐ. μηδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν
προδῷς με, χώρει δεῦρο. μν. κακοδαίμων ἐγὼ
εὐ. ἔχ᾽ ἀτρέμα σαυτὸν, κἀνάκυπτε, ποῖ στρέφει.
μν. μῦ μῦ. εὐ. τί μύζεις; πάντα πεποίηται καλῶς.
μν. οἴμοι κακοδαίμων, ψιλὸς αὖ στρατεύσομαι.
εὐ. μὴ φροντίσῃς, ὡς εὐπρεπὴς φανεῖ πάνυ,
βούλει θεάσασθαι σεαυτόν. μν. εἰ δοκεῖ φέρε.
εὐ. ὁρᾷς σεαυτόν. μν. οὐ μὰ δί᾽ ἀλλὰ κλεισθένην.

ἀνίστασ' ἵν' ἀφεύσω σε κἀγκύψας ἔχε.
μν. οἴμοι κακοδαίμων δελφάκιον γενήσομαι.
ἐνεγκάτω τὶς ἔνδοθεν δᾷδ' ἢ λύχνον,
ἐπίκυπτε· τὴν τὴν κέρκον φυλάττου νῦν ἄκραν.
ἐμοὶ μελήσει νὴ δία πλήν γ' ὅτι κάομαι
οἴμοι τάλας, ὕδωρ ὕδωρ ὦ γείτονες
πρὶν ἀντιλαβέσθαι πρωκτὸν τῆς φλογός.
θάρρει. μν. τί θαρρῶ καταπεπυρπολημένος.
ἀλλ' οὐκ ἔτ' οὐδὲν πρᾶγμά σοι, τὰ πλεῖστα γὰρ
ἀποπεπόνηκας. μν. φῦ ἰοῦ τῆς ἀσβόλου,
αἰθὸς γεγένημαι πάντα τὰ περὶ τὴν τράμιν.
μὴ φροντίσῃς ἕτερος γὰρ αὐτὰ σπογγιεῖ.
οἰμώξετ' ἄρ' εἴ τὸν ἐμὸν πρωκτὸν πλυνεῖ.
ἀγάθων, ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδοῦναι φθονεῖς,
ἀλλ' ἱμάτιον γοῦν χρῆσον ἡμῖν τουτῳὶ
καὶ στρόφιον, οὐ γὰρ ταῦτά γ' ὡς οὐκ ἔστ' ἐρεῖς.
ι. λαμβάνετε καὶ χρῆσθ' οὐ φθονῶ. εὐ. τί οὖν λάβω;
ι. ὅ τι; τὸν κροκωτὸν πρῶτον ἐνδύου λαβών.
ί. νὴ τὴν ἀφροδίτην ἡδύ γ' ὄζει ποσθίου.
γ. σύζωσον ἀνύσας αἶρε νῦν στρόφιον. εὐ. ἰδοὺ
ν. ἴθι νῦν κατάστειλόν με τὰ περὶ τὼ σκέλη.
ὐ. κεκρυφάλου δεῖ καὶ μίτρας. ἀγ. ἡδὶ μὲν οὖν
κεφαλὴ περίθετος, ἣν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ.
ὐ. νὴ τὸν δί' ἀλλὰ κἀπιτηδεία πάνυ.
μν. ἦ ῥ' ἁρμόσει μοι; ἀγ. νὴ δί' ἀλλ' ἄριστ' ἔχει.
ὐ. φέρ' ἔγκυκλον. ἀγ. τουτὶ λάμβαν' ἀπὸ τῆς κλινίδος.
εὐ. ὑποδημάτων δεῖ. ἀγ. τἀμὰ ταυτὶ λάμβανε.
μν. ἆρ' ἁρμόσει μοι. ἀγ. χάλαρά γ' οὖ χαίρεις φορῶν,
σὺ τοῦτο γίνωσκ' ἀλλ' ὅλους γὰρ ὧν δέει.

μν. εἴσω τις ὡς τάχιστά μ' ἐσκυκλησάτω.
ευ. ἀνὴρ μὲν ἡμῖν οὑτοσὶ καὶ δὴ γυνὴ
τό γ' εἶδος, ἢν λαλῇς δ' ὅπως τῷ φθέγματι,
γυναικιεῖς εὖ καὶ πιθανῶς. μν. πειράσομαι.
ευ. βάδιζε τοίνυν. μν. μὰ τὸν ἀπόλλω οὐκ ἤν γε μὴ
ὀμόσῃς ἐμοί. ευ. τί χρῆμα. μν. συσσώσειν ἐμὲ
πάσαις τέχναις ἤν μοί τι περιπίπτῃ κακόν.
ευ. ὄμνυμι τοίνυν αἰθέρ' οἴκησιν διός,
μν. τί μᾶλλον; ἢ τὴν ἱπποκράτους ξυνοικίαν;
ὄμνυμι τοίνυν πάντας ἄρδην τοὺς θεούς.
μν. μέμνησο τοίνυν ταῦθ' ὅτι ἡ φρὴν ὤμοσεν,
ἡ γλῶττα δ' οὐκ ὀμώμοκ' οὐδ' ὥρκωσ' ἐγώ
ὀλολύζουσί γε. ἱερὸν ὠθεῖται.
ευ. ἔκσπευδε ταχέως, ὡς τὸ τῆς ἐκκλησίας
σημεῖον ἐν τῷ θεσμοφορείῳ φαίνεται,
ἐγὼ δ' ἄπειμι. μν. δεῦρο νυν ὦ θρᾶττ' ἕπου
ὦ θρᾶττα θέασαι, καομένων τῶν λαμπάδων,
ὅσον τὸ χρῆμ' ἀνέρχεθ' ὑπὸ τῆς λιγνύος,
ἀλλ' ὦ περικαλλῆ θεσμοφόρω, δέξασθέ με,
ἀγαθῇ τύχῃ, καὶ δεῦρο πάλιν οἴκαδε
ὦ θρᾶττα τὴν κίστην κάθελε, κᾆτ' ἔξελε
τὸ πύπανον ὅπως λαβοῦσα θύσω ταῖν θεαῖν,
δέσποινα πολυτίμητε δήμητερ φίλη,
καὶ φερσέφαττα, πολλὰ πολλάκις μέ σοι
θύειν ἔχουσαν, εἰ δὲ μή, ἀλλὰ νῦν λαθεῖν,
καὶ τὴν θυγατέρα, χοῖρον ἀνδρός μοι τυχεῖν
πλουτοῦντος ἄλλως τ' ἠλίθιον καὶ βέλτερον
καὶ πρὸς φαλλικὸν νοῦν ἔχειν μοι καὶ φρένας
ποῦ ποῦ καθίζωμ' ἐν καλῷ τῶν ῥητόρων

ἵν' ἐξακούω, σὺ δ' ἄπιθ' ὦ θρᾷττ' ἐκποδών
δούλοις γὰρ οὐκ ἔξεστ' ἀκούειν τῶν λόγων.
εὐφημί' ἔστω
εὐφημί' ἔστω
εὔχεσθε ταῖν θεσμοφόροιν,
τῇ δήμητρι, καὶ τῇ κόρῃ,
καὶ τῷ πλούτῳ καὶ τῇ καλλιγενείᾳ,
καὶ τῇ κουροτρόφῳ τῇ γῇ,
καὶ τῷ ἑρμῇ, καὶ χάρισιν,
ἐκκλησίαν τήνδε, καὶ σύνοδον τὴν νῦν,
κάλλιστα καὶ ἄριστα ποιῆσαι,
πολυωφελῶς μὲν πόλει τῇ ἀθηναίων
τυχηρῶς δ' ἡμῖν αὐταῖς,
καὶ τὴν δρῶσαν, τὴν ἀγορεύουσαν
τὰ βέλτιστα περὶ τὸν δῆμον τὸν ἀθηναίων
καὶ τὸν τῶν γυναικῶν
ταύτην νικᾶν
ταῦτ' εὔχεσθε, καὶ ὑμῖν αὐταῖς τἀγαθά,
ἰὴ παιών, ἰὴ παιών, ἰὴ παιών· χαίρωμεν.
εὐχόμεσθα καὶ θεῶν γένος
λιτόμεσθα ταῖς γ' ἐπ' εὐχαῖς
φανέντας ἐπιχαρῆναι,
θεῦ μεγαλώνυμε, χρυσολύρατε,
δῆλον ὃς ἔχεις ἱεράν,
καὶ σὺ πάγκρατε κόρα
γλαυκῶπι χρυσόλογχε,
πόλιν οἰκοῦσα περιμάχητον ἐλθὲ δεῦρο
καὶ πολυώνυμε, θηροφόνε παῖ
λατοῦς χρυσώπιδος ἔρνος

σύ τε πόντιε σεμνὲ πόσειδον
ἁλιμέδον, προλιπὼν
μυχὸν ἰχθυόεντ' οἰστροδόνητον
νηρέος, ἐναλίου τε κόραι,
νύμφαι τ' ὀρείπλαγκτοι,
χρυσέα τε φόρμιγξ, ἰαχύσειεν ἐπ' εὐχαῖς
ἡμετέραις, τελέως
δ' ἐκκλησιάσαιμεν ἀθηναίων
εὐγενεῖς γυναῖκες.

κη. εὔχεσθε τοῖς θεοῖσι τοῖς ὀλυμπίοις,
καὶ ταῖς ὀλυμπίαισι, καὶ τοῖς πυθίοις,
καὶ ταῖσι πυθίαισι, καὶ τοῖς δηλίοις,
καὶ ταῖσι δηλίαισι, καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς
εἴ τις ἐπιβουλεύει τι τῷ δήμῳ κακὸν,
τῷ τῶν γυναικῶν, ἢ 'πικηρυκεύεται
εὐριπίδῃ μήδοις, ἐπὶ βλάβῃ τινὶ
τῇ τῶν γυναικῶν, ἢ τυραννεῖν ἐπινοεῖ,
ἢ τὸν τύραννον συγκατάγειν, ἢ παιδίον
ὑποβαλλομένης, κατεῖπέν τις, ἢ δούλη τινὸς
προαγωγὸς οὖσ' ἐνετρύλλισεν τῷ δεσπότῃ,
ἢ πεμπομένη τὰς ἀγγελίας ψευδεῖς φέρει,
ἢ μοιχὸς εἴ τις ἐξαπατᾷ ψευδῆ λέγων
καὶ μὴ δίδωσιν ἃ ἂν ὑπόσχηταί ποτε,
ἢ δῶρά τις δίδωσι μοιχῷ γραῦς γυνὴ,
ἢ καὶ δέχεται προδιδοῦσ' ἑταῖρα τὸν φίλον,
κεἴ τις κάπηλος, ἢ καπηλὶς τοῦ χοὸς,
ἢ τῶν κοτυλῶν τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται
κακῶς ἀπολέσθαι τοῦτον αὐτὸν κ' οἰκίαν
ἀρᾶσθε, ταῖς δ' ἄλλαισιν ὑμῖν τοὺς θεοὺς

εὔχεσθε πάσαις, πολλὰ δ' ὑμῖν τἀγαθά.
χο. ξυνευχόμεθα τέλεα μὲν
πόλει, τέλεα δὲ δήμῳ,
τάδ' εὔγματα γενέσθαι,
τὰ δ' ἄρισθ' ὅσαις προσήκει,
νικᾶν λεγούσαις ὁπόσαι
δ' ἐξαπατῶσι παραβαίνουσί
τε τοὺς ὅρκους
τοὺς νενομισμένους
κερδῶν οὕνεκ' ἐπὶ βλάβῃ
ἢ ψηφίσματα, καὶ νόμον
ζητοῦσ' ἀντιμεθιστάναι,
τἀπόρρητά τε, τοῖσιν ἐ-
χθροῖς τοῖς ἡμετέροις λέγουσιν
ἢ μήδους ἐπάγουσι τῆς
χώρας οὕνεκ' ἐπὶ βλάβῃ,
ἀσεβοῦσιν, ἀδικοῦσίν τε τὴν
πόλιν, ἀλλ' ὦ παγκρατὲς
ζεῦ ταῦτα κυρώσειας ὥσ-
θ' ἡμῖν θεοὺς παραστατεῖν
καίπερ γυναιξὶν οὔσαις.
κη. ἄκουε πᾶς, ἔδοξε τῇ βουλῇ τάδε
τῇ τῶν γυναικῶν τιμόκλει' ἐπεστάτει,
λύσιλλ' ἐγραμμάτευεν εἶπε σωστράτη
ἐκκλησίαν ποιεῖν ἕωθεν τῇ μέσῃ
τῶν θεσμοφορίων ᾗ μάλισθ' ἡμῖν σχολή,
καὶ χρηματίζειν πρῶτα περὶ εὐριπίδου
ὅτι χρὴ παθεῖν ἐκεῖνον, ἀδικεῖν γὰρ δοκεῖ
ἡμῖν ἁπάσαις, τίς ἀγορεύειν βούλεται;

γυ. ἐγώ. κή. περίθου νυν τόνδε πρῶτον πρὶν λέγειν.
σίγα, σιώπα, πρόσεχε τὸν νοῦν· χρέμπτεται γὰρ ἤδη
ὅπερ ποιοῦσ' οἱ ῥήτορες, μακρὰν ἔοικε λέξειν
γυ. φιλοτιμίᾳ μὲν οὐδεμιᾷ μὰ τὼ θεὼ
λέξουσ' ἀνέστην ὦ γυναῖκες, ἀλλὰ γὰρ
βαρέως φέρω τάλαινα, πολὺν ἤδη χρόνον,
προπηλακιζομένας ὁρῶσ' ὑμᾶς ὑπὸ
εὐριπίδου τοῦ τῆς λαχανοπωλητρίας
καὶ πολλὰ καὶ παντοῖ' ἀκουούσας κακὰ
τί γὰρ οὗτος ἡμᾶς οὐκ ἐπισμῇ τῶν κακῶν
ποῦ δ' οὐχὶ διαβέβληχ' ὅπου περ ἐν βραχεῖ
εἰσὶν θεαταὶ, καὶ τραγῳδοὶ, καὶ χοροὶ
τὰς μοιχοτρόπους, τὰς ἀνδρεραστρίας καλῶν,
τὰς οἰνοπότιδας, τὰς προδότιδας, τὰς λάλους,
τὰς οὐδὲν ὑγιὲς, τὰς μέγ' ἀνδράσι κακὸν,
ὥστ' εὐθὺς εἰσιόντες ἀπὸ τῶν ἰκρίων
ὑποβλέπουσ' ἡμᾶς σκοποῦνταί τ' εὐθέως,
μὴ μοιχὸς ἔνδον ᾖ τις ἀποκεκρυμμένος,
δρᾶσαι δ' ἔθ' ἡμῖν οὐδὲν ὥσπερ καὶ προτοῦ
ἔξεστι, τοιαῦθ' οὗτος ἐδίδαξεν κακὰ
τοὺς ἄνδρας ἡμῶν, ὥστ' ἐάν τις πλέκῃ
γυνὴ στέφανον, ἐρᾶν δοκεῖ, κἂν ἐκβάλῃ
σκεῦός τι κατὰ τὴν οἰκίαν πλανωμένη,
ἀνὴρ ἐρωτᾷ, τῷ κατέαγεν ἡ χύτρα
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τῷ κορινθίῳ ξένῳ.
κάμνει κόρη τις, εὐθὺς ἀδελφὸς λέγει,
τὸ χρῶμα τοῦτό μ' οὐκ ἀρέσκει τῆς κόρης.
εἶεν γυνή τις ὑποβαλέσθαι βούλεται,
ἀποροῦσα παίδων, οὐδὲ τοῦτ' ἔστιν λαθεῖν,

ἀνδρῶν γὰρ ἤδη παρακαθῆνται πλησίον
πρὸς τοὺς γέροντας ἔσθ', οἳ πρὸ τοῦ τὰς μείρακας
ἤγοντο, διαβέβληκεν ὥστ' οὐδεὶς γέρων
γαμεῖν θέλει γυναῖκα διὰ τοῦτ' ἔπος τοδί,
δέσποινα γὰρ γέροντι νυμφίῳ γυνή,
εἶτα διὰ τοῦτο ταῖς γυναικωνίτισιν
σφραγίδας ἐπιβάλλουσιν, ἤδη καὶ μοχλοὺς
τηροῦντες ἡμᾶς, καὶ προσέτι μολοττικοὺς
τρέφουσι μορμολύκεια τοῖς μοιχοῖς κύνας,
καὶ ταῦτα μὲν ξύγγνωσθ' ἃ δ' ἦν ἡμῖν πρὸ τοῦ
αὐταῖς ταμιεύεσθαι προαιρούσαις λαβεῖν,
ἄλφιτον, ἔλαιον, οἶνον, οὐδὲ ταῦτ' ἔτι
ἔξεστιν, οἱ γὰρ ἄνδρες ἤδη κλειδία
αὐτοὶ φοροῦσι κρυπτὰ κακοηθέστατα,
λακωνίκ' ἄττα τρεῖς ἔχοντα γομφίους
πρὸ τοῦ μὲν οὖν ἦν, ἀλλ' ὑποῖξαι τὴν θύραν
ποιησαμέναισι δακτύλιον τριωβόλου,
νῦν δ' οὗτος αὐτοὺς ᾠκότριψ Εὐριπίδης,
ἐδίδαξε θριπήδεστ' ἔχειν σφραγίδια
ἐξαψαμένους, νῦν οὖν ἐμοὶ τούτῳ δοκεῖ
ὄλεθρόν τιν' ἡμᾶς κυρκανᾶν ἁμωσγέπως
ἢ φαρμάκοισιν, ἢ μιᾷ γέ τῃ τέχνῃ
ὅπως ἀπολεῖται ταῦτ' ἐγὼ φανερῶς λέγω,
τὰ δ' ἄλλα μετὰ τῆς γραμματέως συγγράψομαι.
χο. οὔποποτε ταύτης
ἤκουσα πολυπλοκωτέρας
γυναικὸς, οὐδὲ δεινότερον λεγούσης,
πάντα γὰρ λέγει δίκαια, πάσας δ' ἰδέας
ἐξήτασεν, πάντα δ' ἐβάστασεν φρενὶ

πυκνῶς τε ποικίλοις λόγοις
ἀνεύρομεν εὖ διεζητημένοις,
ὥστ' εἴ τι λέγοι παρ' αὐτὴν ξενοκλῆς ὁ καρκίνου
δοκεῖν ἂν αὐτὸν
ὡς ἐγῷμαι πᾶσιν ὑμῖν ἄντικρυς μηδὲν λέγειν.

ἑτ. γυ. ὀλίγων ἕνεκ' αὐτὴ παρῆλθον ῥημάτων
τὰ μὲν γὰρ ἄλλα αὕτη κατηγόρηκεν εὖ,
ἃ δ' ἐγὼ πέπονθα ταῦτα λέξαι βούλομαι,
ἐμοὶ γὰρ ἀπέθανεν μὲν ἐν κύπρῳ
παιδάρια πέντε καταλιπὼν, ἃ 'γὼ μόλις
στεφανηπλοκοῦσ' ἔβοσκον ἐν ταῖς μυρρίναις,
τέως μὲν οὖν ἀλλ' ἡμικάκως ἐβοσκόμην,
νῦν δ' οὗτος ἐν ταῖσι τραγῳδίαις ποιῶν
τοὺς ἄνδρας ἀναπέπεικεν οὐκ εἶναι θεοὺς,
ὥστ' οὐκέτ' ἐμπολῶ μὲν οὐδ' εἰς ἥμισυ
νῦν οὖν ἁπάσαισι παραινῶ καὶ λέγω,
τοῦτον κολάσαι τὸν ἄνδρα πολλῶν οὕνεκα,
ἄγρια γὰρ ἡμᾶς ὦ γυναῖκες δρᾷ κακὰ
ἅτ' ἐν ἀγρίοισι λαχάνοις αὐτὸς τραφεὶς,
ἀλλ' εἰς ἀγορὰν ἄπειμι, δεῖ γὰρ ἀνδράσιν
πλέξαι στεφάνους, συνθηματιαίους εἴκοσιν.

χο. ἕτερον αὖ τι λῆμα τοῦτο
κομψότερον ἔτ' ἢ τὸ πρότερον ἀναπέφηνεν,
εἶα κατεστωμύλατο
οὐκ ἄκαιρα φρένας ἔχουσα,
καὶ πολύπλοκον νόημα, οὐδ' ἀσύνετ' ἀλλὰ
πιθανὰ πάντα, δεῖ δὲ ταύτης,
τῆς ὕβρεως ἡμῖν τὸν ἄνδρα περιφανῶς δοῦναι δίκην.

κηδ. τὸ μὲν ὦ γυναῖκες ὀξυθυμεῖσθαι σφόδρα

εὐριπίδῃ τοιαῦτ' ἀκουούσας κακὰ
οὐ θαυμάστον ἐστ' οὐδ' ἀναζεῖν τὴν χολὴν,
καὐτὴ γὰρ ἔγωγ' οὕτως ὀναίμην τῶν τέκνων,
μισῶ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον εἰ μὴ μαίνομαι,
ὅμως δ' ἐν ἀλλήλαισι χρὴ δοῦναι λόγον,
αὐταὶ γὰρ ἐσμεν κοὐδεμί' ἔκφορος λόγου,
τί ταῦτ' ἔχουσαι κεῖνον αἰτιώμεθα,
βαρέως τε φέρομεν, ἢν δύ' ἡμῶν ἢ τρία
κακὰ ξυνειδὼς, εἶπε δρώσας μυρίας;
ἐγὼ γὰρ αὐτὴ, πρῶτον ἵνα μὴ ἄλλην λέγω
ξύνοιδ' ἐμαυτῇ πόλλ' ἐκεῖνο δ' οὖν
δεινότατον ὅτε νύμφη μὲν ἦν τρεῖς ἡμέρας,
ὁ δ' ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ καθεῦδεν ἦν δέ μοι φίλος,
ὅσπερ με διεκόρευσεν ἑπτέτιν οὖσαν,
οὗτος πόθῳ μ' οὔκνυεν ἐλθὼν τὴν θύραν,
κατ' εὐθὺς ἔγνων, εἶτα καταβαίνω λάθρᾳ
ὁ δ' ἀνὴρ ἐρωτᾷ, ποῖ σὺ καταβαίνεις; ὅποι;
στρόφος μ' ἔχει τὴν γαστέρ' ὦνερ κ' ὠδύνη,
ἐς τὸν κοπρῶν' οὖν ἔρχομαι, βάδιζέ νυν,
κᾆθ' ὁ μὲν ἔτριβεν κεδρίδας, ἄνηθον, σφακόν.
ἐγὼ δὲ καταχέασα τοῦ στροφέως ὕδωρ,
ἐξῆλθον ὡς τὸν μοιχὸν, εἶτ' ἐρειδόμην
παρὰ τὸν ἀγυιᾶ κύβδ' ἐχομένη τῆς δάφνης,
ταῦτ' οὐδεπώποτ' ἔφ' ὁρᾶτ' εὐριπίδης,
οὐδ' ὡς ὑπὸ τῶν δούλων τε κ' ὠρεοκόμων
σποδούμεθ' ἢν μὴ 'χωμεν ἕτερον οὐ λέγει,
οὐδ' ὡς ὅταν μάλισθ' ὑπὸ τοῦ κινώμεθα,
τὴν νύχθ' ἕωθεν σκορόδια μασώμεθα,
ἵν' ὀσφραινόμενος ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ τείχους εἰσιὼν

μηδὲν κακὸν δρᾶν ὑποτοπεῖ, ταῦθ' ὁρᾷς
οὐ πώποτ' εἶπεν, ἡ δὲ φαίδραν λοιδορεῖ
ἡμῖν τί τοῦτ' ἐστ' οὐδ' ἐκεῖν' εἴρηκέ πω,
ὡς ἡ γυνὴ δεικνῦσα τἀνδρὶ τοὔγκυκλον
ὑπ' αὐγὰς οἷόν ἐστιν ἐγκεκαλυμμένον
τὸν μοιχὸν ἐξέπεμψεν, οὐκ εἴρηκέ πω.
ἑτέραν δ' ἐγᾦδ' ἣ 'φασκεν ὠδίνειν γυνὴ
δέχ' ἡμέρας ἕως ἐπρίατο παιδίον,
ὁ δ' ἀνὴρ περιήρχετ' ὠκυτόκεια ὠνούμενος
τὸ δ' εἰσέφερε γραῦς ἐν χύτρᾳ τὸ παιδίον
ἵνα μὴ βοῴη κηρίῳ βεβυσμένον
εἶθ' ὡς ἔνευσεν ἡ φέρουσ' εὐθὺς βοᾷ,
ἄπελθ' ἄπελθε, ἤδη γάρ ὦ 'νέρ μοι δοκῶ
τέξειν, τὸ γὰρ ἦτρον τῆς χύτρας ἐλάκτισεν,
χὠ μὲν γεγηθὼς ἔτρεχεν, ἡ δ' ἐξέσπασεν
ἐκ τοῦ στόματος τοῦ παιδίου, τὸ δ' ἀνέκραγεν,
εἶτ' ἡ μιαρὰ γραῦς ἣ 'φερε τὸ παιδίον
θεῖ μειδιῶσα πρὸς τὸν ἄνδρα, καὶ λέγει,
λέων, λέων σοι γέγονεν αὐτ' ἔκμαγμα σόν,
τά τ' ἄλλ' ἁπαξάπαντα, καὶ τὸ πόσθιον
τῷ σῷ προσόμοιον στρεβλὸν ὥσπερ κύτταρον,
ταῦτ' οὐ ποιοῦμεν τὰ κακά; νὴ τὴν ἄρτεμιν;
ἡμεῖς γε. κᾆτ' εὐριπίδῃ θυμούμεθα
οὐδὲν παθοῦσαι μεῖζον ἢ δεδράκαμεν.
χο. τουτὶ μέντοι θαυμαστὸν
ὁπόθεν ηὑρέθη τὸ χρῆμα
χἤτις ἐξέθρεψε χώρα
τήνδε τὴν θρασεῖαν οὕτω,
τάδε γὰρ εἰπεῖν τὴν πανοῦργον

καὶ τὸ φανερὸν ὧδ' ἀναιδῶς,
οὐκ ἂν ᾠόμην ἐν ἡμῖν, οὐδὲ τολμῆσαί ποτ' ἂν
ἀλλ' ἅπαν γένοιτ' ἂν ἤδη
τὴν παροιμίαν δ' ἐπαινῶ
τὴν παλαιὰν, ὑπὸ λίθῳ γὰρ
παντί που χρὴ μὴ δάκῃ ῥήτωρ ἀθρεῖν,
ἀλλ' οὐ γὰρ ἔστι τῶν ἀναισχύντων φύσει γυναικῶν
οὐδὲν κάκιον εἰς ἅπαντα πλὴν ἄρ' ἢ γυναῖκες.

γυ. οὔτοι μὰ τὴν ἄγραυλον ὦ γυναῖκες εὖ φρονεῖτε,
ἀλλ' ἢ πεφάρμαχθ' ἢ κακόν τι μέγα πεπόνθατ' ἄλλο,
ταύτην ἐᾶσαι τὴν φθόρον τοιαῦτα περιυβρίζειν
ἡμᾶς ἁπάσας, εἰ μὲν οὖν τίς ἐστιν· εἰ δὲ μὴ ἡμεῖς
αὐταί γε καὶ τὰ δουλάρια τέφραν ποθὲν λαβοῦσαι
ταύτης ἀποψιλώσομεν τὸν χοῖρον ἵνα διδαχθῇ,
γυνὴ γυναῖκας οὖσα μὴ κακῶς λέγειν τὸ λοιπόν.

κη. μὴ δῆτα τόνγε χοῖρον ὦ γυναῖκες, εἰ γὰρ οὔσης
παρρησίας κἀξὸν λέγειν ὅσαι πάρεσμεν ἀσταὶ,
εἶτ' εἶπον ἃ γίγνωσκον ὑπὲρ εὐριπίδου δίκαια,
διὰ τοῦτο τιλλομένην με δεῖ δοῦναι δίκην ὑφ' ὑμῶν;

γυ. οὐ γάρ σε δεῖ δοῦναι δίκην, ἥτις μόνη τέτληκας,
ὑπὲρ ἀνδρὸς ἀντειπεῖν ὃ ἡμᾶς πολλὰ καὶ κακὰ δέδρακεν
ἐξεπίτηδες εὑρίσκων λόγους ὅπου γυνὴ πονηρὰ
ἐγένετο μεναλίππας ποιῶν φαίδρας τε πηνελόπην δὲ
οὐ πώποτ' ἐποίησεν ὅτι γυνὴ σώφρων ἔδοξεν εἶναι.

κη. ἐγὼ γὰρ οἶδα τ' αἴτιον, μίαν γὰρ οὐκ ἂν εἴποις,
τῶν νῦν γυναικῶν πηνελόπην φαίδρας
ἁπαξαπάσας.

γυ. ἀκούετ' ὦ γυναῖκες οἷ' εἴρηκεν ἡ πανοῦργος
ἡμᾶς ἁπάσας αὖθις αὖ. κη. καὶ νὴ Δί' οὐδέπω γε,

εἴρηχ' ὅσα ξύνοιδ' ἐπεὶ βούλεσθε πλεῖον εἴπω.
γυ. ἀλλ' οὐκ ἂν ἔτ' ἔχοις, ὅσα γὰρ ᾔδεις ἐξέχεας ἅπαντα.
κη. μὰ δί' οὐδὲ τὴν μυριοστὴν μοῖραν ὧν ποιοῦμεν,
ἔπειτά γ' οὐκ εἴρηχ' ὁρᾷς ὡς στλεγγίδας λαβοῦσαι
ἔπειτα σιφωνίζομεν τὸν σῖτον. γυ. ἐπιτριβείης.
κη. ὥστ' αὖ τὰ κρέ' ἐξ ἀπατουρίων ταῖς μαστροποῖς διδοῦσαι
ἔπειτα τὴν γαλῆν φαμέν. γυ. τάλαιν' ἐγὼ φλυαρεῖς.
κη. οὐδ' ὡς τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει γυνὴ κατεσπόδησεν,
οὐκ εἶπον οὐδ' ὡς φαρμάκοις ἑτέρα τὸν ἄνδρ' ἔμηνεν
οὐδ' ὡς ὑπὸ τῇ πυέλῳ κατώρυξέν ποτε. γυ. ἐξόλοιο,
κη. ἀχαρνικὴ τὸν πατέρα. γυ. ταυτὶ δῆτ' ἀνεκτ' ἀκούειν.
κη. οὐδ' ὡς σὺ τῆς δούλης τεκούσης ἄρρεν, εἶτα σαυτῇ
τοῦθ' ὑπεβάλου, τὸ σὸν δὲ θυγάτριον παρῆκας αὐτῇ.
γυ. οὔτοι μὰ τὼ θεὼ σὺ καταπροίξει λέγουσα ταυτὶ,
ἀλλ' ἐκποκιῶ σου τὰς ποκάδας.
κη. οὐδὲ μὰ δία σύ γ' ἅψει.
γυ. καὶ μὴν ἰδοὺ, καὶ μὴν ἰδοὺ, λάβε θαἰμάτιον φιλίστη.
κη. πρόσθες μόνον, κἀγώ σε νὴ τὴν ἄρτεμιν. γυ. τί δράσεις
κη. τὸν σησαμοῦνθ' ὃν κατέφαγες τοῦτον χέσειν ποιήσω.
χο. παύσασθε λοιδρούμεναι, καὶ γὰρ γυνή τις ἡμᾶς
ἐσπουδακυῖα προστρέχει, πρὶν οὖν ὁμοῦ γενέσθαι,
σιγᾶθ' ἵν' αὐτῆς κοσμίως πυθώμεθ' ἅττα λέξει.
κλ. φίλαι γυναῖκες, ξυγγενεῖς τοὐμοῦ τρόπου,
ὅτι μὲν φίλος εἶμ' ὑμῖν, ἐπίδηλος ταῖς γνάθοις,
γυναικομανῶ γὰρ, προξενῶ θ' ὑμῶν ἀεὶ,
καὶ νῦν ἀκούσας πρᾶγμα περὶ ὑμῶν μέγα
ὀλίγῳ τι πρότερος, κατ' ἀγορὰν λαλούμενον
ἥκω φράσων τοῦτ' ἀγγελῶν θ' ὑμῖν ἵνα
σκοπεῖτε, καὶ τηρεῖτε, καὶ μὴ προσπέσῃ

ὑμῖν ἀφράκτοις πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα.
χο. τί δ' ἔστιν ὦ παῖ, παῖδα γάρ σ' εἰκὸς καλεῖν
ἕως ἂν οὕτως, τὰς γνάθους ψιλὰς ἔχῃς.
κλ. εὐριπίδην φάσ' ἄνδρα κηδεστήν τινα
αὐτοῦ γέροντα, δεῦρ' ἀναπέμψαι τήμερον.
χο. πρὸς ποῖον ἔργον ἢ τίνος γνώμης χάριν.
κλ. ἵν' ἅττα βουλεύοισθε, καὶ μέλλοιτε δρᾶν
ἐκεῖνος εἴη τῶν λόγων κατάσκοπος.
χο. καὶ πῶς λέληθεν, ἐν γυναιξὶν ὢν ἀνήρ.
κλ. ἀφεῦσεν αὐτὸν καὶ πέτιλ' εὐριπίδης,
καὶ τἄλλ' ἅπαντ' ὥσπερ γυναῖκ' ἐσκεύασεν.
κη. πείθεσθε τούτῳ ταῦτα, τίς δ' οὕτως ἀνήρ;
ἠλίθιος, ὅστις τιλλόμενος ἠνείχετο
οὐκ οἴομ' ἔγωγ' ὦ πολυτιμήτω θεώ.
κλ. ληρεῖς, ἐγὼ γὰρ οὐκ ἂν ἦλθον ἀγγελῶν
εἰ μὴ πεπύσμην, ταυτὶ τῶν σάφ' εἰδότων.
χο. τὸ πρᾶγμα τουτὶ δεινὸν εἰσαγγέλλεται,
ἀλλ' ὦ γυναῖκες οὐκ ἐλινύειν ἐχρῆν
ἀλλὰ σκοπεῖν τὸν ἄνδρα καὶ ζητεῖν ὅπου
λέληθεν ὑμᾶς κρυπτὸς ἐγκαθήμενος,
καὶ σὺ συνέξευρ' αὐτὸν, ὡς ἂν τὴν χάριν
ταύτην τε κἀκείνην ἔχῃς, ὦ πρόξενε.
κλ. φέρ' ἴδω τίς εἶ πρώτη σύ; κη. ποῖ τις τρέψεται;
κλ. ζητητέαι γάρ ἐστε. κη. κακοδαίμων ἐγώ.
γυ. ἐμ' ἥτις ἤρου; κλεωνύμου γυνή.
κλ. γιγνώσκεθ' ὑμεῖς εἴτις ἔσθ' ἥδε γυνή.
χο. γιγνώσκομεν δῆτ' ἀλλὰ τὰς ἄλλας ἄθρει.
κλ. ἡδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν, ἡ τὸ παιδίον
ἔχουσα; γυ. τίτθη ἡδὶ ἐμή. κη. διοίχομαι.

κλ. αὕτη σὺ ποῖ στρέφει; μέν᾽ αὐτοῦ. τί τὸ κακόν;
κλ. ἔασον οὐρῆσαί μ᾽, ἀναίσχυντος εἶ,
κλ. σὺ δ᾽ οὖν ποίει τοῦτ᾽, ἀναμενῶ γὰρ ἐνθάδε.
χο. ἀνάμενε δῆτα καὶ σκόπει γ᾽ αὐτὴν σφόδρα,
μόνην γὰρ αὐτὴν ὦνερ οὐ γιγνώσκομεν.
κλ. πολύ γε χρόνον οὐρεῖς σύ, μν. νὴ δί᾽ ὦ μέλε,
στραγγουριῶ γὰρ, ἐχθὲς ἔφαγον κάρδαμα.
κλ. τί καρδαμίζεις; οὐ βαδιεῖ δεῦρ᾽ ὡς ἐμέ;
μν. τί δῆτά μ᾽ ἕλκεις ἀσθενοῦσαν; κλ. εἰπέ μοι,
τίς ἐστ᾽ ἀνήρ σοι; μν. τὸν ἐμὸν ἄνδρα πυνθάνει;
τὸν δεῖνα γιγνώσκεις τὸν ἐκ κοθωκιδῶν.
κλ. τὸν δεῖνα ποῖον ἔσθ᾽ ὁ δεῖν᾽ ὃς καί ποτε.
μν. τὸν δεῖνα τὸν τοῦ δεῖνα. κλ. ληρεῖν μοι δοκεῖς
ἀνῆλθες ἤδη δεῦρο, πρότερον. μν. νὴ δία.
κλ. ὅσ᾽ ἔτη γε, καὶ τίς σοὐστιν συσκηνήτρια.
μν. ἡ δεῖν᾽ ἔμοιγε. κλ. οἴμοι τάλας οὐδὲν λέγεις.
γυ. ἄπελθ᾽ ἐγὼ γὰρ βασανιῶ ταύτην καλῶς
ἐκ τῶν ἱερῶν τῶν πέρυσι, σὺ δ᾽ ἀπόστηθί μοι
ἵνα μὴ ᾽πακούσῃς ὢν ἀνήρ, σὺ δ᾽ εἰπέ μοι,
ὅτι πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐδείκνυτο,
μν. φέρ᾽ ἴδω τί πρῶτον ἦν; ἐπίνομεν.
γυ. τί δὲ μετὰ τοῦτο δεύτερον; μν. προὐπίνομεν.
γυ. ταυτὶ μὲν ἤκουσάς τινος, τί δὲ τρίτον;
μν. σκάφιον ξένυλλ᾽ ᾔτησεν, οὐ γὰρ ἦν ἀμίς.
γυ. οὐδὲν λέγεις. δεῦρ᾽ ἐλθὲ δεῦρ᾽ ὦ κλείσθενες,
ὅδ᾽ ἐστὶν ἁνὴρ ὃν λέγεις. κλ. τί οὖν ποιῶ;
γυ. ἀπόδυσον αὐτὸν, οὐδὲν ὑγιὲς γὰρ λέγει.
μν. κἄπειτ᾽ ἀποδύσετ᾽ ἐννέα παίδων μητέρα.
γυ. χάλα ταχέως τὸ στρόφιον ὦ ᾽ναίσχυντε σύ.

ὡς καὶ στιβαρά τις φαίνεται, καὶ καρτερά,
καὶ νὴ Δία τιτθούς γ' ὥσπερ ἡμεῖς οὐκ ἔχει.
μν. στέριφη γάρ εἰμι, κοὐκ ἐκύησα πώποτε.
γυ. νῦν, τότε δὴ μήτηρ ἦσθα παίδων ἐννέα,
ἀνίστασ' ὀρθός, ποῖ τὸ πέος ὠθεῖς κάτω;
τοδὶ δή. ἔκυψε, καὶ μάλ' εὔχρων ὦ τάλαν.
κλ. καὶ ποῦ 'στιν; γυ. αὖθις ἐς τὸ πρόσθεν οἴχεται,
κλ. οὐκ ἐν γε ταυθί. γυ. ἀλλὰ δεῦρ' ἥκει πάλιν.
κλ. τὸ πέος διέλκεις πυκνότερον κορινθίων.
γυ. ὁ μιαρὸς οὗτος ταῦτ' ἄρ' ὑπὲρ εὐριπίδου
ἡμῖν ἐλοιδορεῖτο. μν. κακοδαίμων ἐγώ,
ἐς οἷ' ἐμαυτὸν ἐσεκύλισα πράγματα.
γυ. ἄγε δὴ τί δρῶμεν, τουτονὶ φυλάττετε
καλῶς, ὅπως μὴ διαφυγὼν οἰχήσεται,
ἐγὼ δὲ ταῦτα τοῖς πρυτάνεσιν ἀγγελῶ.
χο. ἡμᾶς τοίνυν μετὰ τοῦτ' ἤδη τὰς λαμπάδας ἁψαμένας χρὴ
ξυζωσαμένας εὖ κἀνδρείως, τῶν θ' ἱματίων ἀποδύσας
ζητεῖν εἴ που κἄλλος τις ἀνὴρ ἐσελήλυθεν, καὶ περιθρέξαι
τὴν πνύκα πᾶσαν, καὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς διόδους
ἀθρῆσαι. ἡμιχ. γυναικῶν,
εἶα δὴ πρώτιστα μὲν χρὴ κοῦφον ἐξορμᾶν πόδα,
καὶ διασκοπεῖν σιωπῇ μόνον δὲ χρὴ πανταχῇ
μὴ βραδύνειν ὡς ὁ καιρός ἐστι μὴ μέλλειν ἔτι,
ἀλλὰ τὴν πρώτην τρέχειν χρὴ ὡς τάχισ' ἤδη κύκλῳ,
εἶα νῦν ἴχνευε, καὶ μάτευε ταχὺ πάντα
τ' εἴ τις ἐν τόποις ἑδραῖος ἄλλος αὖ λέληθεν ὤν.
πανταχῇ διάρριψον ὄμμα,
καὶ τὰ τῇδε, καὶ τὰ δεῦρο πάντ' ἀνασκόπει καλῶς,
ἢν γὰρ μὴ λάθῃ, δράσας ἀνόσια,

δώσει τε δίκην, καὶ πρὸς τούτῳ
τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἔσται
παράδειγμ' ὕβρεως ἀδίκων τ' ἔργων,
ἀθέων τε τρόπων
φήσει δ' εἶναί τε, θεοὺς φανερῶς
δείξει τ' ἤδη
πᾶσιν ἀνθρώποις, σεβίζειν δαίμονας
δικαίως τ' ἐφέποντας
ὅσια καὶ νόμιμα μηδομένους
ποιεῖν, ὅτι καλῶς ἔχει,
κἂν μὴ ποιῶσι ταῦτα τοιάδ' ἔσται,
αὐτῶν ὅταν ληφθῇ τις ἀνόσια δρῶν
μανίαις φλέγων
λύσσῃ παράκοπος,
εἴ τι δρῴη πᾶσιν ἐμφανὴς ὁρᾶν
ἔστιν γυναιξὶν καὶ βροτοῖς
ὅτι τὰ παράνομα τά τ' ἀνόσια θεὸς
ἀποτίνεται,
παραχρῆμά τε τίνεται.

χο. ἀλλ' ἔοιχ' ἡμῖν ἅπαντά πως διεσκέφθαι καλῶς,
οὐχ ὁρῶμεν γοῦν ἔτ' ἄλλον οὐδέν' ἐγκαθήμενον.

γυ. ἔα.
ποῖ σὺ φεύγεις; οὗτος οὗτος οὐ μενεῖς;
τάλαιν' ἐγὼ τάλαινα καὶ τὸ παιδίον,
ἐξαρπάσας μοι φροῦδος ἀπὸ τοῦ τιτθίου.

μν. κέκραχθι τοῦτο δ' οὐδέποτε σὺ ψωμιεῖς
ἢν μή μ' ἀφείητ', ἀλλ' ἐνθάδε ἐπὶ τῶν μηρίων
πληγὲν μαχαίρᾳ τῇδε φοινίας φλέβας
καθαιματώσει βωμόν. γυ. ὢ τάλαιν' ἐγώ,

γυναῖκες οὐκ ἀρήξετ' οὐ πολλὴν βοὴν
στήσεσθε καὶ τροπαῖον, ἀλλὰ τοῦ μόνου
τέκνου με περιόψεσθ' ἀποστερουμένην;
χο. ἔα ἔα
ὦ πότνιαι μοῖραι, τί δεδέρκομαι
νεοχμὸν αὖ τέρας,
ὡς ἅπαν γάρ ἐστιν, τόλμης ἔργα κἀναισχυντίας
οἷον αὖ δέδρακεν ἔργον οἷον αὖ φίλαι τόδε.
μν. οἷον ὑμῶν ἐξαράξω τὴν ἄγαν αὐθαδίαν.
χο. ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ πράγματ' ἐστὶ καὶ περαιτέρω
γυ. δεινὰ δῆθ' ὅτι γ' ἔχει μου 'ξαρπάσας τὸ παιδίον.
χο. τί ἂν οὖν εἴποι πρὸς ταῦτά τις, ὅτε
τοιαῦτα ποιῶν ὅδ' ἀναισχυντεῖ.
μν. κοὔπω μέντοι γε πέπαυμαι.
γυ. ἀλλ' οὖν ἥκεις ὅθεν ἥκεις
φαύλως τ' ἀποδρὰς οὐ λέξεις
οἷον δράσας διέδυς ἔργον.
λήψει δὲ κακόν.
μν. τοῦτο μέντοι μὴ γένοιτο μηδαμῶς ἀπεύχομαι.
χο. τίς οὖν σοι τίς ἂν σύμμαχος ἐκ θεῶν
ἀθανάτων ἔλθοι ξὺν ἀδίκοις ἔργοις.
μν. μάτην λαλεῖτε, τήνδ' ἐγὼ οὐκ ἀφήσω,
γυ. ἀλλ' οὐ μὰ τὼ θεὼ τάχ' οὐ
χαίρων ἴσως ἐνυβρίσεις,
λόγους τε λέξεις ἀνοσίους
ἀθέοις ἔργοις γὰρ ἀντα
μειψόμεσθά σ' ὥσπερ εἰκὸς ἀντὶ τῶνδε
τάχα δέ σε μεταβαλοῦσ'
ἐπὶ κακὸν ἑτερότροπον

ἐπέχει τις τύχη;
ἀλλὰ τάδε μὲν λαβεῖν χρήσ' ἐκφέρειν τε τῶν ξύλων,
καὶ κατάιθειν τὸν πανοῦργον πυρπολεῖν θ' ὅσον τάχος
ἴωμεν ἐπὶ τὰς κληματίδας ὦ μανία,
κἀγώ σ' ἀποδείξω θυμάλωπα τήμερον.
μν. ὕφαπτε, καὶ κάταιθε σὺ τόδε τὸ κρητικὸν
ἀπόδυθι ταχέως, τοῦ θανάτου δ' ὦ παιδίον,
μόνην γυναικῶν αἰτιῶ τὴν μητέρα,
τουτὶ τί ἐστιν, ἀσκὸς ἐγένεθ' ἡ κόρη
οἴνου πλέως, καὶ ταῦτα περσικὰς ἔχων
ὦ θερμόταται γυναῖκες ὦ ποτίσταται,
κἀκ παντὸς ὑμεῖς μηχανόμεναι πιεῖν,
ὦ μέγα καπήλοις ἀγαθὸν ἡμῖν δ' αὖ κακὸν,
κακὸν δὲ καὶ τοῖς σκευαρίοις, καὶ τῇ κρόκῃ.
γυ. παράβαλλε πολλὰς κληματίδας ὦ μανία
παράβαλλε δῆτα, μν. σὺ δ' ἀπόκριναι μοι τοδί,
τουτὶ τεκεῖν φῇς; γυ. δέκα μῆνας αὔτ' ἐγὼ
ἤνεγκον. μν. ἤνεγκας σύ; γυ. νὴ τὴν ἄρτεμιν.
μν. τρικότυλον ἢ πῶς εἰπέ μοι. γυ. τί μ' ἠργάσω
ἀπέδυσας ὦ 'ναίσχυντέ μου τὸ παιδίον.
μν. τυνοῦτο ὄν, τυνοῦτο; γυ. μικρὸν νὴ δία.
μν. πότ' ἔτη δὲ γέγονε; τρεῖς χοᾶς, ἢ τέτταρας;
γυ. σχεδὸν τοσοῦτον καὶ ὅσον ἐκ διονυσίων.
ἀλλ' ἀπόδος αὐτό. μν. μὰ τὸν ἀπόλλω τουτονί.
γυ. ἐμπρήσομεν τοίνυν σε. μν. πάνυ γ' ἐμπίπρατε.
αὕτη δ' ἀποσφαγήσεται μάλ' αὐτίκα.
γυ. μὴ δῆθ' ἱκετεύω σ', ἀλλ' ἐμὲ ὅτι χρήζεις ποίει,
ὑπέρ γε τούτου. μν. φιλότεκνός τις εἶ φύσει,
ἀλλ' οὐδὲν ἧττον ἥδ' ἀποσφαγήσεται.

γυ. οἴμοι τέκνον, δός μοι τὸ σφαγεῖον μανία.
ἵν' οὖν τό γ' αἷμα τοῦ τέκνου τοὐμοῦ λάβω.
μν. ὕπεχ' αὐτὸ, χαριοῦμαι γὰρ ἕν γε τοῦτό σοι.
γυ. κακῶς ἀπόλοι' ὡς φθονερὸς εἶ δυσμενὴς,
μν. τουτὶ δέρμα τῆς ἱερείας γίγνεται.
γυ. τί τῆς ἱερείας γίγνεται; μν. τουτὶ λαβέ.
ἰλ. γ. ταλαντάτη μίκα, τίς ἐξεκόρησέ σε,
τίς τὴν ἀγαπητὴν παῖδά σου 'ξηρήσατο,
γυ. ὁ πανοῦργος οὗτος, ἀλλ' ἐπειδήπερ πάρει
φύλαξον αὐτὸν ἵνα λαβοῦσα κλεισθένη,
τοῖσιν πρυτάνεσιν ἃ πεποίηχ' οὗτος φράσω.
μν. ἄγε δὴ τίς ἔσται μηχανὴ σωτηρίας,
τίς πεῖρα, τίς ἐπίνοια, ὁ μὲν γὰρ αἴτιος
κἄμ' ἐσκυλίσας ἐς τοιαυτὶ πράγματα,
οὐ φαίνετ' οὔπω, φέρε τίν' οὖν ἄγγελον
πέμψαιμ' ἐπ' αὐτὸν, οἶδ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρον,
ἐκ τοῦ παλαμήδους ὡς ἐκεῖνος τὰς πλάτας
εἴψω γράφων, ἀλλ' οὐ πάρεισιν αἱ πλάται,
πόθεν οὖν γένοιτ' ἄν μοι πλάται πόθεν,
τί δ' ἂν εἰ τάδε τ' ἀγάλματ' ἀντὶ τῶν πλατῶν
γράφων διαρρίπτοιμι, βέλτιον πολὺ,
ξύλον γέ τοι καὶ ταῦτα, κἀκεῖν' ἦν ξύλον,
ὦ χεῖρες ἐμαὶ,
ἐγχειρεῖν χρὴ ἔργῳ πορίμῳ
ἄγε δὴ πινάκων ξεστῶν δέλτοι
δέξασθε σμίλης ὁλκοὺς
κήρυκας, ἐμῶν μόχθων οἴμοι
τουτὶ τὸ ῥῶ μοχθηρὸν,
χώρει, χώρει, ποίαν αὔλακα

βάσκετ' ἐπείγετε, πάσας καθ' ὁδοὺς
κείνᾳ, ταύτᾳ ταχέως χρή.

Παράβασις.

Χο. ἡμεῖς τοίνυν ἡμᾶς αὐτὰς εὖ λέξωμεν παράβασιν
καίτοι πᾶς τις τὸ γυναικεῖον φῦλον κακὰ πόλλ' ἀγορεύει
ὡς πᾶν ἐσμὲν κακὸν ἀνθρώποις, κἀξ ἡμῶν ἐστιν ἅπαντα
ἔριδες, νίκη, στάσις, ἀργαλέα λύπη, πόλεμος,
φέρε δὴ νῦν·
εἰ κακόν ἐσμεν, τί γαμεῖθ' ἡμᾶς; εἴπερ ἀληθῶς κακόν ἐσμεν;
καὶ παγορεύετε μήτ' ἐξελθεῖν, μήτ' ἐγκύψασαν ἁλῶναι;
ἀλλ' οὑτωσὶ πολλῇ σπουδῇ τὸ κακὸν βούλεσθε φυλάττειν;
κἂν ἐξέλθῃ τὸ γύναιόν ποι· κᾆθ' εὕροιτ' αὐτὸ θύρασιν,
μανίας μαίνεσθ' οὓς χρὴ σπένδειν καὶ χαίρειν,
εἴπερ ἀληθῶς
ἔνδοθεν εὕρετε φροῦδον τὸ κακόν, καὶ μὴ κατε-
λαμβάνετ' ἔνδον,
κἂν καταδαρθῶμεν ἐν ἀλλοτρίων παίζουσαι,
καὶ κοπιῶσαι,
πᾶς τις τὸ κακὸν τοῦτο ζητεῖ, περὶ τὰς κλίνας περινοστῶν
κἂν ἐκ θυρίδος παρακύπτωμεν ζητεῖ τὸ κακόν τε θεᾶσθαι
κἂν αἰσχυνθεῖσ' ἀναχωρήσῃ, πολὺ μᾶλλον πᾶς ἐπιθυμεῖ,
αὖθις παρακύψασαν ἰδεῖν τὸ κακόν, οὕτως ἡμεῖς
ἐπιδήλως.
ὑμῶν ἐσμὲν πολὺ βελτίους, βάσανός τε πάρεστιν
ἰδέσθαι,
βάσανον δῶμεν πότεροι χείρους, ἡμεῖς μὲν γὰρ
φαμὲν ὑμᾶς
ὑμεῖς δ' ἡμᾶς σκεψώμεθα δὴ κἀντιτιθῶμεν πρὸς
ἕκαστον.

παραβάλλουσαι τῆς τε γυναικὸς καὶ τ' ἀνδρὸς
τοὔνομ' ἕκαστον,
ναυσιμάχης μὲν ἥττων ἐστὶ χαρμῖνος. δῆλα δή τ' ἄργα,
καὶ μὲν δὴ καὶ κλεοφῶν χείρων πάντως δήπου
σαλαβακχοῦς,
πρὸς ἀριστομάχην δὲ χρόνου πολλοῦ πρὸς ἐκεί-
νην τὴν μαραθῶνι,
καὶ στρατονίκην ὑμῶν οὐδεὶς οὐδ' ἐγχειρεῖ πολεμίζειν,
ἀλλ' εὐβούλης, τῶν πέρυσιν τὶς βουλευτὴς
ἐστὶν ἀμείνων;
παραδοὺς ἑτέρῳ τὴν βουλείαν οὐδ' αὐτὸς τοῦτό γε
φήσεις,
οὕτως ἡμεῖς πολὺ βελτίους τῶν ἀνδρῶν εὐχόμεθ' εἶναι
οὐδ' ἂν κλέψασα γυνὴ φεύγει κατὰ πεντήκοντα τάλαντα
ἐς πόλιν ἔλθοι τῶν δημοσίων, ἀλλ' ἢν τὰ μέγιστα
ὑφέληται,
φορμὸν πυρῶν τ' ἀνδρὸς κλέψασα αὐθημερὸν
αὔτ' ἀπέδωκεν,
ἀλλ' ἡμεῖς ἂν πολλοὺς τούτων
ἀποδείξομεν ταῦτα ποιοῦντας,
καὶ πρὸς τούτοις, γαστρίδας ἡμῶν
ὄντας μᾶλλον, καὶ λωποδύτας,
καὶ βωμολόχους, καὶ ἀνδραποδιστὰς,
καὶ μὴν δήπου καὶ πατρῷά γε
χείρους ἡμῶν ἐστιν σώζειν,
ἡμῖν μὲν γὰρ σῶν ἔτι καὶ νῦν
τ' ἀντίον, ὁ κανὼν, οἱ καλαθίσκοι
τὸ σκιάδειον,
τοῖς δ' ἡμετέροις ἀνδράσι τούτοις,

ἀπόλωλε μὲν πολλαῖς, ὁ κανὼν
ἐκ τῶν οἴκων αὐτῇ λόγχῃ,
πολλαῖς δ' ἑτέραις ἀπὸ τῶν ὤμων
ἐν ταῖς στρατιαῖς
ἔρριπται τὸ σκιάδειον. Ἐπίρρημα.

πόλλ' ἂν αἱ γυναῖκες ἡμεῖς ἐν δίκῃ μεμψαίμεθ' ἂν
τοῖσιν ἀνδράσιν δικαίως ἓν δ' ὑπερφυέστατον,
χρὴ γὰρ ἡμῶν εἰ τέκοι τις ἄνδρα χρηστὸν τῇ πόλει,
ταξίαρχον ἢ στρατηγὸν, λαμβάνειν τιμήν τινα
προεδρίαν τ' αὐτῇ δίδοσθαι, στηνίοισι, καὶ σκίροις
ἔν τε ταῖς ἄλλαις ἑορταῖς αἷσιν ἡμεῖς ἤγομεν.
ἢν δὲ δειλὸν καὶ πονηρὸν ἄνδρα τις τέκοι γυνὴ,
ἢ τριήραρχον πονηρὸν, ἢ κυβερνήτην κακὸν,
ὑστέραν αὐτὴν καθῆσθαι σκάφιον ἀποκεκαρμένην
τῆς τὸν ἀνδρεῖον τεκούσης, τῷ γὰρ εἰκὸς ὦ πόλεις,
τὴν ὑπερβόλου καθῆσθαι μητέρ' ἠμφιεσμένην,
λεῦκα καὶ κόμας καθεῖσαν πλησίον τῆς λαμάχου,
καὶ δανείζειν χρήματα τῇ χρῆν ἣν δανείσειέ τινι,
καὶ τόκον πράττοιτο διδόναι μηδέν' ἀνθρώπων τόκον
ἀλλ' ἀφαιρεῖσθαι βίᾳ τὰ χρήματα τ' εἰπόντας τοδὶ
ἀξία γοῦν εἶ τόκου τεκοῦσα τοιοῦτον τόκον.

μν. Ἰλλὸς γεγένημαι προσδοκῶν ὁ δ' οὐδέ πω
τί δῆτ' ἂν εἴη τοὐμποδὼν; οὐκ ἔσθ' ὅπως
οὐ τὸν παλαμήδην ψυχρὸν ὄντ' αἰσχύνεται,
τῷ δῆτ' ἂν αὐτὸν προσαγαγοίμην δράματι,
ἐγᾦδα τὴν καινὴν ἑλένην μιμήσομαι,
πάντως ὑπάρχει μοι γυναικεία στολή.

γυ. τί αὖ σὺ κυρκανᾷς, ἢ τί κοικύλλεις ἔχων
πικρὰν ἑλένην ὄψει τάχ' εἰ μὴ κοσμίως

ἕξεις ἕως ἂν τῶν πρυτανέων τὶς φανῇ.
μν. νείλου μὲν αἵδε καλλιπάρθενοι ῥοαὶ
ὃς ἀντὶ δίας ψεκάδος αἰγύπτου πέδον
λευκῆς νοτίζει μελανοσυρμαῖον λεών.
γυ. πανοῦργος εἶ νὴ τὴν ἑκάτην τὴν φωσφόρον.
μν. ἐμοὶ δὲ γῆ μὲν πατρὶς οὐκ ἀνώνυμος,
σπάρτη, πατὴρ δὲ τυνδάρεως. γυ. σοί τ' ὤλεθρε
πατὴρ ἐκεῖνός ἐστιν φρυνώνδας μὲν οὖν.
μν. ἑλένη δ' ἐκλήθην. γυ. αὖθις αὖ γίγνῃ γυνὴ.
πρὶν τῆς ἑτέρας δοῦναι γυναικίσεως δίκην.
μν. ψυχαὶ δὲ πολλαὶ δι' ἔμ' ἐπὶ σκαμανδρίαις
ῥοαῖσιν ἔθανον. γυ. ὤφελες δὲ καὶ σύ γε.
μν. κἀγὼ μὲν ἐνθάδ' εἰμ' ὁ δ' ἄθλιος πόσις
ὁ ὑμὸς μενέλαος οὐδέπω προσέρχεται,
τί οὖν ἔτι ζῶ τῶν κοράκων πονηρίᾳ,
ἀλλ' ὥσπερ αἰκάλλει τι καρδίαν ἐμὴν,
μὴ ψεῦσον ὦ ζεῦ τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος.
ευ. ὡς μενέλαος.
τίς τῶν δ' ἐρυμνῶν δωμάτων ἔχει κράτος
ὅστις ξένους δέξαιτο ποντίῳ σάλῳ,
κάμνοντας ἐν χειμῶνι καὶ ναυαγίαις.
μν. πρωτέως τάδ' ἐστὶ μέλαθρα.
ευ. ποίου πρωτέως.
γυ. ὦ τρισκακόδαιμον ψεύδεται νὴ τὼ θεὼ,
ἐπεὶ τέθνηκε πρωτέας ἔτη δέκα.
ευ. ποίαν δὲ χώραν εἰσεκέλσαμεν σκάφει.
μν. αἴγυπτον. ευ. ὦ δύστηνος οἷ πεπλώκαμεν.
γυ. πείθῃ τι τῷ κακῶς ἀπολουμένῳ,
ληροῦντι λῆρον; θεσμοφόρειον τουτογί.

ευ. αὐτὸς δὲ πρωτεὺς ἔνδον ἔστ' ἢ 'ξώπιος;
γυ. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ ναυτιᾷς ἔτ' ὦ ξένε,
ὅστις ἀκούσας ὅτι τέθνηκε πρωτέας,
ἔπειτ' ἐρωτᾷς ἔνδον ἔστ' ἢ 'ξώπιος.
ευ. αἰαῖ, τέθνηκεν, ποῦ δ' ἐτυμβεύθη τάφῳ.
μν. τόδ' ἔστιν αὐτοῦ σῆμ' ἐφ' ᾧ καθήμεθα.
γυ. κακῶς ἄρ' ἐξόλοιο κἀξολεῖ γέ τοι
ὅστις γε τολμᾷς, σῆμα τὸν βωμὸν καλεῖν.
ευ. τί δὲ σὺ θάσσεις, τάσδε τυμβήρεις ἕδρας
φάρει καλυπτὸς ὦ ξένη. μν. βιάζομαι,
γάμοισι πρωτέως παιδὶ συμμίξαι λέχος.
γυ. τί ὦ κακόδαιμον ἐξαπατᾷς αὖ τὸν ξένον,
οὗτος πανουργῶν δεῦρ' ἀνῆλθεν ὦ ξένε
ὡς τὰς γυναῖκας, ἐπὶ κλοπῇ τοῦ χρυσίου.
μν. βάϋζε τοὐμὸν σῶμα βάλλουσα ψόγῳ.
ευ. ξένη, τίς ἡ γραῦς ἡ κακορροθοῦσά σε.
μν. αὕτη θεονόη πρωτέως. γυ. μὰ τὼ θεώ,
εἰμὶ κριτύλλα γ' ἀντιθέου γαργηττόθεν.
σὺ δ' εἶ πανοῦργος. μν. ὁπόσα τοι βούλει λέγε,
οὐ γὰρ γαμοῦμαι σῷ κασιγνήτῳ ποτὲ
προδοῦσα μενέλαον τὸν ἐμὸν ἐν τροίᾳ πόσιν.
ευ. γύναι τί εἶπας, στρέψον ἀνταυγεῖς κόρας.
μν. αἰσχύνομαί σε, τὰς γνάθους ὑβρισμένη.
ευ. τουτὶ τί ἐστιν, ἀφασία τίς τοί μ' ἔχει,
ὦ θεοὶ, τίν' ὄψιν εἰσορῶ, τίς εἶ γύναι.
μν. σὺ δ' εἶ τίς, αὐτὸς γάρ σε κἄμ' ἔχει λόγος.
ευ. ἑλληνὶς εἶ τὶς, ἢ 'πιχωρία γυνή;
μν. ἑλληνὶς, ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν.
μν. ἑλένῃ σ' ὁμοίαν δὴ μάλιστ' εἶδον γύναι.

μν. ἐγὼ δὲ

μν. ἐγὼ δὲ μενέλαον ὅσα γ' ἐκ τῶν ἀφύων
εὐ. ἔγνως ἄρ' ὀρθῶς ἄνδρα δυστυχέστατον.
μν. ὦ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας
λάβε με, λάβε με πόσι,
περίβαλλε δὲ χέρας,
φέρε σε κύσω, ἄπαγέ μ' ἄπαγ' ἄπαγέ με,
λαβὼν ταχὺ πάνυ. γυ. κλαύσετ' ἄρα νὴ τὼ θεὼ
ὅστις σ' ἀπάξει τυπτόμενος τῇ λαμπάδι.
εὐ. σὺ τὴν ἐμὴν γυναῖκα κωλύεις ἐμὲ,
τὴν τυνδάρειον παῖδ' ἐπὶ σπάρτην ἄγειν.
γυ. οἴμ' ὡς πανοῦργος κ'αὐτὸς εἶναί μοι δοκεῖς,
καὶ τοῦδέ τις ξύμβουλος οὐκ ἐτὸς πάλαι
ἠγυπτιάζετ' ἀλλ' ὅδε μὲν δώσει δίκην,
προσέρχεται γὰρ ὁ πρύτανις χ' ὡ τοξότης.
εὐ. τουτὶ πονηρὸν, ἀλλ' ὑπαποκινητέον.
μν. ἐγὼ δ' ὁ κακοδαίμων, τί δρῶ. εὐ. μέν' ἥσυχος
οὐ γὰρ προδώσω σ', οὐδέποτ' ἤνπερ ἐμπνέω
ἢν μὴ προλείπωσ' αἱ μυρίαι με μηχαναί.
γυ. αὕτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν.

πρύτανις.

ὅδ' ἔσθ' ὁ πανοῦργος, ὃν ἔλεγεν ἡμῖν κλεισθένης,
οὗτος τί κύπτεις; δῆσον αὐτὸν εἰσάγων,
ὦ τοξότ' ἐν τῇ σανίδι, κἄπειτ' ἐνθαδὶ
στήσας φύλαττε, καὶ προσιέναι μηδένα
ἔα πρὸς αὐτὸν, ἀλλὰ τὴν μάστιγ' ἔχων
παί' ἢν προσίῃ τις. γυ. νὴ δί' ὡς νῦν δή τ' ἀνὴρ,
ὀλίγον μ' ἀφείλετ' αὐτὸν,
ἱστιορράφος.
μν. ὦ πρύτανι, πρὸς τῆς δεξιᾶς ἥνπερ φιλεῖς

κοίλην προτείνειν ἀργύριον ἤν τις διδῷ,
χάρισαι βραχύ τί μοι καίπερ ἀποθανουμένῳ,
πρυ. τί σοι χαρίσομαι. μν. γυμνὸν ἀποδύσαντά με,
κέλευε πρὸς τῇ σανίδι δεῖν τὸν τοξότην,
ἵνα μὴ κροκωτοῖς καὶ μίτραις γέρων ἀνὴρ
γέλωτα παρέχω τοῖς κόραξιν ἑστιῶν.
πρ. ἔχοντα ταῦτ' ἔδοξε τῇ βουλῇ σε δεῖν.
ἵνα τοῖς παροῦσι δῆλος ᾖς πανοῦργος ὤν.
μν. ἰαππαπαιάξ, ὦ κροκῶθ' οἷ' εἴργασαι,
κοὐκ ἔστιν ἔτ' ἐλπὶς οὐδεμία σωτηρίας.

Στροφή.

χο. ἄγε νυν ἡμεῖς παίσωμεν ἅπερ νόμος ἐνθάδε
ταῖς γυναιξὶν
ὅτ' ἂν ὄργια σεμνὰ θεαῖν ἱεραῖς ὥραις ἀνέχω-
μεν ἅπερ καὶ
παύσων σέβεται καὶ νηστεύει,
πολλάκις αὐταῖν ἐκ τῶν ὡρῶν
ἐς τὰς ὥρας ξυνευχόμενος
τοιαῦτα μέλειν θάμ' ἑαυτῷ
ὅρμα χώρει
κοῦφα ποσὶν ἄγ' ἐς κύκλον
χειρὶ σύναπτε χεῖρα ῥυθμὸν χορείας
ὕπαγε πᾶσα, βαῖνε καρπαλίμοιν ποδοῖν
ἐπισκόπειν δὲ πανταχῇ
κυκλοῦσαν ὄμμα χρὴ χοροῦ κατάστασιν
ἅμα δὲ καὶ
γένος ὀλυμπίων θεῶν
μέλπε καὶ γέραιρε φωνῇ πᾶσα χορομανεῖ τρόπῳ
εἰ δέ τις

προσδοκᾷ κακῶς ἐρεῖν,
ἐν ἱερῷ γυναῖκά μ' οὖσαν ἄνδρας
οὐκ ὀρθῶς φρονεῖ,
ἀλλὰ χρὴ
ὥσπερ ἔργον αὖ τι καινὸν,
πρῶτον εὐκύκλου χορείας, εὐφυᾶ στῆσαι βάσιν
πρόβαινε ποσὶν τὸν εὐλύραν
μέλπουσα, καὶ τὴν τοξοφόρον
ἄρτεμιν ἄνασσαν ἁγνὴν,
χαῖρ' ὦ ἑκάεργε ὄπαζε δὲ νίκην,
ἥραν τε τὴν τελείαν
μέλψωμεν ὥσπερ εἰκὸς,
ἣ πᾶσι τοῖς χοροῖσιν ἐμ-
παίζει τε, καὶ κλεῖδας γάμου φυλάττει,
ἑρμῆν τε νόμιον ἄντομαι
καὶ πᾶνα, καὶ νύμφας φίλας,
ἐπιγελάσαι προθύμως
ταῖς ἡμετέραις χαρέντας χορείαις,
ἔξαιρε δὴ προθύμως
διπλῆν χαρεῖν χορείαν
παίσωμεν ὦ γυναῖκες οἷ-
άπερ νόμος νηστεύωμεν δὲ πάντως,
ἀλλ' εἶ' ἐπ' ἄλλ' ἀνάστρεφ' εὐρύθμῳ ποδὶ
τόρνευε πᾶσαν ᾠδὴν
ἡγοῦ δέ γ' ὧδ' αὐτὸς,
σὺ κισσοφόρε βάκχειε δέσποτ' ἐγὼ δὲ κώμοις
σὲ φιλοχόροισιν μέλψω
εὔιον ὦ διόνυσε
βρόμιε, καὶ σεμέλας παῖ

χοροῖς τερπόμενος, καὶ τ' ὄρεα νυμφᾶν
ἐρατοῖς ἐν ὕμνοις,
εὔιον, εὔιον, εὐοῖ ἀναχορεύων
ἀμφὶ δὲ σοὶ κτυπεῖται
κιθαιρώνιος ἠχὼ
μελάμφυλλά τ' ὄρη δάσκια, καὶ νάπαι
πετρώδεις βρέμονται.
κύκλῳ δὲ περὶ σὲ κισσὸς
εὐπέταλος ἕλικι θάλλει.

τοξότης.

ἐνταῦθα νῦν οἰμώξει πρὸς τὴν αἰτρίαν.
μν. ὦ τοξόθ' ἱκετεύω σε. τοξ. μή μ' ἱκετεῦσι σύ.
μν. χάλασον τὸν ἧλον. τοξ. ἀλλὰ ταῦτα δρᾶς ἐγώ.
μν. οἴμοι κακοδαίμων, μᾶλλον ἐπικρούσεις σύ γε.
τοξ. ἔτι μᾶλλον βούλις. μν. ἀτταταὶ, ἰατταταὶ
κακῶς ἀπόλοιο. τοξ. σίγα κακοδαίμων γέρον
πὲρ ἐγὼ ξενίγκι πορμὸς ἵνα πυλάξῃ σοι.
μν. ταυτὶ τὰ βέλτιστ' ἀπολέλαυκ' Εὐριπίδου
ἔα θεοὶ, Ζεῦ σῶτερ ἔστιν ἐλπίδες,
ἀνὴρ ἔοικεν οὐ προδώσειν, ἀλλά μοι
σημεῖον ὑπεδήλωσε Περσεὺς ἐκδραμὼν
ὅτι δεῖ με γίγνεσθ' Ἀνδρομέδαν πάντως δέ μοι
τὰ δέσμ' ὑπάρχει, δῆλον οὖν ἔσθ' ὅτι
ἥξει με σώσων, οὐ γὰρ ἂν παρέπτατο.
εὐ. ὡς ἠχὼ
φίλαι παρθένοι φίλαι
πῶς ἂν ἀπέλθοιμι καὶ
τὸν σκύθην λάβοιμι
κλύεις ὦ

προσειδοῦσα τὰς ἐν ἄντροις
κατάνευσον ἔασον ὡς
τὴν γυναῖκά μ' ἐλθεῖν.
μν. ἀνοικτὸς ὅς μ' ἔδησε τὸν
πολυπονώτατον βροτῶν
μόλις δὲ γραῖαν ἀποφυγὼν
σαπρὰν ἀπωλόμην ὅμως,
ὁ δὲ γὰρ ὁ σκύθης φύλαξ
πάλαι ἐφέστηκ' ὀλοὸν
ἄφιλον ἐκρέμασε κόρακι
δεῖπνον ὁρᾷς, οὐ χοροῖσιν
οὐδ' ὑφ' ἡλίκων νεανίδων,
ψήφων κημὸν ἕστηκ' ἔχου
σ' ἀλλ' ἐν πυκνοῖς δεσμοῖσιν ἐμπεπλεγμένη
κήτει βορὰ, γλαυκέτῃ πρόκειμαι,
γαμηλίῳ μὲν οὐ ξὺν
παιῶνι, δεσμίῳ δὲ
γοᾶσθέ μ' ὦ γυναῖκες ὡς
μέλεα μὲν πέπονθα μέλεος,
ὦ τάλας ἐγὼ τάλας,
ἀπὸ δὲ συγγόνων, ἄλλ' ἂν
ἄνομα πάθεα φῶτα λιτομέναν,
πολυδάκρυτον ἀίδα γόον φλέγουσαν,
αἲ αἲ αἲ αἲ
ὃς ἔμ' ἀπεξύρησε πρῶτον,
ὃς ἐμὲ κροκόεντ' ἐνέδυσεν,
ἐπὶ δὲ τοῖσδε, τόδ' ἀνέπεμψεν
ἱερὸν ἔνθα γυναῖκες
ἰώ μοι μοίρας ἂν ἔτεκε δαίμων

ὢ κατάρατος ἐγώ, τίς ἐμὸν οὐκ ἐπόψεται
πάθος ἀμέγαρτον ἐπὶ κακῶν παρουσίᾳ
εἴθε με πυρφόρος αἰθέρος ἀστὴρ
τὸν βάρβαρον ἐξολέσειεν,
οὐ γὰρ ἔτ' ἀθανάταν φλόγα λεύσειν
ἐστὶν ἐμοὶ φίλον ὡς ἐκρεμάσθην
λαιμότμητ' ἄχη δαιμόνων αἰόλαν
νέκυν ἐπὶ πορείαν.
ευ. χαῖρ' ὦ φίλη παῖ, τὸν δὲ πατέρα κηφέα
ὅς σ' ἐξέθηκεν ἀπολέσειαν οἱ θεοί.
μν. σὺ δ' εἶ τίς ἡ τοὐμὸν ᾤκτειρας πάθος.
ἠχ. ἠχὼ λόγων ἀντῳδὸς ἐπικοκκάστρια,
ἥπερ πέρυσιν ἐν τῷδε ταὐτῷ χωρίῳ
εὐριπίδῃ καὐτὴ ξυνηγωνιζόμην,
ἀλλ' ὦ τέκνον, σὲ μὲν ποσαῦτα χρὴ ποεῖν
κλάειν ἐλεεινῶς. μν. σὲ δ' ἐπικλάειν ὕστερον.
ἠχ. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ' ἀλλ' ἄρχου λόγων.
μν. ὦ νὺξ ἱερά,
ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις
ἀστεροειδέα νῶτα διφρεύου
τ' αἰθέρος ἱρᾶς,
τοῦ σεμνοτάτου δι' ὀλύμπου. ἠχ. δι' ὀλύμπου.
μν. τί ποτ' ἀνδρομέδα περὶ ἄλλων κακῶν,
μέρος ἐξέλαχον. ἠχ. μέρος ἐξέλαχον.
μν. θανάτου τλήμων. ἠχ. θανάτου τλήμων.
μν. ἀπολεῖς μ' ὦ γραῦ στωμυλωμένη.
ἠχ. στωμυλωμένη.
μν. νὴ δία, ὀχληρά γ' εἰσήρρηκας
λίαν. ἠχ. λίαν.

μν. ὦ γάθ᾽ ἔασόν με μονῳδῆσαι,
καὶ χαριεῖ μοι,
παῦσαι. ἠχ. παῦσαι.
μν. βάλλ᾽ ἐς κόρακας. ἠχ. βάλλ᾽ ἐς κόρακας.
μν. τὶ τὸ κακόν. ἠχ. τὶ τὸ κακόν.
μν. ληρεῖς. ἠχ. ληρεῖς.
μν. οἴμωζε. ἠχ. οἴμωζε.
μν. ὀτότυζε. ἠχ. ὀτότυζε.
σκ. οὗτος τὶ λαλεῖς. ἠχ. οὗτος τὶ λαλεῖς.
σκ. πρυτάνεις καλέσω ἠχ. πρυτάνεις καλέσω.
σκ. σὶ κακόν. ἠχ. σὶ κακόν.
σκ. ποτε το πωνή. ἠχ. ποτε το πωνή.
σκ. σὺ λαλεῖς. ἠχ. σὺ λαλεῖς.
σκ. κλαύσαι μι. ἠχ. κλαύσαι μι.
σκ. κακκάσκι μοι. ἠχ. κακκάσκι μοι.
μν. μὰ δί᾽ ἀλλὰ γυνὴ πλησίον αὕτη
ἠχ. πλησίον αὕτη.
σκ. ποῦ 'σθ᾽ ἡ μιαρὰ,
μν. καὶ δὴ φεύγει,
σκ. ποῖ ποῖ φεύγεις οὐκ αἰρήσεις;
ἔτι γὰρ γρύζεις. ἠχ. ἔτι γὰρ γρύζεις.
σκ. λάβε τὴν μιαρᾶ. ἠχ. λάβε τὴν μιαρᾶ,
σκ. λαλοκαι καπαρατογυναικο.

εὐ. ὡς περσεύς.

ὦ θεοὶ τίν᾽ ἐς γῆν βαρβάρων ἀφίγμεθα,
ταχεῖ πεδίλῳ, διὰ μέσου γὰρ αἰθέρος
τέμνων κέλευθον πόδα τίθημ᾽ ὑπόπτερον,
περσεὺς πρὸς ἄργος ναυστολῶν, τὸ γοργόνος
κάρα κομίζων. σκ. τί λέγι τὴν γοργόνος πέρι

τὸ γραμματεῖο σὺ τῇ κεφαλῇ τὴν γοργόνος,
ευ. ἔγωγέ φημι. σκ. γοργό τοι κἀγὼ λέγι.
ευ. ἔα τίν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ καὶ παρθένον
θεαῖς ὁμοίαν ναῦν ὅπως ὡρμισμένην.
κη. ὡς ἀνδρομέδη.
ὦ ξένε κατοίκτειρόν με τὴν παναθλίαν,
λῦσόν με δεσμῶν. σκ. οὐκὶ μὴ λαλῆσι σὺ
κατάρατο τολμᾷς, ἀποθανουμένη λαλᾷς.
ευ. ὦ παρθέν' οἰκτείρω σε κρεμαμένην ὁρῶν.
σκ. οὐ παρθέν' ἐστὶν ἀλλ' ἁμαρτωλὴ γέρων
καὶ κλέπτο καὶ πανοῦργο. ευ. ληρεῖς ὦ σκύθα,
αὕτη γάρ ἐστιν ἀνδρομέδα παῖς κηφέως,
σκ. σκέψαι τὸ σκῦτοι μή τι μικτὸν παίνεται,
ευ. φέρε δεῦρο, δεῦρό μοι τὴν χεῖρ' ἵν' ἅψωμαι κόρης
φέρε σκύθ' ἀνθρώποισι γὰρ νοσήματα
ἅπασίν ἐστιν, ἐμὲ δὲ καὐτὸν τῆς κόρης
ταύτης ἔρως εἴληφεν. σκ. οὐ ζηλῶ τί σε,
ἀτὰρ εἰ τὸ πρωκτὸ δεῦρο περιεστραμμένον,
οὐκ ἐφθόνησας αὐτὸ πυγίζειν ἄγων.
ευ. τί δ' οὐκ ἐᾷς λύσαντά μ' αὐτὴν ὦ σκύθα
πεσεῖν, ἐς εὐνὴν καὶ γαμήλιον λέχος.
σκ. εἰ σφόδρ' ἐπιθυμεῖς τῇ γέροντο πύγισαι
τῇ σανίδα τρήσας ἐξόπισθο πρώκτισον.
ευ. μὰ δί' ἀλλὰ λύσω δέμας. σκ. μαστιγῶσ' ἄρα.
ευ. καὶ μὴν ποήσω τοῦτο. σκ. τὸ κεπαλῆς ἄρα.
τὸ ξιπομάχαιραν, ἀποκεκόψοι τουτοί.
ευ. αἶ αἶ τί δράσω πρὸς τίνας στρεφθῶ λόγους
ἀλλ' οὐκ ἂν ἐνδέξαιτο βάρβαρος φύσις,
σκαιοῖσι γάρ τοι καινὰ προσφέρων σοφὰ,

μάτην ἀναλίσκεις δ' ἐμ' ἀλλ' ἄλλην τινὰ,
τρόπῳ πρέπουσαν, μηχανὴν προσοιστέον.
σκ. μιαρὸς ἀλώπηξ οἷον ἐπιθηκίζει μοι.
μν. μέμνησο περσεῦ μ' ὡς καταλείπεις ἀθλίαν.
σκ. ἔτι γὰρ σὺ τὴν μάστιγα ἐπιθυμεῖς λαβεῖν.

Στροφή.

χο. παλλάδα τὴν φιλόχορον ἐμοὶ
δεῦρο καλεῖν νόμος ἐς
χορὸν παρθένων.
ἄζυγα κόρην,
ἣ πόλιν ἡμετέραν ἔχει,
καὶ κράτος φανερὸν μόνη
κληδοῦχός τε καλεῖται
φανεῖθ' ὦ τυράννους
στυγοῦσ' ὥσπερ εἰκὸς,
δῆμός τοί σε καλεῖ γυναι-
κῶν, ἔχουσα δέ μοι μόλις
εἰρήνην φιλέορτον
ἥκετ' εὔφρονες, ἵλαοι
πότνιαι ἄλσος ἐς ὑμέτερον,
οὗ δὴ ἀνδράσιν οὐ
θεμιτὸν εἰσορᾶν
ὄργια σεμνὰ θεαῖν,
ἵνα λαμπάσι φαί-
νετον ἄμβροτον ὄψιν
μόλετον, ἔλθετον, αἰτόμεθ' ὦ
θεσμοφόρω πολὺ πότνια,
εἰ καὶ πρότερόν ποτ' ἐπηκόω
ἤλθετον, νῦν ἀφίκε-

αθον, ἱκετεύομεν ἐνθάδ' ἡμῖν.
εὐ. γυναῖκες, εἰ βούλεσθε, τὸν λοιπὸν χρόνον
σπονδὰς ποιήσασθαι, πρὸς ἐμὲ νυνὶ πάρα
ἐφ' ᾧ τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ μηδαμὰ
κακὸν τὸ λοιπὸν ταῦτ' ἐπικηρυκεύομαι.
χο. χρεία δὲ ποίᾳ τόνδ' ἐπεισφέρεις λόγον.
εὐ. ὅδ' ἐστὶν οὖν τῇ σανίδι κηδεστὴς ἐμὸς
ἢν οὖν κομίσωμαι, τοῦτον οὐδὲν μήποτε
κακῶς ἀκούσητ' ἢν δὲ μὴ πείθησθέ μοι,
ἃ νῦν ὑποικουρεῖτε, τοῖσιν ἀνδράσιν
ἀπὸ τῆς στρατιᾶς παροῦσιν ὑμῶν διαβαλῶ.
χο. τὰ μὲν παρ' ἡμῶν ἴσθι σοι πεπεισμένα,
τὸν βάρβαρον δὲ τοῦτον αὐτὸς πεῖσαι σύ.
εὐ. ἐμὸν γ' ἔργον ἐστὶ καὶ σὸν ὦ 'λάφιον ἅ σοι
καθ' ὁδὸν ἔφραζον, ταῦτα μεμνῆσθαι ποιεῖν,
πρῶτον μὲν οὖν δίελθε κ' ἀνακόλπασον,
σὺ δ' ὦ τερήδων ἐπαναφύσα περσικόν.
σκ. τί τὸ βόμβο τοῦτο, κωμό τίς ἀνεγείρει μοι.
εὐ. ἡ παῖς ἔμελλε προμελετᾶν ὦ τοξότα,
ὀρχησομένη γὰρ ἔρχεθ' ὡς ἄνδρας τινάς,
σκ. ὀρκῆσι, καὶ μελετῆσι. οὐ κωλῦσ' ἐγώ
ὡς ἐλαπρὸς ὥσπερ ψύλλο κατὰ τὸ κώδιο.
εὐ. ὡς γραῦς.
φέρε θοἰμάτιον ἄνωθεν ὦ τέκνον τοδί
καθιζομένη δ' ἐπὶ τοῖς γόνασι τοῦ σκύθου
τὼ πόδε πρότεινον ἵν' ὑπολύσω. σκ. ναίκι ναὶ
κάθησο, κάθησο ναίκι ναὶ θυγάτριον,
οἴμ' ὡς στερειπὸ τὸ τιτθί' ὥσπερ γογγύλη.
εὐ. αὔλει σὺ θᾶττον, ἔτι δέδοικας τὸν σκύθην.

σκ. καλό γε τὸ πυγή. εὐ. κλαύσει γ᾽ ἀλλὰ μὴ νδον μένῃς,
ἀνακύπτει καὶ παρακύπτει ἀπεψωλημένος.
σκ. εἶεν καλὴ τὸ σχῆμα περὶ τὸ ποσίον.
εὐ. καλῶς ἔχει, λαβὲ θοἰμάτιον ὥρα ᾽στιν νῷν
ἤδη βαδίζειν. σκ. τί οὐκ ἐμπλήσει πρῶτά με;
εὐ. πάνυ γε, φίλησον αὐτόν. σκ. παπαπαπαπαῖ,
ὡς γλυκερὸ τὸ γλῶσσ᾽ ὥσπερ ἀττικὸς μέλις
τί οὐ κατεύδει παρ᾽ ἐμέ. εὐ. χαῖρε τοξότα,
οὐ γὰρ γένοιτ᾽ ἂν τοῦτο; σκ. ναὶ γράδιον
ἐμοὶ κάρισος τοῦτο. εὐ. δώσεις οὖν δραχμήν;
σκ. ναὶ ναίκι δῶ σοι. εὐ. τἀργύριον τοίνυν φέρε.
σκ. ἀλλ᾽ οὐκ ἔκ᾽ οὐδέν. εὐ. ἀλλὰ τὸ συβήνην λάβε.
ἔπειτα κομίζεις αὖθις. σκ. ἀκολούτι τέκνον,
σὺ δὲ τοῦτο τήρει, τὴ γέροντο γράδιο,
ὄνομα δέ σοι τί ἐστίν. εὐ. ἀρτεμισία.
σκ. μεμνῆσι τοίνυν τοὔνομ᾽ ἀρτομουξία.
εὐ. ἑρμῆ δόλιε, ταυτὶ μὲν ἔτι καλῶς ποεῖς,
σὺ μὲν οὖν ἀπότρεχε, παιδάριον τουτὶ λαβών,
ἐγὼ δὲ λύσω τόνδε σὺ δ᾽ ὅπως ἀνδρικῶς,
ὅταν λυθῇς τάχιστα φεύξει καὶ τενεῖς
ὡς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδί᾽ οἴκαδε.
κη. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ᾽ ἢν ἅπαξ λυθῶ.
εὐ. λέλυσο σὸν ἔργον, φεῦγε πρὶν τὸν τοξότην
ἥκοντα καταλαβεῖν. κη. ἐγὼ δὴ τοῦτο δρῶ.
σκ. ὦ γρᾴδι᾽ ὡς χαρίεντό σοι τὸ θυγάτριον
κοὐ δύσκολ᾽ ἀλλὰ πρᾶο. ποῦ τὸ γράδιο,
οἴμ᾽ ὡς ἀπόλωλον, ποῦ τὸ γέροντ᾽ ἐντευθενί,
ὦ γρᾴδι᾽ ὦ γρᾷο, οὐκ ἐπαινῶ γράδιο,
ἀρταμουξία.

διέβαλλέ μ' ὦ γραῦς, ἀπότρεχ' ὡς τάχιστα σύ,
ὀρτῶς δὲ σὺ βιώνησι, καταβινῆσι γάρ.
οἴμοι, τί δράσει, ποῖ τὸ γράδιο,
ἀρταμουξία.
χο. τὴν γραῦν ἐρωτᾷς, ἢ φέρεν τὰς πηκτίδας;
σκ. ναὶ ναίκι, εἶδες αὐτό. χο. ταύτῃ γ' οἴχεται.
αὐτή τ' ἐκείνη, καὶ γέρων τις εἵπετο.
σκ. κροκωτ' ἔχοντο τῇ γέροντο. χο. φήμ' ἐγώ,
ἔτ' αὖ καταλάβοις, εἰ διώκοις ταυτί.
σκ. ὦ μιαρὸ γραῦ, πότερα τρέξι τὴν ὁδὸν,
ἀρταμουξία.
χο. ὀρθὴν ἄνω δίωκε, ποῖ θεῖς; οὐ πάλιν,
τῇδε διώξεις; τοὔμπαλιν τρέχεις σύ γε.
σκ. κακόδαιμον ἀλλὰ τρέξι ἀρταμουξία.
χο. τρέχε νῦν κατὰ τοὺς κόρακας ἐπουρίσας,
ἀλλὰ πέπυσται μετρίως ἡμῖν, ὥσθ' ὥρα δή 'στι βαδίζειν
οἴκαδ' ἑκάστη.
τὼ θεσμοφόρω δ' ἡμῖν ἀγαθὴν
τούτων χάριν ἀνταπόδοιτον.

Ἀριστοφάνους θεσμοφοριαζουσῶν τέλος.

Λυσιστράτη.
μυρρίνη.
χορὸς ἀνδρῶν γερόντων.
συμμόσδωρος.
στρατυλλίς.
ἄγγελος γερόντων.
ἄλλη τις γυνή.
ἀθηναῖος,
θεράπων.
καλονίκη.
λαμπιτώ.
δράκης.
χορὸς γυναικῶν.
πρόβουλος.
ὑπηρέτης.
κινησίας.
λάκων.
χορὸς λακεδαιμονίων.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ καλέσασα τὰς πολίτιδας.

Ἀλλ᾽ εἴ τις ἐς βακχεῖον αὐτὰς ἐκάλεσεν,
ἢ ᾽ς πανὸς ἢ ᾽πὶ κωλιάδ᾽ ἢ ᾽ς γενετυλλίδος
οὐδ᾽ ἂν διελθεῖν ἦν ἂν ὑπὸ τῶν τυμπάνων
νῦν δ᾽ οὐδεμία πάρεστιν ἐνταυθοῖ γυνή,
πλὴν ἥ γ᾽ ἐμὴ κωμῆτις ἥδ᾽ ἐξέρχεται,

χαῖρ' ὦ καλονίκη. καλ. καὶ σύ γ' ὦ λυσιστράτη.
τί συντετάραξαι, μὴ σκυθρώπαζ' ὦ τέκνον,
οὐ γὰρ πρέπει σοι τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς.
λυ. ἀλλ' ὦ καλονίκη κάομαι τὴν καρδίαν,
καὶ πόλλ' ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἄχθομαι,
ὁτιὴ παρὰ μὲν τοῖς ἀνδράσιν νενομίσμεθα
εἶναι πανοῦργοι. καλ. καὶ γὰρ ἐσμὲν νὴ δία.
λυ. εἰρημένον δ' αὐταῖς ἀπαντᾶν ἐνθάδε
βουλευσομέναισιν οὐ περὶ φαύλου πράγματος
εὕδουσι κοὐχ ἥκουσιν. καλ. ἀλλ' ὦ φιλτάτη
ἥξουσι χαλεπή τοι γυναικῶν ἔξοδος,
ἡ μὲν γὰρ ἡμῶν περὶ τὸν ἄνδρ' ἐκύπτασεν,
ἡ δ' οἰκέτην ἤγειρεν, ἡ δὲ παιδίον
κατέκλινεν, ἡ δ' ἔλουσεν, ἡ δ' ἐψώμισεν.
λυ. ἀλλ' ἕτερα γὰρ ἦν τῶνδε προὐργιαίτερα
αὐταῖς. καλ. τί δ' ἐστὶν ὦ φίλη λυσιστράτη,
ἐφ' ὅτι ποθ' ἡμᾶς τὰς γυναῖκας συγκαλεῖς,
τί τὸ πρᾶγμα πηλίκον τι. λυ. μέγα. κα. μῶν καὶ παχύ;
λυ. καὶ νὴ δία παχύ. καλ. κᾆτα πῶς οὐχ ἥκομεν
λυ. οὐχ οὗτος ὁ τρόπος· ταχὺ γὰρ ἂν ξυνήλθομεν,
ἀλλ' ἔστιν ὑπ' ἐμοῦ πρᾶγμ' ἀνεζητημένον,
πολλαῖσί τ' ἀγρυπνίαισιν ἐρριπτασμένον.
κα. ἦ πού τι λεπτόν ἐστι τοὐρριπτασμένον.
λυ. οὕτω γε λεπτόν, ὥστ' ὅλης τῆς ἑλλάδος,
ἐν ταῖς γυναιξὶν ἐστὶν ἡ σωτηρία.
κα. ἐν ταῖς γυναιξὶν, ἐπ' ὀλίγου γὰρ εἴχετο.
λυ. ὡς ἔστ' ἐν ἡμῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα
ἢ μηκέτ' εἶναι μήδε πελοποννησίους.
κα. βέλτιστα τοίνυν μηκέτ' εἶναι νὴ δία.

λυ. βοιωτίους τε πάντας ἐξολωλέναι.
κα. μὴ δῆτα πάντας. ἀλλ' ἄφελε τὰς ἐγχέλεις.
λυ. περὶ τῶν ἀθηνῶν δ' οὐκ ἐπισκωπήσομαι
τοιοῦτον οὐδὲν ἀλλ' ὑπονόησον σύ μοι,
ἢν δὲ ξυνέλθωσ' αἱ γυναῖκες ἐνθάδε,
αἵ τ' ἐκ βοιωτῶν, αἵ τε πελοποννησίων,
ἡμεῖς τε, κοινῇ σώσομεν τὴν ἑλλάδα.
κα. τί δ' ἂν γυναῖκες φρόνιμον ἐργασαίατο,
ἢ λαμπρὸν, αἳ καθήμεθ' ἐξηνθισμέναι,
κροκωτὰ φοροῦσαι καὶ κεκαλλωπισμέναι,
καὶ κιμβερίκ' ὀρθοστάδια, καὶ περιβαρείδας
χ' ἤγχουσα, καὶ τὰ διαφανῆ χιτώνια.
λυ. ταῦτ' αὐτὰ γάρ τοι, καὶ 'σθ' ἃ σώσειν προσδοκῶ,
τὰ κροκωτίδια, καὶ τὰ μύρα, καὶ περιβαρείδες.
κα. τίνα δὴ τρόπον ποτ'. λυ. ὥστε τῶν νῦν μηδένα
ἀνδρῶν ἐπ' ἀλλήλοισιν αἴρεσθαι δόρυ.
κα. κροκωτὸν ἄρα, νὴ τὼ θεὼ 'γὼ βάψομαι.
λυ. μηδ' ἀσπίδα λαβεῖν. κα. κιμβερικὸν ἐνδύσομαι.
λυ. μηδὲ ξιφίδιον. κα. κτήσομαι περιβαρείδας.
λυ. ἆρ' οὐ παρεῖναι τὰς γυναῖκας δῆτ' ἐχρῆν;
κα. οὐ γὰρ μὰ Δί' ἀλλὰ πετομένας ἥκειν πάλαι.
λυ. ἀλλ' ὦ μέλ' ὄψει γε σφόδρ' αὐτὰς ἀττικὰς,
ἅπαντα δρώσας τοῦ δέοντος ὕστερον,
ἀλλ' οὐδὲ παράλων οὐδεμία γυνὴ πάρα
οὐδ' ἐκ σαλαμῖνος. καλ. ἀλλ' ἐκεῖναί γ' οἶδ' ὅτι
ἐπὶ τῶν κελήτων διαβεβήκασ' ὄρθριαι.
λυ. οὐδ' ἃς προσεδόκων καὶ λογιζόμην ἐγὼν
πρώτας παρέσεσθαι δεῦρο τὰς ἀχαρνέων
γυναῖκας, οὐχ ἥκουσιν. καλ. ἡ γοῦν θεαγένους

ὡς δεῦρ' ἰοῦσα τ' ἀκάτιον ἤρετο,
ἀτὰρ αἵδε καὶ δή σοι προσέρχονταί τινες
αἵδ' αὖθ' ἕτεραι χωροῦσί τινες, ἰοὺ ἰού,
πόθεν εἰσίν. λυ. ἀναγυρουντόθεν. καλ. νὴ τὸν δία
ὁ γοῦν ἀνάγυρός μοι κεκινῆσθαι δοκεῖ.
μυ. μῶν ὕστεραι πάρεσμεν ὦ λυσιστράτη;
τί φής, τί σιγᾷς, λυ. οὐκ ἐπαινῶ μυρρίνη·
ἥκουσαν ἄρτι περὶ τοιούτου πράγματος.
μυ. μόλις γὰρ εὗρον ἐν σκότῳ τὸ ζώνιον,
ἀλλ' εἴ τι πάνυ δεῖ ταῖς παρούσαισιν λέγε.
λυ. μὰ δί' ἀλλ' ἐπαναμείνωμεν ὀλίγον γ' εἵνεκα
τάς τ' ἐκ βοιωτῶν, τάς τε πελοποννησίων,
γυναῖκας ἐλθεῖν. μυ. πολὺ σὺ κάλλιον λέγεις,
ἡδὶ δὲ καὶ δὴ λαμπιτὼ προσέρχεται,
λυ. ὦ φιλτάτη λάκαινα χαῖρε λαμπιτοῖ,
οἷον τὸ κάλλος ὦ γλυκυτάτη σοῦ φαίνεται,
ὡς δ' εὐχροεῖς· ὡς δὲ σφριγᾷ τὸ σῶμά σου
κἂν ταῦρον ἄγχοις. λαμ. μάλα γὰρ οἰῶ ναὶ πιὼ
γυμνάδδομαί σε καὶ ποτὶ πυγὰν ἅλλομαι.
λυ. ὡς δὴ καλὸν τὸ χρῆμα τῶν τιτθίων ἔχεις.
λαμ. ἅπερ ἱερεῖόν τοί μ' ὑποψαλάσσετε.
λυ. ἡδὶ δὲ ποδαπή 'σθ' ἡ νεᾶνις ἡτέρα,
λαμ. πρέσβειρά τοι ναὶ τὼ σιὼ βοιωτία,
ἵκει ποθ' ὑμέ. λυ. νὴ δί' ὦ βοιωτία
καλόν γ' ἔχουσα τὸ πεδίον. λαμ. καὶ νὴ δία
κομψότατα τὰν βληχώ γε παρατετιλμένη.
λυ. τίς δ' ἡ τέρα παῖς. λαμ. χαΐα μὰν ναὶ τὼ σιὼ
κορινθία δ' αὖ. λυ. χαΐα νὴ τὸν δία
δήλη 'στιν οὖσα ταυταγὶ τἀντευθενί.

λαμ. τίς δ' αὖ

λαμ. τίς δ' αὖ ξυναλίαξε τόνδε τὸν στόλον
τὸν τᾶν γυναικῶν. λυ. ἅδ' ἐγώ. λαμ. μύσιδδέ τω
ὅτι λῇς ποθ' ἁμέ. λυ. νὴ Δί' ὦ φίλη γύναι.
μυ. λέγε δῆτα τὸ σπουδαῖον ἐπὶ τοῦτ' ἐστί σοι.
λυ. λέγοιμ' ἂν ἤδη, πρὶν λέγειν ὑμᾶς τοδὶ,
ἐπερήσομαί τι μικρόν. μυ. ὅτι βούλει γε σύ.
λυ. τοὺς πατέρας οὐ ποθεῖτε τοὺς τῶν παιδίων
ἐπὶ στρατιᾶς ἀπόντας. μυ. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
πάσαισιν ἡμῖν ἐστὶν ἀποδημῶν ἀνήρ.
λυ. ὁ γοῦν ἐμὸς ἀνὴρ πέντε μῆνας ὦ τάλαν
ἄπεστιν ἐπὶ Θράκης φυλάττων Εὐκράτην.
μυ. ὁ δ' ἐμός γε τελέοις ἑπτὰ μῆνας ἐν Πύλῳ.
λαμ. ὁ δ' ἐμός γε κἂν ἐκ τᾶς ταγᾶς ἔλσῃ ποκα
πορπακισάμενος φροῦδος ἀμπτάμενος ἔβα.
λυ. ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ καταλέλειπται φεψάλυξ,
ἐξ οὗ γὰρ ἡμᾶς προὔδοσαν Μιλήσιοι
οὐκ εἶδον οὐδ' ὄλισβον ὀκτωδάκτυλον,
ὃς ἦν ἂν ἡμῖν συκίνη πικουρία
ἐθέλοιτ' ἂν οὖν, εἰ μηχανὴν εὕροιμ' ἐγὼ
μετ' ἐμοῦ καταλῦσαι τὸν πόλεμον; μυ. νὴ τὼ θεὼ
ἔγωγ' ἂν οὖν κἂν εἴ με χρὴ, ἢ τοὔγκυκλον
τουτὶ καταθεῖσαν ἐκπιεῖν αὐθημερόν.
καλ. ἐγὼ δέ κ' ἂν κἂν ὡσπερεὶ ψῆτταν δοκῶ
δοῦναι ἂν ἐμαυτῆς παρταμοῦσα θἤμισυ.
λαμ. ἐγὼ δὲ καί κα ποττὸ ταΰγετόν γ' ἄνω
ἔλσοιμ', ὅπα μέλλοιμί γ' εἰράναν ἰδεῖν.
λυ. λέγοιμ' ἄν, οὐ δεῖ γὰρ κεκρύφθαι τὸν λόγον,
ἡμῖν γὰρ ὦ γυναῖκες εἴπερ μέλλομεν
ἀναγκάσειν τοὺς ἄνδρας εἰρήνην ἄγειν,

ἀφεκτέ' ἐστὶν. καλ. τοῦ φράσον. λυ. ποιήσετ' οὖν;
καλ. ποιήσομεν κἂν ἀποθανεῖν ἡμᾶς δέῃ.
λυ. ἀφεκτέα τοίνυν ἡμῖν ἐστὶ τοῦ πέους,
τί μοι μεταστρέφεσθε, ποῖ βαδίζετε
αὗται τί μοι μυᾶτε κἀνανεύετε,
τί χρὼς τέτραπται, τί δάκρυον κατείβεται
ποιήσετ' ἢ οὐ ποιήσετ' ἢ τί μέλλετε.
μυ. οὐκ ἂν ποιήσαιμ' ἀλλ' ὁ πόλεμος ἑρπέτω.
καλ. μὰ Δί' οὐδ' ἐγὼ γάρ, ἀλλ' ὁ πόλεμος ἑρπέτω.
λυ. ταυτὶ σὺ λέγεις ὦ ψῆττα, καὶ μὴν ἀρτίγε,
ἔφησθα σαυτῆς κἂν παρατεμεῖν θ' ἥμισυ.
καλ. ἀλλ' ὅ τι βούλει κἄν με χρῇ διὰ τοῦ πυρὸς
ἐθέλω βαδίζειν, τοῦτο μᾶλλον τοῦ πέους
οὐδὲν γὰρ οἷον ὦ φίλη Λυσιστράτη.
λυ. τί δὲ σύ. λαμ. κἀγὼ βούλομαι διὰ τοῦ πυρός.
λυ. ὦ παγκατάπυγον θ' ἡμέτερον ἅπαν γένος.
οὐκ ἐτὸς ἀφ' ἡμῶν εἰσὶν αἱ τραγῳδίαι,
οὐδὲν γάρ ἐσμεν πλὴν Ποσειδῶν καὶ σκάφη,
ἀλλ' ὦ φίλη λάκαινα, σὺ γὰρ ἐὰν γένῃ,
μόνη μετ' ἐμοῦ τὸ πρᾶγμ' ἂν σωσαίμεθ' ἔτι
ξυμψήφισαί μοι. λαμ. χαλεπὰ μὲν ναὶ τὼ σιὼ,
γυναῖκας ὑπνῶν ἔστ' ἄνευ ψωλᾶς μόνας
ὅμως γε μὰν δεῖ, τᾶς γὰρ εἰρήνας μάλ' αὖ.
λυ. ὦ φιλτάτη σὺ καὶ μόνη τούτων γυνή.
καλ. εἰ δ' ὡς μάλιστ' ἀπεχοίμεθ' οὗ σὺ δὴ λέγεις
ὃ μὴ γένοιτο, μᾶλλον ἂν διὰ τουτονί.
λυ. γένοιτ' ἂν εἰρήνη. καλ. πολύγε νὴ τὼ θεώ.
λυ. εἰ γὰρ καθήμεθ' ἔνδον ἐντετριμμέναι
κἀν τοῖς χιτωνίοισι τοῖς ἀμοργίνοις,

γυμναὶ παρίοιμεν δέλτα παρατετιλμέναι
στύοιντ' ἂν ἄνδρες κἀπιθυμοῖεν σπεκλοῦν,
ἡμεῖς δὲ μὴ προσίοιμεν, ἀλλ' ἀπεχόμεθα,
σπονδὰς ποιήσαιντ' ἂν ταχέως εὖ οἶδ' ὅτι.
λαμ. ὁ γ' ὦν μενέλαος τᾶς ἑλένας τὰ μᾶλά πα
γυμνᾶς παρ' ἐνιδὼν ἐξέβαλ' οἰῶ τὸ ξίφος.
καλ. τί δ' ἢν ἀφιῶσ' ἄνδρες ἡμᾶς ὦ μέλε.
λυ. τὸ τοῦ φερεκράτους κύνα δέρειν δεδαρμένην.
καλ. φλυαρία ταῦτ' ἐστὶ τὰ μεμιμημένα
ἐὰν λαβόντες δ' ἐς τὸ δωμάτιον βίᾳ
ἕλκωσιν ἡμᾶς. λυ. ἀντέχου σὺ τῶν θυρῶν.
καλ. ἐὰν δὲ τύπτωσιν. λυ. παρέχειν χρὴ κακῶς,
οὐ γὰρ ἔνι τούτοις ἡδονὴ τοῖς πρὸς βίαν,
κἄλλως ὀδυνᾶν χρή, κἀμέλει ταχέως πάνυ
ἀπεροῦσιν, οὐ γὰρ οὐδέποτ' εὐφρανθήσεται
ἀνήρ, ἐὰν μὴ τῇ γυναικὶ συμφέρῃ.
καλ. εἴ τοι δοκεῖ σφῷν ταῦτα, χ' ἡμῖν ξυνδοκεῖ.
λαμ. καὶ τὼς μὲν ἁμῶν ἄνδρας ἁμὲς πείσομες,
πάντα δικαίως, ἄδολον εἰράναν ἄγειν,
τὸν τῶν ἀσαναίων γα μὰν ῥυάχετον
πᾷ κά τις ἀμπείσειεν αὖ μὴ πλαδδιῶ.
λυ. ἡμεῖς ἀμέλει σοι τά γε παρ' ἡμῖν πείσομεν.
λαμ. οὐχ ὡς πόδας ἔχοντι ταὶ τριήρεες
καί τ' ἀργύριον τὤβυσσον ᾖ παρὰ τᾷ σιῷ.
λυ. ἀλλ' ἔστι καὶ τοῦτ' εὖ παρεσκευασμένον,
καταληψόμεθα γὰρ τὴν ἀκρόπολιν τήμερον,
ταῖς πρεσβυτάταις γὰρ προστέτακται τοῦτο δρᾶν,
ἕως ἂν ἡμεῖς ταῦτα συντιθώμεθα
θύειν δοκούσαις καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν.

λαμ. πάντα κ' ἔχοι καὶ τάδε γὰρ λέγεις καλῶς.
λυ. τί δῆτα ταῦτ' οὐχ ὡς τάχιστα λαμπιτοῖ
ξυνωμόσαμεν, ὅπως ἂν ἀρρήκτως ἔχῃ.
λαμ. πάρφαινε μὰν τὸν ὅρκον ὡς ὀμώμεθα.
λυ. καλῶς λέγεις, ποῦ 'σθ' ἡ σκύθαινα, ποῖ βλέπεις,
θὲς ἐς τὸ πρόσθεν ὑπτίαν τὴν ἀσπίδα,
καί μοι δότω τὰ τόμιά τις. καλ. λυσιστράτη,
τίν' ὅρκον ὁρκώσεις ποθ' ἡμᾶς. λυ. ὅν τινα;
εἰς ἀσπίδ' ὥσπερ φάσ' ἐν αἰσχύλῳ ποτὲ,
μηλοσφαγούσας. καλ. μὴ σύ γ' ὦ λυσιστράτη
εἰς ἀσπίδ' ὀμόσῃς, μηδὲν εἰρήνης πέρι.
λυ. τίς ἂν οὖν γένοιτ' ἂν ὅρκος. καλ. εἰ λευκόν ποθεν.
ἵππον λαβοῦσαι τόμιον ἐκτεμοίμεθα.
λυ. ποῖ λευκὸν ἵππον. καλ. ἀλλὰ πῶς ὀμούμεθα
ἡμεῖς. λυ. ἐγώ σοι νὴ Δί' ἢν βούλῃ φράσω
θεῖσαι μέλαιναν κύλικα μεγάλην ὑπτίαν,
μηλοσφαγοῦσαι θάσιον οἴνου σταμνίον
ὀμόσωμεν ἐς τὴν κύλικα μὴ 'πιχεῖν ὕδωρ.
λαμ. φεῦ δᾶ τὸν ὅρκον ἄφατον ὡς ἐπαινίω.
λυ. φερέτω κύλικά τις ἔνδοθεν καὶ σταμνίον.
ὦ φίλταται γυναῖκες κεραμεὼν ὅσος
ταύτην μὲν ἄν τις εὐθὺς ἥσθείη λαβὼν,
καταθεῖσα ταύτην, προσλαβοῦ μου τοῦ κάπρου,
δέσποινα πειθοῖ, καὶ κύλιξ φιλοτησία
τὰ σφάγια δέξαι ταῖς γυναιξὶν εὐμενής.
καλ. εὔχρων γε θαἷμα κἀποπυτίζει καλῶς.
λαμ. καὶ μὰν ποτόδδει γ' ἁδὺ ναὶ τὸν κάστορα.
λυ. ἐᾶτε πρώτην μ' ὦ γυναῖκες ὀμνύναι.
καλ. μὰ τὴν ἀφροδίτην οὐκ ἐάν γε μὴ λάχῃς.

λυ. λάζυσθε πᾶσαι τῆς κύλικος ὦ λαμπιτοῖ.
λεγέτω δ' ὑπὲρ ὑμῶν μί' ἅπερ ἂν κἀγὼ λέγω,
ὑμεῖς δ' ἐπομεῖσθε ταὐτὰ κἀμπεδώσετε.
οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὐδὲ μοιχὸς οὐδ' ἀνήρ.
καλ. οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὐδὲ μοιχὸς οὐδ' ἀνήρ.
λυ. ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἐστυκώς, λέγε.
καλ. ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἐστυκώς, παπαῖ.
ὑπολύεταί μου τὰ γόνατ' ὦ λυσιστράτη.
λυ. οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον.
καλ. οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον.
λυ. κροκωτοφοροῦσα, καὶ κεκαλλωπισμένη.
καλ. κροκωτοφοροῦσα, καὶ κεκαλλωπισμένη.
λυ. ὅπως ἂν ἁνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου.
καλ. ὅπως ἂν ἁνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου.
λυ. κοὐδέποθ' ἑκοῦσα τἀνδρὶ τὠμῷ πείσομαι.
καλ. κοὐδέποθ' ἑκοῦσα τἀνδρὶ τὠμῷ πείσομαι.
λυ. ἐὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βίᾳ.
καλ. ἐὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βίᾳ.
λυ. κακῶς παρέξω κοὐχὶ προσκινήσομαι.
καλ. κακῶς παρέξω κοὐχὶ προσκινήσομαι.
λυ. οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰ περσικά.
καλ. οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰ περσικά.
λυ. οὐ στήσομαι λέαινα, ἐπὶ τυροκνήστιδος.
καλ. οὐ στήσομαι λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος.
λυ. ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν, πίοιμ' ἐντευθενί.
καλ. ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν, πίοιμ' ἐντευθενί.
λυ. εἰ δὲ παραβαίην ὕδατος ἐμπλησθῇ κύλιξ.
καλ. εἰ δὲ παραβαίην ὕδατος ἐμπλησθῇ κύλιξ.
λυ. συνεπόμνυθ' ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι. μυ. νὴ δία.

λυ. φέρ᾽ ἐγὼ καθορκίσω τήνδε. καλ. τὸ μέρος γ᾽ ὦ φίλη,
ὅπως ἂν ὦμεν εὐθὺς ἀλλήλων φίλαι.
λαμ. τὶς ἀολολυγά. λυ. ταῦτ᾽ ἐκεῖν᾽ οὐκ ἐγ᾽ ὤλεγον
αἱ γὰρ γυναῖκες τὴν ἀκρόπολιν τῆς θεοῦ
ἤδη κατειλήφασιν. ἀλλ᾽ ὦ λαμπιτοῖ,
σὺ μὲν βάδιζε καὶ τὰ παρ᾽ ὑμῶν εὖ τίθει,
τασδὶ δ᾽ ὁμήρους κατάλειφ᾽ ἡμῖν ἐνθάδε,
ἡμεῖς δὲ ταῖς ἄλλαισι ταῖσιν ἐν πόλει,
ξυνεμβάλωμεν εἰσιοῦσαι τοὺς μοχλούς.
καλ. οὔκουν ἐφ᾽ ἡμᾶς ξυμβοηθήσειν οἴει,
τοὺς ἄνδρας εὐθύς; λυ. ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει
οὐ γὰρ τοσαύτας οὔτ᾽ ἀπειλὰς οὔτε πῦρ
ἥξουσ᾽ ἔχοντες, ὥστ᾽ ἀνοῖξαι τὰς πύλας
ταύτας, ἐὰν μὴ ᾽φ᾽ οἷσιν ἡμεῖς εἴπομεν.
καλ. μὰ τὴν ἀφροδίτην οὐδέποτέ γ᾽, ἄλλως γὰρ ἂν
ἄμαχοι γυναῖκες καὶ μιαραὶ κεκλήμεθ᾽ ἄν.

χορὸς ἀνδρῶν γερόντων.

χώρει δράκης, ἡγοῦ βάδην, εἰ καὶ τὸν ὦμον ἀλγεῖς,
κορμοῦ τοσουτονὶ φέρων βάρος χλωρᾶς ἐλαίας.
στρ. ἦ πόλλ᾽ ἄελπτ᾽ ἔστιν ἐν
τῷ μακρῷ βίῳ φεῦ,
ἐπεὶ τίς ἄν ποτ᾽ ἤλπισ᾽ ὦ
στρυμόδωρ᾽ ἀκοῦσαι,
γυναῖκας ἃς ἐβόσκομεν
κατ᾽ οἶκον ἐμφανὲς κακόν,
κατὰ μὲν ἅγιον ἔχειν βρέτας,
κατὰ τ᾽ ἀκρόπολιν ἐμὰν λαβεῖν,
μοχλοῖσιν δὲ καὶ κλήθροισιν,
τὰ προπύλαια πακτοῦν.

συ. ἀλλ' ὡς τάχιστα πρὸς πόλιν σπεύσωμεν ὦ φιλοῦργε,
ὅπως ἂν αὐταῖς ἐν κύκλῳ θέντες τὰ πρέμνα ταυτὶ,
ὅσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐνεστήσαντο καὶ μετῆλθον,
μίαν πυρὰν νήσαντες ἐμπρήσωμεν αὐτόχειρες
πάσας ὑπὸ ψήφου μιᾶς πρώτην δὲ τὴν λύκωνος,
οὐ γὰρ μὰ τὴν δήμητρ' ἐμοῦ
ζῶντος ἐγχανοῦνται,
ἐπεὶ οὐδὲ ὁ κλεομένης ὃς αὐ-
τὴν κατέσχε πρῶτος
ἀπῆλθεν ἀψάλακτος, ἀλ-
λ' ὅμως λακωνικὸν πνέων
ᾤχετ' ὅπλα παραδοὺς ἐμοὶ
σμικρὸν ἔχων πάνυ τριβώνιον.
πινῶν, ῥυπῶν, ἀπαράτιλτος,
ἓξ ἐτῶν ἄλουτος,
οὕτω σ' ἐπολιόρκησ' ἐγὼ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον ὤμως
ἐφ' ἑπτακαίδεκ' ἀσπίδων πρὸς ταῖς πύλαις καθεύδων
τασδὶ δὲ τὰς εὐριπίδῃ θεοῖς τε πᾶσιν ἐχθρὰς
ἐγὼ οὐκ ἄρα σχήσω παρὼν τολμήματος τοσούτου
μή νυν ἔτ' ἐν τετραπόλει τοὐμὸν τρόπαιον εἴη,
ἀλλ' αὐτὸ γάρ μοι τῆς ὁδοῦ
λοιπόν ἐστι χωρίον
τὸ πρὸς πόλιν τὸ σιμὸν οἷ σπουδὴν ἔχω,
χ' ὅπως ποτ' ἐξαμπρεύσομεν
τοῦτ' ἄνευ κανθηλίου,
ὡς ἐμοῦ γε τὼ ξύλω τὸν ὦμον ἐξιπώκατον,
ἀλλ' ὅμως βαδιστέον,
καὶ τὸ πῦρ φυσητέον
μή μ' ἀποσβεσθὲν λάθῃ πρὸς τῇ τελευτῇ,

φῦ, φῦ,
ἰοὺ ἰοὺ τοῦ καπνοῦ
ὡς δεινὸν ὦναξ ἡράκλεις
προσπεσόν μ' ἐκ τῆς χύτρας
ὥσπερ κύων λυττῶσα τὠφθαλμὼ δάκνει,
κἄστιν λήμνιον τὸ πῦρ
τοῦτο πάσῃ μηχανῇ,
οὐδὲ γάρ ποθ' ὧδ' ὀδὰξ ἔβρυκε τὰς λήμας ἐμοῦ
σπεῦδε πρόσθεν ἐς πόλιν
καὶ βοήθει τῇ θεῷ
εἴποτ' αὐτῇ μᾶλλον ἢ νῦν ὦ λάχης ἀρήξομεν,
φῦ φῦ,
ἰοὺ ἰοὺ τοῦ καπνοῦ
τουτὶ τὸ πῦρ ἐγρήγορεν θεῶν ἕκατι καὶ ζῆ,
οὐκ οὖν ἂν οὖν, τὼ μὲν ξύλω θώμεσθα πρῶτον αὐτοῦ
τῆς ἀμπέλου δ' ἐς τὴν χύτραν τὸν φανὸν ἐγκαθέντες,
ἅψαντες, εἶτ' ἐς τὴν θύραν κριηδὸν ἐμπέσοιμεν,
κἂν μὴ καλούντων τοὺς μοχλοὺς χαλῶσιν αἱ γυναῖκες
ἐμπιπράναι χρὴ τὰς θύρας καὶ τῷ καπνῷ πιέζειν,
θώμεσθα δὴ τὸ φορτίον, φεῦ τοῦ καπνοῦ βαβαιάξ,
τίς ξυλλάβοιτ' ἂν τοῦ ξύλου τῶν ἐν σάμῳ στρατηγῶν,
ταυτὶ μὲν ἤδη τὴν ῥάχιν θλίβοντά μου πέπαυται,
σὸν δ' ἐστὶν ἔργον ὦ χύτρα τὸν ἄνθρακ' ἐξεγείρειν
τὴν λαμπάδ' ἡμμένην ὅπως πρῶτον ἐμοὶ προσοίσεις
δέσποινα νίκη ξυγγενοῦ, τῶν τ' ἐν πόλει γυναικῶν
τοῦ νῦν παρεστῶτος θράσους θέσθαι τρόπαιον ἡμᾶς.
χ. γυ. ὡς πυρὸς καομένου σπουδαστέον ἐστὶ θᾶττον
λιγνὺν δοκῶ μοι καθορᾶν καὶ καπνὸν ὦ γυναῖκες.
ἡμ. γ. πέτου πέτου νικοδίκη,

πρὶν ἐμπεπρῆσθαι καλύκην
τε καὶ κριτύλλαν περιφυσήτω
ὑπό τε νόμων ἀργαλέων,
ὑπό τε γερόντων ὀλέθρων.
ἡμ. ἀλλὰ φοβοῦμαι τόδε, μῶν ὑστερόπους βοηθῶ;
νῦν δὴ γὰρ ἐμπλησαμένη τὴν ὑδρίαν κνεφαῖα,
μόλις ἀπὸ κρήνης ὑπ' ὄχλου καὶ θορύβου,
καὶ πατάγου χυτρείου,
δούλῃσιν ὠστιζομένη
στιγματίαισθ' ἁρπαλέως
ἀραμένη ταῖσιν ἐμαῖς
δημότισιν καομέναις
φέρουσ' ὕδωρ βοηθῶ,
ἤκουσα γὰρ τυφογέροντας
ἄνδρας ἔρρειν στελέχη
φέροντας ὥσπερ βαλανεύσοντας
ἐς πόλιν ὡς τριτάλαντον βάρος,
δεινότατ' ἀπειλοῦντας ἐπῶν,
ὡς πυρὶ χρὴ τὰς μυσαρὰς γυναῖκας ἀνθρακεύειν,
ἃς ὦ θεὰ μήποτ' ἐγὼ πιμπραμένας ἴδοιμι,
ἀλλὰ πολέμου καὶ μανιῶν ῥυσαμένας
ἑλλάδα καὶ πολίτας,
ἐφ' οἷς περ ὦ χρυσολόφα
πολιοῦχε σὰς ἔσχον ἕδρας,
καὶ σὲ καλῶ σύμμαχον ὦ
τριτογένει', ἤν τις ἐκείνας
ὑποπίμπρησιν ἀνήρ,
φέρειν ὕδωρ μεθ' ἡμῶν.
στρ. ἔασον ὦ, τουτὶ τί ἦν, ὦνδρες πονωπόνηροι;

οὐ γάρ ποτ' ἂν χρυσοῖν ἔδρων οὐδ' οἱ δυσσεβεῖς τάδ' ἄνδρες.

Χορὸς ἀνδρῶν γερόντων.

τουτὶ τὸ πρᾶγμα ἡμῖν ἀπροσδόκητον ἥκει,
ἑσμὸς γυναικῶν, οὑτοσὶ θύρασιν αὖ βοηθεῖ.
χ.γυ. τί βδύλλεσθ' ἡμᾶς, οὔ τί που πολλαὶ δοκοῦμεν εἶναι,
καὶ μὴν μέρος γ' ἡμῶν ὁρᾶτ' οὔπω τὸ μυριοστόν.
χ.γε. ὦ φαιδρία ταύτας λαλεῖν ἐάσομεν τοσαῦτα;
οὐ περικατάξαι τὸ ξύλον τύπτοντ' ἐχρῆν τίν' αὐτάς;
χ.γυ. θώμεσθα δὴ τὰς κάλπιδας χ' ἡμεῖς, ὅπως ἂν
ἢν προσφέρῃ τὴν χεῖρά τις, μὴ τοῦτό μ' ἐμποδίζῃ.
χ.γε. εἰ νὴ δία τὰς γνάθους τούτων τις ἢ δὶς ἢ τρεὶς
ἔκοψεν ὥσπερ βουπάλου, φωνὴν ἂν οὐκ ἂν εἶχον.
στρ. καὶ μὴν ἰδοὺ παταξάτω τις, καὶ στᾶσ' ἐγὼ παρέξω
κοὐ μή ποτ' ἄλλη σου κύων τῶν ὄρχεων λάβηται.
χο. εἰ μὴ σιωπήσει θένων ἐκκοκκιῶ τὸ γῆράς σου.
στρ. ἅπτου μόνον στρατυλλίδος τῷ δακτύλῳ προσελθών.
χο. τί δ' εἰ σποδῶ τοῖς δακτύλοις, τί μ' ἐργάσῃ τὸ δεινόν;
στρ. βρύκουσά σου τοὺς πνεύμονας καὶ τἄντερ' ἐξαμήσω.
χο. οὐκ ἔστ' ἀνὴρ εὐριπίδου σοφώτερος ποιητής,
οὐδὲν γὰρ ὧδε θρέμμ' ἀναιδές ἐστιν, ὡς γυναῖκες.
στρ. αἰρώμεθ' ἡμεῖς ὕδατος τὴν κάλπιν ὦ ῥοδίππη.
χο. τί δ' ὦ θεοῖσιν ἐχθρὰ σὺ δεῦρ' ὕδωρ ἔχουσ' ἀφίκου.
στρ. τί δὲ σὺ πῦρ ὦ τύμβ' ἔχων ὡς σεαυτὸν ἐμπυρεύσων.
χο. ἐγὼ μὲν ἵνα νήσας πυρὰν τὰς σὰς φίλας ὑφάψω.
στρ. ἐγὼ δέ γ' ἵνα τὴν σὴν πυρὰν τούτῳ κατασβέσαιμι.
χο. τοὐμὸν σὺ πῦρ κατασβέσεις; στρ. τοὔργον τάχ' αὐτὸ δείξει.
χο. οὐκ οἶδά σ' εἰ τῇδ' ὡς ἔχω τῇ λαμπάδι σταθεύσω.
στρ. εἰ ῥύμμα τυγχάνεις ἔχων, λουτρὸν ἐγὼ παρέξω.
χο. ἐμοὶ σὺ λουτρὸν ὦ σαπρά. στρ. καὶ ταῦτα νυμφικόν γε.

χο. ἤκουσας αὐτῆς τοῦ θράσους. στ. ἐλευθέρα γάρ εἰμι.
χο. σχήσω σ' ἐγὼ τῆς νῦν βοῆς. στ. ἀλλ' οὐκ ἔθ' ἡλιάξεις.
χο. ἔμπρησον αὐτῆς τὰς κόμας. στ. σὸν ἔργον ὦ 'χελῷε.
χο. οἴμοι τάλας.
στ. μῶν θερμὸν ἦν.
χο. ποῖ θερμὸν, οὐ παύσει; τί δρᾷς;
στ. ἄρδω σ' ὅπως ἀναβλαστάνῃς.
χο. ἀλλ' αὖος εἰμ' ἤδη τρέμων.
στ. οὐκοῦν ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις σὺ χλιανεῖς σεαυτόν.
πρ. ἆρ' ἐξέλαμψε τῶν γυναικῶν ἡ τρυφὴ
χὠ τυμπανισμὸς χ' οἱ πυκνοὶ σαβάζιοι,
ὅ τ' ἀδωνισμὸς οὗτος οὑπὶ τῶν τεγῶν,
οὗ 'γώ ποτ' ὢν ἤκουον ἐν τῇ 'κκλησίᾳ,
ἔλεγεν δ' ὁ μὴ ὥρασι μὲν δημόστρατος
πλεῖν ἐς σικελίαν, ἡ γυνὴ δ' ὀρχουμένη
αἰαῖ ἄδωνιν φησίν. ὁ δὲ δημόστρατος
ἔλεγεν ὁπλίτας καταλέγειν ζακυνθίων
ἡ δ' ὑποπεπωκυῖα, ἡ γυνὴ 'πὶ τοῦ τέγους
κόπτεσθ' ἄδωνιν φησίν, ὁ δ' ἐβιάζετο
ὁ θεοῖσιν ἐχθρὸς καὶ μιαρὸς χολοζύγης,
τοιαῦτ' ὑπ' αὐτῶν ἐστὶν ἀκόλαστ' ἄσματα.
ἄγ. γ. τί δῆτ' ἂν εἰ πύθοιο καὶ τὴν τῶνδ' ὕβριν
αἳ τἄλλα θ' ὑβρίκασι, κἀκ τῶν καλπίδων
ἔλουσαν ἡμᾶς, ὥστε θαἰματίδια
σείειν πάρεστιν, ὥσπερ ἐνεουρηκότας.
πρ. νὴ τὸν ποσειδῶ τὸν ἁλυκὸν δίκαιά γε
ὅταν γὰρ αὐτοὶ ξυμπονηρευώμεθα
ταῖσιν γυναιξὶ καὶ διδάσκωμεν τρυφᾶν,
τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν βλαστάνει βουλεύματα,

οἳ λέγομεν ἐκ τῶν δημιουργῶν τοιαδὶ,
ὦ χρυσοχόε, τὸν ὅρμον ὃν ἐσκεύασας
ὀρχουμένης μου τῆς γυναικὸς ἑσπέρας,
ἡ βάλανος ἐκπέπτωκεν ἐκ τοῦ τρήματος,
ἐμοὶ μὲν οὖν ἔστ' ἐς σαλαμῖνα πλευστέα,
σὺ δ' ἢν σχολάσῃς πάσῃ τέχνῃ πρὸς ἑσπέραν
ἐλθὼν ἐκείνῃ τὴν βάλανον ἐνάρμοσον,
ἕτερος δέ τις πρὸς σκυτοτόμον ταδὶ λέγει
νεανίαν καὶ πέος ἔχοντ' οὐ παιδικὸν,
ὦ σκυτοτόμε, τῆς μου γυναικὸς τοῦ ποδὸς
τὸ δακτυλίδιον πιέζει τὸ ζυγὸν,
ἅθ' ἁπαλὸν ὂν, τοῦτ' οὖν σὺ τῆς μεσημβρείας
ἐλθὼν χάλασον, ὅπως ἂν εὐρυτέρως ἔχῃ,
τοιαῦτ' ἀπήντηκ' εἰς τοιαυτὶ πράγματα
ὅτε γ' ὢν ἐγὼ πρόβουλος ἐκπορίσας ὅπως
κωπῆς ἔσονται τἀργυρίου νυνὶ δέον
ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀποκέκλεισμαι τῶν πυλῶν,
ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ἑστάναι, φέρε τοὺς μοχλοὺς
ὅπως ἂν αὐτὰς τῆς ὕβρεως ἐγὼ σχέθω,
τί κέχηνας ὦ δύστηνε; ποῖ δ' αὖ σὺ βλέπεις;
οὐδὲν ποιῶν ἀλλ' ἢ καπηλεῖον σκοπῶν,
οὐχ ὑποβαλόντες τοὺς μοχλοὺς ὑπὸ τὰς πύλας
ἐντεῦθεν ἐκμοχλεύσετ', ἐνθενδὶ δ' ἐγὼ
συνεκμοχλεύσω. λυ. μηδὲν ἐκμοχλεύετε,
ἐξέρχομαι γὰρ αὐτομάτη, τί δεῖ μοχλῶν,
οὐ γὰρ μοχλῶν δεῖ μᾶλλον, ἢ νοῦ καὶ φρενῶν.
ὑπ. ἄληθες ὦ μιαρὰ σύ, ποῦ 'σθ' ὁ τοξότης
ξυλλάμβαν' αὐτὴν κἀπίσω τὼ χεῖρε δεῖ.
λυ. εἴτ' ἄρα νὴ τὴν ἄρτεμιν τὴν χεῖρά μοι,

ἄκραν προσοίσει δημόσιος ὢν κλαύσεται.
ὑπ. ἔδεισας οὗτος; οὐ ξυναρπάσει μέσην;
καὶ σὺ μετὰ τούτου κἀνύσαντε δήσετον;
γρ. εἴτ' ἄρα νὴ τὴν πάνδροσον ταύτῃ μόνον
τὴν χεῖρ' ἐπιβαλεῖς, ἐπιχεσεῖ πατούμενος.
ὑπ. ἰδού γ' ἐπιχεσεῖ, ποῦ 'στιν ἕτερος τοξότης
ταύτην προτέραν ξυνδήσον ὁτιὴ καὶ λαλεῖ.
γρ. εἴτ' ἄρα νὴ τὴν φωσφόρον τὴν χεῖρ' ἄκραν
ταύτῃ προσοίσεις, κύαθον αἰτήσεις τάχα.
ὑπ. τουτὶ τί ἦν, ποῦ τοξότης, ταύτης ἔχου
παύσω τιν' ὑμῶν τῆσδ' ἐγὼ τῆς ἐξόδου.
γρ. εἴτ' ἄρα νὴ τὴν ταυροπόλον ταύτῃ πρόσει,
ἐκκοκκιῶ σου τὰς στενοκωκύτους τρίχας.
ὑπ. οἴμοι κακοδαίμων ἐπιλέλοιπ' ὁ τοξότης
ἀτὰρ οὐ γυναικῶν οὐδέποτ' ἔστ' ἡττητέα
ἡμῖν ὁμόσε χωρῶμεν αὐταῖς ὦ σκύθαι,
ξυνταξάμενοι. λυ. νὴ τὼ θεὼ γνώσεσθ' ἄρα
ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν εἰσὶ τέσσαρες λόχοι
μαχίμων γυναικῶν ἔνδον ἐξωπλισμένων.
ὑπ. ἀποστρέφετε τὰς χεῖρας αὐτῶν ὦ σκύθαι.
λυ. ὦ ξύμμαχοι γυναῖκες ἐκθεῖτ' ἔνδοθεν,
ὦ σπερμαγοραιολεκιθολαχανοπώλιδες,
ὦ σκοροπανδοκευτριαρτοπώλιδες,
οὐκ ἐξέλξετ'; οὐ παιήσετ', οὐκ ἀρήξετε,
οὐ λοιδορήσετ', οὐκ ἀναισχυντήσετε,
παύσασθ' ἐπαναχωρεῖτε, μὴ σκυλεύετε.
ὑπ. οἴμοι κακῶς πέπραγέ μου τὸ τοξικόν.
λυ. ἀλλὰ τί γὰρ ᾤου, πότερον ἐπὶ δούλας τινὰς
ἥκειν ἐνόμισας ἢ γυναιξὶν οὐκ οἴει

χολὴν ἐνεῖναι; ὑπ. μὰ τὸν ἀπόλλω καὶ μάλα
πολλήν γ' ἐὰν πλησίον κάπηλος ᾖ.

χο. ὦ πόλλ' ἀναλώσας ἔπη πρόβουλε τῆσδε γῆς
τί τοῖσδε σαυτὸν ἐς λόγον τοῖς θηρίοις συνάπτεις
οὐκ οἶσθα λουτρὸν οἷον αἵδ' ἡμᾶς ἔλουσαν ἄρτι
ἐν τοῖσιν ἱματιδίοις, καὶ ταῦτ' ἄνευ κονίας.

χ.γυ. ἀλλ' ὦ μέλ' οὐ χρὴ προσφέρειν τοῖς πλησίοισιν εἰκῆ
τὴν χεῖρ', ἐὰν δὲ τοῦτο δρᾷς, κυλοιδιᾶν ἀνάγκη
ἐπεὶ θέλω 'γὼ σωφρόνως ὥσπερ κόρη καθῆσθαι
λυποῦσα μηδὲν ἐνθαδὶ κινοῦσα μὴ δὲ κάρφος
ἢν μή τις ὥσπερ σφηκιὰν βλίττῃ με κἀρεθίζῃ.

χ.αν. ὦ ζεῦ τί ποτε χρησόμεθα
τοῖσδε τοῖσι κνωδάλοις,
οὐ γὰρ ἔτ' ἀνεκτὰ τάδ' ἄλλα βασανιστέον
τόδε σοι τὸ πάθος μετ' ἐμοῦ,
ὅτι βουλόμεναί ποτε τὴν κραναὰν
κατέλαβον, ἐφ' ὅτι τε
μεγαλόπετρον ἄβατον
ἀκρόπολιν ἱερὸν τέμενος,
ἀλλ' ἀνερώτα καὶ μὴ πείθου καὶ πρόσφερε πάντας ἐλέγχους
ὡς αἰσχρὸν ἀκωδώνιστον ἐᾶν τὸ τοιοῦτο πρᾶγμα μεθέντας

πρ. καὶ μὴν αὐτῶν τοῦτ' ἐπιθυμῶ νὴ τὸν δία πρῶτα πυθέσθαι,
ὅτι βουλόμεναι, τὴν πόλιν ἡμῶν ἀπεκλείσατε
τοῖς μοχλοῖς.

λυ. ἵνα τἀργύριον σῶν παρέχοιμεν καὶ μὴ πολεμοῖτε δι' αὐτό.

πρ. διὰ τἀργύριον πολεμοῦμεν γάρ; λυ. καὶ τἄλλα γε πάντ' ἐκυκήθη
ἵνα γὰρ πείσανδρος ἔχοι κλέπτειν χ' οἱ ταῖς ἀρχαῖς ἐπέχοντες
ἀεί τινα κορκορυγὴν ἐκύκων, οἱ δ' οὖν τοῦδ' εἵνεκα δρώντων,
ὅτι βούλονται, τὸ γὰρ ἀργύριον τοῦτ' οὐκέτι μὴ καθέλωσι.

ἀλλὰ τί δράσεις; λυ. τοῦτό μ' ἐρωτᾷς; ἡμεῖς ταμιεύσομεν αὐτό.
πρ. ὑμεῖς ταμιεύσετε τἀργύριον; λυ. τί δεινὸν τοῦτο νομίζεις,
οὐ καὶ τἄνδον χρήματα πάντως ἡμεῖς ταμιεύομεν ὑμῖν;
πρ. ἀλλ' οὐ ταὐτόν. λυ. πῶς οὐ ταὐτόν. πρ. πολεμητέον ἔστ' ἀπὸ τούτου
λυ. ἀλλ' οὐδὲν δεῖ πρῶτον πολεμεῖν. πρ. πῶς γὰρ σωθησόμεθ' ἄλλως
λυ. ἡμεῖς ὑμᾶς σώσομεν. πρ. ὑμεῖς; λ. ἡμεῖς μέντοι. πρ. σχέτλιόν γε.
λυ. ἀλλ' ἀποδεκτέα ταῦτ' ἐστὶν ὅμως. πρ. νὴ τὴν Δήμητρ' ἄδικόν γε
λυ. σωστέον ὦ τᾶν. πρ. κἂν μὴ δέομαι. λυ. τοῦ δ' εἵνεκα πολὺ μᾶλλον
πρ. ὑμῖν δὲ πόθεν περὶ τοῦ πολέμου τῆς τ' εἰρήνης ἐμέλησεν. (δὴ
λυ. ἡμεῖς φράσομεν. πρ. λέγε δὴ ταχέως ἵνα μὴ κλάῃς. λ. ἀκροῶ
καὶ τὰς χεῖρας πειρῶ κατέχειν. πρ. ἀλλ' οὐ δύναμαι χαλεπὸν γὰρ
ὑπὸ τῆς ὀργῆς αὐτὰς ἴσχειν. λυ. κλαύσει τοίνυν πολὺ μᾶλλον
πρ. τοῦτο μὲν ὦ γραῦ σαυτῇ κρώξαις, σὺ δέ μοι λέγε.
λυ. ταῦτα ποιήσω,
ἡμεῖς τὸν μὲν πρότερον πόλεμον καὶ τὸν χρόνον ἠνεσχόμεθα
ὑπὸ σωφροσύνης τῆς ἡμετέρας τῶν ἀνδρῶν ἅττ' ἂν ποιεῖτε
οὐ γὰρ γρύζειν εἰᾶθ' ἡμᾶς, κἄτ' οὐκ ἠρέσκεθ' ἡμᾶς,
ἀλλ' ᾐσθανόμεσθα καλῶς ὑμῶν, καὶ πολλάκις ἔνδον ἂν οὖσαι
ἠκούσαμεν ἄν τι κακῶς ὑμᾶς βουλευσαμένους μέγα πρᾶγμα
εἶτ' ἀλγοῦσαι τἄνδοθεν ὑμᾶς ἐπανηρόμεθ' ἂν γελάσασαι,
τί βεβούλευται περὶ τῶν σπονδῶν ἐν τῇ στήλῃ παραγράψαι
ἐν τῷ δήμῳ τήμερον ὑμῖν, τί δὲ σοὶ ταῦτ' ἦ δ' ὃς ἂν ἀνήρ
οὐ σιγήσει κἀγὼ σίγων. ἀλ γυ. ἀλλ' οὐκ ἂν ἐγώ ποτ' ἐσίγων.
λυ. κἂν ᾤμωζές γ' εἰ μὴ σίγας, τοιγὰρ ἔγωγ' ἐσίγων,
ἕτερόν τι πονηρότερον βούλευμ' ἐπεπύσμεθ' ἂν ὑμῶν
εἶτ' ἠρόμεθ' ἂν πῶς ταῦτ' ὦ 'νερ διαπράττεσθ' ὧδ' ἀνοήτως;
ὁ δέ μ' εὐθὺς ὑποβλέψας ἔφασκε κἂν μὴ τὸν στήμονα νήσω
ὀτοτύξεσθαι μακρὰ τὴν κεφαλήν, πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μέλει
πρ. ὀρθῶς γε λέγων νὴ Δί' ἐκεῖνος. λυ. πῶς ὀρθῶς ὦ κακόδαιμον

ἢ μὴ δὲ κακῶς βουλευομένοις ἐξῆν ἡμῖν ὑποθέσθαι,
ὅτε δῆθ' ἡμῶν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς φανερῶς ἠκούομεν ἤδη,
οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ χώρᾳ; μὰ Δί' οὐ δῆθ' ἕτερός τις·
μετὰ ταῦθ' ἡμῖν εὐθὺς ἔδοξεν σῶσαι τὴν ἑλλάδα κοινῇ
ταῖς γυναιξὶν συλλεχθείσαις, ποῖ γὰρ καὶ χρὴν ἀναμεῖναι
ἢν οὖν ἡμῶν χρηστὰ λεγουσῶν, ἐθελήσητ' ἀντ' ἀκροᾶσθαι
κἀντισιωπᾶθ' ὥσπερ χ' ἡμεῖς ἐπανορθώσαιμεν ὑμᾶς.
πρ. ὑμεῖς ἡμᾶς; δεινόν γε λέγεις κοὐ τλητὸν ἔμοιγε.
λυ. σιώπα, (φέρε
σίγ' ὦ κατάρατε. πρ. σιωπῶ 'γώ; λυ. καὶ ταῦτα καλύμματα
περὶ τὴν κεφαλήν. πρ. μὴ νῦν ζῴην. λυ. ἀλλ' εἰ τοῦτ' ἐμπό-
παρ' ἐμοῦ τουτὶ τὸ κάλυμμα λαβὼν (διόν σοι
ἔχε καὶ περίθου περὶ τὴν κεφαλήν,
κᾆτα σιώπα,
καὶ τουτονὶ τὸν καλαθίσκον,
κᾆτα ξαίνειν συζωσάμενος
κυάμους τρώγων,
πόλεμος δὲ γυναιξὶ μελήσει.
χο. αἴρεσθ' ὦ γυναῖκες ἀπὸ τῶν καλπίδων ὅπως ἂν
ἐν τῷ μέρει χ' ἡμεῖς τι ταῖς φίλαισι ξυλλάβωμεν,
ἐγὼ γὰρ οὔποτε κάμοιμ' ἂν ὀρχουμένη,
οὐδὲ τὰ γόνατα κόπος ἕλοι μου καματηρός,
ἐθέλω δ' ἐπὶ πᾶν ἰέναι.
μετὰ τῶνδ' ἀρετῆς ἕνεχ' αἷς
ἔνι φύσις, ἔνι χάρις,
ἔνι δὲ θράσος, ἔνι δὲ
σοφὸν ἔνι φιλόπολις
ἀρετὴ φρόνιμος
ἀλλ' ὦ τηθῶν ἀνδρειοτάτων καὶ μητριδίων ἀκαληφῶν,
χωρεῖτ' ὀργῇ,

χωρεῖτ' ὀργῇ, καὶ μὴ τέγγεσθ', ἔτι γὰρ νῦν οὔρια θεῖτε.
λυ. ἀλλ' ἤνπερ ὁ γλυκύθυμος ἔρως χ' ἡ κυπρογένει' ἀφροδίτη
ἵμερον ἡμῶν κατὰ τῶν κόλπων καὶ τῶν μηρῶν καταπνεύσῃ,
κᾆτ' ἐντέξῃ τέτανον τερπνὸν τοῖς ἀνδράσι καὶ ῥοπαλισμοὺς,
οἶμαί ποτε λυσιμάχας ἡμᾶς ἐν τοῖς ἕλλησι καλεῖσθαι.
πρ. τί ποιησάσας; λυ. ἢν παύσωμεν πρώτιστον μὲν ξὺν ὅπλοισιν
ἀγοράζοντας καὶ μαινομένους, νὴ τὴν παφίαν ἀφροδίτην,
νῦν μὲν γὰρ δὴ καὶ ταῖσι χύτραις καὶ τοῖς λαχάνοις ὁμοίως
περιέρχονται κατὰ τὴν ἀγορὰν ξὺν ὅπλοις ὥσπερ κορύβαντες.
πρ. νὴ δία, χρὴ γὰρ τοὺς ἀνδρείους. λυ. καὶ μὴν τό γε πρᾶγμα γελοῖον
ὅτ' ἂν ἀσπίδ' ἔχων καὶ γοργόνα τις, κᾆτ' ὠνεῖται κορακίνους.
ἀλ. νὴ δί' ἔγωγ' οὖν ἄνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ' ἴδον ἐφ' ἵππου
ἐς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πίλον λέκιθον παρ γραός,
ἕτερος δὲ θρᾷξ πέλτην σείων κἀκόντιον ὥσπερ ὁ τηρεὺς
ἐδεδίσκετο τὴν ἰσχαδόπωλιν, καὶ τὰς δρυπεπεῖς κατέπινεν.
πρ. πῶς οὖν ὑμεῖς δύνασθε παῦσαι τεταραγμένα πράγματα
τὰ πολλὰ,
ἐν ταῖς χώραις καὶ διαλῦσαι; φαύλως πάνυ, πῶς ἀπόδειξον.
χ. γυ. ὥσπερ κλωστῆρ' ὅτ' ἂν ἡμῖν ᾖ τεταραγμένος ὧδε λαβοῦσαι
ὑπενεγκοῦσαι τοῖσιν ἀτράκτοις τὸ μὲν ἐνταυθὶ τὸ δ' ἐκεῖσε
οὕτως καὶ τὸν πόλεμον τοῦτον διαλύσομεν ἤν τις ἐάσῃ,
διενεγκοῦσαι διὰ πρεσβειῶν τὸ μὲν ἐνταυθὶ, τὸ δ' ἐκεῖσε.
πρ. ἐξ ἐρίων δὴ καὶ κλωστήρων καὶ ἀτράκτων πράγματα δεινὰ
παύσειν οἴεσθ' ὦ ἀνόητοι; λυ. κἂν ὑμῖν γ' εἴ τις γ' ἐνῆν νοῦς
ἐκ τῶν ἐρίων τῶν ἡμετέρων ἐπολιτεύεσθ' ἂν ἅπαντα.
πρ. πῶς δὴ φέρ' ἴδω; λυ. πρῶτα μὲν ἐχρῆν ὥσπερ πόκον ἐν
βαλανείῳ
ἐκπλύναντας τὴν οἰσπώτην ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ κλίνης

ἐκραβδίζειν τοὺς μοχθηροὺς, καὶ τοὺς τριβόλους ἀπολέξαι,
καὶ τούς γε συνισταμένους τούτους καὶ τοὺς θλίβοντας ἑαυτοὺς
ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι διαξῆναι, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτῖλαι,
εἶτα ξαίνειν εἰς καλαθίσκον κοινὴν εὔνοιαν ἅπαντας,
καταμιγνύντας τοὺς μετοίκους κεἴ τις ξένος ἢ φίλος ὑμῖν
κεἴ τις ὀφείλει τῷ δημοσίῳ καὶ τούτους ἐγκαταμῖξαι,
καὶ νὴ Δία τάς τε πόλεις ὁπόσαι τῆς γῆς τῆσδ' εἰσὶν ἄποικοι
διαγινώσκειν ὅτι ταῦθ' ἡμῖν ὥσπερ κατάγματα κεῖται,
χωρὶς ἕκαστον, κᾆτ' ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κάταγμα λαβόντας
δεῦρο ξυνάγειν καὶ συναθροίζειν εἰς ἕν, κἄπειτα ποιῆσαι
τολύπην μεγάλην, κᾆτ' ἐκ ταύτης τῷ δήμῳ χλαῖναν ὑφῆναι.
πρ. οὔκουν δεινὸν ταυτὶ ταύτας ῥαβδίζειν καὶ τολυπεύειν
αἷς οὐδὲ μετῆν πάνυ τοῦ πολέμου. λυ. καὶ μὴν ὦ παγκατάρατε
πλεῖν ἤ γε διπλοῦν αὐτὸν φέρομεν, πρώτιστον μέν γε τεκοῦσαι
κἀκπέμψασαι παῖδας ὁπλίτας. πρ. σίγα μὴ μνησικακήσῃς.
λυ. εἶθ' ἡνίκα χρῆν εὐφρανθῆναι καὶ τῆς ἥβης ἀπολαῦσαι,
μονοκοιτοῦμεν διὰ τὰς στρατιάς, καὶ θ' ἡμέτερον μὲν ἐᾶτε,
περὶ τῶν δὲ κορῶν ἐν τοῖς θαλάμοις γηρασκουσῶν ἀνιῶμαι.
πρ. οὔκουν γ' ἄνδρες γηράσκουσι. λυ. μὰ Δί' ἀλλ' οὐκ εἶπας ὅμοιον.
ὁ μὲν γὰρ ἥκων κἂν ᾖ πολιὸς ταχὺ παῖδα κόρην γεγάμηκεν,
τῆς δὲ γυναικὸς μικρὸς ὁ καιρὸς, κἂν τούτου μὴ ᾽πιλάβηται
οὐδεὶς ἐθέλει γῆμαι ταύτην, ὀττευομένη δὲ κάθηται,
πρ. ἀλλ' ὅστις ἔτι στῦσαι δυνατός;
ἀλ.γ. σὺ δὲ δὴ τί μαθὼν οὐκ ἀποθνήσκεις,
χωρίον ἐστί, σορὸν ὠνήσει
μελιτοῦτταν, ἐγὼ καὶ δὴ μάξω
λαβὲ ταυτὶ καὶ στεφάνωσαι,
καὶ ταυτασὶ δέξαι παρ' ἐμοῦ,

καὶ τουτονὶ λαβὲ τὸν στέφανον,
τοῦ δέῃ; τί ποθεῖς;
χώρει 'ς τὴν ναῦν,
ὁ χάρων σε καλεῖ,
σὺ δὲ κωλύεις ἀνάγεσθαι.
πρ. εἶτ' οὐχὶ ταῦτα δεινὰ πάσχειν ἐμέ,
νὴ τὸν δί' ἀλλὰ τοῖς προβούλοις ἄντικρυς
ἐμαυτὸν ἐπιδείξω βαδίζων ὡς ἔχω.
λυ. μῶν ἐγκαλεῖς ὅτι οὐχὶ προὐθέμεσθά σε,
ἀλλ' ἐς τρίτην γ' οὖν ἡμέραν πρῲ πάνυ
ἥξει παρ' ἡμῶν τὰ τρίτ' ἐσκευασμένα.
χ. γε. οὐκ ἔτ' ἔργον ἐγκαθεύδειν ὅστις ἔστ' ἐλεύθερος,
ἀλλ' ἐπαποδυώμεθ' ἄνδρες τουτῳὶ τῷ πράγματι
ἤδη γὰρ ὄζειν ταδὶ πλειόνων καὶ μειζόνων
πραγμάτων μοι δοκεῖ,
καὶ μάλιστ' ὀσφραίνομαι τῆς ἱππίου τυραννίδος
καὶ πάνυ δέδοικα μὴ
τῶν λακώνων τινὲς
δεῦρο συνεληλυθότες,
ἀνδρῶν ἐκκλεισθέντοις
τὰς θεοῖς ἐχθρὰς γυναῖκας ἐξεπαίρωσι δόλῳ
καταλαβεῖν τὰ χρήμαθ' ἡμῶν
τόν τε μισθὸν ἔνθεν ἔζων ἐγώ,
δεινὰ γάρ τοι τάσδε γ' ἤδη τοὺς πολίτας νουθετεῖν,
καὶ λαλεῖν γυναῖκας οὔσας ἀσπίδος χαλκῆς πέρι,
καὶ διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσι λακωνικοῖς
οἷσι πιστὸν οὐδὲν εἰ μήπερ λύκῳ κεχηνότι,
ἀλλὰ ταῦτ' ὕφηναν ἡμῖν ἄνδρες ἐπὶ τυραννίδι,

ἐκραβδίζειν τοὺς μοχθηροὺς, καὶ τοὺς τριβόλους ἀπολέξαι,
καὶ τούς γε συνισταμένους τούτους καὶ τοὺς θλίβοντας ἑαυτοὺς
ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι διαξῆναι, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτῖλαι,
εἶτα ξαίνειν ἐς καλαθίσκον κοινὴν εὔνοιαν ἅπαντας,
καταμιγνῦντας τοὺς μετοίκους κεἴτις ξένος ᾖ φίλος ὑμῖν
κεἴτις ὀφείλει τῷ δημοσίῳ καὶ τούτους ἐγκαταμῖξαι,
καὶ νὴ Δία τάς τε πόλεις ὁπόσαι τῆς γῆς τῆσδ᾽ εἰσὶν ἄποικοι
διαγιγνώσκειν ὅτι ταῦθ᾽ ἡμῖν ὥσπερ κατάγματα κεῖται,
χωρὶς ἕκαστον, κᾆτ᾽ ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κάταγμα λαβόντας
δεῦρο ξυνάγειν καὶ συναθροίζειν εἰς ἕν, κἄπειτα ποιῆσαι
τολύπην μεγάλην, κᾆτ᾽ ἐκ ταύτης τῷ δήμῳ χλαῖναν ὑφῆναι.
πρ. οὔκουν δεινὸν ταυτὶ ταύτας ῥαβδίζειν καὶ τολυπεύειν,
αἷς οὐδὲ μετῆν πάνυ τοῦ πολέμου. λυ. καὶ μὴν ὦ παγκατάρατε
πλεῖν ἤ γε διπλοῦν αὐτοῦ φέρομεν, πρώτιστον μέν γε τεκοῦσαι
κἀκπέμψασαι παῖδας ὁπλίτας. πρ. σίγα μὴ μνησικακήσῃς.
λυ. εἶθ᾽ ἡνίκα χρῆν εὐφρανθῆναι καὶ τῆς ἥβης ἀπολαῦσαι,
μονοκοιτοῦμεν διὰ τὰς στρατιάς, καὶ θἡμέτερον μὲν ἐᾶτε,
περὶ τῶν δὲ κορῶν ἐν τοῖς θαλάμοις γηρασκουσῶν ἀνιῶμαι.
πρ. οὔκουν χ᾽ ἄνδρες γηράσκουσι. λυ. μὰ Δί᾽ ἀλλ᾽ οὐκ εἶπας ὅμοιον.
ὁ μὲν γὰρ ἥκων κἂν ᾖ πολιὸς ταχὺ παῖδα κόρην γεγάμηκεν,
τῆς δὲ γυναικὸς μικρὸς ὁ καιρὸς, κἂν τούτου μὴ πιλάβηται,
οὐδεὶς ἐθέλει γῆμαι ταύτην, ὀττευομένη δὲ κάθηται,
πρ. ἀλλ᾽ ὅστις ἔτι στῦσαι δυνατός;
ἀλ. γ. σὺ δὲ δὴ τί μαθὼν οὐκ ἀποθνήσκεις,
χωρίον ἐστί, σορὸν ὠνήσει
μελιτοῦτταν, ἐγὼ καὶ δὴ μάξω
λαβὲ ταυτὶ καὶ στεφάνωσαι,
καὶ ταυτασὶ δέξαι παρ᾽ ἐμοῦ,

καὶ τουτονὶ λαβὲ τὸν στέφανον,
τοῦ δέῃ; τί ποθεῖς;
χώρει ἐς τὴν ναῦν,
ὁ χάρων σε καλεῖ,
σὺ δὲ κωλύεις ἀνάγεσθαι.
πρ. εἶτ' οὐχὶ ταῦτα δεινὰ πάσχειν ἐμέ,
νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ τοῖς προβούλοις ἄντικρυς
ἐμαυτὸν ἐπιδείξω βαδίζων ὡς ἔχω.
λυ. μῶν ἐγκαλεῖς ὅτι οὐχὶ προὐθέμεσθά σε,
ἀλλ' ἐς τρίτην γοῦν ἡμέραν πρῲ πάνυ
ἥξει παρ' ἡμῶν τὰ τρίτ' ἐσκευασμένα.
χ. γε. οὐκ ἔτ' ἔργον ἐγκαθεύδειν ὅστις ἔστ' ἐλεύθερος,
ἀλλ' ἐπαποδυώμεθ' ἄνδρες τουτῳὶ τῷ πράγματι
ἤδη γὰρ ὄζειν ταδὶ πλειόνων καὶ μειζόνων
πραγμάτων μοι δοκεῖ,
καὶ μάλιστ' ὀσφραίνομαι τῆς ἱππίου τυραννίδος
καὶ πάνυ δέδοικα μὴ
τῶν λακώνων τινὲς
δεῦρο συνεληλυθότες,
ἄνδρες ἐκκλεισθένοις
τὰς θεοῖς ἐχθρὰς γυναῖκας ἐξεπαίρωσιν δόλῳ
καταλαβεῖν τὰ χρήμαθ' ἡμῶν
τόν τε μισθὸν ἔνθεν ἔζων ἐγώ,
δεινὰ γάρ τοι τάσδε γ' ἤδη τοὺς πολίτας νουθετεῖν,
καὶ λαλεῖν γυναῖκας οὔσας ἀσπίδος χαλκῆς πέρι,
καὶ διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσι λακωνικοῖς
εἶσιν πιστὸν οὐδὲν ἢ μήπερ λύκῳ κεχηνότι,
ἀλλὰ ταῦτ' ὕφηναν ἡμῖν ἄνδρες ἐπὶ τυραννίδι,

ἀλλ' ἐμοῦ μὲν οὐ τυραννεύσουσιν, ἐπεὶ φυλάξομαι,
καὶ φορήσω τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου κλαδί,
ἀγοράσω τ' ἐν τοῖς ὅπλοις ἑξῆς ἀριστογείτονι
ὧδέ θ' ἑστήξω παρ' αὐτὸν, αὐτὸς γάρ μοι γίνεται
τοῖσι θεοῖσιν ἐχθρᾶς πατάξαι τῆσδε γραὸς τὴν γνάθον.
οὐ γὰρ ἀπιόντας οἴκαδ' ἡ τεκοῦσα γνώσεται,
χ. γυ. ἀλλὰ θώμεθ' ὦ φίλαι γρᾶες ταδὶ πρῶτον χαμαί,
ἡμεῖς γὰρ ὦ πάντες ἀστοὶ λόγων κατάρχομεν
τῇ πόλει χρησίμων
εἰκότως, ἐπεὶ χλιδῶσαν ἀγλαῶς ἔθρεψέ με,
ἑπτὰ μὲν ἔτη γεγῶσα
εὐθὺς ἠρρηφόρουν,
εἶτ' ἀλετρὶς ἢ δεκέτις
οὖσα τ' ἀρχηγέτι,
καταχέουσαν κροκωτὸν ἄρκτος ἦν βραυρωνίοις,
κἀκανιφόρουν ποτ' οὖσα
παῖς καλὴ ἔχουσ' ἰσχάδων ὁρμαθόν.
ἆρα προὐφείλω τι χρηστὸν τῇ πόλει παραινέσαι;
εἰ δ' ἐγὼ γυνὴ πέφυκα τοῦτο μὴ φθονεῖτέ μοι
ἢν ἀμείνω γ' εἰσενέγκω τῶν παρόντων πραγμάτων,
τοὐράνου γάρ μοι μέτεστι καὶ γὰρ ἄνδρας εἰσφέρω,
τοῖς δὲ δυστήνοις γέρουσιν οὐ μέτεσθ' ὑμῖν, ἐπεὶ
τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον παππῷον ἐκ τῶν μηδικῶν
εἶτ' ἀναλώσαντες οὐκ ἀντεισφέρετε τὰς εἰσφορὰς,
ἀλλ' ὑφ' ὑμῶν διαλυθῆναι προσέτι κινδυνεύομεν,
ἆρα γρυκτὸν ἐστὶν ὑμῖν, εἰ δὲ λυπήσεις τί με,
τῷδέ γ' ἀψήκτῳ πατάξω τῷ κοθόρνῳ τὴν γνάθον.
πρ. ταῦτ' οὐχ ὕβρις τὰ πράγματ' ἐστὶ

πολλὴ καὶ πιδώσειν μοι δοκεῖ
τὸ χρῆμα μᾶλλον,
ἀλλ' ἀμυντέον τὸ πρᾶγμ' ὅστις γ' ἐνόρχης ἔστ' ἀνήρ.
Χ.γε. ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐκδυώμεθ' ὡς τὸν ἄνδρα δεῖ
ἀνδρὸς ὄζειν εὐθύς, ἀλλ' οὐκ ἐντεθριῶσθαι πρέπει.
ἀλλ' ἄγετε λυκόποδες
οἵπερ ἐπὶ λειψύδριον
ἤλθομεν ὅτ' ἦμεν ἔτι,
νῦν δεῖ
νῦν ἀνηβῆσαι πάλιν,
κἀναπτερῶσαι
πᾶν τὸ σῶμα, κἀποσείσα
σθαι τὸ γῆρας τόδε,
εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν ταῖσδε κἂν σμικρὰν λαβήν,
οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὗται λιπαρᾶς χειρουργίας,
ἀλλὰ καὶ ναῦς τεκτανοῦνται, κἀπιχειρήσουσ' ἔτι
ναυμαχεῖν καὶ πλεῖν ἐφ' ἡμᾶς ὥσπερ ἀρτεμισία,
ἢν δ' ἐφ' ἱππικὴν τράπωνται διαγράφω τοὺς ἱππέας,
ἱππικώτατον γάρ ἐστι χρῆμα κἄποχον γυνή
κοὐκ ἀναπλεῖτ' ἔτι τρέχοντος, τὰς δ' ἀμαζόνας σκόπει,
ἃς μίκων ἔγραψεν ἐφ' ἵππων μαχομένας τοῖς ἀνδράσι
ἀλλὰ τούτων χρῆν ἁπασῶν ἐς τετρημένον ξύλον
ἐγκαθαρμόσαι λαβόντας τουτονὶ τὸν αὐχένα.
Χ.γυ. ἐνὴ τὼ θεὼ με ζωπυρήσεις
λύσω τὴν ἐμαυτῆς ὗν ἐγὼ δή, καὶ
ποιήσω τήμερον,
τοὺς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτούμενον,
ἀλλὰ χ' ἡμεῖς ὦ γυναῖκες θᾶττον ἐδυώμεθα,

ὡς ἂν ὄζω γ' ἡμῶν γυναικῶν αὐτοδὰξ ὠργισμένων,
νῦν πρόσειμ' ἴτω τις ἵνα
μήποτε φάγῃ σκόροδα,
μηδὲ κυάμους μέλανας
ὡς εἰ
καὶ μόνον κακῶς ἐρεῖς,
ὑπερχολῶ γάρ,
αἰετὸν τίκτοντα κάνθα
ρός σε μαιεύσομαι.
ἀλ. οὐ γὰρ ὑμῶν φροντίσαιμ' ἂν ἕως ἂν ἐμοὶ ζῇ λαμπιτὼ
ἥ τε θηβαία φίλη παῖς εὐγενὴς ἰσμηνία,
οὐ γὰρ ἔσται δύναμις οὐδ' ἂν ἑπτάκις σὺ ψηφίσῃ
ὅστις ὦ δύστην' ἀπήχθου πᾶσι καὶ τοῖς γείτοσιν,
ὥστε κἀχθὲς τῇ ἑκάτῃ ποιοῦσα παιγνίαν ἐγὼ
ταῖσι παισὶ τὴν ἑταίραν ἐκάλεσ' ἐκ τῶν γειτόνων
παῖδα χρηστὴν κἀγαπητὴν ἐκ βοιωτῶν ἔγχελυν,
οἱ δὲ πέμψειν οὐκ ἔφασκον διὰ τὰ σὰ ψηφίσματα,
κοὐχὶ μὴ παύσησθε τῶν ψηφισμάτων πρὶν ἂν
τοῦ σκέλους λαβὼν ὑμᾶς τις ἐκτραχηλίσῃ φέρων
ἄνασσα πράγους τοῦδε καὶ βουλεύματος,
τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελήλυθας δόμων.
λυ. κακῶν γυναικῶν ἔργα καὶ θήλεια φρὴν
ποιεῖ μ' ἄθυμον περιπατεῖν τ' ἄνω κάτω.
ἀλ. γ. τί φής, τί φής.
λυ. ἀληθῆ, ἀληθῆ.
ἀλ. γ. τί δ' ἐστὶ δεινὸν φράζε ταῖς σαυτῆς φίλαις.
λυ. ἀλλ' αἰσχρὸν εἰπεῖν, καὶ σιωπῆσαι βαρύ.
ἀλ. γ. μὴ νῦν με κρύψῃς, τί πεπόνθαμεν κακόν;

λυ. βινητιῶμεν, ἢ βράχιστον τοῦ λόγου.
ἀλ.γ. ἰὼ ζεῦ.
λυ. τί ζῆν ἀυτεῖς, ταῦτα δ' οὖν οὕτως ἔχει,
ἐγὼ μὲν οὖν αὐτὰς ἀπειργεῖν οὐκέτι
οἷα τ' ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν, ἀποδιδράσκουσι γάρ.
τὴν μέν γε πρώτην διαλέγουσαν τὴν ὀπὴν
κατέλαβον, ἣ τοῦ πανός ἐστι ταὐλίον,
τὴν δ' ἐκ τροχιλίας αὖ κατειλυσπωμένην,
τὴν δ' αὐτομολοῦσαν, τὴν δ' ἐπὶ στρουθοῦ μίαν
ἤδη πέτεσθαι διανοουμένην κάτω
ἐς ὀρσιλόχου χθὲς, τῶν τριχῶν κατέσπασα
πάσας τε προφάσεις ὥστ' ἀπελθεῖν οἴκαδε
ἕλκουσιν, ἤδη γοῦν τις αὐτῶν ἔρχεται,
αὕτη σὺ ποῖ θεῖς. γυ. οἴκαδ' ἐλθεῖν βούλομαι.
οἴκοι γάρ ἐστιν ἔριά μοι μιλήσια
ὑπὸ τῶν σέων κατακοπτόμενα. λυ. ποίων σέων
οὐκ εἶ πάλιν. γυ. ἀλλ' ἥξω ταχέως νὴ τὼ θεὼ
ὅσον διαπετάσασ' ἐπὶ τῆς κλίνης μόνον.
λυ. μὴ διαπετάννυε μὴ δ' ἀπέλθῃς μηδαμῇ,
ἀλλ' ἐῶ 'πολέσθαι τ' ἄρια, ἢν τούτου δέῃ.
ἀλ.γ. τάλαιν' ἐγὼ, τάλαινα, τῆς ἀμοργίδος,
ἣν ἄλοπον οἴκοι καταλέλοιπ'. λυ. αὕθ' ἑτέρα
ἐπὶ τὴν ἄμοργιν τὴν ἄλοπον ἐξέρχεται
χώρει πάλιν δεῦρο. γυ. ἀλλὰ νὴ τὴν φωσφόρον
ἐγὼ δ' ἀποδείρασ' αὐτίκα μάλ' ἀπέρχομαι.
λυ. μὴ μὴ ἀποδείρῃς, ἢν γὰρ ἄρξῃ τούτου σὺ,
ἑτέρα γυνὴ ταυτὸν ποιεῖν βουλήσεται.
ἀλ.γ. ὦ πότνι' εἰλήθυ' ἐπίσχου τοῦ τόκου

ἕως ἂν εἰς ὅσιον μόλω 'γὼ χωρίον.
λυ. τί ταῦτα ληρεῖς. γυ. αὐτίκα μάλα τέξομαι.
λυ. ἀλλ' οὐκ ἐκύεις σύ γε χθές. γυ. ἀλλὰ τήμερον
ἀλλ' οἴκαδέ μ' ὡς τὴν μαῖαν ὦ λυσιστράτη
ἀπόπεμψον ὡς τάχιστα. λυ. τίνα λόγον λέγεις,
τί τοῦτ' ἔχεις τὸ σκληρόν. γυ. ἄρρεν παιδίον.
λυ. μὰ τὴν ἀφροδίτην οὐ σύγ' ἀλλὰ χαλκεῖον,
ἔχειν τι φαίνει κοῖλον, εἴσομαι δ' ἐγώ,
ὦ καταγέλαστ' ἔχουσα ἱρὰν κυνῆν
κυεῖν ἔφασκες; γυ. καὶ κυῶ γε νὴ δία.
λυ. τί δῆτα ταύτην εἶχες. γυ. ἵνα μ' εἰ καταλάβοι
ὁ τόκος ἐν πόλει, τέκοιμ' εἰς τὴν κυνῆν
ἐσβᾶσα ταύτην, ὥσπερ αἱ περιστεραί.
λυ. τί λέγεις, προφασίζῃ; περιφανῆ τὰ πράγματα,
οὐ τἀμφιδρόμια τῆς κυνῆς αὐτοῦ μενεῖς;
αλ.γ. ἀλλ' οὐ δύναμ' ἔγωγ' οὐδὲ κοιμᾶσθ' ἐν πόλει,
ἐξ οὗ τὸν ὄφιν εἶδον τὸν οἰκουρόν ποτε.
αλ.γ. ἐγὼ δ' ὑπὸ τῶν γλαυκῶν γε τάλαιν' ἀπόλλυμαι,
ταῖς ἀγρυπνίαισι κακκαβιζουσῶν ἀεί.
λυ. ὦ δαιμόνιαι παύσασθε τῶν τερατευμάτων
ποθεῖτ' ἴσως τοὺς ἄνδρας, ἡμᾶς δ' οὐκ οἴει
ποθεῖν ἐκείνους; ἀργαλέας τ' εὖ οἶδ' ὅτι
ἄγουσι νύκτας, ἀλλ' ἀνάσχεσθ' ὦ γαθαί,
καὶ προσταλαιπωρήσατέ γε, ὀλίγον χρόνον
ὡς χρησμὸς ἡμῖν ἐστὶν ἐπικρατεῖν, ἐὰν
μὴ στασιῶμεν, ἐστὶ δ' ὁ χρησμὸς οὑτοσί.
αλ. λέγ' αὐτὸν ἡμῖν ὅ τι λέγει. λυ. σιγᾶτε δή.
ἀλλ' ὁπότ' ἂν πτήξωσι χελιδόνες εἰς ἕνα χῶρον,

τὰς ἔποπας φεύγουσαι, ἀπόσχωνταί τε φαλήτων,
παῦλα κακῶν ἔσται, τὰ δ' ὑπέρτερα νέρτερα θήσει
ζεὺς ὑψιβρεμέτης. γυ. ἐπ' ἄνω κατακεισόμεθ' ἡμεῖς.
λυ. ἢν δ' ἀποστῶσι κ' ἀναπτῶνται πτερύγεσσιν
ἐξ ἱεροῦ ναοῖο χελιδόνες, οὐκέτι δόξει
ὄρνεον οὐδ' ὁτιοῦν καταπυγωνέστερον εἶναι.
χ.γυ. σαφὴς ὁ χρησμὸς νὴ δί' ὦ πάντες θεοί.
μὴ νῦν ἀπείπωμεν ταλαιπωρούμεναι,
ἀλλ' εἰσίωμεν, καὶ γὰρ αἰσχρὸν τουτογὶ
ὦ φίλταται, τὸν χρησμὸν εἰ προδώσομεν.

Στροφή.

χ.αν. μῦθον βούλομαι λέξαι
τιν' ὑμῖν, ὅν ποτ' ἤκου-
σ' αὐτὸς ἔτι παῖς ὤν
οὕτως,
ἦν νεανίσκος Μελανίων τις, ὃς
φεύγων γάμον
ἀφίκετ' εἰς ἐρημίαν, κἀν
τοῖς ὄρεσιν ᾤκει,
κᾆτ' ἐλαγοθήρει
πλεξάμενος ἄρκυς
καὶ κύνα τιν' εἶχεν,
κοὐκέτι κατῆλθεν πάλιν οἴκαδ' ὑπὸ μίσους
οὕτω,
τὰς γυναῖκας ἐβδελύχθη
κεῖνος, ἡμεῖς τ' οὐδὲν ἧττον
τοῦ Μελανίωνος οἱ σώφρονες.
βούλομαί σε γραῦ κύσαι.

χ.γυ. κρόκυον γὰρ οὐκ ἔδει.
χ.αν. κἀνατείνας τὸ σκέλος λακτίσαι.
χ.γυ. τὴν λόχμην πολλὴν φορεῖς.
χ.αν. καὶ μυρωνίδης γὰρ ἦν
τραχὺς ἐντεῦθεν μελαμπυ
γός τε τοῖς ἐχθροῖς ἅπασιν,
ὡς δὲ καὶ φορμίων.

Ἀντιστροφή.

χ.γυ. καὐγὼ βούλομαι
μῦθόν τιν' ὑμῖν ἀντιλέξαι,
τῷ μελανίωνι,
τίμων τις
ἦν ἀΐδρυτος ἀβάτοισιν ἐν
σκώλοις
σι τὸ πρόσωπον περιειργμένος
ἐρινύων ἀπορρὼξ
οὗτος οὖν ὁ τίμων
ᾤχεθ' ὑπὸ μίσους
πολλὰ καταρασάμενος ἀνδράσιν πονηροῖς,
οὕτω,
κεῖνος ὑμῶν ἀντεμίσει
τοὺς πονηροὺς ἄνδρας ἀεί,
ταῖσι δὲ γυναιξὶν ἦν φίλτατος,
τὴν γνάθον βούλει θένω;
χ.αν. μηδαμῶς σ' ἔδεισά γε.
χ.γυ. ἀλλὰ κρούσω τῷ σκέλει.
χ.αν. τὸν σάκανδρον ἐκφανεῖς;
χ.γυ. ἀλλ' ὅμως σ' ἂν οὐκ ἴδοις
καίπερ οὔσης γραὸς ὄντ' αὐτὸν

τὸν κομήτην, ἀλλ' ἀπεψι

λωμένον τῷ λύχνῳ.

λυ. ἰοὺ ἰοὺ γυναῖκες, ἴτε δεῦρ' ὡς ἐμὲ

ταχέως. γυ. τί δ' ἐστὶν εἰπέ μοι τίς ἡ βοή;

λυ. ἄνδρ' ὁρῶ προσιόντα παραπεπληγμένον,

τοῖς τῆς ἀφροδίτης ὀργίοις εἰλημμένον.

ἀλ. γ. ὦ πότνια κύπρου, καὶ κυθήρων καὶ πάφου

μεδέουσ', ἴθ' ὀρθὴν ἥνπερ ἔρχῃ τὴν ὁδόν.

γυ. ποῦ δ' ἐστὶν ὅστις ἐστί. λυ. παρὰ τὸ τῆς χλόης,

ὢ νὴ δί', ἔστι δῆτα τίς κἄστιν ποτε,

ὁρᾶτε, γινώσκει τις ὑμῶν. μυ. νὴ δία

ἔγωγε κἄστιν οὑμὸς ἀνὴρ κινησίας.

λυ. σὸν ἔργον εἴη τοῦτον ὀπτᾶν καὶ στρέφειν,

κἀξηπεροπεύειν, καὶ φιλεῖν καὶ μὴ φιλεῖν

καὶ πάνθ' ὑπέχειν πλὴν ὧν σύνοιδεν ἡ κύλιξ.

μυ. ἀμέλει ποιήσω ταῦτ' ἐγώ. λυ. καὶ μὴν ἐγὼ

συνηπεροπεύσω παραμένουσ' ἐνθαδί,

καὶ ξυνταθεύσω τοῦτον, ἀλλ' ἀπέλθετε.

κι. οἴμοι κακοδαίμων οἷον ὁ σπασμός μ' ἔχει,

χὠ τέτανος ὥσπερ ἐπὶ τροχοῦ στρεβλούμενον.

λυ. τίς οὗτος οὑντὸς τῶν φυλάκων ἑστώς. κι. ἐγώ.

λυ. ἀνήρ; κι. ἀνὴρ δῆτα. λυ. οὐκ ἄπει δῆτα ἐκποδών;

κι. σὺ δ' εἶ τίς ἡ 'κβάλλουσά μ'. λυ. ἡμεροσκόπος,

κι. πρὸς τῶν θεῶν νῦν ἐκκάλεσόν μοι μυρρίνην.

λυ. ἰδού, καλέσω 'γὼ τὴν μυρρίνην σοι, σὺ δὲ τίς εἶ;

κι. ἀνὴρ ἐκείνης, παιονείδης κινησίας.

λυ. ὦ χαῖρε φίλτατ', οὐ γὰρ ἀκλεὲς τοὔνομα

τὸ σὸν παρ' ἡμῖν ἐστιν οὐδ' ἀνώνυμον,

ἀεὶ γὰρ ἡ γυνή σ' ἔχει διὰ στόμα,
κἂν ᾠὸν ἢ μῆλον λάβῃ, κινησίᾳ
τουτὶ γένοιτο φησίν. κι. ὦ πρὸς τῶν θεῶν.
λυ. νὴ τὴν ἀφροδίτην κἂν περὶ ἀνδρῶν γ' ἐμπέσῃ
λόγος τις, εἴρηκεν εὐθέως ἡ σὴ γυνή,
ὅτι λῆρός ἐστι τἄλλα πρὸς κινησίαν.
κι. ἴθι νυν κάλεσον αὐτήν. λυ. τί οὖν δώσεις τί μοι;
κι. ἔγωγε νὴ τὸν δί' ἢν βούλῃ γε σύ,
ἔχω δὲ τοῦθ', ὅπερ οὖν ἔχω δίδωμί σοι.
λυ. φέρε νυν καλέσω, καταβᾶσά σοι. κι. ταχὺ νυν πάνυ
ὡς οὐδεμίαν ἔχω γε τῷ βίῳ χάριν,
ἐξ οὗπερ αὕτη ξυνῆλθεν ἐκ τῆς οἰκίας,
ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιών, ἔρημα δὲ
εἶναι δοκεῖ μοι πάντα, τοῖς δὲ σιτίοις
χάριν οὐδεμίαν οἶδ' ἐσθίων, ἔστυκα γάρ.
μυ. φιλῶ φιλῶ 'γὼ τοῦτον, ἀλλ' οὐ βούλεται
ὑπ' ἐμοῦ φιλεῖσθαι, σὺ δέ με τούτῳ μὴ κάλει.
κι. ὦ γλυκύτατον μυρρινίδιον, τί ταῦτα δρᾷς;
κατάβηθι δεῦρο. μυ. μὰ δί' ἐγὼ μὲν αὐτόσ', οὔ.
κι. ἐμοῦ καλοῦντος οὐ καταβήσει μυρρίνη.
οὐ γὰρ δεόμενος οὐδὲν ἐκκαλεῖς ἐμέ.
κι. ἐγὼ οὐ δεόμενος; ἐπιτετριμμένος μὲν οὖν.
μυ. ἄπειμι. κι. μὴ δῆτ' ἀλλὰ τῷ γ' οὖν παιδίῳ,
ὑπάκουσον οὗτος, οὐ καλεῖς τὴν μαμμίαν;
παι. μαμμία, μαμμία μαμμία.
κι. αὕτη τί πάσχεις, οὐδ' ἐλεεῖς τὸ παιδίον
ἄλουτον ὂν κἄθηλον ἕκτην ἡμέραν.
μυ. ἔγωγ' ἐλεῶ δῆτ', ἀλλ' ἀμελὴς αὐτοῦ πατήρ

ἐστίν. κι. καταβηθ' ὦ δαιμονία τῷ παιδίῳ.
μυ. οἷον τὸ τεκεῖν, καταβατέον. κι. τί γὰρ πάθω,
ἐμοὶ γὰρ αὐτὴ καὶ νεωτέρα δοκεῖ
πολλῷ γεγενῆσθαι κἀγανώτερον βλέπειν,
χ' ἃ δυσκολαίνει πρὸς ἐμὲ καὶ βρενθύεται,
ταῦτ' αὐτὰ δή 'σθ' ἃ καί μ' ἐπιτρίβει τῷ πόθῳ,
μυ. ὦ γλυκύτατον σὺ τεκνίδιον κακοῦ πατρὸς,
φέρε σε φιλήσω γλυκύτατον τῇ μαμμίᾳ.
λυ. τί ὦ πόνηρα ταῦτα ποιεῖς χ' ἁτέραις
πείθει γυναιξὶν καὶ μέ τ' ἄχθεσθαι ποιεῖς.
κι. αὐτή με λυπεῖ. μυ. μὴ πρόσαγε τὴν χεῖρά μοι,
τὰ δ' ἔνδον ὄντα τἀμὰ καὶ σὰ χρήματα
χεῖρον διατιθεῖς. κι. ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.
μυ. ὀλίγον μέλει σοι τῆς κρόκης φορουμένης
ὑπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων; κι. ἔμοιγε νὴ δία
τὰ τῆς ἀφροδίτης ἱέρ' ἀνοργίαστά σοι
χρόνον τοσοῦτόν ἐστιν, οὐ βαδιεῖ πάλιν;
μυ. μὰ δί' οὐκ ἔγωγ', ἢν μὴ διαλλαχθῆτέ γε,
καὶ τοῦ πολέμου παύσησθε. κι. τοιγὰρ ἢν δοκῇ
κἄγωγ' ἄπειμι ἐκεῖσε, νῦν δ' ἀπομώμοκα,
σὺ δ' ἀλλὰ κατακλίνηθι μετ' ἐμοῦ διὰ χρόνου.
μυ. οὐ δῆτα, καίτοι τ' οὐκ ἐρῶ γ' ὡς οὐ φιλῶ,
κι. φιλεῖς; τί οὖν οὐ κατεκλίνης ὦ μυῤῥίνιον.
μυ. ὦ καταγέλαστ' ἐναντίον τοῦ παιδίου;
κι. μὰ δί', ἀλλὰ τοῦτο οἴκαδ' ὦ μανῆ φέρε.
ἰδοὺ τὸ μέν σοι παιδίον καὶ δὴ 'κποδὼν,
σὺ δ' οὐ κατακλίνει. μυ. ποῦ γὰρ ἄν τις καὶ τάλαν
δράσειε τοῦτο. κι. ὅπου τοῦ πανὸς καλόν.

μυ. καὶ πῶς ἔθ' ἁγνὴ δῆτ' ἂν ἔλθοιμ' ἐς πόλιν.
κι. κάλλιστα δήπου λουσαμένη τῇ κλεψύδρᾳ.
μυ. ἔπειτ' ὀμόσασα δῆτ' ἐπιορκήσω τάλαν;
κι. εἰς ἐμὲ τράποιτο, μηδὲν ὅρκου φροντίσῃς.
μυ. φέρε νυν ἐνέγκω κλινίδιον νῷν. κι. μηδαμῶς,
ἀρκεῖ χαμαὶ νῷν. μυ. μὰ τὸν ἀπόλλω μή σ' ἐγὼ
καίπερ τοιοῦτον ὄντα κατακλινῶ χαμαί.
κι. ἡ δὴ γυνὴ φιλεῖ με, δήλη 'στὶ καλῶς.
μυ. ἰδοὺ κατάκεισ' ἀνύσας τι, κἀγὼ 'κδύομαι,
καίτοι τὸ δεῖνα ψίαθός ἐστ' ἐξοιστέα,
κι. ποία ψίαθος, μή μοί γε. μυ. νὴ τὴν ἄρτεμιν,
αἰσχρὸν γὰρ ἐπὶ τόνου γε. κι. δός μοι νυν κύσαι.
μυ. ἰδού. κι. παπαιάξ. ἧκέ νυν ταχέως πάνυ.
μυ. ἰδοὺ ψίαθος, κατάκεισο καὶ δὴ 'κδύομαι,
καίτοι τὸ δεῖνα προσκεφάλαιον οὐκ ἔχεις.
κι. ἀλλ' οὐ δέομ' οὐδὲν ἔγωγε. μυ. νὴ Δί' ἀλλ' ἐγώ.
κι. ἀλλ' ἤτοι τὸ πέος τόδ' ἡρακλῆς ξενίζεται.
ἀνίστασ' ἀναπήδησον. μυ. ἤδη πάντ' ἔχω.
κι. ἅπαντα δῆτα; δεῦρό νυν ὦ χρύσιον.
μυ. τὸ στρόφιον, ἤδη λύομαι μέμνησο νυν,
μή μ' ἐξαπατήσῃς τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν.
κι. νὴ Δί' ἀπολοίμην ἄρα. μυ. σισύραν οὐκ ἔχεις;
κι. μὰ Δί' οὐ δέομαί γ', ἀλλὰ βινεῖν βούλομαι.
μυ. ἀμέλει ποιήσεις τοῦτο, ταχὺ γὰρ ἔρχομαι.
κι. ἄνθρωπος ἐπιτρίψει με διὰ τὰ στρώματα,
μυ. ἔπαιρε σαυτόν. κι. ἀλλ' ἐπῆρται τοῦτό γε.
μυ. βούλει μυρίσω σε; κι. μὰ τὸν ἀπόλλω μὴ μέ γε.
μυ. νὴ τὴν ἀφροδίτην ἤν τε βούλῃ γ' ἤν τε μή.

κι. εἶθ' ἐκχυθείη τὸ μύρον ὦ ζεῦ δέσποτα.
μυ. πρότεινε δὴ τὴν χεῖρα κἀλείφου λαβών.
κι. οὐχ ἡδὺ τὸ μύρον μὰ τὸν ἀπόλλω τουτογὶ,
εἰ μὴ διατριπτικόν τε κοὐκ ὄζον γάμων.
μυ. τάλαιν' ἐγὼ τὸ ῥόδιον ἤνεγκον μύρον.
κι. ἀγαθὸν, ἔα αὐτ' ὦ δαιμόνια. μυ. ληρεῖς ἔχων.
κι. κάκιστ' ἀπόλοιθ' ὁ πρῶτον ἑψήσας μύρον.
μυ. λαβὲ τόνδε τὸν ἀλάβαστρον. κι. ἀλλ' ἕτερον ἔχω
ἀλλ' ὦ ζυρὰ κατάκεισο καὶ μή μοι φέρε
μηδέν. μυ. ποιήσω ταῦτα νὴ τὴν ἄρτεμιν,
ὑπολύομαι γ' οὖν, ἀλλ' ὅπως ὦ φίλτατε
σπονδὰς ποιεῖσθαι ψηφιεῖ. κι. βουλεύσομαι
ἀπολώλεκέν με κἀπιτέτριφεν ἡ γυνὴ,
τά τ' ἄλλα πάντα, κἀποδείρασ' οἴχεται,
οἴμοι τί πάθω, τίνα βινήσω
τῆς καλλίστης πασῶν ψευσθεὶς,
πῶς ταύτην παιδοτροφήσω,
ποῦ χηναλώπυξ,
μίσθωσόν μοι τὴν κύθην
χ.γε. ἐν δεινῷ γ' ὦ δύστηνε κακῷ
τείρει ψυχὴν ἐξαπατηθεὶς,
κἄγωγ' οἰκτείρω σ'. αἶ αἶ,
ποῖος γὰρ ἂν ἢ νεφρὸς ἀντίσχει
ποία ψυχὴ, ποῖοι δ' ὄρχεις,
ποία δ' ὀσφὺς, ποῖος δ' ἂν ὄρρος
κατατεινόμενος
καὶ μὴ κινῶν τοῖς ὄρθροις.
ὦ ζεῦ δεινῶν ἀντισπασμῶν.

χ.γυ. πρῶτα μὲν φαίνει γ' ἀνήρ, εἶτ' οὐ καταγέλαστος εἶ,
κἂν μή με λυπῇς, ἐγὼ σοῦ γ' ἂν τόδε τὸ θηρίον
τοὐπὶ τὠφθαλμῷ λαβοῦσ' ἐξεῖλον ἂν ὃ νῦν ἔνι.
χ.αν. τοῦτ' ἄρ' ἦν με τοὐπιτρίβον ὁ δακτύλιος οὑτοσὶ
ἐκσκάλευσον αὐτό, κᾆτα δεῖξον ἀφελοῦσά μοι
ὡς τὸν ὀφθαλμόν γέ μου νὴ τὸν Δία πάλαι δάκνει.
χ.γυ. ἀλλὰ δράσω ταῦτα, καίτοι δύσκολος γ' ἔφυς ἀνήρ
ἦ μέγ' ὦ Ζεῦ χρῆμ' ἰδεῖν τῆς ἐμπίδος ἔνεστί σοι,
οὐχ ὁρᾷς, οὐκ ἐμπίς ἐστιν ἥδε Τρικορυσία;
χ.γε. νὴ Δί' ὤνησάς γέ μ' ὡς πάλαι γέ μ' ἐφρεωρύχει,
ὥστ' ἐπειδὴ ξῃρέθη, ῥεῖ μου τὸ δάκρυον πολύ.
χ.γυ. ἀλλ' ἀποψήσω σ' ἐγώ, καίτοι γε πάνυ πόνηρος εἶ,
καὶ φιλήσω. χ.γε. μὴ φιλήσῃς. χ.γυ. ἤν τε βούλῃ γ' ἤν τε μή.
χ.γε. ἀλλὰ μὴ ὥρας ἵκοισθ', ὡς ἐστὲ θωπικαὶ φύσει
κἄστ' ἐκεῖνο τοὔπος ὀρθῶς κοὐ κακῶς εἰρημένον
οὔτε σὺν πανωλέθροισιν οὐδ' ἄνευ πανωλέθρων,
ἀλλὰ νυνὶ σπένδομαί σοι καὶ τὸ λοιπὸν οὐκέτι
οὔτε δράσω φλαῦρον οὐδὲν οὐδ' ὑφ' ὑμῶν πείσομαι,
ἀλλὰ κοινῇ συσταλέντες τοῦ μέλους ἀρξώμεθα.
χ.γυ. οὐ παρασκευαζόμεθα τῶν πολιτῶν οὐδέν' ὦνδρες
δρᾶν φλαῦρον εἰπεῖν οὐδέν,
ἀλλὰ πολὺ τοὔμπαλιν
πάντ' ἀγαθὰ καὶ λέγειν
καὶ δρᾶν, ἱκανὰ γὰρ τὰ κακὰ
καὶ τὰ παρακείμενα,
ἀλλ' ἐπαγγελλέτω
πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνή,
εἴτις ἀργυρίδιον

δεῖται λαβεῖν μνᾶς ἢ δύ' ἢ
τρεῖς, ὡς πόλλ' ἔσωσιν
κἄχομεν βαλλάντια,
κἄν ποτ' εἰρήνη φανῇ
ὅστις ἂν νυνὶ δανείσηται
παρ' ἡμῶν ἂν λάβῃ
μηκέτ' ἀποδιδῶ,
ἑστιᾶν δὲ μέλλομεν ξένους τινὰς καρυστίους
ἄνδρας καλούς τε κἀγαθούς,
κἄστιν ἔτνος τι, καὶ
δελφάκιον ἦν τί μοι,
καὶ τοῦτο τέθυχ' ὥστε τὰ κρέα
ἔξεσθ' ἁπαλὰ καὶ καλά,
ἥκετ' οὖν εἰς ἐμοῦ,
τήμερον, πρωῒ δὲ χρὴ
τοῦτο δρᾶν λελουμένους,
αὐτούς τε καὶ τὰ παιδί' εἶ-
τα ἔσω βαδίζειν,
μὴ δ' ἔρεσθαι μηδένα.
ἀλλὰ χωρεῖν ἄντικρυς
ὥσπερ οἴκαδ' εἰς
ἑαυτῶν γεννικῶς,
ἴσως δ' ἡ θύρα κεκλείσεται.

χ. γε. καὶ μὴν ἀπὸ τῆς σπάρτης οἱδὶ πρέσβεις ἕλκοντες ὑπήνας
χωροῦσιν ὥσπερ χοιροκομεῖον περὶ τοῖς μηροῖσιν
ἔχοντες
ἄνδρες λάκωνες, πρῶτα μέν μοι χαίρετε,
εἶτ' εἴπαθ' ἡμῖν πῶς ἔχοντες ἥκετε.

λα. τί δὴ ποθ' ὔμμε, πολλὰ μυσίδδειν ἔπη,
ὀρῆν γὰρ ἔξεσθ' ὡς ἔχοντες ἥκομες.
χ. γε. βαβαὶ, νενεύρωται μὲν ἥδε συμφορὰ
δεινῶς, τεθερμῶσθαί γε χεῖρον φαίνεται.
λα. ἄφατα, τὶ κἂν λέγοι τὶς, ἀλλ' ὅπα θέλει
πάντα τὶς ἐλθὼν ἁμὶν εἰράναν σέτω.
χ. γε. καὶ μὴν ὁρῶ καὶ τούσδε τοὺς αὐτόχθονας
ὥσπερ παλαιστὰς ἄνδρας ἀπὸ τῶν γαστέρων
θαἰμάτι' ἀποστέλλοντας ὥστε φαίνεται
ἀσκητικὸν τὸ χρῆμα τοῦ νοσήματος.
αθ. τὶς δ' ἂν φράσειε ποῦ 'στιν ἡ λυσιστράτη,
ὡς ἄνδρες ἡμεῖς οὗτοιὶ τοιουτοιί.
χ. γε. χ' αὕτη ξυνάδει χ' ἀτέρα ταύτῃ νόσῳ,
ἤπου πρὸς ὄρθρον σπασμὸς ὑμᾶς λαμβάνει;
αθ. μὰ δί' ἀλλὰ ταυτὶ δρῶντες ἐπιτετρίμμεθα
ὥστ' εἴ τις ἡμᾶς μὴ διαλλάξει ταχὺ
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ κλεισθένη βινήσομεν.
χ. γε. εἰ σωφρονεῖτε θαἰμάτια λήψεσθ' ὅπως
τῶν ἑρμοκοπιδῶν μή τις ὑμᾶς ὄψεται.
αθ. νὴ τὸν δί' εὖ μέντοι λέγεις. λα. ναὶ τὼ σιὼ
πάντα γε, φέρε τὸ ἔσθος ἐμβαλώμεθα.
αθ. ὦ χαίρετ' ὦ λάκωνες, αἰσχρά γ' ἐπάθομεν.
λα. ὦ πολυχαρείδα, δεινά γ' αὖ πεπόνθαμες,
αἴκ' ἴδον ἁμὲς ἄνδρες ἀναπεφλασμένως.
αθ. ἄγε δὴ λάκωνες αὔθ' ἕκαστα χρὴ λέγειν,
ἐπὶ τί πάρεστε δεῦρο. λα. περὶ διαλλαγᾶν
πρέσβεις. αθ. καλῶς δὴ λέγετε χ' ἡμεῖς τουτογί.
τί οὐ καλοῦμεν δῆτα τὴν λυσιστράτην,

ἥπερ διαλλάξειεν ἡμᾶς ἂν μόνη.
λα. ναὶ τὼ σιὼ κἂν λῆτε τὸν λυσίστρατον.
χ. γυ. ἀλλ' οὐδὲν ὑμᾶς ὡς ἔοικε δεῖ καλεῖν,
αὕτη γὰρ ὡς ἤκουσεν ἥδ' ἐξέρχεται,
χαῖρ' ὦ πασῶν ἀνδρειοτάτη, δεῖ δὴ νυνί σε γενέσθαι
δεινὴν, ἀγαθὴν, φαύλην, σεμνὴν, ἀγανὴν, πολύπειρον
ὡς οἱ πρῶτοι τῶν ἑλλήνων τῇ σῇ ληφθέντες ἴυγγι,
συνεχώρησάν σοι καὶ κοινῇ τ' ἀγκλήματα πάντ'
ἐπέτρεψαν.
λυ. ἀλλ' οὐχὶ χαλεπὸν τοὔργον ἂν λάβοι γέ τις
ὀργῶντας, ἀλλήλων τε μὴ πειρωμένους,
τάχα δ' εἴσομαι 'γὼ ποῦ 'στιν ἡ διαλλαγή,
πρόσαγε λαβοῦσα πρῶτα τοὺς λακωνικοὺς,
καὶ μὴ χαλεπῇ τῇ χειρὶ μηδ' αὐθαδικῇ,
μήθ' ὥσπερ ἡμῶν ἄνδρες ἀμαθῶς τοῦτ' ἔδρων
ἀλλ' ὡς γυναῖκας εἰκὸς οἰκείως πάνυ,
ἢν μὴ διδῷ τὴν χεῖρα, τῆς σάθης ἄγε,
ἴθι καὶ σὺ τούτους τοὺς ἀθηναίους ἄγε,
οὗ δ' ἂν διδῶσι, πρόσαγε τούτους λαβομένη,
ἄνδρες λάκωνες, στῆτε παρ' ἐμὲ πλησίον,
ἐνθένδε δ' ὑμεῖς καὶ λόγων ἀκούσατε,
ἐγὼ γυνὴ μέν εἰμι, νοῦς δ' ἔνεστί μοι,
αὐτὴ δ' ἐμαυτῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω,
τοὺς δ' ἐκ πατρός τε καὶ γεραιτέρων λόγους,
πολλοὺς ἀκούσασ' οὐ μεμούσωμαι κακῶς,
λαβοῦσα δ' ὑμᾶς λοιδορῆσαι βούλομαι,
κοινῇ δικαίως, οἱ μιᾶς τε χέρνιβος
βωμοὺς περιρραίνοντες ὥς περ ξυγγενεῖς,

ὀλυμπίασιν ἐν πύλαις, πυθοῖ, πόσους,
εἴποιμ' ἂν ἄλλους, εἴ με μηκύνειν δέοι,
ἐχθρῶν παρόντων βαρβάρων στρατεύματι
ἕλληνας ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπόλλυτε,
εἷς μὲν λόγος μοι δεῦρ' ἀεὶ περαίνεται.
ἀθ. ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαί γ' ἀπεψωλημένος.
λυ. εἶτ' ὦ λάκωνες, πρὸς γὰρ ὑμᾶς τρέψομαι,
οὐκ ἴσθ' ὅτ' ἐλθὼν δεῦρο περικλείδης ποτὲ
ὁ λάκων ἀθηναίων ἱκέτης καθέζετο,
ἐπὶ τοῖς βωμοῖς ὠχρὸς ἐν φοινικίδι
στρατιὰν προσαιτῶν, ἡ δὲ μεσσήνη τότε,
ὑμῖν ἐπέκειτο χ' ὠ θεὸς σείων ἅμα,
ἐλθὼν δὲ σὺν ὁπλίταισι τετρακισχιλίοις
κίμων ὅλην ἔσωσεν τὴν λακεδαίμονα,
ταυτὶ παθόντες τῶν ἀθηναίων ὕπο
δῃοῦτε χώραν ἧς ὑπ' εὖ πεπόνθατε.
ἀθ. ἀδικοῦσιν οὗτοι νὴ δί', ὦ λυσιστράτη.
λα. ἀδικοῦμες, ἀλλ' ὁ πρωκτὸς ἄφατος ὡς καλὸς
λυ. ὑμᾶς δ' ἀφήσειν τοὺς ἀθηναίους οἴει,
οὐκ οἶσθ' ὅθ' ὑμᾶς οἱ λάκωνες αὖθις αὖ
κατωνάκας φοροῦντας, ἐλθόντες δορὶ
πολλοὺς μὲν ἄνδρας θετταλῶν ἀπώλεσαν,
πολλοὺς δ' ἑταίρους ἱππίους καὶ ξυμμάχους
ξυνεκμαχοῦντες τῇ τόθ' ἡμέρᾳ μόνοι
κἠλευθέρωσαν, κἀντὶ τῆς κατωνάκης
τὸν δῆμον ὑμῶν χλαῖναν ἤμπισχον πάλιν.
λα. οὔπα γυναῖκ' ὄπωπα χαϊωτέραν.
ἀθ. ἐγὼ δὲ κύσθον γ' οὐδέπω καλλίονα.

λυ. τί δῆθ' ὑπηργμένων τε πολλῶν κἀγαθῶν
μάχεσθε, κοὐ παύεσθε τῆς μοχθηρίας,
τί δ' οὐ διηλλάγητε; φέρε τί τοὐμποδών;
λα. ἁμές γε λῶμεσθ' αἴ τις ἁμὶν τοὔγκυκλον
λῇ τοῦτ' ἀποδόμεν. λυ. ποῖον ὦ τᾶν; λα. τὰν πύλον.
ὥσπερ πάλαι δεόμεθα καὶ βλιμάττομεν.
ἀθ. μὰ τὸν ποσειδῶ, τοῦτο μέν γ' οὐ δράσετε.
λυ. ἄφετ' ὦ 'γάθ' αὐτοῖς. ἀθ. κᾆτα τίνα κινήσομεν;
λυ. ἕτερόν γ' ἀπαιτεῖτ' ἀντὶ τούτου χωρίου.
ἀθ. τὸ δεῖνα τοίνυν παράδοθ' ἡμῖν τουτονὶ
πρώτιστα τὸν ἐχινοῦντα καὶ τὸν μηλιᾶ
κόλπον τὸν ὄπισθεν, καὶ τὰ μεγαρικὰ σκέλη.
λυ. οὐ τὼ πὼ οὐχὶ πάντα γε ὦ λυσσάνιε.
λυ. ἐᾶτε, μηδὲν διαφέρου περὶ σκελοῖν.
ἀθ. ἤδη γεωργεῖν γυμνὸς ἀποδὺς βούλομαι.
λα. ἐγὼ δὲ κοπραγωγεῖν γα πρῶτα ναὶ τὼ σιώ.
λυ. ἐπὴν διαλλαγῆτε ταῦτα δράσετε,
ἀλλ' εἰ δοκεῖ δρᾶν ταῦτα βουλεύσασθε, καὶ
τοῖς ξυμμάχοις ἐλθόντες ἀνακοινώσατε.
ἀθ. ποίοισιν ὦ τᾶν ξυμμάχοις; ἐστύκαμεν.
οὐ ταὐτὰ δόξει τοῖσι συμμάχοισι νῷν;
βινεῖν ἅπασιν. λα. τοῖσι γοῦν ναὶ τὼ σιὼ
ἁμοῖσι. ἀθ. καὶ γὰρ ναὶ μὰ δία καρυστίοις.
λυ. καλῶς λέγετε, νῦν οὖν ὅπως ἁγνεύσετε,
ὅπως δ' ἂν αἱ γυναῖκες ὑμᾶς ἐν πόλει
ξενίσωμεν ὧν ἐν ταῖσι κίσταις εἴχομεν,
ὅρκους δ' ἐκεῖ καὶ πίστιν ἀλλήλοις δότε,
κἄπειτα τὴν αὑτοῦ γυναῖχ' ὑμῶν λαβὼν

ἄπεισ' ἕκαστος. ἀθ. ἀλλ' ἴωμεν ὡς τάχος.
λα. ἄγ' ὅπα τὺ λῇς. ἀθ. νὴ τὸν δί' ὡς τάχιστά γε.
λυ. στρωμάτων δὲ ποικίλων καὶ χλανιδίων καὶ ξυστίδων
καὶ χρυσίων ὅσ' ἐστὶν ἐμοὶ
οὐ φθόνος ἔνεστί μοι
πᾶσιν παρέχειν φέρειν τοῖς
παισὶν, ὁπότ' αὖτε θυγάτηρ
τινὶ κανηφορῇ,
πᾶσιν ὑμῖν λέγω,
λαμβάνειν τῶν ἐμῶν
χρημάτων νῦν ἔνδοθεν,
καὶ μηδὲν οὕτως
εὖ σεσημάνθαι, τὸ μὴ οὐχὶ τοὺς ῥύπους ἀνασπάσαι
χ' ἅττ' ἔνδον ᾖ φορεῖν,
ὄψεται δ' οὐδὲν σκοπῶν εἰ μή τις
ὑμῶν ὀξύτερον ἐμοῦ βλέπει,
εἰ δέ τῳ μὴ σῖτος ὑμῶν ἔστι, βόσκει δ' οἰκέτας
καὶ σμικρὰ πολλὰ παιδία,
ἔστι παρ' ἐμοῦ λαβεῖν
πυρίδια λεπτὰ μὲν,
ὁ δ' ἄρτος ἀπὸ χοίνικος
ἰδεῖν μάλα νεανίας,
ὅστις οὖν βούλεται
τῶν πενήτων ἴτω
εἰς ἐμοῦ σάκους ἔχων καὶ κωρύκους, ὡς
λήψεται πυρούς· ὁ μανὴς δ' οὑμὸς ἐμβαλεῖ
πρός γε μέντοι τὴν θύραν
προσαγορεύω μὴ βαδίζειν τὴν ἐμὴν,

ἀλλ' εὐλαβεῖσθαι τὴν κύνα.
πρ. ἄνοιγε τὴν θύραν, οὐ παραχωρεῖν θέλεις;
ὑμεῖς τί κάθησθε, μῶν ἐγὼ τῇ λαμπάδι,
ὑμᾶς κατακαύσω, φορτικὸν τὸ χωρίον,
οὐκ ἂν ποιήσαιμ', εἰ δὲ πάνυ δεῖ τοῦτο δρᾶν,
ὑμῖν χαρίζεσθαι προσταλαιπωρήσομεν.
χο. χἠμεῖς γε μετὰ σοῦ ξυνταλαιπωρήσομεν.
θερ. οὐκ ἄπιτε; κωκύσεσθε τὰς τρίχας μακρὰ,
οὐκ ἄπιθ'; ὅπως ἂν οἱ λάκωνες ἔνδοθεν
καθ' ἡσυχίαν ἀπίωσιν εὐωχημένοι.
ἀθ. οὔπω τοιοῦτον συμπόσιον ὄπωπ' ἐγὼ,
ἦ καὶ χαρίεντες ἦσαν οἱ λακωνικοὶ,
ἡμεῖς δ' ἐν οἴνῳ ξυμπόται σοφώτατοι.
ὀρθῶς γ' ὅτι νήφοντες οὐχ ὑγιαίνομεν,
ἢν τοὺς ἀθηναίους ἐγὼ πείσω λέγων,
μεθύοντες ἀεὶ πανταχοῦ πρεσβεύσομεν,
νῦν μὲν γὰρ ὅτ' ἂν ἔλθωμεν ἐς λακεδαίμονα
νήφοντες, εὐθὺς βλέπομεν ὅτι ταράξομεν,
ὥσθ' ὅτι μὲν ἂν λέγωσιν οὐκ ἀκούομεν
ἃ δ' οὐ λέγουσι ταῦθ' ὑπονενοήκαμεν,
ἀγγέλλομεν δ' οὐ ταὐτὰ τῶν αὐτῶν πέρι,
νυνὶ δ' ἅπαντ' ἤρεσκεν. ὥστ' εἰ μέν γε τις
ᾄδοι τελαμῶνος κλειταγόρας ᾄδειν δέον,
ἐπῃνέσαμεν ἂν καὶ προσεπιωρκήσαμεν.
θερ. ἀλλ' οὑτοιὶ γὰρ αὖθις, ἔρχονται πάλιν
ἐς ταὐτὸν, οὐκ ἐρρήσετ' ὦ μαστιγίαι.
νὴ τὸν Δί' ὡς ἤδη γε χωροῦσ' ἔνδοθεν.
λα. ὦ πολυχαρείδα, λαβὲ τὰ φυσατήρια,

ἵν' ἐγὼ διποδιάξω γε καὶ ἀΐσω καλὸν
ἐς τοὺς ἀθηναίους τε καὶ ἡμᾶς ἅμα,
ἀθ. λαβὲ δῆτα τὰς φυσαλίδας πρὸς τῶν θεῶν
ὡς ἥδομαί γ' ὁρῶν ἡμᾶς ὀρχουμένους.
λα. ὅρμαον,
τὼς κυρσανίως ὦ μναμόνα
τὰν τεὰν μῶαν, ἅ τις
οἶδεν ἁμὲ τούς τ' ἀσαναίοις
ὅκα τοὶ μὲν ἐπ' ἀρταμιτίῳ
πρόκροον θείκελοι
ποττὰ κάλα, τὼς μήδως τ' ἐνίκων
ἁμὲ δ' αὖ λεωνίδας
ἆγεν αἵπερ τὼς κάπρος
θαγόντας οἰῶ τὸν ὀδόντα, πολὺς
δ' ἀμφὶ τὰς γένυας ἀφρὸς ἤσει
πολὺς τ' ἅμα
καὶ κατὰ τῶν σκελῶν ἀφρὸς ἵετο,
ἦν γὰρ τ' ὤνδρες οὐκ ἐλάσσως
τὰς ψάμμας τοὶ πέρσαι,
ἀγροτέρ' ἄρτεμι σηροκτόνε
μόλε δεῦρο παρσένε, σιὰ
ποττὰς σπονδὰς, ὡς
συνέχῃς πολὺν ἁμὲ χρόνον,
νῦν δ' αὖ
φιλία δ' αἰὲς εὔπορος εἴη
ταῖσιν συνθήκαις
καὶ τᾶν αἱμυλᾶν ἀλωπέκων
παυσαίμεθα.

δεῦρ' ἴθι δεῦρ' ὦ
κυναγὲ παρσένε.

λυ. ἄγε νῦν ἐπειδὴ τἄλλα πεποίηται καλῶς
ἀπάγεσθε ταύτας ὦ λάκωνες, τάσδε τε
ὑμεῖς, ἀνὴρ δὲ παρὰ γυναῖκα, καὶ γυνὴ
στήτω παρ' ἄνδρα, κᾆτ' ἐπ' ἀγαθαῖς συμφοραῖς
ὀρχησάμενοι θεοῖσιν εὐλαβούμεθα,
τὸ λοιπὸν αὖτις μὴ 'ξαμαρτάνειν ἔτι
πρόσαγε χορὸν, ἔπαγε χάριτας,
ἐπὶ δὲ κάλεσον ἄρτεμιν,
ἐπὶ δὲ δίδυμον ἄγε χορὸν οἰκεῖον
εὔφρον', ἐπὶ δὲ νύσιον
ὃς μετὰ μαινάσι βάκχιος ὄμμασι
δαίεται.
δία τε πυρὶ φλεγόμενον
ἐπί τε πότνιαν ἄλοχον ὀλβίαν,
εἶτα δὲ δαίμονας οἷς ἐπιμάρτυσι
χρησόμεθ' οὐκ ἐπιλήσμοσιν
ἡσυχίας πέρι τῆς μεγαλόφρονος,
ἣν ἐποίησε θεὰ κύπρις,
ἀλαλαὶ ἰὴ παιήων,
αἴρεσθ' ἄνω ἰαὶ,
ὡς ἐπινίκῃ ἰαὶ,
εὐοὶ εὐοὶ, εὐαὶ εὐαὶ,
λάκων πρόφαινε δὴ σὺ μοῦσαν
ἐπὶ νέᾳ νέαν.

χ.λ. ταΰγετον αὖτ' ἐραννὸν ἐκλιπῶα μῶα
μόλε λάκαινα, πρεπτὸν ἁμὶν

κλεῶα τὸν ἀμύκλαις ἀπόλλω σιὸν
καὶ χαλκίοικον ἀσάναν,
τυνδαρίδας τ᾽ ἀγασώς,
τοὶ δὴ παρ᾽ εὐρώταν ψιάδδοντι
εἶα μάλα ἔμβη
ὠἶα κοῦφα πάλλων,
ὡς σπάρταν ὑμνείωμεν,
τᾷ σιῶν χοροὶ μέλλοντι
καὶ ποδῶν κτύπος
αἵ τε πῶλοι ταὶ κῶραι,
πὰρ τὸν εὐρώταν
ἀμπάλλοντι πυκνὰ ποδοῖν
ἀγκονεύουσαι,
ταὶ δὲ κόμαι σείοντ᾽ αἵπερ βακχᾶν
θυρσαδδοᾶν, καὶ παιδδοᾶν,
ἁγῆται δ᾽ ἁ λήδας παῖς
ἁγνὰ χοραγὸς εὐπρεπής,
ἀλλ᾽ ἄγε κόμαν
παραμπυκίδδετε,
χερὶ ποδοῖν τε πᾶ δὴ
αἵ τις ἔλαφος
κρότον δ᾽ ἅμα ποῖ
ἢ χωροφελέταν,
καὶ τὰν σιὰν δ᾽ αὖ τὰν κρατίσταν
χαλκίοικον ὕμνει
τὰν πάμμαχον.

Ἀριστοφάνους Λυσιστράτης τέλος.

Registrum.

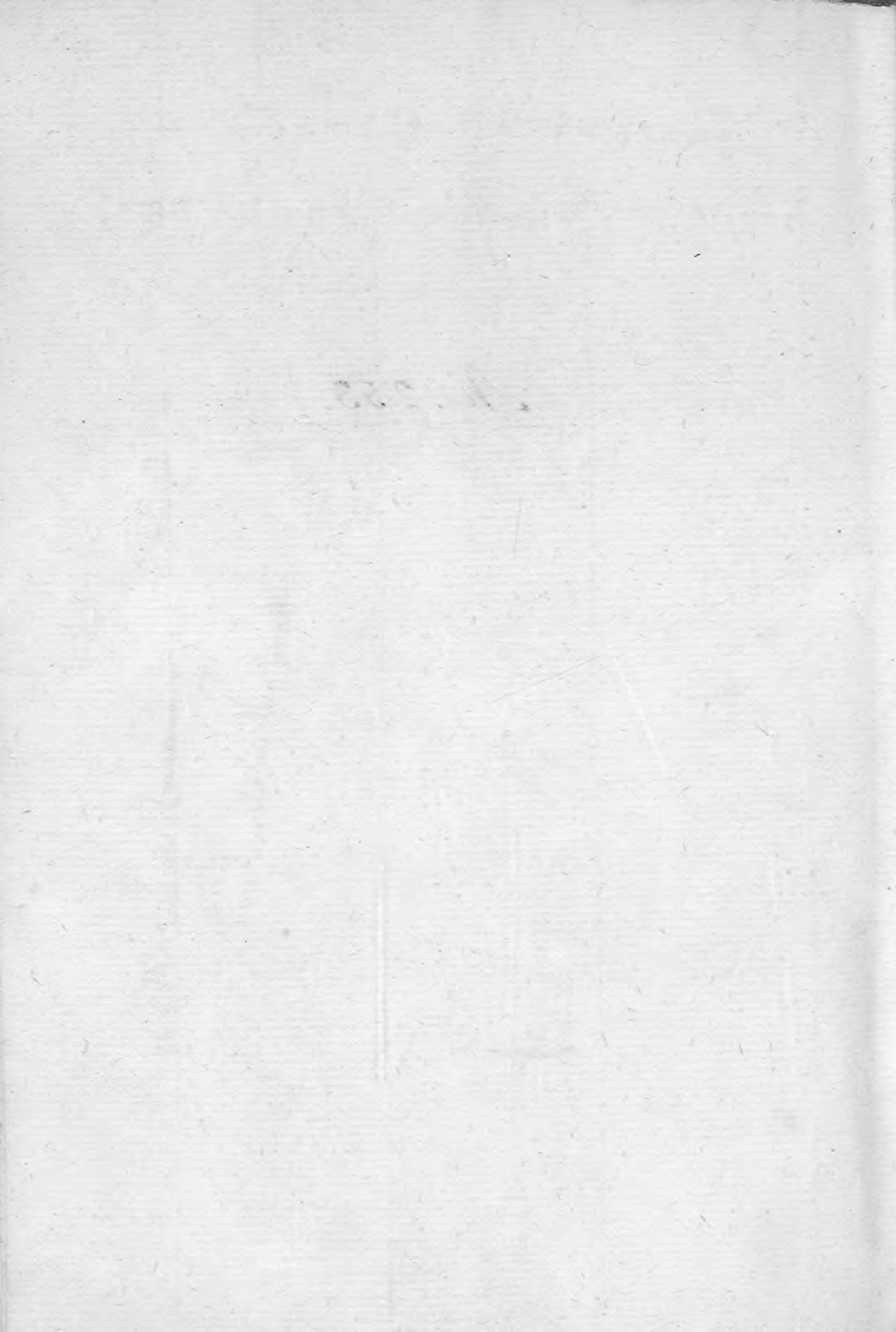
A B C D E F G H I K L M N O P Q
R S T V X Y Z AA BB CC DD EE
FF GG HH II KK LL MM.

Quaterniones omnes.

Venetiis in ædibus Bartholomæi Zanetti Casterzagensis, sumptibus uero D. Melchionis Sessæ.
Anno. M D XXXVIII.
Mense Septembri.

DISSIMILIVM·INFIDA·SOCIETAS.

№. 253.

12

1206779452

